ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

Ἀρτοζῆνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1979
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

ΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΜΕ ΤΟ φύλλο μας αὐτὸ κλείνομε μιὰ περίοδο τριχρονης ζωῆς τοῦ «Ἀρτοζήνου» καὶ μπαίνομε στὸν τέταρτο χρόνο τῆς ἐκδόσεώς του.

ΚΑΤΑ κοινὴ ὁμολογία ἡ ἐφημερίδα μας ἔχει γίνει ὄχι ἁπλῶς καλοδεχούμενη μιὰ κάτι πού μὲ ἀνυπομονησία καὶ λαχτάρα ὅλοι περιμένουμε.

ΕΙΝΑΙ τὸ φύλλο πού γεμίζει χαρὰ καὶ νοσταλγία ὅλους τοὺς Σερβαίους ὥς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου καὶ διατηρεῖ καὶ ἐνισχύει τὴν ἐπαφὴ ἀνάμεσά μας. Τὸ ἔντυπο πού γέννημα τῆς ἀγάπης μας στὴ γενέτειρα, μᾶς κρατεῖ δεμένους ἱστορικά, λαογραφικὰ καὶ κοινωνικὰ μὲ τὰ πατριωτικὰ μας χώματα πού ἔργμα σήμερα ἡσυχάζουν στὴ γωνιὰ αὐτὴ τῆς Γορτυνίας. Μᾶς φέρνει κοντὰ τὴ μνήμη στὰ περασμένα καὶ σὰν φτερωτὸς καὶ πιστὸς ταχυδρόμος μᾶς μεταφέρει τὰ νέα ὄχι μόνο τοῦ χωριοῦ ἀλλὰ καὶ ὅλων μας καὶ μᾶς ἐνημερώνει μὲ τὰ νέα τοῦ χωριοῦ.

Η ΤΟΣΟ πολύτιμη ὑπηρεσία πού προσφέρει μᾶς ὁδήγησε στὴ μηνιαία ἔκδοσή της καὶ θέλομε νὰ πιστεύομε ὅτι ὁ ἀγώνας καὶ ἡ προσπάθειά μας νὰ ἀνεβάσομε τὸ ἐπίπεδο καὶ τὴ στάθμη τοῦ «Ἀρτοζήνου» ἀπέδωσε πολύτιμους καρπούς.

ΟΙ ΤΟΣΟ εὐνοϊκὲς κριτικὲς τῶν ἀναγνωστῶν μας πού ἐκφράζονται κολακευτικὰ γιὰ τὸν Ἀρτοζῆνο, μᾶς χαροποιοῦν ἰδιαίτερα καὶ μᾶς ἀναπτερώνουν τὸ ἠθικό.

Νὰ τί μᾶς γράφουν σὲ περικοπὲς ἐπιστολῶν τους φίλοι ἀναγνῶστες:

- Ἡ ἐφημερίδα μας ἔχει συλλάβει τὸν παλμὸ τοῦ ἀναγνώστη. Μὲ τὴν ἄρτια της ἐμφάνιση καὶ τὸ εἰς ὕλην περιεχόμενον ἔχει καταλάβει ἐξέχουσα θέση ἀνάμεσα στ' ἄλλα δημοσιογραφικὰ ἔντυπα».
- «Τὸ δημοσιογραφικό σας ὄργανο «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» ἐντελῶς πρωτότυπον εἰς σύνθεσιν καὶ ποικιλίαν περιεχομένου, προσαρμοσμένο μὲ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινό, ἱκανοποιεῖ καὶ τὸν πλέον ἀπαιτητικὸ ἀναγνώστη».
- «Ἡ ἐφημερὶς «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» προνομιοῦχον ὄργανον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῶν Σερβαίων, τυγχάνει θερμῆς τῆς ὑποδοχῆς ὅλων μας καὶ ἔχει καταστῆ πόλος ἕλξεως ὅλων τῶν προοδευτικῶν τῆς περιοχῆς παραγόντων.

Εὐχόμαστε μέλλον λαμπρὸν καὶ μακρὰν δημοσιογραφικὴν πορείαν».

ΒΑΡΥ τὸ ἔργο, πολύπλευρο καὶ ὑπεύθυνο γιὰ τὴν ἄρτια ἔκδοση ἑνὸς ἐντύπου. Τὴ σωστὴ ἐνημέρωση καὶ καθοδήγηση τοῦ ἀναγνώστη. Καὶ μόνο ὅποιος ξέρει τί σημαίνει ἡ ἔκδοση ἑνὸς ἐντύπου σὰν τὸν «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» καὶ μάλιστα μὲ πενιχρὰ μέσα μόνο αὐτὸς θὰ ὁμολογήσει ὅτι εἶναι ἕνας ἄθλος, πού γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ χρειάζεται στοργή, ἀγάπη καὶ πυγὴ γιὰ κάθε τί πού λέγεται ἢ εἶναι «σερβαΐϊκο».

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ὅμως τοῦ ἐντύπου καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πολυπληθεῖς ἀναγνῶστες τῆς ἐφημερίδας μας τὴν περιβάλλουν μὲ ἀληθινὴ ἀγάπη καὶ στοργή, μᾶς ὑποχρεώνει στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα συνέχιση τῆς ἐκδόσεώς της καὶ μᾶς σπινθίζει τὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν πάντα καλύτερη, σὲ περιωπὴ ὕψους ἔκδοσή της.

ΣΤΟΝ ἐνθουσιασμὸ μας ὅμως αὐτό, συναντοῦμε ἕνα ἐμπόδιο: Εἶναι ἡ ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς δυσχέρεια τῆς ἐκδόσεως καὶ ζητᾶμε σ' αὐτὸ τὴν πλήρη ἀνταπόκριση καὶ τὴν χωρὶς καθυστέρηση ἐκπλήρωση τῆς οἰκονομικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πατριωτῶν. Μιὰ κάποια καθυστέρηση ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς, ἀπὸ ἀμελέια, θὰ καταστήσει ἀπὸ τοῦδε ἀδύνατη τὴν κατὰ μῆνα ἔκδοση καὶ κυκλοφορία, λόγω τῶν αὐξημένων δαπανῶν ἐκδόσεώς της.

Καὶ κάτι ἄλλο: Ἀποστέλλεται μηνιαίως μέγας ἀριθμὸς φύλλων καὶ γι' αὐτὸ ἐμφανίζονται πολλὲς δυσκολίες γιὰ τὴν ἔγκαιρη διεκπεραίωση τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐφημερίδας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ, λοιπόν οἱ νεώτεροι συμπολίτες μας νὰ μᾶς βοηθήσουν σ' αὐτὸ προσερχόμενοι 3 — 4 στὰ γραφεῖα μας στὸ τέλος κάθε μήνα, γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν στὴν διεκπεραίωση καὶ ἔγκαιρη ταχυδρόμηση τῶν φύλλων τῆς Ἐφημερίδας. Θὰ προσφέρουν σπουδαία συμβολὴ στὴν προσπάθειά μας καὶ θὰ ἔχουν τὶς εὐχαριστίες τῆς ἐφημερίδας καὶ τοῦ Συλλόγου Σερβαίων.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» εἶναι γιὰ ὅλους τοὺς Σερβαίους καὶ οἱ στῆλες του ἀνοιχτὲς σ' ὅλους, ὅσους θέλουν καὶ μποροῦν νὰ γράφουν γιὰ τοῦ Σέρβου, τούς Σερβαίους ἢ καὶ ἐπίκαιρα ἐπιστημονικὰ θέματα.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ τὰ γενέθλια τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ» εὐχόμαστε τὰ χρόνια του νὰ εἶναι πολλὰ γεμάτα ἐπιτυχίες στὸν ἅγιό του σκοπό. Χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ στοὺς νέους μας ν' ἀναλάβουν τὴ σκυτάλη καὶ συνεχίσουν τὸν προοδευτικὸ δρόμο τοῦ Συλλόγου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΟ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Ἐντυπωσίασαν οἱ ἀγῶνες δρόμου, αὐγοδρομίες καὶ γαϊδουροδρομίες πού ὀργάνωσε ὁ Σύλλογος

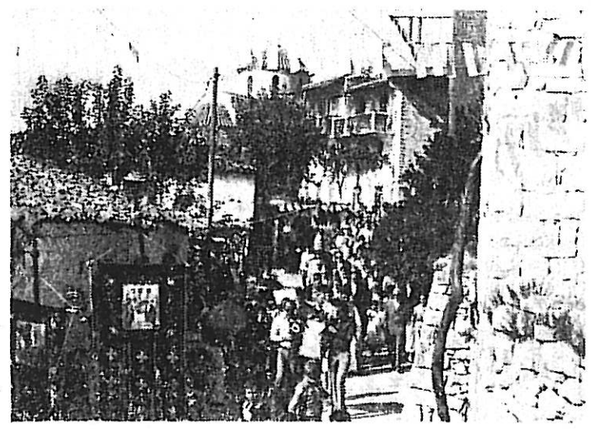

Ἀπὸ τὴν λιτάνευση τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὶς γαϊδουροδρομίες, πού ἰδιαίτερα ἐντυπωσίασαν κατοίκους καὶ ξένους.

Νέοι καὶ νέες μὲ πεῖσμα ἀγωνίσθηκαν στὶς αὐγοδρομίες. Οἱ μισοὶ δὲν πρόλαβαν νὰ τερματίσουν, γιατὶ τ' αὐγά τους ἔπεσαν!...

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ λαμπρότητα, σεμνότητα καὶ μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε καὶ πάλι ἐφέτος ἡ γιορτὴ τῆς Παναγίας τὸ 15αυγουστο στοῦ Σέρβου.

Λαμπρὴ καὶ μεγαλειώδης ὑπῆρξε πράγματι ἡ πανηγυρικὴ ἐκδήλωση πού ἔλαβε χώρα στὴ χάρη τῆς Θεομήτορος.

Μιὰ ἐκδήλωση κι ἕνα ξεφάντωμα κεφιοῦ καὶ χαρᾶς πού δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ μιὰ ἐσωτερικὴ παρόρμηση. Μιὰ ἐνδόμυχη ψυχικὴ ἀνάγκη κι ἐπιθυμία γιὰ ἕνα ξεφάντωμα καὶ ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴ μονοτονία καὶ τὰ δεσμὰ τῆς μεγαλοπολιτείας. Ὁ πόθος καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ξενητεμένου νοσταλγοῦ πού πηγαία καὶ αὐθόρμητα ἀναζητώντας τὰ ὡραῖα ἔθιμα ἐπιθυμεῖ νὰ ξαναζήσει ἔστω καὶ γιὰ λίγο, στιγμὲς τοῦ παρελθόντος. Καὶ πού θὰ τὶς βρεῖ μόνο ἐκεῖ πού νιάζει τὰ παιδικά του θυμήματα, οἱ παιδικές του ἀναμνήσεις. Στὴ λατρευτή του ἰδιαίτερη πατρίδα, πού τόν μαγεύει καὶ τὸν συγκινεῖ.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐπίκληση τοῦ «Ἀρτοζήνου»: «Καθολικὴ ἂς εἶναι ἐφέτος τὸ 15αυγουστο ἡ παρουσία τῶν πατριωτῶν στοῦ Σέρβου». Μ' ἕνα παλμὸ καὶ μιὰ ψυχὴ ἂς ἀνταμώσομε ὅλοι ἐκεῖ», βρῆκε εὐμενὴ ἀπήχηση στὶς ψυχὲς ὅλων. Γι' αὐτὸ καὶ τόσο ἔντονα οἱ πατριῶτες ἔδωσαν τὸ παρὸν στὸ προσκλητήριο σάλπισμα.

Ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἄριστη διοργάνωση καὶ τὸ ποικίλο πρόγραμμα συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία. Ὅλα εἶχαν προβλεφθεῖ καὶ γιὰ ὅλα εἶχε ληφθεῖ μέριμνα. Καθαριότητα καὶ διαμόρφωση τοῦ κεντρικοῦ δρόμου. Φωτισμὸς καὶ διακόσμηση τοῦ προαυλίου τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κεντρικῶν σημείων μὲ προβολεῖς καὶ γιρλάντες μὲ λάμπες ἔγχρωμες, ἔδιναν χαρούμενη ὄψη καὶ ὅλες τὴ γιορταστικὴ ἐντύπωση.

Ἀπὸ τὶς παραμονὲς κιόλας τῆς γιορτῆς πλῆθος ξενητεμένων ἄρχισε νὰ καταφθάνει μὲ τὰ ἀρκετὰ Ι.Χ. αὐτοκίνητα καὶ ἀμέσως γέμισαν οἱ δρόμοι ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Τὸ κύμα τῶν ἑορταστῶν ὁλοκληρώθηκε μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἐκδρομικοῦ λεωφορείου.

Συγκινητικὸ καὶ ὑπέροχο ὑπῆρξε πράγματι τὸ θέαμα τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν, ντόπιων καὶ περεπιδημούντων πού προσῆλθαν εὐλαβῶς, νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, προστάτιδας τοῦ χωριοῦ μας, μέσα σὲ ὑποβλητικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ θρησκευτικὴ ἔξαρση.

● Τὴν παραμονὴ ἔγινε Μεγάλος Ἑσπερινός καὶ τὸ πρωὶ τῆς γιορτῆς τελέστηκε πανη-

(Συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Σημειώσεις ἑνὸς ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ

ΠΟΛΥ ὄμορφο τὸ φετινὸ πανηγύρι. Λασθάλασσα οἱ προσκυνητὲς στὴ μνήμη τῆς Παναγίας. Τὸ χωριὸ ντυμένο πέρα γιὰ πέρα στὰ γιορτινά του. Ση μαιοστολισμός, καθαριότητα δρόμων, διακόσμηση δρόμων καὶ πλατειῶν δίνουν μιὰ χαρούμενη εἰκόνα καὶ χρῶμα γιορτῆς.

Ὁλονύχτια ξεφαντώματα, χοροί καὶ γλέντια. Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες νέων, δίνουν περίσσια χάρη στὸν πανηγυρισμό.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲ θὰ ἦταν ὑπερβολὴ ἕνας δημόσιος ἔπαινος στοὺς διοργανωτές.

Ἡ ὡραία ὅμως αὐτὴ εἰκόνα καὶ χαρούμενη ἐκδήλωση κηλιδώνεται ἀπὸ κάτι.

Ἡ ψυχικὴ γαλήνη καὶ ἡ διάθεση τῶν πατριωτῶν πού ἦρθαν

(Συνέχεια στὴ 2 σελίδα)

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΟ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

γυρική ἡ θεία λειτουργία ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας Παπα - Σωτήρη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ σεβάσμιου ἱερέα μιας, Παπαναστάση. Ἐνῶ τὸ φιλέορτο πλῆθος ἔχοντας κατακλύσει ἀσφυκτικὰ τὸ Ναό, μέσα καὶ ἔξω, παρακολουθοῦσε μὲ κατάνυξη τὴν ἱεροτελεστία. Ἡ τιμώμενη πάνσεπτη εἰκόνα τῆς Θεομήτορος στολισμένη μὲ μυρωδάτα λουλούδια τῆς ἐποχῆς. Μὲ ἀρωματικὸ λιβάνι γέμισε ὁ χῶρος τῆς ἐκκλησίας καὶ μὲ Βυζυντανὴ μελωδία ξεχείλιζε τὸ πλήρωμά της, χάρη στὸν ἀηδονόφωνο ἱεροψάλτη καὶ ὑποψήφιο ἱερέα, συμπατριώτη μας κ. Ἠλία Χρ. Κωσταντόπουλο.

Κατὰ γενομένη ἀρτοκλασία ἔγινε δέηση ὑπὲρ ὑγείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ὅλων τῶν πατριωτῶν.

Μετὰ τὴ θεία λειτουργία, μὲ τοὺς χαρμόσυνους ἤχους τῆς καμπάνας, ἀκολούθησε ἔξοδος τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας τῆς ὁποίας τὴν περιφορὰ καὶ μὲ κατεύθυνση πρὸς Ἁγία Παρασκευή, μὲ εὐλάβεια, πίστη καὶ ψυχικὴ ἀνάταση, παρακολούθησαν οἱ προσκυνητὲς ἐνῶ ἀκαθόριστο ὑπῆρξε τὸ μῆκος τῆς Ἱερῆς Ποιμπῆς καὶ τὸ φιλέορτο πλῆθος πού ἀκολουθοῦσε.

ΟΛΟΝΥΧΤΙΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

Βράδυ παραμονῆς, ὥρα 8.30. Καιρὸς γιὰ χορὸ καὶ γιὰ γλέντι. Εἶναι μιὰ πανέμορφη, εἰδυλλιακὴ βραδιὰ πού λάμπει ἀπὸ ὁμορφιὰ καὶ χάρη. Τὸ μουσικὸ συγκρότημα σκορπᾶ τούς γλυκόλαλους δημοτικούς σκοπούς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Β. ΔΑΡΑΣ μὲ σύντομη προσλαλιά, χαιρετίζει ἀπὸ μικροφώνου τὸ πυκνὸ πλῆθος τῶν πατριωτῶν μὲ τὰ παρακάτω λόγια:

«Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες,

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Κοινότητας, σᾶς καλωσορίζω καὶ σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιο, πατριωτικὸ χαιρετισμό.

Ἕνα θερμὸ μήνυμα χαρᾶς καὶ ἀγάπης ἀποστέλλομε πρὸς τούς ἀπανταχοῦ Σερβαίρους πού σ' ὅποια γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν βρίσκονται, ἂν δὲ μπόρεσαν νἄρθουν, αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι ψυχικῶς κοντά μας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου, στὸ πλαίσιο τῶν ἐκπολιτιστικῶν του ἐκδηλώσεων, κατέβαλε προσπάθεια γιὰ νὰ διοργανώσει καὶ πάλιν τό φετινό μας πανηγύρι καί ἐκφράζομε τὴν εὐχὴ ὅπως ἡ Μεγολόχαρη, Θεομήτωρ Παρθένος τῆς ὁποίας τὴ μνήμη γιορτάζομε νὰ μᾶς ἀξιώνει νὰ σμίγομε ἐδῶ ὅλοι μαζί, κάθε χρόνο, σ' ἕνα πάντα λαμπρό καὶ ὅμορφο πανηγύρι πού θ' ἀποτελεῖ παράδοση γιὰ τὸν τόπο καὶ θὰ μᾶς κρατεῖ δεμένους μὲ τίς ρίζες μας.

Ἂς χορεύομε λοιπὸν τώρα τὶς ὄμορφες στιγμὲς πού ἡ πατρικὴ γῆ τῶν πόθων μας καὶ τῆς λατρείας, μᾶς ἔφερε κοντά της. Καλὸ κέφι — καλὴ διασκέδαση».

Καὶ τὸ γλέντι ἀρχίζει. Στιγμὲς ὑπέροχες τοῦ ὡραιότερου ἀνθρώπινου μεγαλείου. Οἱ λαγκαδιές, στὰ κορυφαῖο τους ξεφάντωμα. Τὰ ρέγιατα καὶ οἱ βαθουλὲς κακοτοπιὲς καὶ τὰ βουνὰ ὡς πέρα ἀχολογοῦν ἀπὸ τὰ κλαρίνα καὶ τὰ τούμπανα. Τὰ ἀθάνατα δημοτικὰ τραγούδια μὲ τὶς γνώριμες μελωδικές τους νότες, τὰ τραγούδια τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης ξεσηκώνουν τούς γλεντζέδες καί ὁ χορὸς στήνεται γιὰ καλά. Σχηματίζονται δύο τρεῖς περισσότεροι χοροὶ καὶ οἱ καρδιὲς ὅλων ξανοίγονται σ' ἕνα ξέφρενο γλεντοκόπι. Οἱ καταστηματάρχες πού εἶχαν λάβει ἀπὸ πρίν ὅλα τὰ μέτρα γιὰ τὴν καλύτερη ἐξυπηρέτηση τῆς πελατείας τους, εἶναι τώρα στὶς δόξες τους. Ὅλοι καθισμένοι σὲ ἄνετα καθίσματα, γεύονται τοὺς ἐκλεκτούς μεζέδες, νόστιμη γίδα καὶ κρασὶ κοκκινέλι. Ἀπ' ὅλα ὑπῆρχαν καὶ κανεὶς δὲν ἔμεινε παραπονούμενος. Καὶ τὸ γλεντοκόπι συνεχίζει τρικούβερτο μέχρι ἀργὰ τὴ νύχτα.

Ἀπόγευμα 15 Αὐγούστου. Τὸ γλέντι ξαναρχίζει τώρα μὲ μεγαλύτερο κέφι καὶ χάρη καὶ φτάνει στὸ ἀποκορύφωμα. Ἕνα πραγματικὸ ξεφάντωμα. Τώρα εἶναι πού τὰ σπάσανε κυριολεκτικά. Σωστὸς πανζουρλισμός. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθεῖ ὅτι οἱ γύροι τοῦ χοροῦ πέραν τῆς πλατείας, ἔφταναν μέχρι τὴν ἐκκλησία. Νέοι καὶ γέροι ἀγκαλιασμένοι ἀδελφικά, συνεχίζουν τοὺς πατροπαράδοτους ἑλληνικούς χορούς, ἐνῶ τρεῖς καλλίφωνες πατριώτισσες, ἡ δασκάλα δ. Κατερίνη Ρουσιᾶ καὶ οἱ κυρίες Γεωργία Δ. Βέργου καὶ Ἀθανασία Π. Γκούτη, παίρνουν θέση στὸ μικρόφωνο καὶ τραγουδώντας μὲ χάρη τραγούδια τοῦ τόπου ἀποκορυφώνουν τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ κάνουν νὰ πετοῦν ὅλοι ἀπὸ χαρά.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἀπέδειξαν οἱ Σερβαῖοι, ὅτι ἄμα ἀρχίζουν τὸ γλέντι δύσκολα ξεπερδεύουν! Ποῦ νὰ τὸ διαλύσουν! Ὅλοι διασκέδασαν καὶ χόρεψαν μὲ τὴν ψυχή τους ὡς τὰ ξημερώματα. Βαθειὰ χαραγμένο, στὴ μνήμη τῶν Σερβαίων θὰ παραμένει τὸ φετινὸ πανηγύρι τὸ 15 αυγουστο.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἰδιαίτερη ὁμορφιὰ καὶ χάρη στὴν πανηγυρικὴ μιας ἐκδήλωση προσέδωσαν οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες πού πραγματοποιήθηκαν. Κάτι, πού ζητοῦν οἱ νέοι μιας. Ὁ ἀθλητισμὸς πού τοὺς γεμίζει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μὲ ὑγεία καὶ δύναμη.

Ἀπ' τοὺς ἀγῶνες δρόμου, στοὺς ὁποίους ἡ συμμετοχὴ νέων ὑπῆρξε μεγάλη.

Ἕνα μεγάλο μπράβο σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες καὶ σ' ἕνα πανηγυρισμό, ἔχει τὴ χάρη του Τὴ διοργάνωση καὶ ἐπίβλεψη τῶν ἀγώνων ἀνέλαβε τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου.

Τρία ἦταν τὰ ἀθλήματα πού ἔλαβαν χώρα.

1) Ἀγῶνες ἐφήβων 1000 μέτρα.

2) Γαϊδουροδρομίες.

3) Αὐγοδρομίες.

Στούς νικητὲς ἀπονεμήθηκαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ὡς ἔπαθλα χρηματικὰ βραβεῖα. Καὶ ἔλαβε ὁ πρῶτος ἐκ τῶν νικητῶν 1500 δρχ., ὁ δεύτερος 1000 δρχ. καὶ ὁ τρίτος 500 δρχ. γιὰ κάθε ἄθλημα.

Δέκα φίλαθλοι, εὐσταλεῖς νέοι, ἔτρεξαν τὴν ἀπόσταση τῶν 1000 μέτρων καὶ ἀναδείχτηκαν:

Πρῶτος νικητής, ὁ Βασίλειος Ἀθ. Μπόρας.

Δεύτερος, ὁ Δημήτριος Ἠλ. Κωνσταντόπουλος. καί

Τρίτος, ὁ Δημήτριος Γεωργίου Βέργος.

—Ξεκαρδίσματα μὲ τὶς γαϊδουροδρομίες.

Λίγα τὰ γαϊδούρια πού ἔλαβαν μέρος, γιατὶ ἀκριβὰ τάχουν οἱ ἀφέντες τους. Μὰ ὅμως πειθαρχικὰ καὶ ὑπάκουα ὅσο καὶ οἱ ἀναβάτες τους πού ὅλοι φτάσανε μὲ συνέπεια στὸ τέρμα καὶ ξαναγύρισαν γιὰ ν' ἀναδειχθοῦν σάν νικητὲς οἱ:

Πρῶτος, ὁ Ἰωάννης Π. Κωνσταντόπουλος.

Δεύτερος, ὁ Ἀθαγάσιος Διαμ. Κουτσανδρέας.

Τρίτος, ὁ Κων) νος Φωτ. Βέργος.

Δώδεκα μαθητὲς καὶ μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου ἔλαβαν μέρος στὶς αὐγοδρομίες.

Στὸ ἀγώνισμα — ὡραῖο θέαμα — πού πραγματοποιήθηκε σ' ἀπόσταση 50 μέτρων. Τὸ πρῶτο βραβεῖο, ἔλαβε ὁ Χρῆστος Κούλης, τὸ δεύτερο ἡ Ἄννα Ἰω. Στρίκου καὶ τὸ τρίτο ὁ Χριστογιώργος Ἠλ. Παπαγεωργίου.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
ΑΦΟΙ ΣΚΟΥΡΟΥ
(Ἐκ ΤΟΥΘΩΑ)
Βίκτωρος Οὐγκὼ 29
Τηλ. 5234.469

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ
Ἀετορράχης 4, Ν. Λιόσια
τηλ. 5732.401

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

γιὰ νὰ χαροῦν διαταράσσεται ἀπὸ μιὰ ἄχαρη ἐνέργεια. Εἶναι ὁ ἔρανος γιὰ τὸ δρόμο πρὸς τούς Ἀράπηδες πού στήνουν τὰ τραπέζια καὶ διασταυρώνουν τούς πατριῶτες πιέζοντάς τους ἀσφυκτικὰ ὡς ἄλλος Προκρούστης — ποὺ λήστευε τοὺς περαστικούς — νὰ δώσουν τὴ συμβολή τους. Φανερὴ ἡ ἀγανάκτηση. Μιὰ συμπεριφορὰ ἐκβιαστική, φοβερὰ φορτική. Πολλοί πού πᾶνε νὰ χορέψουν ἀλλάζουν δρόμο. Τέτοια ὥρα διάλεξαν νὰ κάνουν ἔρανο; Διερωτῶμαι, ὁ Σύλλογος «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» πού γιορτάζει γιατὶ δὲν ἔκανε τό ἴδιο; Μιὰ φράση στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ. «Πατριώτη, νὰ προσφέρεις καὶ σύ στὸ Σύλλογο χωρίς ὅμως νὰ δυσαρεστηθῆς» μὲ πείθει πώς ὁ Σύλλογος ἀκολουθεῖ τὴν τακτική: Ὅ,τι θέλει νὰ προσφέρει ὁ καθένας, νὰ τὸ δίνει μὲ τήν καρδιά του. Καὶ εἶναι τόσο σωστὸ αὐτό.

Μιὰ κατάσταση εἰσφορῶν γιὰ τὸ δρόμο πρὸς τούς Ἀράπηδες... τοιχοκολλημένη σὲ περίοπτα σημεῖα, χτυπᾶ τόσο ἄσχημα. Γιατὶ εἶναι ἔπαινος γιὰ ὅσους πρόσφεραν, ἀλλὰ προσβολὴ καὶ διαπόμπευση γιὰ κείνους πού δὲν ἔδωσαν. Δείχνει ὅμως καί κάτι ἄλλο. Ὅτι τὴ μερίδα τοῦ λέοντα γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου — Κοκλαμᾶ δίνουν οἱ Σερβαῖοι καί ἐλάχιστα προσφέρουν τ' ἄλλα χωριά πού ὠφελοῦνται.

Πήγαμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Λυκούρεσι στὴ Γκούρα. Τώρα καλούμαστε πάλι γιὰ ὅμοιες θυσίες...

● ΜΙΑ ξέλαση ἀπὸ ἄντρες καὶ γυναῖκες — προσωπική ἐργασία —, ἐργάζονταν στὸ Κάτω - χωριὸ γιὰ νὰ πάει ὁ δρόμος στὰ σπίτια τους. Γρήγορα φαίνεται πώς θὰ τελειώσουν. Ὡραῖος δρόμος. Μπάβο τους!

Τί γίνεται ὅμως μὲ τό τεχνικά στὰ Βαρικά; Χειμώνας ἔρχεται!

Γιατὶ ἀδρανοῦν οἱ ὑπεύθυνοι;

● ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου γιὰ τούς Ἀράπηδες. Ἡ ἀνταρσία ὅμως ὁρισμένων πατριωτῶν καὶ ὁ διασπαστικός τρόπος κατασκευῆς, ἄπρεπος καί ἡ διχόνοια γιὰ τὸ Σύλλογο ἔγκλημα! Μήπως ἔχω ἄδικο; Δὲ θὰ ἔπρεπε τὸ δρόμο αὐτὸ νὰ τὸν ἀναλάβει ὁ Σύλλογος «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου»; Ἢ μήπως οἱ διοικοῦντες τὸ Σύλλογο αὐτό, εἶναι ἀπὸ ἄλλον πλανήτη;

● ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ τῆς «ΜΟΜΑ» προχωρεῖ μὲ βραδύτητα στὰ τεχνικά. Ἡ ἐργασία ὅμως γίνεται συστηματικά.

● ΔΥΟ ΟΓΚΟΙ ἀπὸ σακκιὰ τσιμέντων βρίσκονται στὶς δυὸ πλατεῖες τοῦ χωριοῦ γιὰ τὴν τσιμεντόστρωση τοῦ δρόμου. Φαίνεται πώς οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες μὲ τίς διατυπώσεις τους κινοῦνται τόσο ἀργά. Ἀρκεῖ τοὐλάχιστον νὰ γίνει σωστὴ δουλειά. Δρόμοι, πρέπει ν' ἀνοιχτοῦν πρὸς ὅλες τὶς κατευθύσεις καί πρὸς ὅλα τὰ ἀπαραίτητα σημεῖα τοῦ χωριοῦ.

Ὁ δρόμος ἀπὸ τό Σουληνάρι μέχρι τὸ Νεκροταφεῖο πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ ἰδιαίτερα. Εἶναι τὸ πρῶτο πρό πρέπει νὰ γίνει. Τὸ χωριό μας μπορεῖ ν' ἀλλάξει ὄψη. Καὶ θ' ἀλλάξει ἂν τὸ θελήσουμε ὅλοι.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Γκαβο-Ματιές

● Ἡ ἀπάνω ἐκκλησιά μιας, τὸ παλιότερο μνημεῖο τοῦ χωριοῦ μιας, ἡ ἐκκλησιὰ στὸ βράχο, γέρασε πρώϊμα. Ἐξωτερικά καὶ ἐσωτερικὰ θέλει συντήρηση. Σ' ὅλους τούς ἐσωτερικούς θόλους ἔχει ραγισιές. Οἱ ἁγιογράφηση τοῦ τρούλλου ἄρχισε νὰ μαδάει. Πρέπει νὰ τὴν προλάβουμε' ὅσο εἶναι καιρός.

Στὸ ταμεῖο τοῦ συλλόγου ὑπάρχει τὸ ποσὸ τῶν 60.000 δραχμῶν. Μὰ χρειάζονται πολύ περισσότερα χρήματα γιὰ τὴ συντήρησή της. Νὰ στείλουμε ὅλοι τὸν ὀβολό μιας γιὰ τὴν ἀναστήλωση τοῦ μοναδικοῦ μιας μνημείου, ἢ στὸ ἐκκλησιαστικό συμβούλιο ἢ στὸ πρόεδρο τοῦ συλλόγου.

● Στὴν κατωκκλησιὰ δὲν ὑπάρχουν πιὰ τὰ τουράκια. (Τὰ θρανία τοῦ σχολείου ἀγράμματων καὶ γραμματισμένων.) Δὲν ὑπάρχει ὅμως οὔτε κι ἕνα κάθισμα. Πῆγα στάλιξα, ἀπόστασα καὶ δὲν εἶχα ποῦ ν' ἀκουμπίσω. Ἔφυγα μὲ τὴν ἀνάμνηση τῶν παλιῶν καλῶν καιρῶν ἀποσταμένος.

● Οἱ περισσότερες ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου ἦσαν συννεφιασμένες καὶ ἀνταριασμένες. Κρύα καὶ ὑγρὰ τὰ βράδυα. Κάποια ἡμέρα, πού ἔβρεξε πολὺ στοῦ Λάμπρου τοῦ Βέργου τὸ σπίτι δὲν πέρναγε καβαλάρης ἀπὸ τὶς κατεβασιές. Κάτι πρέπει νὰ γίνει. Τὰ Σχιζέϊκα νερὰ νὰ πέσουνε στὴ Γράνα στοῦ Ψόφιου καὶ τ' ἄλλα μισὰ στοῦ Λοβιάρη τὸ χαντάκι ἢ κάτι ἄλλο πού θὰ σκεφτοῦν οἱ εἰδικοὶ γιὰ νὰ γίνουν οἱ δρόμιοι τοῦ κάτω χωριοῦ βατοὶ σὲ καιρὸ βροχῆς.

● Χορός, ὄργανα, γλέντι ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ συλλόγου καὶ γλέντησε ὅλο τὸ χωριό. Ἦρθαν καὶ λιγοστοὶ ξένοι. Μὰ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ δὲν πρόλαβε φέτος νὰ τσιμεντοστρώσει τὴν πλατεία καὶ τὰ χαλίκια μᾶς ἐμπόδιζαν στὸ χορό. Τοῦ χρόνου ὅλα θὰ εἶναι τσιμεντοστρωμένα ἀπὸ τὴν κατωκκλησιὰ ἴσαμε τὴ Ζαχαροῦ.

● Στὸ κάτω χωριὸ ἔφτασαν αὐτοκίνητα. Λείπουν ἀρκετὰ τεχνικά. Ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ χέρι στὴ τσέπη καὶ τοῦ χρόνου θὰ κορνάρουν στὴν Κερασιά. Βέβαια διαμαρτύρονται καὶ οἱ Πανωμαχαλίτες. Φυσικὰ δίκιο ἔχουν. Κάτι πρέπει νὰ γίνει καὶ γι' αὐτούς.

● Μιὰ ψησταρίτσα λείπει στὸ χωριὸ νὰ φτιάνει κάνα σουβλάκι νὰ ξεκληριαντηριάζουν τὰ παιδιά. Ποιὸς θὰ τὴ φτιάσει;

● Μερικὰ νέα παιδιὰ ὀνειρεύονται νὰ ἀνεβάσουν θεατρικὸ ἔργο στὸ χωριὸ τοῦ χρόνου τὸ καλοκαίρι. Τοὺς εὔχομαι καλὴ πραγμάτωση τῶν ὀνείρων τους.

● Τὸ σχολεῖο τούτη τὴ χρονιὰ πού ἔρχεται θὰ λειτουργήσει μὲ 5 παιδιά. Τοῦ χρόνου θὰ κλείσει; Θὰ δοῦμε...

● Τὰ μηχανήματα τῆς Μ.Ο.Μ.Α. δουλεύανε στὸ Τσιούμπι.

● Μέτρησα δεκατρία ἐρειπωμένα σπίτια στὸ χωριό.

Τὸ Δεκαπενταύγουστο κατοικήθηκαν σχεδὸν ὅλα τ' ἄλλα. Τοῦ χρόνου νὰ ἀνοίξουν καὶ νὰ ξαραχνιαστοῦν ὅλα. Τὸ εὐχόμαστε ὅλοι. Τοῦ χρόνου τῆς Παναγίας ὅλα τὰ σπίτια ἀνοιχτά.

Ο ΓΚΑΒΟΜΑΤΗΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Γράφει ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Κ. ΜΠΡΑΜΟΣ

«Οἱ θέσεις καὶ ἐπιδιώξεις τῆς Παγγορτυνιακῆς εἶναι δεδομένες εἰς τὸ Καταστατικὸ τῆς Ἑνώσεως.

Αὐτὲς οἱ ἐπιδιώξεις, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς 4ετοῦς ἐμπειρίας ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῆς Π.Ε., καὶ ἐν ὄψει τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χαρακτηρισμοῦ τῆς Γορτυνίας ὡς «Προβληματικῆς, ἀναπτυξιακῶς, περιοχῆς» καὶ ἀκόμη τῶν ἀναπτυξιακῶν νόμων ἐντάξεώς μας στὴν ΕΟΚ καὶ τῆς ὅλης Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Περιφερειακῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, πῆραν συγκεκριμένη μορφὴ καὶ ἔδειξαν τὴν ἔκτασι καὶ ἔντασι τῶν προσπαθειῶν ποὺ πρέπει νὰ γίνουν, ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ἂς ὑπενθυμίσουμε ἀκόμη πὼς ἡ Παγγορτυνιακὴ δὲν πραγματοποιεῖ ἔργα ἡ ἰδία. Δὲν ἔχει τέτοιους σκοποὺς καὶ Προϋπολογισμούς.

Ἐν ὄψει τούτων θὰ εἰσηγηθοῦμε εἰς τὸ Δ.Σ. τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθη ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, λόγω τοῦ θέρους, νὰ ἀποδεχθῆ ὡς προγραμματισμὸ ἐργασίας της:

Α) Τὴν ὀργάνωσι τῶν 24 μελῶν του εἰς ἕνα δημιουργικὸ ὄργανο μελέτης καὶ προβολῆς τῶν εὐρυτέρας μορφῆς Γορτυνιακῶν προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν, ἐνώπιον τῶν ἐντεταλμένων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ περαιτέρω στενῆς συνεργασίας μαζί τους διὰ τὴν ὑλοποίησί τους εἰς ἀναπτυξιακὰ Προγράμματα.— Πρέπει νὰ ὀργανωθῆ τὸ Δ. Σ. σὰν ἕνα Ἐπιτελικὸ Ὄργανο, μεγάλου Ὀργανισμοῦ Κοινωφελοῦς καὶ Δημοσίου ἐνδιαφέροντος, ὅπως εἶναι ἡ «Παγγορτυνιακὴ» μὲ τέτοια πρωτότυπη καὶ Φιλόδοξη ἀποστολή, νὰ βοηθήση ἀμέσως στὴν ἐπιβίωση τῶν ἀποδιοργανωμένων Γορτυνιακῶν Χωριῶν καὶ ἐν συνεχεία τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Πολιτιστικὴν αὐτῶν ἀνέληξιν εἰς ἀγροτικὰς κοινωνίας ἐνεργοὺς καὶ ὑγιεῖς βιολογικὰ καί οἰκολογικά.

Ἔχουμε ἀναλάβει βαρὺ ἔργον. Πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε καὶ οἱ 24, συστηματικά, ἐπίμονα μὲ συνέπειαν καί συνέχειαν. Καὶ οὔτε αὐτὸ θὰ εἶναι ἀρκετό. Πρέπει νὰ συναγείρουμε τὶς ἔξω ἀπὸ τὴν Ἕνωσι Γορτυνιακὲς δυνάμεις. Πρέπει νὰ μᾶς συμπαρασταθῆ ὁ Γορτυνιακὸς καὶ Ἀρκαδικὸς Τύπος στὴν συγκεκριμένη προσπάθειά μας.

Β) Μετὰ τὸ ὀργανωτικόν τὸ Δ.Σ., θὰ καταβάλη, τώρα ἀμέσως, κάθε δυνατὴ προσπάθεια νὰ εὑρεθῆ ἡ «Προβληματική, ἀναπτυξιακῶς, Γορτυνία», ἐγκαίρως, μὲ Χωροταξικὸ Σχέδιο καὶ κατ' ἰδίαν ἀναπτυξιακὲς Μελέτες, ὥστε νὰ μὴ χαθοῦν εὐκαιρίες καὶ ἀξιοποιηθοῦν δυνατότητες χρηματοδοτήσεως, ἀπὸ τὶς Κρατικὲς ἐπενδύσεις καὶ τὸ «Περιφερειακὸ Ταμεῖο ἀναπτύξεως προβληματικῶν περιοχῶν» τῆς Ε.Ο.Κ. Καὶ εἶναι γνωστὸν πὼς αὐτὰ πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι, ἐντὸς τοῦ 1980, συμπεριλαμβανόμενα — ὡς μέρος — τοῦ 5ετοῦς Προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

Θὰ συσταθῆ τὸ προβλεπόμενον, ἀπὸ τὸ Καταστατικὸ «Συμβούλιον Προσωπικοτήτων» καὶ θὰ ζητηθῆ ἡ βοήθεια πατριωτῶν ἔξω ἀπὸ τὸ Δ.Σ., ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστημοσύνη, οἰκονομολογικές, τεχνικὲς γνώσεις καὶ ἐμπειρίες των κριθοῦν χρήσιμοι.

Σὰν κύριο ὄργανό μας, θὰ ἐπιδιώξουμε νὰ ἀναλύσουμε τοὺς ἀναπτυξιακούς νόμους πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Γορτυνίους, νὰ παροτρύνουμε νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' αὐτοὺς καὶ νὰ θέσουμε οἱ ἴδιοι σὲ ἐφαρμογὴ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Πελοποννήσου» καὶ τοῦ Ὑπ. Συντονισμοῦ καὶ τὸ ν. 4035)1960 «Περὶ μέτρων ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν δενδροκηπευτικῶν» καὶ τὸ ν. 921) 1979 περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν» καὶ κυρίως τὸ ν. 849) 1978 «Περὶ Κινήτρων» ἰδία δὲ τοῦ ἄρθρου 36 «Περὶ συγκροτήσεως Τοπικῶν Ὀργανισμῶν Κοινωφελοῦς καὶ Δημοσίου ἐνδιαφέροντος», ἱδρύοντας μιὰ «ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗ Α.Ε.» αὐτοῦ τοῦ τύπου καί ἀποστολῆς, ποὺ θὰ γίνη ὁ Φορέας — ὄργανο Ἀναπτύξεως τῆς ἐπαρχίας ὁλοκλήρου. (Τέτοιο πρᾶγμα ἔγινε ἤδη στὴν Εὐρυτανία, στὰ Ἰωάννινα, Χανιὰ κι' ἀλλαχοῦ).

Ἐκτιμοῦμε ἰδιαιτέρως τὶς «Δημόσιες Σχέσεις», δι' αὐτὸ δὲν θὰ παραλείψουμε τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωσι τῶν ἁπανταχοῦ Γορτυνίων, οὔτε τὶς ἀπαραίτητες συναντήσεις μας.»

15η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Γονατιστοὶ εὐλαβικὰ στὴ Χάρι Της τὴ Θεία
τὴν ἁγια Μετάστασι οἱ Χριστιανοὶ γιορτάζουν
νοιώθουν γεμάτη τὴν ψυχὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία
καὶ οἱ καρδιὲς μικρῶν, τραγῶν, σκιρτοῦν, ἀναγαλιάζουν.

Ἦλθε 15 Αὔγουστο. Δροσιὰ μέσ' τ' λιοπύρι.
Μὲ τί λαχτάρα καρτεροῦν ὅλοι τὸ πανηγύρι!
Οἱ κόποι τῆς βαρειᾶς δουλειᾶς θὰ ξεχαστοῦν, θὰ σβύσουν
καὶ στῆς χαρᾶς τὴν ἀγκαλιὰ τὶς ἔγνοιές τους θ' ἀφήσουν.

Κάθε γωνιὰ χριστιανική, σήμερα ξεφαντώνει.
Κρυστάλλινες, ἀγγελικὲς φωνές, σμίγουν τ' ἀηδόνια
πού μεθυσμένα κρύβονται μεσ' στῶν δενδρῶν τὰ κλώνια.

Σμίγουν τὰ γλυκοτράγουδα μὲ τ' ὄργανα. Κλαρίνα,
«Χρόνια πολλά», «Χρόνια καλά», «Ἡ Δέσποινα βοήθεια»
λογιῶν, λογιῶν εὐχὲς ἀκοῦς πού πλημμυροῦν τὰ στήθεια.

Λαμπροντυμένοι χαρωποί, κερνοῦν κάθε παρέα.
Διπλοζυγιές, τριπλὲς σειρές, τραβοῦν πέρα γιὰ πέρα
λεβεντοκορμιοι νέοι, νιές, μεσόκοποι καὶ γέροι,
σέρνουν μὲ χάρι τὸ χορό πιασμένοι χέρι - χέρι!

Τ' ἀνήλικα ὁλόγυρα κυττάζουν μὲ λαχτάρα
καὶ μὲ σφυρίχτρες καὶ φωνὲς τρανεύουν τὴν ἀντάρα
καὶ οἱ ξένοι πού ἀφήσανε τὴν τύρβη καὶ τὴν πόλι
γεμᾶτοι εὐχαρίστησι, ἀναγαλλιάζουν ὅλοι.

Τ' ἀπείρου ὁ θόλος κρέμασε ἀμέτρητα καντήλια
καὶ ἡ χαρὰ ξεχύνεται ἀπὸ χιλιάδες χείλια.
Χαῖρε, ἑλληνικὴ ψυχή, λευκή, ἄδολη, καθάρια
βάδιζε στῶν προγόνων μας τ' ἀθάνατα τ' ἀγνάρια.

Φιλοξενία, ἁπλοχεριά, ποτέ σου μὴν ἀφήσης
καὶ ἀπὸ τ' ἁγνά μας ἔθιμα πολιτισμὸ νὰ χτίσης,
γιορτές, καί κάθε τί καλὸ πατρίδας λατρευτῆς μας,
κράτα ψηλά, πολὺ ψηλά, τὰ ἤθη τῆς φυλῆς μας.

Β. Δ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΜΕΤΑ ΛΥΠΗΣ μας ἔχομε διαπιστώσει ὅτι ἀπὸ καιροῦ κυκλοφοροῦν συκοφαντικοὶ ψίθυροι σὲ βάρος τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου γιὰ δῆθεν κακὴ διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἀναίσχυντοι συκοφάντες, μὲ τὴ συμπεριφορά τους αὐτή, ἀπὸ ἐλατήρια ποταπὰ κινούμενοι, συστηματικὰ καὶ μεθοδευμένα ἀφήνουν νὰ νοηθεῖ ὅτι στὸ Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου, ἔλαβαν χώρα ἀτασθαλίες, καταχρήσεις (!) ἀποσκοποῦντες προφανῶς μὲ τὴν ἐνέργειά τους αὐτὴ νὰ διασύρουν τὸ κύρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κλονίζοντας τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν πατριωτῶν νὰ τὸ μειώσουν ἠθικῶς.

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ

Στοὺς συκοφάντες μιας εὐθέως ὅτι:

1) Ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ δρόμου Κάτω - χωριοῦ, πέρα τῆς ἠθικῆς του συνδρομῆς, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Συμβούλιο δὲν εἶχε καμιὰ ἀνάμιξη.

2) Ὡς πρὸς τὴν ταμιειακὴ κίνηση τοῦ Συλλόγου τὰ βιβλία Ταμείου τηροῦνται μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια καὶ τάξη καὶ δύνανται ἡ ἀριθμὸς Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, ἀλλὰ καὶ κάθε πατριώτης νὰ βεβαιωθεῖ σὲ κάθε στιγμὴ περὶ τούτου.

ΔΗΛΩΝΟΜΕ

ταφῶς καὶ κατηγορηματικῶς καί εἰδοποιοῦμε ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἂν τοῦ λοιποῦ κυκλοφορήσει τὸ ἐλάχιστο σὲ βάρος τῆς Διοικήσεως, γιὰ κάθε σχόλιο καί συκοφαντικὴ δυσφήμιση θὰ καταφύγουμε στὴ Δικαιοσύνη.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. Σ)ΛΙΟΥ

ΟΙΚΟΝ. ΕΝΙΣΧΥΣΗ 15.000 ΔΡΧ.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Κώστα Παπαρρηγόπουλου, χορηγήθηκε στὸ Σύλλογό μιας γιὰ τὶς λειτουργικές του ἀνάγκες, οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἐκ δρχ. 15.000.

Τὸ φίλο τῶν Σερβαίων κ. Κ. Παπαρρηγόπουλον, ὁ ὁποῖος σεμνύνεται διότι ἐκ γενεαλογικοῦ δέντρου μητέρας κατάγεται ἐκ Γορτυνίας, εὐχαριστοῦμε θερμότατα.

ΚΟΝΤΟΧΩΡΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΛΥΚΟΥΡΕΣΙ. Τὴ Δευτέρα, 27ην Αὐγούστου, ἐξερράγη πυρκαγιά, ἀπὸ ἀμέλεια ἑνὸς καλιεργητῆ, ἔξω ἀπὸ τὸ γειτονικό μιας χωριὸ Λυκούρεσι. Ἡ πυρκαγιά, ἡ ὁποία βοηθούμενη ἀπ' τὸν ἄνεμο ἀποτέφρωσε δασικὲς ἐκτάσεις, ἀπείλησε καὶ τὸ χωριὸ Λυκούρεσι.

Οἱ Σερβαῖοι ἐβδαίνοντες φορτηγῶν καὶ Ι.Χ. αὐτοκινήτων, ἔσπευσαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου καὶ προσέφεραν βοήθειαν.

Ἀργότερα καὶ ἐνῶ εἶχε κατασβεστεῖ ἡ φωτιὰ καὶ εἶχαν ὅλοι ἐπιστρέψει στὰ σπίτια τους, ἔφτασε ὄχημα τῆς Πυροσβεστικῆς κι ἄλλα ὀχήματα Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

•

ΑΛΑΓΚΑΔΙΑ. Καὶ πάλι φέτος, στὴν εἰδυλιακὴ θέση «Ἁγία Παρασκευὴ» τῶν Λαγκαδίων Ἀρκαδίας (640 χιλ) προ τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοῦ Τριπόλεως — Ὀλυμπίας), τὴν Κυριακὴ 29 Ἰουλίου καὶ ὥρα 5.30 — 7.30 μ.μ. ἔγινε ὁ 6ος Πανελοποννησιακὸς Διαγωνισμὸς Τραγουδιοῦ, ὅπου λάλησαν μοιραῖτικα ἀηδόνια, μὲ φλογέρες, πίλιζες, λαγοῦτα, κλαρίνα καὶ βιολιά, μὲ τὴ συμμετοχὴ τραγουδιστῶν, ὀργανοπαιχτῶν, φουστανελάδων καὶ χορευταράδων.

• Ὡς γνωστὸν ἐμπνευστὴς τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶναι ὁ λογοτέχνης Χρῆστος Νικήτας-Στρατολάτης καὶ ὀργανωτής ὁ Δήμος Λαγκαδίων καὶ ὁ Σύνδεσμος Λαγκαδιωνῶν Ἀττικῆς.

—•—

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ. Τὴν Κυριακή, 26 Αὐγούστου ἔγινε καὶ πάλι ἐφέτος στὴ Δημητσάνα, μὲ λαμπρότητα καὶ ἐπισημότητα ἡ καθιερωμένη, ἐκεῖ τοπικὴ —ἐθνικὴ γιορτή.

Μὲ τοὺς ἐκβραχισμοὺς τῶν μηχανημάτων «ΜΟΜΑΣ» ἄλλαξε τελείως ὄψη τὸ πρὸ τῆς Δημητσάνας τμῆμα ὀρόμου καὶ ἀποπερατώνεται ἡ ἀσφαλτόστρωση τῶν ὀρόμων Δημητσάνας - Στεμνίτσας.

ΨΑΡΙ. Ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία σημείωσε καὶ πάλι ἐφέτος τὸ ἐτήσιο πανηγύρι τῶν Ψαραίων στὶς 29 Αὐγούστου. Χώρια ἀπὸ τοὺς Ψαραίους ντόπιους καὶ ξενητεμένους ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ, ἰδιαίτερο τόνο στὸν πανηγυρισμὸ ἔδωκαν καὶ οἱ μετέχοντες ἀπὸ τὰ ἄλλα χωριά, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μιὰ παρέα Σερβαίων.

Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΙΕΡΕΩΝ

Ἐγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτου μας

ΜΕ ἐγκύκλιό του πρὸς τὸν Κλῆρο καὶ τὸν λαὸ τῆς περιοχῆς Μητροπόλεως Γόρτυνος — Μεγαλοπόλεως, ὁ Μητροπολίτης κ. Θεόφιλος, ἐπισημαίνει τὴν ἔλλειψη ἱερέων γιὰ νὰ πληρώσουν τὶς κενὲς ἐφημεριακὲς θέσεις.

Γιὰ νὰ μὴν κλείσουν οἱ ἐκκλησίες, ζητεῖ ὁ Μητροπολίτης νὰ προσέλθουν νέοι μέχρι 45 ἐτῶν, γιὰ νὰ φοιτήσουν στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ Μονῆς Προδρόμου, ποὺ θὰ λειτουργήσῃ καὶ φέτος γιὰ τρίτη καὶ τελευταία χρονιά.

Ὁ κ. Θεόφιλος στὴν ἐγκύκλιό του κάνει ἔκκληση πρὸς ὅλους τοὺς ἐφημέριους καὶ τοὺς συλλόγους τῶν διαφόρων χωριῶν καὶ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων, νὰ ἐνδιαφερθοῦν, ὅλοι, γιὰ νὰ βρεθοῦν κατάλληλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ ἑτοιμασθοῦν στὴ σχολή, γιὰ νὰ γίνουν ἱερεῖς στὰ διάφορα χωριὰ τῶν ὁποίων οἱ ἐφημέριοι εἶναι γέροντες. Κάνει ἔκκληση καὶ πρὸς τοὺς γέροντες ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι σὲ λίγο ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, νὰ βροῦν τώρα τὸν κατάλληλο ὑποψήφιο στὴν ἐνορία τους, κι αὐτοὶ παραιτούμενοι αὐτὸ τὸ χρόνο, νὰ παραδώσουν τὰ ἱερὰ σ' αὐτούς τοὺς νέους, διότι, ἂν θὰ καθυστερήσουν ἀκόμα κι' ἕνα χρόνο, θ' ἀφήσουν τὰ χωριά τους χωρὶς παπά.

Διότι μόνον αὐτὸ τὸ χρόνο ποὺ διερχόμεθα, θὰ λειτουργήσει σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο ἡ Κατωτέρα Σχολὴ τῶν ἱερατικῶν σπουδῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Γίνεται δὲ γνωστὸ ὅτι στὴ Σχολὴ φοιτοῦν ὅλοι δωρεάν, καὶ μὲ τὴ μέριμνα καὶ τὴν φροντίδα τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Μονῆς, ἐξασφαλίζονται γιὰ ὅλους βιβλία, ράσσα καὶ ἱερατικὰ ἄμφια, χωρὶς καμία ἐπιβάρυνση τῶν ὑποψηφίων. Ὅσοι ἀπὸ τούς συλλόγους ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν αὐτὴ τὴν ὡραία προσπάθεια μποροῦν νὰ ζητήσουν περισσότερες πληροφορίες ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη. Τηλέφωνον 0795.31223.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Νεαρὸς ἀναβάτης καταβάλει προσπάθεια νὰ ἔλθει πρῶτο τὸ γαϊδούρι του!

Πένθη

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡ. ΣΤΡΙΚΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ἔπληξε καὶ πάλι τοῦ Σέρβου. Σὲ ἡλικία 69 ἐτῶν ἕνας ἀκόμα πατριώτης μας, ὁ Ἰωάννης Χαραλ. Στρίκος ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας, γιὰ τὸ μεγάλο, ἀγύριστο ταξείδι.

Ἡ ἀγάπη καὶ νοσταλγία γιὰ τὸ πατρικό του σπίτι ποὺ μόχθησε γιὰ νὰ φτιάσει τόσο ὄμορφο, τὸν ἔφερε γιὰ νὰ χαρεῖ γιὰ λίγο τὴ δροσιὰ τοῦ ἀγαπημένου του χωριοῦ. Μὰ ὁ χάρος ἐκεῖ τὸν παραμόνευε. Μιὰ εὐπάθεια ὁδήγησε σὲ κλονισμὸ τὴν ὑγεία του. Τὰ παιδιά του ἔσπευσαν νὰ τὸν σώσουν μετσφέροντάς τον στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ οἱ προσπάθειες τῆς ἐπιστήμης ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀποφύγουν τὸ μοιραῖο.

Χαρακτηριστικὸ ἦταν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκαταλείποντας τὸ χωριὸ μὲ τὴν πραότητα καὶ γλυκύτητα τοῦ χαρακτήρα του, λὲς καὶ κάτι προαισθανόταν, ἄφησε τὸ τελευταῖο «χαῖρε» σὲ συγγενεῖς καὶ φίλους. Ἄνθρωπος πάντοτε γελαστός, προκομμένος καὶ χαρούμενος, γοήτευε καὶ κατακτοῦσε τὸ περιβάλλον, μὲ τὰ χαρωπά του χαρακτηριστικά.

Σεμνὸς καὶ ἐνάρετος εἶχε σὰν μοναδικὸ βίωμα τῆς ζωῆς του τὴ λατρεία πρὸς τὴν ἐργασία. Πρότυπον οἰκογενειάρχου μαζὶ μὲ τὴ διαλεχτὴ καὶ ἄξια συντρόφισσά του Παναγιώτα, τὸ γένος Γιαννόπουλου, ἐκ Ράδου, βαδίσανε τὸ δρόμο τῆς φτώχειας, τοῦ ἀγώνα γιὰ τὸν ἐπιούσιο. Δούλεψε σκληρά, ἀσκώντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σαγματοποιοῦ, ἢ καὶ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐργασία καὶ δοκίμασε ἱκανοποίηση βλέποντας τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. Εὐτύχησε νὰ καμαρώσει σταδιοδρομοῦντα τὰ παιδιά του καὶ ν' ἀποκαταστήσει τὶς δυό του θυγατέρες. τὴ Ντίνα καὶ τὴ Σταμάτα. Ἐνστάλλαξε στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν του τὴν ἀρετὴ τῆς ἐργασίας, τὰ ὁποῖα ἀκολουθώντας πιστὰ τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα, χάρη στὸ μόχθο, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἐργατικότητα, καὶ τὸ φιλοπρόοδο πνεῦμα, ἀναδείχτηκαν σὲ ἐπιχειρηματίες. Παιδιὰ ἔντιμα καὶ ἐργατικὰ ὁ Θανάσης, ὁ Χαράλαμπος, ὁ Παναγιώτης καὶ ὁ Γιῶργος κατέλαβαν διακριτικὲς θέσεις καὶ χαίρουν τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως.

Ζοῦσε τόσο εὐτυχισμένα κοντὰ στὰ παιδιά του, ἀφήνοντάς τους σὰν εὐχὴ καὶ διαθήκη νὰ μὴ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρικὴ ἑστία.

Τὴ σορό του, μεταβαίνοντας μὲ πούλμαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα συνόδεψαν μετὰ τῶν οἰκείων του, τῶν γαμπρῶν καὶ νυφάδων του, ὅσοι συγγενεῖς, φίλοι καὶ πατριῶτες πληροφορήθηκαν τὸ γεγονὸς καὶ τὴν κηδεία του παρακολούθησε σύσσωμο τὸ χωριό.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» συμμεριζόμενοι τὴ του σύζυγο, στὰ παιδιά του καὶ στὴν ἀγαπημένη του ἀδελφὴ Μαρία, ἐκφράζει τὰ πιὸ βαθιὰ αἰσθήματα συμπόνιας καὶ εὔχεται τὴν ἀπὸ Θεοῦ παρηγορία.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΠΑΝΑΓΟΥΛΑ ΕΥΘ. ΚΑΤΣΙΑΠΗ

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ καλοκαιριάτικη μέρα, στὶς 27 Αὐγούστου μ' ὅλη τὴ ζεστασιὰ ποὺ διακρίνει τὸ χωριό μας σὲ περιπτώσεις σκληρές, συνόδεψαν πολλοὶ φίλοι καὶ συμπατριῶτες, στὴν τελευταία της κατοικία τὴν Παναγούλα Κατσιάπη ποὺ σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν ἄφησε τὴ ματαιότητα τῆς πρόσκαιρης ζωῆς.

Ἡ ἀείμνηστη ἦταν ἀπὸ τὴν παλιὰ ἐκείνη πάστα, ἥσυχη καὶ καλοκάγαθη, γεμάτη καλοσύνη, χωρὶς ποτὲ νὰ βλάψει κανένα.

Ἀπὸ νεαρῆς ἡλικίας μὲ τὸν πόλεμο, τώρα καὶ σαράντα χρόνια ἀποστερήθηκε τὸ σύντροφο τῆς ζωῆς της. Ἡ ζωή της ὅμως κυλοῦσε ἁρμονικὰ καὶ εὐχάριστα κοντὰ στὴ μονάκριβη κόρη της καὶ τὸν ἐκλεκτό της γαμπρὸ Στόθη Ρουσιᾶ ποὺ τὴ λάτρευαν καὶ εὐτύχησε νὰ γνωρίσει 9 ἐγγόνια καὶ 14 δισέγγονα ποὺ τόσο τὴν ἀγαποῦσαν καὶ τὶς συμπαραστάθηκαν στοργικά, μέχρι τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς της.

Ὁ Σύλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρταζῆνος» συμμεριζόμενοι τὴ βαθιὰ ὀδύνη τῶν οἰκείων της, ἐκφράζουν σ' αὐτοὺς τὰ εἰλικρινή τους συλλυπητήρια, εὐχόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορία.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη τῆς καλῆς μας συμπατριώτισσας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΕΠΑΙΝΟΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Στὸν ἄξιο κάθε ἐπαίνου ἐργολάβο κ. Ἀνδρέα Τσιλιμίγκρα ἐκ Τριπόλεως, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν ἀδελφῶν του συστηματικά, τόσο προσεχτικὰ καὶ ἔντιμα ἐργάστηκε στὴν ἐπίστρωση — τσιμεντόστρωση τοῦ κεντρικοῦ τμήματος πλατειῶν — **δρόμου** τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὴ φιλοτιμία καὶ ποιότητα τῆς ἐργασίας τους ἐκφράζει τὶς πιὸ θερμές μας εὐχαριστίες.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΕΡΓΟΣ
ΘΗΒΩΝ 91 — ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΗΛ. 5620.210
ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πέθανε στὴ Μυτιλήνη ποὺ ὑπηρετοῦσε τὴ θητεία του ἐξ ἀναβολῆς ὁ δεκανέας Παν. Λαμπρόπουλος ἐτῶν 27, ἀσκούμενος δικηγόρος ἀπὸ τὸ Λυκούρεσι καὶ κηδεύθηκε στὸ νεκροταφεῖο Περιστερίου. Τὸν νεκρὸ συνώδευσαν στὴν τελευταία του κατοικία μὲ θλῖψι οἱ γονεῖς, ἀδέλφια του συγγενεῖς, φίλοι, συμφοιτητὲς καὶ πλῆθος κσμου. Τιμὲς ἀπέδωσε ἄγημα τοῦ Κ.Ε. Β.ΟΠ. Ὁ μεταστὰς εἶχε λάβει πτυχίο τῆς Νομικῆς Σχολῆς μὲ ἄριστα πρὸ τῆς στρατεύσεώς του. Ὑπῆρθε ὑπόδειγμα ἐξαίρετου νέου ὡς πολίτου ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του στὸν Στρατὸ ἦταν πιστὰ ἀφωσιωμένος στὸ καθῆκον του, ἔτσι ποὺ κρατοῦσε τὴν οἰκογένειά του καὶ τὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα στηριζόμενοι ἀποκλειστικὰ στὶς ἱκανότητές του ἔτρεφε ὄνειρα νὰ σταδιοδρομήσει στὸ δικαστικὸ κλάδο, γι' αὐτὸ καὶ μελετοῦσε ἀδιάκοπα. Ἡ κακὴ ὅμως μοῖρα ἀνέκοψε τὴν πορεία του στὸν μάταιο αὐτὸ κόσμο καὶ τὸν ἐστέρησε ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους του γονεῖς καὶ τὰ ἀδέλφια του. Ὁ Παναγιώτης θὰ μείνει ἀθάνατος στὴ μνήμη ὅλων ὅσοι εἶχαν τὴν τύχη νὰ γνωρίσουν αὐτὸν καὶ τὶς ἀρετές του. Εὐχόμαστε στὸν Ὕψιστο ν' ἀναπαύσει τὴν ψυχή του ὅπου οἱ δίκαιο ἀναπαύονται καὶ νὰ δώσει παρηγοριὰ στὰ πονεμένα μέλη τῆς οἰκογένειάς του.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Παναγ. Γιαννούλιας 500.
Γεώργιος Δ. Μαραγκὸς (Ἀμερικὴ) 1.000.
Πανάγος Γ. Σχίζας 200.
Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος (Ψάρι) 1.000
Σταῦρος Γκούτης 200.
Κων)να Βασιλείου 200.
Παναγούλια - Ρουσιᾶ Κότσικα 300.
Ἄννα — Ρουσσᾶ Κούλη δρχ. 300.
Κων)νος Σπ. Δημόπουλος δρ. 150.
Ἰωάννης Κ. Σχίζας 200.
Γεώργιος Κ. Παγκράτης 200
Γεώργιος Πολ. Παγκράτης 200.
Νίτσα Ἀθ. Μπόρα 500.
Θεόδωρος Ἀνδρ. Κουτσανδρέας 500.
Νῖκος Ἀν. Σχίζας 1000
Εὐθύμιος Βέργος (Σκάλα) 1000.
Χαράλ. Δημόπουλος (Καρκαλού) 1000.
Δῆμος Δημόπουλος (Καρκαλού) 1000.
Παναγ. Ἀν. Μπόρας (Αὐστραλία) δολ. 20.
Ἰωάννης Χρ. Μπόρας (Αὐστραλία) δολ. 20.
Σπυριδούλα Χρ. Δημοπούλου 400.
Ἀλέκος Μαρ. Δημόπουλος 200.
Χαράλαμπος Ἰω. Στρῖκος δρχ. 1000.
Διον. Στ. Βέργου 500.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Μετὰ τὴ διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ ἰατρείου μας, ἀπὸ τὴν 1η Ὀκτωβρίου τοποθετήθηκε καὶ πάλι στὸ χωριὸ ἀγροτικὸς γιατρός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴ λήξη τῆς ἀδείας του ἀναλαμβάνει τακτικὰ τὰ καθήκοντά του.

Κοινωνικά

ΚΙΝΗΣΗ

— Ἀπὸ διμήνου ἦρθε ἀπὸ τὴν Αὐστραλία ὁ Ἀνδρέας Χρ. Μπόρας, ὁ ὁποῖος μετὰ τρίμηνη παραμονὴ του στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἔκανε τοὺς γάμους του, ἐπιστρέφει πάλι στὴ βάση του στὶς 20 Σεπτεμβρίου.

— Στὶς 14 Αὐγούστου ἦλθε ὁ ἀπὸ 22ετίας διαμένων στὴν Ἀμερικὴ γιὰ μόνιμη ἐγκατάστασή του στὴν Ἑλλάδα Δημήτριος Π. Τσαντίλης.

— Στὶς 12 Σεπτεμβρίου γύρισαν ἀπὸ τὸ Τορόντο Καναδᾶ, οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Τριαντάφυλλος Παρασκευόπουλος, γιὰ μόνιμη ἐγκατάστασή τους στὴν Ἑλλάδα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ὁ κ. Νικ. καὶ Ἄντα Δάρα ἀπέκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι. Εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει.

— Ὁ κ. Βασίλειος καὶ Γεωργία Σχίζα στὶς 10 Σεπτεμβρίου ἀπόκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι. Εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ κ. Χρῖστος καὶ Ἔφη Κωνσταντοπούλου τὴν 27 Ἰουνίου ἐβάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους ποὺ πῆρε τὸ ὄνομα Νικήτας, τοῦ ἀείμνηστου θείου του Νικήτα Κωνσταντόπουλου.

Στοὺς γονεῖς, παπποῦ καὶ γιαγιὰ τοὺς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει τὸ νεοφώτιστο.

— Ὁ κ. Νῖκος Θεοδ. Τρουπῆς (Ἀλούπης) στὶς 19 Αὐγού ἐβάπτισε στοῦ Σέρβου τὸ ἀγοράκι τοῦ ιΓάννη καὶ Μαρίνας Βέργου καὶ τοῦ χάρισε τὸ ὄνομα Κων)νος

Στοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχο θερμὲς εὐχές, νὰ τοὺς ζήσει τὸ νεοφώτιστο.

Ὁ κ. Εὐάγγελος καὶ Μαρία Σχίζα στὶς 9 Σ)βρίου βάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος. Εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει τὸ νεοφώτιστο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ κ. Παναγῆς Ν. Βέργος καὶ ἡ χαριτωμένη δ. Ἀργυρούλα Ἀδάμ ἔδωκαν ὑπόσχεσι γάμου.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» τούς εὔχονται καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

—Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Μαρίνας Ἀνθουπόλεως στὶς 25 Αὐγούστου ἡ σεμνὴ καὶ χαριτωμένη δ. Ἀντωνία Χρ. Βέργου ἐγγονὴ τοῦ ἀειμνήστου Β. Βέργου (Μερκοβούνι) καὶ ὁ ἐξαιρετικὸς νέος Δημήτριος Νικολόπουλος ἐφημεριδοπώλης, ἐκ Παλούμπα, τέλεσαν τοὺς γάμους τους

—Τὴν Κυριακὴ 9 Σεπτεμβρίου στὴ Χρυσοβίτσα — Βόνιτσας (Αἰτωλοακαρνανία) ὁ κ. Ἀνδρέας Χρ. Μπόρας καὶ ἡ χαριτωμένη δ. Ἑλένη Καρακώστα τέλεσαν τούς γάμους τους.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καί ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχονται στὰ νέα ζευγάρια βίο ἀνθόσπαρτο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Στὶς 17 Ἰουλίου πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στοῦ Σέρβου ὁ Ἰωάννης Χαραλ. Στρίκος, ἐτῶν 69.

—Στὶς 27 Αὐγούστου σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν πέθανε ἡ Παναγούλα Εὐθ. Κατσιάπη.

—Λίγο πρὶν ἀρχίσει ἡ ἐκτύπωση τοῦ παρόντος φύλλου πληροφορηθήκαμε τὸν θάνατο τοῦ συμπατριώτη μας Χρήστου Ν. Δάρα συνταξ. δασκάλου, ἐτῶν 80. Στούς οἰκείους του τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας καί ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια. (Τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος θ' ἀναλύσουμε στὸ ἑπόμενο φύλλομας).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

—Στὶς 29 Ἰουλίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου μνημόσυνο τοῦ ἀείμνηστου Ἰωάννη Κλεισούρα (Γιαννέλη), μὲ τὴ συμπλήρωση 7ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

—Τήν ἴδια μέρα τελέστηκαν στοῦ Σέρβου 40θήμερα μνημόσυνα τῶν ἀείμνηστων Ντίνου Γ. Παπαθωμόπουλου καί Κωνσταντίνου Ν. Σχίζα.

—Στὶς 5 Αὐγούστου τελέστηκε 40θήμερο μνημόσυνο τῆς ἀείμνηστης Αἰκατερίνης Ι. Κουτσανδρέα.

—Μὲ τὴ συμπλήρωση 40θημέρου ἀπὸ τοῦ θανάτου του τελέστηκε ἐπίσης στοῦ Σέρβου στὶς 19 Αὐγούστου τὸ μνημόσυνο τοῦ ἀείμνηστου Ἰωάννη Χαραλ. Στρίκου.

—Τὴν Κυριακὴ 15 Σεπτεμβρίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου ἐτήσιο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Νικολάου Δημητροπούλου. Στὸ μνημόσυνο παραβρέθηκε ἡ σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου Δήμητρα, ἡ κόρη του καὶ ὁ γαμβρός του στρατηγὸς Ἰωάννης Ντάβος οἱ ἔγγονοι καθὼς καί ὅλοι συγγενεῖς τοῦ ἐκλιπόντος μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη τῶν ἀειμνήστων συμπατριωτῶν μας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους διορίστηκε καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα, νέος δάσκαλος στὸ χωριό, ὁ κ. Θεόδωρος Παπαπανάγου.

Κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ δασκάλου καὶ τῆς ἁρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, προωθήθηκε τὸ θέμα τῆς διαθέσεως πιστώσεως 70.000 δραχ. γιὰ τὶς ἀνάγκες ἐπισκευῆς τοῦ Σχολείου.

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΡ. ΣΤΡΙΚΟΥ

— Ὁ κ. Σταῦρος Γκούτης διέθεσε δραχμὲς 1.000 στὴ μνήμη τοῦ Ἰωάννη Χαραλ. Στρίκου, ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας «Ζωοδόχου Πηγῆς».

— Ὁμοίως ἡ κ. Ἀθανασία Παν. Βέργου διέθεσε δραχμὲς 500 στὴ μνήμη τοῦ Ἰωάννη Χαραλ. Στρίκου, ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας «Ζωοδόχου Πηγῆς».

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΑΝΑΣ ΚΑΤΣΙΑΠΗ ΚΑΙ Ν. ΘΕΟΦΙΛΗ

Οἱ ἀδελφοὶ Νικολάου Κατσιάπη, στὴ μνήμη τῶν γονέων τους Νικολάου καὶ Ἀνδριάνας καὶ τοῦ γαμπροῦ τους Νικ. Θεοφίλη, διέθεσαν δραχ. 5.000 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΙΩΑΝΝΗ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

Ἡ κ. Ἑλένη Ι. Τούντα στὴ μνήμη τοῦ πατέρα της Ἰωάννη Κλεισούρα (Γαννέλη) διέθεσε ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου δρχ. 500.

Φωτογραφικά

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γράφει ὁ κ. ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ 2ον

Ὅπως εἴχομε ἀναφέρει στὸ προηγούμενο σημειωμά μας θὰ συνεχίσουμε μὲ δύο ἄλλα θέματα ποὺ ἀφοροῦν 1) Πῶς κρατάμε τὴν μηχανή μας ὅταν φωτογραφίζουμε καὶ

2) Πῶς ἐπιτυγχάνουμε μία καλὴ καλλιτεχνικὴ φωτογραφία.

Καμμιὰ φορὰ βλέπομε ἀπὸ τὶς δικές μας φωτογραφίες ποὺ βγάλαμε ὅτι ἢ τὰ πόδια εἶναι κομμένα ἢ τὰ κεφάλια ἢ γιὰ νὰ διακρίνουμε τὰ πρόσωπα πρέπει νὰ κρατᾶμε τὴν φωτογραφία ἀπὸ τὴν μία γωνία σὲ σχέδιο ρόμβου, γιὰ νὰ φαίνεται ἡ φιγούρα ἴσια. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κατὰ τὴν φωτογράφηση κάναμε λάθος 1ον γιὰ τὰ πόδια, καὶ γιὰ τὰ κεφάλια ποὺ κόβονται καμμιὰ φορὰ κάνουμε τὴν ἐξῆς λανθασμένη κίνηση.

Μόλις κοντράρουμε μέσα ἀπὸ τὴν μηχανή μας τὸ πρόσωπο ἢ τὰ πρόσωπα καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ πατᾶμε τὸ κουμπάκι νὰ φωτογραφήσουμε κάνουμε μιὰ κίνηση ἀσυναίσθητα πρὸς τὰ κάτω ὁπότε φεύγει καὶ ἡ ἀρχική μας θέση καὶ κόβονται τὰ κεφάλια. Ὡς πρὸς τὰ στραβὰ τραβήγματα τρίγωνα κ.λ.π. τὴν μηχανὴ τὴν κρατᾶμε στραβὰ ὅπως - ὅπως. 2ον) καὶ βασικώτερον ὅταν φωτογραφίζουμε θὰ προσπαθοῦμε νὰ μὴν κουνηθοῦμε καθόλου, ἰδιαίτερα ὅταν ἡ μηχανὴ εἶναι τετράγωνη καὶ κατ' ἀνάγκην ἀκουμπᾶμε μπροστὰ τὸ σῶμα μας. Τὴν στιγμὴ τῆς φωτογραφήσεως πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κρατᾶμε καὶ τὴν ἀναπνοή μας ἀκόμη. Ὅσο γιὰ μηχανὲς πλακὲ ποὺ τὶς ἀκουμπᾶμε στὸ μάτι μας ἰσχύει ἐπίσης πλήρης ἀκινησία, ἤρεμα ὄχι νευρικὰ γιὰ νὰ ἔχουμε θετικὰ ἀποτελέσματα.

Καὶ τώρα τὸ δεύτερο θέμα γιὰ μιὰ καλὴ καὶ κατὰ τὸ δυνατότερον καλλιτεχνικὴ φωτογραφία.

Ἡ καλὴ ἢ ὅπως τὴν λέμε καλλιτεχνικὴ φωτογραφία δὲν εἶναι τίποτε τὸ σπάνιο, τὰ ἀκάτορθωτο ἢ ὅτι εἶναι τὸ θέμα δυσεύρετο ἢ σπάνιο. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν συμβαίνει τίποτα γιὰ τὸν ἁπλὸ λόγο ὅτι μποροῦμε νὰ πετύχομε ὡραῖα πράγματα μὲ λίγη ὑπομονὴ καὶ φαντασία. Τὴν καλλιτεχνικὴ φωτογραφία θὰ τὴν πετύχουμε ἀναζητώντας τὸ θέμα μας ἀρχικά, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ ἄμεσο περιβάλλον μας. Ὅπως ὅλη ἡ φύση καὶ ἡ δημιουργία εἶναι ἕνα ὑπέροχο ἔργο τέχνης, σὲ ἕνα μικρὸ κομμάτι αὐτῆς τῆς ἀπέραντης δημιουργίας, ἐμεῖς θὰ προσπαθήσουμε νὰ παρουσιάσουμε τὸν καλλίτερο ἑαυτό του.

Καὶ πρῶτα ἂς περάσουμε στὴν προσωπογραφία. Γιὰ νὰ πετύχουμε ἕνα ὡραῖο πορτραῖτο πρώτη μας φροντίδα καὶ ἐνέργεια εἶναι νὰ τὸ τοποθετήσουμε ἔτσι ποὺ τὸ φῶς, καὶ μιλᾶμε γιὰ φῶς τῆς ἡμέρας, νὰ τοῦ δίνη περισσότερα χρώματα, νὰ τοῦ δίνη περισσότερο φῶς καὶ χρωματικοὺς τόνους. Δηλαδὴ νὰ μὴν εἶναι ἕνα σκέτο πρᾶγμα μαῦρο - ἄσπρο.

Αὐτοὺς τοὺς φωτισμοὺς τοὺς βρίσκομε προπαντὸς ὅταν ἔχουμε ἡλιοφάνεια, ὄχι ὅμως στὸν ἥλιο. Ὁ ἥλιος θὰ εἶναι ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ φωτογραφίζουμε ὑπὸ τὴν σκιά. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ προσέχουμε πάρα πολύ. Φωτογραφίζοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ φωτογραφία θὰ ἔχει ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος πιὸ πολὺ φῶς καὶ νὰ ἐπιδιώκουμε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ ἔχουμε ἀντανάκλαση τοῦ φωτός, ἂς ποῦμε ἀπὸ ἄσπρο τοῖχο, ἀπὸ τὸ νερὰ λίμνης ἢ ἡ θάλασσα ποὺ θὰ λούσει μὲ ἁπαλοὺς τόνους τὸ μοντέλο μας. Μεγάλη ἐπιτυχία θὰ εἶναι, νὰ ἔχει τὸ κεφάλι ποὺ φωτογραφίσαμε, τρεῖς καὶ τέσσερεις τόνους. Δηλαδὴ σὲ ἕνα σημεῖο θὰ εἶναι τὸ τελείως ἄσπρο, δεύτερον λιγώτερο ἄσπρο, τρίτον ὁ τόνος θὰ εἶναι σκοῦρος, σκουρότερος, καὶ τὸ τελευταῖο ομμάτι θὰ εἶναι τελείως μαῦρο.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση εἶναι τὸ πρόσωπο ποὺ θὰ ποζάρει γιὰ νὰ φωτογραφήσουμε, νὰ εἶναι τελείως ἤρεμο καὶ προπαντός, ὄχι προσποιητὴ πόζα γιατὶ αὐτὸ τὰ χαλάει ὅλα. Ἡλικιωμένα πρόσωπα καὶ ριτιδωμένα προσφέρονται καλλίτερα γι' αὐτὴν τὴν δουλειά.

Τώρα ἂς περάσουμε καὶ στὸ θέμα τοπίον. Ὅταν λέμε τοπίον δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὰ ἀπέραντα βουνά, δάση, θάλασσα. Στὴν ἔννοια τοῦ τοπίου ἀναφέρεται καὶ ἕνα κομμάτι βράχου, ἕνα κλαδὶ δένδρου, ἕνα λουλούδι κ.λ.π. Γιὰ τὴν καλλίτερη φωτογράφηση στὸ ὕπαιθρο εἶναι πολλὲς οἱ ὧρες καὶ ποικίλουν ἀνάλογα μὲ τὶ θὰ φωτογραφήσομε. Ἡ μόνη ὥρα ποὺ δὲν ἐνδείκνυται εἶναι τὸ μεσημέρι, μὲ τὸν πολὺ ἥλιο. Ἡ φωτογραφία θὰ βγεῖ πιὸ ὡραία ὅ-αν καὶ ἐμεῖς βλέπουμε ἕνα τοπίον πότε εἶναι πιὸ ὡραῖο.

Ἡ φύση ἔχει πολλὰ παιγνιδίσματα. Π.χ. τὸ δάσος τὸ πρωῒ μὲ τὰ λουλούδια εἶναι πολὺ πιὸ ὅμορφο ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ποὺ ἔχει στεγνώσει ἡ δροσιά, καὶ οἱ δροσοσταλίδες πάνω στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, καὶ στὰ πέταλα τῶν λουλουδιῶν. Οἱ ποιητὲς ἔχουν γράφει ὕμνους γιὰ τὶς ὁμορφιὲς τῆς φύσεως γιὰ χρυσοσταλίδες καὶ χιλιάδες μαργαριτάρια στὰ φύλλα τῶν δένδρων ὅπως προαναφέραμε. Ὅμως πῶς θὰ τὶς φωτογραφήσουμε αὐτὲς τὶς εἰκόνες; Ἁπλούστατα θὰ πάρουμε θέση καὶ μέτωπο πρὸς τὸν ἥλιο κόντρα. Ἐδῶ θὰ σταθοῦμε ἰδιαίτερα μπροστὰ σὲ αὐτὴ τὴν ὡραία ἀποκάλυψη τῆς δημιουργίας. Καὶ ἐδῶ τὴν καλλιτεχνικὴ φωτογραφία τὴν ἐπιτυγχάνουμε καλλίτερα ἂν μπορέσουμε καὶ συγκεντρώσομε στὸν φακό μας πολλοὺς τόνους.

Π.χ. πρῶτο πλάνο μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας κορμὸς γέρικου δέντρου ἢ καὶ θάμνος, λουλούδι κ.λπ. Δεύτερο πλάνο ὁ σκοῦρος ὄγκος τοῦ δάσους. Τρίτο, στὸ βάθος νὰ διακρίνεται ὁ ὁρίζοντας μὲ βουνά. Τέταρτο, ὁ οὐρανὸς μὲ κάποιο περαστικὸ σύννεφο, καὶ ἐνῶ ὁ γέρικος κορμὸς τοῦ δένδρου νὰ φαίνεται σὲ πρῶτο πλάνο, μποροῦμε στὸ ἐπάνω μέρος τῆς φωτογραφίας μας νὰ τραβήξουμε ἕνα κλαδί, ἔτσι ὅπως θὰ ἔχομε κοντράρει τὴν μηχανή μας.

Αὐτὰ σὲ λίγες γενικὲς γραμμές. Ἀλὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχομε ὅλα τὰ ἀναφερθέντα πρέπει νὰ διαθέτομε χρόνο καὶ τὸ κυριώτερο φίλμς καὶ πολὺ μεράκι. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἐρασιτέχνες φωτογράφοι ἔχουν βγάλει φωτογραφίες ἀριστουργήματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΤΡΟΥΠΗΣ

ΓΚΑΒΟ - ΜΑΤΙΕΣ

● Τὰ πιὸ πολλὰ ἀμπέλια γεμίσανε σπάρτα, βάτα, ἀγκάθια καὶ γκορτσιές. Τὰ λίγα ποὺ μείνανε μαυρολογᾶνε καὶ βγάζουν κρασί.

● Ὅπως πληροφορήθηκα ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου Σέρβου - Ἀράπηδες τέλειωσε. Τὸ ἔργο ἔγινε μὲ εἰσφορὲς πατριωτῶν. Οἱ Σερβαῖοι λοιπὸν εἶναι ἄξιοι κάθε ἐπαίνου.

● Σ' ὅλα τ' ἀλώγια γύρω ἀπὸ τὸ χωριὸ εἶδα ἄχυρα. Στὸ Θυμιακέϊκο ἀλώνι ὁ Θανάσης τοῦ Λια - Σχίζα στούμπαγε καὶ ξεκοτσιάλιαζε λίγο κριθαράκι ψωμωμένο σὰ βελάνι.

● Ἡ Ντελένια μάλλιασε. Σὲ λίγα χρόνια δὲ θὰ μπορεῖ νὰ περάσει ἄνθρωπος. Οἱ σπανὲς ραχοῦλες στοῦ Τσιούμπι, στοῦ Λαχταρί, στὴ Μακρια Ράχη στοῦ Λιμιτῆς καὶ ἀπουπανόστρατα καὶ ἀπουκατόστρατα λογκώσανε. Πεῦκο δὲν εἶδα, οὔτε γιὰ σημάδι, πουλεγά.

● Γιδοπρόβατα ἔχουν: Ὁ Παναγῆς τοῦ Στρικόγιαννη, ὁ Σκοῦρος, ὁ Ντέργις, οἱ Ρουσαῖοι, ὁ Γιαννάκος τοῦ Γιωργιοῦ καὶ ὁ Λιὰς τοῦ Β. Παναγᾶ. Ὅλοι οἱ τόποι δικοί τους.

● Ὁ Γιώργις τοῦ Κουτσοπανάγου διάγκε στὸν Ἀρτοζῆνο καὶ γύρισε βαλαντωμένος. Δὲν ἀντάμωσε μήτε τσιροπούλι. Εἶ δὲ καὶ τὸ καλύβι κατὰ πῶς τὸ εἶδε καὶ γύρισε φορτωμένος θύμησες...

Ο ΓΚΑΒΟΜΑΤΗΣ

Ἀπ' τὶς 'χρυσές σελίδες, τοῦ Τόπου μας

ΜΙΑ ΑΨΙΜΑΧΙΑ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Ἕνα σημαντικὸ γεγονὸς γιὰ τὴν Ἱστορία τοῦ Σέρβου καὶ τῆς δόρειας καὶ δυτικῆς Γορτυνίας εἶναι ἡ γενόμενη ἐκεῖ ἀψιμαχία, μετὰ τὴν 11 Μαΐου τοῦ ἔτους 1826.

Τὰ Ἀραβικὰ Στρατεύματα τοῦ Ἰμπραήμη Πασᾶ, ἐκτελῶντας διάφορες ἐπιδρομὲς ἀνὰ τὸν Μοριᾶ, ἐξαπέλυσαν τὶς ὀρδὲς του πρὸς τὴν σημερινὴ Γορτυνία, λεηλατώντας καὶ καταστρέφωντας σπίτια καὶ δένδρα.

Οἱ Ἀραπάδες, ποὺ βρέθηκαν στὴν ἐκστρατεία πρὸς τὴν Ἠλεία, εἶχαν ν' ἀντιμετωπίσουν ἐκεῖ (στὸ Κλειδὶ τοῦ Σαμικοῦ) τὸν περίφημο συμπατριώτη μας Νικηταρᾶ τὸν Τουρκοφάγο. Κι' ἄλλο τιμᾶμα τους προχώρησε πρὸς τὰ μέρη τῆς Ἀκοβας καὶ τῆς Πέρα Μεριᾶς, γιὰ νὰ λαφυραγωγήσουν τὸν τόπο.

Καὶ ὁ ἱστορικὸς γράφει γιὰ τὸ σημαντικὸ τοῦτο γεγονὸς ποὺ ἔγινε κοντὰ στὸ χωριὸ Σέρβου τῆς Γορτυνίας!

«Χίλιοι δ' ἐξ αὐτῶν περίπου πεζοὶ καὶ ἱππεῖς, χιλιάδας συνοδεύοντες προβάτων καὶ ἄλλων κτηνῶν, προσεβλήθησαν εἰς τοῦ Σέρβου καὶ τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελον ἀπὸ τούς Πλαπουταίους καὶ τὸν Φώτιον Δάραν καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐκεῖσε, οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν τινὰς καὶ ἔσωσαν πάντα τὰ ἀγόμενα ..».

Ἡ ἀψιμαχία αὐτὴ μεταξὺ τῶν Ἀραπάδων καὶ τῶν Γορτυνίων πρέπει νὰ ἔγινε μεταξὺ 11 καὶ 15 Μαΐου τοῦ ἔτους 182, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρεται ἀπὸ ἄλλους ἱστορικούς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Δημητσανίτη Μιχαὴλ Οἰκονόμου, γραμματικὸ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.

Ἐντύπωση προξενεῖ, πώς ὁ Λαγκαδινὸς ὁπλαρχηγὸς Κανέλλος Δεληγιάννης στὰ «Ἀπομνημονεύματά» του ἀγνοεῖ παντελῶς τὴν νίκη αὐτὴ τῶν Σερβαίων καὶ τοῦ Φώτη Δάρα. (ἴσως γιατὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν νικητῶν βρισκόντουσαν οἱ Πλαπουταῖοι, μὲ τούς ὁποίους δὲν εἶχε ἀγαθὲς σχέσεις ὁ Γορτύνιος ἀπομνημονευματογράφος)

Μιὰ νεώτερη πληροφορία γιὰ τὴν μάχη, ἔχομε στὴν «Ἑλληνικὴ Χωρογραφία» (1902) τοῦ Ἰω. Ἐμμ. Νουχάκη, ὁ ὁποῖος σημειώνει (στὴ σελίδα 634)

«Σέρβου: αὐτόθι τὴν 11 Μαΐου 1826 καὶ τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελον οἱ Πλαπουταῖοι καὶ ὁ Φώτιος Δάρας ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Τούρκων, οὓς νικήσαντες ἔτρεψαν εἰς φυγὴν καὶ ἔλαβον ὅσα ποίμνια τῶν χριστιανῶν ὡδήγουν».

Ἡ ἀψιμαχία αὐτὴ τοῦ χωριοῦ Σέρβου τῆς Γορτυνίας θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ Ἐθνικο - Τοπικὴ Γιορτὴ τῶν Σερβαίων, ἀφοῦ κι' εἶναι σὲ περίοδο ποὺ μπορεῖ νὰ συγκεντρώνει κόσμο, καθὼς καὶ τὰ σχολεῖα τῆς Ἀρκαδίας (ἢ, ἔστω, τῆς Γορτυνίας).

ΘΑΝΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ
Ἱστοριοδίφης

Ἱστορικὰ σημειώματα

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στὸ δεύτερο τόμο «Γορτυνιακὰ» ποὺ ἐκδίδει ἡ Βιβλιοθήκη Δημητσάνης διαβάζουμε τὰ παρακάτω ἐνδιαφέροντα γιὰ τὸ χωριό μας.

Στὶς καταστάσεις τοῦ Ἐνετικοῦ στρατοῦ μνημονεύονται ἑνδεκα στρατιῶτες μὲ τὸ ὄνομα αὐτό, καὶ πιθανὸν ἡ ὀνομασία τοῦ χωριοῦ νὰ ὀφείλεται ἀπὸ τὴν οἰκογένεια αὐτή.

Ὁ πρῶτος ἀναγραφόμενος λέγεται ANDREA S. Σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ χωριὸ σώζεται ἕνα μικρὸ ἐκκλησάκι πιθανῶς καθολικὸν μοναστηριοῦ, ἀφιερωμένο στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, γνωστὸ ὡς ὁ Ἁγιαντριᾶς. Πρὸ τῆς ἀνακαινίσεώς του θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῆ κτίσμα τῶν μεσαιωνικῶν ἐκείνων χρόνων πού συμπίπτουν μὲ τὴν παρουσία καὶ ἐνδεχομένως τὴν πρόνοια αὐτῆς τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἀνδρέα Σέρβα στὸ κέντρο τῆς Ἀρκαδίας. SERVA ANTREA DE NAPANTOκαὶ S FRANCHO (1409) SERVO ANDREA ANDRONI, DIMA, καὶ ZORZI (1501) S. COSTA, DA MODON (1502), Κ. Σάθα Μνημεῖα, T.V., 17, 18, 151, 154. SERVA FRANCESCO (1513) S. CONSTANTIN (1545) S. CATHERINA τοῦ ποτὲ ANDREA S., τοῦ MOTHONEO (1561), καὶ SERVO THEOFILO DE ZORZI, MODONEO (1565), αὐτόθι T. VI σ 284, T. VII σ 110, T. IX, σσ. 98 καὶ 112.

Καὶ ἄλλοι Σέρβοι παρουσιάζονται στὴν Εὐρυτανία τὴν ἴδια περίπου ἐποχή. Ἕνας Σέρβος Γεώργιος χρηματοδοτεῖ τὴ δαπάνη «τῆς Ζωγραφίας» τοῦ παρεκκλησίου τῆς κυρίας Προυσιωτίσσης «ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ (ζκστ' (; 1518 — 19) Ἰνδ. στ'». Ἴσως εἶναι ὁ ἴδιος ὁ «ἀνὴρ τίμιος σημαντικὸς καὶ πάνυ φιλάρχηστος» ὁ ὁποῖος σημειώνεται τὸ αφξγ' (1563) ὡς ἰδιοκτήτης ἑνὸς χειρογράφου νομικοῦ βιβλίου. Ἐπιμ. Λάμπρου, κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Ι. Μ. Προυσσοῦ ΝΕ, 10 (1913), σσ 314, 315.

α. μσρ.

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ"
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συλλόγου Σερβαίων

—★—

Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 2924.518

—★—

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

—★—

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Αἰρ. δολ. 20

(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν)

—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ
Δήλου 16 — ΓΑΛΑΤΣΙ

—★—

Ἐπιμέλεια — Τυπογραφεῖο
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σορρῆ 42 — Τηλ 3252.333

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΟΙΝΟΤ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴ 22 Ἰουλίου ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ γραφείου τῆς Κοινότητός μας. Κατὰ τὸν ἁγιασμὸ τῶν ἐγκαινίων παρέστησαν μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Βασίλειος Δάρας καὶ ὅσοι ἐκ τῶν παρεπιδημούντων καὶ ντόπιων κατοίκων παρευρίσκοντο στὸ χωριό.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τούς κοινοτικούς ἄρχοντες ἐκφράστηκε ἡ κοινὴ εὐχὴ ὅλων, τὸ καινούργιο γραφεῖο ν' ἀποτελέση ἀπαρχὴ πραγματοποιήσεως νέων ἔργων προόδου, γόνιμο καὶ καρπερὸ τὸ ἔργο τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ χῶρος τοῦ οἰκοπέδου ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνεγέρθηκε τὸ γραφεῖο ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ Παπαναστάση Σχίζα, στὸν ὁποῖο ἀνήκουν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίες, γιὰ τὴν εὐγενική δωρεά.

Τὸ νέο κοινοτικό γραφεῖο, ἀποτε λεῖ στολίδι γιὰ τὸ χωριό μας. Στὴ φωτογραφία διακρίνονται ὁ ἱερεύς, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ κάτοικοι.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

Μὲ δωρεὰ εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος Νικολάου Δημητρόπουλου, ἀπὸ μέρους τῶν οἰκείων του, ἔγινε ἐπισκειη καὶ ἐξωραϊστικὲς ἐργασίες εὐπρεπισμοῦ, τοῦ ἱεροῦ χώρου τοῦ Νεκροταφείου.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ ΜΟΜΑ

Μὲ ἐπισταμένη ἐργασία καὶ τὸν ὀρθὸ τεχνικὸ τρόπο κατασκευῆς, ὁλοκληρώθηκε ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀπαραιτήτων ὀχετῶν σ' ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου ἀπὸ γεφύρι Σερρᾶ εἰς Σέρβου καὶ ἀκολουθεῖ τώρα ἡ κατασκευὴ τοίχων ἀντιστηρίξεως καὶ ἡ τομὴ τῶν ἀναγκαίων στροφῶν στίς κολοσάρες.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΤΩ - ΧΩΡΙΟΥ

Εἶναι ὁμολογουμένα δύσκολη ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ τελικὴ διαμόρφωση ἑνὸς δρόμου, ὅταν περνᾶ ἀνάμεσα ἀπὸ σπίτια, εἰσόδους σπιτιῶν, οἰκόπεδα, περιβόλια καὶ τὸ ἔργο κάνει δυσχερέστερο ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὰ ἐμπόδια ὅμως κάμπτονται, μὲ λίγη θέληση καὶ κατανόηση.

Θλιβερὸ τὸ γεγονὸς γιὰ μιὰ Διοίκηση πού ἀσχολεῖται μὲ τὰ κοινὰ νὰ ὀφείλεται στὴν Εἰσαγγελία καὶ τὸ φαινόμενο προκαλεῖ ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησι ὅτον τὸ αἴτιο τῆς καταγγελίας ὀφείλεται ὄχι σὲ ζημιὰ τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες, σκοτεινὲς δυνάμεις σὲ συνδυασμὸ μὲ ἀλλεπάλληλα ἐπισυμβάντα σὲ βάρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς δυσχέρειες καὶ τὰ ἐμπόδια πού παρεμβλήθηκαν, τὸ ἔργο ἐξελίχτηκε προοδευτικὰ καὶ βαδίζει πρὸς ὁλοκλήρωση. Τὸ μόνο πού ἀπασχολεῖ βασίμως εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ τοίχου ἀντισιτηρίξεως στὸ «Λεῦκο» (Βαρικά).

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὴν τελευταία φάση τῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δυσκολιῶν καὶ εὐόδωση τοῦ ἔργου διέθεσαν ἀξιόλογο ἀριθμὸ ἡμερομισθίων προσωπικῆς ἐργασίας οἱ κ.κ.: Παναγῆς Ἀθ. Βέργος, Σπῦρος καὶ Ἀγγελῆς Κλεισούρας, Νῖκος καὶ Ἀνδρέας Κουτσανδριᾶς, Ἰωάννης Ἄγγ. Βέργος, καθὼς καὶ ἀνάλογο ἀριθμὸ ἡμερομισθίων ὅλοι οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι τὸν ἀριθμὸ τῶν ἡμερομισθίων τῶν ὁποίων δὲν ἔχομε ὑπ' ὄψη.

Κάτι πού πρέπει νὰ τονιστεῖ ἰδιαίτερα εἶναι ἡ συμβολὴ στὸ ἔργο τοῦτο τοῦ δάσκαλου κ. Θεόδωρου Τρουπῆ, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χῶρο πού παραχώρησε γιὰ τὴ δημιουργία σχετικῆς πλατείας (Ντριβάλα), διέθεσε ὁ ἴδιος τὴ δαπάνη ποσοῦ 20.000 δρχ. γιὰ τὴν ἐκεῖ στήριξη τοῦ περιβολιοῦ του.

Ἄξια ἐπίσης ἐπαίνου εἶναι ἡ πράξη τοῦ κ. Εὐθυμίου Βέργου, γνωστοῦ γιὰ τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὴν προθυμία του σὲ ἔργα τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὸ παρελθόν, ὁ ὁποῖος ἦρθε ἀπὸ τὴ Σκάλα καὶ ἐπί 3ημερο διέθεσε τὸ αὐτοκίνητό του γιὰ τὴ μεταφορὰ πέτρας.

Ὁ κ. Εὐθύμιος Βέργος ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σκάλας - Λακωνίας καὶ ἔχει ἐπιδείξει ἐκεῖ ὅπως πληροφορούμαστε ἀξιόλογη κοινωνικὴ δράση. Διὰ τοῦτο τὸν συγχαίρομε καὶ εἴμαστε περήφανοι γιὰ τὸ φιλοπρόοδο συμπατριώτη μας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΣΕΡΒΟΥ - ΑΡΑΠΗΔΕΣ

Μὲ τὸ γνωστό, ἀνορθόδοξο τρόπο κατασκευῆς συνεχίζει καὶ βρίσκεται πρὸς τὸ τέρμα ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου Σέρβου Ἀράπηδες, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ τιτλοφορουμένου μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΣΕΡΒΟΥ — ΑΡΑΠΗΔΕΣ — ΚΟΚΚΛΑΜΑ», νεοσύστατου Σωματείου.

Ὁ δρόμος αὐτὸς ἀποτελοῦσε ὄνειρο καὶ ἐπιθυμία ὅλων. Τὸ δὲ ἐνδιαφέρον τοῦ Συλλόγου Σερβαίων γιὰ τούς Ἀράπηδες ὑπῆρξε ἀνέκαθεν καί θὰ ὑπάρξει πάντα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τό ὁποῖο εἶχε προγραμματίσει τὸ ἔργο κατὰ δικό του τρόπο καὶ ἱεράρχιση, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ αὐθαιρέτως καὶ κακῶς γενόμενα, ἐκτιμῶντας τὴ δυσκολία τοῦ ἔργου, ἀπεφάσισε παρὰ τίς πολλαπλὲς ἀνάγκες τοῦ Συλλόγου, νὰ προσφέρει ἐκ τοῦ ὑστερήματός του, ὡς πρώτη, δόση γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου — Ἀράπηδες οἰκονομική ἐνίσχυση δρχ. 50.000.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ σημερινὸ Διοικ. Συμβούλιο εἶχε ὑποσχεθῆ στὴν προσωρινή Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ «Συλλόγου γιὰ τὴν ἀποπεράτωση... κλπ., κλπ.» ὅτι θὰ βοηθοῦσε καί οἰκονομικά τὴν προσπάθειά τους. Τὸ γεγονὸς ἐξ ἄλλου ὅτι τοὺς προσφέραμε λεύτερο πεδίο δράσεως καί εἰσέπραξαν ἀξιόλογο χρηματικό ποσό τήν ἡμέρα τοῦ πανηγυριοῦ σημαίνει τή συμπαράστασή μας στὸ ἔργο τοῦτο.

ΥΔΡΟΣΥΛΛΟΓΗ

Τέλειωσαν οἱ ἐργασίες τῆς δεξαμενῆς Τρανὴ Βρύση μὲ τήν περισυλλογή τοῦ νεροῦ πού ἐκφεύγει γιὰ νὰ μὴ στερεῖται τὸ Κάτω Χωριὸ πού παραπονεῖται γιὰ ἔλλειψη νεροῦ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Μὲ τὴν κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου χορήγηση οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως δρ. 500.000, ἀπὸ 15θημέρου ἐγκαταστάθηκε ὁ ἐργολάβος γιὰ τὴν τσιμεντόστρωση τῶν πλατειῶν καὶ τοῦ κεντρικοῦ δρόμου τοῦ χωριοῦ. Ἀφοῦ ἔκανε ἐκσκαφὴ τοῦ παλιοῦ ὁδοστρώματος καὶ διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους, ἀρχίζει τώρα τὴν ἐργασία τῆς τσιμεντοστρώσεως.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ὁ οἰκοδομικός ὀργασμὸς πού παρατηρεῖται στὸ χωριὸ ἡ ἐπισκευὴ καὶ συγχρονισμὸς τῶν σπιτιῶν καὶ ἡ κατασκευὴ νέων ἀποτελοῦν εὐνοϊκὴ προοπτική γιὰ τὸ μέλλον.

Ἡ καθολική συμμετοχὴ τῶν πατριωτῶν μὲ θέρμη καὶ ἐνθουσιασμὸ στὴ θρησκευτική μας πανήγυρη, ἡ τόσο συχνὴ μετάβαση καὶ ἐπίσκεψη στὸ χωριὸ δείχνουν πῶς πέρα ἀπὸ τὰ βιολογικά ὅρια τῶν σημερινῶν γενιῶν, τὸ χωριὸ δὲ θὰ ἐγκαταληφθεῖ καὶ θὰ ζήσει. Καὶ τοῦ ἀξίζει νὰ ζήσει.

Τοῦ λείπουν ὅμως ἀκόμα πολλὰ σὰν ἕνας παραθεριστικὸς οἰκισμός. Μὰ ὑπάρχει τόση βεβαιότητα πῶς θὰ γίνουν, ὅσο ἰσχυρὴ εἶναι ἡ θέληση τῶν πολυπληθῶν ξενητεμένων του.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἡ ὡραία μας πανηγυρικὴ ἐκδήλωση, αὐτοὺς πού ἔκανε νὰ χαροῦν περισσότερο καί συνέγειρε τίς ψυχές τους, εἶναι οἱ νέοι μας. Τὰ ἐλπιδοφόρα νειάτα πού ποτισμένα ἀπὸ τὸ ἅγιο μύρο τῶν παραθύρων νιώθουν λατρεία στὴ γῆ τῶν πατέρων τους.

Σὰν βρεθοῦν στὴ μαγευτικὴ φύση τοῦ πάναγνου ἑλληνικοῦ χωριοῦ ἐκεῖ πού ἡ φυσικόσταλτη καθαροσύνη καί ἡ γαλήνη, αἰσθάνονται ἔντονη τήν ἄνθιση τῶν εὐγενικῶν αἰσθημάτων. Ξυπνᾶ μέσα τους πρόσχαρα ἡ αἰσθητική ἀντίληψη τῆς ἰδέας τοῦ καλοῦ καί ὡραίου.

Μὲ τὴ χαρούμενη ψυχοσύνθεση τους πού σπινθοροβολοῦν ἐνθουσιασμό, τὸ ζωογόνο παλμὸ καὶ τὴ δημιουργική πνοή, πού τοὺς διακρίνει οἱ νέοι μας συνέλαβαν τήν ἰδέαν ν' ἀναλάβουν σὰν ἐρασιτέχνες τὴν ἐκτέλεση διαφόρων θεατρικῶν ἔργων, πατριωτικοῦ καί κοινωνικοῦ περιεχομένου. Παραστάσεις πού θὰ δίδουν ἀπὸ τὸ προσεχὲς θέρος γιὰ νὰ χαρίζουν χαρὰ καί γνώση, ψυχαγωγία καί πνευματική τροφή, στούς συγχωριανούς τους.

Ἡ εὐγενική τους αὐτὴ πρωτοβουλία πού μᾶς ἀνακοίνωσαν μᾶς συγκινεῖ ἰδιαίτερα καὶ στὴ παράκλησή τους νὰ τούς συντρέξουμε στὸ ἔργο τους αὐτό, ἀφοῦ τούς ἐκφράσομε ἕνα μεγάλο μπράβο τούς ὑποσχόμαστε ὅτι θὰ ἔχουν τήν ἀπόλυτη συμπαράστασή μας.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Λύγουστος 1979

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΡΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΔΑΡΑΣ
ΓΙΑΝΝ. ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΙΑΣ

Θέλουμε νὰ πληροφορήσουμε τούς συμπατριῶτες μας ὅτι ἐμεῖς οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ, στὴ σκέψη πῶς πρέπει νὰ ἀναπτυχθεῖ πολιτιστικὴ κίνηση στὸ χωριό ἀποφασίσαμε νὰ συγκροτήσουμε μιὰ ὁμάδα πού σὲ πρώτη φάση θὰ ἔχει σκοπὸ νὰ παρουσιάζει θεατρικὰ ἔργα τὰ καλοκαίρια στὸ χωριὸ καί μὲ προοπτικὴ νὰ ἐπεκτείνει τήν πολιτιστική της δραστηριότητα καί σὲ ἄλλους τομεῖς. Ὅσοι νέοι θέλουν νὰ συμμετάσχουν στὴν προσπάθειά μας, ἂς ἐπικοινωνήσουν μαζί μας στὰ τηλέφωνα: 45. 14.820, 57.16.478.

ΕΛΕΝΗ ΒΕΡΓΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΓΚΕΚΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥΤΗΣ
ΝΤΙΝΑ ΓΚΟΥΤΗ
ΒΑΝΙΑ ΜΑΝΟΥ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΠΑΡΑΣΧΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΡΟΥΠΗΣ

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

ΔΡΑΧΜΕΣ 300.000

Ὑπὸ τοῦ Νομιαρχιακοῦ Ταμιείου χορηγήθηκαν δραχμὲς 300.000 γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ τεχνικοῦ τοίχου ἀντιστηρίξεως στὸ δρόμο τοῦ Κάτω - χωριοῦ, στὴ θέση «Λεῦκο» (Βαρικά).

ΔΡΑΧΜΕΣ 50.000

Μὲ ἐνέργειες τοῦ βουλευτῆ κ. Ἠλ. Παπαηλιοῦ χορηγήθηκε ἀπὸ Κρατικὸ φορέα πίστωση δραχμῶν 50.000 γιὰ τὸ δρόμο τοῦ Κάτω - Χωριοῦ.

Τὸν κ. Παπαηλιοῦ γιὰ τὸ γνωστὸ ἐνδιαφέρον του εὐχαριστοῦμε θερμότατα.

ΑΥΞΗΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ "ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ,,

Φέρομε σὲ γνώση τῶν πατριωτῶν ὅτι μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τοῦ Ἀρτοζήνου καθορίστηκε σὲ 250 δραχμές.

Τὰ παντὸς εἴδους ἐμβάσματα, ἐπιταγές, συστημένες ἐπιστολὲς κλπ. πρέπει νὰ ἀποστέλλονται στὴ δ) νση τῶν γραφείων τοῦ Συλλόγου: Κλεισθένους 17, ΤΤ112, Τηλ. 32.40.236 καὶ 29.24.518.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΠΡΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἡ Κοινότητα, ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ οἱ κάτοικοι αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσουν δημόσια ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Ἀρτοζήνου, τὸ ρέκτη Νομάρχη Ἀρκαδίας κ. Βασίλη Ἀναστασιάδη, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ μακρὰ Νομαρχιακή, Διοικητικὴ πεῖρα πού τὸν διακρίνει καὶ τὸ εὐρὺ πνεῦμα ἀντιλήψεως, ἐποπτεύοντος ἐπάξια τὰ τοῦ Νομοῦ, παρὰ τὶς δυσχέρειες τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομαρχιακοῦ Προγράμματος, μᾶς ἐχορήγησε πίστωση δραχμῶν 300 χιλ., γιὰ τὰ τεχνικὰ τοῦ δρόμου τοῦ Κάτω Χωριοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

—Λόγω τῶν θερινῶν διακοπῶν ἡ ἐφημερίδα μας κατὰ τοὺς μῆνες Λύγουστο καὶ Σεπτέμβριο δὲν ἐκδόθηκε.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

Ἀρτοζήνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1979
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 26
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

105

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ στὸ κύλισμα τοῦ χρόνου θὰ παραμένει γιὰ πάντα στὴ μνήμη τῶν Σερβαίων ἡ 20η Νοέμβρη τοῦ 1922. Ἱστορικὴ ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συλλόγου μας.

ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ τοῦ «Ἀρτοζήνου» ἀφιερωμένες στὴ μνήμη τοῦ παρελθόντος ἀποτελοῦν χρέος ἱστορικό. Γιὰ νὰ θυμίζει ἐκείνους, πού ἀπὸ ἕνα πηγαῖο αἴσθημα ἀγάπης πρὸς τὴ γενέτειρα κινούμενοι, ὁδηγήθηκαν στὴν ἵδρυση τοῦ πατριωτικοῦ μας Συλλόγου. Ἀλλὰ καὶ τὴ στρατιὰ τῶν πατριωτῶν, πού διάδοχοι καὶ συνεχιστές τους μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη καὶ τὸν αὐτὸ ἐνθουσιασμὸ ἐργάστηκαν καὶ ἔκαναν ὅ,τι καλύτερο γιὰ τὸ χωριό, γιὰ τὸ σύνολον.

ΩΡΑΙΕΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΕΣ προσπάθειες στὴν ὅλη ἐξελιγκτικὴ πορεία τῆς 57χρονης ζωῆς τοῦ Συλλόγου μας ἐλάμπρυναν τὶς ἱστορικές του σελίδες, ἐνῶ ἄλλοτε συναισθηματισμοί, ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ ἔλλειψη ὀρθολογιστικοῦ πνεύματος, ἐμείωσαν τὴν αἴγλη καὶ τὴν ζηλευτή, ὑποδειγματικὴ του λειτουργία.

ΕΡΓΑ ΑΞΙΟΛΟΓΑ ἐκτελέστηκαν τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ σὰν μιὰ κοσμογονικὴ μεταβολὴ μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ὅ,τι ἔγινε τελευταῖα στὸ χωριό. Πανηγυρικὲς ἐκδηλώσεις καὶ χοροεσπερίδες, ἔδωκαν νέα ζωὴ στὸ Σύλλογο.

ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΟΜΩΣ τὸ ἐρώτημα: Ἐκπληρώθηκε ὁ πραγματικὸς σκοπὸς καὶ βρῆκαν τὴν πραγματοποίησή τους τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ τοῦ Συλλόγου;

Τὸ ἐρώτημα τοῦτο μᾶς φέρει σὲ δίλημμα. Γιατὶ πάνω ἀπὸ τὰ ἔργα, ἐκπολιτιστικός, ἀνθρωπιστικὸς εἶναι ὁ Σύλλογός μας καὶ σ' αὐτὸ πρέπει ν' ἀποβλέπομε. Γιατί τί τὸ ὄφελος ἂν γίνονται ἔργα ὅταν διαταράσσεται ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἁρμονικὴ συνύπαρξη καὶ δράση τῶν μελῶν καὶ δὲν διανθίζονται τὰ ἔργα καὶ οἱ ἐπιτυχίες ἀπὸ τὶς ἀνώτερες τῶν ἀρετῶν, τῆς ἀγάπης, τῆς συναν θρωπιᾶς; Ἀξίες ἠθικὲς πού συνθέτουν τὸ πραγματικό νόημα ἑνὸς σωματείου ἀνθρώπων πού σὰν μιὰ οἰκογένεια ἔχουν ἑνωθεῖ σ' ἕνα Σύλλογο μὲ κοινὰ ἰδανικά;

ΑΛΛΗΛΟΚΑΤΑΝΟΗΣΗ καὶ ἀλληλοσεβασμός, σύμπνοια καὶ ὁμοψυχία, ἀποτελοῦν ἀρχὲς ἀπαραβίαστες καὶ τὸ χρυσὸ κανόνα τῆς ὡραίας καὶ ἁρμονικῆς λειτουργίας ἑνὸς πατριωτικοῦ Συλλόγου.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ καὶ συμβολὴ στὰ ἑκάστοτε ζητήματα εἶναι προϋποθέσεις πού συντελοῦν στὴν ἐπιτυχία. Ἡ κριτική, ἀπαραίτητη, προαγάγει τούς σκοπούς, γιατὶ διορθώνει τὰ σφάλματα καὶ τὶς παραλείψεις. Ἡ «θέση» δημιουργεῖ ἡ «ἄρνηση» γκρεμίζει. Κριτικὴ ὅμως πού νὰ πηγάζει ἀπὸ ἀγαθὴ προαίρεση καὶ ἀπὸ ἀγάπη ἀνυπόκριτη, πληθωρική.

ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ αὐτὲς καὶ τὸ σύνθημα τοῦτο ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ μεμψιμοιρίες καὶ μικρότητες, ἀνώτεροι σὲ ἰδέες καὶ φρόνηση καὶ συσπειρωμένοι στὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ Σύλλογό μας ἂς ἀτενίσομε μὲ αἰσιοδοξία καὶ πίστη πρὸς ἕνα φωτεινό, ξάστερο, ὡραιότερο μέλλον.

Τὰ ἡμιτελῆ ἔργα φρόνιμο εἶναι νὰ τελειώνουν. Καὶ μὲ τὴ ζωντανὴ παρουσία ὅλων νὰ γίνουν ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα καὶ βασικῆς σημασίας. Δυνατότητες ὑπάρχουν... Καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν, θὰ ὑπάρξουν καὶ θὰ ἐξευρεθοῦν.

Τὸ πᾶν εἶναι λευκὴ σημαία νὰ κυματίζει στὸ Σερβαίϊκο στοιχεῖο, στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ μας.

ΕΙΝΑΙ τοῦτο τὸ κ ά λ ε σ μ α τῆς σημερινῆς ἐπετείου. Ἡ φ ω ν ὴ τοῦ Συλλόγου μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΝ

—Στὶς 3 Νοεμβρίου χειροτονήθηκε παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς σὲ ἱερέα ὁ χρηστὸς καὶ σώφρων συμπατριώτης μας διάκονος, κ. Διονύσιος Στ. Βέργος τοποθετηθείς ἐφημέριος στόν ἱερὸ Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Ἄνω Λιοσίων.

—Ὁμοίως στὶς 11 Νοεμβρίου στήν Ὑψούντα (Στεμνίτσα) παρὰ τοῦ μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως χειροτονήθηκε σὲ ἱερέα ὁ ἐνάρετος συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Χρ. Κωνσταντόπουλος, τοποθετηθείς ἐφημέριος Ὑψοῦντος.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» τούς εὔχονται εὐδοκίμηση στό ἱερό τους καθῆκον καὶ νὰ εὐαρεστήσουν θεὸ καὶ ἀνθρώπους.

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Δ.Σ. ἔγινε στὶς 18)11

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΑΣ

Θ' ἀναλάβουν τὴν διοργάνωση ἐκπολιτιστ. ἐκδηλώσεων

ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ Δ.Σ. ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΕΩΝ

ΜΕΣΑ στὴ διαρκὴ ἀνησυχία μας γιὰ τὴν πρόοδο, τὴν αὔξηση τῆς συνοχῆς τῶν μελῶν καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Συλλόγου καὶ γιὰ τὴν καλύτερη πραγμάτωση τῶν συλλογικῶν μας ἐπιδιώξεων, ἡ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου διαισθάνθηκε τὴν ἀνάγκη ν' ἀνοίξει τὸ δρόμο πρὸς τὸ περισσότερο ἀποδοτικὸ στοιχεῖο καὶ τὸ δημιουργικὸ παράγοντα, πού δὲν εἶν' ἄλλος ἀπὸ τὴ νεολαία. Τὰ νιάτα πού λάτρες τῆς γῆς τῶν πατέρων τους, ἀποτελοῦν τό στήριγμα τοῦ Συλλόγου καὶ τή χαρωπή ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξε πράγματι ἡ ἀνταπόκριση σὲ μιὰ κρούση, ἀνεπίσημη πρόσκληση συναντήσεως μὲ τούς νέους τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἡ ἀντάμωσή μας στὸ ξενοδοχεῖο «Ἐρέτρια». Μιὰ πατριωτικὴ ἐκδήλωση ἀλλιώτικη ἀπὸ τὶς ἄλλες, πού εἶχε τὴ χάρη καὶ τὴ λάμψη τῆς νειότης.

Σ' ἕνα χαρούμενο περιβάλλον πού δονεῖτο ἀπὸ νεανικὸ παλμό, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου συνεχάρη τούς νέους γιὰ τὴν πρόθυμη προσέλευσή τους καὶ σὲ ἀτμόσφαιρα Σερβαΐϊκης ζεστασιᾶς, ἔγιναν ἀλληλοσυστάσεις καὶ γνωριμία τῶν νέων θλαστῶν τοῦ χωριοῦ μας προερχομένων ἀπὸ τὴν κοινὴ ρίζα καταγωγῆς, ἀλλὰ ἀγνώστων μεταξύ τους. Αἰσθητὴ ἡ ἀποξένωση!

Οἱ μεγάλες ἀπρόσωπες πολιτεῖες διευρύνουν τὶς ψυχικὲς ἀποστάσεις τῶν ἀνθρώπων, ἐπιφέρουν ἀλλοίωση στή διατήρηση τῶν δεσμῶν μὲ τὶς πατρίδες, ἀποπροσωποποιοῦν ὁλόκληρη τή ζωή!

Μὲ ἔκδηλη τήν ἀγάπη τους γιὰ γιὰ τὸ χωριό, ζητήθηκε ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιώδεις νέους μας κάποια ἐνημέρωση, καὶ πληροφορίες γιὰ τὸ Σύλλογο καὶ ἀκολούθησε ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ ἀντιλήψεων. Οἱ νέοι μας ἐξέφρασαν ἰδέες καὶ τονίστηκε ἰδιαιτέρως μὲ ἔμφαση ὁ ἐκπολιτιστικὸς σκοπὸς τοῦ Συλλόγου.

Μὲ πολλὴ προσοχὴ τὰ Σερβιωτόπουλα τῆς Ἀθήνας ἀκοῦν ἀπ' τὸν πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ.

Ὁ πρόεδρος ἐξέφρασε τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὶς ἀγνὲς καὶ ξεκάθαρες σκέψεις καὶ τούς προσγειωμένους ὁραματισμούς τῶν νέων παιδιῶν τοῦ χωριοῦ μας λέγοντας:

Γνωρίζομε τὶς ἀνησυχίες σας καὶ τί δονεῖ τὸν ψυχικό σας κόσμο. Ἀναπτύξτε δικές σας πρωτοβουλίες, κάτι ζωντανὸ καὶ ὡραῖο στὰ πλαίσια τῶν πατριωτικῶν μας ἐκδηλώσεων καὶ θὰ βρῆτε κοντά μας κάθε κατανόηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Σὰν πρώτη ἐκδήλωση ἀποφασίστηκε ἡ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου πραγματοποίηση ἐκδρομῆς, τῆς ὁποίας τὴ διοργάνωση ἀνέλαβε Σμελὴς ἐπιτροπή. Ἐνῶ μὲ κοινὸ παλμό ἐκφράστηκε ἀπὸ ὅλους τούς παρόντες ἡ ἐπιθυμία γιὰ μιὰ ὁλική συνάντηση τῶν νέων τοῦ χωριοῦ.

ΣΕΡΒΙΩΤΟΠΟΥΛΑ

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων ἑνώνοντας τή χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του μαζί σας σᾶς προσκαλεῖ σὲ μιὰ πανηγυρική, Πανσερβαΐϊκη συνάντηση ὅλων τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μας.

Νέοι καὶ νέες Σερβαῖοι,

Σεῖς πού εἴδατε τὸ πρῶτο φῶς τοῦ ἥλιου στή γλυκειά σας πατρίδα πού εἶναι ὁ πόθος καὶ ἡ νοσταλγία σας καὶ σεῖς πού δὲ γεννηθήκατε ἐκεῖ, ἀλλὰ ζῆτε μὲ τὸ κρυφό ὅραμα ἑνὸς ἄγνωστου ἀλλὰ ὅμορφου τόπου καὶ μὲ τὰ φτερὰ τῆς φαντασίας πετᾶτε ἐκεῖ, στὰ πάτρια καὶ τὰ ἱερὰ τῆς γῆς τῶν Πατέρων σας. Ἑνωθεῖτε καὶ συσπειρωθῆτε στὸν ἱστορικό καὶ πατριωτικό μας Σύλλογο γιὰ μιὰ σύσφιξη τῶν πατριωτικῶν μας δεσμῶν. Νὰ φτιάξομε ὅλοι μαζί ἕνα Σύνδεσμο γερό, πατριωτικό, πού θὰ διατηρήσει ἄσβεστη τὴν εἰκόνα καὶ τὸ ὅραμα τοῦ χωριοῦ μας. Δυνατὸ καὶ ἄσβεστο, τό πανώριο αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρική γῆ. Ἔτσι ποὺ τὸ πέρασμα τῶν καιρῶν, τὸ κοφτερὸ μαχαίρι τοῦ χρόνου νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἀφανίσει.

Καὶ ἀκόμα ἕνα Σύνδεσμο, θερμοκήπιο ἀναπτύξεως τῶν πιό εὐγενικῶν ἰδεῶν πού νὰ διατηρεῖ καὶ καλλιεργεῖ ὅτι ὅμορφο καὶ ὡραῖο. Καὶ σὰν τέτοιος, τή μεγάλη οἰκογένεια τῶν Σερβαίων τῆς Ἀθήνας, νὰ διατηρήσει σὰν ἕνα ὑγιὲς κύτταρο μιᾶς ἀνθρώπινης κοινωνίας.

Οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Σεῖς θὰ ἀποτελέσετε τὴν κιβωτό τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων σας καὶ παίρνοντας τὴ σκυτάλη θὰ συνεχίσετε τὸν ἱστορικό δρόμο προόδου τοῦ Συλλόγου μας ἀνανεώνοντας τὸ Σύλλογο, μὲ ὅτι τὸ καλύτερο.

Ἀπὸ μᾶς θὰ ἔχετε κάθε πλαισίωση καὶ συμπαράσταση.

Στὸ νέο φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας (τοῦ Δεκεμβρίου) θὰ σᾶς ὁρίσομε χρόνο καὶ τόπο συναντήσεως.

Ἄλλο στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν συγκέντρωση.

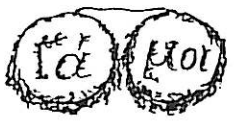

—Στὸν ἱερὸ Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς Ν. Λιοσίων τήν 23 Σεπτεμβρίου ἡ χαριτωμένη δ. Ντίνα Ἠλ. Λιατσοπούλου καί ὁ κ. Ἀθανάσιος Τσώνης ἐκ Καλαμῶν τέλεσαν τούς γάμους τους. Στὸ μυστήριο παρέστησαν πολλοί συγγενεῖς καὶ φίλοι οἱ ὁποῖοι καί ἔδωκαν στούς νεονύμφους τὶς θερμότερες εὐχές τους.

—Στίς 14 Ὀκτωβρίου στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Κων)νου Ἠλιουπόλεως ὁ κ. Δημήτριος Ἀγγ. Κλεισούρας καί ἡ χαριτωμένη καί σεμνοπρεπής Παρασκευή Γ Μπόρα τέλεσαν τούς γάμους τους. Στὸ μυστήριο παρέστησαν πλῆθος συγγενῶν καί φίλων οἱ ὁποῖοι καί εὐχήθηκαν στούς νεονύμφους βίον εὐτυχισμένο. Τούς νυμφικούς στεφάνους ἀντάλλαξε ὁ κ. Στέλιος Παπαβασιλείου ἀρχιμηχανικός. Τὸ εὐχάριστο γεγονός διανθίστηκε μὲ κοπή τῆς γαμήλιας τούρτας καί ἀναψυκτικά πού προσφέρθηκαν στούς καλεσμένους, μετὰ τὴ στέψη στό σπίτι τῆς νύμφης.

—Ὁμοίως τὴν Κυριακή 14 Ὀκτωβρίου στόν ἱερὸ ναό Ἁγ. Τριάδος Ν. Ἡρακλείου ὁ κ. Παναγιώτης Δ. Κωνσταντόπουλος καί ἡ δ. Δήμητρα Παπαγιοβάνη ἀπὸ τὸ Βελβενδό Κοζάνης τέλεσαν τούς γάμους τους. Κουμπάρος ἦταν ὁ κ. Κώστας Π. Κωνσταντόπουλος. Μετὰ τὴ στέψη ἐπακολούθησε ὁλονύχτιο γλέντι.

—Στίς 15 Ὀκτωβρίου ἡ σεμνοπρεπής δ. Παναγούλα Ἀθαν. Κλεισούρα στὸν ἱερό Ναό Ἁγ. Βαρβάρας Ν. Δάφνης τέλεσε τούς γάμους της μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτη Μιχαηλάρη ἐκ Μυτιλήνης.

Στὸ μυστήριο παρέστησαν πολλοί συγγενεῖς καί φίλοι τῶν νεονύμφων οἱ ὁποῖοι καί ἔδωκαν τίς εὐχές τους γιὰ μιὰ ζωή χαρούμενη καί εὐτυχισμένη.

—Στὶς 20 Ὀκτωβρίου στόν ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Ν. Λιοσίων ὁ κ. Ἀθανάσιος Παρ. Στρίκος καί ἡ δ. Παρασκευή Τούντα ἐκ Λυσσαρέας τέλεσαν τούς γάμους τους. Μετὰ τὴ στέψη ἀκολούθησε γλέντι καί διασκέδαση πού εἶχε ὅλο τὸ Σερβαΐϊκο χρῶμα, ὡς τὰ ξημερώματα.

—Στίς 21 Ὀκτωβρίου στόν ἱερὸ Ναό Προφήτη Ἠλία Μεταμορφώσεως ὁ κ. Ἰωάννης Π. Παναγόπουλος καί ἡ χαριτόβρυτη δ. Ἑλένη Γκόλφη ἐξ Ἀθηνῶν τέλεσαν τούς γάμους τους.

Μετὰ τὸ μυστήριο ἀκολούθησε πλούσιο δεῖπνο καί ὁλονύχτιο γλέντι καί διασκέδασι πού εἶχε ὅλη τή Σερβαΐϊκη χάρη.

—Ὁμοίως στὶ 21 Ὀκτωβρίου στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Βαρβάρας Ν. Λιοσίων ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοδώρου Φ. Κουτσανδρέα μετὰ τῆς χαριτωμένης δ. Ἰωάννης Μπαρδάλη ἐξ Ἀθηνῶν.

Τούς νυφικούς στεφάνους ἀντάλλαξε ὁ κ. Δημήτριος Παυλίδης, ἐπιχειρηματίας, ἐκ Θηβῶν.

Μετὰ τὴ στέψη ἀκολούθησε σὲ κοσμικό κέντρο χορὸς καί γλέντι.

—Στὶς 3 Νοεμβρίου στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Δημητρίου Πετρουπόλεως ὁ κ. Κων)νος Ν. Δάρας καί ἡ σεμνοπρεπεστάτη καὶ χαριτωμένη δ. Μαρία Τσαντίλα ἐκ Τοιθόα τέλεσαν τούς γάμους των. Στὸ μυστήριο παρέστησαν πολλοί συγγενεῖς καί φίλοι οἱ ὁποῖοι καί ἔδωκαν στούς νεονύμφους τὶς εὐχές τους γιὰ μιὰ ζωή χαρούμενη καί εὐτυχισμένη.

—Στὶς 20 Ὀκτωβρίου στόν ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Ν. Λιοσίων ὁ κ. Ἀθανάσιος Παρ. Στρίκος καί ἡ δ. Παρασκευή Τούντα ἐκ Λυσσαρέας τέλεσαν τούς γάμους τους. Μετὰ τὴ στέψη ἀκολούθησε γλέντι καί διασκέδαση πού εἶχε ὅλο τὸ Σερβαΐϊκο χρῶμα, ὡς τὰ ξημερώματα.

—Στίς 21 Ὀκτωβρίου στόν ἱερὸ Ναό Προφήτη Ἠλία Μεταμορφώσεως ὁ κ. Ἰωάννης Π. Παναγόπουλος καί ἡ χαριτόβρυτη δ. Ἑλένη Γκόλφη ἐξ Ἀθηνῶν τέλεσαν τούς γάμους τους.

Μετὰ τὸ μυστήριο ἀκολούθησε πλούσιο δεῖπνο καί ὁλονύχτιο γλέντι καί διασκέδασι πού εἶχε ὅλη τή Σερβαΐϊκη χάρη.

—Ὁμοίως στὶ 21 Ὀκτωβρίου στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Βαρβάρας Ν. Λιοσίων ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοδώρου Φ. Κουτσανδρέα μετὰ τῆς χαριτωμένης δ. Ἰωάννης Μπαρδάλη ἐξ Ἀθηνῶν.

Τούς νυφικούς στεφάνους ἀντάλλαξε ὁ κ. Δημήτριος Παυλίδης, ἐπιχειρηματίας, ἐκ Θηβῶν.

Μετὰ τὴ στέψη ἀκολούθησε σὲ κοσμικό κέντρο χορὸς καί γλέντι.

—Στὶς 3 Νοεμβρίου στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Δημητρίου Πετρουπόλεως ὁ κ. Κων)νος Ν. Δάρας καί ἡ σεμνοπρεπεστάτη καὶ χαριτωμένη δ. Μαρία Τσαντίλα ἐκ Τοιθόα τέλεσαν τούς γάμους των. Στὸ μυστήριο παρέστησαν πολλοί συγγενεῖς καί φίλοι τῶν νεονύμφων καί ἐπακολούθησε γλέντι καὶ χορὸς καθ' ὅλην τή νύκτα πού εἶχε ὅλη τή χάρη, σὲ ἕνα Σερβαΐϊκο καί Του θεάτικο περιβάλλον.

—Στίς 4 Νοεμβρίου στὸ ἱερό Ναό Ἁγ. Μαρίνας Ἀνθουπόλεως καί ἡ δ. Ἀντωνία Σταθοπούλου, κόρη τῆς Μαρίας Ἀθαν. Βέργου καί ὁ κ. Γρηγόριος Μωϋσιάδης ἐξ Ἀθηνῶν τέλεσαν τούς γάμους τους. Μετὰ τή στέψη σὲ κοσμικό κέντρο τῆς Ἀνθουπόλεως παρετάθη καθιερωμένο ὑπὸ τῶν Σερβαίων πλούσιο δεῖπνο καί ἐπακολούθησε ὁλονύχτιο γλέντι καί διασκέδαση.

—Στίς 11 Νοεμβρίου στόν ἱερὸ Ναό Προφ. Ἠλία Παγκρατίου ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδας Ἀντωνίας Π. Βέργου μετὰ τοῦ κ. Κοσμᾶ Σκλάβου ἐκ Τήνου.

Τούς νεονύμφους συνόδευσαν μὲ τίς εὐχές τους πολλοί συγγενεῖς καί φίλοι.

Ὁ Σύλλογος καί ὁ «Ἀρτοζῆνος» ἀπευθύνει στὰ ἁρμονικότατα νέα ζεύγη θερμὲς καί ἐγκάρδιες εὐχές.

Παιδαγωγικά θέματα

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Εἶναι γνωστός ὁ μύθος τοῦ κάβουρα καί τῆς μητέρας του. Κάποια μέρα μάλωσε ἡ καβουρίνα μὲ τό παιδί της, γιατὶ βάδιζε λοξά. «Πήγαινε μπροστὰ μητέρα καί δεῖξε μου πῶς νὰ πηγαίνω».

Τὸ ἴδιο μποροῦν νὰ εἰποῦν καὶ τὰ παιδιά, οἱ νέοι μας, πρὸς τούς γονεῖς τους. Κατὰ τὸ δρόμο πού μᾶς «κόψατε» περπατᾶμε.

Ὁ μέγας φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ὀνομάζει τόν ἄνθρωπο μιμητικότερο ὅλων τῶν ζώων, ὁ δὲ λαὸς πολύ σωστά καί κατὰ τρόπον ἐπιτυχή μετέφερε τὴ δύναμη τοῦ παραδείγματος στίς παροιμίες του. «Πές μου πιά εἶν' ἡ συντροφιά σου νὰ σοῦ εἰπῶ τήν ἀνθρωπιά σου», καί οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν: «Εἰ χωλῷ παροικήσης, ὑπανσκάζειν μαθήσης» δηλ. ἂν συναναστραφεῖς κουτσόν, θὰ συνηθίσεις (θὰ μάθεις) καί σύ νὰ κουτσαίνεις. Καὶ γιὰ τούς γονεῖς: «Τὸ μῆλο θὰ πέσει ἀπὸ τὴ ροδιά», «ὅπου πηδήση ἡ κατσίκα θὰ πηδήση καί τὸ κατσικάκι» κλπ.

Λίγα παραδείγματα ἀπὸ τὴ ζωή ἀρκοῦν ν' ἀποδείξουν τήν ἀλήθεια τῶν ἀνωτέρω — τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή ἀπὸ ἰδιοτροπία δὲν τρώγει ὁρισμένα φαγητά. Ἡ μικρότερη ἀκολούθησε πιστὰ τὸ παράδειγμα ἂν καί δὲν ἐδοκίμασε ποτὲ τὴ γεύση τους.

Ἕνα ἄλλο ἀγοράκι, ἡλικίας διόμισυ ἐτῶν, εὐφυέστατο καί μὲ γλωσσική εὐφράδεια, ἀπὸ ἡλικία ἑνὸς ἔτους ἀρρώστησε καί κάλεσε γιατρό Ὁ γιατρὸς συνέπεσε νὰ εἶναι βραδύγλωσσος. Τὸ ἀσύνηθες τῆς τραυλότητας τοῦ γιατροῦ τοῦ ἔκαμε ἐντύπωση. Τὸ μεσημέρι, ἀναπαράστησε τελείως τὴ βραδυγλωσσία τοῦ γιατροῦ. Αὐτὸ ἐπαναλήφθηκε πολλὲς φορὲς σὰν οἱ γονεῖς ἀπὸ ἄγνοια βεβαίως ζητοῦσαν νὰ τὸ κάμη χάρη τῶν ξένων γιὰ νὰ ἐπιδείξουν τήν εὐφυΐα του. Ἡ διασκέδαση τῶν ἄλλων, ἔγινε συνήθεια καί σήμερα πού εἶναι στὸ 9ο ἔτος δὲ μπορεῖ ν' ἀπαλλαγεῖ ἐκ τῆς βραδυγλωσσίας. Εἶναι σάν τὸ τσιγάρο στούς ἔφηβους πού ἀπὸ περιέργεια τὸ δοκιμάζουν καὶ τούς μένει πάθος σ' ὅλη τους τὴ ζωή.

Τὸ παράδειγμα ἔχει μέσα του φυσική καί δυναμική καθαρότητα σάν τὸ νερό, φωτεινότητα σὰν τόν ἥλιο λάμψη σὰν τὸ διαμάντι, ἑλκτικὴ δύναμη σὰν τὸ μαγνήτη, σαφήνεια σάν τήν ἀλήθεια καί ζωηρότητα σὰν τὸ χρυσάφι καί τὸ φῶς. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, ἠλεκτρίζει τὸ ἀνθρώπινο ἐγώ καί ὕστερα τὸ σπρώχνει πρὸς μίμηση κι ἀναπαραγωγή, σ' ὅ,τι βλέπει, ἀκούει ἢ αἰσθάνεται. Τὸ παιδί ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας βήματα τῆς ζωῆς του εἶναι μίμηση. Μιμεῖται τὸ πᾶν ἀσυνείδητα στὴν ἀρχή, συνειδητά κατόπιν, πλάκα γραμμοφώνου πού ἐπαναλαμβάνει πιστά ὅ,τι ἀκούει ὅ,τι βλέπει. Ἕνα στοργικό σου χαμόγελο μητέρα, εἶναι ἡ πρώτη σφραγίδα πού θὰ χαράξεις στὰ χείλη καί στὴ μορφή τοῦ σπλάχνου σου. Ἕνα σου νεῦμα πατέρα, μιὰ γκριμάτσα τοῦ προσώπου σου θ' ἀποτυπωθεῖ ἀμέσως στὸ προσωπάκι του. Πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι τό παιδί σου θὰ ἐπαναλάβει τίς δικές σου λέξεις ὅταν συνδιαλέγεσαι, θὰ μιμηθεῖ τίς δικές σου χειρονομίες, θὰ ἐκτελέσει τὰ δικά σου παραδείγματα. Ὅ,τι ἰδεῖ τὸ παιδί στήν οἰκογένεια ὅ,τι ἀκούσει ὅ,τι θὰ διδαχθεῖ αὐτὸ θ' ἀποτελέσει τὸ περιεχόμενο τῆς ψυχῆς του. Μ' αὐτὸ θὰ ζυμωθεῖ μὲ τὴν ἴδια του τὴν ὕπαρξη τόσο στενά, ὥστε κανένα ἄλλο παιδαγωγικὸ μέσον καὶ δύναμη, ἂν τίθετη ν' ἀσκήσει ἐπ' αὐτοῦ πίεση. Κατὰ τὴν ψυχολογία τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τά παιδιὰ μιμοῦνται ὅσους ἀγαποῦν, σέβονται, ἐκτιμοῦν καί θεωροῦν ἀνώτερούς τους. Καὶ τέτοια πρόσωπα εἶναι οἱ γονεῖς, τὰ μεγαλύτερα ἀδέλφια, οἱ οἰκεῖοι καί τὰ πρόσωπα τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος τοῦ παιδιοῦ στήν διαρκή ἐπίδραση τῶν ὁποίων θ' ἀναζητήσομε τὴ θεμελιώδη αἰτία κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ παιδιά, ἀποτελοῦν πολλὲς φορὲς πανομοιότυπα τῶν γονέων ὡς πρὸς τὸ βάδισμα, τή στάση, τόν τρόπο τῆς ὁμιλίας, τὴ διάρθρωση τῆς ἐκφράσεως, τίς ἐκφραστικὲς κινήσεις καί λοιπὲς ἐκδηλώσεις τῶν διαφόρων θυμικῶν καταστάσεων (χαρᾶς, λύπης, θυμοῦ, ἀπελπισίας κλπ.).

Τὸ καλό καί ἀξιομίμητο παράδειγμα εἶναι σάν ὁδηγὸς στὴ ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιβλητικὸς φάρος πού φωτίζει τὸ σκοτεινό δρόμο τῆς ζωῆς μας, ναυτική πυξίδα πού κατευθύνει τὰ βήματα τοῦ ἀνθρώπου πού προσανατολίζει πρὸς τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό τή σκέψη μας καί τὴν ψυχή μας.

Ἂν οἱ γονεῖς ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξελιχθοῦν τά παιδιά τους σὲ προσωπικότητες, ἀνάγκη ἀδιάκοπα νὰ ἐξελίσσονται αὐτοί οἱ ἴδιοι, ἀκολουθοῦντες τὰ ὡραῖα ἰδανικά, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὡραίου, τοῦ ἀληθινοῦ.

Β. Δ.

ΗΛΙΑΣ Π. ΓΚΟΥΤΗΣ

(ΣΕΡΒΟΥ 1905 — ΑΘΗΝΑ 11-7-1945)

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

Δέν τόν θυμᾶμαι καλά.

Κεῖνα ὅμως πού χαράχτηκαν ἄσβεστα στὴ μνήμη μου εἶναι τὰ λεπτὰ μακριά του ἄσαρκα δάχτυλα, τὸ χλωμό του πρόσωπο, ἡ λεπτή ντελικάτη γκλιτσούλα του, τὸ γκρίζο καφετί κοστούμι του καί ἡ περπατησιά του. Μιὰ περπατησιά ὅλο χρῶμα ρυθμό καί χάρη.

Τοῦτος ὁ ἄνθρωπος ξεχώριζε μέσα μου.

Μοῦ ἄρεσε νὰ τὸν βλέπω

Μοῦ ἄρεσε ν' ἀκούω νὰ παίζει μαντολίνο.

Μὰ μοῦ πιὸ πολύ νὰ βλέπω τὰ ἔργα τῶν χεριῶν του.

Τίς ζωγραφιές του.

Μὲ συγκινοῦν καί τώρα ὅσο τότε.

Μὲ συγκινοῦν ὅσο καί τὰ κεντήματα τῆς Μαρίας Ἀθ. Παναγοπούλου μὲ τήν ψιλοβελονιὰ καὶ τὰ χρώματα τ' ἄσβηστα.

* * *

Ἦταν τότε πού πρωτοφέρανε τὸ ραδιόφωνο στὸ χωριό μας. Εἴχαμε ἐμεῖς ραδιόφωνο καὶ τὰ χωριά μας καί τὰ κεφαλοχώρια γύρω δὲν εἶχαν.

Ὅπως μπαίναμε στὴν κύρια πόρτα τοῦ παλιοῦ σχολειοῦ στὴ δεξιὰ γωνία ἦταν τὸ ραδιόφωνο, στήν πίσω αἴθουσα τὸ μοτὲρ καί ἡ γενήτρια τοῦ ρεύματος καί ἀπέναντι στὸν τοῖχο κρεμασμένη μιὰ μεγάλη φρέσκη ζωγραφιά. Κείνη πού τώρα βρίσκεται στήν ἀντρίκεια πόρτα τῆς ἀπάνου ἐκκλησιᾶς καρσί.

Εἶναι μιὰ σκηνή στὸ δρόμο μετὰ τὴν ἀποκαθήλωση.

Μπροστὰ πᾶνε τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸ σεντόνι. Τὰ πρόσωπα τῶν γυναικῶν θλιμένα. Τὰ πρόσωπα τῶν ἀνδρῶν φοβισμένα. Κι' ἕνα λυτὸ χέρι ἔξω ἀπὸ τὸ σεντόνι κρέμεται μὲ τὸ σημάδι τοῦ ἥλιου

Τοῦτος ὁ πίνακας ἦταν τότε (Νοέμβρης τοῦ 1940) στὸ παλιό σχολεῖο. Μιὰ θεία ἐπιβλητική παρουσία πού καί τώρα ἀκόμη μοῦ ἐπιβάλλεται μὲ τήν ἀνάμνηση καί μὲ συγκινεῖ.

Στὸ κάτω μέρος γράφει:

Ἔργον καί δωρεά Ἠλία Π. Γκούτη.

Ἀθῆναι 1.8.1940

* * *

Τὸ ραδιόφωνο μετάδιδε εἰδήσεις, τραγούδια τῆς νίκης μὲ τή Σοφία Βέμπο καί ὁ τραγουδιστής τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν βροντοφώναζε τὸ «κάτου στὰ δασειὰ πλατάνια» καί ὅλο κεῖνο τὸ θέαμα καί ἀκρόαμα μεταφυτεύονταν θεῖο δῶρο στὸ ἀνέβγαλτο κι ἀμόλευτο εἶναι μου.

Εἶναι ὁ μόνος πίνακας πού μὲ συγκίνησε τόσο πολύ χωρίς νὰ εἶναι ὁ καλύτερος καί μοναδικός... Μὰ εἶναι ἡ πρώτη μου ἐπαφή μὲ τήν ἀληθινή τέχνη.

Μιὰ ἄλλη εἰκόνα βρίσκεται στὸ προσκυνητάρι τοῦ Νεκροταφείου καί δίπλα τὰ ὀστὰ τοῦ ζωγράφου ποὺ ἡ ἐπιγραφή στὸ μικρό ὀστεοφυλάκιο γράφει τήν ἡμερομηνία τοῦ θανάτου καί λαθεμένη τήν ἡλικία του. Τὸν λέει ἐτῶν 37. Ἡ ἀλήθεια εἶναι: ἐτῶν 40.

Στὴν κατοχὴ ὁ δάσκαλος Β. Δάρας μὲ ντόπιους ἠθοποιούς παρουσίασε ἀπὸ σκηνῆς ἀρκετὰ θεατρικά πατριωτικά ἔργα. Τὰ σκηνικά, σὲ μερικά ἀπ' αὐτὰ τἄφτιανε ὁ ζωγράφος μας.

Ἐξὸν ἀπὸ τὰ σκηνικά ἔφτιασε καί ἀρκετὲς προσωπογραφίες

Ἡ μνήμη του καί ἡ παρουσία του ἔμεινε αἰώνια ἀνάμεσά μας.

Θὰ τὸν θυμόμαστε πάντα μὲ ἀγάπη, θαυμασμὸ καί εὐγνωμοσύνη.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΟΥ ΘΥΜΑΤΑΙ

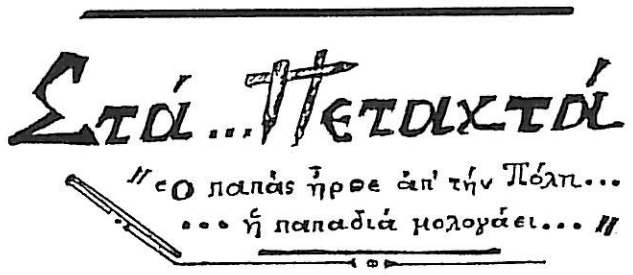

★ Τὰ σερνικὰ τὰ λέγανε: «Δράκο» — «Κούσια» τὰ θηλυκά: «Κοτσιόρω» — «Παστρογωνιά».

★ Στὴν Τρούπα στὴν Κρόπα ρίξανε ἕνα κουτάβι καί βγῆκε στὴν πέρα... Κορύτα τῆς Τρανηβρύσης!...

★ Τὸν καιρό κείνονε στὴν Τρανηβρύση κρεμιόταν χαλκωματένιο τάσι γιὰ νὰ πίνουνε νερό οἱ περαστικοί διψασμένοι. Εἶχε πολλούς περαστικούς. τὸ χωριό.

★ Ἡ Γρια - Κουτσαντρού ἔχασε λεφτὰ κι ἔβγαλε ἀφοριστικό. Τῆς πέθανε τὸ παιδί κι ἔβγανε νὰ κόψει ἀπὸ τὴν τρούμπλα νὰ σαβανώσει τὸ παιδί καί βρῆκε μέσα τὰ λεφτά. Τἄχε ἀλησμονημένα...

★ Ὁ Γερο - Λιαγκούτης ἔχασε ἕνα σκερπάνι κι ἔβγαλε ἀφοριστικό. Τὸ σκερπάνι ἦτανε πεσμένο ἀπὸ τὸ μισογόμι τοῦ μουλαριοῦ μέσα σὲ μιὰ τούφα στοῦ κυνηγοῦ καί ἡ τούφα ξεράθηκε καὶ φάνηκε τὸ σκεπάρνι!..

★ Ἡ Γρια - Παπαθωμισοῦ ἔστελνε τὰ ἑφτὰ παιδιά της γιὰ κλεφτιὰ καί ὁ Γερο - Παπαθωμιᾶς διάβαζε ἀφοριστικά καὶ τῆς πεθάγανε οὖλα τὰ καλὰ παιδιὰ καί τῆς ἔμειενε ὁ Ντίνος.

Ὁ Πεταχτὸς

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,,
Μηνιαία Ἔκδοση
τοί Συλλόγου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 2924.518
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ
Δήλου 16 — ΓΑΛΑΤΣΙ
—★—
Ἐπιμέλεια — Τυπογραφεῖο
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 3252.333

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ Ν. ΔΑΡΑΣ

Μιὰ θλιβερὴ εἴδηση, μαντάτο ἀνεπάντεχο συνετάραξε τούς Σερβαίους: Πώς πέθανε ὁ Χρῖστος Ν. Δάρας. Κεραυνός ἐν αἰθρία! Ἀπίστευτο ἀλλὰ ἀληθινό.

Στὶς 29 Σεπτέμβρη μὲ τό γέρμα τοῦ ἥλιου, ἔγειρε γιὰ πάντα τὸ κεφάλι γιὰ τὸν αἰώνιο ὕπνο καί ἀγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια ἐκεῖνος! Ὁ γενναῖος καὶ λεβεντόκορμος, ὁ ζωντανὸς καί ἐνθουσιώδης. Ὁ ἄνθρωπος πού παρὰ τὰ 80 του χρόνια ἐξακολου θοῦσε νὰ φαίνεται ἀκόμα νέος. Σὰν τήν πιὸ σφριγιλή, τήν πιὸ λαμπρή καὶ χαρούμενη ἔκφραση τῆς ζωῆς. Ἀγέραστος ἔδειχνε ὁ Χριστο - Ντάρας. Λὲς καί δὲν περνοῦσαν χρόνια ἀπὸ τὸ ὁμορφοκαμωμένο, σφιχτοδεμένο του κορμί. Λὲς καί δὲν εἶχαν περάσει ἀπὸ τὴ γενναία του ψυχὴ οἱ φουρτοῦνες τῆς ζωῆς καί οἱ ἀγωνίες ἐκείνων πού ξεκινάνε ἀπὸ τὴν καλύβα τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ τσοπάνη γιὰ τὴν ἐπάξια ἐκπλήρωση τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τους καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν ὡς οἱ ἄριστοι οἰκογενειάρχες, ἐπωφελεῖς στὸ κοινωνικό σύνολο.

Ἔτσι συνήθως δείχνουν οἱ γενναῖοι, πού κρύβουν μέσα τους καί παίρνουν μαζί τους ὅ,τι πολλὲς φορὲς αὐτοὶ μόνο καί ὁ Θεὸς τὸ ξέρει!

Τίποτε δὲν προμήνυε τὸ θάνατό του. Καὶ σὰν τέτοιος γυρίζοντας ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα του τοπία καί ἀποχαιρετώντας μιὰ γιὰ πάντα ὅ,τι προσφιλὲς καὶ πολύτιμο εἶχε γύρω του, παλλη καρίσια καί μὲ χιοῦμορ ὀντίκρυσε τό θάνατο. Γιατὶ τὸ Χρῆστο - Ντάρα δὲν τόν νίκησε ὁ χάρος. Τὸν χτύπησε πισόπλατα. Ἔπεσε ὄρθιος ὅπως καί τὸ ἐπιθυμοῦσε. Τὰ δέντρα πεθαίνουν ὄρθια.

Στὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου ἔσπευσαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ ψυχική συντριβὴ τὰ παιδιά του, οἱ συγγενεῖς καί οἱ συμπατριῶτες του καθώς καί κάτοικοι τῶν γύρω χωριῶν νὰ τὸν συνοδέψουν στήν τελευταία του κατοικία. Ἐνῶ ἐμπνευσμένο ἐπικήδειο, ἀποχαιρετώντας τον γιὰ πάντα, τοῦ ἀπηύθυνε ὁ γαμπρός του κ. Ἀντώνης Παπαντωνόπουλος.

Πόσο ὅμως ἀδειάζει ἡ ζωὴ καί σκοτεινιάζει τὸ φῶς της ἀείμνηστε Χρῆστο - Ντάρα.

Πενθεῖ καί θλίβεται ἡ φύση, ὅλα πενθοῦν. Οἱ βρύσες πού ἔπινες κρύο νερὸ τρέχουν τώρα δάκρυα. Ἡ κρύα βρύση τῆς Τρανη - Βρύσης δὲ σὲ δέχεται νὰ σὲ δροσίσει μὲ τὸ κρύο της νερό, χάνει τὸ μεγάλο της, ἀχώριστο φίλο καί αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ νερό της εἶναι δάκρυα. Τὰ δέντρα καὶ τὰ κλαριά πού σὲ χαιρετοῦσαν στὸ πέρασμά σου μὲ τὸ ἀέναο κούνημά τους ἀπὸ χαρὰ αὐτή τή στιγμή μένουν σιωπηλά καί ἀκίνητα γιὰ τὸ χαμό σου. Σέ χάνουν οἱ συγχωριανοί σου ἄνθρωποι τῆς ἀγροτιᾶς, πού σ' ἔβλεπαν καθημερινὰ νὰ τούς συντροφεύεις στὸ μόχθο καί τόν ἱδρώτα τους. Σὲ χάνουν καί σὲ ἀναζητοῦν, θλιβόμενοι γιὰ τὸν ἀποχωρισμό σου γιατὶ τούς τόνωνε ἡ ζωντανή σου παρουσία κοντά τους καὶ σὲ εἶχαν γιὰ σύμβολο, καί ὑπόδειγμα ἀγρότη.

Λίγες γραμμὲς τοῦ Ἀρτοζήνου, μιὰ ἀναδρομή στὴ ζωή τοῦ ἐκλιπόντα ἀποτελεῖ χρέος τοῦ γράφοντος.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας μαθητικά του χρόνια ὁ Χρῖστος Ν. Δάρας διακρινόταν γιὰ τὶς πνευματικές του ἱκανότητες καί τὸ ἀνήσυχο πνεῦμα προόδου. Ἀφοῦ ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ του καὶ τὰ γειτονικά Γυμνάσια ἀκολούθησε τὸ δασκαλικό κλάδο. Γιὰ τὴν καλύτερη ἐπιμόρφωσή του καί νὰ κατακτήσει «τὸ τελειότερο», πού πάντα ἦταν καί ἔμεινε τὸ ἰδανικό του, εἰσῆλθε κατόπιν ἐξετάσεων στὴν Πανεπιστημιακή Μετεκπαίδευση προκειμένου νὰ συμπληρώσει τίς γνώσεις του. Στὴ μακρά πορεία τῆς πολυκύμαντης διδασκαλικῆς του ζωῆς, διακρίθηκε μεταξύ τῶν συναδέλφων του γιὰ τὰ πνευματικά του χαρίσματα, τήν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀκέραιο τοῦ χαρακτῆρα του, τὸν πλούσιο καί δυνατό ψυχισμό του, προσόντα μὲ τὰ ὁποῖα γοήτευε καί κατακτοῦσε τὸ περιβάλλον του. Ἦταν ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ πού μὲ τή διδασκαλία του ἐνέπνεε τίς νεανικὲς ψυχὲς καὶ τὶς ἔκανε νὰ παραδίδονται ἀνεπιφύλακτα στὴ διδαχή τοῦ λόγου καί τοῦ παραδείγματος. Ἀπὸ ὅπου πέρασε οἱ μαθητές του ἔχουν νὰ λένε καί νὰ ἐκφράζονται μὲ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸ δάσκαλό τους Ὁ Χρῆστος Δάρας ὑπῆρξε γιὰ τὸ δασκαλικό κλάδο ἕνα ὄνομα καὶ ἕνα σύμβολο πού ἐλάμπρυνε τὸ λειτούργημα τῆς Παιδείας.

Ξετυλίγοντας τὶς προσωπικές μου ἀναμνήσεις καί σκιαγραφώντας τὴ δασκαλική του προσωπικότητα, σταματῶ εὐλαβικά τήν πέννά μου ἀναπολώντας μὲ σεβασμὸ ἕνα ἀξιοσημείωτο γεγονὸς ἀπὸ τὴν πλούσιά του ἐνεργητικότητα καί δράση. Τὴν περιπετειώδη ἐκείνη ἱστορία, πού μὲ ἀτομική του πρωτοβουλία στὸ γειτονικό χωριό Ἀράχωβα, ἀνήγειρε ὁλόκληρο σχολεῖο. Πρῶτος στὸ καμίνι, πρῶτος στὸ χτίσιμο. Γεγονὸς ὅμως πού εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ γευθεῖ τὴν πίκρα «χολὴν ἀντὶ τοῦ μάνα» καί νὰ ἐκδιωχθεῖ στὰ Θρακικά σύνορα γιὰ νὰ ἀμειφθεῖ ἡ ἀχαριστία ἀντὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν εὐεργέτη.

Ἡ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ἀναγνώριση καί ἡ ἐπαναφορά του μετὰ πάροδον χρόνου νὰ ἐγκαινιάσει ὁ ἴδιος τὸ ὡραῖο του ἔργο, ἐσήμανε καὶ τὴ δικαίωσή του.

Στὸ Σύλλογο Σερβαίων μὲ τὴν ἔντονη καὶ ζωντανή του παρουσία πρόσφερε ἀμέριστη τή συμβολή τουκαὶ διετέλεσε μέλος καὶ γραμματέας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ὑπῆρξε ὑπόδειγμα ἐργατικότητας, ἄριστος οἰκογενειάρχης καί ἐμφύσησε στὰ παδιά του τήν ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασία τά ὁποῖα ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα κατέλαβαν ἀξιόλογες θέσεις καὶ εὐτύχησε νὰ τὰ καμαρώσει στα διοδρομοῦντα.

Ἐκεῖνο ὅμως πού τόν διέκρινε ἦταν τό ἰδανικό του βίωμα. Τὸ χόμπυ του, ἡ λατρεία πρὸς τὴ φύση καί ἡ γεωργικὴ ἀπασχόληση πού εἶχε δοθεῖ κυριολεκτικά, γιατὶ ἐκεῖ εὕρισκε τὸ νόημα τῆς ζωῆς.

Τὸ λιτό μου τοῦτο ὑμνολόγιο, μιὰ καί δὲ μπόρεσα νὰ παραβρεθῶ στὴν κηδεῖα σου καὶ νὰ σὲ συνοδέψω στὴν τελευταία σου κατοικία ἂς ἀποτελεῖ γιὰ σένα εὐλαβικό μνημόσυνο ἀείμνηστε συνάδελφε καί ἐξάδελφε.

Ἱστορικό, γιὰ πολλὲς γενιές, θὰ μείνει τὸ πέρασμά σου ἀπὸ τὴ ζωή ἀξέχαστε Χρηστο - Ντάρα! Ἀπερχόμενος ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἐκπλήρωσες στὸ ἀκέραιο τὸ καθῆκον σου. Δικαιοῦσαι τώρα νὰ ξεκουραστεῖς. Ἀναπασύου στόν τόπο τῆς γαλήνης. Τῆς πατρικῆς καί μητρικῆς σου γῆς, τήν ὁποία ἀγάπησες καί γιὰ τὴν ὁποία τόσο μόχθησες.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΗΛ. ΣΧΙΖΑΣ

Νέος ἀκόμα μὲ ὡραῖα ὄνειρα καὶ ἰδέες γιὰ τὴν ἀνεύρεση καλύτερης τύχης καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν του, ξενητεύτηκε γιὰ τὴν Αὐστραλία ὁ Δημήτρης Ἠλ. Σχίζας (Μῆτσος Πετρούλιας).

Αἰσιόδοξος ἐκ χαρακτῆρος καὶ ἐνθουσιώδης, δούλεψε σκληρὰ ἐκεῖ στὴν ξένη γῆ, δημιουργώντας καθημερινὰ καὶ καλύτερες συνθῆκες ζωῆς γιὰ νὰ δώσει ὅτι τὸ καλύτερο θὰ μποροῦσε στὴν οἰκογένεια, στὰ παιδιά του.

Ζοῦσε τόσο εὐτυχισμένα κοντά τους σὰν ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης καὶ χαιρόταν γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν προκοπή τους.

Τὸ ὄνειρό του ἦταν μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐκπλήρωση τοῦ προορισμοῦ του νὰ ξανάρθει καὶ νὰ ζήσει τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, στὴν ἰδιαίτερη, λατρευτή του πατρίδα, ὅπως κάνουν τόσοι ἄλλοι ξενητεμένοι νοσταλγοί.

Μοιραία ὅμως ἡ ὥρα καί ἀπροσδιόριστη στιγμὴ πού ρυθμίζει ἀποφασιστικά τὰ πεπρωμένα κάθε ἀνθρώπου καὶ ἄγνωστες οἱ παντοδυναμίες καὶ βουλὲς τοῦ Ὑφίστου. «Τί ὁ κόσμος εἶναι ἕνα δεντρί καὶ μεῖς τὸ πωρικό του. Ὁ χάρος εἶναι τρυγητής καί παίρνει τὸν ἀνθό του».

Βαριὰ καί ἐπικατάρατη ἀρρώστια τόν σάριασε στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου καί ἡ ἐπιστήμη ἦταν ἀνίσχυση νὰ τὸν σώσει.

Μὲ αἰσθήματα κάποιας ἐλπίδας σωτηρίας ἀλλὰ καὶ σπαραγμοῦ καὶ πόνου πού νιώθουν σὲ τέτοιες φοβερὲς στιγμὲς ὅσοι χωρίζονται ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους τους καὶ γιὰ νὰ τοῦ γλυκάνουν τόν πόνο καὶ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἐπιστροφῆς, μὲ συνοδὸ τὴ σύζυγό του, τὰ ἀγαπημένα του παιδὰ τὸν ξεπροβάδισαν γιὰ τὸν τόπο τοῦ πόθου καί τῆς νοσταλγίας του Ἀφήνοντας τὶς τελευταῖες ἐλπίδες σωτηρίας στὴν Ἑλλάδα. Μὰ καὶ πάλι οἱ προσπάθειες τῆς ἐπιστήμης ἀπέβησαν ἄκαρποι.

Στὶς 12 Ὀκτωβρίου σὲ ἡλικία 61 ἔτους, ὁδηγήθηκε στὸ μοιραῖο ὁ ὡραῖος ἀγωνιστὴς τῆς ζωῆς. Τὴ σορό του συνόδεψαν γιὰ τὸ ἀγαπημένο του χωριό ἡ σύζυγος, τὰ ἀδέλφια του, οἱ συγγενεῖς καί πατριῶτες του καί μὲ ἀληθινή συντριβὴ καί θλίψη τόν ὁδήγησαν ὅλοι του οἱ συγχωριανοί στὴν τελευταία του κατοικία γιὰ νὰ ταφεῖ στοὺς νωποὺς ἀκόμα τάφους τῶν γονέων του.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ», συμμεριζόμενοι τὸ βαρύ πλήγμα καὶ τὴν ὀδύνη τῶν οἰκείων του ἐκφράζουν ἀπὸ βάθος καρδιᾶς τὰ εἰλικρινή τους συλλυπητήρια καὶ εὔχονται τὴν ἀπὸ Ὕψους παρηγορία στὴν πονεμένη του γυναίκα καὶ τὰ ξενητεμένα του παιδιά.

Αἰωνία σου ἄς εἶναι ἡ μνήμη πολύκλευστε Μῆτσο Σχίζα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΡΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στὸν ἀγαπημένο μου ἀνεψιό Ἰωάννη Π. Παναγόπουλο πού τέλεσε τούς γάμους του μετὰ τῆς χαριτωμένης δ. Ἑλένης Γκόλφη, εὔχομαι κάθε χαρὰ καί εὐτυχία.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΒΕΡΓΟΣ

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΔΑΡΑ

Ὁ κ. Θεόδωρος Ν. Σχίζας διέθεσε δραχμὲς 2000 καί ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ γαμπροῦ του, Χρίστου Ν. Δάρα ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου».

—Ὁμοίως οἱ κ.κ. Ἰωάννης Ἀνδρέου Δάρας καί Νικόλαος Χρ. Μπόρας διέθεσαν ἀπὸ δρ. 1000 δραχμὲς ἕκαστος καί ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Χρίστου Ν. Δάρα, ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ζωοδόχου Πηγῆς».

—Ὁ κ. Νικόλαος Θ. Τρουπῆς (Ἀλούπης) διέθεσε εἰς μνήμην τοῦ θείου του Χρίστου Ν. Δάρα ἀντὶ στεφάνου δραχμὲς 1000 ὑπὲρ τοῦ Ταμ. Ἀλληλοβοηθείας.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Γιαννοπούλου, ἀπέστειλαν στόν Σύλλογο ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 1.000 δρχ. εἰς μνήμην Χρίστου Δάρα ἀντὶ στεφάνου.

Κοινωνικά

Εννιάεις

—Ὁ κ. Ἠλίας καί Διονυσία Μπόρα ἀπέκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι. Νὰ τούς ζήσει.

Βαπτίσια

—Ὁ κ. Ἄγγελος καί Μαρίνα Καφίρη ἐβάπτισαν τὸ κοριτσάκι τους καί τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἰουλία. Τούς εὐχόμαστε νὰ τούς ζήσει τό νεοφώτιστο.

—Ὁ κ. Νικόλαος Θ. Τρουπῆς (Ἀλούπης) ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κων)νου καὶ Ἐλένης Καλλέργης καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Γεώργιος.

Εὐχόμαστε στὸν νουνό νὰ εἶναι ἄξιος καὶ νὰ τοὺς ζήσει τὸ νεοφώτιστο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ κ. Θεόδωρος Εὐστ. Ρουσιᾶς καί ἡ χαριτωμένη δ. Στέλλα Τρίγκα καταγόμενη ἀπὸ τὸν Ἅγ. Ἀνδριανό (Κατσίγκι) Ναυπλίου ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου.

—Ὁ κ. Σωτήρης Σταθόπουλος υἱός τῆς Μαρίας Ἀθ. Βέργου καί ἡ σεμνοπρεπής δ. Εὐαγγελία Τσολιά ἐξ Ἀθηνῶν ἀρραβωνιάστηκαν.

Ὁ Σύλλογος καί ἡ Ἐφημερίδα μας εὔχονται ταχεία τὴν στέψη.

Πένθη

—Στὶς 12 Σεπτεμβρίου σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν πέθανε στὸ Ζυγοβίστι σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν ἡ πρεσβυτέρα Εὐφροσύνη Παπαϊωάννου, μητέρα τῆς πρεσβυτέρας τοῦ χωριοῦ μας, Παπα - Σωτήρη. Ἡ κηδεία της ἔγινε πάνδημη στὸ Ζυγοβίστι καί παραβρέθηκαν ὅλα της τὰ παιδιά.

Ὁ Σύλλογος καί ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» ἐκφράζουν στούς οἰκείους της θερμά συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

—Στὶς 30 Σεπτεμβρίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου μὲ τή συμπλήρωση ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου του, μνημόσυνο ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Ἀνδριοπούλου.

—Στὶς 20 Ὀκτωβρίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου ὑπὸ τῶν οἰκείων τους μνημόσυνο μὲ ἀνακομιδή τῶν ὀστῶν, τῶν ἀειμνήστων Ἀλεξίου καὶ Σοφίας Δημόπουλου.

—Στὶς 4 Νοεμβρίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου ὑπὸ τῶν οἰκείων του 40θήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Χρίστου Ν. Δάρα στὸ ὁποῖο παραβρέθηκαν μεταβαίνοντας μὲ πούλμαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πολλοί συμπατριῶτες καθώς καί κάτοικοι τῶν γύρω χωριῶν.

—Στὶς 18 Νοεμβρίου τελέστηκε στοῦ Σέρβου 40θήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀείμνηστου Δημητρίου Ἠλ. Σχίζα.

—Στὶς 18)11 στή Καλλιθέα τελέσθηκε τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Γεωργ. Δ. Δημοπούλου (Μητρογιώργη).

ΣΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ ΜΟΥ ΧΡΙΣΤΟ Ν. ΔΑΡΑ

● Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ

Μ' ἀγκάλιασες· μὲ φίλησες·
σὲ φίλησα κι ἐγώ.
Καὶ μοῦσφιγγες τὸ χέρι...
καὶ μοῦειπες ὅτι γέρασες...
Κι ἴσως νὰ μὴ σὲ βρῶ
Τὸ ἄλλο καλοκαίρι.

II

Δάσκαλε, χτίστη, ἀμπελουργέ,
(σκαφτιά, περιβολάρη,
ἔσβησες σὰν αὐγερινὸς χωρὶς
(νὰ βασιλέψεις.
Ὁ χάρος δὲ σὲ πάλεψε· ἐμέρια-
(σε καὶ μπῆκες
ὀρθὸς στον κῆπο τοῦ Θεοῦ νὰ
(τὸν σκαλοποτίσεις.
Νὰ βγοῦν ἀνθοί, νὰ βγοῦν καρ-
(ποί, νὰ Πασχαλιάσει ὁ τό-
(πος.
Νὰ ρθοῦν τὰ μαθητούδια σου
(πλατὺ χορὸ νὰ στήσουν.
Καὶ συ βιγλάτορας ἀητός σ'
(φρύδι βράχου ἀπάνου
νὰ τούς λαλεῖς βροντόφωνα τῆς
(προκοπῆς τραγούδια.

III

Δάσκαλε, ἥλιε τῆς αὐγῆς
καὶ τοῦ χωριοῦ ἀγκωνάρι,
ἐσύ μᾶς εἶπες τῆς ζωῆς
σωστὰ το ἀλφαβητάρι.

Ἀχαγιά, 4 Ὀκτώβρη 1979

ΟΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ

Ἡ δ. Γεωργία Ι. Ἀναστασοπούλου μετὰ 4ετῆ φοίτηση ἔλαβε ἐπαξίως τὸ πτυχίον τῆς Φιλολογίας.

—Ὁμοίως ἡ δ. Ντίνα Κ. Τρουπῆ μετὰ κανονικὴ 4ετὴ φοίτησή της ἔλαβε ἐπαξίως τὸ Πτυχίον τῆς Φιλολογίας.

—Ὁμοίως μετὰ 4ετῆ φοίτηση ἔλαβε τὸ πτυχίο τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἡ Δ)νίς Μαρία Δ. Τρουπῆ.

Ὁ Σύλλογος καί ὁ «Ἀρτοζῆνος» τίς συγχαίρει ἐγκαρδίως καὶ εὔχεται καλὴ ἐξέλιξη.

● Θριαμβευτική ὑπῆρξε ἡ ἐπιτυχία τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μας στὶς φετινὲς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Πέτυχαν οἱ παρακάτω:

—Νικόλαος Παν. Σχίζας.

Στήν Παιδαγωγική Ἀκαδημία.

—Ἰωάννης Παρ. Λιατσόπουλος. Στήν ΠΟΕ (μὲ ὑποτροφία)

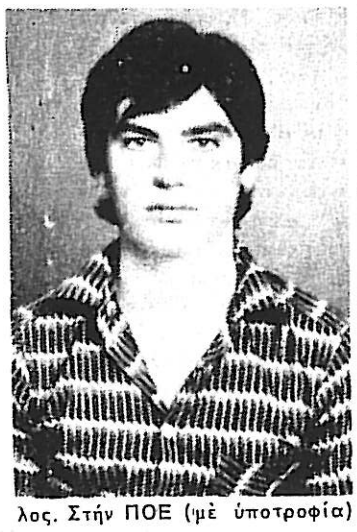

—Σπύρος Γ. Ἀναστασόπουλος. Στὸ Φυσικό τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου.

—Παρασκευᾶς Θ. Βέργος: Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων.

—Νικόλαος Ι. Γεωργακόπουλος. Στὴ Φαρμακευτική Σχολή

—Εὐθυμία Ἀγγελῆ (κόρη τῆς Ἀγγέλως τοῦ Σιώκου)' Στὰ ΚΑΤΕ (αἰσθητικός).

Τούς ἐπιτυχόντες ὁ Σύλλογος καί ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» συγχαίρει καί τούς ἀπευθύνει τίς πιό ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ ἕνα λαμπρό μέλλον.

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΑΤΖΕΝΤΑΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου προκειμένου νὰ ἐκδόσει νέα ἀτζέντα καί ἡμερολόγιο θὰ θὰ ἔρθει σὲ ἐπικοινωνία μὲ ὅλους τοὺς πατριῶτες.

Γιὰ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν τελειότερη ἡ ἀτζέντα γιατὶ ἐκτὸς ἐκείνων πού δὲν εἶχαν συμπεριληφθεῖ στὴν προηγούμενη, στὴ 2ετία πού πέρασε ἔγιναν πολλὲς μεταβολὲς σὲ διευθ)σεις κατοικίας καὶ ἀριθ. τηλεφώνων, παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ συμπατριῶτες, ὅπου ὑπάρχει ἀλλαγή νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί μας, τηλεφωνώντας στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου πού θὰ εἶναι ἀνοιχτὸ Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή καὶ ὧρες 10—12 τὸ πρωΐ καὶ 6 — 8 τὸ ἀπόγευμα μέχρι 12 Δεκεμβρίου ὥστε νὰ διανεμηθεῖ πρὸ τῶν ἑορτῶν.

Ἀκόμα ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ διαφημισθεῖ τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ ἐπιχείρηση καί τὸ κατάστημά του παρακαλεῖται νὰ ἐπικοινωνήσει τό ταχύτερο μὲ τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

Ἀλληλογραφία

κ. Πρόεδρε,

Τιμὴ γιά ἐσᾶς, τὰ μέλη του Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅλους τούς ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους Σερβαίους, πού συνετέλεσαν στὴν μεγάλη καί ταχύρυθμο πρόοδο τοῦ Συλλόγου μας.

Ἡ ἐφημερίδα σας «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» μπαίνει αἰσίως στόν τέταρτο χρόνο! Μὲ τήν ἀγάπη σας καί τὸ ζῆλο σας φθάνει καί σὲ μᾶς, τόσο μακρυά, στούς ξενητειμένους Σερβαίους, πού τόσο πολύ τήν ἀγαποῦμε, καὶ λαχταροῦμε ὅταν τήν διαβάζουμε νὰ τὴν ξεφυλλίσουμε πολλὲς φορές.

Πάντα νὰ εἶστε ἄξιος γιὰ τέτοια ὡραῖα καὶ πατριωτικά ἔργα. Ἡ χάρις τῆς Προστάτιδός μας Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἡ Ζωοδόχος Πηγή, νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία, ἀγάπη καί δύναμη.

Μὲ πατριωτική ἀγάπη
Λ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Νέα Ὑόρκη

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΝΕΜΕΑΣ — ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΚΑΙ ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ

Σύμμωνα μὲ πληροφορίες μας τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ, κατόπιν πιέσεως πολιτικῶν παραγόντων τῶν Νομῶν Κορινθίας καί Ἀρκαδίας, ἀπεφάσισε τὴν ἐπανένταξη τοῦ δρόμου Νεμέας — Σκοτεινῆς — Κανδήλας στὸ πρόγραμμα Δημ. Ἐπενδύσεως 1980.

—Οἱ ἐργασίες στὸν παρακαμπτήριο δρόμο τοῦ Ἀχλαδόκαμπου βρίσκονται πρὸς τὸ τέλος τους. Πιστεύεται ὅτι ἀρχὲς τοῦ 1980 θὰ δοθῆ στὴν κυκλοφορία τὸ τμῆμα πού διανοίχθηκε καί ἀσφαλτοστρώθηκε.

ΑΞΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΥ

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» πού χαίρεται καὶ καμαρώνει γιὰ τὴν πρόοδο τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μιας ἐσώψυχα αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ συγχαρεῖ τόν κ. Νικόλαο Ι. Δημόπουλο πτυχιοῦχο Ἀγωτάτης Βιομηχανικῆς πού μεταξύ 815 ἐξετασθέντων καὶ 15 ἐπιτυχόντων πέρασε πρῶτος στὸ Σῶμα Ὀρκωτῶν Λογιστῶν. Μπράβο του!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» αἰσθάνεται τήν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήση θερμὰ ἀλλὰ καὶ νὰ συγχαρεῖ γιὰ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα τὸ φίλο καί συμπατριώτη μας (ἀπὸ τὸ Ὄχθια), γενικό γραμματέα τῆς Παγγορτυνιακῆς Ἑνώσεως κ. Παναγιώτη Γιαννόπουλο χάρη στόν ὁποῖον ἔγινε ἡ τελική ἔγκριση πιστώσεως 300 χιλ. γιὰ τόν τοῖχο ἀντιστηρίξεως τοῦ δρόμου Κάτω - Χωριοῦ, στὴ θέση «Λεῦκο».

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στὶς 14 Ὀκτωβρίου στὸν Ἅγιο Νικόλαο Σκοπῆς ὁ ἐκ Σέρβου καταγόμενος Θεόδωρος Ι. Τρουπῆς καί ἡ σύζυγός του Ματούλα πού ἦλθαν πρός τοῦτο ἐκ Σικάγου ὅπου διαμένουν μονίμως, ἐβάπτισαν τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τους καί ἔδωσαν σ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ παππού Ἰωάννης.

Ἀνάδοχος ἦταν ὁ ἐκ Τριπόλεως διακεκριμένος μηχανικὸς Ἰωάννης Σταματάκος. Τὸ βοάδυ στό κέντρο «Κιαλάμια» Τριπόλεως παρατέθηκε πλούσιο γεῦμα μὲ πολύ γλέντι καὶ χορούς.

Οἱ ἀνωτέρω μετὰ παραμονή 50 ἡμερῶν ἐπέστρεψαν στὸ Σικάγο.

Ὁ Σύλλογος καί ἡ Ἐφημερίδα μας εὔχονται στούς εὐτυχεῖς γονεῖς παππούδες καί γιαγιές νὰ τούς ζήσει τὸ νεοφώτιστο καί ἄξιος ὁ νονός.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

—Ἠλίας Ν. Μπόρας δρχ. 1000.

—Ἠλίας Ἀνδρ. Μπόρας δρ. 500.

—Γεώργιος Χρ. Ζαχαρόπουλος (Κιάτο) δρχ. 500.

—Ἰωάννης Θ. Σχίζας δρχ. 300.

—Ἰωάννα Βαλιανάτου δρ. 500.

—Νικόλαος Χρ. Μπόρας δρ. 500.

—Ἰωάννης Χρ. Μπόρας δρχ. 500.

—Δήμητρα Ἀναστασοπούλου Μπόρα δρχ. 250.

—Σοφία Κασσόρη - Μπόρα δρχ. 250.

—Κούλα Κουρμούση - Μπόρα δρχ. 250.

—Μιχαήλ Νικολαΐδης δρχ. 250.

—Γεώργιος Ι. Δημόπουλος δρχ. 250.

—Νικόλαος Χαρ. Μαραγκὸς δρχ. 250.

—Εὐθύμιος Εὐστ. Ρουσιᾶς δρχ. 300.

—Φώτης Δημόπουλος (Κιάτο) δρχ. 350.

—Νικόλαος Θ. Τρουπῆς (Λιλούπης) 500.

—Λάκης Π. Κωνσταντόπουλος, (Ἀμερική) 30 δολλ.

Ἰατρικά θέματα

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Γράφει εἰδικός συνεργάτης μας

Ἡ ἀναφορά μας, σήμερα, στὴν παχυσαρκία δὲν ἔχει βέβαια σὰν σκοπὸ νὰ ἐξαντλήσει τὸ ἀνεξάντλητο αὐτὸ θέμα. Ἔχει σκοπὸ νὰ βάλει ὡρισμένα πράγματα στὴν σωστή τους βάση καὶ νὰ λύσει κάποιες παρεξηγήσεις πού ὑπάρχουν σὲ ὡρισμένους τομεῖς τοῦ θέματος καὶ πού τελικὰ καθόλου δὲν βοηθοῦν στὴν σωστή του ἀντιμετώπιση.

Παχύσαρκα, λοιπόν, ἄτομα εἶναι ἐκεῖνα πού ξεπερνοῦν ἔστω καὶ λίγο τὸ ἀνώτερο φυσιολογικὸ γιὰ τὴν ἡλικία τους καὶ τὴν σωματική τους διάπλαση βάρος. Γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν ὁρίων τοῦ φυσιολογικοῦ βάρους χοντρικὰ ἰσχύουν τὰ ἑξῆς:

Γιὰ μὲν τοὺς ἄντρες τὸ ἀνώτερο ὅριο προσδιορίζεται ἀπὸ τὰ ἑκατοστὰ τοῦ ὕφους τους πού ξεπερνοῦν τὸ 1 μέτρο (π.χ. ἄντρας ὕψους 1,72 Μ., θὰ πρέπει νὰ ζυγίζει τὸ πολὺ 72 κιλά). Τὸ κατώτερο φυσιολογικό ὅριο βρίσκεται 10 κιλὰ παρακάτω. (στὸ συγκεκριμένο παράδειγμα στὰ 62 κιλά).

Γιὰ τὶς γυναῖκες ἰσχύουν τὰ ἴδια ὅρια μειωμένα κατὰ 5 κιλά ("Ἐτσι γυναίκα ὕψους 1,72 πρέπει νὰ ζυγίζει 67 κιλὰ τὸ πολύ). Ὁποιαδήποτε ὑπέρβαση, πρὸς τὰ πάνω, τῶν ὁρίων αὐτῶν λέγεται παχυσαρκία. Μὲ ὅλες τὶς κοινωνικές, αἰσθητικὲς καί, βέβαια, ὑγειονολογικὲς συνέπειες. Οἱ τελευταῖες γίνονται ἀκόμα σοβαρότερες ὅταν ξεπεραστεῖ τὸ ὅριο κατὰ 10 κιλά.

Ἀλλὰ ποιά εἶναι τὰ αἴτια τῆς σύγχρονης αὐτῆς μάστιγας; Ἀπαντώντας κατηγορηματικὰ σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτηση θὰ λέγαμε ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ μία - δύο καθαρὰ παθολογικὲς περιπώσεις τὸ ὑπόλοιπο 99ο)ο τῶν περιπτώσεων παχυσαρκίας ὀφείλονται σὲ αὐτὸ πού λέγεται «ψυχογενὴς πολυφαγία».

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι «δὲν τρώω σχεδὸν τίποτε καὶ ὅμως παχαίνω» εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος. Πράγματι καὶ στὶς ἐλάχιστες ἐκεῖνες περιπτώσεις πού ἡ παχυσαρκία ὀφείλεται σὲ ἀσθένεια (συνήθως ἐνδοκρινοπάθεια) ἡ αὔξηση τοῦ βάρους γίνεται πάλι μέσω πολυφαγίας. Ἀποτελεῖ, δηλαδή, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ συσσωρευθῆ λίπος ἡ πρόσληψη ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ περισσοτέρων θρεπτικῶν οὐσιῶν ἀπὸ ὅσες χρειάζεται γιὰ τὶς παντὸς εἴδους καύσεις του. Ὡρισμένων ἀτόμων, ὁ ὀργανισμὸς «ἐκ κατασκευῆς» ἔχει πολλὲς καύσεις. Ἔτσι τὰ ἄτομα αὐτὰ παρ' ὅτι τρῶνε πολὺ δὲν παχαίνουν. Εἶναι μαθηματικὰ βέβαιο ὅμως ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ παχύνουν ἂν τυχὸν καταφέρουν καὶ φᾶνε περισσότερο, ἔτσι ὥστε νὰ ὑπερκαλύψουν τὶς θερμιδικές τους ἀνάγκες.

Γιὰ τὴν διατήρηση, λοιπόν, τῆς λεπτῆς αὐτῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν πραγματικῶν θερμιδικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς προσλήψεως τῆς τροφῆς, ὁ ὀργανισμὸς διαθέτει μιὰ πολὺ εὐαίσθητη λειτουργία, τὴν ὄρεξη. Ἀλλὰ ἡ λειτουργία αὐτὴ ἐπηρεάζεται πάρα πολὺ ἀπὸ διάφορες ψυχολογικὲς καταστάσεις. Ἔτσι μηδενίζεται («κόβεται») τελείως ἀπὸ ἰσχυρὰ συναισθήματα καὶ μάλιστα συναισθήματα λύπης, ἐνῶ ἀντίθετα αὐξάνεται ἀπὸ αἰσθήματα μοναξιᾶς, ἄγχους κ.ἄ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ δύο τελευταῖα αὐτὰ συναισθήματα δὲν εἶναι δύσκολο νὰ δικαιολογήσουμε τὴν μεγάλη συχνότητα τῆς «ψυχογενοῦς πολυφαγίας».

Καὶ ἡ ψυχογενὴς μέν, πολυφαγία ἀποτελεῖ πράγματι τὸ κυριότερο αἴτιο τῆς παχυσαρκίας τῶν ἐνηλίκων. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ παιδιά. Ἐδῶ στὶς μικρότερες τουλάχιστον ἡλικίες, τὸ ἄγχος εἶναι σχεδὸν ἄγνωστο Τὸ φταίξιμο, ἐδῶ πιά, ἀνήκει ὁλοκληρωτικὰ στοὺς γονεῖς. Ὑπάρχει, ἀκόμα, δυστυχῶς, στὴν χώρα μας ἀρκετὰ μάλιστα διαδεδομένη ἡ ἀντίληψη ὅτι «παχὺ παιδὶ ὑγιὲς παιδί». Τραγικὸ λάθος. Καὶ λέμε τραγικὸ γιατὶ ἡ πρόωρη παχυσαρκία τοῦ παιδιοῦ ὑπονομεύει πραγματικὰ ὅλη τὴν μελλοντική του ὑγεία. Οἱ βάσεις γιὰ τὶς παντὸς εἴδους καρδιοπάθειες, τὴν ὑπερένταση καὶ τὸν διαβήτη πού θὰ ἐμφανισθοῦν ἀργότερα μπαίνουν σ' αὐτὴν τὴν ἡλικία. Εἶναι ἐπίσης δὲ δεδομένο ὅτι ὅσο πιὸ νωρὶς ἐγκατασταθεῖ ἡ παχυσαρκία τόσο πιὸ δύσκολα μετὰ ἀποβάλλεται

Ἀλλὰ ποιές, πράγματι, εἶναι οἱ συνέπειες τῆς παχυσαρκίας; θὰ λέγαμε ὅτι ὑπάρχει μιὰ γενικὴ ἐπιβάρυνση τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὰ περισσότερο βλαπτόμενα ὁμωσόργανα εἶναι ἡ καρδιὰ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὸ πάγκρεας. Εἶναι προφανὴς ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπιβαρύνεται ἡ καρδιά. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχει νὰ «θρέψει» ἕνα ἐπιπλέον βάρος (τὸ ποσὸν τοῦ λίπους) ἀφ' ἑτέρου δὲ πρέπει νὰ στείλει περισσότερο αἷμα καὶ στοὺς μῦς οἱ ὁποῖοι ὑποβαστάζουν καὶ μεταφέρουν τὸ ἐπιπλέον αὐτὸ βάρος. Ἡ κατάσταση αὐτὴ μὲ τὸν χρόνο τὴν κουράζει καὶ τὴν ἐξαντλεῖ. Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ παχυσαρκία ἐπιδεινώνει πολὺ (ἂν δὲν προκαλεῖ) τὴν ἀρτηριοσκλήρωση, κατάσταση ὑπεύθυνη γιὰ τὸ ἔμφραγμα καὶ τὰ ἐγκεφαλικὰ ἐπεισόδια. Τέλος καὶ τὸ πάγκρεας ὑποφέρει καὶ κάποτε ἐξαντλεῖται μὲ ἀποτέλεσμα τὸν διαβήτη. Οἱ συνέπειες αὐτὲς ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίδραση στὰ ἄλλα ὄργανα ἐμφανίζονται ἀργὰ ἀλλὰ σταθερά. Μένει τώρα νὰ περάσουμε καὶ στὴν «θεραπεία» τῆς φοβερῆς αὐτῆς «ἀρρώστιας». Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ θὰ μιλήσουμε σὲ ἐπόμενο φύλλο μας.

ΙΕΡΕΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ

Θέλεις νὰ τιμήσῃς τὸν Νεκρό σου; Ἀντὶ γιὰ θρήνους καὶ περιττὰ ἀτεφάνια, κάνε εὐεργεσίες. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἡ πιὸ ψωτεινὴ τιμὴ καὶ βοήθεια γιὰ τὴν ψυχὴ Ἐκείνου πού πέθανε.

(Ἱερὸς Χρυσόστομος)

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

Ἀρτοστίνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1980
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 27
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

Σ' ΑΛΛΗ στήλη δημοσιεύεται ἀνακοίνωση τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται οἱ συμπολίτες σὲ Γενικὴ Συνέλευση γιὰ συζήτηση ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὰ δύο ἔτη 1978 καὶ 1979 καὶ πρὸς ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ πρέπει νἆναι ἡ συγάντηση τῶν πατριωτῶν τούτη τὴ φορὰ μὲ ὅσα ἀξιόλογα ἔγιναν καὶ πολὺ περισσότερα ποὺ πρέπει καὶ μποροῦν νὰ γίνουν μὲ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ὁμαδικὴ δράση ἑνὸς πολυπληθοῦς κόσμου ὑπερδύο χιλιάδων Σερβαίων τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ, ξέχωρα ἀπὸ κείνους πού ζοῦν σ' ἄλλα μέρη ἐνῶ νέα ζωὴ καὶ καινούργιες διαστάσεις πρέπει νὰ λάβει ὁ Σύλλογός μας μὲ τὴ ζωντανή παρουσία τῶν νέων τοῦ χωριοῦ καί μὲ τὸν ἐκπολιτιστικό του χαρακτήρα, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ δοθεῖ καὶ στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἀποβλέπει ὁ Σύλλογος.

ΚΡΙΘΗΚΕ σκόπιμο οἱ ἀρχαιρεσίες νὰ γίνουν ὀλίγο ἐνωρίτερα τῶν προβλεπομένων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ ὥστε τὸ νέο Διοικητικό Συμβούλιο νὰ ἔχει χρόνο προετοιμασίας καὶ διοργανώσεως τῆς καθιερωμένης πατριωτικῆς χοροεσπερίδας

ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ γιὰ νὰ γίνει ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἡ κοπὴ τῆς πίττας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χρόνου. Καθὼς καὶ ἡ ἀπονομὴ βραβείων στούς μαθητὲς πού ἀρίστευσαν ἢ διακρίθηκαν στὸ ἔτος 1978 — 79 καὶ ἡ διάθεση τῆς καινούργιας Ἀτζέντας καὶ Ἡμερολογίου τοῦ Συλλόγου.

Ο ΣΤΙΒΟΣ εἶναι λεύτερος γιὰ τὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ σκυτάλη τῆς συνεχίσεως στὴ διάθεση ὅλων.

ΕΚΕΙΝΟΙ ὅμως πού ἐπιθυμοῦν ν' ἀναλάβουν τὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου νὰ ἔγουν ὑπ' ὄψη τους ὅτι ὁ Σύλλογος θέλει δουλειά. Ὅσοι φιλοδοξοῦν ν' ἀναλάβουν μιὰ Διοίκηση πρέπει νὰ ἔχουν συναίσθηση τῆς μεγάλης ἀποστολῆς καὶ τῶν εὐθυνῶν πού θὰ ἐπωμισθοῦν. Ἔχουν καθῆκον νὰ ἐπιδείξουν πώς ἐπιδίωξή τους εἶναι ὄχι ἡ φιλοδοξία νὰ πάρουν τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ συμβούλου, ἀλλὰ ἡ φιλοδοξία νὰ ΕΡΓΑΣΘΟΥΝ γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ Συλλόγου. Ὄχι ἡ φιλοδοξία νὰ κρατοῦν τὴ στραγίδα ἀλλὰ νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὁλότητας.

ΑΣ ΣΚΕΦΤΟΥΝ οἱ ὑποψήφιοι ὅτι ἐκλεγόμενοι, πρέπει καὶ τὶς ἐργασίες τους ν' ἀφήσουν σ' ὁρισμένες περιπτώσεις, ἀλλὰ καί σὲ οἰκονομικὲς θυσίες πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν, γιὰ νὰ φέρουν σὲ πέρας τὸ ἔργο πού τοὺς ἀνατέθηκε.

ΛΥΤΕΣ εἶναι οἱ ταπεινὲς σκέψεις καὶ οἱ ἀπόψεις ἐκείνων πού ὑπηρέτησαν τὸ Σύλλογο καὶ στρεφόμενοι στὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα κάνουν ἔκκληση νὰ προσέλθουν ὅλοι στὴ Συνέλευση γιὰ νὰ δώσουμε στὸ Σύλλογο, συνενώνοντας τὶς δυνάμεις μιας, νέο, χαρούμενο τόνο ζωῆς καί παρόρμηση γιὰ μεγαλύτερη δραστηριότητα.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ἐφέτος θὰ γίνει ἡ ἀπονομὴ βραβείων στούς ἀριστούχους καὶ διακριθέντες μαθητὲς κατὰ τὸ ἔτος 1978 - 79.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ:

α) Στούς μαθητὲς πού ἀποφοίτησαν ἀπὸ τὸ Δημοτικό Σχολεῖο μὲ τὸ βαθμὸ «ἄριστα» 10.

6) Στοὺς μαθητὲς πού βγῆκαν ἀπὸ ὅλες τίς τάξεις τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου, μὲ τὸ βαθμό 18 καὶ πάνω.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ:

Σχετικό πιστοποιητικό τοῦ Σχολείου πού φοίτησαν, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ λάβουμε μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου τὸ ἀργότερον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου καλοῦνται τὰ μέλη αὐτοῦ σὲ τακτικὴ Γεν. Συνέλευση στὶς 27 Ἰανουαρίου 1980, ἡμέρα Κυριακή καὶ ὥρα 9.30 πμ.

ΘΕΜΑΤΑ:

1) Ἔκθεση πεπραγμένων κατὰ τὴ διετία 1978 καὶ 1979.

2) Ἀπολογισμὸς διαχειρίσεως.

3) Ἀρχαιρεσίες.

Τόπος Γεν. Συνελεύσεως, οἱ Σχολὲς Δολιανίτη, Πλατεῖα Ὁμονοίας 19 (2ος ὄροφος).

—Ἡ παροῦσα ἐπέχει θέση ἀτομικῆς προσκλήσεως —

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Κατὰ τὴ Γεν. Συνέλευση θὰ προηγηθεῖ ἡ κοπὴ τῆς Πίττας καὶ ἡ ἀπονομὴ βραβείων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ Η ΕΚΔΟΣΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Καλοῦνται ὅλοι οἱ πατριῶτες νά δοηθήσουν

ΛΑΟΣ ὁ ὁποῖος ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ἱστορία του θεωρεῖται κενὸς σὲ περιεχόμενο, φτωχὸς σὲ ἰδανικὰ καὶ δύναται νὰ χαρακτηρισθεῖ ἐπιλήσιμων καὶ ἀγνώμων πρὸς τὴν ἱστορικὴ μνήμη τῶν προγόνων του. Καταδικασμένος νὰ ὁδηγηθεῖ σὲ ἀφανισμὸ ὅταν ἀποσυνδεθεῖ ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ παρελθόν καὶ τὶς παραδόσεις τῶν προγόνων του.

Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ χρόνος στὸ πέρασμά του ὅλα τὰ συνεπαίρνει. Ὅλα φθείρονται καί μόνο ἡ ἱστορία θὰ μένει ἀνέγγιχτη ἂν παρέλθουν καί ὅλα θἄχουν γίνει ἕνα ξεθωριασμένο παρελθόν ἀπὸ τὴ στάχτη τοῦ χρόνου, γιὰ νὰ θυμίζει στούς ἐπιγενόμενους αὐτὸ πού λέμε «Πατρίδα».

Καὶ εἶν' ἀλήθεια ὅτι ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα τοῦ τόπου μας εἶναι καθυστερημένη.

Κάθε τόπος ἔχει καί τὴ δική του ἱστορία καὶ χρέος ἀποτελεῖ ἡ γνώση καὶ διάσωση τῶν ἱστορικῶν στοιχείων τῆς ἰδιαίτερης τοῦ καθενὸς πατρίδας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου ἐν ὄψει τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους, στὸ πλαίσιο τῶν ἐκπολιτιστικῶν του σκοπῶν καί ἐπιδιώξεων, ἀποφάσισε τὴ συγγραφὴ καί τὴν ἔκδοση βιβλίου «Τὰ χρονικὰ τῶν Σερβαίων».

Γιὰ τὴν πληρέστερη ἔρευνα καί περισυλλογὴ τῶν ἱστορικῶν μας στοιχείων, τὴν περιεκτικότητα καὶ ἀρτιότητα τοῦ βιβλίου, παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γνωρίσει κάθε πατριώτης ὅ,τι σχετικῶς γνωρίζει γύρω ἀπὸ τὴν καταγωγὴ καὶ τὸ γενεαλογικὸ του δέντρο, τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔθιμα τῶν περασμένων μας γενιῶν κλπ. Κάθε πληροφορία θὰ μᾶς εἶναι τόσο πολύτιμη.

Γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀκόμα τοῦ βιβλίου προσκαλοῦμε σέ συνεργασία ὅσους μποροῦν νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συμβάλλουν στὸ θεάρεστο τοῦτο ἔργο. Εἶναι ἡ ὕψιστη ὑποχρέωση ὅλων πρὸς τὴ γενέτειρά μας, τὸ γενέθλιο χωριό μας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου ἔκανε ἤδη τὴν ἀρχή. Εἰς δὲ τὸ Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου ἔχουν κατατεθεῖ γιὰ τὸ σκοπό αὐτὸ ἀπὸ εἰδικὲς εἰσφορὲς δρχ. 27.300. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ συμπεριληφθεῖ τὸ ὄνομά του στόν τιμητικό αὐτὸ κατάλογο, ἂς μᾶς στείλει τὴ συνδρομή του.

Ἡ ἐργασία τῆς συγγραφῆς θὰ εἶναι ἀνιδιοτελής καί προσφορὰ δωρεᾶς στὸ Σύλλογο.

ΑΤΖΕΝΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Συμπατριῶτες,

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου κατέβαλε προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιμελημένη καὶ ἔγκαιρη ἔκδοση τῆς καινούργιας Ἀτζέντας καὶ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ χωριοῦ μας. Προμηθευθῆτε τα ἀπὸ κείνους πού θὰ σᾶς ἐπισκεφθοῦν ἢ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου. Ἀπὸ κανένα Σερβαΐϊκο σπίτι δὲν πρέπει νὰ λείπει ἡ Ἀτζέντα καὶ τὸ Ἡμερολόγιο.

150.000 ΔΡΧ. ΣΤΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ

Μὲ κοινὲς φροντίδες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου καί τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος χορηγήθηκε στὴν Κοινότητα ἀπὸ ἁρμόδιο κρατικό φορέα πίστωση δραχμῶν 150.000 γιὰ πλατεία τοῦ χωριοῦ μας. Θέμα πού μᾶς ἀπασχολεῖ μονίμως καὶ πρέπει νὰ βρῆ τὴ λύση του.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠ' ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΝΟΙΞΕΙΣ ΔΡΟΜΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΘΑ ΗΤΑΝ παράλειψη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἂν μετὰ τὴν κατασκευὴ τῶν δύο ἀξιολόγων ἔργων, ἤτοι τοῦ δρόμου τοῦ Κάτω χωριοῦ καὶ τῆς διανοίξεως τοῦ δρόμου Σέρβου - Ἀράπηδες, τὸ Συμβούλιο, μαζὶ μὲ τὶς εὐχαριστίες του πρὸς ὅσους προσέφεραν τὸν ὀβολό τους ἢ τὴν προσωπική τους ἐργασία, τόσο γιὰ τὸ ἕνα ὅσο καί γιὰ τὸ ἄλλο ἔργο, δὲν ἐκφράσει τὰ συγχαρητήριά του καί τὶς θερμές του εὐχαριστίες πρὸς ἐκείνους πού διέθεσαν τὰ κτήματά τους — περιβόλια, οἰκόπεδα —, γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν δύο ἔργων. Ἰδιαίτερα δὲ πρὸς τούς κ.κ. Διαδόχους Θεόδ. Παπαγεωργίου, Γιῶκον Δάραν καὶ Νίκον Ι. Δάραν οἱ ὁποῖοι διέθεσαν ὁλόκληρο τὸ χῶρο ἰδιοκτησίας των γιὰ τὸ λεύτερο πέρασμα τοῦ δρόμου πρὸς Ἀράπηδες καὶ Κάτω - χωριό, (ὁ δεύτερος ἂς σημειωθεῖ ὅτι παρεχώρησε τὸ πρὸς τὴ δυτικὴ πλευρά τῆς οἰκίας διαδόχων Παπαγεωργίου τμῆμα μιᾶς κήπου του, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση καί κυκλοφορία τους, γιατί θὰ ἔμεναν ἀποκλεισμένοι), καθὼς καί τούς: Τάκη Τερζή καί διαδόχους Γ. Τερζῆ, Νικόλαον Ἀριστ. Βέργον, Ἀνδρέαν Σχίζαν, Νικόλαον Κωνσταντόπουλον, Νικόλαον Παπανικολάου, Παναγιώτην Τσαντίλην, Παναγῆν Ἠλ. Κωνσταντόπουλον, Εὐθύμιον Κ. Δημητρόπουλον καὶ ἀνηψιούς του (ἀπογόνους Κωνσταντίνου Δημόπουλου) καὶ τούς λοιπούς ἰδιοκτῆτες κατὰ μῆκος τῆς διανοίξεως δρόμου τοῦ Κάτω - χωριοῦ.

Ἡ θυσία τῶν Σερβαίων, χάρη στίς εἰσφορὲς κυρίως τῶν ὁποίων ἔγινε ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου μέχρι Ἀράπηδες, γενᾶ ἀντίστοιχη ὑποχρέωση τῶν δυτικῶν γειτονικῶν μας χωριῶν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησή τους καὶ ἐπίδειξη κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἔργου.

Ὅπου ἔμπρακτα ἐκδηλώνεται ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἐκεῖ καὶ τὸ κράτος ὀφείλει νὰ συμπαρίσταται καὶ νὰ ἔρχεται ἀρωγόν.

Ιατρικά θέματα

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Γράφει ειδικός συνεργάτης μας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀφοῦ εἴδαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος μας τ᾽ς συνέπειες τῆς παχυσαρκίας στὸν ὀργανισμὸ θὰ προσποθήσουμε σήμερα νὰ δώσουμε ὡρισμένες πολὺ - πολὺ βασικὲς ἀρχὲς γιὰ τὴν θεραπεία της. Ἐξ αἰτίας τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς οἰκουμενικότητος τοῦ προβλήματος πολλές, πάρα πολλὲς θεραπεῖες δοκιμάσθηκαν. Ἔσι ἀρχίζοντας ἀπὸ τὶς διάφορες διαιτητικὲς ἀγωγὲς προχωρήσαμε σὲ φαρμακευτικὲς ἀκόμα καὶ χειρουργικὲς θεραπεῖες.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἐρώτημα ποι᾽α ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ προτιμότερη ἡ στήλη μας πιστεύει ἀνεπιφύλακτα ὅτι φυσιολογ᾽κότερη, ἀποτελεσματικότερη κ᾽ι σχεδὸν ἀκίνδυνη εἶναι ἡ δίαιτα. Ἐδῶ καὶ πρὶν προχωρήσ᾽ουμε στὸ θέμα τῆς δίαιτας ἴσως θἄπρεπε νὰ ποῦμε λίγα πράγματα γιὰ τὰ φάρμακα ποὺ κατὰ καιρούς χρησιμοποιήθηκαν (κ᾽ι χρησιμοποιοῦνται) γιὰ ἀδυνάτισμα. Τὰ φάρμακα αὐτὰ ἀνή ουν σὲ δύο κατηγορίες: Σὲ ἐκεῖνα ποὺ προσπαθοῦν νὰ αὐξήσουν τίς καύσεις τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ μ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ «κάψουν» καὶ τὸ περισσευούμενο λίπος (παράγωγα τῶν θυροειδῶν ὁρμονῶν) καὶ σὲ ἐκεῖνα ποὺ προσπαθοῦν νὰ «κόψουν» τὴν ὄρεξη (παράγωγα ἀμφεταμίνης). Τὴν πρώτη κατηγορία θὰ τὴν χαρακτηρίζαμε χωρὶς κανένα δισταγμὸ «δολοφονική» γιὰ τὸν ὀργανισμό.

Κάτω ἀπὸ ἕνα πραγματικὸ μαστίγωμα ἀπὸ τὶς θυροειδικὲς ὁρμόνες ὁ ὀργανισμὸς ἐξαντλεῖται τὰ δὲ εὐγενῆ ὄργανα, μὲ πρώτη τὴν καρδιά, «γερνᾶνε» κατὰ πολλὰ χρόνια. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ τυχὸν ἀποτέλεσμα εἶναι ἐντελῶς πρόσκαιρο καὶ παροδικό. Μέσα σὲ πολὺ λίγο χρόνο ἀπὸ τὴν διακοπὴ τοῦ φαρμάκου τὸ ἄτομο ἔχει ξανακερδίσει τὸ βάρος ποὺ εἶχε χάσει, ἀκριβῶς γιατὶ ἡ «φυσιογενὴς πολυφαγία» του (γιὰ τὴν ὁποία μιλήσαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος) συνεχίζει νὰ ὑπάρχη.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ φάρμακα τῆς δεύτερης κατηγορίας (ἕνα μάλιστα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τὸ «PONDERAL», ἦταν ἀρκετὰ δημοφιλὲς στὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα 2 χρόνια) θὰ ἀναφέρουμε δύο βασικὲς παρενέργειες: Πρῶτον καὶ κυριώτερο, τὴν βλάβη ποὺ προκαλοῦν στὸ συκώτι μετὰ ἀπὸ μακροχρόνια χρήση καὶ ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ εἶναι βαρειὰ καὶ ἀνεπανόρθωτη. Παράλληλα, λέγω τῆς συγγενείας τους μὲ τὴν ἀμφεταμίνη (ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπικίνδυνα ναρκωτικά), μπορεῖ νὰ προκαλέσει ψυχικὲς διαταραχές, καί, σπαν ώτερα, ἐθισμὸ στὴν ἀμφεταμίνη. Καὶ αὐτῶν τὸ ἀποτέλεσμα (ἂν ὑπάρξει) εἶναι παροδικὸ γιὰ τὸν λόγο ποὺ ἀναφέραμε καὶ προηγουμένως.

Ἔτσι ἀπὸ τὰ λίγα αὐτὰ ποὺ εἰπώθηκαν γιὰ τὸ θέμα γίνεται φανερὸ ὅτι τὰ φάρμακα ἀδυνατίσματος εἶναι ὄχι μόνο ἀνίκανα νὰ ἐπιτύχουν μόνιμα ἀποτελέσματα ἀλλὰ ἐπιπλέον καὶ βλαβερά. Καὶ θὰ ἦταν χαρὰ καὶ δικαίωση γιὰ τὴν στήλη, ἂν κατάφερνε νὰ πείση τοὺς πατριῶτες νὰ ἀποφεύγουν τέτοιες οὐσίες.

Ἀντίθετα ἡ ἐλάτ ωση τοῦ ποσοῦ τῆς τροφῆς, ἡ δίαιτα μὲ ἄλλα λόγια εἶναι μέθοδος φυσιολοκική, ἀκίνδυνη (καὶ ὅταν ἐφαρμοσθῆ σωστὰ) π ὸ ἀποτελεσματική. Τὸ μόνο της μειονέκτημα εἶναι ὅτι χρειάζεται προσπάθεια, αὐτοέλεγχο καὶ ἀποφασιστικότητα (ποὺ δὲν ἀπαιτοῦνται στὶς φαρμακευτικὲς θεραπεῖες).

Πολλὰ πρότυπα διαίτης κυκλοφοροῦν καὶ ἀκούγονται. Σήμερα, ὅμως ἔχει ἐπικρατήσει γιὰ τὴν ἁπλῆ παχυσαρκία, ἡ λεγόμενη «ποσοτικὴ» δίαιτα. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ συνιστᾶ καὶ ἡ ἐφημεριδούλα μας.

Κατ᾽ αὐτὴν τὸ ἄτομο δὲν στερεῖται ἀπολύτως κανένα εἶδος τροφῆς, περιορίζει ὅμως σημαντικὰ τὸ ποσὸν τῶν τροφῶν ποὺ καταναλώνει. Τὸ μέχρι ποιό σημεῖο θὰ φθάσει ὁ περιορισμὸς αὐτὸς εἶναι θέμα τοῦ προσωπικοῦ του ἰατροῦ. Γενικὰ θὰ λέγαμε, γιὰ ὄχι σοβαρὲς περιπτώσεις, πρέπει νὰ φροντίζει κανεὶς νὰ σηκώνεται πεινασμένος ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ νὰ μὴν τρώει τίποτε ἀπολύτως στὰ ἐνδιάμεσα τῶν 3 κυρίων γευμάτων.

Ἔτσι ἡ κατανάλωση κρέατος καὶ ψαριῶν καλὸ εἶναι νὰ αὐξηθεῖ. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν τὸ ζωϊκὸ λεύκωμα εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀπαραίτητο στὸν ὀργανισμὸ καὶ δὲν πρέπει σὲ καμμία περίπτωση νὰ λείψη καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου γιατὶ ἡ «θερμιδική του ἀξία» (ἡ παχυντική του ἱκανότητα) δὲν εἶναι ἰδιαίτερα μεγάλη. Παράλληλα καλὸ θὰ εἶναι νὰ περιορισθοῦν τὰ πάσης φύσεως γλυκά. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη τους περιεκτικότητα σὲ θερμίδες, ἔχουν τὸ πρόσθετο μειονέκτημα νὰ χωνεύονται γρήγορα (νὰ μὴν «πιάνουν») μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ξαναπεινάει, κανεὶς γρήγορα.

Ἀντίθετα, τὰ λιπαρὰ (λάδια, βούτυρο, αὐγὰ κλπ.) παρ᾽ ὅτι εἶναι πάμπλουτα σὲ θερμίδες, ἀργοῦν νὰ χωνευτοῦν (τὸ ἄτομο ἀργεῖ νὰ ξαναπεινάσει) καὶ ἔτσι τελικὰ παχαίνουν λιγώτερο ἀπὸ τὰ γλυκά.

Ἕνας πλήρης ἐξοβελισμὸς τοῦ ψωμιοῦ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ μενοῦ δὲν βλάπτει καθόλου τὸν ἐνήλικα, ἀντίθετα τὸν γλυτώνει ἀπὸ πάμπολλες θερμίδες. Ἀντίθετα λαχανικὰ κα᾽ φροῦτα μποροῦν νὰ καταναλώνονται σὲ ἀπεριόριστες ποσότητες ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν γιατὶ περιέχουν πολὺ λίγες θερμίδες ἀφ᾽ ἑτέρου γιατὶ πολλὰ προσφέρουν στὴν καλὴ κινητικότητα τοῦ ἐντέρου.

Ὅλα τὰ παραπάνω ἐάν ἀκολουθηθοῦν σωστὰ ὁδηγοῦν σὲ σίγουρη καί ὁριστικὴ ἀπώλεια βάρους. Θὰ πρέπει σ᾽ αὐτὸ τὸ σημεῖο, ὅμως, νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι σὲ μιὰ σωστὴ δίαιτα τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι ἐντυπωσιακὰ καί ἄμεσα. Ἔτσι ἰδανικὸ θεωρεῖται νὰ χάνει κανεὶς 3 — 4 κιλὰ τὸ μῆνα, ὄχι περισσότερο. Ἐντονώτεροι ρυθμοὶ ἂν δὲν ἐπιβλέπονται ἄμεσα ἀπὸ γιατρό μπορεῖ νὰ ἀποβοῦν ἐπικίνδυνοι.

Κλείνοντας τὴν σύντομη ἀναφορά μας στὴν παχυσαρκία (ἡ ἐφημεριδούλα μας ἔχει πάντα πρόβλημα χώρου) θὰ θέλαμε νὰ ἀναφέρουμε μιὰ φράση ἑνὸς μεγάλου Ἀμερικανοῦ διαιτολόγου, ὁ ὁποῖος ὅταν κάποτε ρωτήθηκε ἀπὸ τούς φοιτητές του, ποιά τελικὰ ἦταν, κατὰ τὴν γνώμη του, ἡ καλύτερη καί ἀσφαλέστερη ὁδός γιὰ νὰ χάσει κανεὶς βάρος, ἀπάντησε: «Ἡ συμφιλίωση μὲ τὴν πεῖνα».

ΓΟΡΤΥΝΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Μιὰ παγκόσμια κοινωνία
πόσο θἄτανε καλὴ
ποὺ θὰ ζοῦσε μ᾽ ἁρμονία
κάθε ἀνθρώπινη φυλή,

Χωρὶς μίσος, χωρὶς φθόνο,
χωρὶς τρόμο στὴ ψυχή,
χωρὶς φόβο, χωρὶς πόνο,
χωρὶς φτώχια ἡ ζωή.

Χωρὶς ἔξοδα πολέμου
ποὺ σκορποῦν τὴ συμφορὰ
καὶ γονεῖς κι᾽ ἀδέλφι᾽ ἀφήνουν,
μάνες, χῆρες κι᾽ ὀρφανά.

Κι᾽ ὅσοι ζωντανοὶ γυρίζουν,
δὲν εἶν᾽ πάντοτε γεροί,
θἄ ᾽χουν κάποι᾽ ἀναπηρία
ποὺ κουράζει τὸ κορμί.

Τώρα π᾽ ἄνθρωπος δὲν θέλει
ξένη γῆ κι᾽ οὔτε ποθεῖ,
μόν᾽ ἀφέντης θέλει νἄναι
στὴ πατρῶα του τὴ γῆ,

Τώρ᾽ ἂς δώσουμε τὰ χέρια
τῶν ἀνθρώπων οἱ ἰσχυροὶ
καὶ οἱ πόλεμοι νὰ σβύσουν
ποὖν᾽ στὸ πᾶν καταστροφή,

Καὶ τὰ ἔξοδα πολέμου
νὰ τὰ ῥίξουν γιὰ καλό,
ἀσφαλῶς τότ᾽ οἱ ἀνθρώποι
θὰ τὸν βλέπουν τὸν Θεό,

καὶ θὰ ζοῦν ἀγαπημένοι
μιὰ εὐχάριστη ζωή,
κάθε ἀνθρώπινη φυλή.
σὲ παγκόσμια κοινωνία

Ἐλευθ. Ι. Γρηγορόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Νικόλαος Ἀθαν. Σχίζας δρχ. 500.

Ἡρακλῆς Μανώλης δρχμ. 200.

Στυλιανὸς Βαβουράκης δρ. 500.

Μαρίνος Ἠλ. Βέργος δρχ. 500.

Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου δρχ. 250.

Ἑλένη Ἀργυροῦ δρχ. 250

Βάσω Σωτηροπούλου δρχ. 300.

Ἠλίας Γ. Δημόπουλος δρ. 500.

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Ποιός ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρες ξέφυγε ποτὲ τὴν κακολογία τῶν συγχρόνων του; Ὅσο μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τόσο πιὸ εὔκολα τὸν βρίσκει τὸ βέλος τῆς ἐπικρίσεως καὶ τῆς κακολογίας. Οἱ νάνοι δίνουν, φυσικά, πολὺ πιὸ δύσκολα στόχο.

ΒΑΚΩΝ

— Ἡ πιὸ πικρὴ ἀπογοήτευση πού νοιώθεις, εἶναι, ὅταν προσφέρεις καλωσύνη καὶ σοῦ τὴν ἀνταποδίνουν μὲ τὴν ἀδικία.

ΠΛΑΤΩΝ

— Τρεῖς εἶναι οἱ ἀρετὲς ποὺ πρέπει ν᾽ ἀσκοῦμε: ν᾽ ἀγαπᾶμε τοὺς συνανθρώπους μας, τοὺς γονεῖς ποὺ μᾶς ἀνάθρεψαν καὶ τὸ δίκηο, κι᾽ ἅμα αὐτὰ κάνουμε θὰ ἔχομε πάντα στεφάνι ἀπὸ δόξα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

— Ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν γράψει τὴν ἱστορία τους, ὅταν μπόρεσαν νὰ τὴν γράψουν. Οἱ πρῶτες βάσεις κάθε ἱστορίας εἶναι οἱ ἀφηγήσεις τῶν πατεράδων στὰ παιδιά, ποὺ μεταβιβάζονται σὲ συνέχεια ἀπ᾽ τὴ μιὰ γενιὰ στὴν ἄλλη.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

ΕΝΑ ΕΠΙΘΕΤΟ ΠΟΥ ΕΣΒΗΣΕ

Σὲ μιὰ ἔκδοση τῆς Δημόσιας βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς Δημητσάνης, στὰ «ΓΟΡΤΥΝΙΑΚΑ» Τόμ. Α΄ σ. 367 καὶ 385, μεταξὺ τῶν ἄλλων σημειωμάτων πού εἶναι παρμένα ἀπὸ τὸν Κώδικα τῆς Μονῆς Λιμυαλῶν διαβάζουμε καὶ τὰ παρακάτω.

1806 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ 10. Ἦλθεν ὁ Ἀγγελάκης Γκαμπρᾶς ἀπὸ χωριὸ Σέρβου καὶ ἔγραψε τὸν πατέρα του Νικολὸ καὶ τήν μητέρα του Τριάντω καὶ τὸ ὄνομά του Ἀνγγελάκης καὶ τὴν γυνή του Κωνσταντίνα, νὰ μνημονεύονται ἀενάως, ἔδωσε εἰς τὴν Ἁγίαν ἐκφώνησιν ἔδωσε γρόσια 40. Ἀκόμα ἀφιερώνει καί ὅ,τι πρᾶγμα μένει μετὰ τὸν θάνατόν του· πρόβατά του, βόιδα του καί ὅ,τι ἄλλον ζωνταγόν εὑρεθῆ νὰ τὰ λαμβάνη τὸ μοναστήρι, ἕτερα ἔφερεν ἕνα βόδιον καί ἕνα ἀλογοπούλαρον καί πρόβατα 15, ἕτερα ἔφερεν ἡ γυνή τοῦ μακαρίτη ἀπότες ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος πρόβατα 15 κατὰ τὴν παραγγελίαν, ὁπού ἄφησεν ὁ μακαρίτης (φ. 40 α).

1892. ΣΕΡΒΟΥ, ΜΑΪΟΥ 16. Ἐγράφθη ὁ Θεόδωρος Κουτσανδριάς καί ἡ γυνή του Μαρίνα, ἔγραψε ὀνόματα Θεοδώρου, Μαρίνας, Ἰωάννου, Ἀντωνίου, Ἀνδρέου, Δημητρίου, Πάνου, Παναγιώτας Ἀθανασίου, Καλλιόπης (φ. 46 β).

1892 ΣΕΡΒΟΥ ΜΑΪΟΥ 16. Ἐγράφθη ὁ Δημήτριος Στρίκος καί ἡ γυνή του Ἀγγέλως, ἔγραψε ὀνόματα Δημητρίου, Ἀγγέλως, Παναγιώτας, Ἀθανασίου, Πανάγου, Ἀθανασίου, Δημητρίου, Πανάγου, Ἰωάννου, Λαμπρινῆς (φ 46 β).

1894 ΣΕΡΒΟΥ ΜΑΪΟΥ 16. Ἐγράφθη ὁ Πανάγος καὶ Ἠλίας Τρουμπαῖοι καὶ ἔγραψαν ὀνόματα, Πανάγου, Μάρως, Ἰωάννου, Βγένως, Πανάγου, Ἠλιοῦ, Σταυριανῆς, Ἰωάννου, Ἄννας (φ. 46 β).

1892. ΣΕΡΒΟΥ ΜΑΪΟΥ 16. Ἐγράφθη ὁ Ἠλίας Στρίκος καὶ ἔγραψε ὀνόματα Ἠλιοῦ, Γεωργίτσας, Γεωργίου, Ἀθανασίου, Δημητρίου, (φ. 46 β).

α.μαρ.

Διασκεδάστε μαζί μας

Η ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ κ. ΦΟΥΣΚΑ

Τὸν γνωρίζετε τὸν κ. Φούσκα; Ἂν ὄχι, νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσουμε. Ἐπιμένουν πώς εἶναι λίγο χοντρός. Καὶ γιὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι, δὲν τὰ κατάφερε ἀκόμα, μὲ ὅλες τίς προσπάθειες πού καταβάλλει, νὰ ξεπεράση τά... 120 κιλά. Κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι ἕνας χαριτωμένος κύριος, λίγο σὰν βαρέλι, λίγο σὰν μπαλόνι, λίγο σὰν ἱπποπόταμος καί λιγότερο σάν... ἄνθρωπος! Καὶ νὰ πῆτε πῶς τρώει ὁ καημένος ὁ κ. Φούσκας; Τσιμπάει κυριολεκτικὰ σὰν τὸ πουλί.

Προχτὲς ὅμως πού πήγαινε νὰ ζυγιστεῖ σ᾽ ἕνα φαρμακεῖο, κράκ! κάνει ἡ ζυγαριὰ καὶ σπάει... Ἔ, τὰ χρειάστηκε ὁ κ. Φούσκας. Καιρὸς πιὰ νὰ κάνει καί λίγη δίαιτα. Μιὰ καὶ δύο πηγαίνει σ᾽ ἕνα γιατρό, πού τοῦ σύστησαν, εἰδικὸ διαιτολόγο, γιὰ νὰ τοῦ δώσει τὸ σωτήριο διαιτολόγιο, πού θὰ τὸν ἔκανε νά... ξεφουσκώσει λίγο τόν καλό μας τὸν κ. Φούσκα.

—Τρῶτε πολύ κ. Φούσκα; ρωτάει ὁ γιατρός.

—Ὤ, ἂν ὅλοι οἱ φαγάδες ἦταν σάν καί μένα, γιατρέ μου... ἀπαντᾶ πολύ μετριόφρονα ὁ φίλος μας. Φανταστῆτε πώς τὸ πρωΐ, πού θὰ ξυπνήσω, πίνω ἕνα καφεδάκι. Μόνο πού ἔχω τὴν ἀδυναμία νὰ τὸν πίνω σὲ εἰδικὸ φλυντζάνι, πού δὲν χωράει οὔτε ἑκατὸ δράμια καφέ. Ἔ, μέσα σ᾽ αὐτὸ τὸ καφεδάκι συνηθίζω νὰ βρέχω μερικὲς φετίτσες ψωμί, ἐφτά, ὀκτώ, τὸ πολύ - πολύ, πού τὶς ἀλείφω φυσικὰ μὲ λίγο βουτυράκι. Αὐτὸ γιὰ τὸ πρωΐ, πού σηκώνομαι ἀπ᾽ τὸν ὕπνο. Γι᾽ αὐτὸ κατὰ τὶς 10 τὴν λέω τήν ἁμαρτία μου, ξαναπεινάω. Τί νὰ σοῦ κάνει βλέπετε, τὸ καφεδάκι... Σπάζω λοιπὸν στὸ σαγανάκι τρία - τέσσερα ζευγάρια αὐγά, ρίχνω καὶ τὸ ἀνάλογο κεφαλοτύρι, — οὔτε ἑκατὸ δράμια — καὶ μερικὲς φέτες ζαμπόν. Τρελλαίνομαι, ξέρετε γιὰ τὸ ζαμπόν... Τὸ μεσημεριανό μου φαγητό εἶναι πολύ ἐλαφρό: λίγο ζουμί, λίγα ὀρντέβρ, ψάρια, χόρτα, ψητό, κρέας, τυρί, τὰ συνηθισμένα ἐπιδόρπια, ἴσα - ἴσα ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ κρατήσω ὧς τὸ βράδυ. Τὸ δεῖπνο μου εἶναι πάλι λιτότατο. Νὰ φαντασθῆτε πώς...

—Ἀρκετὰ κ. Φούσκα, τὸν διακόπτει ὁ γιατρός. Ἀπὸ δῶ καί πέρα θὰ ἀκολουθῆτε τὸ διαιτολόγιο, πού θὰ σᾶς ὁρίσω: Ἕνα σκέτο καφὲ τὸ πρωΐ, τὸ μεσημέρι ἕνα φλυτζάνι ραδικόζουμο, μὲ μιὰ φρυγανιὰ καὶ λίγα φροῦτα καὶ τὸ βράδυ μιὰ σούπα μὲ ζουμί ἀπὸ δαμάσκηνα.

—Ἔκτακτα, διάζεται νὰ συμφωνήσει μαζί του ὁ κ. Φούσκας... Θὰ ἀκολουθήσω τὸ διαιτολόγιό σας κατά γράμμα. Ἕνα μόνο δὲν μοῦ εἴπατε, γιατρέ μου. Θὰ τὰ παίρνω... πρὶν ἢ μετὰ τὸ φαγητό;

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ ἄνδρας ρωτάει τὴ γυναίκα του:

—Δὲν μοῦ λὲς γυναίκα, ξέρεις τὴ διεύθυνση τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, νὰ τῆς στείλουμε μιὰ κάρτα;

Καὶ κείνη. —Ἔλα καημένε καὶ δὲν τῆς γράφεις νὰ στὴ στείλει;

● Ἕνας λέει στὸν φίλο του:

— Τὸν εἶδες ἐκεῖνον; εἶναι κάτοχος 15 γλωσσῶν!

— Σώπα! καὶ πῶς τὶς ἔμαθε;

— Ἁπλούστατα, μπῆκε σ᾽ ἕνα ψαράδικο, πλήρωσε καὶ τὶς πῆρε!

● Ὁ Ζάκομπ πού εἶναι τόσο φουκαρᾶς, ὁ καημένος ἐξομολογεῖται σ᾽ ἕνα φίλο του πὼς ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ σκύλος του, τοὺς τελευταίους μῆνες θὰ εἶχε πεθάνει ἀπὸ τὴν πεῖνα.

— Καὶ τί μπόρεσε νὰ σοῦ κάνει ὁ σκύλος σου;

— Τὸν πούλησα 3 φορὲς καὶ τώρα. Κάθε φορὰ ὅμως ξαναγυρίζει στὸ σπίτι καὶ τὸν ξαναπουλῶ.

Κοινωνικά

Στὶς 27 Νοεμβρίου ἡ κ. Αἰκατερίνη καὶ ὁ κ. Νίκος Στυλ. Σχίζας ἀπέκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι. Τοὺς εὐχόμαστε νὰ τούς ζήσει.

Βαπτίσια

Στὶς 9)12 ὁ κ. Ἰωάννης καὶ ἡ κ. Ἑλένη Βέργου ἐβάπτισαν τὸ κοριτσάκι τους καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Σοφιάννα. Ἀνάδοχοι παρέστησαν ὁ κ. Πέτρος καὶ ἡ κ. Καίτη Κουτσανδρέα. Στούς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀναδόχους εὐχόμαστε νὰ ζήση τὸ νεοφώτιστο.

Ἀρραβῶνες

Ἡ δ. Θεοδώρα Ι. Μπόρα καὶ ὁ κ. Μίλτος Ἀδαμόπουλος ἐκ Ζα τούνης, ἀρραβωνιάστηκαν.

Τοὺς ἐκφράζομε θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ταχεία τὴ στέψη.

— Ἡ δ. Κωστούλα Γ. Μπουρνᾶ καί ὁ κ. Βασίλειος Μπρατσᾶκος ἀπὸ τὸ Στρέφι — Μεσσηνίας, τραπεζικὸς ὑπάλληλος, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ταχεία στέψη.

Ἰσεῖοι

Τὴν 1η Δεκεμβρίου, στὴν ἐκκλησία Παναγίτσα Παλ. Φαλήρου, ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Τάκη Δημ. Σχίζα μετὰ τῆς δίδος Μαρία Μπασκάκη ἀπὸ τὰ Χανιὰ — Κρήτης.

— Στὶς 14 Δεκεμβρίου στὴν ἐκκλησία Ἁγίου Βασιλείου (Μουσεῖο) ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀναστασίου Ι. Ἀναστασοπούλου μετὰ τῆς δίδος Τζούλιας Ἀρβανιτοπούλου.

— Στὶς 26 Δεκεμβρίου στὴν ἐκκλησία Ζωοδ. Πηγῆς Μπουρνα ζίου, ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγῆ Ν. Βέργου μετὰ τῆς δίδος Ἀργυρούλας Ἀδὰμ ἐξ Ἀθηνῶν.

— Στὴν ἐκκλησία Ἁγίας Αἰκατερίνης Ἁγίου Φανουρίου, στὶς 26 Δεκεμβρίου ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννη Δ. Σχίζα μετὰ τῆς δίδος Γεωργίας Ἀδαμίδου ἐκ Κεφαλληνίας.

Ὁ Σύλλογος καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» συγχαίρει τὰ νέα ζεύγη καὶ τοὺς εὔχεται κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελέστηκε στὴν Ἀθήνα ὁμηνο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ν. Σχίζα.

— Στὶς 28)12 τελέσθηκε στοῦ Σέρβου μνημόσυνο τοῦ Ντίνου Παπαθωμοπούλου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 6 μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

ΤΕΛΕΣΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

— Τὴν Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 9.30 π.μ. θὰ τελεσθεῖ στὴν ἐκκλησία Ἁγία Σοφία Πειραιῶς, 40θήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήστου Σταθούλας Α. Σχίζα

— Στὶς 3 Φεβρουαρίου, Κυριακή, καὶ ὥρα 11 π.μ. θὰ τελεσθεῖ στὸ Γ΄ νεκροταφεῖο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Χρίστου Γ. Δημόπουλου.

Ἐκεῖνοι πού ἔφυγαν

ΣΤΑΘΟΥΛΑ ΑΘ. ΣΧΙΖΑ

Καλοπροαίρετη, γλυκομίλητη καὶ καλωσυνάτη ἡ σ' ὅλους ἀγαπητή Σταθούλα χήρα Ἀθαν. Σχίζα (Θωμοῦ), ἐκ Ράδου τήν καταγωγή, στὶς 6 Δεκέμβρη. σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν ἄφησε τὴ ματαιότητα καὶ παρέδωσε τὴν ψυχή της στὸν Πλάστη.

Μαζὶ μὲ τὸν ἀείμνησο σύζυγό της συνέπλευσαν στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς τόσο κατὰ τὶς μέρες τῆς γαλήνης κι εὐτυχίας ὅσο καὶ κατὰ τὶς τῶν ἀπειλητικῶν κυμάτων τῆς δυστυχίας.

Ἐργάστηκε σκληρὰ στὴ δύσκολη ἀλλά ὄμορφη ζωὴ τοῦ χωριοῦ ἐκεῖ ποὺ ἔζησαν γενιὲς — γενιῶν, γιὰ τὴν ἀνατροφὴ καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν παιδιῶν της. Ἐκπλήρωσε τὸ χρέος τῆς Σερβιώτισσας μάνας καὶ ζοῦσε τὰ τελευταῖα της χρόνια στὸν Πειραιᾶ, κοντὰ τους, μὲ ὅλη τὴ στοργὴ καὶ ἀγάπη ποὺ τὴν εἶχαν περιβάλλει ἀφήνοντας τήν τελευταία της πνοὴ στὴν ἀγκαλιὰ τῶν παιδιῶν της, τὰ ὁποῖα μὲ θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς μετέφεραν τὴ σορό της, στοῦ Σέρβου, γιὰ νὰ τὴν ἐναποθέσουν ἐκεῖ, ὅπου τὰ ἅγια χώματα, ὁ τάφος τοῦ συζύγου της.

Σύσσωμοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ τὴν ὁδήγησαν στὴν τελευταία της κατοικία.

Συντετριμμένα τὰ παιδιά της ἀπὸ τὸ χαμό τῆς λατρευτῆς τους μητέρας παραθέτουν παρακάτω λίγα λόγια εἰς μνήμην της αἰωνίαν.

Στὴ μητέρα μας ποὺ ἔφυγε,

«Ἡ καρδιά τῆς μητέρας εἶναι μιὰ ἄβυσσος στὸ βάθος τῆς ὁποίας βρίσκεται πάντοτε ἡ συγγνώμη». Μπαλκάζ

Αὐτὴ ἡ καρδιὰ τῆς δικῆς μας μάνας ἔπαψε ἀπὸ χθὲς νὰ χτυπᾶ· Ὁ θάνατος καὶ ὁ χρόνος στάθηκαν πιὸ δυνατοὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴ ἀγάπη μας. Καὶ ἂν, ὅμως, πέθανε γιὰ τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους, ζεῖ γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια της. Ζεῖ μέσα στὶς καρδιὲς ἐκείνων, ποὺ μὲ τόση λαχτάρα καὶ τόσες θυσίες ἀνάθρεψε καὶ μεγάλωσε. Ἡ δική μας μάνα ἦταν ἕνα εὐλογημένο καντήλι, ποὺ καιγόταν ἀδιάκοπα, στὴν ἀτέλειωτη νύχτα τῆς ζωῆς, γαλήνια, χρήσιμη, ἁπλή, εὐγενική, στοργικὴ καὶ πάντοτε δίνοντας φῶς. Δίνοντας φῶς μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή της, ποὺ γιὰ μᾶς στάθηκε φῶς ζωῆς, πηγὴ χαρᾶς, δύναμη γιὰ ἀγώνα.

Ἀξιομακάριστη μάνα, σὲ σένα ποὺ ἔγερνες μὲ τόση ἀγωνία πάνω μας ὅταν ἀρρωστούσαμε, σὲ σένα ποὺ ἔτρεχες νὰ μᾶς βοηθήσεις, ὅταν πέφταμε, σὲ σένα ποὺ μᾶς φιλοῦσες, ὅταν πονούσαμε, ποὺ μᾶς στήριζες ὅταν ἀπελπιζόμασταν, ποὺ μᾶς ἐξάγνιζες ὅταν παρακτρεπόμασταν, σὲ σένα καὶ στὴ μνήμη σου στρέφουμε τὴν καρδιά μας καὶ σοῦ λέμε τὸ πόσο πολὺ σ' ἀγαπούσαμε.

Γιὰ μᾶς δὲν εἶχε ἡλικία. Ἦσουν ἡ μάνα τῶν παιδικῶν μας χρόνων, ἡ μάνα ποὺ ποτὲ δὲ γερνάει καὶ ποτὲ δὲν πεθαίνει.

Τὸ εὐλογημένο χέρι σου, ποὺ λίκνιζε τὸ λίκνο μας καὶ κυβερνοῦσε τή ζωή μας πλάι στὸ πλευρὸ καὶ μὲ τὸ τιμόνι τοῦ ἀλησμόνητου πατέρα, ἂς κατευθύνει καὶ ἀπὸ κεῖ ποὺ εἶναι τὴ σκέψη μας καὶ ἂς εὐλογεῖ τίς οἰκογένειές μας.

Αωνία σου ἡ μνήμη ἀγαπημένη μας μανούλα.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» συμμετέχοντας στὴ θλίψη καὶ ὀδύνη τῶν παιδιῶν της εὔχεται τὴν ἀπὸ Ὕψους παρηγορίαν.

Β.Δ.

ΒΑΣΙΛΩ Β. ΒΕΡΓΟΥ

Μιὰ ἄλλη ἐξέχαστη μορφὴ συμπατριώτισσας, ἡ Βασίλω Β. Βέργου, ἐπέρασε τὸ κατώφλι τῆς ζωῆς πρὸς τὸ μακρινὸ κι ἄγνωστο κόσμο τῆς αἰωνιότητας.

Ἦταν ἡ διακριτικὴ Σερβιώτισσα, ἀεράτη, ψηλόκορμη καὶ λυγερή. Γέννημα τοῦ Σέρβου καὶ θρέμμα τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς ζωογόνου καθάριας φύσης, εἰκόνιζε τὴ γνήσια Ἑλληνίδα, τὴ λεβεντογένα τῶν Ἀρκαδικῶν βουνῶν. Σὰν τέτοια θὰ τὴ θυμοῦνται οἱ Σερβαῖοι μὲ κεῖνα της τά χαρακτηριστικὰ ποὺ τὴν ξεχώριζαν ἀπὸ τὴ νειότη ὡς καὶ τήν προχωρημένη της ἡλικία, τὸ ροδαλὸ καὶ ἄσπρο πρόσωπο, τὸ φτιασμένο ἀπὸ τὴ δροσιὰ τοῦ Ἀρτοζήνου καὶ τοῦ Κατάκωλου τὴν αὔρα, ποὺ ἦταν τῆς μοίρας της γραφτὸ σὲ ἡλικία 88 χρονῶν, στὶς 7 τοῦ Δεκέμβρη, μέσα στὸν κόσμο τῆς μεγαλοπολιτείας, γιατὶ ἔτσι τἄφερε τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς, νὰ ἐγκαταλείψει τὰ ἐγκόσμια καὶ νὰ πορευθεῖ ἐκεῖ ὅπου οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἂς εἶναι ἀνάλαφρο τὸ χῶμα τοῦ Πειραιᾶ ποὺ τὴ σκέπασε καὶ ἡ μνήμη της αἰωνία.

Ἀπὸ τὸν «Ἀρτοζῆνο» Β.Δ.

ΜΑΡΙΑ Π. ΤΣΑΝΤΙΛΗ

Στὶς 28 τοῦ Δεκέμβρη σὲ ἡλικία 87 χρονῶν ἀπεδήμησε εἰς Κύριον ἡ καλοκάγαθη, χρηστὴ καὶ ἐνάρετη Μαρία Παν. Τσαντίλη.

Ὑπῆρξε ἱέρεια ἐκπληρώσεως οἰκογενειακοῦ χρέους ποὺ ἐπὶ 10ετίες ζοῦσε μὲ τὸν πόνο τῆς ξενητειᾶς τοῦ συζύγου της στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ συζυγικοῦ της βίου καὶ τὰ κατοπινὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ μονάκριβου της γιοῦ, τῆς καλῆς της νύφης καὶ ἐγγόνων της ποὺ ἐκπατρίστηκαν γιὰ γιὰ καλύτερη τύχη ζωῆς.

Ζώντας μὲ τὴν ἀφοσίωση στοὺς ξενητεμένους της καὶ τὸν καϋμό τῆς ξενητειᾶς χαιρόταν καὶ ἔνιωθε κρυφὴ χαρὰ γιὰ τήν προκοπὴ τῶν ἀγαπημένων της, ποὺ βρίσκονταν ὅμως νοερὰ πάντα κοντά της καὶ ποὺ κάθε τόσο, ὅταν οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τοὺς τὸ ἐπέτρεπαν ἔρχονταν νὰ τὴν ἰδοῦν.

Σὲ εἴδηση κλονισμοῦ τῆς ὑγείας της τὸ περσινὸ καλοκαίρι σὲ ἄμεσο χρόνο κατέφθασε ἀπὸ τήν Ἀμερικὴ ὁ γιό της γιὰ νὰ τῆς παραβρεθεῖ, ὁ ὁποῖος καὶ πάλι βρέθηκε κατὰ τὶς τελευταῖες της στιγμὲς κοντά της καὶ τήν κατευόδωσε στὴν τελευταία της κατοικία μὲ τὸν ἀγαπημένο της ἔγγονό, τό Γιῶργο, μὲ πάνδημη συμμετοχὴ τῶν συγγενῶν καὶ ὅλων της τῶν πατριωτῶν, στὴν κηδεία της.

Καλό σου ταξείδι ἀείμνηστη θειὰ - Μαρία Τσαντίλη καὶ αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Ἀπὸ τὸν «Ἀρτοζῆνο»
Β.Δ.

ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΟΦΕΙΛΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ

Ὅταν ὁ θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ἐφώναξε τὸ σκύλο καὶ τοῦ εἶπε:

—Σκύλε, ἀποφάσισα, νὰ σοῦ δώσω τριάντα χρόνων ζωή. Στὸ ἄκουσμα τῶν τριάντα χρόνων ὁ σκύλος τρόμαξε καὶ τοῦ ἀπάντησε: — Τί λὲς θεέ μου. Τριάντα χρόνια θὰ φυλάω ἐγὼ τούς ἀνθρώπους καὶ τὶς περιουσίες τους καὶ θὰ μαλώνω γιὰ χάρη τους μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα; Εἶναι πολλὰ Θεέ μου.

—Ἔ, τότε πάρε εἴκοσι

—Καὶ πάλι πολλὰ εἶναι Θεέ μου.

—Ἔ, τότε ἂς τὰ κάνουμε δέκα. Ὁ σκύλος ἔμεινε εὐχαριστημένος καί ἦρθε τότε ἡ σειρὰ τοῦ γαϊδάρου.

—Γαϊδαρε, θὰ ζῆς πενήντα χρόνια εἶπε ὁ Θεός. Ὁ γάϊδαρος τρομαγμένος ἀπάντησε.

—Τί λὲς Θεέ μου. Πενήντα χρόνια νὰ κουβαλῶ στή ράχη μου τούς ἀνθρώπους καί τὰ πράγματά τους;

—Τότε ἂς τὰ κάνουμε σαράντα εἶπε ὁ Θεός.

—Καὶ πάλι πολλὰ εἶναι, Θεέ μου. Λυπήσου με.

—Νὰ τὰ κάνουμε τριάντα.

—Ὄχι, ὄχι, Θεέ μου. Ἀκόμη πολλὰ εἶναι.

—Καλά. Ἂς τὰ κάνουμε εἴκοσι, ἀλλὰ ὄχι λιγότερα. Ὁ γάϊδαρος ἔμεινε εὐχαριστημένος. Καὶ ἦρθε ἡ σειρὰ τῆς ἀρκούδας.

—Ἀρκούδα ἐσύ θὰ ζῆς σαράντα χρόνια, εἶπε ὁ θεός.

—Σαράντα χρόνια; εἶπε ἡ ἀρκούδα. Σαράντα χρόνια εἶναι πολλά, γιὰ νὰ χορεύω, καὶ νὰ διασκεδάζουν οἱ ἄνθρωποι.

—Καλά, ἂς τὰ κάνουμε τριάντα.

—Καὶ πάλι πολλὰ εἶναι Θεέ μου.

—Τότε ἂς τὰ κάνουμε εἴκοσι, ἀλλὰ ὄχι λιγότερα. Ἡ ἀρκούδα ἔμεινε εὐχαριστημένη καί ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεός ὅμως, πού εἶχε ἰδεῖ ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα προτιμοῦσαν νὰ ζοῦν λίγα χρόνια εἶπε στὸν ἄνθρωπο.

—Ἄνθρωπε, σοῦ δίνω δέκα χρόνια ζωή. Εἶσ' εὐχαριστημένος; Ὁ ἄνθρωπος τρόμαξε καί εἶπε:

—Τί λὲς Θεέ μου; Δέκα χρόνια δὲν μοῦ φθάνουν οὔτε γράμματα νὰ μάθω.

—Καλὰ πάρε τότε καὶ τὰ εἴκοσι χρόνια πού ἀφαίρεσα ἀπὸ τὸ σκύλο.

—Τί νὰ μοῦ κάνουν τριάντα χρόνια Θεέ μου; Ὡς πού νὰ μάθω γράμματα καὶ νὰ παντρευτῶ, νάτα περάσανε.

—Καλὰ πάρε τότε καὶ τὰ τριάντα χρόνια πού ἀφαίρεσα ἀπὸ τὸ γάϊδαρο.

—Καὶ πάλι λίγα εἶναι Θεέ μου.

—Πάρε λοιπόν καὶ τὰ εἴκοσι χρόνια πού ἀφαίρεσα ἀπὸ τὴν ἀρκούδα. Ἄλλα ὅμως δὲν ἔχω.

Ὁ ἄνθρωπος ἔμεινε εὐχαριστημένος καὶ ἔτσι ζεῖ τὰ δέκα πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του χωρίς τὴν παραμικρή φροντίδα, σὰν ἄνθρωπος. Τὰ ἀκόλουθα εἴκοσι χρόνια, πού εἶναι τὰ χρόνια τοῦ σκύλου, τὰ ζεῖ ὅλο παλληκαριὲς καὶ καυγάδες. Ἀπὸ τὰ 30 ὣς τὰ 60 πού ζεῖ τὰ τριάντα χρόνια τοῦ γαϊδάρου, δὲν κάνει ἄλλο παρὰ νὰ γυρίζει στὸ σπίτι του φορτωμένος σὰν γάϊδαρος. Καὶ ἀπὸ τὰ ἑξήντα ὣς τὰ ὀγδόντα πού ζεῖ τὰ χρόνια τῆς ἀρκούδας, εἶναι γέρος καί ἀργοκίνητος, ἀλλὰ κάνει καί τὴν ἀρκούδα χορεύοντας γιὰ νὰ διασκεδάζει τ' ἀγγρονάκια του!

ΑΘΑΝ. ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ

1879

Ἰωάννης Ἀθ. Κλεισούρας
Εὐθύμιος Γεωρ. Τρουπῆς
Γεώργιος Ἰω. Τρουπῆς

1880

Δημήτριος Ἠλ. Γκούτης
Νικόλαος Ἰω. Τρουπῆς
Νικόλαος Θεοδ. Τρουπῆς

1881

Ἀθανάσιος Κων. Γκούτης
Θεόδ. Ἀνδρ. Κουτσανδρέας
Θεμ. Θ. Κωνσταντόπουλος
Χρῆστος Γ. Μπόρας
Ἠλ. Ἀν. Σχίζας
Γεώργιος Γεωργ. Τρουπῆς

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,,
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 2924.518
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ
Δήλου 16 — ΓΑΛΑΤΣΙ
—★—
Ἐπιμέλεια — Τυπογραφεῖο
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 3252.333

ΕΥΧΕΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
ΚΑΙ
Ο ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ — ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟ
Τὸ 1980

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΤΩ ΧΩΡΙΟΥ

—Φώτης Ἀναστ. Στρίκος δρ. 1000.
—Κων)νος Δ. Σχίζας 500.
—Ἰωάννης Κ. Σχίζας 1000
—Θεοδώρα Ι. Μπόρα 500
—Καλλιανιώτη Κωνσταντίνα δρχ. 3000.
—Γεώργιος Ἀνδρ. Δάρας δρ. 1000.
—Ἰωάννης Ἀνδρ. Δάρας δρ. 1000.
—Ἠλίας Θ. Χειρώνας 1000
—Θεόδωρος Δημ. Κουτσανδρέας δρχ. 1000.
—Πέτρος Δημ. Κουτσανδρέας 3000.
—Ἰωάννης Θεοδ. Τρουπῆς δρχ. 500.
—Κων)νος Ἀγγ. Παγκράτης δρχ. 1000.
—Γεώργιος Παναγ. Σχίζας δρχ. 1000.
—Νικόλαος Ι. Μαραγκὸς δρ. 4000.
—Ἰωάννης Ν. Δημόπουλος δρχ. 2000.
—Φώτιος Θ. Κουτσανδρέας δρχ. 2000.
—Παναγιώτης Διαμ. Κουτσανδρέας 1000
—Χρῆστος Διαμ. Κουτσανδρέας 500.
—Διαμαντής Θ. Κουτσανδρέας 2000.
—Ζαχαρίας Κραλίδης δρχ. 3000.
—Βασίλειος Ἀνδρ. Κουτσανδρέας 1000.
—Ἀθανάσιος Ἀνδρ. Μπορας 1000.
—Φώτιος Μαρ. Βέργος δρχ. 2000.
—Ἠλίας Γ. Δημόπουλος δρχ. 1000.
—Ἰωάννης Ἀγγ. Βέργας δρ. 1000.
—Ἀντώνιος Δημ. Βέργος δρ. 1000.
—Ἰωάννης Ἠλ. Μπόρας δρ. 500.
—Ἠλίας Θ. Μπόρας 1000.
—Θεόδωρος Ἠλ. Μπόρας δρ. 1000.
—Παναγιώτης Ἀγγ. Βέργος 5000.
—Παρασκευᾶς Κ. Σάλλαρης δρχ. 1000.
—Φώτιος Ι. Δημόπουλος δρχ. 2000.
—Χάκος Σχίζας 1000.
—Ἰωάννης Ν. Βέργος 1000
—Ἐλπινίκη Κανδηλώρου δρ. 2000.
—Μαρία Παναγοπούλου 500
—Ἠλίας Ι. Γιαννακόπουλος δρχ. 1000.
—Ἰωάννης Ν. Κλεισούρας 2000.
—Θεόδωρος Ἀνδρ. Κουτσανδρέας 4500.

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΡ. ΣΤΡΙΚΟΥ

Οἱ Ἀ)φοι Στρίκου διέθεσαν εἰς μνήμην τοῦ πατέρα των Ἰωάννη Χαραλ. Στρίκου Δραχμὲς 8000 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ ΣΤΑΘΟΥΛΑΣ ΣΧΙΖΑ

Ἡ κ. Σπυριδούλα χήρα Χρ. Δημόπουλου ἀπέστειλε στὸ Σύλλογό μας δραχμὲς 1000 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Χρήστου Δημόπουλου καὶ δρχ. 500 εἰς μνήμην τῆς Σταθούλας Ἀθ. Σχίζα, ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας Ζωοδόχου Πηγῆς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Ἀπὸ πυρκαϊά, ἄγνωστης αἰτίας, κάηκε σὲ ὥρας νύχτας ὁλοσχερῶς στὸ Μπούφι Λαγκαδίων τό σπίτι τοῦ Κωνσταντίνου Ι. Κρατημένου μὲ ἀνυπολόγιστη ἀξία τῆς ζημιᾶς πού προκλήθηκε.

Γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ πληγέντος ἀνοίχτηκε στὸ Ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τράπεζας Δημητσάνας ὁ ὑπ' ἀριθ. 741.015 εἰδικὸς λογαριασμὸς καὶ παρακαλοῦνται οἱ φιλάνθρωποι ὅπως συντρέξουν στὸ δυστύχημα ἀποστέλλοντας τὴ βοήθειά τους.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ Παναγιώτης Δημόπουλος τοῦ Δήμου ἀπὸ τοῦ Σέρβου τόν περασμένο μήνα ἀποφοίτησε μὲ ἄριστα ἀπὸ τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν.

"Οσοι τόν γνωρίζουν ἀπὸ κοντά, αὐτοὶ μονάχα ξέρουν τὸν σκληρὸ ἀγώνα πού ἔδωσε γιὰ νὰ φτάσει σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο.

Ἡ οἰκογένεια Ἡρακλῆ Μανώλη τοῦ ἐκφράζει τὰ θερμά της συγχαρητήρια καὶ τοῦ εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων καὶ ὁ Ἀρτοζῆνος πού χαίρεται καὶ καμαρώνει γιὰ τὴν πρόοδο τῶν αὐτοδημιούργητων καὶ μὲ στερήσεις παιδιῶν τοῦ χωριοῦ μας, ἐκφράζει τὰ θερμά του συγχαρητήρια πρὸς τὸν ἀξιέπαινο συμπατριώτη μας κ. Παναγιώτην Δήμου Δημόπουλον καὶ ἑνώνοντας κοινὲς εὐχὲς μὲ τὴν συγγενική του οἰκογένεια τοῦ εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

ΜΟΛΟΓΑΕΙ ΕΝΑΣ ΓΕΡΟ - ΧΩΡΙΑΤΗΣ

Στὸ μακρυνό μου τὸ χωριὸ πού μέναμε κεῖ πέρα
τὴν φτώχεια καὶ τὴν ἐρημιὰ ζούσαμε κάθε μέρα
ζούσαμε στὰ κατσάβραχα μὲ λίγο τραχανὸ
καὶ μιὰ ἐλπίδα εἴχαμε μονάχα τὸ Θεό.

Τότε πού κρέας τρώγαμε δύο φορὲς τὸν χρόνο
κι' ἂν τρεῖς κάποιος τὸ ἔτρωγε τὸν λέγανε... Βαρῶνο!!!
Μὲ λάχανα τὴν βγάζαμε, χωρὶς μιὰ στάλα λάδι
ἀφοῦ σταλιὰ δὲν εἴχαμε ν' ἀνάψουμε λυχνάρι.

Καθάριο ἢ καὶ χάσικο μᾶς ἔκανε... κακὸ
μπομπότα... δέκα ἡμερῶν ἢ μιὰ σταλιὰ χυλό!!!
Κι' ἂν πῆτε καὶ γιὰ ἀρτυμὴ φίλοι μου λέτε ἀστεῖα
μία σταλιὰ γουργάλυμα ἢ μία τσιγαρίδα...

Μία σαρδέλλα μοναχὴ μὲ ξύδι δίχως λάδι
τρώγαμε ὅλη ἡ φαμελιὰ ἦταν Λαμπρὴ μεγάλη.
Μ' ἕναν σκουράτζο πού καὶ πού τρώγαμε σάν... ἀφέντες!
μᾶς ἔβγαζε ἀπ' τὴ λίμα μας μᾶς ἔκανε λεβέντες...

Καὶ νὰ ξεληγουριάσουμε ἐγὼ κι' ἡ φαμελιά μου
καὶ κρέας γιὰ νὰ ἀρτηθοῦν τὰ ἄμοιρα παιδιά μου
μισὴ ὀκὰ στερφόγιδα, δέκα χρονῶν κι' ἀπάνω
καὶ σὰν τὰ συλλογίζομαι ὁμολογῶ τὰ χάνω.

Τὰ ξεροβόρια μ' ἔτρωγαν τὰ χιόνια οἱ βροχές,
τὸ τσουχτερὸ ξεπάγιασμα, τὰ κρύα, οἱ παγωνιὲς
πόσες φορὲς ἀρρώστησα καὶ πῆγα νὰ πεθάνω
χωρὶς γιατρὸ καὶ φάρμακα πῶς θέλατε νὰ γιάνω;

Κι' ὡς ζευγολάτης πήγαινα χωρὶς ν' ἄχω προσφάϊ
μέ μιὰ μπουκιὰ ξερὸ ψωμί, χωρὶς ἐλιὰ καὶ λάδι
μισὸ κρεμύδι μούδαζε κάποτε ἡ κυρά μου!!
καὶ τ' ἄλλο τό... ἐκράτηγε νὰ φᾶνε τὰ παιδιά μου!!

Στὴν ἐκκλησιὰ δὲν πάταγα Θεέ μου τί κατάρα
γιατὶ δὲν εἶχα γιὰ κερὶ πού εἶχε μιά... πεντάρα!!
Στὴν ἐκκλησιά δὲν πήγαιναν κι' ἄλλοι τὴν Κυριακὴ
γιατὶ κι' αὐτοὶ δὲν εἶχανε ν' ἀνάψουνε κερί!!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΚΟΥ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

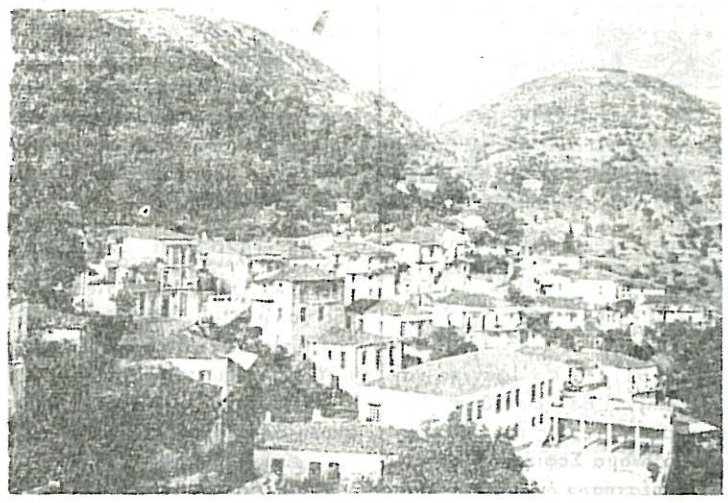

Παιδαγωγικὰ δέματα

Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Γιὰ τὴν ἁρμονική, φυσιολογικὴ διάπλαση τοῦ παιδιοῦ πρέπει τοῦτο ν' ἀναπτύσσεται μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς, θαλπωρῆς καὶ γαλήνης. Γιὰ τὴ δημιουργία ὅμως τοῦ ἰδεώδους αὐτοῦ στενοῦ, οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος πού ζεῖ τὸ παιδί καὶ γιὰ νὰ ἀκτινοβολήσει ἡ οἰκογένεια χαρά, ἀγάπη, εὐτυχία, πρέπει σ' αὐτήν νὰ κυριαρχεῖ ἁρμονική διαβίωση τῶν μελῶν της, τέτοια πού ν' ἀνταποκρίνεται στὴν εὐαίσθητη ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Ὁμόνοια στήν οἰκογένεια! Ἀγάπη, σύμπνοια, ἀμοιβαία κατανόηση, ἀλληλοσεβασμός, εὐλογία Θεοῦ! Χαρὰ κι εὐτυχία προκοπή καὶ εὐδαιμονία. Διχόνοια στὸ σπίτι! Φαρμάκι, πίκρα, θλιμμένα πρόσωπα, βάρος ἡ ζωή! Ἡ φτώχεια ἂν ὑπάρχει φαίνεται πιὸ μαύρη καί ἡ ἄνεση γίνεται ἄχαρη καί παγερή. Ἡ οἰκογένεια διαλύεται καὶ ἡ κατα στροφή ἔρχεται. Τέτοια οἰκογένεια ἰσοδυναμεῖ μὲ δολοφονία τοῦ παιδιοῦ. Δυστυχισμένες ὑπάρξεις ἀνατρέφουν οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι πού δὲν ἔχουν μεταξύ τους ἀγάπη, ὁμόνοια καί κατανόηση. Δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν πόσο κακό κάνουν στὰ παιδιά. Προετοιμάζουν τρόφιμους τῶν ψυχιατρείων. Δημιουργοῦν στὰ παιδιὰ μιὰ ἀστείρευτη πηγή μελαγχολίας πού θὰ τὰ τροφοδοτήσει γιὰ ὅλη τους τή ζωή. Τὸ δηλητήριο τῆς πίκρας καί τοῦ μαρασμοῦ θὰ μείνει γιὰ πάντα στὴν ψυχή τους. Μιὰ μέρα οἱ γονεῖς θὰ λείψουν ἀπὸ τὴ ζωή. Τὰ παιδιὰ θὰ μεγαλώσουν. Θὰ δημιουργήσουν δική τους οἰκογένεια, θὰ λησμονήσουν τούς γονεῖς τους, ἀλλὰ δὲ θὰ ξεχάσουν τὶς βίαιες σκηνές, τὴ γκρίνια καὶ τὴν περασμένη ζωή πού ἔζησαν μέσα στὸ πατρικό τους σπίτι. Ἡ ἐπίδραση καί ἡ ἀνάμνηση τῆς ζωῆς αὐτῆς θὰ τὰ συνοδεύει ἕως τὴν τελευταία τούς ἡμέρα.

Πατέρες καί μητέρες! Τόσους κόπους, τόσους μόχθους, τόσες θυσίες κάνετε γιὰ τὰ παιδιά σας! Αὐτὰ εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς σας. Αὐτὰ συγκεντρώνουν ὅλες τὶς χρυσὲς ἐλπίδες σας. Στὴν ἁρμονική σας συμβίωση, στὸ γέλοιο καὶ στὴν ἀγάπη, στηρίζεται ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν καὶ ἡ ὑγεία τῆς ψυχῆς τους. Μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σας ἡ γκρίνια, ἡ παρανόηση, ἡ ἀσυμφωνία. Κι ἂν καμιὰ φορὰ ἐνοχληθεῖτε μεταξύ σας σὰν ἄνθρωποι, ὅπως πολλοί θέλουν νὰ λένε, μακρυὰ ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Μπροστὰ σ' αὐτὰ οὔτε κουβέντα. Οὔτε ψυχρότητα, οὔτε ἄλλη ἐκδήλωση πού μπορεῖ νὰ σᾶς προδώσει. Τακτοποιῆστε γρήγορα τὶς διαφορές σας. Κάνετε ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις, χαληναγωγήσετε τὰ πάθη σας.

Δημιουργῆστε μιὰ εὐχάριστη οἰκογενειακὴ ζωή. Μιὰ ζωὴ γεμάτη χαρά καὶ χαμόγελο, μιὰ ζωὴ πού μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει πολυτέλεια καί ἀνέσεις, ἀλλὰ πού εἶναι ἀπαραίτητη νὰ ἔχει γλυκό ψωμί, ζεστασιά, κατανόηση, ἀγάπη. Εὔκολο πρᾶγμα εἶναι νὰ γίνει κανεὶς πατέρας ἢ μητέρα. Ἕνας λόγος εἶναι οἱ δύο ἔγιναν τρεῖς. Μὰ οἱ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν τέκνων, εἶναι βαρειές.

Ὁ τίτλος τοῦ πατέρα, ἢ τῆς μάνας εἶναι τίτλος τιμῆς. Εἶναι ἀξίωμα πού ἡ θεία φύση μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ βρέφους πρόστεσε στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Τίτλος κυριότητας πού συνεπάγεται καὶ ἀνάλογες εὐθύνες

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΠΑΝΩ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΕΤΑ τὴν κατασκευή τοῦ δρόμου τοῦ Κάτω - χωριοῦ καὶ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ συνοικισμοῦ Ἀράπηδες τώρα πιά, ἀδικημένο μένει τὸ Πάνω χωριό.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου γιὰ τὸ σκοπό αὐτὸ διέθεσε συμβολικῶς ποσόν δραχμῶν 20.000 καὶ ἄρχισε τὴν συγκέντρωση χρημάτων ἀπὸ εἰδικὲς εἰσφορὲς τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων κατοίκων τοῦ Πάνω χωριοῦ πού ὀρθὸ καὶ δίκαιο εἶναι ὅλοι νὰ προσφέρουν καὶ νὰ βοηθήσουν ὅπως ἐκεῖνοι πού πρόθυμα ἔδωσαν τὸν ὀβολό τους γιὰ τούς δύο ἄλλους δρόμους.

Ἐσεῖς στείλατε τή συνδρομή σας;

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

13η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1980
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 28
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΝΟΕΡΑ προσκυνοῦμε εὐλαβικά τούς ἱερούς βράχους τῆς γενέτειρας. Κλίνομε γόνυ στούς ἱερούς τάφους τῶν προγόνων μας τῶν Ἡρώων καί Ἀγωνιστῶν τῆς Λευτεριᾶς Σερβαίων, τῶν ἱδρυτῶν καί θεμελιωτῶν τοῦ Συλλόγου.

ΣΤΕΛΝΟΜΕ μήνυμα αἰσιοδοξίας, συμπαράστασης καί ἀγάπης στούς σημερινούς κατοίκους τοῦ Σέρβου, ἄγρυπνους φρουρούς καί θεματοφύλακες τῶν βωμῶν καί ἑστιῶν, τῶν προγονικῶν τάφων καί παραδόσεων.

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕ ἐγκάρδια τά ξεννητεμένα ἀδέρφια μας ἀνά τά πέρατα τοῦ κόσμου καί τῆς Ἑλλάδας καί τούς καλοῦμε νά κρατήσουν ἄσβεστη τή φλόγα τῆς ἀγάπης καί λατρείας πρός τό Σέρβου μας, ἔχοντας συνεχῆ ἐπαφή μέ τόν Σύλλογό μας καί τήν ἐφημερίδα μας, τόν «ΑΡΤΟΖΗΝΟ».

ΤΕΛΟΣ στέλνομε ὁλόθερμο χαιρετισμό στά μέλη τοῦ Συλλόγου μας καί τούς καλοῦμε σέ ἱερή καί ἀδιάσπαστη ἑνότητα γιά τήν προκοπή τῆς Πατρίδας καί νά σταθοῦν ἀντάξιοι ἀπό τή θέση τους Κρίκοι — σύνδεσμοι καί συντονιστές τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἁπανταχοῦ Σερβαίων.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ἔχει τήν εὐγενῆ φιλοδοξία ν' ἀναπτύξει καί νά εὐρύνει τούς σκοπούς πού ἔθεσαν οἱ ἱδρυτές καί θεμελιωτές τοῦ Συλλόγου καί τά ἀπερχόμενα Διοικητικά Συμβούλια.

ΑΛΛΑ δέν ἀρκεῖ μόνη ἡ ὁσονδήποτε δραστήρια καί μελετημένη δράση μερικῶν μονάδων.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ νά μποῦν σέ δράση ἄν θέλετε σέ συναγερμό, ὅλοι οἱ συμπατριῶτες: ἄνδρες καί γυναῖκες, γέροι ἀσπρομάλληδες μέ τή σοφία καί τήν πεῖρα τους καί προπαντός τά φλογερά νειάτα μέ τή φλόγα τῆς ψυχῆς τους γιά νά δώσουν νέα ζωή καί σφρίγος στό Σύλλογο.

ΤΟ Δ. Σ. ἀνήκει στοῦ Σέρβου καί σ' ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς Σερβαίους. Φιλοδοξεῖ καί θά κάνει τό πᾶν γιά νά συμπαρασταθεῖ καί βοηθήσει τήν Κοινότητα καί τίς ἀρχές τοῦ τόπου. Θά συμπαρασταθεῖ σέ κάθε πατριώτη πού ἔχει ἀνάγκη. Θά ἀναπτύξει μέ τίς διάφορες ψυχαγωγικές καί λοιπές ἐκδηλώσεις τήν ἐγκαρδιότητα, φιλία καί ἀγάπη ἀνάμεσα στούς πατριῶτες.

ΘΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ νά περισυλλέξει καί νά περισώσει ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπό λαογραφικό ὑλικό καί τήν παλιά ζωή καί τέχνη, εἴτε σ' ἐνδυμασίες, εἴτε σέ σκεύη οἰκιακά καί ἔπιπλα, εἴτε σέ μοιρολόγια, τραγούδια, ἤθη καί ἔθιμα κλπ. καί θά ἐκδόση βιβλίο 'Ιστορίας τοῦ Σέρβου, γιατί τοῦτο ἐπιβάλλει ὁ πατριωτικός καί πολιτιστικός σκοπός τοῦ Συλλόγου.

ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ εἶναι ἀνοιχτές γιά κάθε Σερβαῖο καί φίλο τῶν Σερβαίων. Δέχεται γνῶμες, συμβουλές, κριτική καλοπροαίρετη, ἀπρόσωπη καί ἐποικοδομητική. Ἐπίσης συνεργασία στήν Ἐφημερίδα τοῦ Συλλόγου μέ ποικιλία περιεχομένου, γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου, ἀπευθυνόμενοι πρός τοῦτο ἰδιαίτερα στούς νέους, πού θά μᾶς στέλνουν καλοδουλεμένη ὕλη μέ τίς ξεκάθαρες σκέψεις καί ἀντιλήψεις τους καί προσγειωμένους ὁραματισμούς.

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΣΕΡΒΑΙΟΙ. Ἄς ρίξομε σέ λήθη καί ξεχαστοῦν τυχόν πικρίες καί ἐπισυμβάντα τοῦ παρελθόντος καί ἂς θεωρηθοῦν ὡς μή ὑπάρχοντα.

Δῶστε ὅλοι τό παρόν στό Σύλλογο καί στίς ἐκδηλώσεις του. Ἑνωμένοι κρατᾶτε ἄσβεστη τή φλόγα τῆς ἀγάπης καί τῆς νοσταλγίας πρός τό ὡραῖο χωριό μας.

ΓΡΑΦΕΙΤΕ ὅλοι μέλη τοῦ Συλλόγου καί συνδρομητές στήν ἐφημερίδα μας «ΑΡΤΟΖΗΝΟ».

ΠΛΗΡΩΣΤΕ τακτικά τίς συνδρομές σας στό Σύλλογο καί τήν ἐφημερίδα μας.

Εὐχόμαστε σέ κάθε Σερβαῖο, ὅπου γῆς
Ὑ γ ε ί α — Ε ὐ τ υ χ ί α
Π ρ ο κ ο π ή — Χ α ρ ά

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΓΕΩΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Τήν 31η Ἰανουαρίου συνοδευόμενος ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου, μετέβη εἰς Σέρβου ἁρμόδιος Μηχανικός Γεωλόγος, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς ἐρεύνης πού ἔκανε διεπίστωσε ὅτι ἡ καθίζηση ὀφείλεται στήν εὐπάθεια τοῦ ἐδάφους πού παρουσιάζει ἀπό ἐτῶν γεωλογικά προβλήματα, στά ὑπόγεια καί στά ἐπιφανειακά ρέοντα νερά κσι στή διάσπαση τῆς συνοχῆς τοῦ ἐδάφους ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν δρόμων. Συνέταξε δέ σχετική ἔκθεση μέ ὁδηγίες στήν ἁρμόδια τεχνική Ὑπηρεσία τοῦ Νομοῦ, βάσει τῆς ὁποίας πρέπει νά γίνουν δύο τοῖχοι ἑκατέρωθεν τοῦ Κεντρικοῦ δρόμου καί τρίτος στό δρόμο Κάτω - χωριοῦ μέ ἀπαραίτητη δεντροφύτευση τῆς περιοχῆς (μέ ἀκακίες).

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΤΑΚΤΙΚΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - ΕΣΟΔΑ ΔΙΕΤΙΑΣ 883.000

ΕΞΕΛΕΓΗ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Β. Δάρας κόβει τήν πίτα

ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ Δολιανίτη (Πλ. Ὁμονοίας), πραγματοποιήθηκε στίς 27 Ἰανουαρίου ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας. Παρευρέθηκαν περί τούς 100 Σερβαῖοι. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ δικηγόρος κ. Ἠλίας Γιαννακόπουλος.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ

Κατ' ἀρχήν ἐγένετο ἡ κοπή τῆς Πίττας ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Βασίλειο Δάρα, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος στούς παρευρισκόμενους εὐχήθηκε χρόνια πολλά, ὑγεία καί εὐτυχία σ' ὅλους καί προκοπή στό Σύλλογο. Τυχερός τοῦ νομίσματος ἦταν ὁ κ. Ἰωάννης Ἀγγ. Βέργος ὁ ὁποῖος καί προσέφερε τήν ἀξία τοῦ νομίσματος ὑπέρ τῆς ὑπό ἀναστήλωση ἐκκλησίας μας «Ζωοδόχου Πηγῆς».

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Στή συνέχεια ἔγινε ἀπονομή τῶν βραβείων στούς πρωτεύσαντες κατά τό σχολικό ἔτος 1978 - 79 μαθητές, στούς ὁποίους ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀπηύθυνε ἐγκάρδια θερμά συγχαρητήρια καί εὐχές γιά τήν περαιτέρω ἐπιμέλεια καί πρόοδό τους.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Ἀκολούθησε σιγή ἑνός λεπτοῦ στή μνήμη τῶν ἀπελθόντων ἐκ τοῦ κόσμου συμπατριωτῶν μας κατά τό διάστημα τῆς 2ετίας καί ἀκολούθως ἐδόθη ὁ λόγος στόν Πρόεδρο τοῦ ἀπερχόμενου Διοικ. Συμβουλίου ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀνήγγειλε στή Συνέλευση ὅτι ἡ Παναρκαδική Ὁμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος ἀπένειμε πρός τό Σύλλογο Σερβαίων βραβεῖο γιά τίς ἐπιτυχεῖς ἐκδόσεις του (ἐφημερίδα, ἀτζέντα κλπ.), ἀπολογούμενος ἐπί τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως γιά τό διάστημα τῆς 2ετίας, εἶπε τά ἑξῆς:

«Ἀγαπητοί συμπατριῶτες

Ὀλίγο ἐνωρίτερα τοῦ προβλεπομένου ἀπό τό καταστατικό χρόνου, πραγματοποιεῖται ἡ σημερινή Γεν. Συνέλευση γιά νά γίνει ἐπ' εὐκαιρία τοῦ νέου ἔτους ἡ κοπή τῆς πίττας, ἡ διανομή τῶν ἡμερολογίων καί ἀτζεντῶν καί γιά νά ἔχει τό χρόνο προετοιμασίας καί διοργανώσεως τῆς χοροεσπερίδας, τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Τό ἀπερχόμενο καί ὑπό λογοδοσία Διοικ. Συμβούλιο ἐξελέγει κατά τήν τακτική Γεν. Συνέλευση τῆς 19 Φεβρουαρίου 1978 καί συγκροτήθηκε σέ σῶμα τήν 23 Φεβρουαρίου.

Στό χαιρετισμό πού ἀπηύθυνε πρός ὅλους ἐσᾶς πρός τά μέλη του διά τοῦ «Ἀρτοζήνου» τό Συμβούλιο ἔχοντας πλήρη συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν πού ἀνέλαβε δήλωσε πῶς θεωρεῖ τόν ἑαυτόν του ἐπιστρατευμένον καί πῶς χωρίς νά λυπηθεῖ κόπους καί θυσίες θά κάνει ὅ,τι τό καλύτερο δυνατό γιά τό καλό τοῦ Συλλόγου καί τοῦ χωριοῦ.

Σέ ἐπιστολή ἐξ ἄλλου πού ἀπηύθυνε πρός τήν Κοινότητα, ἐξεδήλωσε ὅλη του τήν καλή διάθεση συνεργασίας μέ τή νόμιμη ἀρχή τοῦ τόπου καί ὑποσχέθηκε ὅτι θά διαθέσει ὅλες του τίς ἠθικές δυνάμεις νά πλαισιώσει τήν Κοινότητα προβάλλοντας ἀπό κοινοῦ μαζί της πρός τούς ἁρμοδίους κρατικούς φορεῖς τίς ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ.

Ἀπ' αὐτά τά πατριωτικά αἰσθήματα καί ἐλατήρια κινούμενο τό ἀπερχόμενο Διοικ. Συμβούλιο δραστηριοποίησε τίς δυνάμεις του καί κολακεύεται νά πιστεύει ὅτι ἔπραξε τό καθῆκον του.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἔχοντας ὑπ' ὄψη του ὅτι κυριότερος σκοπός τοῦ Συλλόγου συνίσταται στή σύσφιξη τῶν σχέσεων καί τῶν πατριωτικῶν δεσμῶν τῶν ξενητεμένων Σερβαίων καί ὅτι ὁ Σύλλογος πρέπει νά ζεῖ καί νά χαίρεται σάν μιά εὐλογημένη οἰκογένεια, τό Διοικ. Συμβούλιο στό πλαίσιο τῶν ἐκπολιτιστικῶν του ἐπιδιώξεων κατέβαλε προσπάθειες καί διοργάνωσε δύο ἄριστες χοροεσπερίδες σέ ἐκλεκτά κέντρα τῶν Ἀθηνῶν

Στιγμιότυπο ἀπό τήν ἀπονομή τῶν βραβείων.

μέ ἀθρόα προσέλευση τῶν πατριωτῶν πού μαζί μέ τήν ἐξαιρετική τους ἐπιτυχία προέκυψε καί ἕνα ἀξιόλογο οἰκονομικό ὄφελος γιά τό Σύλλογο.

Διοργάνωσε δύο ἀκόμα λαμπρά πανηγύρια στό χωριό γιά τή διατήρηση τῆς αἴγλης καί τοῦ παραδοσιακοῦ μεγαλείου τοῦ τόπου.

Παράλληλα πραγματοποίησε τέσσερες ἐκδρομές γιά ἕνα προσκύνημα εὐλαβικό στόν τόπο τῆς γενέτειρᾶς μας πού πάντα μᾶς καλεῖ καί μᾶς περιμένει. Καθώς

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 2η σελ.)

— Ἀναραχὸς ὁ: τύχη. «Τῶχει ὁ ἀναραχός του».

— Ἀντάρα ἡ: Φωνὴ δυνατὴ θυμωμένη: Σημαίνει καὶ συννεφιά. Μεταφορικὰ ἡ βοή, ἡ θύελλα, ὁ ψυχικὸς ἀναβρασμός. «...κι ἕνα κομμάτι ἀντάρα...».

Βίτσα ἢ τὸ καμτσίκι: Τὸ μαστίγιο. «Πῶς θέλει ὁ κῶλος της μὲ μιὰ βίτσα».

— Γκεσιμές ὁ: Ὑπαίθριο ἀποχωρητήριο, τουαλλέτα. «Γ' ἀνεχρόνιαγα φάγανε τὶς μαῦρες ἀπὸ τὸ γκεσιμέ».

— Ντάβλαρης ὁ: Κρεμονταλᾶς, ἀνεπτυγμένος σωματικὰ (πράωρα ἴσως) ἀλλὰ θα στικὰ ἀνάξιος μὲ δυσανάλογη προσφορὰ ἐργασίας.

— Τέμπλα ἡ: Μακρὺ ἴσιο ξύλο ποὺ «ραβδίζουν» τὶς καρυδιὲς. Μεταφορικά, ὁ ψηλὸς κι' ἀδύνατος. «Σωστὴ τέμπλα ἢ μπίτι τέμπλα».

— Ντερμεντὲ: Καλὰ καὶ σώνει. Ἐπιμονὴ ἔντονη «Ντερμεντὲ τοῦ πέρασε».

— Χουλιάρι τό, ἡ: Κομτάλι. Μεταλλικὸ ἢ ξύλινο. «Οὔλοι ἡ νύφη μας τὰ κάνει τὰ ντροβὰ χουλιάρια».

Μαντέ: Ζήτημα χωρὶς λόγο. «Τὄκανες μαντὲ πιά».

Φερντάσι τό: Δόση, ἀναφερόμενη σὲ χρονικὴ διάρκεια συνήθως. «Ἕνα φερντάσι δὲν εἶχε δουλειά».

Κουμουδιά ἡ: Διάχυτη συννεφιά, κουφόβραση.

Μπουχράμι τό: Κρυμμένο μῖσος, κακία. «Τὸ εἶχε μπουχράμι».

Μπουστρούφης ὁ ἢ τό: Λερωμένος στὸ πρόσωπο ἀπὸ φαγητό, πασαλειμένος (Μουστρίστηκε τὸ ρῆμα).

Τσέρλα ἡ: Διαροϊκὴ κένωση.

Κασίδα ἡ: Δερματικὴ πάθηση τοῦ κεφαλιοῦ ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ ἔλλειψη καθαριότητας. «Κοσίδιοσε ἀπὸ τὴν ἀλουσιά». (Κοσιδιάρης-α-ικο).

Σκουτί τό: Ροῦχο. Ἔνδυμα, στρωσίδι, κλινοσκέπασμα.

Σγάρτσα ἡ: Ἁπλυσιά, βρῶμα. «Εἶχε στὰ πόδια».

Κατσι ταλούδα. «Κ ρὸ νὰ σοῦ κ (ποιδικὸ τρο

Ζούδι διάφορα.

Καθάρ ρένιο.

Χάσικ μὶ πολυτελεί

Λερός κας, ὁ ἁπλυτ

Μωρόκ ριστη ἀρρώ μωρόκακα».

Μωρόχ Κοντός, ἀγοβ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕΡΒΑΙ·Ι·Β

ΣΙΓΟΥΡΑ εἶναι πρόθεση ὅλων μας ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ χωριοῦ. Νὰ βοηθήσουμε ὅμως ἔμπρακτα γιὰ τὴν πραγματοποίησή του ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν τοποθέτηση πάγκων τόσο στὴ Ράχη ὅσο καὶ κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου πρὸς τὶς δυὸ πλευρὲς (Τρανὴ θρύση — Νεκροταφεῖο) συνδυάζοντας τὸ ὄμορφο μὲ τὸ ὠφέλιμο). Οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν.

—o—

ΑΝΕΤΑ ἐξυπηρετήθηκε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο ὁ κόσμος φέτος τὸ καλοκαίρι στὸ χωριό. Προθυμότατος νὰ διευκολύνει ὁ συμπατριώτης μας Κώστας Δημόπουλος δὲν ἄφησε νὰ δημιουργηθοῦν δυσαρέσκειες ἀπ' ὅτι παρατηρήσαμε.

Εὐχαριστίες λοιπὸν στὸν ἀγαπητὸ Κῶτσο. Καὶ τοῦ χρόνου.

—o—

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ποὺ συνεχῶς ὀξύνεται τὸ παρκάρισμα τῶν αὐτοκινήτων στὸ χωριό μας. Στὴν αἰχμὴ τῆς παραθεριστικῆς κίνησης ποὺ κορυφώνεται τὸ τριήμερο τῆς γιορτῆς τῆς κάτω ἐκκλησιᾶς — 15 Αὐγούστου — κατάντησε νὰ θεωροῦνται ἐξαιρετικὰ προνομιοῦχοι ὅσοι ἐξασφαλίσουν χῶρο νὰ παρκάρουν! Ποιὸς θὰ τὸ φανταζόταν ὅτι θ' ἀναζητούσαμε ἐπίλυση τέτοιου προβλήματος στοῦ Σέρβου!

Κι' ὅμως...

—o—

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ καὶ φέτος οἱ ξαφνικὲς καὶ μεγάλης διαρκείας διακοπὲς τοῦ νεροῦ. Εἰδικὰ σὲ ὧρες πού οἱ νοικοκυρὲς βρίσκονται στὸ φόρτε τῆς λάτρας τοῦ σπιτιοῦ. Δικαιολογημένοι ἐκνευρισμοὶ κι εὔλογη ἡ ἀπορία, ἂν εἶναι τόσο δύσκολο νὰ ἐντοπιστεῖ ἡ αἰτία ποὺ προκαλεῖ αὐτὴ τὴν κατάσταση. Ἐλπίζουμε τὸ ζήτημα νὰ φρονιστεῖ ἐγκαίρως ὥστε τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι νὰ μὴν ὑπάρξουν παράπονα σχετικά. Θὰ εἶναι ἀγαπητὸ σύμφωνο γιὰ ὅλους.

—o—

ΟΙ ΑΡΑΠΗΔΙΟΙ χάρις στὸ δρόμο πού — ἐπιτέλους — εἶναι γεγονὸς τὸ ξενυχτήσανε στὸ πανηγύρι, καὶ περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι τὸ κάψανε ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ πόσο μερακλῆδες εἶναι. Καὶ τοῦ χρόνου λοιπόν.

Ο ΤΣΕΛΙΓΚΑΣ

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ

Ὁ τσέλιγκας ὁ Γερο-Λιάς,
ἀπάγανος κλεφτογενιᾶς,
ἀτσάκιγος κι ἀλέκιαστος
γιορτή, καθεμερνὴ γυρνοῦσε
καβάλλα σὲ γοργὸ φαρί.
Νά τονε φτάσει δὲ μπορεῖ
Ἄι - Γιώρης μὴτ' Ἀρχάγγε-
(λος,
ποὺ λάτρευε καὶ προσκυνοῦσε.

—o—

Στοῦ τραγουδιοῦ του τὴ φωνὴ
ἀνοίγονταν οἱ οὐρανοὶ
Γέροι καὶ νιοὶ ξεπόρτιζαν
κι ἄπλωνε γύρω ἡ συντροφιὰ
(του...
Καὶ σὰν πιανόταν σὲ χορὸ
οἱ πατοῦσες του —ἀητοῦ φτε-
(ρὸ—
τὰ σύννεφα ἁλωνίζανε
κι ἄστρια στολίζαν τὰ μαλλιά
του....

—o—

Καὶ μιὰ γορτή, μιὰ Πασχαλιά,
καθὼς λαλοῦσαν τὰ βιολιὰ
κι ὁ πρωτογιός του χόρευε
μ' οὐλη τὴ φαμελιὰ μπροστά
(του,
τοῦ μούδιασε ἡ ζερβιὰ μεριὰ
—Χέρι καὶ πόδι —ἀπὸ χαρὰ
καὶ ζαλισμένος ἔγειρε
πλάϊ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γριᾶς
(του....

—o—

Ἐκεῖ, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γριᾶς,
ἀγροίκησε ὁ Γερο - Λιάς,
λένε, πὼς μαγαρίστηκε!
Καὶ τοῦρθε ἡ πινογά του!
Δὲν ἄντεξε τέτια ντροπή!
Κι ἄδειασε ὁ ἴδιος, ἀστραπή,
τὴν ἀσημοπιστόλα του
στὰ κρεμαστὰ ψαρὰ μαλλιά
(του!..

Ἀπὸ τὴν ποιητικὴ συλλογή: «Πρὸς Ἑαυτὸν»

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»

Η ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

όμο πρὸς Ἀράπηδες.
τη Γεν. Συνέλευση 11
978
ς Μαχαλίτες στρέφονίον μου πώς ἀντιδρῶ
ιδέα κατασκευῆς δρότὸ Κάτω - Χωριὸ καί ὁ
ενος βρίσκεται ἀνάμε
πυρά. Τοῦ δρόμου πρός
; καὶ τοῦ δρόμου Κάτω

τική μου ἄποψη ὁ δρόἈράπηδες νά γίνει κυεπτά τοῦ Κράτους καί
ἐνίσχυση τοῦ Συλλόοψη πού διετύπωσε ἐξ
ν ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεέγγραφο τῶν ἐνδιαφεωριῶν ἀπαντῶ πώς ἐπι
πό πλευρᾶς μας εἶναι
τηση πρός κοινή δράση
κοινές σφραγίδες ὅπως
ύλλογοι ἄλλων περιορήκαν κατανόηση στούς
. Αὐτή ἄλλωστε ἦταν
μβολή πολιτικοῦ παρά
Γορτυνία κηρύχτηκε
τική. Μὲ ἔρευνα, ἔντοειες καί λίγη ὑπομονή
ταν ὁ τρόπος.

βριος 1978. Οἱ Κατω
μέ συγκατάθεση τοῦ
Κοινότητας καί δική
τοβουλία συγκέντρωσαν
εἰσπράξεις καί ζητοῦν
φάσταση τοῦ Συλλόγου
χα νά μή τούς τό ἀρνηκαί τά δύο ἔργα εἶναι
οῦ. Γιά τήν ἐκπλήρωση
ῶν καί τήν εὐόδωσι τῶν
ν πού μᾶς ἀπασχολοῦν
τοῦ κεντρικοῦ δρόμου
οῦ πού ἀπασχολεῖ ἰδιαίλευθεῖ δωρεάν μετάβαση
νικοῦ μέ πρώτη ἐπίσκεΜιλιάνθι. Ἀνεβάζει χον
ό κόστος τῆς διάνοιξης
μου πρός Ἀράπηδες μα
τό γεφύρι στίς 3.500.
00.000 ὑπό τόν ὅρον διδρόμου πλάτους 6 μ.
πάρει τή θέση του καί
γότερα ὡς εἶπε θά ἦτανικῶς δύσκολο καί δαπα-

ΣΦ

Παρακαλ
τες νὰ μήν
στηρά, ἂν
δὲν τούς ἐκ
τα. Ζητοῦμε
καὶ ὑποσχό
ές μιας νὰ
χο τήν θέλ
δας μιας.

Ἡ συλλο
ταγράφεται
τη ἐπιβεβαί
δου — Ἀρ
Συλλογικ
γα τό σύνθ

ΤΡ
ΤΟΥ ΤΟ

Μι αὐγούλ

Μι αὐγούλα
νὰ μπῶ σ

Νὰ κόψω χ

νὰ κόψω μ
κυδώνι τῆς

Νὰ κόψω Σ

Νὰ κόψω κ
νὰ παίζω

Γιογκάρι

Γιογκάρι
γιὰ δὲ βα
(

ΣΤΟΝ Κ
γοτεχνικό
σεια '80 πο
θε χρόνο ἡ
συμπατριώτ
Παναγόπού
τὸ Β' ὁράδ
Λ' ἔπαινο
Λ' συγχαίρ
ἐπιτυχίες σ
γοπούλου.

ό δρόμο Κάτω - Χωριοῦ «Λιμνίτσας» ἀπορρίπτει ί γιά λόγους τεχνικούς ομικούς. Οὔτε καί μελέό μηχανικὸς Ν)ρχίας να πέρασμα.
εδρος τῆς Κοινότητας τῆς χάραξης, παρών στή ντιστέκει σ' ὅσους φέόδια καί παίρνει μέρος λεψη τοῦ ἔργου!
ση τοῦ μηχανικοῦ καί ου προσωπική, νά γίνον όχρονα καί τά τεχνικά ὁ πρῶτος τοῖχος ἀντιἀλλὰ ὁ ἐπιβλέπων ς καί ἡ ἀρμόδια 3μελής πρωτοβουλίας τοῦ δρό ντάφτουν στήν ἐξεύρεση ν χεριῶν. Ἔρχεται ὁ Τά ρέοντα ἐπιφανειακά συνδυασμό μέ τήν εὐπάἐδάφους συντελοῦν πρός

χάριος - Μάρτιος 1979.
εῖ καθίζηση 6άθους 40 οστῶν. Γνωμάτευση μηΝά γίνει πρό τοῦ νέου τοῖχος ἀντιστηρίξεως λειψη ἀπροβλέπτων συνε

Συνέλευση Μαρτίου ιατυμπανίζεται τό ἐπιπώς τό χωριό κινδυνεύει! ενωμένοι ν' ἀντιμετωτόν κίνδυνο, ἀντιδημοκρα αὐθαίρετα καταπατῶνλογο καί ἀπόφαση Γεν. εως, ἀμέσως τήν ἐπομέργοῦμε νέο Σύλλογο καὶ

κατευθυνόμαστε πρός Ἀράπηδες. Διαταράσσεται ἡ ἑνότητα τοῦ Συλλόγου! Διαρροή τῶν οἰκονομικῶν! Σκέψη μας νά γίνει τό τεχνικό μέ λεπτά τοῦ Συλλόγου, ναυαγεῖ, ὅπως ἐπίσης οἰκονομική συμβολή τοῦ Συλλόγου στή ΜΟΜΑ πού μᾶς ζήτησαν γιά τό γεφύρι στό Σουληνάρι κλπ., πάει περίπατο.

Δέ θέλομε νά γίνομε ἐμπόδιο στή συγκέντρωση χρημάτων, φιλοξενώντας στόν «Ἀρτοζήνο» τά περί δρόμου πρός Ἀράπηδες.

Καί παρέχοντας λεύτερα πεδίον δράσεως στούς ἀντίθετα κινούμενους ἀντί κάποιας εἰσπράξεως γιά τό ἐπεῖγον καί ἀναγκαῖο ἔργο καί γιά νά μή γίνομε ἐνοχλητικοί στούς συμπατριῶτες, στρεφόμαστε πρός τήν κατεύθυνση ἐξεύρεσης χρημάτων ἀπό κρατική πηγή. Καί ἦταν βέβαιη μιὰ κρατική ἐπιχορήγηση ἂν ὄχι 700 τουλάχιστον 500 χιλιάδων βάσει τεχνικῆς μελέτης τῆς ἀρμόδιας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ.

Ἀρχές Ἰουλίου 1979. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κάθε ἄλλο παρά προωθεῖ ἀναφορά μας γιά τήν ἄφιξη μηχανικοῦ καί τή σύνταξη τῆς σχετικῆς μελέτης καί χάνομε τήν εὐκαιρία. Γιατί ἡ διανομή τοῦ ποσοῦ ἀπό τήν ἀρμόδια πηγή ἔγινε!

Τήν ἴδια ἐποχή ὀργιάζουν φῆμες γιά δῆθεν κακή διαχείριση τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου.

Διαδόσεις σκόπιμες γιά τή διάλυση τοῦ Συμβουλίου πού μέ πλάγια μέσα οἱ Σύμβουλοί του πιέζονται νά ποσαιτηθοῦν Ἡ Χρυσούλα Κομνηνοῦ ταυτόχρονα κάνει καταγγελία στήν Εἰσαγγελία καί Νομαρχία ὄχι μόνη της. Καί αὐτό τό τονίζω ἰδιαιτέρως, μὲ λύπη μου καί ἀποτροπιασμό, ὄχι μόνη της.

Ἐνδοσυλλογικές ἀνωμαλίες! Παραίτηση μέλους.

15 Αὐγούστου. Ἡ ἀγωνία μας κορυφώνεται. Ὁ συμπατριώτης μας μηχανικός κ. Παναγόπουλος συντάσσει μελέτη τοῦ ἐπείγοντος νά γίνει τεχνικοῦ καί πάνω σ' αὐτή στηριζόμενοι οἱ μηχανικοί Νομαρχίας, κάνουν τήν ἀναλυτική μελέτη κατασκευῆς τοῦ ἔργου.

Ἀνάγκη χρημάτων. Κρούω πολλές πόρτες καί κάνω προσωπικές παραστάσεις στό Νομάρχη, ὁ ὁποῖος καί ἐγκρίνει ἐκ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου πίστωση δραχμῶν 300 χιλ. Μὰ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος δέν τίς ἀποδέχεται. Ἐπίσκεψη Νομάρχου στοῦ Σέρβου καί προτροπή νά γίνει τό ἔργο πέφτει στό Κενό.

Ὁ Πρόεδρος ἀδρανεῖ. Τοῦ μιλῶ περί εὐθυνῶν καί ὑποχρεώσεων Καθυστερεῖ συνεχῶς. Συντάσσεται τελικῶς ἀπό τούς ἀρμόδιους τεχνικούς καί ἐγκρίνεται ἀπό τήν κοινότητα ἡ μελέτη καί ἡ διάθεση τῆς δαπάνης τῆς πιστώσεως πού δόθηκε.

Συμφωνοῦμε στό γραφεῖο τοῦ Συλλόγου ν' ἀναλάβει τό ἔργο ὁ ἐργολάβος Παναγιωτόπουλος ἀλλὰ ἡ συμφωνία μένει ἀπραγματοποίητη.

Ἀδημονῶ! Ὁ καιρός περνᾶ. Σὲ νέα μου ἐπικοινωνία προτείνω στόν Πρόεδρο τό ἔργο ν' ἀναλάβη ὁ ἐργολάβος Μποζίκας. Σημειώνεται νέα καθυστέρηση. Ὑπογράφεται τελικῶς τό συμφωνητικό κατασκευῆς μὰ βρισκόμαστε πρό ἀπειλῆς τοῦ χειμώνα καί ἐπέρχεται ἡ κατολίσθηση.

Αὐτό κύριοι εἶναι τό ἱστορικό τῆς κατολισθήσεως πού συνέβη.

Ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης δέν ἔπαυσα νὰ κινοῦμαι συνεχῶς ἐπισκεπτόμενος ἁρμοδίους. Παράλληλα καί μὲ ἔγγραφο τῆς Κοινότητας ζητήσαμε ἀπό τήν ἁρμόδια τεχνική ὑπηρεσία καί Νομαρχίαν, τήν ἄμεση μετάβαση μηχανικῶν, ὅπως καί ἔγινε.

Μὲ τέλεξ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴ Νομαρχία καί προσωπική μου ἐπίσκεψη εἰς Ν)ρχην ἀπεφασίσθη ἡ μετάβαση γεωλόγου εἰς Σέρβου πρὸς γνωμάτευση τῆς συστάσεως τῶν αἰτίων πού προκάλεσαν τήν κατολίσθηση κλπ.

Ἀγαπητοί Πατριῶτες. Ἂς μὴ μιλοῦμε περί εὐθυνῶν. Τὰ γενόμενα, Σὰ Σύλλογος, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, σήμερα ξεπερνώντας τὶς μικρότητες τοῦ παρελθόντος, μακρυά ἀπὸ ὁποιεσδήποτε προσωπικὲς διαφορὲς καί μὲ περισσὴ ἀγάπη καί φροντίδα, ὅλοι μαζί, σὰν ἕνας ἄνθρωπος νὰ δείξομε τὸν καλύτερο ἑαυτό μας, νὰ ἐπαναρθώσομε τὸ κακό. Σὲ συνεργασία καί μὲ τή Κοινότητα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχομε τὴν ἀξίωση νὰ δείξη ἀπὸ πλευρᾶς της τὴν καλύτερη κατανόηση.

Οὐδὲν κακόν ἀμιγὲς καλοῦ. Ἴσως νὰ εἶναι πρὸς τὸ καλὸν γιὰ νὰ γίνει κάτι σωστό καί στέρεο, στὸ εὐπαθὲς ἐκεῖνο μέρος τοῦ χωριοῦ μας πού παρουσιάζει γεωλογικά προβλήματα.

Ἐκθέτω ὑποψηφιότητα, γιὰ νὰ διαθέσω πρὸς τὸ σκοπό αὐτὸ ὅλες μου τίς δυνάμεις».

ΤΑΜΕΙΑΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Στὴ συνέχεια ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Ταμίου κ. Βασιλείου Γκούτη ὁ ταμειακὸς ἀπολογισμόν, τὸν ὁποῖο δημοσιεύουμε σὲ ἄλλη στήλη, καθώς καί ἔκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Προέδρου της κ. Μιχαήλ Γκούτη, διὰ τῆς ὁποίας ἀποφαίνεται ὅτι τὰ ἔσοδα καί τὰ ἔξοδα τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου καλῶς ἔχουν.

ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Ἀκολούθως ἐγένετο διαλογική συζήτηση στήν ὁποία ἔλαβαν μέρος διάφοροι ὁμιλητὲς καί δόθηκαν ἀναλυτικὲς ἀπαντήσεις ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου.

—ΗΛ. ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐρωτᾶ γιατί δὲν ἔγινε ὁ δρόμος ἀπὸ τὴ Λιμνίτσα. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀπαντῶν λέει ὅτι ὁ μηχανικὸς ἀπέκλεισε τήν περίπτωση αὐτή γιατί ἦταν τεχνικῶς δύσκολο ἂν ὄχι ἀδύνατο καί ὅτι ἐκεῖ θὰ χρειαζόταν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους. Ὅσο γιὰ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου Σέρβου — Ἀράπηδες, πλάτους 6μ. καί ἄνω ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐργολάβος Παναγιωτόπουλος (Μουτζουρούλης), ζητοῦσε ὄχι 700 — 800 χιλ. ἀλλὰ ἀπὸ ἑνάμισυ ἑκατομμύριο καί πάνω.

—ΘΕΟΔ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐρωτᾶ, πόσα μέλη ἔχει τὸ Διοικ. Συμβούλιο, ἀμφιβάλλει γιὰ τὴν ἐγκυρότητα τῶν πράξεων πού πάρθηκαν, ζητᾶ ἀνημέρωση περὶ τῶν οἰκονομικῶν μέσω τοῦ «Ἀρτοζήνου» καί ἀναφέρεται στήν γενόμενη κατολίσθη

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελίδα)

Η ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑ Μ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 2η σελ.)

σῃ.

Ἀπαντῶν ὁ πρόεδρος λέγει ὅτι βάσει δικῶν του ἀπόψεων τὸ Συμβούλιο ἦτο ἐπαρκές, καὶ ἐν ἀπαρτία παρόντων τῶν πέντε μελῶν ἐπὶ λαμβανομένων ἀποφάσεων καὶ ὅτι σημασία γιὰ ἕναν Σύλλογο ἔχει πολλὲς φορὲς κυρίως ἡ οὐσία.

Γιατί ὅταν ὑπάρχουν ἐπείγοντα νὰ γίνουν ἔργα, ἐκκρεμεῖ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνη παρακολούθηση ἡ χορήγηση πιστώσεων καὶ τυχὸν παράτηση καὶ διάλυση τοῦ Συμβουλίου ζημιώνει τὸ Σύλλογο, εἶναι ἀκατανόητο νὰ γίνουν νέες ἐκλογές.

—ΚΩΝ) ΝΟΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀναφέρεται κυρίως στὸ δρόμιο Σέρβου - Ἀράπηδες λέγοντας ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου δὲν ὑλοποίησε τήν ἀπόφαση τῆς Γεν. Συνελεύσεως περὶ κατασκευῆς τοῦ δρόμιου καὶ δὲν δέχεται τήν ὕπαρξη καὶ λειτουργία τοῦ Συμβουλίου ὡς δημοκρατικοῦ.

Σ' ἀπάντηση ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου λέγει ὅτι ἔχει διατυπώσει τή θέση καὶ τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὸ δρόμιο Σέρβου - Ἀράπηδες καὶ χαρακτηρίζει τὴ δημιουργία νέου Συλλόγου γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου ὡς αὐθαίρετη ἐνέργεια τῶν μελῶν, διάσπαση τῆς συνοχῆς τῶν πατριωτῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, ἔτσι πού ποτὲ νὰ μὴ γίνεται τίποτε σωστό.

Τὴν παρατήρηση τοῦ κ. Χρονόπουλου ὅτι ἡ Ἐφημερίδα βγαίνει κάθε 6 — 8 μῆνες θεωρεῖ ὡς ἀχαρακτήριστη γιὰ τὸ γεγονὸς καὶ μόνο ὅτι ἐκδόθησαν σὲ 23 μῆνες 17 συνολικὰ φύλλα ἀνὰ 40 θήμερο κατὰ μέσον ὅρο κυκλοφορίας καὶ ὄχι κάθε δύο ἢ διόμισυ μῆνες πού κυκλοφοροῦσε πρίν. Καὶ ἀπορεῖ γιὰ τὴ στάση τοῦ ὑπ' ὄψει πατριώτη καὶ τὰ ἐλατήρια πού τὸν ὤθησαν νὰ ἐκφράζεται ψευδῶς.

—ΕΥΣΤ. ΔΑΡΑΣ: Ἐρχόμενος στὸ βῆμα λέγει: Ἡ παραίτηση ἀποτελεῖ ἀνδρεία· ἡ παραμονὴ δειλία. Οἱ σελίδες πού γράφονται εἶναι μαῦρες, ἡ καταστροφὴ γιὰ τὸ χωριό μας εἶναι ἐθνική. Στὰ 58 χρόνια ἱστορίας τοῦ Συλλόγου, ποτὲ Δ.Σ. δὲν ἦταν ὑπόδικο (ἐκκρεμοῦν διάφορες μηνύσεις). «Σεῖς βάλατε τὴ Χρυσούλα Κομνηνοῦ νὰ κάνει μήνυση — εἶπε τὴ στιγμὴ αὐτὴ κάποιος — καὶ αὐτὸ πού κάνατε, πρωτοστατοῦντες (ἐννοώντας τὴ δημιουργία ἄλλου Συλλόγου), εἶναι ἀποστασία. Καὶ ἀκόμα, ποτὲ δὲ συνεργαζόσουν μὲ τήν Κοινότητα».

Ἐν συνεχεία ὁ κ. Εὐστ. Δάρας χαρακτηρίζει σὰν ἀνατύπωση τὴν ἔκδοση τῆς ἀτζέντας.

Ἀπαντώντας ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀντέκρουσε τὰ λεχθέντα λέγοντας ὅτι σεῖς εἴστε ὑπόδικοι γιὰ τὰ κακῶς γενόμενα καὶ νὰ κάνετε μήνυση ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ σας. Ὡς πρὸς δὲ τήν ἀτζέντα, δὲν ὑπάρχουν ἀνάτυπα γιατί ἡ ἐργασία στὰ τυπογραφεῖα γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ ἡ παρατήρηση πέφτει στὸ κενὸ γιατὶ εἶναι οὐτοπία.

—ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Διαμαρτυρόμενος γιὰ τὸν κίνδυνο τοῦ σπιτιοῦ ἐκ τῆς κατολισθήσεως λέγει ὅτι ἡ Ἀστυνομία τοῦ ἀπαγόρευσε τὴ διαμονὴ στὸ σπίτι του, λόγω κινδύνου περαιτέρω κατολισθήσεως.

—ΦΩΤ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Διαμαρτύρεται λέγοντας ὅτι λόγω κινδύνου κατολισθήσεως τοῦ ὑπερκείμενου ἐδάφους, τοῦ ἀπαγορεύεται ἡ διαμονὴ στὸ σπίτι του.

—ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΟΣ: (μέλος Διοικ. Συμβουλίου). Σὲ ἤπιο τόνο καὶ μὲ παραστατικότητα ἀνερχόμενος στὸ βῆμα, λέγει ὅτι ἡ πρωτοβουλία διανοίξεως τοῦ δρόμιου Κάτω - Χωριοῦ, δὲν ἀγήκει στὸ Σύλλογο, ἀλλὰ σὲ ὁμάδα φιλοπροόδων πατριωτῶν καὶ ὅτι ὁ Σύλλογος ἤρθε ἀρωγὸς καὶ μόνον ἀρωγός. Συνέστησε κι ἔκανε ἔκκληση γιὰ ἑνότητα καὶ ἀνάδειξη Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἱκανοῦ ν' ἀνταπεξέλθει τὰ δύσκολα προβλήματα.

—ΧΡ. ΜΑΡΑΓΚΟΣ: Κρίνει σὰν θετική ἐνέργεια καὶ ἐπιτυχία τὶς πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Δ.Σ. (πανηγύρια, χοροεσπερίδες κλπ.), καὶ θεωρεῖ ὡς ἐπιτυχία καὶ ἀξιόλογες τὶς χρηματικὲς ἐπιχορηγήσεις πού ἀποσπάστηκαν ἀπὸ κρατικούς φορεῖς. Ἐπικρίνει τὴν ἐφημερίδα διότι δὲν ἱκανοποιεῖ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ καὶ λέγει ὅτι ἐμπρὸς στὶς εἰσπράξεις τῶν 900 περίπου χιλιάδων δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν γίνει ἔργα. Ἀπαντώντας ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου λέγει ὅτι: ἀντικειμενικοὶ κριτὲς καὶ φίλοι ἀναγνῶστες τῆς ἐφημερίδας ἔχουν ἐκφραστεῖ μὲ τὰ καλύτερα - κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκδοση ὅπως χαρακτηρίζουν τὸ δημοσιογραφικό μας ὄργανο μὲ ἐπιστολές τους. Ὡς πρὸς τὴ διάθεση δὲ τῶν χρημάτων λέγει ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν εἶναι μόνο γιὰ νὰ φτιάνει μάντρες καὶ δρόμους, γιατί θεωρεῖται Σύλλογος ἐξωραϊστικός - ἐκπολιτιστικός, ὅπως ὅμορφα τὸν χαρακτηρίζουν οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μας. Καὶ ὅτι τὸ Συμβούλιο μὲ τήν πολυσχιδή δραστηριότητα πού ἐπέδειξε, πέρα ἀπὸ τὶς δαπάνες γιὰ τὰ ἔργα τοῦ χωριοῦ, κατασκευή τεχνικῶν, ἐνίσχυση δρόμων, καὶ τὴ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως ἀξιολόγου ἀριθμοῦ ἐφημερίδας, ὁ ὁποῖος ἤθησε ἀπόρους, ἀπένειμε βραβεῖα κλπ.

—ΗΛΙΑΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ: Ἀνεφέρθη στὰ περὶ δρόμιου Σέρβου — Ἀράπηδες, τὴ μὴ ὕπαρξη ἀπαρτίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὴ λειτουργία του ὡς δημοκρατικοῦ καὶ τὴ μὴ ἐφαρμογὴ ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κάνοντες ὡστόσο, εὐμενή κριτική καὶ ἐκφράζοντας συγχαρητήρια γιὰ τὶς διάφορες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου.

Ἀντικρούοντας τὰ λεχθέντα ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου γιὰ τὶς παρελθοντολογίες καὶ τὴν ἐπανάληψη ἀπὸ τὸν ὁμιλητὴ τῶν ἀπὸ τούς ἄλλους ὁμιλητὲς λεχθέντων, τονίζοντας ὅτι ὁ κάποιος διαχωρισμὸς στὴν ἀρχὴ τῆς Συνελεύσεως τοῦ συνοικισμοῦ Ἀράπηδες σημαίνει ἔκφραση αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ ἐγκαρδιότητας πρὸς τούς Ἀραπαίους.

—ΝΙΚΟΣ ΤΡΟΥΠΗΣ: (ΓΚΡΑΒΑΡΗΣ). Ὁμιλεῖ περὶ τῆς δημοκρατικῆς λειτουργίας τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιβεβλημένον τῆς ἀναπτύξεως πρωτοβουλίας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ περιπτώσεις κάνοντας πρόταση καὶ εὐχὴ γιὰ συνεχῆ συνεργασία καὶ δραστηριοποίηση τῶν δυνάμεων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἀκολουθεῖ πρόταση ἀποδεσμεύσεως ἀπὸ τὴν Τράπεζα τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ταμείου ἐκ ποσοῦ 79713 καὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀναληφθέντος ὑπὸ τῆς αὐτῆς Τραπέζης ποσοῦ τῶν 120 χιλ. δραχμῶν γιὰ τούς σκοπούς τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκρίνεται τοῦ τὸ διὰ βοῆς.

Ἐπὶ γενομένης προτάσεως νὰ μὴ γίνουν ἐκλογὲς τώρα, ἀλλὰ μετὰ ἕνα μήνα γίνεται ψηφοφορία δι' ἀνατάσεως τῆς χειρός. Δὲν ἐγκρίνεται καὶ στὴ σύγχιση καὶ βοὴ ἀκούστηκε ἡ φωνή «Πᾶμε νὰ φύγομε· δὲν ψηφίζομε». Ἀμέσως ὁρισμένα καθίσματα ἄδειασαν. Πράξη ἀντισυλλογική καὶ διασπαστική. Οἱ πατριῶτες ὅμως πού συνειδητοποιοῦν τὸ ἐπισυμβὰν στὸ χωριὸ παρέμειναν πρὸς ἄσκηση τοῦ ἐκλογικοῦ τους δικαιώματος στὴ κρίσιμη καὶ δύσκολη αὐτὴ στιγμή.

Στὴ συνέχεια δεσμεύεται τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιο νὰ θεωρήσει ἐπεῖγον τὸ θέμα τῆς κατολισθήσεως καὶ νὰ ἐπιληφθοῦν ἀμέσως τούτου ὁμοῦ μετὰ τῆς Κοινότητος καὶ ὁρίζονται ὡς Ἐφορευτική Ἐπιτροπή γιὰ τὴ διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν οἱ κ.κ.: Παναγῆς Δάρας, Ἀθαν. Γκούτης καὶ Ἀσημάκης Κουτσανδρέας.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

● Τὸ νεοεκλεγὲν δὲ Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίστηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

—Πρόεδρος Βασίλειος Δάρας, Ἀντιπρόεδρος Νῖκος Τρουπῆς (Γκράβαρης), Γεν. Γραμματέας Βασίλειος Π. Σχίζας, Ταμίας Βασ. Γκούτης, Συντονιστής Γραμματέα καὶ Ταμία ὁ κ. Παναγῆς Παναγόπουλος καὶ μέλη οἱ: Παναγῆς Ἀθ. Βέργος, Ἰωάννης Ν. Βέργος, Σπύρος Κλεισούρας καὶ Νῖκος Ἀνδ. Κουτσανδρέας.

Ἐξελεγκτική Ἐπιτροπή:
Ἡρακλῆς Κ. Παγκράτης
Νικόλαος Χαρ. Μαραγκός
Ἰωάννης Ἀγγ. Βέργος

Τὸ νέο Διοικητικό Συμβούλιο συνελθόν σὲ πρώτη του συνεδρίαση ἐξουσιοδότησε τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου ὅπως μεταβῆ εἰς Σέρβου μὲ ἁρμόδιο γεωλόγο γιὰ τὸ καταπεῖγον θέμα τῆς κατολισθήσεως πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΗΛ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

(Σοφαροληοῦ)
Νυμφασία (Γρανίτσα) 1899 — Ἀθήνα 1980

Μᾶς ἔφυγε ἡ Θεια - Λιοῦ στ' ἀγύριστο ταξίδι στίς δεκαπέντε τοῦ περασμένου Γενάρη στὰ ὀγδονταένα της χρόνια.

Ἡ κόρη τοῦ Βασίλη τοῦ Νεστορίδη ἀπὸ τὴ Νυμφασία, ἡ ἀδερφὴ τοῦ Νέστορα (+), τοῦ Τριαντάφυλλου τοῦ Μήτσου, (πού δὲν ξεχνῶ κείνη τὴν ἀπολογία του στήν Τρίπολη στὰ 1949), τῆς Ἠλίτσας καὶ τῆς Μαρίας (+), ἄφηκε πίσω τὸ Μπαρμπα - Λιὰ καὶ πάει.

Δὲν τὸν ἄφηκε ὅμως μοναχόν. Τὸν ἄφηκε μὲ τὰ ἕξι τους παιδιὰ καὶ τὰ δεκατέσσερά τους ἐγγόνια.

— ★ —

Φερμένη στὰ 1925 στὸ χωριό, ἀθόρυβα καὶ ταπεινά, μᾶς χόρισε μὲ τὸ γέλιο της καὶ τὴν ἁπλοχεριά της· ἀνθρωπιά, καλοσύνη, φιλοτιμία.

Ποτὲ κανείς δὲν ἄκουσε τὴ θεια - Λιοὺ νὰ κακολογεῖ, νὰ φιλονικάει, ν' ἀνταρεύεται. Πάντα γελαστή! Ἕνα χαμόγελο γνήσιο, ἀμάλευτο καὶ λαγαρὸ σὰν δάκρυ, σὰ γάργαρο δροσάτο κεφαλόβρυσο...

Πάντα μὲ τὸν καλὸ λόγο σιὰ χείλη!

Χαμηλόφωνη καὶ γλυκομίλητη.

— ★ —

Τὴν ἀξιότη της καὶ τὴ σβελτάδα της ποιὸς θὰ ξεχάσει;

Τὸ θέρο της! Τὸ σκάλο της, τὴ σαΐτα της, τὸ μίτωμά της... τὰ κεντίδια της...

Ποιὸς πέρασε ἀπὸ τὸ πάντα ἀνοιχτὸ καὶ φιλόξενο σπίτι της στοῦ Σέρβου τά πρῶτα χρόνια καὶ τὰ κατοπινὰ στοῦ Κοκλαμᾶ καί δὲν τόν καλοδέχτηκε ἡ Θειά Λιοῦ μ' ἀνοιχτὸ τὸ σπίτι καὶ τὴν καρδιὰ καί μὲ τόν καλὸ τὸ λόγο καὶ τὸ φίλεμα!...

— ★ —

Ἕνας ἥμερος, καρτερικός, ἀγώνας ἦταν ὅλη της ἡ ζωή, γεμάτος χριστιανική πραότητα καὶ αἰσιοδοξία πού σκόρπιζε σιοὺς γύρω της εἰρηνική μοσχοβολιὰ καί ἀγάπη!

—o—

Τοῦτο τὸ τελευταῖο της ταξίδι μὲ φόρτωσε ξεθωριασμένες ἀναμνήσεις ἀπ' ὅλα μου τά περάσματα ἀπὸ τὸν Κοκλαμᾶ... Ἀπὸ τοῦ Μπαρμπα - Λιὰ καὶ τῆς θειά - Λιοῦς τὸ χάνι!..

— ★ —

Ὁ Ὕψιστος πού τὴν κάλεσε εἰρηνικά κοντά του θὰ τὴν ἔχει σ' αἰώνια ἀνάπαψη μαζὶ μὲ τούς ἁγίους, τούς δίκαιους, τούς ἀκακους, τούς γελαστούς καὶ τούς δουλευταράδες.

— ★ —

Ἀλαφριὰ νάναι ἡ γῆς τοῦ Χαλανδρίου πού τήν σκέπασε γιὰ αἰώνια γαλήνη.

Στὴ μνήμη μας ἡ λησμονιά ποτὲ δὲν θὰ σκεπάσει τὴ μορφή της.

Στὸ καλό, Θεια - Λιοῦ! Στὸ καλό!

Ἀπὸ τώρα θἄχουμε ἀκόμα μιὰ γελαστὴ μορφή,

πού θὰ μᾶς καφτερεῖ ἀφτοῦ στ' ἀνύλια μέρη,

τὴ δική σου.

Κι ἔτσι ὁ χάρος θάναι λιγότερο πικρός.

Θ. Κ. Τ.

Ἀδελφή μας Ντίνα,

Ἔφυγες — ξαφνικὰ γιὰ μᾶς — γιὰ τὸ τελευταῖο ταξίδι κι' ἐμεῖς εἴχαμε τὴν ἀτυχία νὰ μὴ μποροῦμε νὰ σ' ἀποχαιρετήσουμε. Ἐσύ θ' ἀποροῦσες πού λείπαμε καί μεῖς θὰ ὑποφέρουμε σ' ὅλη μας τὴ ζωή μὲ τή σκέψη γιὰ τήν ἀδυναμία μας αὐτή. Ἀλλὰ θὰ ἐπικοινωνοῦμε πάντα.

Ὅσο μᾶς μένει χρόνος στὴ ζωή θὰ σὲ θυμόμαστε μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴν ἀξιωσύνη σου καὶ μὲ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν ἀστείρευτη γιὰ μᾶς ἀγάπη σου, πού ἐκδηλωνόταν ἔμπρακτα σὲ κάθε περίσταση μὲ φροντίδες καί προσφορές.

Δὲν θὰ ξεχνοῦμε πέρα ἀπ' αὐτὰ πῶς ἤσουν γιὰ ὅλους — συγγενεῖς, φίλους, γνωστούς καὶ ἀγνώστους — πρόθυμη καί ἀφειδώλευτη σὲ περιποιήσεις καὶ θυσίες. Ἤσουν μιὰ Σαραρείτιδα.

Ἔτσι θὰ μείνει στὴ μνήμη μας τὸ πέρασμά σου ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ζωὴ καί θ' ἀξιωθῆ ἡ ψυχή σου τῆς Θείας δικαίωσης καὶ μακαριότητας.

ΤΑΣΟΣ — ΣΟΦΙΑ

—Ὁ κ. Δημήτριος καὶ Ἀγγελικὴ Δημόπουλου (στίς 3.8.1979) ἀπόχτησαν χαριτωμένο κοριτσάκι.

—Ἐπίσης ἡ κ. Μαρία Μαρκολέφα κόρη τοῦ Ι. Μπόρα (Ντόρου), ἐγέννησε χαρούμενο κοριτσάκι.

Τούς εὐχόμαστε νὰ τούς ζήσουν.

Μνημόσυνο

Τὴν Κυριακὴ 27 Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 9.30π.μ. στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀναλήψεως Βριλησίων θὰ τελεστῆ 40νθήμερο μνημόσυνο τῆς ἀείμνηστης Ντίνας Η. Παρασκευοπούλου

Παρακαλοῦνται ὅσοι τιμοῦν τὴν μνήμη της νὰ προσέλθουν γιὰ νὰ ἑνώσουν μαζί μας τὶς εὐχές τους ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς της.

ΟΙ ΟΙΚΕΙΟΙ ΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΟΣ
Ὠτορινολαρυγγολόγος
Διδάκτωρ
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Κορᾶη 2 — Τρίπολη
Τηλ. 071 - 228.454

ΗΡΑΚΛΗΣ Γ. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ
Χειρουργος - Ὀφθαλμίατρος
Ἰατρεῖον: Βασ. Σοφίας καὶ
Κ. ΛΟΥΡΟΥ 1
("Εναντι Ἀμερικ. Πρεσβείας)
ΤΗΛ.: Ἰατρείου 77.89.270
ΤΗΛ.: Νοσοκ. 77.91.816
ΤΗΛ.: Οἰκίας 67.15.177

ΕΣΟΔΑ-ΕΞΟΔΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΤΙΑ 1978-79

Ε Σ Ο Δ Α

1. Ὑπόλοιπο ἀπὸ προηγούμενο Συμβούλιο	78.587
2. Εἰσφορὰ ὑπὲρ ἐκκλησίας Ζωοδόχου Πηγῆς	72.200
3. Εἰσφορὰ ὑπὲρ ἐξωκκλησίου Ἁγ. Παρασκευῆς	4.500
4. Εἰσφορὰ γιὰ τὴν ἔκδοση Ἱστορίας Σέρβου	27.300
5. Εἰσφορὰ γιὰ Παιδικὴ Χαρὰ	9.900
6. Εἰσφορὰ γιὰ ἀνέγερση ξενῶνος	10.000
7. Συνδρομὲς Συλλόγου καὶ ἄλλες εἰδικὲς εἰσφορὲς	68.400
8. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Ταμ. Ἀλληλοβοηθείας	52.400
9. Ἐκ κρατικῆς Ἐνισχύσεως	45.000
10. Ἀπὸ ἀτζέντες - ἡμερολόγια	106.190
11. Ἀπὸ δύο χοροεσπερίδες	337.100
12. Ἀπὸ τόκους	3.553
13. Συνδρομὲς ἐφημερίδος	143.976
14. Ἀπὸ ἀτζέντες - ἡμερολόγια 1980	1.900
Σύνολον δρχ.	961.006

Ε Ξ Ο Δ Α

1. Γιὰ ἐνοίκια γραφείου, κοινόχρηστα, ἐγκατάσταση τηλεφώνου καὶ τηλεφωνικὰ τέλη	38.617
2. Γιὰ ἐκτύπωση ἡμερολογίων δύο ἐτῶν καὶ ἐπανέκδοση ἀτζέντας	87.536
3. Γιὰ ἐπίπλωση γραφείου, βαφὴ καὶ καθαριότητα γραφείου, καὶ βαφὴ βιβλιοθήκης	15.783
4. Γιὰ ἔξοδα δύο πανηγυριῶν εἰς Σέρβου	8.587
5. Γιὰ τεχνικὰ δρόμων εἰς Σέρβου	143.400
6. Γιὰ διαμόρφωση καὶ καθαρισμὸ δρόμων τὸ 15αύγουστο στοῦ Σέρβου	14.500
7. Γιὰ χρηματικὴ ἐνίσχυση Κάτω χωριοῦ	60.000
8. Γιὰ χρηματικὴ ἐνίσχυση δρόμου Σέρβου - Ἀράπηδες	50.000
9. Γιὰ χρηματικὴ ἐνίσχυση δρόμου Πάνω - χωριοῦ	20.075
10. Γιὰ χοροεσπερίδες	196.030
11. Γιὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἀπόρων	43.550
12. Γιὰ καθίσματα ἐκκλησίας Ἁγ. Κων) νου (Ἀράπηδες)	2.000
13. Γιὰ σχολικὰ βραβεῖα 3 ἐτῶν, δῶρα χοροῦ, δῶρα εἰς μαθητάς, ἔπαθλα ἀθλητικῶν ἀγώνων, ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας εἰς σχολεῖον Σέρβου καὶ δεξίωση νέων, κοπὴ πίττας κλπ.	36.199
14. Γιὰ ἐνοικίαση αἴθουσας Συνελεύσεων	3.220
15. Γιὰ ταχυδρομικὰ ἀτζεντῶν - ἡμερολογίων	2.227
16. Γιὰ ἐκτύπωση 17 φύλλων Ἐφημ. «Ἀρτοζῆνος»	147.900
17. Γενικὰ ἔξοδα γραφείου (Εἴδη γραφείου, δακτυλογραφήσεις, πολυγρ., σφραγίδες, φωτοαντίγραφα, γραφικὴ ὕλη, ταχυδρομικὰ	3.928
18. Γιὰ προκαταβολὴ εἰς Κέντρον χοροῦ	10.000
Σύνολον δρχ.	889.025

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Η

Ἔ σ ο δ α	961.006
Ἔ ξ ο δ α	889.025
Ὑπόλοιπον δρχ.	71.981

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

—Ὁ Σύλλογος καὶ ἡ ἐφημερίδα μιας ἐκφράζουν τὰ θερμὰ συγχαρητήριά τους πρὸς τὸν κ. Ἰωάννη Ἠλ. Διατσόπουλο ὁ ὁποῖος περατώσας ἐπαξίως τὶς σπουδές του, ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ὁδοντοϊατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τοῦ εὔχονται δὲ καλὴ σταδιοδρομία.

—Ἐπίσης ἐκφράζουν θερμὰ συγχαρητήρια στὸν ἐκ τελευταίας μιας πληροφορίας μὲ τούς πρώτους ἐπιτυχόντας στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χαράλαμπον Ἡρ. Χρυσικόπουλο (γιό τῆς Ντίνας τοῦ Πολυχ. Παγκράτη καὶ τοῦ εὔχονται μέλλον λαμπρό.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

1) Ἑλένη Θ. Τρουπῆ (Κ. Ἀχαΐα) ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Δημιοτ. Σχολεῖο μὲ ἄριστα 10

2) Κων) να Κασώρη (κόρη τῆς Σοφίας Χρ. Μπόρα), ἀπὸ τὸ Δημιοτ. Σχολεῖο μὲ ἄριστα 10.

4) Λικατερίνη Ἀντ. Κουτσανδρέα, ἀπὸ τὸ Δημ. Σχολεῖο μὲ ἄριστα 10.

5) Γεώργιος Χρ. Κωνσταντόπουλος, ἀπὸ τὸ Δημιοτ. Σχολεῖο μὲ ἄριστα 10.

7) Γεώργιος Ν. Παπαγεωργίου, προήχθη ἀπὸ τὴν Α' τάξη Γυμνασίου τῆς Βαρβακείου Σχολῆς στὴ Β' μὲ τὸ βαθμὸ λίαν καλῶς 18 5) 11.

8) Ἀπόστολος Βασ. Σχίζας, προήχθ η ἀπὸ τὴν Α' τάξη Γυμνασίου στὴ Β', μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα 19 1) 10.

9) Θεόδωρος Παν. Γκούτης, προήθχη ἀπὸ τὴν Α' τάξη Γυμνασίου στὴ Β' μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα 18 8) 9.

10) Χριστίνα Ι. Γκέκη (ἐγγονὴ Κ. Παπαθωμόπουλου), προήχθη ἀπὸ τὴ Β' τάξη τοῦ Γυμνασίου στὴ Γ' μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα 19 5) 12.

11) Σταυρούλα Παρ. Λιατσοπούλου ἀπὸ τὴ Β' τάξη τοῦ Γυμνασίου στὴν Γ' μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα 18 6) 12.

12) Χριστίνα Κ. Μπόρα, ἀπὸ τὴ Β' τάξη τοῦ Γυμνασίου στὴ Γ' μὲ τὸ βαθμὸ λίαν καλῶς 18 3) 13.

13) Κων) νος Θ. Τρουπῆς (Κ. Ἀχαΐα), ἀπελύθη ἀπὸ τὴν Γ' τάξη τοῦ Γυμνασίου μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα 18 6) 12.

14) Κων) νος Παν. Γκούτης, προήχθη ἀπὸ τὴ Β' τάξη Λυκείου, Ἰωνιδίου Πρωτύπου Σχολῆς, στὴν Γ' μὲ τὸ βαθμὸ λίαν καλῶς.

15) Λικατερίνη Θ. Δημόπουλου ἀπελύθη ἀπὸ τὴν Γ' τάξη τοῦ Ἀρσακείου Γυμνασίου Θηλέων μὲ ἄριστα 19 8) 13.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ χορὸς τοῦ Συλλόγου προγραμματίσθηκε στὶς 23 Φεβρουαρίου ἡμέρα Σάββατο καὶ ὥρα 9 μ.μ. στὸ κοσμικὸ κέντρο «ΚΑΣΤΕΛΛΟ» (τέως «ΡΕΤΡΟ») Καυταντζόγλου καὶ Δημ. Ράλλη, Πατήσια.

Τὸ κέντρο χωρητικότητος 600 ἀτόμων, ἄριστα διακοσμημένο διαθέτει ποικίλο μουσικὸ πρόγραμμα.

Τὸ εἰσιτήριο τιμᾶται 500 δρχ.

● Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ ἔρθετε μαζί μὲ τούς φίλους σας.

—Ἡ προμήθεια καρτῶν συμμετοχῆς θὰ γίνεται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἤτοι τούς κ.κ.:

Βασίλειον Δάραν τηλ. 324.0236 — 292.4518, Νίκον Τρουπῆν Τηλ. 323.1432 — 934.6223, Βασίλειον Σχίζα τηλ. 291.8902, Βασίλειον Γκούτην τηλ. 412.2941, Παναγῆν Παναγόπουλον τηλ. 275.0738, Παναγῆν Βέργον τηλ. 572.5912, Ἰωάννην Ν. Βέργον τηλ. 571.1523, Σπύρον Κλεισούραν τηλ. 970.8151 — 958.9167 καὶ Νίκον Κουτσανδρέα τηλ. 279.1364. Ἀκόμα εἰσιτήρια θὰ διατεθοῦν καὶ στὸ κέντρο, ἐὰν δὲν ἔχουν ἐξαντληθεῖ.

● Ἀπὸ τὴν ὁλοπρόθυμη ἀνταπόκριση τῶν πατριωτῶν ποὺ μαστε γι' αὐτὸ βέβαιοι — θὰ ἐξαρτηθῆ ἡ ἐπιτυχία. Δῶστε λοιπὸν τὸ παρόν ὅλοι σας, στὴν πρόσκληση τούτη πού εἶναι ἐπιταγὴ τοῦ Συλλόγου.

● Τὸ σύνθημά μας ἂς εἶναι: Νὰ μὴν ἀπουσιάσει κανεὶς ἀπὸ τὴν πατριωτικὴ τούτη ἐκδήλωση πού εἶναι μιὰ παρένθεση, ἕνα διάλειμμα καὶ μιὰ ἀνακούφιση ἀπὸ τὸ μαρασμό, τὴν ἀπαισιοδοξία καὶ τὴν καθημερινότητα τοῦ ἄγχους πού ζοῦμε.

Μέσα σ' ἕνα πατριωτικὸ περιβάλλον καὶ μιὰ ζεστὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα, θὰ γνωριστοῦμε καὶ θὰ ξαναζήσουμε γιὰ λίγο στιγμὲς τοῦ παρελθόντος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Τὸν περασμένο μῆνα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ.κ. Θεόφιλος, χειροτόνησε σὲ ἱερέα τὸν συμπατριώτη μας κ. Ἠλία Κωνσταντόπουλο.

Στὴ φωτογραφία στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν χειροτονία, πού ἔγινε στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Στεμνίτσας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

—Τελέστηκε τὴν Κυριακή, 3 Φεβρουαρίου, στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γ' Νεκροταφείου μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀείμνηστου Χρήστου Δημόπουλου μὲ τὴ συμπλήρωση 3ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

—Τὴν Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου στὸν Ναὸ τῆς Ἁγ Σοφίας Πειραιῶς τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνηστης Εὐσταθίας Σχίζα (Θωμοῦ).

—Τελέστηκε ἐπίσης στὸν Πειραιᾶ 40ήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνηστης Βασιλῶς Β. Βέργου

—Τελέστηκε στοῦ Σέρβου 40ήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνηστης Μαρίας Τσαντίλη.

ΕΥΧΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΥΒΑ

Τὸ λαμπρό νέο, ἐκλεκτό συμπατριώτη καὶ συνεργάτη τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ» κ. Κων. Π. Καλύβα, (Ἐκδότη καὶ Διευθυντή τῆς ἐφημερίδας «ΛΑΔΩΝΑΣ») πού τέλεσε τούς γάμους του μετὰ τῆς χαριτωμένης δ. Τώνιας Χαλκιαδάκη Ἰδ. Ντετέκτιβ ἀπὸ τὴν Δήμητρα, ἡ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων, θερμὰ συγχαίρει καὶ εὔχεται στὸ ταιριαστὸ ζευγάρι χαρούμενη ζωή.

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΝΤΙΝΑΣ ΗΛ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος καὶ Σοφία Παρασκευόπουλου εἰς μνήμην τῶν ἀδελφῶν τους κατέθεσαν στό Σύλλογό μιας δραχμὲς 3000 ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας «Ζωοδόχου Πηγῆς».

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΒΑΣΙΛΩΣ Β. ΒΕΡΓΟΥ

Ὁ κ. Παναγῆς Βέργος εἰς μνήμην τῆς μητέρας του Βασίλως Βέργου, διέθεσε δραχμὲς 2000 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας.

Μετατέθηκε ὁ παπα - Σωτήρης

Μετὰ 24ετὴ ὑπηρεσία ἀπεχώρησε ἀπὸ τὸ χωριό μας, μετατεθείς στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγ. Πολυκάρπου Βοτανικοῦ ὁ καλός μας Παπα - Σωτήρης ἀφήνοντας στούς Σερβαίους τίς καλλίτερες ἐντυπώσεις.

—Γιὰ νέος παπᾶς στό χωριό, προορίζεται ὁ Γεώργιος Δρούλιας ἐκ Νεοχωρίου Θελπούσης, πού φοιτᾶ στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ Προδρόμου. Θὰ ἀναλάβει δὲ τά ἱερατικά του καθήκοντα μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του πού προβλέπεται τόν προσεχῆ Μάϊον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ὁ Σύλλογος ἐκφράζει τίς θερμιές του εὐχαριστίες πρὸς τίς Σχολὲς Δολιανίτη γιὰ τὴ δωρεάν διάθεση τῆς αἰθούσης πρὸς πραγματοποίηση τῆς Γ. Συνελεύσεως.

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Ἡ ἱστορία εἶναι θεματοφύλακας μεγάλος πράξεων, μάρτυρας τοῦ παρελθέντος, παράδειγμα καὶ δάσκαλος γιὰ τὸ παρὸν καὶ μεγάλος σύμβουλος γιὰ τὸ μέλλον.

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ

— Ὅταν πάψουμε νὰ συμπαθοῦμε τὴ νεότητα, τότε, νομίζω, τὸ ἔργο σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τελείωσε.

Ζ. ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

— Κάθε ὥρα χαμένου χρόνου στὴ νεότητα εἶν' ἕνα κέρδος τῆς δύστυχίας γιὰ τὸ μέλλον.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ

— Οἱ νέοι εἶναι καταλληλότεροι νὰ ἐπινοοῦν παρὰ νὰ κρίνουν, καταλληλότεροι νὰ ἐκτελοῦν παρὰ νὰ δικάζουν, καὶ πιό κατάλληλοι γιὰ νέα σχέδια παρὰ γιὰ στρωμένες ἐπιχειρήσεις.

ΒΑΚΩΝ

117

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΜΑΡΤΙΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 29
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΚΑΣΤΕΛΛΟ»

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΗ Η ΦΕΤΙΝΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Παρέστησαν βουλευτές, ἐκπρόσωποι Συλλόγων καί πλῆθος πατριωτῶν

ΣΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ Κέντρο «Καστέλλο» δόθηκε καὶ πάλι ἐφέτος μὲ ὁμορφιὰ καί χάρη ὁ χορὸς τοῦ Συλλόγου μας.

Παρὰ τὴ συγκυρία ἔκτακτων περιστατικῶν καί γεγονότων ἀξιόλογος ὑπῆρξε ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων, ὑπερτρακοσίων μελῶν τοῦ Συλλόγου καί φίλων τους, πού σ' ἕνα ἐγκάρδιο πατριωτικό καὶ φιλικό περιβάλον, πέρασαν μιά τόσο εὐχάριστη καὶ χαρούμενη βραδυά. Λίγες ὧρες ξεγνοιασιᾶς καί ξεκούρασης ἀπὸ τὴ μονοτονία τῆς ζωῆς.

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου κατέβαλε ἐκ τῶν προτέρων κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ὑπάρξουν οἱ προϋποθέσεις ἐπιτυχίας τῆς καθιερωμένης τούτης πατριωτικῆς μας ἐκδήλωσης πού ὅλοι ἐπιθυμοῦν καὶ τήν περιμένουν.

Τὸ πλούσιο μουσικό πρόγραμμα τοῦ κέντρου, διανθισμένο μὲ τήν ποικιλία καί παρεμβολή καὶ ἄλλων καλλιτεχνικῶν ἐμφανίσεων κατενθουσίασε ὅλους.

Τὸ κέντρο εὐρύχωρο πληρεῖ ἄνετα τούς ὅρους μιᾶς καλῆς διασκέδασης. Ἄριστα διακοσμημένο, παρουσιάζει ὄψη φαντασμαγορική.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Β. Δάρας πλαισιούμενος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καλωσορίζει τοὺς Σερβαίους καὶ τοὺς φίλους των.

Πρέπει ὅμως νὰ θυμίζει καὶ Σέρβου! Χρειάζεται γεύση Σερβαΐικη. Δυὸ φωτογραφίες μεγάλου μεγέθους, ἔργο τοῦ φωτογράφου - καλλιτέχνη συμπατριώτη μας κ. Νίκου Τρουπῆ (Γκράβαρη), τοποθετημένες στὴν κυρία εἴσοδο πού παρουσιάζουν ζωντανή τήν εἰκόνα τοῦ χωριοῦ μας, δίνουν στοὺς προσερχόμενους τήν πρώτη ἐντύπωση καί δημιουργοῦν γιὰ τούς Σερβαίους αἰσθήματα συγκινήσεως, χαρᾶς κι ἐνθουσιασμοῦ γιατὶ ὅλοι νομίζουμε πώς ἐκείνη τή στιγμὴ βρισκόμαστε ἐκεῖ.

Ὥρα 9 μμ. καὶ τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀφοῦ ἔχουν ἐπιμεληθεῖ καί τῶν τελευταίων λεπτομεριῶν εὐδιάθετοι καί μὲ περισή καλοσύνη ὑποδέχονται τούς καλεσμένους καί μὲ ὑποδειγματική τάξη τούς τοποθετοῦν στά τραπέζια πού ἐκ τῶν προτέρων ἔχουν καθορισθεῖ.

Ἡ ὀρχήστρα τοῦ κέντρου παίζει ἀπαλὰ καί ἡ ἐκδήλωση ἀρχίζει μὲ χαιρετισμὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Βασιλείου Δάρα, ὁ ὁποῖος ἀπευθυγόμενος στούς παρευρισκόμενους εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κυρίες, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι,
Ἀγαπητοὶ φίλοι τῶν Σερβαίων,
Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες,

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀπανταχοῦ Σερβαίων «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», σᾶς καλωσορίζω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα, γιατὶ τόσο πρόθυμα ἀνταποκριθήκατε στὴν πρόσκληση τοῦ Συλλόγου μας νὰ παραβρεθεῖτε στὴν ἀποψινή μας ἐκδήλωση.

Εὐχαριστοῦμε ἀκόμα καὶ κείνους, πού γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους τῆς θελήσεώς τους, παρὰ τὴν ἐπιθυμία τους, δὲ μπόρεσαν νἄρθουν καὶ ἕνα πατριωτικὸ μήνυμα χαρᾶς καὶ ἀγάπης στέλνομε πρὸς τοὺς Ἀπανταχοῦ, ὡς τὶς τελευταῖες ἐσχατιὲς τῆς Ἑλλάδας καὶ τοὺς πέρα τῶν ὠκεανῶν Σερβαίους, πού σ' ὅποια γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν βρίσκονται, ἡ σκέψη ὅλων, τούτη τὴ στιγμή, βρίσκεται ἀσφαλῶς κοντά μας.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἀπευθύνομε πρὸς τοὺς καλούς μας ξένους καὶ φίλους τῶν Σερβαίων πού μὲ τὴν παρουσία τους τιμοῦν ἀπόψε τὴ χοροεσπερίδα μας.

Βρίσκονται ἀνάμεσά μας οἱ βουλευτὲς Ἀρκαδίας κ.κ. Νίκος Καλτεζιώτης καὶ Κων)νος Σπηλιόπουλος, ὁ κ. Μπροῦμος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας κ. Ἀθ. Τσαλδάρη, ὁ πολιτευτὴς τῆς Β΄ Περιφ. Ἀθηνῶν, ἐξ Ἀρκαδίας, δικηγόρος κ. Πολύδωρος, ὁ πολιτευτὴς τῆς Β΄ Περ. Ἀθηνῶν ἰατρὸς κ. Καμπουλάκης, ὁ κ. Ποιπαδημητρίου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ πολιτευτῆ Ἀρκαδίας κ. Μπέη Ἀντωνόπουλου, ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδας «Λάδωνας» καὶ συνεργάτης τοῦ «Ἀρτοζήνου» κ. Κ. Καλύβας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Τουθοατῶν (Τσίπολης) κ. Θεόφιλος Σκοῦρος, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἀραχωβιτῶν κ. Ἀναστάσιος Θεοδωρόπουλος, ὁ κ. Ἰωάννης Μητρόπουλος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Ραφταίων ὁ κ. Πέρρος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Παρνασσαίων καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ φίλοι, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως καὶ τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦμε νὰ διαβεβαιώσουμε ὅτι θὰ ἔχουν τὴν ἀμέριστη ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμηση τῶν Σερβαίων. Σκοπὸς ἄλλως τε τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν εἶναι ἡ σύσφιξη τῶν σχέσεων μεταξὺ πατριωτῶν καὶ φίλων.

Σὲ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία οἱ μεγάλες καί ἀπρόσωπες πολιτεῖες διευρύνουν τὶς ψυχικὲς ἀποστάσεις τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἐπαφή κι ἐπικοινωνία μεταξύ μας καί οἱ τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις, συντελοῦν στή διατήρηση τῶν δεσμῶν μὲ τίς πατρίδες καὶ τὴ διάσωση τῶν ὡραίων μας

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σελ.)

Νέοι καὶ νέες μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες χορεύουν τοὺς ἀθάνατους Ἑλληνικοὺς χορούς.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τήν χοροεσπερίδα.

ΟΙ ΣΕΡΒΑΙΟΙ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΓΛΕΝΤΟΥΝ!

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΕΙ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ (15 ἀνταπόκριση).— Στὶς 2 Φεβρουαρίου στὴν Τρίπολη μὲ πρωτοβουλία τῶν Δημοπούλου Ἀλέκου, Παγκράτη Ἠλία καὶ Τρουπῆ Χρήστου ἔγινε μιὰ συγκέντρωση γνωριμίας τῶν Σερβαίων τῆς Τρίπολης στὸ κέντρο «Θράκα».

Στὴ συγκέντρωση αὐτὴ πού παρόμοια δὲν ξανάγινε στὴν Τρίπολη, παραβρέθηκαν ὅλοι σχεδὸν οἱ Σερβαῖοι (80 ἄτομα).

Ἡ αἴθουσα κατάλληλα διακοσμημένη λόγω ἀποκριᾶς, ἡ διάθεση ὅλων καθὼς καὶ τὰ κλαρίνα πού ἦταν ἡ ἔκπληξη τῆς βραδιᾶς ἔδωσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ κέφι γιὰ ξεφάντωμα.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Ἀλέκος Δημόπουλος καλωσόρισε τοὺς πατριῶτες μας καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴ συμμετοχή τους στὸ κάλεσμα αὐτό. Ἐπακολούθησε φαγοπότι μὲ ἀρνιὰ τῆς σούβλας καὶ βαρελίσιο κρασὶ καὶ τὰ κλαρίνα μὲ τὰ γνήσια δημοτικὰ τραγούδια, τοὺς ἔδωσαν τὸ σύνθημα γιὰ τὸ χορὸ ὅπου ὅλοι μικροὶ μεγάλοι καὶ ἰδιαίτερα οἱ πατριῶτες πού ἔφυ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σελ.)

Ὁ χορός στὸ ἀποκορύφωμά του!

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου
καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος»
Εὔχονται
σὲ ὅλους τούς Σερβαίους
καὶ τούς φίλους των
χαρούμενο
ΠΑΣΧΑ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Κάνομε γνωστὸ στούς πατριῶτες, ἐγκαίρως ἀπὸ τώρα, ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου θὰ διοργανώσει καὶ θὰ πραγματοποιήσει ἐκδρομὴ τὸ Πάσχα στὸ χωριό.

Κατὰ τὰ καθιερωμένα, ὁ Σύλλογος διαθέτει ἀπαραιτήτως ἕνα πούλμαν καὶ ἂν χρειαστεῖ καὶ δεύτερο.

Πληροφορίες στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου καὶ στὰ τηλέφωνα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ»

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Ἐξαίρεται ἡ προσφορά τῶν κ.κ. Δ. Βρεττάκου (Γ. Διευθυντοῦ) καὶ Σ. Σαραντίδη (Προέδρου Δ.Σ.)

Εἶναι φανερὸ κι' ἀναμφισβήτητο ὅτι τὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας ἐξαρτᾶται καὶ κρίνεται ἀπὸ τὸ μέγεθος καὶ τήν ποιότητα τῶν μέσων ποὺ διατίθενται γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ βιοτικὴ ἐξύψωση τῶν ἀνθρώπων της.

Στὰ μέσα αὐτὰ τὴν πρώτη θέση ἔχουν τὰ κατάλληλα ἱδρύματα, ποὺ ὀργανωμένα μὲ τέλειο καὶ ἀποδοτικὸ τρόπο λειτουργίας μποροῦν νὰ προσφέρουν σήμερα στὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας τὶς προϋποθέσεις ἐκεῖνες ποὺ θὰ συντελέσουν στὴν εὐημερία, τὴν πρόοδο καὶ τὴν καλυτέρευση τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς κοινωνίας αὐτῆς.

Ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἱδρύματα στὴν Ἑλλάδα, ἴσως μοναδικὸ σὲ ἔκταση, εἰδικότητα κι ἀποδοτικότητα ἐνεργειῶν καὶ μεθόδων εἶναι, ἐδῶ καὶ μερικὲς δεκαετίες τό Ἐθνικὸ Ἵδρυμα «ὁ Βασιλεὺς Παῦλος», πρωτοπόρο ἀλλὰ καὶ καινοτόμο πάντα κάθε φιλοπρόοδης καὶ κοινωφελοῦς δραστηριότητας.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἱδρύματος τούτους, ὡς Γεν. του Διευθυντής, εἶναι ὁ κ. Δημήτριος Βρεττάκος, ὁ ὁποῖος ἀκαταπόνητα καὶ ὑποδειγματικὰ κατευθύνει τὴν πορεία τοῦ πρωτοπόρου αὐτοῦ Ὀργανισμοῦ μὲ Πρόεδρο τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος τὸν ἐπίσης ἐπάξια ἀσκοῦντα τὴ Διοίκηση κ. Σ. Σαραντίδη.

Τί πρόσφερε στὸ ἐθνικὸ σύνολο καὶ σὲ τί ἔχει στρέψει σήμερα τό ἐνδιαφέρον του τὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα, ἀναγκαῖο εἶναι νὰ γνωρίζουμε.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος κ. Δ. Βρεττάκος.

Τό Ἐθνικό Ἵδρυμα μεταπολεμικά ἀνέστησε τό Ἑλληνικό χωριό

Τὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα «Βασιλεύς Παῦλος» ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς ἵδρυσής του στράφηκε μὲ ζῆλο καὶ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν αὐτοδιοίκηση, πρὸς τὸ χωριό. Ἡ τότε Διοίκηση τοῦ Ἱδρύματος ὀρθῶς διεῖδε ὅτι ἡ ἀνασυγκρότηση πρέπει νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴ ἀνάπτυξη, ποὺ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν στὰ σπάργανα ἢ καλύτερα ἔλειπε ὁλότελα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τὰ χωριὰ βρέθηκαν ρημαγμένα. Κανεὶς δὲ μποροῦσε οὔτε νὰ βοηθήσει, οὔτε νὰ νοιασθεῖ τὸ χωριό.

Θὰ ἔλεγα πὼς γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ὑπῆρχε κἂν Αὐτοδιοίκηση. Ἁπλῶς διορίζονταν τρία ἢ πέντε μέλη ἀπὸ τὸ Νομάρχη γιὰ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, ποὺ ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον του ἐξαντλεῖτο στὶς διάφορες διανομὲς τροφίμων ποὺ τότε γίνονταν. Ἴσως πρέπει νὰ βροῦμε δικαιολογίες γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἕνας ἀγώνας γιὰ τὴν ἐπιβίωση. Ἔπρεπε ὅμως νὰ μποῦν τὰ θεμέλια γιὰ τὴ μελλοντικὴ ἀνάπτυξη τῶν χωριῶν ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὸν πόλεμο συντρίμια ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΙΧΕ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ. Ἐπειδὴ πόροι δὲν ὑπῆρχαν ἐφαρμόστηκε ὁ θεσμὸς τοῦ ἄτοκου δανεισμοῦ Κοινοτικῶν ἔργων.

Ἡ ἐπιτυχία ἦταν μεγάλη. Ὁ θεσμὸς ἐθαυματούργησε. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1951 - 1954 τὸ ἵδρυμα ἐξετέλεσε 324 πειραματικοὺς τριετεῖς δανεισμούς Δήμων καὶ Κοινοτήτων, σὲ ὅλους τοὺς Νομοὺς τῆς Ἑλλάδας καὶ σὲ 40 εἴδη ἔργων, τὰ ὁποῖα ἐκάλυπταν ὅλη τὴν ἁρμοδιότητα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης.

Ὅλα τὰ ἔργα, ὕδρευσης, ἀρδευτικά, διάνοιξης δρόμων κτλ. ἐκτελέστηκαν καὶ ἀπέδωκαν. Καὶ ὅλα τὰ χρήματα ἐπεστράφηκαν στὸ Ἵδρυμα μὲ ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς εὐεργετηθέντες. Τὸ ἐπιτυχημένο πείραμα τοῦ δανεισμοῦ τῶν Κοινοτήτων ἄνοιξε τὰ μάτια τῶν ἁρμοδίων. Κράτος, Τραπεζιτικοὶ Ὀργανισμοὶ εἶδαν ὅτι μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν ἀνασυγκρότηση δανειοδοτώντας τὶς Κοινότητες, ὅπως τὸ ἔκανε τὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα. Προγράμματα μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων καταρτίσθηκαν καὶ δανειοδοτήθηκαν μὲ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Χιλιάδες ἔργα ἐτελείωναν κάθε χρόνο καὶ τὰ χωριά, τὰ ὡς τότε παραμελημένα, ἀνέπνευσαν. Μὲ τὰ νέα προγράμματα τοῦ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ σὲ πολλὰ χωριὰ ἱδρύθηκαν : Ἀγροτολέσχες — Σπίτια παιδιοῦ. Ἀκόμα ὑπῆρξαν ἄλλες δραστηριότητες καὶ προγράμματα ὅπως : ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ — ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΕΩΡΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ — ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ —ΣΧΟΛΕΣ Κοινωνικῆς Προνοίας — Ξενοδοχεῖο τοῦ χωριοῦ — Ἀναδασώσεις.

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἔγιναν γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὰ θεμέλια τῆς μελοντικῆς ἀνάπτυξης τοῦ τόπου καὶ πρὸ πάντων τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ ποὺ εἶναι τὸ κύτταρο τοῦ Ἔθνους! Χωρὶς τὴ συμπαράσταση τοῦ ἱδρύματος τὸ χωριὸ θὰ εἶχε ἀφανισθεῖ. Στάθηκε πραγματικὰ τὸ ΙΔΡΥΜΑ τοῦτο ὁ εὐεργέτης τῆς ὑπαίθρου Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Κοινοτική ἀνάπτυξη - Ἐθνική Ἑστία

Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του τὸ Ἐθνικὸ ΙΔΡΥΜΑ θὰ ἔπρεπε νὰ πλαισιώσει τὶς ἐνέργειές του μὲ κατάλληλα στελέχη. Χρειάζονταν οἱ Ἀπόστολοι ποὺ θὰ ἔκαναν πράξη τὴν ἰδέα τῆς ἀνασυγκρότησης τοῦ χωριοῦ τῆς Κοινοτικῆς ἀνάπτυξης καὶ στράφηκε κατ' ἀρχὴ πρὸς τὸ Δάσκαλο.

Αὐτὸν φρόντισε νὰ θωρακίσει ὥστε νὰ γίνει ὁ ἡγέτης τοῦ χωριοῦ, ὁ φορέας τῆς κοινοτικῆς ἀνάπτυξης. Τὰ πρῶτα ἐφόδια τὰ πῆρε ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος στὴν Ἑστία τῶν Δασκάλων ποὺ λειτούργησε στήν Κέρκυρα ἀπὸ τὸ 1951, ἂν δὲν λαθεύω. Ἐκεῖ στὸ εἰδυλλιακὸ καὶ μαγευτικὸ Ἀχίλλειο γίνονταν ἡ φιλοξενία τῶν δασκάλων καὶ ἡ μύησή των ἀπὸ ἐκλεκτοὺς ὁμιλητὲς στὰ μυστικὰ τῆς κοινοτικῆς ἀνάπτυξης. Ἀργότερα τὸ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ἐδημιούργησε τὴν ΕΘΝ. ΕΣΤΙΑ, στὸν Πύργο Βασιλίσσης, στὰ Ν. Λιόσια Ἀθηνῶν μὲ πρόγραμμα τὴ δημιουργία στελεχῶν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Πατρίδας μας κι ἀπ' ὅλες τὶς τάξεις.

Ἐδῶ φθάνουν ὅλες τὶς ἐποχὲς Πρόεδροι Κοινοτήτων, Γραμματεῖς, Ἱερεῖς, Ἀγροφύλακες, Ἀστυνόμοι καὶ ἄλοι, ὅπου φιλοξενοῦνται καὶ γίνονται κοινωνοὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς Κοινοτικῆς ἀνάπτυξης. Ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία ἀποτελεῖ μοναδικὸ στὴ χώρα μας Κέντρο γιὰ ἐπιμόρφωση ἡγετῶν καὶ στελεχῶν σὲ θέματα Κοινοτικῆς ἀνάπτυξης καὶ εἰδικοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ κάθε κατηγορία φιλοξενουμένων. Εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία ἕνα μεγάλο φυτώριο, ἀπ' ὅπου ξεχύνονται τοπικὰ στελέχη τοῦ χωριοῦ.

Σοφὴ καὶ καλομελετημένη ἡ ἰδέα. Ὅταν στὸ χωριὸ μποροῦν νὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὸ γενικὸ καλό, ὁ Πρόεδρος, ὁ Δάσκαλος, ὁ Παπάς, ὁ Ἀγροφύλακας, τότε πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν καὶ μεγάλη πρόοδος μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Καὶ σ' αὐτὸ ἀπέβλεπε τὸ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ μὲ τὴν Ἐθνικὴ Ἑστία. Μορφώνει αὐτοὺς πού θὰ ὁδηγήσουν τὸ χωριὸ νὰ ἰδεῖ ἄσπρες μέρες, νὰ λύσει ὅλα του τὰ προβλήματα μὲ τὰ δικά του χέρια, μὲ τὶς δικές του δυνάμεις.

Ὅσοι ἔζησαν στὴν Ἐθνικὴ Ἑστία ἔγιναν ὑπεράξιοι ἡγέτες τῶν χωριῶν των. Δὲν εἶναι ἁπλῶς πρόεδροι γιὰ τὸν τύπο. Εἶναι δραστήριοι Κοινοτάρχες, ποὺ συνεργάζονται γιὰ νὰ ἀνεβάσουν ψηλὰ τὸ χωριό των. Τὸ Ἐθνικὸ ΙΔΡΥΜΑ καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα χάραξε νέους δρόμους καὶ μὲ κόπους πολλοὺς ἐπέτυχε νὰ γίνει ὁ θεσμὸς τῆς κοινοτικῆς ἀνάπτυξης ὁ συνδετικὸς κρίκος, ποὺ ἑνώνει στὸ χωριὸ —ὅταν βέβαια ἐφαρμόζεται ὀρθὰ— ὅλες τὶς ἠθικὲς δυνάμεις, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν προκοπή. Ἡ εἰκοσαετία 1950 — 1970 ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ χαρακτηρίζει τὴν πρόοδο τῶν χωριῶν χάρη στὴν Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξη, χάρη στοὺς κόπους τῶν στελεχῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος. Σήμερα βεβαίως πολλὲς ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τοῦ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ τὶς ἀνέλαβε τὸ Κράτος. Τὶς βρῆκε δοκιμασμένες, ἐπιτυχημένες καὶ τὶς υἱοθέτησε, τὶς συνέχισε. Ὅμως ἡ τιμὴ ἀνήκει στὸ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ.

Τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ νέες συνθῆκες τῆς χώρας μας ὁδήγησαν τὶς δραστηριότητες τοῦ Ἱδρύματος σὲ ἄλους τομεῖς. Ἔτσι σήμερα τὰ προγράμματά του ἐντάσσονται σὲ δυὸ μεγάλες ἑνότητες.

1) Τὰ προγράμματα τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς πρὸς τὴ μαθητικὴ καὶ φοιτητικὴ νεολαία μας τοὺς σημερινοὺς θλαστούς, τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος.

2) Τὰ προγράμματα Πολιτιστικῆς Δραστηριότητας.

Φοιτητικές καὶ μαθητικές Ἑστίες

Τὰ προγράμματα κοινωνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τὴ νεολαία περιλαμβάνουν τὶς Φοιτητικὲς Ἑστίες, τὶς Μαθητικὲς Ἑστίες καὶ Μαθητικὰ Κέντρα.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς περασμένης Γενιᾶς, ποὺ προσπάθησαν νὰ πάρουν κάποια μόρφωση γιὰ νὰ γίνουν κάτι στὴ ζωή τους, θυμοῦνταν τὶς μέρες τῶν σπουδῶν τους καὶ ριγοῦν. Μ' ἕνα κομμάτι μπομπότα καὶ ἕνα κρεμμύδι περνοῦσαν τὴ βδομάδα των σὲ κάποιο ἀνήλιο δωμάτιο καὶ περίμεναν ὅλοι πὸ Σάββατο νὰ γυρίσουν στὸ χωριό, κοντὰ στοὺς γονεῖς των, γιὰ νὰ γευθοῦν ἕνα πιάτο λαδερό, συνήθως φασολάδα. Ὅσο γιὰ βιβλία ἂς μὴ γίνεται λόγος! Ἀνύπαρκτα. Πολλὰ - πολλὰ θὰ μποροῦσαν νὰ γραφοῦν γιὰ κείνη τὴ δύσκολη, ἐποχὴ τὴ γεμάτη στερήσεις γιὰ τὴ σπουδάζουσα νεολαία. Γι' αὐτὸ ἄλλως τε οἱ μορφωμένοι σπάνιζαν στὴν ὕπαιθρο. Πόσα ταλέντα δὲ χάθηκαν! Πόσοι νέοι ἄνθρωποι, ποὺ ὑπὸ ἄλλες συνθῆκες θὰ ἦσαν Κεφάλαιο Ἐθνικὸ δὲν ἐξαφανίστηκαν καὶ ἀχρηστεύτηκαν γεγονός, πού ζήμιωσε τὸ Ἔθνος μας. Ἀλλὰ αὐτὰ συνέβαιναν παλιότερα. Σήμερα μὲ ἄλλα κριτήρια ἀντιμετωπίζεται ἡ σπουδάζουσε νεολαία. Εὐτυχῶς γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ ζούσαμε στὸ χῶρο τῶν ὑποανάπτυχτων. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει αὐτὸ στὴ σημερινὴ ἐποχὴ γιατὶ πέρα ἀπὸ τὴν Πολιτεία ποὺ πῆρε πάρα πολλὰ μέτρα γιὰ τὴν πνευματικὴ ἄνοδο τοῦ λαοῦ ἔχομε καὶ τὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα, ποὺ ἦλθε συνεπίκουρο στὴν Κρατικὴ προσπάθεια καὶ μὲ τὰ μέτρα, ποὺ πῆρε στάθηκε δίπλα στὴν σπουδάζουσα Νεολαία. Τὸ Κράτος ἵδρυσε παντοῦ Γυμνάσια. Ὀρθῶς! Τὰ παιδιά, τὰ ἀγροτόπουλα κυρίως, ποὺ θὰ φοιτήσουν σ' αὐτά, θέλουν ἐνδιαφέρον καὶ προστασία. Καὶ ἐδῶ φαίνεται ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἱδρύματος «Βασιλεὺς Παῦλος». Ὅπου λειτουργεῖ Γυμνάσιο ἱδρύει καὶ μιὰ μαθητικὴ Ἑστία. Αὐτὲς οἱ Ἑστίες εἶναι σύγχρονες ἐγκαταστάσεις, ποὺ ἔχουν κατασκευασθεῖ ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα καὶ ἀνήκουν σ' αὐτό.

Εἶναι τὸ Σπίτι τοῦ ἀγροτόπαιδου, ποὺ θέλει νὰ ξεφύγει τὴ μοῖρα του, νὰ πετάξει ψηλά, νὰ γίνει ἐνεργητικό, δημιουργικὸ στοιχεῖο, γιὰ τὴν Πατρίδα του ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Νὰ γίνει προσωπικότητα, πρᾶγμα ποὺ ὡς τώρα δὲν μποροῦσε νὰ ἐπιτύχει.

Τώρα τοῦ προσφέρουν ὕπνο, ἐκλεκτὸ φαγητό, μελέτη, ποὺ ἐπιβλέπουν καθηγητές, βοήθεια ποὺ τοῦ δίνουν παιδαγωγοὶ ψυχολόγοι καὶ Κοινωνικοὶ Λειτουργοί.

Ἀκόμη νοιάζονται στὶς Μαθητικὲς Ἑστίες γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν τροφίμων αὐτῶν. Ὑπάρχουν ἀναγνωστήρια, βιβλιοθῆκες, αἴθουσες ψυχαγωγίες, ὄργανα γυμναστικῆς καὶ μέσα γιὰ ἀθλητικὲς ἐπιδόσεις. Δικαιολογημένα τὰ παιδιὰ τῶν Μαθητικῶν Ἑστιῶν νὰ ἔρχονται πάντα σὲ καλὴ σειρὰ στὶς ἐξετάσεις γιὰ τὶς Ἀνώτερες Σχολές. Κάτι ἀνάλογο μὲ τὶς Μαθητικὲς Ἑστίες εἶναι καὶ τὰ Μαθητικὰ Κέντρα. Εἶναι ἡ προβαθμίδα τους. Σ' αὐτὰ προσφέρεται μόνον φαγητὸ καὶ γίνεται ἐπιβλεπόμενη μελέτη. Λόγω ἐλλείψεως κατάλληλων κτιρίων δὲν γίνεται σ' αὐτὰ ὕπνος. Ὅμως σιγὰ - σιγὰ μεταβάλλονται οἱ συνθῆκες καὶ τὰ Κέντρα ἕνα - ἕνα γίνονται Μαθητικὲς Ἑστίες, ὅπου οἱ τρόφιμοι ἀπολαμβάνουν ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων. Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ οἱ δραστηριότητες τοῦ Ἱδρύματος στρέφονται πρὸς τὰ παιδιά, πού κατάγονται ἀπὸ τὰ χωριά, τὰ ὁποῖα βρίσκονται μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἕδρα τοῦ Γυμνασίου ἢ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἔχουν ἀνάγκη ἄμεση γιατὶ αὐτῶν οἱ οἰκογένειες ἔχουν χαμηλὸ εἰσόδημα καὶ ἀδυνατοῦν νὰ βοηθήσουν τὰ παιδιά των γιὰ μιὰ Γυμνασιακὴ μόρφωση ἢ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάσταση. Καὶ μόνη ἐλπίδα των ἀπομένει ἡ Μαθητικὴ Ἑστία, ποὺ εἶναι γι' αὐτὰ σανίδα Σωτηρίας.

Εὐτυχῶς τὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα διεῖδε ὅτι μόνον μὲ σωστὴ Παιδεία θὰ γνωρίσει ὁ τόπος τὴν ἄνοδο, τὴν εὐημερία καὶ μόνο μὲ σπουδάζουσα Νεολαία χωρὶς στερήσεις θὰ ἐπιτύχει πὴν βιοτικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἄνοδο τοῦ τόπου μας. Καὶ τὴ βοήθησε ἁπλόχερα. Αὐτὴ τὴν ὥρα λειτουργοῦν σὲ ὅλη τὴ χώρα σαράντα πέντε Μαθητικὲς Ἑστίες καὶ ἄλλα τόσα Μαθητικὰ Κέντρα. Στὶς Ἑστίες αὐτὲς καὶ τὰ Κέντρα περίπου δεκαπέντε χιλιάδες νέοι σπουδάζουν μὲ ἀνέσεις ποὺ γιὰ τοὺς παλιότερους ἦταν ὄνειρο.

Ὡστόσο ἡ δράση τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ἁπλώνεται καὶ στὸ χῶρο τῶν φοιτητῶν. Δέκα Φοιτητικὲς Ἑστίες στὴν Ἑλλάδα ἐξυπηρετοῦν 3.800 περίπου φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες γιὰ φαγητὸ καὶ ὕπνο καὶ 3.000 φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες γιὰ φαγητό, πού στεγάζονται σὲ σύγχρονα κτίρια. Οἱ ἴδιοι οἱ οἰκότροφοι ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνη καὶ πρωτοβουλία γιὰ πνευματικὲς, καλλιτεχνικές, ἀθλητικὲς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις.

Ἀξιόλογη ἡ προσφορὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος πρὸς τὴ μαθητιώσα νεολαία καὶ δικαιολογημένη ἡ ἔκφραση τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων τῶν παιδιῶν ποὺ γνωρί

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελ.)

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 2η σελ.)
ζουν τὴν ἄνοδο, χάρη στὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνει τὸ "Ιδρυμα γι' αὐτά, ποὺ ἀλλοιῶς δὲν εἶχαν τὴν εὐχέρεια νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδές τους.

Προγράμματα πολιτιστικῆς δραστηριότητας

Γιὰ τὴ μορφωτικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἄνοδο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ "Ιδρυμα ἔχει ἐπιδοθεῖ σ' ἕνα πρόγραμμα ποὺ τὸ εὐρὺ πλαίσιο τῶν πολιτιστικῶν του δραστηριοτήτων περιλαμβάνει :

Τὶς Δημόσιες συζητήσεις γιὰ θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ πραγματοποιοῦνται σὲ ἀστικὰ καὶ ἡμιαστικὰ κέντρα μὲ τὴ συμμετοχὴ Εἰδικῶν Ἐπιστημόνων ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα καὶ μὲ τὴ συνεργασία τοπικῶν φορέων.

Τὸ Κινηματογραφικὸ Πρόγραμμα ποὺ περιλαμβάνει προβολὲς μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν στὸν ἐπαρχιακὸ χῶρο.

Τὸν Πανελλήνιο ἐτήσιο μαθητικὸ διαγωνισμὸ διηγήματος, ποιήματος καὶ συνθέσεως τραγουδιοῦ μὲ τὸν ὁποῖον βραβεύονται μὲ χρηματικὰ βραβεῖα καὶ ἐπαίνους τὰ καλύτερα ἔργα.

Τὸ Διαγωνισμὸ Ἐφηβικῆς Πρωτοβουλίας ποὺ βραβεύει πολλοὺς νέους κάθε χρόνο γιὰ ἀξιόλογες μελέτες ἢ ἔρευνες ἢ πρακτικὲς κατασκευές τους.

Τὴν ἐνίσχυση τοπικῶν πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων πρὸς διατήρηση τῆς παραδοσιακῆς μορφῆς τοῦ τόπου καὶ ἀναβίωση τῶν τοπικῶν ἐθίμων.

Τὰ Σεμινάρια Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως.

Τὴν Ἐθνικὴ Ἑστία ποὺ φιλοξενεῖ σὰ μοναδικὸ κέντρο ἐπιμορφώσεως τῆς χώρας Τοπικούς ἡγέτες καὶ στελέχη Περιφερειακῆς Διοικήσεως γιὰ ἐπιμόρφωση σὲ θέματα Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ εἰδικοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὶς «Φιλοξενίες Ἐξωτερικοῦ» ποὺ ἐξυπηρετοῦν διάφορες ὁμάδες ὁμογενῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, παιδιῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ παιδιῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὶς Ἀνατολικὲς χῶρες.

Τὶς Ἐκδρομὲς — Κατασκηνώσεις ποὺ ἐξυπηρετοῦν κάθε χρόνο ἀριθμὸ ἀτόμων (νέους, νέες, μητέρες) τῆς Βορείου Ἑλλάδος γιὰ νὰ γνωρίσουν τὴ Νότιο Ἑλλάδα.

Καὶ τόσα ἄλλα, ἔργα ἐκπολιτισμοῦ ποὺ ἐπιδίωξη τοῦ Ἱδρύματος εἶναι ἡ ἀνάζηση τοῦ παλαιοῦ πνεύματος καὶ τῆς αἴγλης τῶν Ἑλλήνων, στὴ χώρα Κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ σὰν φωτερὸ ὁρόσημο σπουὺς αἰῶνες μὲ τὸ ἀνέσπερο ἀχτινοβόλημά της δείχνει στὴν Ἀνθρωπότητα τὴ στράτα γιὰ κάθε Ὡραῖο, Τέλειο καὶ Ἰδανικό.

Δὲν ξέρω ἂν σήμερα ποὺ πῆρε νέα διαμόρφωση ἡ ζωὴ τῆς Πατρίδας μας, τὸ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ θὰ μποροῦσε νὰ προλάβη τὴν ἐρήμωση τῶν χωριῶν ἀπὸ τὴ μάστιγα τῆς ἀστυφιλίας, ποὺ ἔχει καταλάβει τοὺς κατοίκους των. Ἴσως εἶναι δύσκολο. Ὅμως χωρὶς νὰ ἀποδίνω μαγικὲς ἰδιότητες στὸ ΙΔΡΥΜΑ, πιστεύω πὼς αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ καταρτίσει κάποια προγράμματα, ποὺ θὰ σταματοῦσε ποὺ θὰ ἔπνιγε τὴ λάμια, ποὺ κατασπαράζει τὸ ὀρεινὸ χωριό, γιὰ νὰ φέρει ἐκεῖ τὴν ἐρήμωση. Τὸ ΙΔΡΥΜΑ ἴσως μπορέσει νὰ ὑποδείξει στὸ Κράτος τὸ σωστὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ ἀκαλουθήσει αὐτὸ γιὰ νὰ μὴ σβήσει τὸ χωριό, ποὺ ἦταν, εἶναι καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τοῦ Κράτους. Χωρὶς αὐτό, τὸ χωριό, δύσκολα — πολὺ δύσκολα ἡ Πατρίδα μας θὰ κρατήσει τὴ σημερινή της ὑφή. Ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ πεισθεῖ ὅτι δὲν συμφέρει ἐθνικὰ νὰ σβήσουν τὰ ὀρεινὰ καὶ ἰδίως τὰ ἀκριτικὰ χωριά, ποὺ στὶς κρίσιμες ὧρες στάθηκαν τὸ μετερίζι τοῦ Ἔθνους. Καὶ τὸ τονίζω καὶ πάλι. Μόνο τὸ Ἐθνικὸ "Ιδρυμα μπορεῖ νὰ πείσει τὸ Κράτος νὰ σώσει τὸ χωριό, ὅπως τὸ ἔπεισε καὶ παλιότερα. Ἔχει τὴ δύναμη ἀρκεῖ νὰ στρέψει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸ χωριό, ποὺ κοντεύει νὰ περάσει στὴν Ἱστορία.

Β.Δ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. κ. Σ. Σαραντίδης.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΤΖΕΝΤΑΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου νοιώθοντας τὴν ἐπιθυμία τῶν ξενητεμένων πατριωτῶν γιατὶ εἶναι κάτι ποὺ τὸ περιμένουν, ἔστειλε πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Σερβαίους τοῦ Ἐσωτερικοῦ κι' Ἐξωτερικοῦ τὸ Ἡμερολόγιο καὶ τὴν Ἀτζέντα.

Γιὰ ὅσους δὲν προμηθεύτηκαν ὑπάρχει ἀδιάθετος ἀριθμὸς Ἡμερολογίων — Ἀτζεντῶν στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου ἀπ' ὅπου καὶ μποροῦν νὰ τὰ παραλαμβάνουν.

ΚΟΡΑΛΛΙΑ
Ποιήματα γιὰ παιδιὰ
τοῦ
Συνεργάτη μας
Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ
Σελίδες 100. Δρχμ. 150
(Οἱ 50 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου).

Κοινωνικά

Γεννήσεις

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασιλείου Α. Κουτσανδρέα ἀπέκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχάλη Γ. Βέργου ἀπέκτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς χονεῖς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἀρραβῶνες

— Ὁ κ. Ἰωάννης Μαρ. Ρουσιᾶς καὶ ἡ χαριτωμένη δ. Βούλα Κουτσουμάρη ἀπὸ τὸ Ἀγιονέρι (Μπέτσι), ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» τοὺς εὔχεται ταχεία τὴ στέψη.

— Ὁ κ. Βασίλειος Ἠλ. Λιατσόπουλος καὶ ἡ δ. Ἑλένη Νικολοπούλου ἀπὸ τὰ Σαρλέϊκα ἀρραβωνιάστηκαν.

Τοὺς εὐχόμαστε ταχεία τὴ στέψη.

Γάμοι

Στὶς 27 Ἰανουαρίου τελέστηκαν στὸ Ναύπλιο οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεόδωρου Ρουσιᾶ μετὰ τῆς δεσποινίδας Στέλλας Τρίγκα, καταγόμενης, ἀπὸ τὸ Ἀγ. Ἀνδριανὸ Ναυπλίου.

Στὰ μυστήριο παραβρέθηκαν πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ γαμβροῦ πού πῆγαν στὸ Ναύπλιο ἐξ Ἀθηνῶν μὲ πούλμαν. Κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφή τους ἀκολούθησε διασκέδαση καὶ γλέντι στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς τοῦ γαμβροῦ κ. Βαρβάρα Κουτσανδρέα ποὺ εἶχε ὅλη τὴ Σερβαίϊκη χάρι.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται στοὺς νεονύμφους κάθε χαρὰ κι' εὐτυχία.

Θλιβερὰ

Θλιβερὸ καὶ ἀνεπάντεχο. Στὶς 6 Μαρτίου πέθανε ξαφνικὰ στὴν Ἀθήνα ἐνῶ εἶχε ἔλθει γιὰ θεραπεία, σὲ ἡλικία 58 ἐτῶν, ὁ ἀξιαγάπητος συμπατριώτης μας Ἰωάνης Γ. Στρίκος.

Ἡ κηδεία του ἔγινε τὴν ἑπομένη στοῦ Σέρβου.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» συμμεριζόμενος τὴ θλίψη τῶν οἰκείων του τοὺς ἐκφράζει θερμὰ συλλυπητήρια.

Στὶς 14 Μαρτίου πέθανε στὴ Δάφνη — Γορτυνίας ἡ Διονυσία Μπόρα, σύζυγος τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος συμπατριώτη μας Ἠλία Μπόρα, γεγονὸς ποὺ πληροφορηθήκαμε μὲ εἰλικρινὴ συμπάθεια καὶ θλίψη.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» γιὰ τὸ βαρὺ κτύπημα τῆς μοίρας ἐκφράζει πρὸς τὸν πληγέντα σύζυγόν της καὶ τὰ ὀρφανεμένα της παιδιά τὰ θερμά του συλλυπητήρια καὶ τοὺς εὔχεται τὴν ἀπὸ Ὕψους παρηγορία.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν Κυριακὴ, 17 Φεβρουαρίου ἔγινε στὴν ἐκκλησία τῆς Ἀναλήψεως Βριλησσίων 40θήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀείμνηστης Ντίνας Παρασκευοπούλου (Σαμαρολιοῦ).

ΚΙΝΗΣΗ

Ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ἀμερικὴ (Σικάγο), ὁ συμπατριώτης μας κ. Λάκης Παν. Σχίζας.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ - ΝΤΑΡΑ

Εὗδα στὴν Πάτρα τὸ Χρῆστο Ἀγγ. Παπαχρίστου πού ἔχει βιβλιοπωλεῖο στὴν Ἁγ. Νικολάου τή «Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου».

Χαιρετηθήκαμε γιὰ τὴν καλή χρονιά καὶ μούπιασε κουβέντα ἀμέσως:

—Εἶχες κι ἐσὺ δάσκαλο τὸ Χριστο - Ντάρα;

—Ναί' γιὰ λίγο στὴν κατοχή.

—Τὸν εἶχα κι ἐγὼ στὰ 1920 στοῦ Παλούμπα. Καὶ σὰν ξεκίνησε νὰ πάει στρατιώτης στὴ Μ. Ἀσία μᾶς μάζεψε στὸ σχολεῖο. Τραγουδήσαμε πατριωτικὰ τραγούδια καὶ μᾶς εἶπε: «Ἐγὼ παιδιά, τώρα θὰ φύγω. Θὰ πᾶ νὰ ξυπνήσω τὸ μαρμαρωμένο Βασιλιά!»

Κι' ἔφυγε.

— * —

Πέρναγε ἀπὸ τοῦ Ψάρι, πού ἦταν δάσκαλος, καὶ ἐρχότανε τὸν ἀνήφορο τὶς Σπηλιαδράκες, μ' ὅποιο καιρό, στὸ χωριό.

Ὁ παππούλης μου τὸν ἔλεγε Λαρδάνη (ψηλόν καὶ σπαθάτον) ἐκεῖνος τὸν ἔλεγε Σπαγκολούρη. Χαξδευόντουσαν.

Καὶ ἤξεραν τήν ὥρα πού θὰ περάσει.

Ὁ παππούλης θύμιζε στὴ μάνα μου τὸ Λαρδάνη.

—Νύφη, κράτησες ἕνα γρόθο ζυμάρι νὰ φτιάσεις ἕνα πέταλο κουλούρα γιὰ τὸ Λαρδάνη; "Οπου νἄναι ξανάφανε στὸ καλύβι.

—Τὴν ἔχω ζεστὴ στὴ στάχτη, τοῦ ἔλεγε ἡ μάνα.

—Ξανάφαινε ὁ Λαρδάνης! "Ηλιος κι ἄγγελος σωστός! στὸ ἀχυροκάλυβό μας. Μὲ τρεῖς δρασκελιὲς ἔφτανε στὴ μυλωνόπορτα.

Τὰ σκυλιά τοῦ κουνοῦσαν τὴν οὐρὰ καὶ τὸν ὑποδέχονταν.

—Σπαγκολούρη!

—Καλῶς τὸ Λαρδάνη! πεταγόταν ἐκεῖνος μὲ τὸ σαγάνι μὲ μιὰ τσιγαρίδα καὶ μὲ τή ζεστὴ κουλούρα.

—Δὲ θὰ φάω τή τσιγαρίδα σου, Σπαγκολούρη. Θέλω σχέ τη τὴ κουλούρα νὰ φχαριστη θῶ τὴ γεύση της ἀτόφυα. Δὲ θὰ τὴ μολέψω...

— * —

"Ανοιγε πηγάδι στοῦ Σιπάτη. Ἦταν Κατοχή. Ὁ Νίκος ἔσκαβε μέσα καὶ γέμιζε τούς αὐτοσχέδιους τσίγκινους κουβάδες χῶμα. Ἐκεῖνος τούς τραβοῦσε ἀπὸ πάνω καὶ τούς σκόρπαγε στὸ χωράφι.

Ξανάφαινε στὰ Στρικέϊκα ἡ Γιαγνούλα.

Τὴν ἅρπαξε τὸ μάτι του:

—Μπέκη! (ἔτσι τὴν ἔλεγε)

—Ὥρίστε, μπαμπά!

—Ἔλα γρήγορα νὰ ἰδεῖς τὸ νερό μας!..

—Ναί... Μπαμπά!..

"Ετρεχε κείνη καὶ οἱ γίδες δὲν προλάβαιναν ν' ἀγγίξουν στὶς Νταρέϊκες ἀραποσιτιές.

— * —

"Εβοσκε ὁ Στάθης του τὶς γίδες τους στὸ Πλαγάκι. Ἐκεῖνος ἔβγαινε στὸ τουράκι στὴ Ράχη.

—Σταθάκη!...

—Ὥρίστε, Μπαμπά!

—Ποῦ εἶναι ἡ Λιάρα;...

— * —

"Εκαψε τὶς ἐλιὲς ὁ πάγος στούς Ἀράπηδες. Ξεφόρτωνε ἀπὸ κάτω στὸ σπίτι του ἄλλες νὰ πάει νὰ τὶς φυτέψει στὴ θέση τῶν καημένων. Πέρασε ἡ ἀδερφή του ἡ Τασίνα.

—Αἰ... καημένε, Χρῖστο... Βασίλεψε ὁ ἥλιος γιὰ σένα...

—Ὁ ἥλιος δὲ βασιλεύει ποτέ... μωρήηη...

— * —

Μάνα, ὁ Χριστο - Ντάρας γιατὶ κάνει ἐκεῖνα πού κάνει;

—Γιατὶ ἀγαπάει τὴ γῆς, παιδί μου, καὶ χαίρεται νὰ βλέπει τή γῆς νὰ τοῦ γενάει...

— * —

"Αν συνέχιζα θὰ σᾶς κούραζα ἀγαπητοί μου πατριῶτες. Μὰ ἔπρεπε νὰ ξαναφέρω τοῦτες τὶς ὑποθῆκες γιὰ κεῖνους πού δὲν ἔζησαν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἄνθρωπο πού δὲν ἔμοιαζε μὲ κανέναν μας, στὴ δημοσιότητα. Αἰώνια ἡ μνήμη του.

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗΣ

ΔΗΜ. ΗΛ. ΣΧΙΖΑΣ

Μὲ πίκρα πῆρα τὸ κορμάκι σου
καὶ τόβαλα στὸ μνῆμα
καὶ τὴν ψυχή σου στὸ Θεὸ
γιατὶ δὲν εἶχα κρίμα.

Σ' ἕνα καμίνι καίγομαι
σὲ μιὰ φωτιὰ μεγάλη
μὲ τί νερὸ τὴ σβαίνουνε
νὰ μὴν ἀνάψουν κι ἄλλη.

Εἶναι ἕνα μηδὲν τὸ μέλλον μου
πῶρα πόμεινα μόνη
χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνομαι
ἡ πίκρα σου· Μῆτσο μου μὲ
(λυώνει

Ἡ σύζυγός του ΑΓΓ. ΣΧΙΖΑ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

ΣΕΡΒΟΥ (Φεβρουάριος). — Κακοκαιρία φέτος στοῦ Σέρβου. Πολλὲς βροχὲς καὶ χιόνια. Κατολίσθηση τοῦ τοίχου, τῆς συνεχόμενης μάντρας τοῦ γεφυριοῦ, σημειώθηκε στὸ Σουληνάρι καὶ σταμάτησε ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ λεωφορείου στὸ χωριό. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας συγκέντρωσε ὑλικὰ γιὰ πρόχειρη ἀνακατασκευή. Σοβαρὸ τὸ θέμα τοῦ γεφυριοῦ καὶ τόσα ἄλλα τὰ προβλήματα στὸ χωριό.

Παράλειψη

Ἀπὸ παραδρομὴ στὸ προηγούμενο φύλλο μας παραλείφτηκαν δυὸ μαθητὲς ποὺ βραβεύτηκαν.

Πρόκειται γιὰ τούς:

1) Ντίνα Τάκ. Βέργου πού ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, μὲ ἄριστα 10.

2) Τάκη Γ. Σχίζα πού ἐπίσης ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ μὲ ἄριστα 10.

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΗ Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 1η σελ.
παραδόσεων.

Μακρυά άπό τήν καθημερινότητα τοῦ ἄγχους πού ζοῦμε οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀποτελοῦν ἕνα διάλειμμα καὶ μιὰ παρένθεση καὶ ξεκούραση γιὰ ἀνανέωση στόν ἀγώνα τῆς ζωῆς.

Ἂς χαροῦμε λοιπόν ὅλοι μαζί στὴ ζεστή τούτη ἀτμόσφαιρα καὶ ἂς συνδιασκεδάσουμε».

Στή, συνέχεια, κατὰ τὰ καθιερωμένα, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἄνοιξαν πρῶτα τὸ χορὸ κι ἐνῶ ἡ Δημοτική Ὀρχήστρα τοῦ Κέντρου μὲ τόν ταλαντοῦχο κλαρινοπαίχτη, συμπατριώτη μας κ. Κων) νο Ζαφειράπουλο παίζει Μωραϊτικους σκοπούς, ἕνας τρικούβερτος χορὸς στήνεται στήν πίστα καί οἱ παρέες διαδέχονται ἡ μία τήν ἄλλη... Ἀκολουθεῖ ποικιλία ἐναλλαγῶν τοῦ μουσικοῦ προγράμματος μὲ Εὐρωπαϊκούς καί Ζεμπέκικους χορούς καί ὅλων τό κέφι εἶναι κάτι τό φανταστικό. Παρελαύγουν οἱ καλλιτέχνες τοῦ κέντρου πού συνεχῶς συνοδεύονται μὲ τά χειροκροτήματα τῶν συνδαιτημόνων.

Μεσάνυχτα ὥρα 12. Τήν ἐμφάνισή του τώρα κάνει στήν πίστα τὸ καλλιτεχνικό ἀστέρι, ὁ γνωστὸς στὸ Παγελλήνιο Λάκης Χαλκιᾶς. Ἕνας ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς καί παρατεταμένα χειροκροτήματα δονοῦν τήν αἴθουσα τοῦ κέντρου καί ὅλοι χαίρονται κι ἀπολαμβάνουν τὸ διάσημο τραγου διστή.

Ὥρα μισὴ μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Νέος ἐνθουσιασμός. Στήν πίστα ἐμφανίζεται καταπληκτικός, ὁ μίμος Ἄγκνιους πού μὲ τὰ ὡραῖα του ἀστεῖα γεμίζει ὅλους, μὲ ξέφρενα γέλοια καί χαρές.

Τὸ κέφι ὅμως φτάνει στὸ ἀποκορύφωμα ὅταν κάνει τήν παρουσία του ὁ Χαρευτικὸς Ὅμιλος, τὸ ἐντυπωσιακὸ «μπαλέτο» Φραγκιαδάκη πού κάνει νὰ φτερουγίσομε ὅλοι ἀπὸ ἕνα ἀλλιώτικο ἐνθουσιασμό, χαρὰ καί ἐθνική ὑπερηφάνεια.

Νέοι καί νεάνιδες μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες χορεύουν τούς ἀθάνατους καί τοπικούς Ἕλληνικούς χορούς μὲ τίς ὡραῖες τους φιγοῦρες καί συμπληρώνουν τή χάρη τῆς ὄμορφης βραδιᾶς. Ἔτσι τὰ πάντα μέχρι τέλους πῆγαν θαυμάσια.

Ἦταν μιὰ πράγματι ὡραία πατριωτική ἐκδήλωση μὲ ὅλο τόν τόνο καί τὸ χρῶμα πού τῆς ταίριαζε.

Ἡ ζεστή πατριωτική ἀτμόσφαιρα, ὁ ἐνθουσιασμὸς κι ἕνα ἀνεπανάληπτο κέφι, ἦταν τὰ χαρακτηριστικά τοῦ χοροῦ αὐτοῦ, πού ἄφησε σ' ὅλους τίς καλύτερες ἐντυπώσεις καί ἀναμνήσεις.

Πάντα τέτοια! «Καί τοῦ χρόνου!» ἦταν ἡ εὐχή ὅλων!

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ

Στὸ μέσον τῆς διασκεδάσεως καί σὲ κάποια στιγμή πού ἐπιβαλλόταν διακοπή ἔγινε ἡ κλήρωση τῶν προσφερθέντων στὸ Σύλλογό μας δώρων.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Νῖκος Τρουπῆς ἀπευθυνόμενος στούς παρευρισκόμενους μὲ σύντομη προσλαλιά λέγει ὅτι ὁ Σύλλογος πρωτοτύπησε ἐφέτος σὲ πλούσια ὡραῖα δῶρα μεταξύ τῶν ὁποίων καί μιὰ τηλεόραση, προσφορὰ τοῦ Συλλόγου. Καί εὐχαριστώντας τούς εὐγενεῖς δωρητὲς παρεκάλεσε γιὰ τὴ διάθεση τῶν λαχνῶν.

Πρόθυμες δεσποινίδες ἀνέλαβαν τήν ὡραία ἐξυπηρέτηση πρὸς τὸ Σύλλογο καί κυκλοφόρησαν εὐγενῶς τή διάθεση τῶν λαχνῶν, τήν ὁλοκλήρωση τῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων ἀνέλαβε ὁ γεαρὸς συμπατριώτης μας κ. Θεόδωρος Ν. Τρουπῆς (Γκράβαργης), ὁ ὁποῖος μὲ τόν πηγαῖο του αὐθορμητισμὸ καί πρὸς χαρὰν ὅλων μας, διακρίθηκε γιὰ τὸ πλούσιο καί πολύμορφο ταλέντο του.

Τυχερὸς τῆς βραδιᾶς πού κέρδισε τήν τηλεόραση ἦταν ὁ πάντα παρὼν στίς ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου μας κ. Λεωνίδας Ἀναστ. Παπαθωμόπουλος ὁ ὁποῖος καί διέθεσε γιὰ τή λαχειοφόρο μας ἀγορὰ ποσὸ δρχ. 18 χιλιάδων. Ἀπέδοσε δὲ τὸ λαχεῖο ἀξιόλογο ποσὸ σὲ ἐνίσχυση τοῦ Συλλόγου.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΔΩΡΩΝ

Τὴ λαχειοφόρο ἀγορὰ τοῦ Συλλόγου μας ἐμπλούτισαν μὲ τὰ πολύτιμα δῶρα τους οἱ παρακάτω συμπατριῶτες καί φίλοι τῶν Σερβαίων.

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων μιὰ φορητὴ τηλεόραση. Ὁ κ. Μπέης Ἀντωνάπουλος πολιτευτὴς Ἀρκαδίας, Διευθυντὴς Ἑταιρείας «Ἐλβίν», 12 δοχεῖα λαδιοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ κ. Δ. Βρετάκος, Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος «Βασιλεύς Παῦλος», ἕνα βαρύτιμο κόσμημα. Ὁ Βουλευτὴς κ. Γεώρ. Δαλακούρας διάφορα ὡραῖα δῶρα. Ὁ πολιτευτὴς κ. Καράμπελας Σγούρδας (Κατάστημα Αἰόλου). Οἱ Ἀ)φοὶ Μαντζώρη. Οἱ Ἀ)φοὶ Θωμᾶ, Πατησίων 4. Οἱ Ἀ)φοὶ Ροκανᾶ. Τὸ κατάστημα κ. Γυφτόπουλου, Πραξιτέλους 24. Τὸ κατάστημα Ράδιο - Α Κορασίδη Ο.Ε. (Πειραιᾶ). Τὸ κατάστημα «GALLERI» Φωκίωνος Νέγρη καὶ Ἐπταννήσου.

Τὸ κατάστημα δερμάτινων εἰδῶν κ. Ψαρροῦ, Πανεπιστημίου καὶ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη. Τὸ κατάστημα Ἀθανασίου Σταυρούλη. Ὁ κ. Εὐάγγελος Φαριμάκης «Βιομηχανία Πλεκτῶν» Ἀριστομένους 8 Ἁγ. Βαρβάρα - Αἰγάλεω, (μέσω Ἡλία Θ. Κωνσταντόπουλου Δ)ντοῦ Ἐμπορικῆς Τραπέζης). Ὁ κ. Γρηγόριος Τσιρογιάννης (ΤΕΧΕΡΑΝ) Ἱερὰ Ὁδὸς Αἰγάλεω ἐπίσης μέσω Ἡλία Θ. Κωνσταντόπουλου.

Τὸ κατάστημα «Ἀ)φοί Λάλου» Σωκράτους 47, μέσω Κων)νου Δάρα. Τὸ κατάστημα Μάνθου Τσίτουρα «Νεωτερισμοί» Στοὰ Λυκούργου. Τὸ κατάστημα «Μινιόν».

Ἐπίσης δῶρα πρόσφεραν οἱ συμπατριῶτες κ.κ.: Χρῖστος Μ. Μαραγκός, μιὰ ἐγκυκλοπαίδεια. Ὁ ταμίας τοῦ Συλλόγου κ. Βασίλειος Γκούτης. Οἱ Ἀ)φοὶ Γ. Παγκράτη. Ὁ κ. Παναγιώτης Κ. Παγκράτης. Ὁ κ. Μαρῖνος Κ. Παγκράτης. Οἱ Ἀ)φὲς Δάφα. Ὁ κ. Ἡλίας Γ. Παπαγεωργίου. Ὁ κ. Νῖκος Χρ. Μπόρας. Ὁ κ. Ἰωάννης Χρ. Μπόρας. Ὁ κ. Γεώργιος Στ. Γκούτης. Ὁ κ. Παναγιώτης Ἰ. Κλεισούρας. Ὁ κ. Γεώργιος Χρ. Παπαγεωργίου.

Γιὰ τὴ χειρονομία τῶν εὐγενῶν δωρητῶν, φίλων τοῦ Συλλόγου, τό Διοικ. Συμβούλιο ἀπέστειλε εὐχαριστήριες ἐπιστολές.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Στὴν χοροεσπερίδα μας εἶχαν κληθεῖ ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Ἰω. Βαρβιτσιώτης, οἱ Ὑφυπουργοὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἰω. Ντάβος, Οἰκονομικῶν κ. Κων. Παπαρρηγόπουλος καί Δημ. Ἔργων κ. Στ. Μάνος καί ὁ βουλευτὴς κ. Β. Μαντζώρης, οἱ ὁποῖοι λόγω ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων δὲν μπόρεσαν νὰ παραστοῦν. Ἔστειλαν ὅμως τηλεγραφήματα μὲ τὰ ὁποῖα εὔχονταν καλή ἐπιτυχία στὴν ἐκδήλωση.

Λαογραφικά θέματα

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΠΟΥ ΦΟΡΑΓΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

Οἱ ἄντρες φόραγαν ἕνα σώβρακο ἀπὸ κάμποτο, πού ἔφτανε πέντε περίπου πόντους πάνω ἀπό τούς ἀστράγαλους καί στὸ κάτω μέρος ἦταν ἀνοιτό. Ἡ ζώνη του ἦταν ἀπὸ λουριὰ φτιαγμένα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, πού ἔμεναν στὸ πάνω μέρος σὲ μιὰ σοῦφρα καί τὰ ἔλεγαν βρακοζώνια. Φόραγαν ἀκόμα ἕνα πουκάμισο πού ἔφτανε μέχρι τούς γλουτούς καί τὴν ἔλεγαν καμιζώλα. Ἀπὸ μπροστὰ ἐκούμπονε μὲ μεγάλες κόπιτσες καί εἶχε μιὰ τσέπη ὅπου οἱ γέροντες ἔβαζαν μέσα τήν ταμπακέρα μὲ τὴν πρέζα.

Τοὺς καλοκαιριγούς μῆνες κυκλοφοροῦσαν μόνο μὲ τὸ σώβρακο καί τὸ πουκάμισο, ἐνῶ τὸ χειμώνα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μπουντούρι καί γυλέκο φόραγαν καί τὴν κάπα, μὲ τὴν κατσιούλα ἢ τὴν καπερώνα πού ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ μαλλὶ γί δας «κοζιά», μὲ ψιλό γνεσμένο στιμόνι καί χοντρότερο ὑφάδι.

Στὸ κεφάλι φόραγαν στρογγυλὸ σκοῦφο χωρίς καμιὰ προεξοχή, καί μόνο στὸ πάνω μέρος τοῦ κύκλου εἶχε ἕνα διπλὸ γύρο πού ἔβαζαν μέσα τὰ χρήματα, τόν πυργιο - βολο καί τὴν ἴσκα. Τὰ παπούτσια τους ἦταν ἀπὸ τομάρι γουρουνιοῦ ἢ γαϊδάρου πού τἄλεγαν γουρνοτσάρουχα ἢ γαϊδουροτσάρουχα, καί ὅταν τὰ ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ πόδια τους τὰ κρέμαγαν ψηλὰ νὰ μὴν τὰ τρῶνε τὰ σκυλιά.

Τὰ φόραγαν μόνο ὅταν πήγαιναν σὲ ἀρραβῶνες, γάμο, ἢ στὰ Λαγκάδια καί ἀκόμα στὸ φοβερὸ κρύο, ἐνῶ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο γύριζαν ξυπολητοι. Εἶχε τόσο σκληραγωγηθεῖ τὸ πετσὶ τῆς πατούσας τους πού ὅταν πατοῦσαν τὰ ἀγκάθια ἢ τήν ἀγκορτσιὰ δύσκολα ἔμπαινε στὸ πόδι.

Οἱ γυναῖκες φόραγαν ἕνα βρακὶ πού τὸ ἔφτιαχναν τέσσερες καί παραπάνω πῆχες ὕφασμα ἀλαντζιά. Στὴ μέση εἶχε τίς σοῦφρες καί τὰ βρακοζώνια μακρυὰ ποὺτὰ ἔδεναν θηλειά γιὰ νὰ λύνονται εὔκολα. Ἔφτανε στὰ καλάμια τῶν ποδιῶν καί κάτω ἀπὸ τὴ γάμπα ὅπου, μὲ δύο ὅμοια λουριά δενόταν καλὰ γιὰ νὰ μὴν μπαίνει μέσα τὸ κρύο. Τὸ καλοκαίρι ὅμως δὲν τό φόραγαν καθόλου. Τὸ ἐσωτερικό πουκάμισο, ἦταν φτιαγμένο ἀπὸ ἄσπρο κάμποτο καί ἦταν μακρύ μέχρι λίγο πιό κάτω ἀπὸ τὴν γάμπα. Τὸ ἐξωτερικό ἦταν ριγωτό, μονοκόματο, φαρδύ, ἀλλὰ μεσάτο. Ἀπὸ τὸ λαιμό μέχρι τή μέση ἡ τραχειλιά, ὅπως τήν ἔλεγαν ἦταν ἀνοιχτὴ καί ἐθηλύκωνε μὲ πολλὲς ψιλὲς κόπιτσες. Τὸ φόρεμά τους ἀπὸ μπροστὰ ἔφτανε μέχρι τούς ἀστράγαλους ἐνῶ πίσω συρνόταν στή γῆ. Παπούτσι δὲν φόραγαν.

Στὸ κεφάλι οἱ μεγάλες γυναῖκες φόραγαν ἕνα μαντήλι, (μπαρέζι) χρώματος καφέ, καί οἱ χῆρες μαῦρο ἐνῶ οἱ κοπέλες φόραγαν μιὰ ἄσπρη τσεμπέρα. Ἐξ οὗ καί τὸ παρακάτω τραγούδι.

Τὴν ἄσπρη σου τσεμπέρα
(τὴν ἐλουλάκωσες
καὶ μένα τὴν καρδιά μου τὴν
(ἐβαλάντωσες.

α. μαρ.

ΕΠΑΞΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Προήχθη ἐπάξια κατ' ἀπόλυτη ἐκλογή στὸ βαθμὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' τῆς Ἰατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν, ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἰωάννης Θ. Τρουπῆς.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τρουπῆς πάντα πρόθυμος καί εὐδιάθετος ἐκ χαρακτῆρος, χαίρεται νὰ βοηθεῖ καί νὰ συμπαρίσταται στούς πατριῶτες.

Εἶναι ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος πού μὲ τὸ εὐθόρμητο καί πηγαῖο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς θέσεως καί ἁρμοδιότητάς του κάνει κάθε προσπάθεια, νὰ ἐξυπηρετήσει τοὺς πάντες.

Δὲ μποροῦμε παρὰ νὰ τὸν συγχαροῦμε γιὰ τὴν τόσο προοδευτικὴ ἄνοδο στὴν ὑπηρεσία του καί νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὰ πατριωτικά καί ἀλτρουϊστικά του αἰσθήματα.

ΟΙ ΣΕΡΒΑΙΟΙ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΓΛΕΝΤΟΥΝ

Ἄλλο στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν Σερβαίων Τριπόλεως

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

γαν πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὸ χωριὸ ὅπως ὁ Τάκης Κωνσταντόπουλος, Παρασκευᾶς Στρῖκος, ὁ Γιάννης ὁ Τρουπῆς, ὁ Χρῆστος μὲ τὸν Κώστα τὸν Παγκράτη, ὁ Γιάννης Βέργος, ὁ Γιάννης ὁ Γρέκης, χόρεψαν τὰ τσάμικα, τὰ καλαματιανὰ καί τὰ συρτὰ μέχρι τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

Ἡ βραδιὰ ἔκλεισε μὲ τὸν Παρασκευᾶ τὸ Στρῖκο στὸ μικρόφωνο ὁ ὁποῖος συγκινημένος εὐχαρίστησε ὅλους καί εὐχήθηκε νὰ γίνονται τέτοιες ἐκδηλώσεις καί στὸ μέλλον.

Οἱ ὀργανωτὲς τῆς βραδιᾶς εὐχαριστοῦν μέσω τῆς ἐφημερίδας ὅλους ὅσους παραβρέθηκαν στὴ συγκέντρωση καί τοὺς ὑπόσχονται ὅτι στὸ μέλλον θὰ ὀργανώσουν καί ἄλλες παρόμοιες συγκεντρώσεις καὶ ἐκδρομὲς στὸ χωριό.

★

Γιὰ τὴν ὡραία ἀποκριάτικη ἐκδήλωση τῶν πατριωτῶν Τριπόλεως, ὁ Σύλλογος καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» ἐκφράζουν τὰ συγχαρητήριά τους τόσο πρὸς τοὺς ἔχοντες τὴν πρωτοβουλία ὅσο καί στὸ σύνολο τῶν πατριωτῶν τῆς παροικίας τῶν ἐκεῖ Σερβαίων καί τούς εὔχονται πολλὲς τέτοιες ἐκδηλώσεις καί στὸ μέλλον.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Ἡλίας Ἡλιόπουλος	500
Χρῖστος Ν. Βέργος	300
Μαρία Γαμβιωτάκη (Κρήτη)	500
Κων. Μαρ. Δημόπουλος	200
Χρῖστος Δ. Τρουπῆς	500
Παναγιώτης Βέργος	300
Ἰωάννης Δ. Τρουπῆς	500
Ἄγγελω χήρα Δ. Σχίζα	840
Βάσω Θ. Σχίζα	500
Νῖκος Γ. Παπαγεωργίου	500
Παναγῆς Ι. Παναγόπουλος	500

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἐλλείψει χώρου ἄλλα ὀνόματα πατριωτῶν πούπροσέφεραν εἰσφορὲς γιὰ τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸν Σύλλογο θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἑπόμενο φύλλο.

ΤΟ Δ.Σ. ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΟΝ κ. ΚΑΛΤΕΖΙΩΤΗ

Κλιμάκιο τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπισκέφτηκε στὸ γραφεῖο του τὸ βουλευτὴ κ. Νῖκο Καλτεζιώτη, στὸν ὁποῖο ἐξέθεσε τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας.

Ὁ κ. βουλευτὴς ἔδειξε κάθε κατανόηση, καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ κάνει ὅ,τι τὸ καλύτερο δυνατὸ γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

Ἀρτοζήνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΜΑΪΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 30
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
3240.236 — 29.24.518

Πραγματοποιήθηκε στοῦ Σέρβου στίς 25 - 26 Ἀπριλίου

ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΟΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἐπικράτησε πνεῦμα συνεργασίας καί ἔγινε ἱεράρχηση τῶν ὑπό ἐκτέλεση κοινωφελῶν ἔργων

ΤΟ ΔΙΟΚ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου σ' ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν πού ἀποβλέπει καί πρός εὐόδωση τῶν ἐνεργειῶν, καί φροντίδων του, ἀντί, ἐγγράφου ἐπικοινωνίας, ἐπιστολῶν κλπ., ἔκρινε ἀναγκαία τήν προσωπική του ἐπικοινωνία καί ἐπαφή μέ τίς τοπικές ἀρχές τοῦ χωριοῦ.

ΓΙ' ΑΥΤΟ καί σέ πρώτη δεδομένη εὐκαιρία, στίς 25 — 26 Ἀπριλίου, σύσσωμο τό Συμβούλιο μετέβη στοῦ Σέρβου γιά ἐπιτόπια ἐξέταση τῶν προβλημάτων, τά ὁποῖα σήμερα, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά εἶναι τεράστια καί χρειάζεται ἡ δραστήρια καί συστηματική τους ἀντιμετώπιση.

ΣΕ ΜΙΑ ἀτμόσφαιρα οἰκογενειακή - πατριωτική, στό γραφεῖο τῆς Κοινότητας, ἔγινε εὐρεία σύσκεψη Διοικήσεως Συλλόγου καί Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καί διαπιστώθηκε ἡ ὕπαρξη πνεύματος συνεργατικῆς διαθέσεως γιά τό καλό τοῦ χωριοῦ καί τοῦ συνόλου.

ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΑΝ καί ἐξετάστηκαν σ' ὅλη τους τήν ἔκταση τά ζητήματα καί οἱ ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ καί μπῆκαν σέ χρονική ἱεράρχιση τά ὑπό ἐκτέλεση ἔργα.

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ

ΩΣ ΠΡΩΤΟ καί φλέγον ἔργο ἀμέσου προτεραιότητας κρίθηκε ἡ κατασκευή τῶν ἀναγκαίων τεχνικῶν τῆς μοιραίας κατολισθήσεως.

Ὁμόφωνα ἀποφασίστηκε μέ κοινή φροντίδα χωρίς χρονοτριβή καί καθυστέρηση νά γίνουν συντονισμένες ἐνέργειες πρός τήν κατεύθυνση τῆς Νομαρχίας καί τῶν Κρατικῶν φορέων γιά τήν ἐξασφάλιση χρημάτων σέ συνδυασμό μέ τή σύνταξη ἀναλυτικῆς οἰκονομικοτεχνικῆς μελέτης ἀπό τήν ἁρμόδια τεχνική ὑπηρεσία, ὥστε, νά γίνει τό ἔργο ἐντός τοῦ καλοκαιριοῦ. Ὑπάρχει δέ ἐνθαρρυντική προοπτική γιά τή ἐκτέλεση καί ἀποπεράτωσή του. Στή συνέχεια, μετά τήν κατασκευή τῶν τεχνικῶν, θεωρεῖται κατά τούς ἁρμόδιους ἀπαραίτητη ἡ ἐκεῖ δεντροφύτευση.

ΠΛΑΤΕΙΑ

ΤΟ ΘΕΜΑ τῆς πλατείας ἀποτελεῖ μόνιμη ἀπασχόληση καί βασική ἀνάγκη τοῦ χωριοῦ. Ἡ κατάσταση ἀπό ἀπόψεως χώρων εἶναι γνωστή. Τά ἀντίστοιχα χρήματα ὑπάρχουν καί Κοινότητα καί Σύλλογος προβληματίζονται στήν ἐπέκταση τῶν ὑπαρχουσῶν πλατειῶν στά μέτρα τοῦ ἐπιτρεπόμενου χώρου.

ΑΦΟΔΕΥΤΗΡΙΑ

Η ΥΠΑΡΞΗ καί ἡ λειτουργία ἀποχωρητηρίων, εἶναι μιά ἀπό τίς βασικότερες ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ. Ἡ Κοινότητα ἐξετέλεσε τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἐργασιῶν κατά τό παρελθόν σέ ἀξιοποίηση τῶν ὑπαρχόντων, τό ἔργο ὅμως δέν ἀποπερατώθηκε λόγω ἐλλείψεως χρημάτων. Γιά τήν ὁλοκλήρωση, τό Δ.Σ. ἀπέστειλε πρός τήν Κοινότητα δρχ. 10.000.

ΥΔΡΕΥΣΗ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΑΡΑΠΗΔΕΣ

ΚΑΥΤΟ θέμα τοῦ συνοικισμοῦ Ἀράπηδες ἀποτελεῖ ἡ ὕδρευση. Ἡ μόνη ὑπάρχουσα βρύση ἔπαθε ἀπό πέρυσι ἀπώλεια τοῦ νεροῦ. Ἐφέτος διατρέχει τόν κίνδυνο νά στερέψει τελείως καί πρέπει νά γίνουν ἀντίστοιχα τεχνικά. Γι' αὐτό καί τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου προσέφερε στό συνοικισμό Ἀράπηδες γιά τό σκοπό αὐτό, οἰκονομική ἐνίσχυση δραχμῶν 20.000.

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ κατά τούς θερινούς μῆνες Ἰούλιο καί κυρίως Αὔγουστο, παρατηρήθηκε ἀνεπαρκής ἡ ὕπαρξη νεροῦ ἔτσι πού πολλά σπίτια ἔμειναν χωρίς νερό καί νά μή μποροῦν νά ἱκανοποιηθοῦν οἱ στοιχειώδεις ἀνάγκες. Ἀπό πολλούς εἰπώθη:

—Τί νά κάνω νἄρχομαι...

Ἐφέτος μετά τήν κατασκευή τῆς ὑδροσυλλογῆς (δεξαμενῆς) στήν «Τρανή - Βρύση», θά πρέπει νά ὑπάρξει ἄφθονο νερό καί ἰδίως γιά τό κάτω χωριό. Ἡ θεραπεία ὅμως τοῦ κακοῦ καί γιά νά μή ὑπάρξει ἀνωμαλία, ἔγκειται στήν κατάργηση τῶν περιβολιῶν. Περί αὐτοῦ, μέσω τοῦ Ἀρτοζήνου, κάνει αὐστηρή σύσταση τό Κοινοτικό Συμβούλιο γιά νά μή βρεθεῖ σέ δύσκολη θέση καί λάβει ἄλλα μέτρα, νά στα ματήσουν τά περιβόλια. Λίγο πράσινο καί λουλούδια, ναί. Ὄχι ὅμως περιβόλια.

Ἐδῶ πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι κάποια γειτονιά τοῦ χωριοῦ δέκα οἰκογενειῶν ἀπό ἀπόψεως ὑδρεύσεως εἶναι ἀδικημένη. Μέρες ὁλόκληρες μένει χωρίς νερό. Εἶναι τό τμῆμα μεταξύ σπιτιοῦ Μιχάλη Κωνσταντόπουλου καί Ἐκκλησίας «Ζωοδόχου Πηγῆς». Διέρχεται ἀπ' ἐκεῖ ὁ κεντρικότερος ἀγωγός ὑδρεύσεως καί κατά

➤ ΒΛΕΠΕ 2Η ΣΕΛΙΔΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

ΑΝΟΙΧΘΗΚΕ ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ πρός ὅσα συζητήθηκαν μέ τό Κοινοτικό Συμβούλιο, τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἦρθε σ' ἐπαφή, μέ τό νέο ἱερέα τοῦ χωριοῦ μας καί τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο στό ὁποῖο παρέδωσε ἐξ ἰδικῶν εἰσφορῶν, προερχόμενο, ποσόν δραχμῶν 80.000 ὑπέρ τῆς ἐκκλησίας Ζωοδόχου Πηγῆς.

Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο μέ χρήματα τοῦ Ταμείου του ἔχει προγραμματίσει τήν ἐντός τοῦ καλοκαιριοῦ ἀντικατάσταση τῶν κεραμιδιῶν τοῦ τρούλου (κουμπέ) τῆς κάτω ἐκκλησίας μέ χαλκό, γιά τήν ἐξουδετέρωση τῆς ὑγρασίας, ποὺ θά πρέπει ὅμως νά εἶναι σύμφωνη καί ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν.

Γιά τήν πάνω ἐκκλησία, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπό γενικότερες ἐργασίες, προβληματίζεται γιά τό τί μπορεῖ νά γίνει καί ζητεῖ τή βοήθειά μας. Καί στό κάλεσμα τοῦπο ἀσφαλῶς ἡ φτερωτή μας

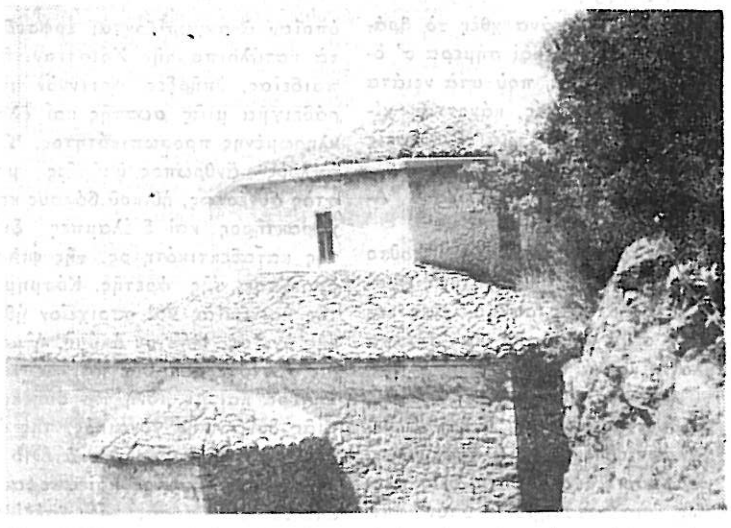

μνήμη σεργιανᾶ ἐκεῖ. Ἐκεῖ, ποὺ ἀχνίζουν ἀκόμα ἄϋλοι καί ἀκατάλυτοι οἱ θρύλοι, οἱ παραδόσεις ροῦ.

Ἡ ἐκκλησία τῆς ΖωοδόχουΠηγῆς εἶναι τό μόνο μνημεῖο τοῦ χωριοῦ μας. Κατασκεύασμα τοῦ περασμένου αἰώνα, μέ προϊστορία καί παράδοση. Ἡ ζωή μας ἔχει συνδεθεῖ μέ τόσες καί τόσες θύμισες μέ αὐτό τό χῶρο. Ὁ προσκυνητής εἰσερχόμενος, καταλαμβάνεται ἀπό δέος ἀπό τήν ἐπιβλητική της ἐμφάνιση καί νιώθει ἀλλιώτικα, ἀναπολώντας ἱερὲς στιγμὲς τοῦ παρελθόντος. Γιατί εἶναι ἀκόμα νωπά τά παιδικά μας διώματα. Ὅλοι ἐκεῖ ἀκούσαμε τό πρῶτο ψέλισμα ἀπό τοῦ παπᾶ τό στόμα. Ἐκεῖ κάναμε τό πρῶτο προσκύνημα καί κάτω ἀπό τή σκέπη καί τήν προστασία της ὁδηγηθήκαμε στό δρόμο τῆς ζωῆς μας. Ἔχει ὅμως ραγίσει ἐπικίνδυνα κατά τή γνώμη τῶν μηχανικῶν τοῦ χωριοῦ μας. Τραυματισμένη ἀπό τούς σεισμούς καί ξεθωριασμένη ὅπως εἶναι παρουσιάζει ὄψη ἐγκαταλειμμένου Οἴκου Θεοῦ καί ζητεῖ ἀπό τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές τήν ἀναστήλωσή της.

Τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἀπευθύνει θερμή παράκληση πρός τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς εὑρισκομένους Σερβαίους, νά προσφέρει ὁ καθένας κατά δύναμη τόν ὀβολό του γιά τήν ἀνοικοδόμησή της καί πρός διαφύλαξη καί διάσωση τοῦ ἱστορικοῦ μας μνημείου.

Στό Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου ἀνοίχτηκε γιά τό σκοπό αὐτό ξεχωριστός λογαριασμός καί πρόσφεραν τή βοήθειά τους οἱ παρακάτω:

Γεωργία Στρίκου — Κομνηνοῦ στή μνήμη τοῦ Στέφανου Κομνηνοῦ καίτοῦ συζύγου της Ἀνδρέα Κομνηνοῦ, δραχ. 2.000.

Σπῦρος Ἀναστασόπουλος (Ψάρι), στή μνήμη τοῦ δασκάλου του Χρίστου Ν. Δάρα ρχ. 500.

Ἀ)φοὶ Τρουπῆ στή μνήμη τοῦ πατέρα τους δραχ. 5.000.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ

Οἱ ἐκεῖ πατριῶτες θά ἐκπροσωποῦνται ἀπό τριμελή ἐπιτροπή

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ πρός τήν ἐπικοινωνία τοῦ Δ.Σ. μέ τούς ἁρμόδιους τῆς Νομαρχίας, τό Συμβούλιο διερχόμενο ἐκ Τριπόλεως ἐπ' εὐκαιρία, ἦλθε σέ ἐπαφή μέ τούς πατριῶτες τῆς ἐκεῖ παροικίας, τούς ὁποίους ἀφοῦ συνεχάρη διότι ζοῦν σάν μιά εὐλογημένη οἰκογένεια, ἐκτιμώντας τίς προοδευτικές τους διαθέσεις καί τό συγκινητικό ἐνδιαφέρον τους γιά τό χωριό, γιά τήν καλύτερη ἐπαφή καί συσσωμάτωσή τους στό εὐρύτερο πλαίσιοτοῦ Συλλόγου, ἐθεώρησε εὔλογη τή συγκρότηση τῶν ἐκεῖ πατριωτῶν σέ ἕνα παράρτημα τοῦ Συλλόγου, τό ὁποῖο ἐκπροσωπούμενο ἀπό μιά 3μελή Ἐπιτροπή θά δύναται νά ἐπικοινωνεῖ μέ τή Διοίκηση τοῦ Συλλόγου. Ἐνδυναμωμένος ὁ Σύλλογός μας σ' ἕνα ἐνιαῖο σύνολο τῶν κατα γομένων ἀπό τήν ἴδια μάνα γῆ, ποὺ οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τούς ἔφεραν μακρυά της, θά ἐκπληρώσουν τό ἱερό χρέος τους πρός τήν Γενέτειρα.

Στό Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου ἀνοίχτηκε γιά τό σκοπό αὐτό ξεχωριστός λογαριασμός καί πρόσφεραν τή βοήθειά τους οἱ παρακάτω:

Γεωργία Στρίκου — Κομνηνοῦ στή μνήμη τοῦ Στέφανου Κομνηνοῦ καίτοῦ συζύγου της Ἀνδρέα Κομνηνοῦ, δραχ. 2.000.

Σπῦρος Ἀναστασόπουλος (Ψάρι), στή μνήμη τοῦ δασκάλου του Χρίστου Ν. Δάρα ρχ. 500.

Ἀ)φοὶ Τρουπῆ στή μνήμη τοῦ πατέρα τους δραχ. 5.000.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΤΡΟΥΠΗΣ

ΣΤΙΣ 18 'Απριλίου τὸ ἀπόγευμα 1970, σὲ ἡλικία 72 ἐτῶν, πέθανε στὴν 'Αθήνα ἐντελῶς ξαφνικά, ἀπὸ καρδιακὴ ἀνακοπὴ ὁ Θεόδωρος Ν. Τρουπῆς. Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου του ἐπροξένησε βαθύτατη συγκίνηση στοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ πατριῶτες, ποὺ κατέκλυσαν τὸ σπίτι τοῦ θανόντος.

'Αργὰ τὴ νύχτα ἡ σορός του μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν γυναίκα του 'Αγγελικὴ καὶ τὰ παιδιά του, Κατερίνα, Νίκο, Δημήτρη, Γιάννη, 'Αποστόλη, Γιῶργο καὶ 'Ελένη, μὲ τὴ συνοδεία τοῦ γαμβροῦ του, νυφάδων, ἐγγόνων, φίλων καὶ πλήθους πατριωτῶν, στὴ γενέτειρά του, Σέρβου — Γορτυνίας, ὅπου, μὲ τὴν συμμετοχὴ ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ, ἔγινε ἡ κηδεία του τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 19 'Απριλίου. Τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία ἔψαλαν οἱ ἱερεῖς Γεώργιος Δρούλιας, Χρ. Κομνηνὸς καὶ Παν. Πανάγου. 'Επὶ τοῦ τάφου ἐξεφώνησε ὁ ἀνηψιός του Γεώργιος Χρ. Δάφας, ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Σὲ μένα ἔλαχε ὁ κλῆρος, νὰ σοῦ πῶ δυὸ λόγια, τώρα ποὺ φεύγεις γιὰ τὸ μακρυνό σου ταξείδι.

Σήμερα μπάρμπα - Θοδωρῆ, ὅλο τὸ χωριὸ σὲ θρηνεῖ. "Αν μποροῦσες καὶ ἔρριχνες μιὰ ματιὰ γύρω σου, θὰ ἔβλεπες ὅλο τὸ χωριὸ συγκεντρωμένο κοντά σου, γιὰ νὰ σὲ χαιρετίσει καὶ νὰ σὲ κατευοδώσει στὸ ἀτέλειωτο καὶ ἀγύριστο ταξείδι σου.

Ξαφνικὰ μπάρμπα —ὅπως ὁ κεραυνὸς σὲ καταξάστερο οὐρανὸ — ἔγειρες καὶ ἔπεσες.

Βιάστηκες νὰ φύγεις καὶ σὺ νὰ τὰς νὰ πάνεις πορέα τοῦ πατέρα μου καὶ στοὺς ἄλλους μπαρμπάδες μας.

"Επεσες ὄρθια καὶ λεβέντικα. "Επεσες καὶ μᾶς ἔφυγες. "Εφυγες, ἀλλὰ γιὰ ὅλους ἐμᾶς ζεῖς. Ζεῖς μπάρμπα στὴ σκέψη μας καὶ εἶσαι πάντα κοντά μας. Τὸ ἀπροσδόκητο νέο τοῦ χαμοῦ σου ἤχησε σὰν καμπάνα χθὲς τὸ βράδυ στὴν 'Αθήνα καὶ σήμερα σ' ὅλη τὴ Γορτυνία, ποὺ στὰ νειάτα σου τὴν ὄργωσες, κάνοντας χίλιες δυὸ δουλειὲς γιὰ νὰ θρέψεις τὴν πολυπληθὴ οἰκογένειά σου.

'Ο μπάρμπα - Θοδωρὴς ὁ 'Αλούπης πέθανε.

Θλιβερὸ καὶ ἀβάσταχτο τοῦτο γιὰ ὅλους μας. "Ολους μᾶς ἀγαποῦσες καὶ μᾶς συμβούλευες καὶ ὅλοι σ' ἀγαποῦσαν καὶ σήμερα κλαῖνε κοντά σου.

'Αγωνίστηκες σκληρὰ καὶ σύ, μὲ θεμιτὰ μέσα καὶ ἔργα, νὰ μεγαλώσεις τὰ παιδιά σου, νὰ τὰ μορφώσεις, καὶ νὰ τὰ δεῖς πλήρως ἀποκατεστημένα στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα καὶ κυρίως ἀκέραιους καὶ ὁλοκληρωμένους ἀνθρώπους.

Μᾶς καθοδήγησες ὅλους στὸ δρόμο τὸν καλό, στὸ δρόμο τὸν ἐνάρετο, στὸ δρόμο τῆς ἀνθρωπιᾶς.

'Η ἀντιμοιβὴ γι' αὐτὸ εἶναι ὅτι ἡ θυμησή σου θὰ εἶναι χαραγμένη πάντα μέσα στὶς καρδιές μας. Δὲν θὰ σὲ δοῦμε ξανὰ νὰ κάθεσαι καρτερικὰ στὸ τουράκι τοῦ μαγαζιοῦ σου καὶ νὰ χαιρετᾶς τοὺς πατριῶτες ποὺ πέρναγαν ἀπὸ μπροστά σου καὶ νὰ τοὺς πειράζεις, οὔτε καὶ στὸ μαγαζί σου, νὰ μᾶς κερνᾶς καὶ νὰ πίνεις μαζί μας. Δὲν θὰ σὲ ξαναδοῦμε οὔτε καὶ στὴν ἐκλησία στὸ ψαλτήρι, νὰ ψέλνει τὰ τραγούδια τοῦ Θεοῦ.

Δὲν θὰ σεξοῦμε πιὰ νὰ σηκώνε ται ἀπὸ τὰ χαράματα τῆς Κυριακῆς, νὰ πᾶς στὸ στασίδι σου στὴν 'Αγια - Μαρίνα, οὔτε καὶ νὰ βγάλεις περίπατο τὰ ἐγγόνια σου, στὸ πάρκο τῆς γειτονιᾶς νὰ παίζουν.

Πάντα ἔλεγες ὅταν πεθάνω, θέλω νὰ μὲ θάψετε στοῦ Σέρβου, κον τὰ στοὺς τάφους τῶν γονιῶν μου καὶ τὰ παιδιά σου, σοῦ ἐκπληρώνουν τὴν στερνή σου ἐπιθυμία. Καὶ νάμαστε τώρα, ὅλοι γύρω σου, γιὰ τὸ φιλὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

"Ας εἶναι ἐλαφρὸ μπάρμπα τὸ χῶμα τοῦ χωριοῦ μας ποὺ σὲ λίγο θὰ σὲ σκεπάσει.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη
Γεώργιος Χρ. Δάφας

— ★ —

«'Ο ἄνθρωπος εἶναι παιχνίδι τῆς τύχης, κατοικία τῶν αἰσθήσεων, ἀγγεῖον τοῦ πνεύματος καὶ ἀπαίτηση τῆς γῆς». 'Ακολουθώντας τὴν κοινὴ ἀνθρώπινη μοίρα, μετὰ 72 χρόνια ἀκατασίγαστου διαπάλης στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἕνα ἡλιοβασίλεμα τοῦ 'Απριλίου ἀπῆλθες ἤρεμα ἀπὸ τὴ ζωή, ἀλησμόνητε παππού. 'Ως θυελλώδης ἄνεμος ἐνέσκυψε σ' ὁλόκληρη τὴν Σερβαΐϊκη κοινωνία τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου σου. 'Ο μπάρμπα - Θοδωρὴς ποὺ μὲ τὸ γόητρον τῆς προσωπικότητός του ἀποτελοῦσε ζωτικὴ μονάδα τοῦ Σέρβου, δὲν ὑπάρχει πλέον.

Δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον νὰ παρουσιάση κανεὶς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἔκτασή της τὴν προσωπικότητα ἑνὸς ἀποθανόντος. "Αν καὶ ἐλάχιστα ὅμως λόγια, εἶναι ἱκανά, νὰ σκιαγραφήσουν τὸν ἀληθινό του χαρακτῆρα.

Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν ἐνάρετος, τίμιος, ἁπλοῦς, ἥσυχος, ἥρεμος καὶ ἀτάραχος προκαλοῦσε τὸ σεβασμὸ τῶν πάντων. 'Εφοδιασμένος διὰ μιᾶς διαφανοῦς, καθαρᾶς καὶ γνησίας ψυχῆς εἰς τήν ὁποίαν ἀναγνωρίζονται ἐμφανῶς τὰ κατάλοιπα τῆς Χριστιανικῆς παιδείας, ὑπῆρξες φαεινὸν παράδειγμα μιᾶς σωστῆς καὶ ὁλοκληρωμένης προσωπικότητος. 'Ως ἁπλοῦς ἄνθρωπος ὑπῆρξες μεστὸς συνέσεως, ἠθικοῦ βάρους καὶ χαρακτῆρος καὶ διέλαμπες διὰ τῆς καταδεκτικότητος, τῆς φιλοφροσύνης, τῆς ἀρετῆς. Κόσμημα τῆς κοινωνίας καὶ στοιχεῖον ἠθικῆς ὑγείας. Νήπιον ἀκόμη, ἡ μοίρα σοῦ στέρησε διὰ παντὸς τὸν πατέρα καὶ μὲ μόνη τὴν βοήθεια μιᾶς δυναμικῆς γυναικός, τῆς ἀλησμόνητης μητρός σου ἀτένισες τὴν ζωὴν μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα. 'Οδυσσειακὸν ταξείδι, πρὸς μίαν ἀπόμακρον 'Ιθάκη. Μετὰ μόχθου καὶ μὲ ἀρωγὸν τὴν συνείδηση τῶν ἱκανοτήτων σου, τὴν ἠθικήν σου βούληση καὶ τὴν ἐμμονὴν εἰς ὡρισμένας ἀνωτέρας ἐπιδιώξεις, κατόρθωσες νὰ δημιουργήσεις μίαν ἠθικὴν οἰκογένειαν. 'Αγωνίστηκες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἐπιούσιου. 'Ο ὠμὸς ρεαλισμός σοῦ ἐπέβαλε νὰ θησαυρίσης τὸν πρόωρον χαμόν τῆς θυγατρός σου. Καὶ πάλιν ὅμως κατόρθωσες νὰ θεραπεύσης τὴν ἀπογοήτευσιν, νὰ ἀποκαταστήσης τό χαλαρόν ἠθικόν σου καὶ μὲ μοναδικὴ ἐλπίδα τὰ τέκνα σου ν' ἀτενίσης καὶ πάλι μὲ πίστιν πρός τὸ μέλον. Μὲ ἔμφυτον τὴν βαθεῖαν πίστιν σου πρὸς τὸν Θεὸν ὑμνοῦσες τὴν μεγαλοπρέπειά Του ἄδοντας τοὺς ἐκκλησιαστικούς Του ὕμνους εἰς τὸν ναὸν τῆς γενεθλίου γῆς σου. 'Η ἀσθένεια ὅμως σοῦ προκάλεσε μακροχρόνιον καθήλωσιν καὶ σοῦ ἐλημιούργησε ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν. Τὴν σκυτάλη ὅμως τῆς ζωῆς συνέχισαν τὰ τέκνα σου, τὰ ὁποῖα ἐγκολπούμενα τὰ ἠθικά σου ἰδεώδη ἠξιώθης νὰ ἴδης νὰ καταλαμβάνουν τὰς πλέον ἀξιολόγους κοινωνικὰς θέσεις.

Παππού, μᾶς ἄφησες διὰ παντός. 'Υποκύπτων εἰς τὴν φυσικήν ἐμπάθειαν κανένα, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς οὐδεμίαν παρουσιάζει ἐξαίρεσιν, ἀναπαύεσαι αἰωνίως εἰς τὰ 'Ηλίσια πεδία, εἰς τὰ «λιβάδια γεμάτα ἀπ' ἀσφοδέλι», εἰς τὸν ζοφερὸν κι' ὀδυνηρόν "Αδην. Τὸ ἀσφυκτικὸν ὄστρακον τοῦ σώματός σου θραύεται καὶ πλήρως ἀναγεννημένη, ἀπολυτρωμένη ἡ ψυχή σου λούζεται ἀπὸ τὸν παμφανῆ ἥλιον τῆς ἀθανασίας. 'Η ψυχή σου καλπάζουσα ὁδηγεῖται πρὸς τὰ ἄνω ἀκολουθοῦσα τὴν φρενήρη πορείαν τῆς τελείωσης. 'Ιδοὺ ἡ ἀπελευθέρωσις! 'Η γεῦσις τῆς ἀθανασίας εὑρίσκεται ἐν πλήρει ὁλοκληρώσει. Εἰς ἡμᾶς τὰ προσφιλῆ σου πρόσωπα, ὁ χαμό σου ὁδήγησε εἰς σκότιον νέφος τυφλώσεως, διότι ὁ δαίμων τοῦ σκότους εὑρίσκεται ἐν πλήρει θριάμβῳ. Αἱ χεῖρες μας δὲν ἔχουν κἂν τὸ θάρρος νὰ ὑψωθοῦν εἰς ἀπεγνωσμένην παράκλησιν ἱκεσίας. Σὲ ἐνθυμούμεθα παντοῦ καὶ πάντα.

Εἰς τὸ ψαλτήριον τῆς ἐκκλησίας μας, εἰς τὴν ἀτραπὸν ποὺ ἀνέβαινες καρτερικὰ ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη ἀπὸ τὴν Κάπελη ὡς τὴν Ραχούλα, εἰς τὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μας. 'Η πεποίθησίς μας ὅτι ἀναπαύεσαι μεταξὺ τῶν δικαίων, μᾶς ἀπαλύνει τὸν πόνον.

'Αλησμόνητε παππού. 'Ως σῶμα ἀπέθανες. 'Ως φυσιογνωμία ὅμως διὰ τοῦ ψυχικοῦ σου μεγαλείου ὑπάρχεις αἰώνια ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας.

Τὰ ἐγγόνια σου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΑΝΗΜΕΡΑ τῆς γιορτῆς τῆς Παναγίας στὶς 11 'Απριλίου πού πῆγες γὰ χαρεῖς καὶ νὰ γιορτάσεις μαζὶ μὲ τούς δικούς σου τίς ἅγιες μέρες τοῦ Πάσχα ποιὸς νὰ τὸ φανταζόταν, ἐκεῖ ἀπρόσμενα καὶ σὲ ὥρα ἀνύποπτη ὁ Χάρος καιροφυλαχτῦοσε νὰ σοῦ κόψει τὸ νῆμα τῆς ζωῆς.

Σὰν κεραυνὸς ἔφτασε τὸ θλιβερὸ μήνυμα στὴν 'Αθήνα ὅτι ὁ θεῖος ὁ Στέφανης πέθανε. Γλυκὸς καὶ πρᾶος ὅπως ἦσουν ἔτσι ἤρεμα καὶ ἥσυχα ἔφυγε ἡ ψυχή σου στόν Πλάστη. Γιὰ ν' ἀφήσεις σ' ὅλους ἐμᾶς, τούς πίσω σου ἀξέχαστε θεῖε ἀβάσταχτο τὸν πόνο τοῦ χωρισμοῦ, γιατὶ μεζί μὲ τήν πονεμένη σου γυναίκα καὶ τὰ παιδιά σου ὑπῆρξες γιὰ μᾶς ὁ στοργικός προστάτης, πού κοντά σου νιώθαμε τὴ σιγουριὰ καὶ καλοσύνη μέ τίς καλές σου συμβουλὲς καὶ νουθεσίες. Μᾶς εἶχες περιβάλει μὲ τόση ἀγάπη. 'Αγάπη καὶ στοργή πού σκόρπιζες ἀφειδόλευτα, γιατί πήγαζε ἀπὸ τὸν πλούσιο κόσμο τῆς ψυχῆς σου.

Σὰν δάσκαλος ἔκανες τὸ χρέος σου. Μὰ τὸ Λυκούρεσι ὀφείλει πολλὰ σὲ σένα πού μόχθησες γιὰ τό χωριό μας καὶ τὸ Κοινωνικό σύνολον προσφέροντας στούς πατριῶτες σου πρόθυμα κάθε ἐξυπηρέτηση, Πρωτοπόρησες στὴν κατασκευή τοῦ δημόσιου δρόμου καὶ στὸ τόσο ἀπαραίτητο ὑδραγωγεῖο τοῦ χωριοῦ μας. 'Υπηρέτησες πιστὰ τὸ Σύλλογο καὶ ἐπί προεδρίας σου ἀνεγέρθηκε τὸ Μνημεῖο τῶν Πεσόντων. "Εργα πού θὰ ἀφήνουν σὲ μᾶς ἀγέραστη τή μνήμη σου καί θὰ σὲ εὐγνωμονοῦμε.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη
'Αλησμόνητε θεῖε Στέφανε
ΤΑΣΟΣ ΣΠΑΓΑΚΟΣ

— ★ —

ΧΡΕΟΣ συγαδελφικοῦ καὶ φιλικοῦ δεσμοῦ πολλῶν χρόνων μοῦ ἐπιβάλλει νὰ σκιαγραφήσω μὲ τὰ λιγα αὐτὰ λόγια τή ζωή σου.

Πῶς θὰ μποροῦσα ὅμως νὰ σοῦ πλέξω τά ἐπιθανάτια ἐγκώμια ὅταν καί οἱ πιό θερμὲς λέξεις ὑπερακοντίζονται ἀπὸ τήν πραγματικότητα; Καί πῶς νὰ βγάλω ἀπὸ τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου τὸ λιτό μου ὑμνολόγιο ὅταν ὡς κεραυνὸς ἐν αἰθρία τὸ ξαφνικό τοῦ θανάτου ἄγγελμα μοῦ δένει τή γνῶσσα καί μοῦ σφίγγει τὸ λογισμό;

'Εγκατέλειψες τὸν κόσμο τῆς γήινης ματαιότητας καί ἄφησες στὴν καρδιά μας μιὰ εἰκόνα πλαισιωμένη, ἀπὸ τὸ φωτοστέφανο τῆς ἀγάπης. Καὶ ἀνεξίτηλα τὰ σημάδια τοῦ περάσματός σου ἐκ τοῦ κόσμου τούτου γιατὶ ἀγωνίστηκες τὸν ἀγώνα τὸν καλὸ καὶ τὸν ὡραῖο καὶ ἡ ζωή σου ἦταν μιὰ διαρκὴς ἀρετή.

Πλούσιοι ὑπῆρξαν καί θὰ μείνουν οἱ καρποί τοῦ ἔργου σου, τοῦ ἤθους καὶ τῆς ἀρετῆς του. 'Ως δάσκαλος ὑπηρέτησες τὸ ὑψηλὸ τῆς Παιδείας Λειτούργημα πού τούτη τή στιγμὴ σὲ θρηνοῦν ὄχι μόνο τὰ λαμπρά σου παιδιά, ἡ ἀφοσιωμένη σου σύζυγος, οἱ συγγενεῖς ἀλλὰ καί οἱ γενεὲς τῶν πνευματικῶν σου παιδιῶν. Θλίβονται τά πλήθη τῶν μαθητῶν σου πού μὲ τή διδασκαλία τοῦ φωτεινοῦ πνεύματός σου καί μὲ τή θερμουργό καθοδήγηση τοῦ παραδείγματός σου, ἐφώτισες τὸ νοῦ τους, ἐθέρμανες τὴν ψυχή τους καί ὁδήγησες τὰ βήματά τους πρὸς τὸν ἀνηφορικό ἀλλὰ καί τὸν ὡραῖο καί τιμημένο δρόμο τοῦ Χριστιανικοῦ βίου. Γιατί πρῶτος ἐσύ ὑπῆρξες ἄνθρωπος ἀληθινὰ ὑποδειγματικὸς καί πρότυπον "Ελληνα δασκάλου.

'Ως ἀξιωματικὸς τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ ἐκπλήρωσες τὸ ὑψηλὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος σου. 'Αγάπησες μὲ πάθος τὸ χωριό σου, πρόσφερες σ' αὐτὸ τὸν καλύτερο ἑαυτόν σου καί πλούσια καί δημιουργική ὑπῆρξε ἡ δράση στὸ Σύλλογό σου σὲ ἔργα εὐποιΐας. 'Υπῆρξες ἄριστος οἰκογενειάρχης καὶ εὐτύχησες νὰ ἰδεῖς ἄριστα ἀποκαταστημένα τὰ παιδιά σου

"Ας εἶναι ἀλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Λυκουρεσαΐϊκης γῆς πού σὲ σκέπασε καὶ δροσερὴ ἡ πνοὴ τοῦ κατερχόμενου ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ 'Αρτοζήνου ἀνέμου πού θὰ φθάνει ὡς θυμίαμα εὔοσμο ἐπάνω ἀπὸ τὸ γωπό τάφο σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη
'Αείμνηστε καί ἀγαπητέ μου φίλε.

Β. Δ.

ΠΑΝΑΓΟΣ Γ. ΣΧΙΖΑΣ

Στίς 8 'Απριλίου πέθανε στήν 'Αθήνα καί κηδεύτηκε τήν ἑπομένη στοῦ Σέρβου σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν ὁ ἀξιοαγάπητος καί ἐνάρετος συμπατριώτης μας Πανάγος Γ. Σχίζας.

'Ο ἄνθρωπος πού διακρινόταν γιά τό φιλήσυχο χαρακτῆρα του Καλοκάγαθος καί ἀνεξίκακος ποτέ κανένα δέν ἀδίκησε. 'Ο Πανάγος Γ. Σχίζας ὑπῆρξε ἕνα πραγματικό διαμάντι ἀνθρώπινης καλοσύνης πού εἶχε κερδίσει τήν ἀγάπη καί τή συμπάθεια ὅλων του τῶν πατριωτῶν καί σάν τέτοιος δύσκολα θά σβύσει ἀπό τή μνήμη τῶν Σερβαίων.

'Απεχώρησε τοῦ κόσμου τούτου μέ τή συνείδηση ἀναπαυμένη

▶ ΒΛΕΠΕ 3Η ΣΕΛΙΔΑ

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΠΑΝΑΓΟΣ Γ. ΣΧΙΖΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ 2η σελίδα) διότι ἐκπλήρωσε τό χρέος του. Δοκίμασε τή χαρά ἀποκαταστάσεως τῶν δυό του γιῶν καί θυγατέρων καί μετά τήν ἀπώλεια τῆς συζύγου του ζοῦσε κοντά τους, σέ ἕνα ὑποδειγματικό περιβάλλον οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς γιατί τόν εἶχαν περιβάλλει μέ τόση ἀγάπη καί στοργή!

Στό ἄγγελμα τοοῦ θανάτου του ἔσπευσε νά παραβρεθεῖ ἀπό τήν Ἀμερική ὁ γιός του Λάκης. Εἰς δέ τήν τελευταία του κατοικία τόν ξεπροβόδισαν μαζί μέ τούς οἰκείους του μέ εἰλικρινή θλίψη, ὅλοι του οἱ συμπατριῶτες.

Αἰωνία σου μνήμη καί ἐλαφρό τό χῶμα τῆς πατρικῆς Γῆς πού σέ σκέπασε καλέ μας πατριώτη.

Β.Δ.

— * —

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ Σ. ΣΠΑΓΑΚΟΥ

—Πέθανε στήν Ἀθήνα 22 Ἀπριλίου καί μετὰ τιμητική νεκρώσιμη ἀκολουθία στ ὀΝαὸ τοῦ Ἁγ. Παύλου Νέων Σεπολίων, χοροστατοῦντος τοῦ ἐπισκόπου Περιστερίου, τάφηκε στὸ Νεκροταφεῖο Περιστερίου μὲ πάνδημη συμμετοχὴ συγγενῶν, γνωστῶν καί φίλων ἡ Σταματίνα Σπυρ. Σπαγάκου ἀπὸ τὸ Λυκούρεσι.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» ἐκφράζει πρὸς τούς οἰκείους της θερμὰ συλλυπητήρια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΝΤ. ΒΕΡΓΟΥ

Πλήρης ἡμερῶν, ἀλλὰ μὲ τήν ψυχὴ ἀναπαυμένη, σὲ ἡλικία 86 ἐτῶν, ἀφοῦ ἀγωνίστηκες σκληρά στὴ ζωὴ μετὰ τοῦ ἀείμνηστου συζύγου σου καὶ εὐτύχισες νὰ χαρεῖς δώδεκα ἐγγόνια καί εἴκοσι δισέγγονα παρέδοσες τή ψυχή σου στόν Πλάστη ἀλησμόνητη θεία.

Ἤσουν τόσο καλή γι' αὐτὸ καὶ ἕνα πλῆθος κόσμου μαζί μὲ τούς δικούς σου, μὲ τήν καρδιὰ θλιμμένη, σὲ συνοδέψαμε ὡς τήν τελευταία σου κατοικία, στή γῆ τῆς γεννήσεώς σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη

Παναγιώτης Ἀθ. Βέργος

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΟΥΠΗΣ

ΕΦΥΓΕ γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας μιὰ χαρακτηριστικὴ μορφὴ ἀνθρώπου ποὺ τὸ πέρασμά του θὰ μείνει ἱστορικὸ στὴ ζωὴ τῶν Σερβαίων.

Μιὰ ἀνθρώπινη φυσιογνωμία ποὺ μετέδιδε ζωὴ καὶ ἀκτινοβολοῦσε παλμὸ καὶ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὴ ζωντάνια τῆς δικῆς της ὕπαρξης. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ μὲ τὴν παρουσία του ἀναπλήρωνε τὴ μονότονη ζωὴ καὶ ἔδινε περιεχόμενο στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐκτυλίσσονται μπρός μας οἱ εἰκόνες τῆς ζωῆς τοῦ ἀείμνηστου Θεόδωρου Τρουπῆ (Ἀλούπη), ποὺ στὶς παντοειδεῖς κοινωνικές του ἐκδηλώσεις διέκρινες τὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δραστήριου, τοῦ δυναμικοῦ, τοῦ γενναίου μὲ πάντα ἑκδηλη τὴν αἰσιοδοξία, ἀπόρροια καὶ ἐκχείλισμα ἑνὸς ὡραίου ψυχικοῦ κόσμου. Ὑπόδειγμα ἄξιου καὶ λαμπροῦ οἰκογενειάρχη εὐτύχησε νὰ ἰδεῖ ἄριστα ἀποκατεστημένα τὰ παιδιά του.

Ὁ φλογερὸς του πόθος ἦταν νὰ ταφεῖ στὴ γῆ τῶν πατέρων του καὶ οἱ συμπατριῶτες του κατὰ τὸ θάνατό του, ἀποχαιρετώντας τον, νὰ πιοῦν ὅλοι κρασὶ ἀπὸ τὸ Βαγένι, αὐτὸ ποὺ ποθοῦσε ἡ ψυχή του, ἱκανοποιήθηκε.

Ἀλλὰ καὶ πιὰ ἄλλη τιμὴ θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ δοθεῖ μεγαλύτερη αὐτῆς ἀπὸ τὰ παιδιὰ καὶ ἐγγόνια του ποὺ πλαισιούμενα ἀπὸ συμπατριῶτες, συγγενεῖς καὶ φίλους συνοδεύοντάς τον στὴν τελευταία του κατοικία μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης μεγάλο κύκλο ἐσχημάτιζαν γύρω ἀπὸ τὸ σεπτὸ φέρετρό του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη καὶ ἀλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Σερβαΐικης γῆς ποὺ σὲ σκέπασε ἀείμνηστε ξάδερφε Θέδωρε Τρουπῆ.

Β.Δ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Δυό κουρασμένοι ὁδοιπόροι βλέπουν ἐπιτέλους ἕνα σπίτι. Βάζοντας λοιπόν ὅλες τίς δυνάμεις τους καταφέρνουν νά φτάσουν στό σπίτι.

Ὁ φιλόξενος χωρικός βλέποντας τους κουρασμένους τούς φέρνει νά φᾶνε ψωμί κι ἐλιές. Μόλις τελειώνουν λέει ὁ ἕνας.

— Ἀπό τήν πείνα μου κόντεψα νά φάω καί τά κουκούτσια.

— Καλά τοῦ λέει ὁ φίλος του ἀδιάφορα. Εἶχαν καί κουκούτσια;

***

Ἕνας ἄρχοντας Ἰταλός πάει σέ μιά πόλη τοῦ Ἰσραήλ. Γιά πρώτη φορά στό δρόμο συναντάει ἕναν Ἰσραηλίτη.

—Ἐ, Μωϋσή, δέν μοῦ λές σέ παρακαλῶ ποῦ εἶναι ἐδῶ ἡ Νομαρχία;

— Πῶς ξέρεις ὅτι μέ λένε Μωϋσή;

— Τό μάντεψα λέει ὁ Ἰταλός.

—Ἐ, τότε μάντεψε καί πού εἶναι ἡ Νομαρχία.

***

Ὁ μαθητής ἐπιστρέφει ἀπό τό σχολεῖο καί λέει μέ χαρά στή μάννα του.

— Μητέρα σήμερα πῆρα δέκα. Πέντε στή ἱστορία καί πέντε στή γεωγραφία, δέκα.

Ν. Κουτσανδριάς

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΘΕΡΜΟΣΥΣΣΩΡΕΥΣΕΩΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ
Τηλ.: 8828-569

ΗΡΑΚΛΗΣ Γ. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ Κ. ΛΟΥΡΟΥ 1
(ἔναντι Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας)
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Ἰατρείου 77.89.280
Νοσοκομείου 77.91.816
Οἰκίας 67.15.777

ΣΤΑ... ΠΕΤΑΧΤΑ

● Μιὰ φορὰ ἕνας διάβολος σὰν γέρασε δὲν καλογέρεψε, ἀποφάσισε νὰ γυρίζει γύρω - γύρω τήν ἐκκλησιά.

Τοῦρθε μιὰ βουλὴ νὰ γκρεμίσει στοῦ σκέμπτη τὰ παιδιά τοῦ σχολειοῦ. Γίνεται γάϊδαρος μὲ σαμάρι καί τριχιὲς καί πάει στήν αὐλή τοῦ σχολειοῦ. Βούρ τὰ παιδιὰ ἀνεβήκανε οὖλα ἀπάνου του... ἄλλα δεθήκανε μὲ τίς τριχιὲς ἄλλα κρεματζαλιαστήκανε στήν οὐρὰ καί στ' ἀφτιά. Εὐχαριστημένος ὁ ἐξαποδῶ κίνησε...

Ἕνα μικρὸ τῆς πρώτης δὲν μπόρεσε νὰ γραπωθεῖ καί πήγαινε ἀπ ὀπίσω παραπονεμένο... Σὰν ἔφτασε ἡ μυρμιγγιὰ στὸ χεῖλο τοῦ γκρεμοῦ, εἶδε ὁ μικρούλης τὸ κακό πού θελαγένει καί σὰν δὲν μπόρηγε νὰ γυρίσει πίσω τὸ τσιοῦρμο, βουτάει ἕνα ἀπόδαυλο ἀπὸ τὴ στάνη καὶ τὸ χώνει στόν πάτο τοῦ γαϊδάρου... Κ ο ύ φ ὁ γάϊδαρος γίνηκε χίλια κομμάτια... Ἀπό τότε λένε: «Τὰ παιδιὰ σκάσανε τὸ διάβολο...

● Ὁ «Ἀρτοζῆνος» δὲν εἶναι δημοσιογραφικό ἐργαλεῖο... εἶναι μόνο:

—Ὁ αὐλόγυρος τῆς ἐκκλησιᾶς ἀπολειτουργα.

—Ἡ καμπανούλα κι ὁ τελάλης μας στὸ σούρουπο τὴν ὥρα τῆς συνέμπασης...

—Ἡ ξέλαση τὰ χινοπωρινὰ καί χειμωνιάτικα βράδια.

—Ὁ ἀποκριάτικος γουρνοκαρούτζαφλας.

—Τὸ ἀποκριάτικο σεῖρι.

—Τὸ τραγούδι τοῦ συμπεριοῦ... «Τοῦτο τὸ καλοκαιράκι...».

—Τὸ μοιρολόγι στὸ προσκέφαλο τοῦ ξαπλωμένου ἑτοιμοτάξιδου.

—Τὸ τηλέφωνο πρός... Παλούμπα...

—Τὸ ταχυδρομικό δέμα πού ξαγναντίζει στὴ Λεσιά...

—Τοῦ δάσκαλου καί τοῦ ἐσπερινοῦ ἡ καμπάνα.

—Οἱ σπαρτολόγισσες.

—Τὸ κοκολόγημα στὶς καρνες.

—Τὸ παραγώνι πού τὸ φωτᾶνε τὰ πουρναρίσια κούτσουρα.

—Τὸ μπεσίκι καὶ τὸ γλυκό νανούρισμα τῆς μάνας ἢ τῆς γιαγιᾶς.

—Τὰ κακάβια στίς βρύσες.

—Τὰ ἀλώνια καί οἱ λινοί.

—Οἱ στροῦγκες καί τὰ νυχτοσκαρίσματα.

—Τὸ ξέβγαλμα (ἀχάραγο) καί τὸ καλωσόρισμα τῶν μαστόρων.

—Τὸ διάσιμο, τὸ μήτωμα καί τὰ κεντίδια στὸν ἀργαλιό.

—Τὰ γλέντια στήν αὐλή τῆς κατωκκλησιᾶς.

Εἶναι τέλος οὔλο τὸ χωριὸ μὲ μιᾶς' κι οὔλοι οἱ χωριάτες του ἕνας - ἕνας' ὅπου κι ἄν εἶναι στὸ ντουνιά.

Κανείς μας δὲν εἶναι πιό ἔξυπνος ἀπὸ τὸν ἄλλονε.

Ὁ Π ε τ α χ τ ὸ ς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΙΝΗΣΗ

— Ἀνεχώρησε γιά τήν Ἀμερική πρός τελειοποίηση τῶν σπουδῶν του ὁ συμπατριώτης μας καρδιολόγος - παθολόγος, ἐπιμελητής τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός», κ. Ἰωάννης Ν. Δημόπουλος.

—Ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ἀμερική, γιὰ 2μηνη ἐκεῖ παραμονή, ὁ συμπατριώτης μας κ. Δημήτρης Τσαντίλης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Ἡ κ. Ἀντωνία Κοσμᾶ Σκλάβου (κόρη τοῦ Πανάγου Βέργου) ἐγέννησε χαρούμενο κοριτσάκι.

—Ὁ ἱερέας Διονύσιος Στ. Βέργος ἀπέκτησε καί δεύτερο ἀγοράκι.

Στούς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νὰ τούς ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ἀρραβωνιάστηκε στοῦ Σέρβου ὁ κ. Γεώργιος Ν. Λιατσόπουλος μὲ τὴ δ. Βασιλική Ἠλ. Σχίζα.

Τούς εὐχόμαστε καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

—Στίς 7 Ἀπριλίου, Δευτέρα τοῦ Πάσχα ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ διαμένοντος εἰς Σέρβου κ. Ἰωάννη Μαρ. Ρουσιᾶ μετὰ τῆς δ. Βούλας Κουτσουμάρη ἀπὸ τὸ Ἁγιονέρι (Μπέτσι). Ἕνα πλῆθος συμπεθέρων ἀπὸ ἑκατόν πενήντα ἄτομα, ὄχι ὅμως μὲ ζῶα ἀλλὰ μὲ τά σύγχρονα μέσα ξεκίνησαν γιὰ τὰ στεφανώματα γιὰ τὸ χωριὸ τῆς νύφης καί ἄλλα πενήντα προστέθηκαν κατὰ τὴν ἐπιστροφή γιὰ νὰ ἐπακολουθήσει ἕνα τετρακούβερτο, ἀξέχαστο γλέντι πού πράτησε ὡς τήν ἄλλη μέρα. Ἔτσι πού οἱ παφευρισκόμενοι στὸ χωριό θυμήθηκαν τούς παλιούς χωριάτικους γάμους.

Κουμπάρος ἦταν ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἠλ. Σχίζας.

Τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Κωνσταντίνου Κολωνοῦ, ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ συμπατριώτη μας κ. Γεωργίου Κ. Παγκράτη μετὰ τῆς δεσποινίδας Αἰμιλίας Διαγγελάκη. Στὸ μυστήριο παραβρέθηκαν πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ὁποῖοι εὐχήθηκαν στοὺς νεονύμφους χαρούμενη ζωή.

Μετὰ τὴ στέψη παρατέθηκε πλούσιο δεῖπνο καὶ ἀκολούθησε γλέντι καὶ χορὸς μὲ ὅλη τὴ Σερβαΐικη χάρη.

— Τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα στὸν Ι. Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη Φιλοπάππου, ἡ δ. Θεοδώρα Ι. Τρουπῆ καὶ ὁ κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος ἀπὸ τὰ Παφαδείλια Μεγαλοπόλεως, τέλεσαν τοὺς γάμους τους

Στὸν Ι.Ν. Ἁγίας Σοφίας Πειραιῶς τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα ὁ κ. Ἀντώνης Μαρκόπουλος γιὸς τῆς Παναγούλας Κ. Γκούτη τέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δεσποινίδας Ἐμμανουέλας Σακελλαροπούλου.

— Στὶς 13 Ἀπριλίου στὸν Ι.Ν. Εὐαγγελιστρίας Περιστερίου ὁ κ. Σωτήριος Σταθόπουλος γιὸς τῆς Μαρίας Ἀθ. Βέργου καὶ ἡ δ. Εὐαγγελία Τσολιᾶ τέλεσαν τοὺς γάμους τους.

Μετὰ τὴ στέψη σὲ κοσμικὸ κέντρο Ἀνθουπόλεως παρατέθηκε πλούσιο δεῖπνο, στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν ὑπερτριακόσιοι συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν νεονύμφων καὶ ἐπακολούθησε ἕνα θαυμάσιο Σερβαΐικο γλέντι.

Στὶς 13 Ἀπριλίου στὸν Ι.Ν. Εὐαγγελιστρίας Ν. Λιοσίων. ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτη Διαμ. Κουτσανδρέα μετὰ τῆς δίδος Χρηστίνας Σταυροπούλου ἀπὸ τὸ Σαρακίνι — Ἡραίας.

Μετὰ τὴ στέψη, παρατέθηκε δεῖπνο καὶ ἐπακολούθησε χορὸς καὶ γλέντι σ' ἕνα Σερβαΐικο περιβάλλον.

— Στὶς 20 Ἀπριλίου στὸν Ι.Ν. Ἁγ. Βαρβάρας Τριπόλεως ἡ δ. Γεωργία Εὐαγγ. Σάλλαρη (κόρη τῆς Ἑλένης Γ. Βέργου), καὶ ὁ κ. Ἀντώνιος Κωτσονόπουλος, τέλεσαν τοὺς γάμους τους.

Στὰ εὐτυχῆ ζεύγη τῶν νεονύμφων, ὁ Σύλλογος καὶ ὁ «Ἀρτοζῆνος» ἀπευθύνει θερμὲς εὐχές, γιὰ μιὰ ζωὴ ρόδινη καὶ ἀνέφελη.

— Στὴν ἀγαπημένη μου ἀνεψιὰ Γεωργία Εὐαγγ. Σάλλαρη ποὺ τέλεσε τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου Ἀντωνίου Κωτσονόπουλου, εὔχομαι ὁλόψυχα, ζωὴ χαρούμενη καὶ εὐτυχισμένη.

Διονυσία Βέργου—Φλουκαράκη

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ.

—Ὁ συμπατριώτης κ. Ἰωάννης Παν. Κουτσανδρέας ἔλαβε πρόσφατα ἐπαξίως τὸ πτυχίο τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

—Ὁ συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Ι. Γιαννακόπουλος ἀπεφοίτησε ἐκ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς μὲ τὸ βαθμὸ ἄριστα καὶ ἔτυχε ὑποτροφίας.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» τούς συγχαίρει θερμὰ καί τούς ἀπευθύνει ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ ἕνα λαμπρό μέλλον.

Εὐχαριστήριον

Ὅλους τούς συγγενεῖς καί φίλους πού μὲ κάθε τρόπο συμπαραστάθηκαν στὸ βαρύ μας πένθος γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα καί παππού ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗ θερμὰ εὐχαριστοῦμε.

Ἡ γυναίκα του. Τὰ παιδιά του. Τὰ ἐγγόνια του.

Μνημόσυνα

Τὴν Κυριακή 25 Μαΐου 1980 θὰ γίνῃ στὸν Ἱερὸ Ναὸ «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» στοῦ Σέρβου 40ήμερο μνημόσυνο, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα καὶ παππού.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗ

Ἡ γυναίκα του Ἀγγελική
Τὰ παιδιά του
Τὰ ἐγγόνια του.

—Τελέστηκε στοῦ Σέρβου 40ήμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀείμνηστου Ἰωάννη Γ. Στρίκου.

—Κ. Χρῆστον Ι. Μαραγκόν: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἐπιστολή σας καί χαιρόμαστε ἰδιαιτέρως γιὰ τὶς ἀπόψεις σας πού σὲ πολλὰ σωμεῖα συμφωνοῦν καί μὲ τίς δικές μας σκέψεις καὶ ἀπόψεις.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΑΝΑ

ΜΙΑ ΑΠΟ τίς ἀνοιξιάτικες καὶ λουλουδημένες μέρες τοῦ Μάη εἶναι ἀφιερωμένη ἀπὸ τούς λαοὺς τῆς γῆς στὴ μάνα. Στὴ μάνα πού σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη θά ἔπρεπε νὰ εἶναι κάθε μέρα τό τιμώμενο πρόσωπο, γιατί μὲ τό δικό της ἥλιο θερμαίνεται, φωτίζεται καὶ πορεύεται τό παιδί, ὁ ρόδινος ὄρθρος τῆς αὐγῆς· γιατί μὲ τόν πλούσιο συναισθηματισμό της καὶ τὴ δύναμη τῆς αὐτοθυσίας της δίνει ζωή καὶ χρῶμα στὸ οἰκογενειακόν περιβάλλον.

Χιλιάδες στίχοι καὶ τραγούδια συνταιριάστηκαν γιὰ νὰ ὑμνήσουν τὸ θαυμάσιο αὐτὸ ὄν, πού ἀποτελεῖ τὸ προσφιλέστερο πρόσωπο· τὸ αἰώνιο σύμβολο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς, τήν πιγή τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς.

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ, οἱ προικισμένοι μὲ τά «χρυσὰ δῶρα τοῦ Ἀπόλλωνα» ἀμέτρητες φορὲς ἐμπνεύστηκαν καὶ πῆραν σὰ θέμα τους καὶ ὕμνησαν τή μητρότητα.

Λυρική ἀνάβρα, συναισθηματικοί χείμαρροι ξεχύθηκαν μέσα ἀπ' τὶς μυχιαίτατες δημιουργικές τους πηγὲς καὶ συνεπῆραν μὲ τὸ ξέσπασμά τους ἀμέτρητα διωματικὰ στοιχεῖα πού εἶχαν ἀποτεθεῖ εὐλαβητικὰ στούς ἱερώτερους χώρους ὅπου μόνο δέχονται κάθε τι τὸ προερχόμενο ἀπ' τή σχέση παιδιοῦ καὶ μάνας καὶ κρυσταλλώθηκαν σὲ στίχους ποιητικῆς ἀθανασίας.

Τὸ ἀσύλληπτο μεγαλεῖο τῆς μητρικῆς στοργῆς εἶναι διάχυτο στὸ ποίημα τοῦ Γάλλου ποιητῆ Ρισπὲν «ἡ Καρδιά τῆς Μάνας». Ἡ Μάγισσα γιὰ νὰ δώσει στὸ παιδί της νὰ χαρεῖ τὰ θέλγητρά της, ζητάει νὰ τοῦ φέρει τήν καρδιά τῆς Μάνας του. Τὸ παιδί τρελλό ἀπὸ τόν ἀναβρασμό τῶν κατώτερων ἐνστίκτων, τρέχει, ξεριζώνει τήν καρδιά τῆς Μάνας καὶ μὲ χαρὰ τῆ φέρνει στὴ Μάγισσα. Ἀπ' τὴ βιασύνη του ὅμως σκόνταψε τὸ παιδὶ καὶ μαζί μὲ τήν καρδιά τῆς Μάνας του, πέφτει κάτω:

«Καὶ ἡ καρδιὰ τῆς Μάνας (ξεσχισμένη
στὰ λασπωμένα χώματα κυ- (λίστηρε,
ἀναστενάζοντας βαθειὰ στὸ (γυιό της λέει:
Μήπως ἐχτύπησες παιδί μου, και κλαίει...»

Πόσα δὲ μᾶς λέει ἡ κατακλείδα αὐτοῦ τοῦ ποιήματος... Ὁ πόνος κι ἡ λαχτάρα τῆς Μάνας γιὰ τὴ ζωή τοῦ παιδιοῦ ὑψώνεται σὲ ἰδανικότητα, παρὰ τὴ δολοφονία της ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ της.

Καὶ εἶναι εὔλογο νὰ ἀναρωτιέται κανείς ἂν ἡ σημερινὴ μάνα μπρὸς τὸν τεράστιο καὶ θαυμαστὸ πράγματι ρόλο της στὸ κεφάλαιο τῆς δημιουργίας καὶ στήν ὕπαρξη τῆς ἴδιας τῆς Κοινωνίας ἔχει πάρει τή θέση πού πραγματικὰ τῆς ἀνήκει μέσα στήν κοινωνία. Στὴν πράξη πόσα γίνονται σήμερα γιὰ τήν προστασια τῆς Μάνας; Τί γίνεται γιὰ τὴν ἐργαζόμενη μάνα; Γιὰ τὴν πολύτεκνη μάνα; Γήν ἰδανική ἐκείνη μάνα πού συμβολίζοντας τίς ἡρωΐδες ἀγρότισσες μάνες ὅλων τῶν ἐποχῶν στρέφομε πρὸς αὐτὲς τή μνήμη μας εὐλαβῶς, γιατί ὑπῆρξαν ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους;

Ἡ προστασία τῆς μητρότητας ἀποτελεῖ ὀξύ κοινωνικό πρόβλημα. Ἂν οἱ κοινωνικές, οἱ οἰκογενειακὲς ἀνάγκες ἐπιβάλλουν σήμερα τήν παραμονὴ τῆς γυναίκας γιὰ πολλὲς ὧρες μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀνάγκη μεγαλύτερων διευκολύνσεων στήν ἐργαζόμενη, μητέρα νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιδίδεται χωρίς ἄγχος καὶ τίς ἀντιξοότητες τῆς ἐξωτερικῆς της ἀπασχολήσεως στὴν ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ.

Ἀνάγκη βρεφικῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν μὲ τήν καλή τους ἔννοια καὶ πάνω ἀπ' ὅλα μόρφωση Μανάδων. Νὰ διαφωτιστοῦν κατάλληλα οἱ μέλλουσες Μητέρες στὰ ζητήματα τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγείας, τῆς ὀρθῆς διαπαιδαγώγησης τοῦ παιδιοῦ.

Κράτος καὶ πνευματική ἡγεσία ἂς ἔλθομε ἀρωγοὶ στὸ ὑψηλό καὶ θεῖο ἔργο τῆς ἱέρειας τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας τῆς Μητέρας.

Β. Δ.

Βοηθήματα σέ ἀπόρους

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν γιορτῶν τοῦ Πάσχα τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου ἀπέστειλε βοηθήματα σὲ ἄπορους συμπατριῶτες μας.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁ φωτογράφος καλλιτέχνης, συμπατριώτης μας κ. Νῖκος Θ. Τρουπῆς (Γκράβαρης), μετέφερε τὸ φωτογραφεῖο του ἀπέναντι ἀπὸ τὸ προηγούμενο, στὴν αὐτή ὁδό, Πραξιτέλους 23 (2ος ὄροφος).

ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπό τή σελ. 1)

τούς νόμους τῆς Φυσικῆς, οἱ χαμηλότερες, κάτω βρύσες, τραβᾶνε νερό. Εἶναι ζήτημα πού ἂν ἐξακολουθεῖ νὰ παρατηρεῖται θά πρέπει νὰ γίνει ξεχωριστὸς ἀγωγός.

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

ΑΝ ΟΧΙ ἄμεσα στὸ συντομότερο χρόνο κατὰ τὴν ἄποψη τῆς Κοινότητας, χρειάζεται ἐπέκταση τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ Νεκροταφείου, μὲ ἕνα εὐρυχώριο (πλατεία) γύρω ἀπ' αὐτό. Εἶναι ὁ ἱερὸς χῶρος τῆς τελευταίας κατοικίας τῶν Σερβαίων ποὖ πρέπει νὰ ἀπασχολήσει ὅλους.

ΜΕΓΑΦΩΝΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ τῶν ἐκπολιτιστικῶν του σκοπῶν καὶ ἐκδηλώσεων τό Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἡ Κοινότητα ἔχει ἐξ ἄλλου τόσα ἄλλα νὰ ἀντιμετωπίσει — ἀποφάσισε τήν τοποθέτηση μεγαφωνικῆς ἐγκατάστασης γιὰ νὰ δοθεῖ τόνος καὶ ζωή στὴ βουβή ἀτμόσφαιρα τοῦ χωριοῦ καθώς καὶ ἐνδεικτικῶν πινακίδων στὸν Ἁγιώργη - Σερρά.

ΑΘΡΟΑ Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΑΞΙΟΛΟΓΗ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ γιὰ τὴ φετινὴ ἐποχὴ πού συνέπεσε νωρὶς τὸ Πάσχα, ἡ κίνηση τῶν πατριωτῶν πού πῆγαν γιὰ νὰ συνεορτάσουν στὸ χωριό μαζὶ μὲ τούς δικούς τους τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἀναζήσουν τὰ παλιὰ ἔθιμα.

Βροχερὸς ὁ Ἐπιτάφιος. Καλύτερη ὅμως ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἐπέτρεψε τὸ ψήσιμο τοῦ ὀβελία στὸ ὕπαιθρο καὶ νὰ ἀναζωογονηθοῦν γιὰ λίγο, ἐκεῖ στήν καθάρια φύση, ὅσοι ἐπισκέφτηκαν τὸ χωριό.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου παρ' ὅτι εἶχε προαναγγείλει πώς καὶ πάλι ἐφέτος θὰ γινόταν ἡ Πασχαλινή ἐκδρομή παρὰ τὶς προσπάθειες πού κατέβαλε, δυστυχῶς δὲν πραγματοποιήθηκε γιατί δὲ συγκεντρώθηκε οὔτε τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὸν προβλεπόμενο ἀριθμὸ ἀτόμων καὶ θὰ ἐπιβαρυνόταν σημαντικὰ ὁ Σύλλογος γιὰ τὴν κάλυψη τῆς δαπάνης.

Ἐξυπηρετούμαστε βεβαίως σήμερα μὲ τά ἀτομικά μας αὐτοκίνητα. Ὑποστηρίζουμε ὅμως ὡστόσο τή γνώμη πώς ἡ συλλογική μετάβαση, μὲ τὰ ἐκδρομικὰ πούλμαν ἔχει τή δική της ὁμορφιά καὶ χάρη καὶ ἡ ὁμαδική μετακίνηση ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου.

Ἂς κρίνομε μὲ τήν εὐρύτερη συλλογικὴ ἔννοια τὸ θέμα τῶν ἐκδρομῶν, ἐκτιμώντας κατ' ἀξίαν τὸν ψυχαγωγικό καὶ ὠφελιμιστικό τους χαρακτήρα καὶ ἂς ἀνταποκριθοῦμε μελλοντικὰ στὴν πρόσκληση τοῦ Συλλόγου μας, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τήν αἴγλη τους οἱ ὡραῖες συλλογικὲς ἐκδρομές.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Δρχ.	
	Δημήτριος Σουλελὲς
200	Ἰωάννης Στ. Βέργος
200	Γεώργιος Ν. Κωνσταντόπουλος
600	Παναγιώτης Κ. Γκούτης
500	Ἠλίας Ν. Λιατσόπουλος
600	Ἰωάννης Ν. Βέργος
300	Ἰωάννης Κ. Παπαθωμόπουλος
200	Διονύσιος Ν. Βέργος
200	Παρασκευᾶς Λιατσόπουλος
200	Κων)νος Στυλ. Σχίζας
250	Μιχάλης Γ. Τερζῆς
400	Παναγιώτης Β. Βέργος
300	Ἰωάννης Ν. Κλεσούρας
500	Δημήτρος Ἀγγ. Χειμώνας
300	Ἠλίας Ἠλίας Θ. Χειμώνας
700	Γεώργιος Λ. Βέργος
300	Εὐάγγελος Δ. Χειμώνας
300	Παναγιώτης Εὐθ. Δημητρόπουλος
300	Ἰωάννης Γ. Σχίζας
300	Γεώργιος Ἀθ. Σχίζας
300	Γεώργιος Ἀθ. Σχίζας
500	Ἰωάννης Εὐθ. Δημητρόπουλος
500	Εὐθύμιος Χρ. Βέργος
200	Ἠλίας Ἀγγ. Βέργος
500	Φώτιος Μαρ. Βέργος
200	Γεώργιος Κ. Γεωργακόπουλος
200	Διονύσιος Ν. Βέργος
500	Παναγιώτης Ν. Βέργος
500	Δημήτριος Γρέκης
200	Χρίστος Ι. Μαραγκὸς
300	Νικόλαος Ι. Μαραγκὸς
300	Ἠλίας Γιαννακόπουλος
300	Πολυχρόνης Παγκράτης
300	Νικόλαος Χαραλ. Μαραγκὸς
300	Ἰωάννης Γ. Σχίζας
300	Ἡρακλῆς Γ. Παγκράτης
300	Νικόλαος Θ. Τρουπῆς (Γκράβαρης)
300	Θεόδωρος Ν. Τρουπῆς (Γκράβαρης)
300	Κων)νος Ἀν. Παπαθωμόπουλος
300	Μιχάλης Γκούτης
200	Ἰωάννης Θ. Τρουπῆς
300	Ἀντώνης Κουτσανδρέας
300	Νικόλαος Χρ. Μπόρας
300	Κων)νος Ν. Δάρας
500	Παναγιώτης Ν. Ζάρας
300	Παναγιώτης Ἀθ. Βέργος
500	Ἰωάννης Χρ. Βέργος
300	Φώτιος Ἀν. Στρίκος
500	Ἰωάννης Π. Κουτσανδρέας
300	Ἀθανάσιος Παν. Στρίκος
2.000	Ἀνδρέας Ἀνδριόπουλος
	δολλ. 50
	Κων)νος Καλλέργης
1.000	

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

250	Κων)νος Β. Γκούτης
300	Δημήτριος Σουλελὲς
200	Ἰωάννης Στ. Βέργος
200	Ἰωάννης Κ. Παπαθωμόπουλος
250	Κων)νος Στυλ. Σχίζας
300	Ἠλίας Ν. Λιατσόπουλος
300	Ἰωάννης Ν. Βέργος
300	Διονύσιος Ι. Βέργος
300	Παρασκευᾶς Λιατσόπουλος
300	Μιχάλης Τερζῆς
2.000	Παναγιώτης Β. Βέργος
500	Παναγιώτης Ἀθ. Βέργος
200	Ἰωάννης Χρ. Βέργος
300	Φώτιος Ἀν. Στρίκος
500	Μαρία Κορκολῆ
500	Γεώργιος Στ. Γκούτης
500	Γεώργιος Δ. Γκούτης
200	Παναγιώτης Ἠλ. Μπόρας
500	Ἠλίας Γ. Παπαγεωργίου
300	Χρίστος Κ. Σχίζας
250	Μαρία Ρούτση
500	Μοίρα Παντελάρου
300	Ἀγλαΐα Καραμάνη
300	Αἰκατερίνη Γαβαλᾶ
300	Ἰωάννα Τσίρμπα
1.000	Σούλα Ντάβου
500	Παρασκευᾶς Ἀνδρ. Στρίκος
500	Θεόδωρος Κ. Τρουπῆς
500	Ἀθανάσιος Ν. Τρουπῆς
500	Ἰωάννης Ν. Δάρας
250	Ἰωάννης Θ. Τρουπῆς
500	Γεωργία Κωνσταντοπούλου
	Ἀλέξανδρος Ἀμπατζῆς
	50 μάρκα
300	Ἰωάννης Παν. Κουτσανδρέας
200	Οὐρανία Ἀνδριοπούλου—Βεσδέκη
300	Σωτήριος Θανόπουλος
1.000	Ἀθανάσιος Παν. Στρίκος
300	Κων)νος Καλλέργης
500	Παναγιώτης Ι. Βέργος
1.000	Βασίλειος Θ. Κουτσανδρέας
1.000	Νικόλαος Θ. Τρουπῆς (Γκράβαρης)
300	Ἠλίας Ι. Λιατσόπουλος
	Ἰωάννης Ἀθ. Κλεισούρας
300	Γεώργιος Παν. Δημόπουλος
500	Ἰωάννης Γρέκης
300	Διονυσία Βέργου — Φλουκαράκη
1.000	Ἀπόστολος Θ. Τρουπῆς
500	Ἰωάννης Ν. Κλεισούρας
300	Δημήτριος Ἀγγ. Χειμώνας
300	Ἠλίας Θ. Χειμώνας
300	Γεώργιος Λ. Βέργος
300	Γεώργιος Ἀθ. Σχίζας
300	Ἰωάννης Εὐθ. Δημητρόπουλος
300	Εὐθύμιος Χρ. Βέργος
300	Ἠλίας Ἀγγ. Βέργος
300	Φώτης Μαρ. Βέργος
300	Γεώργιος Κ. Γεωργακόπουλος
300	Διονύσιος Ν. Βέργος
300	Παναγῆς Ν. Βέργος
200	Εὐάγγελος Κάππος
300	Δημήτριος Γρέκης
300	Χρίστος Ι. Μαραγκὸς
300	Νικόλαος Ι. Μαραγκὸς
300	Φώκιος Ἀν. Μπόρας
300	Ντίνα Χρυσικοπούλου — Παγκράτη
300	Πολυχρόνης Παγκράτης
300	Ἰωάννη Γ. Σχίζας
300	Κων)νος Ἀν. Παπαθωμόπουλος
200	Ἀντώνιος Κουτσανδρέας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἂν ὡς καὶ ἄλλοτε εἴχαμε ἀναγγείλει ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Ἀρτοζήνου», ἐκ παραδρομῆς καὶ μόνον, ἔγινε παράλειψη δημοσιεύσεως τοῦ ὀνόματος συνδρομητοῦ ἢ σὲ κάποια στιγμὴ προχειρότητας κατὰ τὴν εἴσπραξη δὲν πῆρε σχετικὴ ἀπόδειξη, περίπτωση ποὺ θεωροῦμε «ἀνύπαρκτη» ἂς μᾶς γνωρίσει τοῦτο σχετικῶς.

Σ' ὅσους μᾶς ἔστειλαν ταχυδρομικῶς τὴ συνδρομή τους, τοὺς διαβιβάσαμε ἢ θὰ λάβουν ἀντίστοιχες ἀποδείξεις.

Γιὰ τὶς ἀτζέντες καὶ τὰ ἡμερολόγια, κρατοῦνται ὀνομαστικὲς καταστάσεις.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Ν. ΤΡΟΥΠΗΣ - Α. ΓΚΟΥΤΗΣ

Ἀρτοζῆνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
32.31.432 — 32.40.236

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ

ΕΠΑΝΕΚΔΙΔΟΝΤΑΣ τὴν ἐφημεριδούλα μας, ἀφοῦ ἐπὶ τρεῖς μῆνες ἦταν ἀδύνατον κάτω ἀπὸ τὸ καταγγελθὲν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς 1ης Ἰουνίου 1980 οἰκονομικὸν πρόβλημα νὰ ἐκδοθῆ καὶ διαθερμάνη τὴν Σερβαϊτικὴ πίστη στὸ σκοπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, τὸ ἀναμορφωθὲν Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ὀφείλει νὰ ἐνημερώση γι' αὐτὸ τούς ἁπανταχοῦ κατοικοῦντας [illegible]

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ Δ.Σ. διαπιστῶσαν ἀτασθαλίαν οἰκονομικὴν καὶ ταμειακὴν ἀνεπάρκειαν, διὰ προσκλήσεων, συναινέσαντος πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, συνεκάλεσεν ἔκτακτη Γεν. Συνέλευσιν, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὴν 1ην Ἰουνίου 1980, μὲ θέμα: «Οἰκονομικὰ τοῦ Συλλόγου». Σύμφωνα μὲ ὅσα κατηγγέλθησαν, ἡ ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, κοινοποιήθηκε καὶ στὸν Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ

Συνεπὴς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὸ Δ.Σ. συνεδριάσαν συνεστήθη εἰς σῶμα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ Ντικος Τρουπῆς (Γκράβαρης), ἀντιπρόεδρος ὁ Παναγῆς Ἀθ. Βέργος, Ταμίας ὁ Παναγῆς Ι. Παναγόπουλος, Γεν. Γραμματεύς ὁ Σχίζας Βασίλειος, Εἰδικὸς Γραμματεύς ὁ Γκούτης Ἀθανάσιος καὶ Μέλη οἱ: Κλεισούρας Σπῦρος, Γκούτης Βασίλειος, Βέργος Ἰωάννης Ν. καὶ Κουτσανδρέας Νικόλαος τοῦ Ἀνδρ.

ΜΕΤΑ ἀπὸ αὐτὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἔχον τὴν συμπαράστασιν τῶν πατριωτῶν κατὰ πάντα νόμιμον καὶ ὑπόλογον ἔναντι τῆς ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ διατηροῦν τὴν ταυτότητά του ἐπιμελεῖται τοῦ ἀνακύψαντος οἰκονομικοῦ θέματος, διοργάνωσεν ἐκδρομὴν στὸ χωριὸ διὰ τὴν 15ην Αὐγούστου, ὅπου καὶ διεπίστωσε τὴν ἀρραγῆ ἑνότητα τῶν Σερβαίων καὶ τὴν πρόθυμον προσφοράν των διὰ νὰ καλυφθῆ ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ καὶ τὴν δυσφορίαν εὐτυχῶς ὀλίγων πατριωτῶν.

ΕΙΝΑΙ γεγονός, ὅτι Ταμειακῶς ὁ Σύλλογος εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἀνάγκης, χρειάζεται ἠθικὴν κάλυψιν καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τούς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένους πατριώτας. Ἡ κοινὴ λογικὴ ἀποφαίνεται μόνη της, ὅτι διὰ νὰ εὐημερήση ὁ Σύλλογος θέλει Συμπαράστασιν, εὐρύτερη βάση στηρίξεως. Δὲν πρέπει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον νὰ προέχη τοῦ Γενικοῦ διότι ὅταν ἀντέχη τὸ σύνολον, εὔλογα καὶ τὸ μέρος θὰ ἀντέχη! Χρειάζεται συνειδητὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὰ καταρρακώνοντα τὴν συνοχὴν τοῦ Συλλόγου προσχήματα καὶ πρέπει νὰ καταστῆ συνείδησις ὅτι στὸ χωριὸ καὶ ἀνάμεσα στούς πατριῶτες δὲν ὑπάρχουν πρωτεύοντα καὶ δευτερεύοντα γένη προορισμένα νὰ ἡγοῦνται τοῦ Συλλόγου τὰ μέν, νὰ ἀκολουθοῦν δὲ τά ἄλλα.

Η ΚΑΤΑΞΙΩΣΙΣ τοῦ καθενός, εἴτε στὸν ἐπαγγελματικό, εἴτε στὸν κοινωνικὸ τομέα δὲν προδικάζει καὶ ἀμερόληψίαν ἢ ὑπευθυνότητα ἀνεπίληπτη. Ἡ ἄνεσις τῶν κινήσεων παντὸς ἡγουμένου τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπόρροια τῆς ὁμοψυχίας ὅλων, τοῦ ὕψους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ καλυτέρα τοποθέτησις τῶν χρημάτων σὲ κτιριακὲς κατασκευὲς ἢ κοινὰ ὀφελείας κατασκευάσματα, κατ' ἀξίαν καὶ θέσιν γίνεται πάντοτε ὅταν συμμετέχη ὅσο τὸ δυνατὸν ὁμοχωρίτης πληθυσμὸς στίς Συνελεύσεις, ὅταν ἐλευθέρως καὶ ἀνιδιοτελῶς στὶς ἀρχαιρεσίες, ἐκλέγονται οἱ ἑκάστοτε ἀναλαμβάνοντες τήν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ ἀναμορφωθὲν Δ.Σ. διαπνέεται ἀπὸ τὶς πιὸ καλοπροαίρετες καὶ ἀγαθοεργὲς διαθέσεις ἐνέχει καὶ φιλοπρόοδο αἷμα, δὲν μιμεῖται δὲν ἀντιγράφει, δὲν σφετερίζεται. Ἡ κοινὴ ὠφέλεια καὶ τὸ πνεῦμα της πρυτανεύουν εἰς ὅλους, ἐκεῖνο δὲ πού ἀπομένει, εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς συμπαθείας ὅλων τῶν πατριωτῶν ἡ ἔμπρακτη συμμετοχὴ στὰ κοινά, ἡ ἀφειδώλευτη προσφορὰ τοῦ ὑστερήματος στὸν κοινὸ θωμὸ τῆς ἐπιτυχίας. Μόνον ἔτσι ἡ κρατικὴ ἀρωγὴ θὰ εἶναι δυνατὴ καὶ ὑπαρκτὴ καὶ οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πατριωτῶν τέλειες.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καλεῖ ἅπαντας τούς πατριώτας στὸ κοινὸ ὄφελος, διότι εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἐπισυμβάσα ἀνωμαλία πού προξένησε λύπη, δέχεται ἀντιρρήσεις, ἀπόψεις, ὑπομνήματα καὶ πρό πάντων, ἐπειδὴ εἶναι πραγματικότης ὅτι ἔχουμε δυνατό πνευματικό ὑλικό καλεῖ τούς ἔχοντας ἐπίγνωσιν παντός τομέως τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος, νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ποιότητος τῆς ἐφημεριδούλας μας.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

ΑΘΡΟΑ Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ

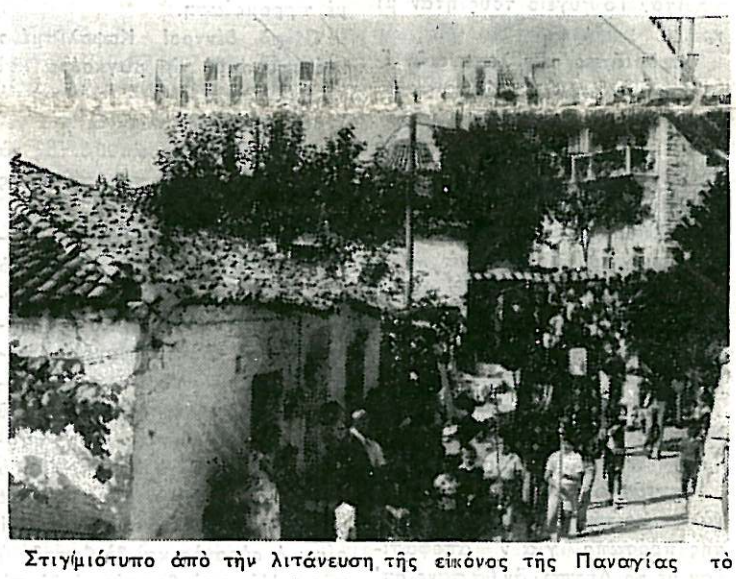

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν λιτάνευση τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας τὸ Δεκαπεντάυγουστο

«ΧΡΥΣΟΠΛΟΚΩΤΑΤΕ πύργε καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε...». Ὁ ὑμνω[illegible] χωριό, ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, τούς Σερβαίους ἱκέτας στὴν Γιορτή της, προσκυνητὲς τῆς πατρικῆς γῆς, νοσταλγούς πού ἀνέζησαν τὰ παιδικὰ ἐνθυμήματα, διωθέντα σὲ μιὰ χούφτα γῆς. Ἔχασε ὁ νοῦς τὸν λογισμό, μπροστὰ στὴν ἀνθρωποπλημμύρα τὴν Σερβαΐτικη, ἐφοβήθη ὁ ἐπισκέπτης τὴν ἀσύμμετρη προσφορὰ ἀγαθῶν μὲ τὴν ζήτηση, ἔνοιωσε θεοκριτικὰ συναισθήματα στοῦ κλαρίνου τούς μεταλλικούς τόνους, ἔγινε ἕνα μὲ τούς ἤρωες καὶ θύματα τῶν ἀθανάτων δημοτικῶν μας τραγουδιῶν.

Η ΕΦΕΤΙΝΗ κοσμοσυρροὴ ἀπέδειξε ὅτι τὸ χωριὸ ἔγινε ὁ καλοκαιρινὸς πόλος ἕλξεως τῶν Σερβαίων, ἔγινε τὸ ἀναμφισβήτητο σημεῖο συναντήσεως φίλων καὶ οἰκείων, προφήτης τῶν μελλοντικῶν βλέψεων τῶν πατριωτῶν γιὰ συχνή πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐπίσκεψιν, ὑπεσήμανε τὴν ἀναγκαιότητα κατασκευῆς ἔργων ὑποδομῆς καὶ ὑγείας, ἐπιστοποίησε τὴν ἀνάγκην ἐπαναλήψεως ἐσαεί παρομοίας ὡς τῆς ἐφετινῆς ἐκδηλώσεως. Κατέστη δὲ καὶ πάλιν τὸ μεγαλοχώρι τῆς Ἠραίας.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται ἡ ὑποθήκη πού σιγηλὰ καὶ ἀφανῶς ἄφησε ἡ ἐφετινὴ προσέλευσις τῶν Σερβαίων στὸ χωριό, νὰ γίνη ὑπόσχημα χρέος, τιμή, εὐθύνη, νὰ ἐγκολπωθῆ τὸ ἰδανικό πού γεννήθηκε, πάθε πατριώτης, νὰ γίνη εὐλαβὴς παραστάτης τῆς ὑπάρξεως του κάθε Σερβαῖος πού αἰσθάνεται ἄρρητα συναισθήματα μὲ τέτοιες γιορτὲς ἀγάπης καὶ χαρᾶς. Καὶ τοῦ χρόνου λοιπόν, ραντεβοὺ τὸν Δεκαπενταύγουστο, στοῦ κλαρίνου τὴν πρίμα λαλιά, στοῦ χωριοῦ τὴν πλατεῖα...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΟΝ

Πέρασαν μ' ἐπιτυχία στὶς νέου τύπου πανελλήνιες ἐξετάσεις καὶ εἰσάγονται στὶς ἀνώτατες καὶ ἀνώτερες σχολὲς τοῦ πανεπιστημίου οἱ ἑξῆς:

—Κώστας Π. Γκούτης μαθηματικὸ Ἀθηνῶν.

—Βασίλης Γ. Μαραγκὸς Νομικὴ Ἀθηνῶν.

—Παναγιώτης Ν. Λιατσόπουλος Α.Σ.Ο.Ε.

—Εὐσταθία Εὐαγ. Μπουρνᾶ Πάντειος Ἀθηνῶν.

—Θεοφίλης Βασίλης (γιὸς τῆς Μαριγούλας Ν. Κατσιάπη), Φυσικὸ Πατρῶν.

—Φωτεινὴ Κ. Βέργου Κ.Α.Τ.Ε.

Συγχαρητήρια θερμὰ στὰ παιδιὰ πού πέρασαν. Συγχαρητήρια καὶ σ' ἐκεῖνα πού προσπάθησαν, μὲ ὁλόθερμες εὐχὲς γιὰ καλή πρόοδο καὶ προκοπὴ σὲ ὅλους.

Ὁ Εὐθ. Χ. Βέργος σκοτώθηκε σέ οἰκοδομή

Τραγικὸ θάνατο βρῆκε ὁ συμπατριώτης μας Εὐθ. Χρ. Βέργος, ἐτῶν 48, πέφτοντας ἀπὸ σκαλωσιὰ 8 μέτρων. Τὸ ἀτύχημα συνέβη τὸ μεσημέρι τῆς 25ης Σεπτεμβρίου σὲ οἰκοδομὴ τοῦ Αἰγάλεω.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΗΘΕΙΑ ΜΑΝΙΩ

Τῆς Μαρίας Α. Παναγοπούλου

— Καὶ τὸ βράδυ μόνο μία ντομάτα δίχως ἁλάτι, ἐπιτακτικότερη ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀκούστηκε ἡ ἐντολή. Ἀπὸ δικαστήρια δὲν ἤξερε. Ποτὲ δὲν πείραξε κανένα, κι ἂν τύχαινε νὰ τὴν πειράξει κάποιος φρόντιζε μὲ τὸ λόγο νὰ λύσει τὴ διαφορά. Μόνο μιὰ φορὰ βρέθηκε σὰ μάρτυρας ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ πού τὸ θυμήθηκε τώρα δά.

Ὁ γιατρὸς —δικαστὴς— ὀρθὸς πίσω ἀπ' τὸ γραφεῖο μὲ τὶς παλάμες ἀντικρυστὰ ἀκουμπισμένες στὴν ἐπιφάνεια. Ἀπέναντί του, στὸ σκαμπὸ καθισμένη ἐκείνη —ὁ κατηγορούμενος— μὲ τὰ χέρια δεμένα πάνω στὰ γόνατα. Κατηγορία ἡ ἀρρώστεια.

Ἡ ἀρρώστεια της!

— Καὶ πεινάω πολὺ τὰ βράδυα, εἶπε στὸν τόνο πού ὁ κατηγορούμενος τῆς μνήμης της εἶχε πεῖ: «μὰ εἶμαι ἀθῶος».

— Δὲν πειράζει. Δὲν παθαίνεις τίποτ' ἀπὸ τὴν πείνα. Στὴν κατοχή...

Τὴν κύτταξε. "Αν εἶχε γεννηθεῖ τότε, θὰ πρέπει νὰ ἦταν μωρό. Γι αὐτὸ τὸ λέει σὰν καλημέρα, τὴν πόνεσε ἡ σκέψη. Ὁ «δικαστὴς» τῆς ἅπλωσε τὸ χέρι μ' ἕνα μάτσο ρετσέτες. Χαμογελοῦσε. Τρυφερὰ σχεδόν.

— Λοιπὸν ὅπως τάπαμε. Τακτικὴ παρακολούθηση, ἐξετάσεις, τὰ φάρμακά σου. Ὅσο γιὰ τὴ δίαιτα μὴ φοβᾶσαι. Θὰ συνηθίσεις.

— Θὰ συνηθίσω γιατρέ. Ἀντίο σας.

Παρακολουθοῦσαν τὸ «οἰκογενειακό» τους σήριαλ στὴν τηλεόραση ὅταν μπῆκε στὸ σπίτι. Προσηλωμένοι, δὲν τὴ ρώτησε κανεὶς τί τῆς εἶπε ὁ γιατρός. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της τὶς συνταγὲς καὶ τὶς ἀκούμπησε στὸ τραπεζάκι τοῦ χώλ.

— Ντομάτες ἔχουμε;

—Τί νὰ τὶς κάνεις; Ἀπορρημένη ρώτησε ἡ Μαργαρίτα, ἡ κόρη της πού μέναν μαζί. Κατάλαβα... καλοπέραση, μισο - ἀστεῖα μισο - σοβαρὰ πρόσθεσε.

— Μία, καὶ δίχως ἁλάτι. Θὰ ἔχεις καὶ οἰκονομία... ἀποπειρά-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 2η σελ.)

Η ΘΕΙΑ ΜΑΝΙΩ

▶ ΑΠΟ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

θηκε ν' ἀστειευτεῖ τραβώντας πρὸς τὴν κουζίνα. Ἄνοιξε τὸ ψυγεῖο. Νὰ δεῖς πὼς τόλεγον τὰ παιδιὰ τοῦτο τὸ πλάκωμα ἐδῶ μέσα. Ἀδιάχορο — ὄχι, ἀδιαχώρητο. Τὸ στομάχι της δέθηκε κόμπους, τὰ σάλια τὴν ἔπνιξαν. Τυριά, ζαμπόν, γλυκά, φροῦτα, ἀναψυκτικά. Εἶχε δίκηο ἡ Μαργαρίτα. Τὸ ψυγεῖο τους ἦταν μικρό.

Ἀπὸ τάπερ τῶν λαχανικῶν ἔπιασε μιὰ ντομάτα. Χιόνι — παγωνιά... αἷμα — πόλεμος... ἦρθε φάρα ὁ συνειρμὸς στὸ μυαλό της, σὰν τὴν ἀκούμπησε στὸ ἄσπρο πιάτο.

Κάθισε. Μὲ τὸ μαχαίρι, ἀργὰ τελετουργικά, ἄρχισε νὰ κόβει τὴ ντομάτα σὲ φέτες. Μὲ μιὰ κίνηση ἀδιόρατη, ἔδωσε μὲ τὸ πόδι της δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν ἀνέμη....

Δευτέρα ἦτανε. Εἰκοσιεφτὰ Μάρτη τὸ '41.

....

Πεντάγνωμη μέρα, δὲν ἔλεγε νὰ φανερώσει τὸ πραγματικό της πρόσωπο γιὰ ν' ἀποφάσιζαν μὲ τὴ Δέσπω, ἂν θὰ πᾶνε στ' ἀμπέλι. Ἦτανε κάτι σὰ συμφωνία μυστικὴ μεταξύ τους νὰ βοηθιοῦνται στὶς δουλειὲς οἱ συνυφάδες, σὰ φεύγανε οἱ ἄντρες τους — ἀντάμα πάντα στὰ ταξίδια γιὰ μαστοριά.

Σὰν τοὺς πολλοὺς συντοπίτες τους δὲν εἶχανε βιός. Ζήτημα ἂν ἔφτανε ἡ σοδειά τους γιὰ δυὸ - τρεῖς μῆνες τὴ χρονιά! Ἄντρες γεροί, κι ἄξιοι μαστόροι, ταξίδευαν σὲ τόπους πλούσιους καὶ χτίζανε σὲ πολιτεῖες καὶ χωριά, σπίτια, ἐκκλησίες, σκολειά, γιοφύρια. Μὲ τὴν πληρωμή τους εἶχανε οἱ φαμίλιες τους σίγουρα, τὸ ψωμί, τὸ λάδι, τὸ προσφάι, τὸ ντύσιμο. Δόξα τὸ Θεό.

Λείπανε τούτη τὴ φορὰ κι οἱ τρεῖς μαζί. Καὶ τὸ παιδὶ τοῦ Δή μου τὸ μεγάλο. Δουλεύανε στ' ἀεροδράμιο, στὸν Ἄραξο, κάπου κοντὰ στὴν Πάτρα.

Ἦτανε κάμποσο περπατημένη ἡ μέρα σὰ στέριωσε ὁ ἥλιος. Ἀλλά, τὸ Μάρτη βάλε ἀργάτες λέει ἡ παροιμία. Ζαλωθήκανε τά σύνεργα, πῆραν τὶς γίδες δεμένες μὲ τὰ σκοινιά καὶ ξεκίνησαν. Στὸ ἔβγα τοῦ χωριοῦ εἶδαν τὴ συνοδεία ποὺ κατηφόριζε. Καμιὰ δεκαριὰ νοματαῖοι, ἄντρες, γυναῖκες.

— Τίνους ἡμέρα μαύρη νἄναι, σὰ συνενοημένες εἴπανε.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν πικρὴ ἡμέρα τῆς εἰκοσιοχτὼ τοῦ Ὀχτώβρη τό ξέρανε καλὰ στὸ χωριὸ ὅλοι τί σήμαινε αὐτὴ ἡ πομπή.

Στάθηκαν ἀναποφάσιστες. Νὰ φύγουνε.. νὰ γυρίσουν.. Ἐδῶ κοίγεται ὁ κόσμος! Ἡ «πομπὴ» σταμάτησε μπροστά τους.

— Ἄϊντε νὰ πᾶμε στὰ σπιτάκια σας, εἶπε μαλακὰ ὁ γερο - Γιώργης ὁ Χαλκιᾶς.

Φώναξε; Δὲ φώναξε; Τὸ χέρι ποὺ ἁπλώθηκε κατὰ πάνω της, τὴ στιγμὴ ποὺ χανόταν κατρακυλώντας στὰ τάρταρα, καὶ τῆς μάνας της ἀκόμα νὰ ἦταν δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν κρατήσει!!

«Τὰ παιδάκια μου». Μιὰ ὑποψία στὸ φῶς μέσα στὸ μαῦρο τοῦ μαύρου ὁ τελευταῖος της συλλογισμός.

Ζωντανή!!! Φωτιὰ σφηνωμένη σὲ δυὸ μυλόπετρες τὸ μυαλό της δούλευε ξεκομμένο ἀπ' τὸ κορμί της τὸ ἀσάλευτο.

..Σκοτωμένος... Σκοτωμένοι κι οἱ τρεῖς... Τ' ἀεροπλάνα... Τὴν Κυριακή. Στ' ἀεροδρόμιο.. Βομβαρδισμός.. Σκόνη ὁ κόσμος.. Σκάνη κι οἱ τρεῖς.. Σκοτωμένος .. Σκόνη.. Κι οἱ τρεῖς..

Πάλευε νὰ τοῦ δώσει σχῆμα νὰ τὸ πιάσουν τὰ μάτια της. Τίποτα. Χίλιες ἀστραπὲς σ' ἕνα δέντρο, προσπάθησε νὰ τὸ πετύχει μὲ παρομοίωση.

Πικρὸ δέντρο! Καψαλισμένο κούτσουρο μὲ τὴ μαγκούρα καὶ τὸ ράσο στὶς πλάτες πήγαινε ὁ γερο - Θάνασης ἀπὸ τὴ μιὰ νύφη στὴν ἄλλη, προσπαθώντας νὰ ζυγιάσει τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς χωριστά.

— ..Οἱ ἄλλες ἔχουνε τσαπωμένα τὰ παιδιά. Σερνικά. Πιὸ μπασμένες στὰ χρόνια.... Ἐτούτη ἐδῶ μὲ τέσσερα τσιορομπίλια; Δέκα τὸ πιὸ τρανό, γεννησιάρικο στὸ μπεσίκι τὸ μικρότερο, καὶ θυληκὰ τὰ τρία!... Μοῦ πῆρε τρεῖς λεβέντες μονοκοπανιά. Μ' ἄφησε τὸ Στάθη, ζερβὸ κι ἀνίκανο μῆτε γιὰ καλὸ μῆτε γιὰ κακό.... Δόξα σὺ Κύριε. Τί ρίνει ὁ οὐρανὸς καὶ δὲ βαστᾶ ἡ γῆς... Νά, ποὺ βαστάει ὀρθὰ τὰ πόδια μου!.. Κι ἔφευγε γιὰ τὸ ἄλλο ὀρφανεμένο σπίτι.

Τὸ σχῆμα ὡστόσο αὐτὸ τοῦ γερο - πεθεροῦ της δὲν τῆς ἔφτανε. Γύριζε μ' ἐπιμονὴ στὰ «σημάδια» τῆς Κυριακῆς. Ὁ ἥλιος!.. Ἀφύσικος γιὰ Μάρτη καιρό. Τὰ μπαοῦλα ποὺ πῆρε νὰ σιγυρίσει καλὰ καθούμενα!... Τέτοιο δίπλωμα τὰ ροῦχα οὔτε προικιά!... Τὸ κουστοῦμι του!... Τὄβγαλε στὸν ἥλιο, τὸ τίναξε, τὸ κύτταξε καλὰ καλὰ γιὰ σκόρο... Κόντευε ποὺ θὰ γυρίζανε γιὰ τὴ Λαμπρή. Δὲ λέμε, πόλεμος ἦτανε μὰ στὴν ἐκκλησιὰ θὰ πήγαινε. Καὶ τοῦ ἄρεσε νἄναι καθαρός, περιποιημένος.

..Ἐκείνη τὴν ὥρα περάσανε τὰ ἔρημα τ' ἀεροπλάνα.... Πέντε ζυγιές. Ξυστὰ στὰ κεραμύδια τοῦ Νικόλα. Σείστηκε ὁ τόπος. Τρυπώσανε στὴν καμάρα σκιαγμένα τὰ παιδιά ποὺ παίζανε στὴν αὐλή. Κάθε Κυριακὴ μαζευόντουσαν παιδιὰ σωρὸ στὴν αὐλὴ τους, προσηλιακὴ καθὼς ἦτανε κι ἴσια. Μὰ ἐκείνη τὴν Κυριακή, ἄλλο πρᾶμα!... .."Αμ ὁ φόβος ποὺ τῆς πλάκωσε τὴν καρδιά, σὰν εἶδε κατεβασμένο τὸ σιτάρι στὸν πάτο τοῦ κασονιοῦ; Πρώτη φορὰ τὄπαθε... Πάντοτε ὁ νοικοκύρης γύριζε πάνω ποὺ κοντεύανε νὰ σωθοῦν ἀλεῦρι καὶ λάδι.

.. Τὸν εἶδε τὸ Γιαννάκο τὸν κουμπάρο της ποὺ ἀπόφυγε νὰ τῆς μιλήσει τὸ βράδυ... Κι ἐκείνη ξενύχτισε νὰ ψάχνει, σὲ τί τὸν εἶχε βλάψει!.... Ὁ ἥλιος.. τὰ μπαοῦλα.. Ὁ φόβος της γιὰ τὸ σιτάρι.. Τὸ κοστοῦμι του.. Τὰ ἀεροπλάνα.. Τὰ παιδιὰ στὴ καμάρα.. Τὰ παιδιά.. Τὰ παιδιά .. Τὰ παιδιά της!

..Καθόταν ἀντικρύ της στὸ παραγῶνι κολλητά τὸ ἕνα στ' ἄλλο, μὲ κάτι ποὺ δὲν εἶχε ὄνομα κουρνιασμένο στὰ μάτια τους. Κοντά στὸν τοῖχο, μέσα στὴν ξύλινη κούνια της ἀνύποπτη κοιμόταν ἡ Μπεμπέκα. Τὴν εἶχανε βαφτίσει Μαργαρίτα, λίγο πρωτοῦ ξενητευτεῖ ὁ πατέρας της, κι ἀκόμα, δὲν εἶχανε συνηθίσει τ' ὄνομά της. Τὰ παιδιά!! " Ας εἶναι κορίτσια. Ἐκεῖνος τὰ λέει «παιδιά» καὶ γελάει, ὅλο γελάει.

— Τί γελᾶς ὁλοένα πιά; τὸν μαλώνει;

— Γέλα κι ἐσὺ γυναίκα. Δοκίμασε. Νὰ ἰδεῖς ποὺ δὲ θὰ σταματᾶς.

Πιάνει τὰ παιδιὰ σὲ χορό. Γελάει, τραγουδάει, χορεύει. Κι ἐκεῖνα λιγωμένα τὸν ἀκολουθοῦν.

..Ὁ ἥλιος τῆς Κυριακῆς.. Τ' ἀεροπλάνα... πέντε ζυγιές... Ἡ Δευτέρα.. Ἡ Δέσπω.. τ' ἀμπέλι.. Ἡ συνοδεία τοῦ δρόμου τῆς ἀγορᾶς Σκοτωμένος.. Σκοτωμένοι κι οἱ τρεῖς.. Σκοτωμένος.

Στὴ βδομάδα, ἕνα μαῦρο τίποτα, μαζὶ μὲ τὴ Ρήνα τὴν πρωτοκόρη της ἑτοιμάστηκε γιὰ τ' ἀμπέλι. Ζαλώθηκε τὰ σύνεργα, τὸ σακούλι μὲ τὸ ψωμὶ καὶ τὸ λαδό ξυδο στὸ μπουκάλι, πέρασε στῆς Ρηνιῶς τὸν ὦμο τὴ βαρέλα μὲ τό νερό, καὶ στὸ χεράκι της τὸ σκοινὶ μὲ τὴ γίδα.

— Τὰ μάτια σου εἰκοσιτέσσερα, ξεκινώντας εἶπε στὴ Βούλα ποὺ ἔμενε νοικοκυρὰ κι ὑπεύθυνη γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὸ σπίτι «γκοτζά μου γυναίκα πιά».

— Δὲ μπορῶ μάνα, πῆγε νὰ κλάψει ἡ Ρήνα στὴν κατηφόρα ποὺ παίζοντας τὴν παράσερνε ἡ γίδα.

— Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἔτσι θἄναι, ἀπάντησε στὸ κορίτσι σκληρά. Μακάρι νὰ ἦταν ἔτσι. Στὰ μοιρολόγια ποὺ ἔπιανε τὰ βράδυα μπροστὰ στὴ λιγνὴ φωτιά, κι ἀργά συρτά, τ' ἀντιφωνοῦσαν τὰ παιδιά, ἴσως νὰ χώρεσε κάτι τι, ἀπ' ὅσα ἤρθαν «ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα».

Τὰ ξένα μεροκάματα μὲ τὴ Ρήνα. Ἀπὸ νύχτα σὲ νύχτα. Ἡ ἀγωνία σὰ μπροστὰ στὸ θάνατο, γιὰ τὸ στοιχειὸ τῆς πείνας ποὺ ὅλο ζύγωνε. Χίλιες ὀχιὲς στὰ σωθικά, νὰ τὰ δαγκώνουν λέει μέρα νύχτα....

Πρῶτα σώθηκε τὸ σιτάρι. Τὸ μάζεψε μέχρι τὸ τελευταῖο σπυρί, καὶ τὸ πῆγε στὸ μύλο. Θὰ τῆς ἔφτανε γιὰ νὰ δένει μὲ κουρκοῦτι τὰ λάχανα, μέχρι νὰ θερίσανε τὸ Μαρτιάτικο, κατὰ τὸ Μάη ἂν βοήθαγε ὁ καιρός. Γι ἀργότερα εἶχε ὁ Θεός.

Ἂμ δὲν εἶχε τὸ χαλάζι του φυλαγμένο τὸ πιὸ χοντρό, γιὰ νὰ τὸ ρίξει τὴν παραμονὴ ἀκριβῶς τοῦ θέρου στὸ ψωμομένο γέννημα;

Ἀπὸ τὰ σκύβαλα ποὺ μαζέψανε μὲ τὴ Ρήνα, ξεχώρισε σπυρὶ - σπυρὶ μισὸ σακί σιτάρι καθαρό. Δὲν τὸ ἄλεσε. Πῶς νὰ κρατήσεις τὰ παιδιὰ μπροστὰ στὸ ψωμί;

Τοὺς ἔβραζε ἀπὸ μιὰ χούφτα μεσημέρι βράδυ, τὰ ξεγελοῦσε. Μὲ τὸ σιτάρι σωνότανε καὶ τὸ μέσα της. Καὶ στῶν παιδιῶν τὰ μάτια βάθαινε τὸ παρακάλιο «γιὰ μιὰ κουταλίτσα ἀκόμα». "Ἰσαμε τὴν τελευταία βρασιά!..

Οὔτε κατάλαβε πῶς τὴν πῆγαν τὰ πόδια της στὴ γειτόνισα καὶ πρωτοξαδέρφη της νὰ τῆς γυρέψει λίγες ὀκάδες δανεικό, ἀλεῦρι ἢ γέννημα. Λιγοθυμιὰ τῆς ἦρθε στὴ μυρωδιὰ τοῦ ψωμιοῦ ποὺ μόλις εἶχε ξεφουρνίσει ἐκείνη. Στὰ σωθικά της ἄγριες χύμηξαν οἱ ὀχιές...

— Δὲν ἔχω ἀδερφαίλα χουσῆ. Σὲ λυπᾶμαι, μὰ ποῦ νὰ πρωτοδώσω κι ἐγώ; Σωράντα περάσανε σήμερα.... Τὸ βελάνι λένε κάνει καλὸ ψωμί. Καὶ τὰ γκόρτσα. Γιατί δὲ σπέρνεις λαθοῦρι κι ἐσύ; Σὲ χορταίνει λένε, καὶ φέρνει καὶ ὕπνο βαθύ... "Ας τὸ ξέρει ὁ Θεὸς πόσο σὲ λυπᾶμαι ἀδερφούλα. Μὰ τί νὰ σοῦ κάνω κι ἐγώ;

"Εκοψε ἕνα μικρὸ κομμάτι τρίγωνο ἀπὸ τὸ μπαγιάτικο ψωμὶ τῆς κόφας καὶ τόβαλε στὰ μου διασμένα χέρια της.

—Δὲν κόβω τὸ φρέσκο. Ποῦ νὰ φτουρήσει, τῆς δικαιολογήθηκε.

Διπλωμένη στὰ δύο γύρισε στὸ σπίτι. Τοὺς μοίρασε ἀπὸ μιὰ μπουκιὰ ὅσο τ' ἀντίδωρο τῆς Κυριακῆς!...

Πικρότερο καὶ πιὸ μακρὺ τὸ μοιρολόϊ της τὸ βράδυ ἐκεῖνο, δὲ χώρεσε τὸν πόνο τῆς ταπείνωσης «μαχαίρι δίστομο ἄγριο σὰν τὸ χάρο, σὰν καὶ τὴν πεῖνα κοφτερό...».

Μὰ ὁ νοικοκύρης κατὰ πως συνήθιζαν οἱ πεθαμένοι, δὲν ταράχτηκε. Τὸ εἶχαν στραγγίσει τὸ ποτῆρι τους ἐκεῖνοι. Ἀλοίμονο στοὺς ζωντανούς....

Τὸ φτιάξανε τὸ «ψωμὶ» ἀπὸ βελανίδια. Λυώσανε μέχρι νὰ τὸ ἰδοῦν, νὰ μπήξουνε τὸ μαχαίρι στὴν ψύχα του. "Επρεπε νὰ μαζέψουνε τὸ βελάνι ἀπὸ τὶς ἀριές, ποὺ λὲς τόπος ἄλλος δὲν τὶς χωράει ἀπὸ τὰ χείλη τῶν γκρεμῶν. Τὸ κουβαλήσανε ζαλιὰ μὲ τὴ Ρήνα. "Ηθελε ξεκούπιασμα ζεμάτισμα, λιάσιμο.

Μελανὸ σὰ σκοτωμένο σφαχτὸ τ' ἀντικρύσανε στὸ ξεφούρνισμα. Στὴν πρώτη μπουκιὰ ξεράσανε...

Ὡστόσο στὶς ἀριὲς δὲν ἄργησε νὰ πέσει ὁ κόσμος ὅλος. Καὶ στὰ γκόρτσα ἐπίσης. Πῶς νὰ γλυτώσει ἀπ' τὸ βαθὺ πηγάδι τοῦ παρακάλιου στῶν παιδιῶν τὰ μάτια;

(Συνεχίζεται)

Εὐχαριστήριο

Ὁ «Α» εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν Ὑφυπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Κων. Παπαρρηγόπουλον διὰ τὴν ἐκ 15.000 δραχμῶν ἐκ τῶν Κρατικῶν Λαχείων, ἐνίσχυσιν τοῦ Συλλόγου.

Συγχαρητήρια

Ὁ «Α» συγχαίρει θερμῶς τὸν ἀναλαβόντα καθήκοντα Ὑφυπουργοῦ Παιδείας, βουλευτὴν Ἀρκαδίας κ. Ν. Καλτεζιώτην, καὶ τοῦ εὔχεται σ' ἀνώτερα.

Παροιμίες

- Κάλλιο λόγια στὸ χωράφι περὶ μάγγανα στ' ἀλῶνι.
- Καλὸν τὸ ρουπακόφυλλο μὲ τὸ ροῦ τὸ λάδι.
- Τὸ σῦκο τὸ καλὸ τό τρώει ἡ κουρούνα.
- Ἀλοί του ποὺ τὸν δέργουν ἑκατὸ καὶ δὲν τὸν δέρνει ὁ νοῦς του.

Μήνυμα

ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΩΠΟΥΛΟΥ

Ἀκόμα
ὑπάρχουν διάδρομοι στὸν οὐρα (νὸ
γιὰ σεργιάνι τὸ σούρουπο.
Γιὰ τὸ νίψιμο τῶν ματιῶν τὴν (αὐγὴ
ὑπάρχει φῶς
Τὴν καλημέρα
λὲν ἀκόμα ὁλόκληρη στὶς γει- (τονιὲς
Προχώρα.

Ἐσεῖς στείλατε τὴ συνδρομή σας;

ΙΕΡΕΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ

Θέλεις νὰ τιμήσῃς τὸν Νεκρό σου; Ἀντὶ γιὰ θρήνους καὶ περιττὰ στεφάνια, κάνε εὐεργεσίες. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἡ πιὸ φωτεινὴ τιμὴ καὶ βοήθεια γιὰ τὴν ψυχὴ Ἐκείνου ποὺ πέθανε.

(Ἱερὸς Χρυσόστομος)

ΤΟ ΣΕΡΒΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

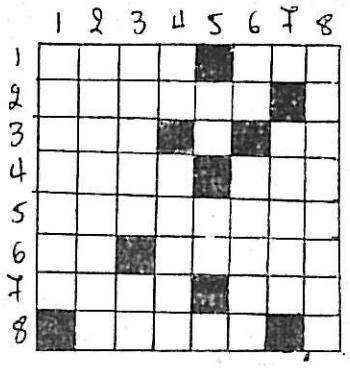

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ὑπάρχουν καὶ τέτοια πιάτα — Πρόθεση.
2. Κερατοφόρον τετράποδον (αἴτ.).
3. Ξενικὴ προσφώνησις — Ἀραβικὸ ἄρθρο.
4. Προτροπὴ — Ἄλλη μία προτροπή.
5. Ὑπάρχει τέτοια ἐαρινὴ καὶ φθινοπωρινὴ.
6. Συνεχόμενα στὸ ἀλφάβητο — Καὶ ἔτσι ἡ θνητὴ
7. Αὐτὰ δὲν τρώγονται — Γιὸς τοῦ Νῶε.
8. Μία εἶναι τέτοια λύση.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τοποθεσία τοῦ χωριοῦ μας.
2. Τὴν παθαίνουμε τὸ καλοκαίρι (γεν.).
3. Παραλαγὴ τῆς φωνῆς καθ.) —Σύμφωνον.
4. Πρόθεση πρὶν ἀπὸ φωνῆεν — Καθαρευουσιάνικη παντόφλα.
5. Γαλλικὸς χρυσὸς — Γαλλικὸ σύμφωνο.
6. Σύνδεσμος — Ὄργωμα καθαρευουσιάνικο.
7. Εἶναι νηστική.
8. Ξένη καύσιμη ὕλη — Ὑπάρχουν καὶ τέτοια ἔργα.

(Ἡ λύση στὴν 3η σελίδα)

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ"
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 3231.432
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗΣ
Πραξιτέλους 24 — ΑΘΗΝΑΙ
—★—
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΛΕΥΤ. ΤΖΩΚΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 3252.333

Κοινωνικά

Ὁ κ. Δημήτριος καὶ ἡ κ. Ἀντωνία Νικολοπούλου (κόρη τοῦ Χρή στου Βέργου) ἀπέκτησαν ἀγοράκι. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήση.

Βαπτίσια

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Μαρ. Παγκράτης ἐβάπτισεν στοὺς Ἀράπη δες τὸ δεκαπενταύγουστο τὸ τέκνον του. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ κ. Κων. Χρονόπουλος. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήση.

Στὶς 27 Ἰουλίου ἐβαπτίσθη εἰς Σητεία Κρήτης ἡ ἐγγονὴ τοῦ Παναγῆ Ι. Παναγοπούλου (κόρη τῆς θυγατρός του Μαρίας). Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήση.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γεώργιος Εὐθ. Βέργος ἠρραβωνίσθη μετὰ τῆς Ἑλένης Καρούνη ἐκ Λακωνίας. Ὁ «Α» εὖ χεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργιος Ν. Λιατσόπου λος καὶ ἡ Βασιλικὴ Ἠλ. Σχίζα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους στὸ χωριό. Ὁ «Α» εὔχεται ἀνέφελον ζωήν.

— Ὁ κ. Ἠλίας Ι. Μπάρας καὶ ἡ Ἑλένη Κοκκίνη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των στὸν Προφήτη Ἠλία Ν. Λιοσίων Ἀττικῆς. Ὁ «Α» εὔχεται βίον ἀνθόσπαρτον.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὰ θερμά μας συγχαρητήρια καὶ ἀνάλογες εὐχὲς στοὺς Κώστα Π. Γκούπη καὶ Βασίλη Γ. Μαραγκὸ γιὰ τὴν εἰσαγωγή τους στὸ Πανεπιστήμιο. Καλὴ πρόοδο.

Μαρία Παναγοπούλου

Πένθη

— Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκηδεύθη στὸ νεκροταφεῖο Ζωγράφου ὁ ἐ.ά. Στρατηγὸς Θύμιος Δημητρόπουλος. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν σκέπασε.

— Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸ ὁ Ἠλίας Λιατσόπουλος (Πιλιντζῆς) τὴν 12.8.80. Ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς πατρικῆς γῆς ποὺ τὸν σκέπασε.

— Πέθανε καὶ ἐκηδεύθη στὰ Βριλήσια ὁ Ἠλίας Δ. Παρασκευόπουλος (Λιᾶ - Σαμαρᾶς). Ἐ λαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν σκέπασε.

— Στὶς 14 Σεπτέμβρη πέθανε ξαφνικὰ στὸ χωριὸ σὲ μεγάλη ἡλικία ἡ Ἑλένη Ἀναστ. Σχίζα (Τσιότρεινα).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Ἐτελέσθη 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπεύσεως τῆς ψυ χῆς τῆς Παναγιώτας Ἀντ. Βέργου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου συνεδριάσαν ἐκτάκτως, ἐψήφισεν γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Στρατηγοῦ Δημητρόπουλου:

Κατάθεση στεφάνου.

Κλιμάκιο νὰ παραστῆ στὴν κηδεία του, καὶ

Νὰ συλλυπηθῆ τοὺς οἰκείους του.

Πένθη

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΘΥΜΙΟ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ

Ἔκλεισε ὁ κύκλος μιᾶς ζωῆς ποὺ ἄρχισε ἐδῶ καὶ 62 χρόνια σὲ κάποιο βουνὸ τῆς Γορτυνίας, διέγραψε ἕνα τόξο πάνω στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο καὶ ἐγκατέλειψε μὲ τὸ κλείσιμό της, ἀνάμνηση μιᾶς τεράστιας ἠθικῆς παρουσίας στὸ χρόνο τῆς ὕπαρξής της.

Ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας ὁ στρατηγὸς Δημητρόπουλος ἢ καλλίτερα ὁ Θύμιος ὅπως συνήθιζαν νὰ τὸν φωνάζουν οἱ συμπατριῶτες, συγγενεῖς καὶ φίλοι, ἔφυγε ἡσυχα ἀνάμεσα στὶς περιποιήσεις τῶνπροσώπων ποὺ λάτρευε — τῆς γυναίκας του καὶ τῶν παιδιῶν του.

Ἔφυγε ἀφοῦ ἔδωσε τὴ μάχη του. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἐπιστήμης πάλεψε ἕνα ὁλόκληρο χρόνο. Γνώριζε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸ τέλος τῆς μάχης αὐτῆς, ἀλλὰ πάλεψε μὲ καρτερικότητα, μὲ ἀκεραιότητα ἠθικοῦ, μὲ διαύγεια πνεύματος, στοργὴ στὸ περιβάλλον του, προσήλωση στὶς χριστιανικὲς ἀρχὲς ποὺ οὐδέποτε ἐγκατέλειψε. Πάλαιψε καὶ νίκησε, γιατὶ δὲν κράτησε τίποτα γιὰ τὸν ἑαυτόν του. Τὰ ἔδωσε ὅλα.

Δὲν ἔχει ἀνάγκη βέβαια ἐπικηδείων ἐπαίνων ὁ στρατηγὸς Δη μητρόπουλος.

Δὲν εἶχε ποτὲ ἀνάγκη ἐπαίνων γιατὶ ζοῦσε καὶ δροῦσε μακριὰ ἀπό κάθε ἰδιοτελὴ προβολὴ ἔχοντας εἰς τὸν νοῦν του τὸ Εὐαγγελικὸν ρητὸν «ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται».

Ἔχοντας ὅμως ἐμεῖς ἀνάγκη ψυχικὴ νὰ κλάψουμε, νὰ κλάψουμε πάνω στὴ σωρό του, φέρνοντας στὸ νοῦ μας γεγονότα μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς καὶ ἀναλογιζόμενοι τὸ μέγεθος τῆςἀπώλειας καὶ τοῦ κενοῦ ποὺ δημιουργήθηκε μέσα στὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Γεννήθηκε ὁ Θύμιος στὸ χωριὸ Σέρβου τῆς Γορτυνίας λίγο πρὶν ἀπὸτὴ μικρασιατικὴ καταστροφή. Ὁ πατέρας του πέθανε πολὺ νωρὶς καὶ τὸν ἐγκατέλειψε — μωρὸ ἀκόμα— ὀρφανὸ καὶ ἄπρο στάτευτο.

Μεγάλωσε μὲ τὴ στοργὴ τῆς μάνας του ποὺ φρόντισενὰ νὰ τὸν ἀναθρέψει μὲ τὶς παραδόσεις τῆς οἰκογένειας — τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασία καὶ τὴν χριστιανικὴν διαβίωση. Τέλειωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἡ στοργὴ τῆς μάνας ποὺ τὸν ἤθελε σὲ ὑψηλότερα πνευματικὰ ἐπίπεδα καὶ τὰ δικά του διαφέροντα τὸν ἔστειλαν στὸ Λύκειο Λαγκαδίων ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀποφοίτησε τὸ 1937. Λαμπρὸς καὶ ἀκέραιος στὸν χαρακτήρα, ὑποδειγματικὸς στὴ συμπεριφορά, κέρδισε τὴ ψυχὴ τῶνσυμμαθητῶν του καὶ ἀγαπήθηκε σὲ ὅλη τή διάρκεια τῆς μαθητικῆς του ζωῆς ἀπὸ συμμαθητὲς καὶ δασκάλους. Ἀφοσιώθηκε στὶς μαθητικὲς του ὑποχρεώσεις ἀλλὰ δὲν ξέχασε οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴ χήρα μά να ποὺ ἀγωνιζόταν γιὰ τὴ λύση τῶν καθημερινῶν βιοποριστικῶν προβλημάτων τῆς οἰκογένειας. Τὴ μάνα καὶ τὴν ἀδελφὴ ποὺ ἦσαν καθημερινὰ προστάτες καὶ βοηθοὶ στὴ μεγάλη του προσπάθεια.

Σὲ ἡλικία ποὺ κάθε ἄνθρωπος ἀσχολεῖται μὲ τὸ παιχνίδι, ὁ Θύ μιος εἶχε ἀναλάβει μεγάλο μερίδιο εὐθυνῶν γιὰ τὴ λύση προβλη μάτων —οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν— καὶ ἐθεωρεῖτο ὁ μικρὸς προστάτης τῆς οἰκογένειας. Ἦταν ἡ χαρὰ τῆς μάνας ποὺ τὸν ἔβλεπε ὑπερήφανη νὰ ἀνδρώνεται καὶ νὰ γίνεται τὸ στήριγμά της.

Τὸ 1938 μπαίνει στὴ σχολὴ τῶν Εὐελπίδων ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξέρχεται τὸ 1940 ὡς ἀνθυπολοχαγὸς γιὰ νὰ λάβει μέρος μὲ τὸ βαθμὸ αὐτὸ στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ Πόλεμο. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ μπρὸς ἀρχίζει μιὰ σταδιοδρομία ποὺ τὸν φέρνει τὸ 1970 στοὺς ἀνώτατους βαθμοὺς τῆς στρατιωικῆς ἱεραρχίας ἀφοῦ τοῦ ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποστρατήγου.

Ἔζησε ἔντονα τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς του τὰ ὁποῖα ἐπηρέασε καθ' ὃν τρόπον καὶ βαθμὸ τοῦ ἐπέτρεπε ἡ προσωπικότητά του καὶ ἡ θέση του. Μὰ ὁ Θύμιος δὲν ὑπάρχει πιὰ ἀνάμεσά μας. Τὸ γυμνασιόπαιδο τοῦ 1930, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 1940, ὁ στρατηγὸς τοῦ 1970 ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας. Ἔζησε δυνατὰ τὴ ζωὴ καὶ γεύθηκε χορταστικὰ καὶ διαδοχικὰ τὴ λύπη καὶ τὴ χαρά. Καὶ θάλεγε κανεὶς πὼς κά τω ἀπὸ τὶς διακυμάνσεις αὐτὲς ἡ καρδιά του θἄχε γίνει πέτρα καὶ ἡ ψυχή του ξεραΐλα, μιὰ ἐρημιὰ ἀπὸ αἰσθήματα εὐγενικὰ ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν ἄνθρωπο.

Στὸ Θύμιο τίποτα δὲν ἔγινε ἀπὸ αὐτά. Ἡ καρδιά του παρέμει νε εὔπλαστη καὶ εὐαίσθητη μέχρι τὸ τελευταῖο της παλμό. Ἡ ψυχή του θερμοκήπιο μέσα στὸ ὁποῖο ἀνθοφοροῦσε μέχρι τὴ τελευταία της πνοὴ κάθε ἀνθρώπι νη ἀρετή. Ὑπομονητικός, φιλαλήθης, ἀκέραιος, συμπονετικός, ἐνθουσιώδης, ἐργατικὸς καὶ ποιό πρῶτο νὰ εἴπεῖ κανένας, ποιό δεύτερο καὶ τί νὰ πρωτοθυμηθεῖ.

Εἰς τὸ ψεῦδος ἀντέτασσε τὴν ἀλήθεια, εἰς τὴν διαβολὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν τὴν ἄσκηση ἐναρέτων πράξεων, εἰς τὸ μίσος τὴν χριστιανικὴν ἀγάπη καὶ εἰς τὴν διχόνοιαν τὴν ὁμοψυχίαν. Ἐπεβάλλετο στὸ περιβάλλον του μὲ τὸν δικόν του τρόπο ποὺ ἦτο ἡ διακονία πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Ἡ καρδιά του ἔπαλλε μὲ τὸν κοινωνικὸ παλμὸ καὶ ἀνέπνεε μὲ τὴν ἀνάσα ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας, γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν. Ἦταν ὑπόδειγμα χριστιανικῆς ἐγκαρτέρησης, ἰσχυρῆς θέλησης καὶ ἡ παρουσία του δημιουργοῦσε θάρρος καὶ αὐτοπεποίθηση στοὺς γύρω του. Ἀγάπησε ὅσο κανεὶς ἄλλος τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε καὶ τοὺς ἀνθρώπους του καὶ ἦταν παρὼν ὅπου χρειαζόταν γιὰ τὸ καλό τους.

Στρατηγέ, φίλε,

Τὸ χωριό μας ὑπερήφανο γιὰ τὴ προσφορά σου κλαίει σήμερα γιὰ τὸ χαμό σου. Κλαίει τὸν πρῶ τον ποὺ θὰ μποροῦσε ἀκόμα νὰ προσφέρει. Ἐγκαταλείπεις μιὰ οἰκογένεια ἄριστα συγκροτημένη καὶ ἠθικὴ κληρονομιὰ ποὺ θὰ φωτίζει τὸ δρόμο της καὶ θ' ἀποτελεῖ παράδειγμα γιὰ ὁλόκληρη τή κοινωνία.

Ἔφυγες ἀκολουθώντας τὴν κοινὴν ἀνθρώπινη μοίρα. Ἡ ψυχή σου θὰ χαίρεται ὅταν ἀπὸ ἐκεῖ φηλὰ στὸ μέσο συγγενῶν καὶ φίλων θὰ παρακολουθεῖ τὸν δρόμον τῆς οἰκογενείας σου τὴν ὁποίαν τόσο ἀγάπησες. Ματαιότης ὅλα εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἀνεξερεύνητη ἡ θέληση τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ. Μακάριος ἅμως ἐκεῖνος ποὺ στὸν κόσμο τοῦτο θ' ἀπαλύνει ἔστω καὶ λίγο τὸν ἀνθρώπινο πόνο ὅπου τὸν συναντήσει, καὶ θὰ σκορπίσει χαρὰ ὅπως ἐσύ.

Τὸ χωριό μας,οἱ συμμαθητές, οἱ φίλοι καὶ προσωπικὰ ἐγὼ εὐχόμαστε τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τὴν ἀπορφανισθεῖσα οἰκογένειά σου καὶ ἐλαφρύ νὰ εἶναι τὸ φιλόξενο χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς πού θὰ σὲ σκεπάσει.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀγαπητὲ φίλε.

ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Εὐχάριστο τὸ ξάφνιασμα. Τὰ μακάρια στὴν ἡσυχία τους μέχρι χτὲς προαύλια τῶν σχολείων, γέμισαν φασαρία χρώματος..... Μπλέ!

Μιὰ φασαρία ΜΟΥΣΙΚΗ στὴ γενικὴ τῆς πόλης. Πίσω ἀπὸ τὰ κιγκλιδώματα, πλάϊ στοὺς δρόμους μὲ τοὺς στριγγοὺς ἤχους —ἀναβατόρια, κομπρεσέρ, μαρσαρίσματα, κλάξον, μηχανάκια, σειρῆνες— γάργαρα γέλια, χαρούμενα ξεφωνητά, παιδικὰ ξαναμένα μουπράκια...».

«...στῆσαν τρελλὸ χορὸ τὰ μελισσάπουλα....».

Ἅμεσα στὸ ὀπτικό μου πεδίο μπαίνει, ἕνα προαύλιο —ἀπέραντο στὴν ἐρημιά του— ὅπου ἔξι ἑφτὰ παιδιὰ (ἄραγε εἶναι τόσα;) παλεύουν μὲ τὴν παρουσία τους τὴ σιωπή...

Ὑπολογίζω τὸ ἐμβαδὸν τῶν δυὸ χώρων καὶ προσπαθῶ νὰ μετρήσω πόσο ἀναλογεῖ σὲ κάθε παιδὶ ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀντιστοίχως.

Πικρὸ —καθόλου μαθηματικὸ — τῶν ὑπολογισμῶν μου τὸ συμπέρασμα. Τὸ ἕνα κακὸ χειρότερο ἀπὸ τὸ ἄλλο...

Διαλέγω νὰ κυττάξω στὴν αἴθουσα διδασκαλίες ἐ κ ε ῖ, ἀφοῦ ἐδῶ ἡ ἐπάρκεια ζωῆς μοῦ προσφέρει δεδομένη εἰκόνα.

Μπαίνω. Δὲν ἀκούω παρὰ τὴν «ἡσυχία» πού μοιραία ἐπικρατεῖ, δὲ βλέπω παρὰ τὸ δάσκαλο «ἀπαλαγμένον» ἀπὸ τὴ σκοτούρα νὰ ἐπιβάλλει τὴν τάξη...!

Μελαγχολῶ...

Ὁ ταξιτζῆς ποὺ μὲ πηγαίνει στὴ δουλειά μου, ράθυμα δῆθεν ὁδηγῶντας τὤχει γυρίσει στὸ μονόλογο, κουβέντα μαζί μου τάχα.

— Κύπτα, κύττα φίλε μου χάλι. Κύττα αἶσχος. Κύττα βιασύνη... Τί στὰ κομμάτια βιάζονται ἔτσι; Λὲς καὶ εἶνε νὰ ξεμπερδεύουνε μιὰ ὥρα ἀρχίτερα μὲ τούτονα τὸν κόσμο.... Κύττα, κύττα φίλε μου... ποιός νὰ προσπεράσει τὸν ἄλλονα....

— Ὁ ρυθμὸς τῆς πόλης Κύριε...

— Κουραφέξαλα. Βρήκαμε τώρα. Ρυθμοί καὶ κολοκύθια μὲ τὴ ρίγωση. Καὶ γιατί νὰ μαζευτοῦνε ἄλοι ἐδῶ σὲ παρακαλῶ;

...Πῆγα τὸ χωριὸ μου ἕνα μῆνα τὸ καλοκαῖρι κι ἔγινα ἄνθρωπος. Οὔτε ρυθμοί, οὔτε παρόμοια ἐκεῖ πέρα....

— Κι ἐγὼ πῆγα. Ἀλλὰ γιατὶ δὲν μένετε ἐκεῖ;

Μὲ κύπταξε θυμωμένα στὸ καθρεφτάκι.

— Εἶσαι στὰ καλά σου κεπέλλα μου; Τί νὰ κάνω ἐκεῖ. Πῶς θὰ ζήσω; Στραβὰ νὰ μείνουν τὰ παιδιά μου δίχως δάσκαλο; Ἄσε πιὰ ἀπὸ γιατρό. Στὸ κίμινο πεθαίνεις... Μόνο ὁ παππᾶς ἀπόμεινε ποὺ τὰ κονομάει μὲ τὶς κηδεῖες....

Ἤμ, πῶς θὰ γινότανε ἀλλιώτικα. Ἀφοῦ θέλανε ὅλοι τους νὰ γίνουν Ἀθηναῖοι! (τὸν ἑαυτό του τὸν ἐξαιροῦσε). Ἔτσι ποὺ λές. Καὶ νὰ ἡ κατάντια μας. Ὁ ἕνας ἀπάνω στὸν ἄλλονα.... Βιασύνη κι ἅγιος ὁ Θεός. Ρυθμὸς σοῦ λέει ὁ ἄλλος.. Στὸν κόρακα ντέ. Θέλουνε ὅλοι βλέπεις νἄναι πρωτευουσιάνοι!...

Φρενάρησε μαλακά. Σ' χ ο λ ε ῖ ο, ἡ ταμπέλα μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ σκίτσο. Μιὰ θάλασσα χαρᾶς στὸ προαύλιο. Ἂς ἦταν ἕνα μέρος της ἐ κ ε ῖ, στὸ χωριό μου στὸ δικό σου χωριό, καλὲ καθημερινέ μου ἄνθρωπε ταξιτζῆ πού ἔγινες «Ἀθηναῖος» γιατὶ δὲ μποροῦσες νὰ ζήσεις στὸν τόπο σου.

Καθόρισες —κι ἂς μὴν τὸ ξέρεις— μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια τὸ βάρος τοῦ τιμήματος ποὺ καταβάλλεται ἀπ' ὅλους σὲ δυὸ ἀκραῖα ἀντίθετους ρυθμούς.

Στὸν ἔντονο —ταχὺ— τῆς πολιτείας, καὶ στὸν βραδὺ (ἀνύπαρχτο πὲς) τοῦ χωριοῦ, ὅταν τὴν ἴδια ὥρα ἐδῶ «...τρέχουνε λὲς καὶ θένε νὰ ξεμπερδεύουνε μιὰν ὥρα ἀρχίτερα μὲ τούτονα τὸν κόσμο...» ἐκεῖ ποὺ «...μόνο ὁ παππᾶς ἀπόμεινε...» πέντε ἕξη παιδιὰ στὴν αὐλὴ τοῦ σχολειοῦ παλεύουνε —γιὰ πόσο;— μὲ τὴν παρουσία τους τὴ σιωπή.

«Μ»

ΣΤΟΝ ΕΥΘ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ

Γνώρισα τὸν μειλίχιο, δίκαιο καὶ εὐθὺ χαρακτῆρα σου. Τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπό σου.

Τὰ γνώρισα ὅταν ἄγνωστός σου, βρισκόμουν μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων σου.

Ἀργότερα, ἀπὸ κοντὰ πλέον γνώρισα τὴν εὐγένεια καὶ εἰλικρίνεια τοῦ χαρακτῆρα σου. Τὴν ἀγάπη σου πρὸς τοὺς νέους. Δὲν προσθέτω ἄλλες ἀρετές σου γιατί δὲν τὸ ἐπιτρέπει ἡ μετριοφροσύνη σου.

Ἐσὺ τώρα ἔφυγες γιὰ τὸ αἰώνιο ταξίδι.

Τὸ πέρασμά σου ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ζωή, θὰ φέρνει πάντα στὸ νοῦ μας τό: «Μὴ μεμνῆσθαι μόνον τοῦ θανάτου τῶν τελευτηκότων, ἀλλὰ καί τῆς ἀρετῆς, ἣν καταλελοίπασιν.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὺ τὸ χῶμα πού σὲ σκεπάζει.

Ἕνας Σερβαῖος ἀξ) κός σου.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ φέρελπις καὶ εὐρυμαθὴς κ. Ἠλίας Χρ Σχίζας, περατώσας τὰς σπουδάς του εἰς τὴν Ὀδοντιατρικὴν Σχολήν, ἄνοιξε Ὀδοντιατρεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χίου 46, Ζ. Πηγῆς. Ὁ «Α» εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

— Ὁριζοντίως: 1) ΡΗΧΑ - ΑΠΟ 2) ΕΛΑΦΟΝ 3) ΜΙΣ - ΑΛ 4) ΠΑΜΕ - ΑΣ 5) ΙΣΗΜΕΡΙΑ 6) ΖΕ - ΒΡΟΤΗ 7) ΑΩΡΑ — ΣΗΟ 8) ΣΩΣΤΗ.

— Καθέτως: 1) ΡΕΜΠΙΖΑ 2) ΗΛΙΑΣΙΕΩΣ 3) ΧΑΣΜΗ — ΡΩ 4) ΑΦ - ΕΜΒΑΣ 5) ΟΡ - ΕΡ 6) ΑΝ - ΑΡΟΣΗ 7) ΑΣΙΤΗ 8) ΟΙΛ - ΑΗΘΗ.

Η ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑ ΜΑΣ

— Ἀναραχὸς ὁ: τύχη. «Τώχει ὁ ἀναραχός του».

— Ἀντάρα ἡ: Φωνὴ δυνατὴ θυμωμένη: Σημαίνει καὶ συννεφιά. Μεταφορικὰ ἡ βοή, ἡ θύελλα, ὁ ψυχικὸς ἀναβρασμός. «...κι ἕνα κομμάτι ἀντάρα...».

Βίτσα ἢ τὸ καμτσίκι: Τὸ μαστίγιο. «Πῶς θέλει ὁ κῶλος της μὲ μιὰ βίτσα».

— Γκεσιμές ὁ: Ὑπαίθριο ἀποχωρητήριο, τουαλλέτα. «Τ' ἀνεχρόνιαγα φάγανε τὶς μαῦρες ἀπὸ τὸ γκεσιμέ».

— Ντάβλαρης ὁ: Κρεμανταλᾶς, ἀνεπτυγμένος σωματικὰ (πράωρα ἴσως) ἀλλὰ βασικὰ ἀνάξιος μὲ δυσανάλογη προσφορὰ ἐργασίας.

— Τέμπλα ἡ: Μακρὺ ἴσιο ξύλο ποὺ «ραβδίζουν» τὶς καρυδιὲς. Μεταφορικά, ὁ ψηλὸς κι' ἀδύνατος. «Σωστὴ τέμπλα ἢ μπίτι τέμπλα».

— Ντερμεντὲ: Καλὰ καὶ σώνει. Ἐπίμονη ἔντονη «Ντερμεντὲ τοῦ πέρασε».

— Χουλιάρι τό, ἡ: Κομτάλι. Μεταλλικὸ ἢ ξύλινο. «Οὔλοι ἡ νύφη μας τὰ κάνει τὰ ντροβὰ χουλιάρια».

Μαντέ: Ζήτημα χωρὶς λόγο. «Τόκανες μαντὲ πιά».

Φερντάσι τό: Δόση, ἀναφερόμενη σὲ χρονικὴ διάρκεια συνήθως. «Ἕνα φερντάσι δὲν εἶχε δουλειά».

Κουμουδιά ἡ: Διάχυτη συννεφιά, κουφόβραση.

Μπουχράμι τό: Κρυμμένο μῖσος, κακία. «Τὸ εἶχε μπουχράμι».

Μπουστρούφης ὁ ἡ τό: Λερωμένος στὸ πράσωπο ἀπὸ φαγητό, πασαλειμένος (Μουστρίστηκε τὸ ρῆμα).

Τσέρλα ἡ: Διαροϊκὴ κένωση.

Κασίδα ἡ: Δερματικὴ πάθηση τοῦ κεφαλιοῦ ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ ἔλλειψη καθαριότητας. «Κασίδιασε ἀπὸ τὴν ἀλουσιά». (Κασιδιάρης-α-ικο).

Σκουτί τό: Ροῦχο. Ἔνδυμα, στρωσίδι, κλινοσκέπασμα.

Σγάρτσα ἡ: Ἀπλυσιά, βρῶμα. «Εἶχε μιὰ ὀκᾶ σγάρτσα στὰ πόδια».

Κατσιμπούλα ἡ: Πεταλούδα. «Κατσιμπούλα πιὲ νερὸ νὰ σοῦ κάτσει στὸ λαιμὸ» (παιδικὸ τραγούδι).

Ζούδι τό: Γωΐφια, ἔντομα διάφορα.

Καθάριο τό: ψωμὶ στα ρένιο.

Χάσικο τό: Σταρένιο ψωμὶ πολυτελείας.

Λερός ὁ ἡ τό: Ὁ βρώμικος, ὁ ἄπλυτος. «Λερὰ σκουτιά».

Μωρόκακα: Ἀπροσδιόριστη ἀρρώστεια. «Κάπως εἶμαι μωρόκακα».

Μωρόχαβλος ὁ ἡ τό: Κοντός, ἀγαθιάρης.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕΡΒΑΙ-Ι-ΚΑ ΝΕΑ

ΣΙΓΟΥΡΑ εἶναι πρόθεση ὅλων μας ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ χωριοῦ. Ἂς βοηθήσουμε ὅμως ἔμπρακτα γιὰ τὴν πραγματοποίησή του ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν τοποθέτηση πάγκων τόσο στὴ «Ράχη» ὅσο καὶ κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου πρὸς τὶς δυὸ πλευρὲς (Τρανὴ βρύση — Νεκροταφεῖο) συνδυάζοντας τὸ ὄμορφο μὲ τὸ ὠφέλιμο). Οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν.

—●—

ΑΝΕΤΑ ἐξυπηρετήθηκε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο ὁ κόσμος φέτος τὸ καλοκαίρι στὸ χωριό. Προθυμότατος νὰ διευκολύνει ὁ συμπατριώτης μας Κώστας Δημόπουλος δὲν ἄφησε νὰ δημιουργηθοῦν δυσαρέσκειες ἀπ' ὅτι παρατηρήσαμε.

Εὐχαριστίες λοιπὸν στὸν ἀγαπητὸ Κῶτσο. Καὶ τοῦ χρόνου.

—●—

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ποὺ συνεχῶς ὀξύνεται τὸ παρκάρισμα τῶν αὐτοκινήτων στὸ χωριό μας. Στὴν αἰχμὴ τῆς παραθεριστικῆς κίνησης ποὺ κορυφώνεται τὸ τριήμερο τῆς γιορτῆς τῆς κάτω ἐκκλησιᾶς — 15 Αὐγούστου — κατάντησε νὰ θεωροῦνται ἐξαιρετικὰ προνομιοῦχοι ὅσοι ἐξασφαλίσουν χῶρο νὰ παρκάρουν! Ποιὸς θὰ τὸ φανταζόταν ὅτι θ' ἀναζητούσαμε ἐπίλυση τέτοιου προβλήματος στοῦ Σέρβου!

Κι' ὅμως...

—●—

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ καὶ φέτος οἱ ξαφνικὲς καὶ μεγάλης διαρκείας διακοπὲς τοῦ νεροῦ. Εἰδικὰ σὲ ὧρες ποὺ οἱ νοικοκυρὲς βρίσκονται στὸ φόρτε τῆς λάτρας τοῦ σπιτιοῦ. Δικαιολογημένοι ἐκνευρισμοὶ κι εὔλογη ἡ ἀπορία, ἂν εἶναι τόσο δύσκολο νὰ ἐντοπιστεῖ ἡ αἰτία ποὺ προκαλεῖ αὐτὴ τὴν κατάσταση. Ἐλπίζουμε τὸ ζήτημα νὰ φροντιστεῖ ἐγκαίρως ὥστε τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι νὰ μὴν ὑπάρξουν παράπονα σχετικά. Θὰ εἶναι ἀγαπητὸ κούφισμα γιὰ ὅλους.

—●—

ΟΙ ΑΡΑΠΑΙΟΙ χάρις στὸ δρόμο ποὺ — ἐπιτέλους — εἶναι γεγονὸς τὸ ξενυχτήσανε στὸ πανηγύρι, καὶ περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι τὸ «κάψανε» ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ πόσο μερακλῆδες εἶναι. Καὶ τοῦ χρόνου λοιπόν.

—●—

ΣΤΟΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ λογοτεχνικὸ διαγωνισμὸ Κηφίσεια '80 ποὺ διοργανώνει κάθε χρόνο ἡ Χ.Ε.Ν. Κηφισιᾶς ἡ συμπατριώτισσά μας Μαρία Παναγοπούλου διακρίθηκε μὲ τὸ Β' βραβεῖο στὴν ποίηση καὶ Α' ἔπαινο στὸ διήγημα. Ὁ «Α» συγχαίρει, κι εὔχεται νέες ἐπιτυχίες στὴ Μαρία Παναγοπούλου.

ΣΦΗΝΕΣ

Παρακαλοῦμε τοὺς πατριῶτες νὰ μὴν μᾶς κρίνουν αὐστηρά, ἂν ἡ ἐμφάνιση τοῦ «Α» δὲν τοὺς ἱκανοποιήσει ἀπόλυτα. Ζητοῦμε πίστωση χρόνου, καὶ ὑποσχόμαστε οἱ προσπάθειές μας νὰ ἐντείνονται μὲ στόχο τὴν βελτίωση τῆς ἐφημερίδας μας.

—●—

Ἡ συλλογικὴ συνείδηση καταγράφεται σὲ ἔργα. Πρόσφατη ἐπιβεβαίωση ὁ δρόμος Σέρβου — Ἀράπηδες.

Συλλογικὴ συνείδηση = ἔργα τὸ σύνθημα μας πάντα.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Μι αὐγούλα Σταυρούλα θὲ νὰ (σηκωθῶ
Μι αὐγούλα θὲ νὰ σηκωθῶ
νὰ μπῶ σὲ περιβόλι, νὰ μπῶ (σὲ περιβόλι.

Νὰ κόψω Σπαιρούλα μῆλο τῆς (μηλιᾶς
νὰ κόψω μῆλο τῆς μηλιᾶς
κυδώνι τῆς ἀγάπης, κυδώνι τῆς (ἀγάπης.

Νὰ κόψω Σταυρούλα κι ἕνα λιό- (φυλλο
Νὰ κόψω κι ἕνα λιόφυλλο
νὰ παίζω τὸ γιογκάρι, νὰ (παίζω τὸ γιογκάρι.

Γιογκάρι Σταυρούλα δὲ βαρεῖς (καλὰ
Γιογκάρι δὲ βαρεῖς καλὰ
γιὰ δὲ βαρεῖς γιομᾶτα Σταυ- (ρούλα Μαυρομάτα.

Ὁ Ὀχθίτης κ. Παν. Γιαννόπουλος τοποθετήθηκε εἰδικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Δήμα

Μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου, ὁ συμπατριώτης μας οἰκονομολόγος κ. Παν. Μαρ. Γιαννόπουλος, τοποθετήθηκε εἰδικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Στ. Δήμα.

Ὁ κ. Π. Γιαννόπουλος γεννήθηκε στὰ Ὄχθια Γορτυνίας, τέλειωσε τὸ Γυμνάσιο στὰ Λαγκάδια καὶ στὴ συνέχεια σπούδασε Οἰκονομικὰ καὶ Νομικὰ στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ ἔχει εἰδικευθεῖ σὲ θέματα ἐπενδύσεων καὶ οἰκονομικῶν μελετῶν.

Γνωρίζει ξένες γλῶσσες καὶ ὑπηρετεῖ, ὡς εἰδικὸς οἰκονομολόγος στὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ. Οὗτος εἶναι γνωστὸς στὸν κύκλο τῶν Ἀρκάδων, γιὰ τὴν ποικιλότροπον ἐξυπηρέτησή των (δάνεια κλπ.) ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ, ὅπου ὑπηρετοῦσε, καὶ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ του δραστηριότητα ὡς Γενικοῦ Γραμματέα τῆς Παγγορτυνιακῆς Ἕνωσης, ποὺ ἀπὸ 5ετίας ἐπαξίως κατέχει τὴ θέση αὐτὴ καὶ ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τῆς Παγγορτυνιακῆς.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος ἀπὸ διμήνου περίπου τοποθετήθηκε ὡς εἰδικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Στ. Δήμα. Ἡ τοποθέτηση τοῦ διακεκριμένου τούτου Ἀρκάδα οἰκονομολόγου, κοντὰ σὲ ἕνα Ὑπουργὸ διεθνοῦς κύρους, ὅπως εἶναι ὁ κ. Στ. Δήμας, ἀποτελεῖ ξεχωριστὴ τιμὴ γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ἀρκαδία.

Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, πιστεύοντας στὶς ἱκανότητες τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἀρκάδα, θερμὰ συγχαίρει καὶ τοῦ εὔχεται κάθε ἄνοδο.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Μαραγκὸς Χρῆστος 500, Σχίζας Ἠλίας Ἀθ. 300, Βῆχος Σταμάτιος 300, Βέργος Ἰωάννης Δ. 500, Μαραγκὸς Νικόλαος Ι. 1.000, Χειμώνας Ἠλίας Θ. 1.000, Παγκράτης Πολυχρόνης Ἠλ. 200, Σχίζας Στυλιανὸς Κων. 300, Μάνος Μιχαὴλ 150, Ἀμπατζῆς Ἀλέκος 200, Βακάλης Β καὶ Κουρκολῆς Χ. 200, Παπαθωμόπουλος Κων. Ἀν. 500, Βέργος Ἰωάννης Στ. 300, Ἀναστασόπουλος Χρῆστος Ἰωάν. 500, Παπαθωμόπουλος Γεώργιος Κων. 500, Σχίζας Γεώργιος Π. 500, Βέργος Φώτιος Ἀγγ. 100, Γιαννακόπουλος Θεόδωρος Ἠλ. 200, Γιαννακόπουλος Ἠλίας Ι. 1.000, Μπόρας Ἀναστάσιος Γ. 200, Χειμώνας Ἰωάννης 500, Κωνσταντόπουλος Χρῆστος Γ. 500, Χρονόπουλος Νικόλαος Ι. 1.000, Χειμώνας Δημήτριος Ἀγγ. 500, Βέργος Παναγιώτης Ι. 500, Κουτσανδρέας Ἠλίας Θ. 300, Παινέσης Ἀθανάσιος Ἀθ. 500, Κουτσουμάρης Γεώργιος Α. 100, Ρουσιᾶς Ἰωάννης Μαρ. 500, Σχίζας Νικόλαος Στ. 500, Σχίζας Μιχαὴλ Στ. 500, Κωνσταντόπουλος Δημήτριος Κων. 200, Σχίζας Γεώργιος Ι. 200, Μπόρας Γεώργιος Ἀν. 200, Δημόπουλος Δημήτριος Γεώργ. 500, Σχίζας Ἰωάννης Γ. 1.000, Χρονόπουλος Ἠλίας Γ. 500, Στρῖκος Παρασκευᾶς Ἀνδ. 500, Στρῖκος Ἠλίας Γ. 1.000, Βέργος Παρασκευᾶς Γ. 200, Ἀρβανίτης Ἀντώνιος Εὐσ. 300, Σουλελὲς Δημήτριος Β. 300, Κουτσανδρέας Κων. Δ. 100, Σπανόγιαννης 200, Δημητρόπουλος Τάκης Εὐθ. 300, Δημητρόπουλος Ἰωάννης Εὐθ. 500, Χρονόπουλος Κων. Ι. 1.000, Γεωργακόπουλος Ἀναστάσιος Ι. 500, Σχίζας Ἰωάννης Θ. 500, Βέργος Ἰωάννης Ἀγγ. 300, Παγκράτης Κωνστ. Χρ. 1.000, Κουτσανδρέας Ἠλίας Θεόδ. 500, Σαβόγλου Γεώργιος 2.00, Μπουντούρης Εὐάγγελος 200, Ράλλης Κων)νος 300, Στρῖκος Ἀθανάσιος Ι. 500, Σχίζας Ντῖνος Στ. 200, Σχίζας Ἠλίας Χρ. 500, Τσιμπίρης Σωτήριος 1.000, Δημόπουλος Διονύσιος Π. 200, Ἀνδριόπουλος Ἀνδρέας Ν. 1.000, Μπόρας Θάνος Ι. 1.000, Παναγόπουλος Ἰωάννης Δ. 500, Βέργος Θεόδωρος 1.500, Δαλαμάγκας Δημήτριος 500, Ἀναστασόπουλος Τάσος Ἰωάν. 300, Σχίζας Τάκης Δ. 300, Βέργου - Κεφάλα Χριστίνα 1.000, Παναγοπούλου Μαρία Ἀθ. 500, Βέργος Θεόδωρος Ἰωάν. 1.000, Παπαθωμόπουλος Νικόλαος Ἀν. 200, Παναγόπουλος Παναγιώτης Ι. 500, Βέργος Παναγιώτης Ἀθ. 500, Τρουπῆς Νικόλαος Θ. 500, Γκούτης Βασίλειος Κ. 500, Κουτσανδρέας Νικόλαος Ἀνδρ. 500, Κλεισούρας Σπῦρος Ἀγγ. 500, Γκούτης Ἀθανάσιος Κων. 500.

ΣΗΜΑΔΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐσὺ
ποὺ πλάϊ μου πολεμᾶς
στῆς καθημερινότητας τὰ με- (τερίζια
ντυμένος τῶν τύπων τὰ σχή- (ματα
γιὰ νὰ φαίνεσαι ξένος,
δοκίμασε
ἕνα σου χαμόγελο
στὸ χαμόγελό μου νὰ καθρε- (φτίσεις
κι ἄλλο.
μὴν ψάχνεις σημάδι ἀναγνώρι- (σης
ν' ἀγκαλιαστοῦμε ἀδερφέ μου.
Ἀργήσαμε.

Ο ΤΣΕΛΙΓΚΑΣ

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ

Ὁ τσέλιγκας ὁ Γερο-Λιάς,
ἀπόγονος κλεφτογενιᾶς,
ἀτσάκιγος κι ἀλέκιαστος
γιορτή, καθεμερνὴ γυρνοῦσε
καβάλλα σὲ γοργὸ φαρί.
Νά τονε φτάσει δὲ μποροῦ
Ἄι - Γιώρης μὴτ' Ἀρχάγγε- (λος,
ποὺ λάτρευε καὶ προσκυνοῦσε.

—o—

Στοῦ τραγουδιοῦ του τὴ φωνὴ
ἀνοίγονταν οἱ οὐρανοὶ
Γέροι καὶ νιοὶ ξεπόρτιζαν
κι ἄπλωνε γύρω ἡ συντροφιὰ (του...
Καὶ σὰν πιανόταν σὲ χορὸ
οἱ πατοῦσες του —ἀητοῦ φτε- (ρὸ—
τὰ σύννεφα ἀλωνίζανε
κι ἄστρια στολίζαν τὰ μαλλιά του....

—o—

Καὶ μιὰ γορτή, μιὰ Πασχαλιά,
καθὼς λαλοῦσαν τὰ βιολιὰ
κι ὁ πρωτογιός του χόρευε
μ' οὔλη τὴ φαμελιὰ μπροστά (του,
τοῦ μούδιασε ἡ ζερβιὰ μεριὰ
—Χέρι καὶ πόδι —ἀπὸ χαρὰ
καὶ ζαλισμένος ἔγειρε
πλάϊ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γριᾶς (του....

—o—

Ἐκεῖ, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γριᾶς,
ἀγροίκησε ὁ Γερο - Λιάς,
λένε, πὼς μαγαρίστηκε!
Καὶ τοῦρθε ἡ πινογά του!
Δὲν ἄντεξε τέτια ντροπή!
Κι ἄδειασε ὁ ἴδιος, ἀστραπή,
τὴν ἀσημοπιστόλα του
στὰ κρεμαστὰ ψαρὰ μαλλιά (του!..

Ἀπὸ τὴν ποιητικὴ συλλογή: «Πρὸς Ἑαυτὸν»

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Ν. ΤΡΟΥΠΗΣ - Α. ΓΚΟΥΤΗΣ

Ἀρτοστάνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1981
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 32
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
32.31.432 — 32.40.236

129

ΑΝΑΓΚΗ ΟΜΟΨΥΧΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΛΥΘΗ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν καὶ τοῦ τέλους τοῦ χρόνου, πού μέσα στὸν ὁποῖον συνέβησαν θλιβερὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα καὶ κατηγγέλθησαν κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς 1ης Ἰουνίου 1980, συντελέσαντα εἰς τὴν ἀποδιοργάνωσιν καὶ κατακερματισμὸν τῆς Συλλογικῆς συνειδήσεως, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθύνω στούς πατριῶτες ἐκτὸς ἀπὸ τὶς καθιερωμένες εὐχές, σὰν μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, πού ἐσεῖς κυρώσατε καὶ ἄλλα τινὰ ὑποπεσόντα εἰς τὴν ἀντίληψίν μου καὶ συνεπιδοκιμασθέντα καὶ ἀπὸ τοὺς ἑτέρους τοῦ Συμβουλίου. Ἐν πρώτοις, ὁ Σύλλογος, λόγῳ τῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ κυρίου αἰτίου τῆς ἀνωμαλίας εὑρίσκεται εἰς μαρασμόν, τόσον ἐπειδὴ δὲν ἐκδηλοῦται ἡ ἔμπρακτος ἀνησυχία σας διὰ τὴν τύχην του, ὅσον καὶ διότι Ταμειακῶς ὁδεύει πρὸς τὸ μηδέν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ προβῶμεν, εἴτε εἰς ἐνίσχυσιν ἀπόρου τινος, εἴτε εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἤδη τελεσθέντων τεχνικῶν ἔργων εἰς Σέρβου. Συνέπεια τούτων εἶναι ἡ εὔλογη ἀπορία σας ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι Σύλλογος ὡς καὶ πρὶν τὴν ἐπισυμβᾶσαν ἀτασθαλίαν. Ἡ ἀδράνεια καὶ ἀφάνεια τοῦ παρόντος Δ.Σ. δὲν εἶναι σκόπιμος, εἶναι ἀναγκαῖον κακόν, εἶναι ὁ σύνδεσμος τοῦ παρελθέντος μὲ τὸ μέλλον τοῦ Συλλόγου μας, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἔχει ἱστορίαν 58 ἐτῶν. Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ροὴ δὲν πρέπει νὰ χαθῇ, ἐπειδὴ τὸ ἠθέλησεν κάποιος ἕνας, οὔτε ἡ ἀβελτηρία πρέπει νὰ πρυτανεύσῃ τῆς σωφροσύνης. Δὲν παριστῶ τὸν ὑπερπατριώτην, ἀλλὰ δὲν μπορῶ καὶ νὰ βλέπω τὴν στασιμότητα τῆς Συλλογικῆς δραστηριότητος. Κατὰ τὸ παρελθόν, εἶχον γίνει νύξεις διὰ πολλὰ καὶ ὠφέλιμα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἤδη νὰ ἔχουν τεθῇ εἰς τροχιὰν βολῆς ὅπως π.χ. ἡ ἔκδοσις τῆς ἱστορίας τοῦ χωριοῦ μας. Πάντα ταῦτα ὅμως ἔμειναν ὄνειρα, ὄχι γιατὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ δυνατότητες, ἀλλὰ διότι τὸ ἐκδηλωθὲν τότε ἐνδιαφέρον ἔπαυσεν ὑφιστάμενον. Ἑπομένως ἢ πρέπει νὰ συμβῇ ἀνάστασις ὡς πρὸς τὰ Συλλογικά μας ἢ πέραν τῶν δημογοριῶν εἰς τὰς Συνελεύσεις οὐδὲν δυνάμεθα. Ἐκτὸς τούτων, συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν τοῦ Συνδέσμου μας, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1981, ἴσως καὶ ἐνωρίτερον, λήγει ἡ θητεία τοῦ ἀναμορφωθέντος Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου, ὅτε καὶ θὰ γίνουν νέαι ἀρχαιρεσίες ἐπ' ἀγαθῷ πιστεύω τοῦ Συλλόγου μας. Πρὸς τοῦτο ἀποβλέποντες πάντες ὀφείλομεν νὰ δραστηριοποιηθῶμεν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐκπέσῃ τοῦ κύρους του ὁ Σύλλογος καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ φανῇ κάποιος ἐπίδοξος καταλύτης τῆς ἱστορίας τοῦ Συλλόγου μας. Ἔτσι, προερμηνεύων τὰ μέλλοντα νὰ λεχθοῦν κατὰ τὴν ἐρχομένην Γενικὴν Συνέλευσιν, ἀπευθύνω εἰς πάντας τοὺς πατριώτας τὴν εὐχὴν γιὰ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος.

ΓΚΟΥΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗΚΕ ΤΟΙΧΟΣ ΑΝΤΙΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΤΩ ΧΩΡΙΟ

Ἡ συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποπερατώσεως δρόμου κάτω χωριοῦ, δι' ἐνεργειῶν της, συνεκέντρωσεν ἀπὸ διαφόρους κρατικοὺς φορεῖς τὸ ποσὸν τῶν 800 χιλιάδων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον καὶ διετέθη γιὰ τὴν κατασκευὴ τοιχείου ἀντιστηρίξεως τοῦ ἐδάφους, ἐκεῖ ποὺ εἶχε ὑποστῆ καθίζησιν, μήκους 25 περίπου μέτρων, ἀπὸ σκυρόδεμα καλῶς ἐξωπλισμένον, καὶ τοῦ ὁποίου τοιχείου τὰ θεμέλια ἔχουν βάθος 3 μέτρων. Τὰ ὑπόλοιπα τῶν χρημάτων τοῦ ὡς ἄνω προσοῦ διατίθενται διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ καθιζήσαντος ἐδάφους, κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κ. Βασιλείου Παπαγεργίου (Κολοκοτρώνη).

Ὁ «Α» συγχαίρει τοὺς ἀναλαβόντας τὸν συντονισμὸν τῆς ἀνακατασκευῆς καὶ διαπλατύνσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἐκείνου σημείου τοῦ δρόμου, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν καὶ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, ἤτοι τὸν Ἀντιπρόεδρον Βέργον Παναγιώτην, τοῦ Ἀθαν. καὶ τὰ μέλη Κουτσανδρέαν Νικόλαον, Κλεισούραν Σπῦρον καὶ Βέργον Ἰωάννην τοῦ Νικ. Θερμὰ συγχαρητήρια καὶ στὸν ἐργολάβο κ. Χρῆστο Ν. Βέργον, ἡ πεῖρα τοῦ ὁποίου κατεσκεύασε τὸ ἐξαίρετον αὐτὸ ἔργον. Ἀξία συγχαρητηρίων ἐπίσης τυγχάνει καὶ ἡ πρωτοβουλία, ὅσων ἐσκέφθησαν τόσον σωφρόνως διὰ κάθε δοκιμασθέντα πατριώτην λόγῳ τοῦ γνωστοῦ ἔργου καὶ δὴ τὸν κ. Βασίλειον Παπαγεωργίου. Τέτοιες πρωτοβουλίες εὐχόμεθα νὰ γίνωνται παράδειγμα μιμήσεως.

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΩ ΧΩΡΙΟ

Ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβεν τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ὁ ὁποῖος καὶ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου μας διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς κοινοτικῆς ὁδοῦ πρὸς ἄνω χωριό, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ἀναγγείλωμεν στούς πατριῶτες τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην τοῦ προέδρου καὶ νὰ ἐπικαλεσθοῦμε τὴν συνδρομὴν παντὸς Σερβαίου φιλέργου, πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ. Ἤδη, οἱ ἄμεσα ἐνδιαφερόμενοι ἐπανωμαχαλῖται, συνεκέντρωσαν καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸν πρόεδρον τὸ ποσὸν τῶν 40.000 δρχ. Τὸ Δ.Σ. μὴ δυνάμενον νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ὡς ἄνω ἐπικείμενον ἔργον, διότι πρόκειται περὶ ἔργου κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐξυπηρετήσεως, εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς Σερβαίου θέλοντος νὰ προσφέρῃ τὸ οἱοδήποτε ποσόν.

Ὁ «Α» συγχαίρει τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Κοινοτάρχου, πάντας τούς ἀμελητὶ συνδραμόντας εἰς τὸ ἔργον, εὔχεται δὲ ὅπως οἱ πατριῶται διὰ τοῦ ὑστερήματός των, μερισθοῦν, καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἱκανοποίησιν τῆς τελέσεως τῆς κοινοτικῆς αὐτῆς ὁδοῦ, παρακαλεῖ τούς ἄμεσα πληττομένους νὰ ἄρουν τὰς ἀντιδράσεις των καὶ ἐπιπροσθέτως ὑπενθυμίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ συμβῇ πλημμέλεια κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὸ προηγούμενον τοῦ κάτω δρόμου.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ χωριό μας συνδέεται συγκοινωνιακῶς μετὰ τῆς Τριπόλεως δίς τῆς ἑβδομάδος. Τοῦτο ὅμως ἀντιβαίνει πρὸς τὶς ἀνάγκες τῶν Σερβαίων καὶ διότι δὲν μποροῦν νὰ ὑπαχθοῦν σὲ προγραμματισμὸ καὶ διότι ἡ ἀπόστασις Σέρβου — Δημητσάνης ἢ Λαγκαδίων εἶναι μεγάλη, καὶ ἐπίπονον τὸ νὰ εὑρεθῇ μεταφορικὸν μέσον διὰ τὴν πρὸς τὰ ἐκεῖ μεταφορὰν τῶν Σερβαίων. Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ εἶναι σχεδὸν ὑπερήλικες καὶ ὅτι ἡ σωματική τους εὐρωστία τελεῖ ὑπὸ ἐπισφαλῆ ἀκεραιότητα, ὄντος δὲ καὶ τοῦ χειμῶνος ἐπικούρου πρὸς τοῦτο, δύο τινὰ πρέπει νὰ συμβοῦν. Ἢ νὰ ἔχῃ καθημερινῶς συγκοινωνία τὸ χωριὸ ἢ ἡ ἐκδοθεῖσα ἄδεια ΤΑΞΙ μὲ ἕδρα τὸ Σέρβου, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ μὴν χρησιμοποιῆται ἀπὸ Λαγκαδιανὸν ἢ Δημητσανίτην. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι στὸ χωριό, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐκεῖ μονίμως, νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἄδειαν καὶ προσφέρονται ὑποψήφιοι πρὸς τοῦτο ὅπως πληροφορούμεθα. Συνεπῶς ἐὰν ἐπισυμβῇ κάτι ἀπρόοπτον ἐξ ἀσθενείας ἢ γήρατος, οἱανδήποτε ὥραν τοῦ 24ώρου καὶ προκύψῃ τι μοιραῖον καὶ ὦφ' ὅσον ἡ συγκοινωνία μείνῃ ἀνεπαρκής, ἡ εὐθύνη τοῦ Κοινοτάρχου θὰ εἶναι ἀκεραία. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὀφείλει νὰ ἐπαναφέρει τὸ ΤΑΞΙ στὸ χωριό, ἀφαιρῶν τὴν κυριότητα τῆς ἀδείας ἀπὸ τὸν νῦν κάτοχόν της καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ τοὺς Σερβαίους κατοίκους τοῦ χωριοῦ ἄνευ συγκοινωνιακοῦ μέσου προορισμένου διὰ τοῦτο. Ἡ ἀνάγκη εἶναι πρόφανής καὶ βεβαία, ἐλπίζομεν δέ, ὅτι δὲν ἐπικαλούμεθα τὸ εὐκτέον ματαίως. Τί λέγει ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἄρχοντες τοῦ χωριοῦ;

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ - ΧΑΣΟΗΜΕΡΗ

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Οἱ πενηντάρηδες καὶ οἱ μεγαλύτεροί τους θὰ θυμοῦνται πὼς ἐκεῖ ποὺ στένουμε τὸ χορὸ στὰ πανηγύρια μας ἦταν κάποτε ἕνας κῆπος μὲ μιὰ μεγάλη καρυὰ ποὺ ξεράθηκε.

Κεῖνος ὁ κῆπος εἶχε τὴν κόλαρή του — ξερόμαντρα — πέντε βραχέλιες πέρα ἀπὸ τὶς ἐμπατὲς τοῦ μαγαζιοῦ τοῦ Μαρίνη τοῦ Ρουσιᾶ καὶ ἡ καρυὰ ἄπλωνε τὰ κλωνάρια της ἴσαμε τὸ μπαλκόνι τοῦ Λιᾶ - Σκίζα (τώρα Δ. Βέργου) καὶ κάτου στὴν αὐλὴ τῆς Παϊκλοῦς (τώρα Μαρίνη Ρουσιᾶ).

Ἁλάκερος ὁ κῆπος καὶ τὸ σπίτι τοῦ Ἀλούπη μὲ τὴν περιοχή του ἦταν σπιτοτόπια τοῦ Γερο-Θοδωράκη τοῦ Τρουπῆ. Εἶχε φάτσα ἀπὸ τοῦ Χρίστου - Ντάρα τ' ἀγκωνάρι ἴσαμε τ' ἀγκωνάρι τοῦ Κοινοτικοῦ γραφείου.

Ὁ Γερο - Θοδωράκης εἶχε γυναίκα τὴ Γρια - Παναγουλάρα ποὺ ἦτανε; μολογᾶνε, θεριὸ ὁλάκερο. Ἦταν ἀδερφὴ τῶν Σχιζαίων (Γερο - Νικόλοῦ, Γερο - Θανασᾶ, Γερο - Κωνσταντάρα, Γερο - Πέτρου, Γρια Κανέλλάρας,

▶ ΒΛΕΠΕ 4Η ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀπεφάσισεν νὰ ἐκδόσῃ διὰ τὸ ἔτος 1981, ἡμερολόγιον τοίχου, μὲ ἔγχρωμες φωτογραφίες ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ χωριοῦ. Κάθε πατριώτης πού αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ ἔχῃ κάτι Σερβαίϊκο στὸ σπίτι του ἢ στὸ Γραφεῖο του ἢ κάτι πού θυμίζει τὸ χωριό, μπορεῖ νὰ προμηθευθῇ τὸ ἡμερολόγιο στὸ Γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας, τίς ἡμέρες πού εἶναι ἀνοικτό.

Η ΘΕΙΑ ΜΑΝΙΩ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Κάρπισε τὸ λαθοῦρι ποὺ ἔσπειραν. Τί λογῆς πράμα θέ μου. Πρίν χορτάσεις σὲ προφταίνει ὁ ὕπνος. Ἕνας ὕπνος ἀλόκοτος, πού φέρνει μέρα μεσημέρι μπροστά σου, κάθε δαιμονικό τῆς κόλασης!...

Μὰ πὸ κακὸ δὲν περπατάει ποτὲ μονάχο. Μὲ τὴν πείνα κι οἱ ψεῖρες. Μιλιούνια... Τὰ νύχια ψάχνουνε νὰ χωθοῦνε βαθιὰ στὰ κόκκαλα, μόλις σκεπασμένα ἀπὸ τὸ πετσί, μιὰ φωτιὰ κι ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ συκόφυλλα πού ἀντὶ σαποῦνι μπαίνουνε στό νερὸ τῆς πλύσης... Κι ἀπάνου ἐκεῖ ἄλλη φωτιά... Ἡ ψώρα!! (Μὰ ποῦ κρυβόσαντε ὅλα ἐτοῦτα τὰ κακά;) Αἷμα καὶ νερὸ τὰ κορμιά. Τί νὰ κάνει ἡ ἀλοιφὴ μὲ τὴ θειάφι. Καὶ ποῦ νὰ φτάσει προπαντός...

Ἡμέρα πού νὰ μὴ λιγοθυμήσει ἡ Ρήνα τους στὸ δρόμο, δὲν περνάει. Τὸ μεγάλο κορμὶ γιὰ ζαλιές βλέπεις. Τὸ γιομᾶτο στο μάχι... τὰ παπούτσια στὰ πόδια της...

Καὶ τί νὰ πρωτοκουβαλήσεις; Ξύλα βελάνι, λάχανα νερὸ χορτάρια. Πεινᾶνε καὶ τὰ ζωντανά. Καὶ ἡ γῆς ὅσο πάει καί φτωχαίνει... Τέχνη πού βρῆκε ἡ Βούλα νὰ ξεγελάει πήν πείνα τῶν μικρῶν. Τὰ βάνει κι ἀνοίγουνε γοῦβες στήν σπάχτη. Τίς μετρᾶνε, τίς χαλᾶνε, καὶ ξανά ἀπ' τὴν ἀρχή, μέχρις πού τοὺς ἔρχεται νύστα κι ἀποκοιμιόνται.

Περνάει ἡ Φωτεινὴ ἡ ἀδερφή της ταχτικά. Τούς φέρνει, ἀπὸ λίγο τραχανά, χυλοπίτες λάδι ἀλεῦρι — τὸ σπουδαιότερο — ν' ἀνακατώνουνε τὸ βελανίσιο. Μὰ καὶ δέκα Φωτεινὲς νὰ εἶχε ἀδερφάδες πάλι θὰ πεινάγανε.

Ὡς ἡ βαριὰ ἡ πέτρα πού ἔκατσε στά στήθη της στὰ κεφαλάκια τῶν παιδιῶν, καί κατάφερνε ν' ἀποδιώξει ἐκεῖνο τό δίχως ὄνομα κάτι πού εἶχε κουρνιάσει στὰ μάτια τους...

Ἐπέμενε νὰ τοῦ λέει στὰ μοιρολόγια της τὰ βράδυα πλέκοντας ξένα μισοφόρια στὸ φῶς τῆς ἀδύνατης φωτιᾶς. Κι ἀνάμεσα τοῦ γύρευε νὰ καταραστεῖ κι ἐκεῖνος τὸν πόλεμο, καὶ νὰ ρωτήσει τὸ Θεὸ (ἀπὸ τούς ζωντανούς εἶχε πολύ μακρύνει) γιατὶ τὸν ἐπιτρέπει.

«Ἐβγᾶτε σεῖς οἱ πεθαμένοι, νὰ μποῦμε μεῖς οἱ ζωντανοί». Μικρὴ πολὺ σὲ κάποιον πόλεμο ἄκουγε τὴ γιαγιά της νὰ τὸ λέει. Ἀλλὰ οἱ πεθαμένοι — μ' ὅλο τους τὸ δίκηο — δὲ σαλεύανε. Ποιὸς θ' ἄφηνε τὸ τίποτα τοῦ παράδεισου, γιὰ νὰ βγεῖ στήν κόλαση τῆς ζωῆς τοῦ πολέμου;

Μὲ τὸ μοιρολόϊ ἕνα ἕνα ἀποκοιμιόντουσαν τά παιδιά. Τὰ σκέπαζε μὲ τήν τριμένη μπαντανία κούκουλωνε τή φωτιὰ κι ἔγερνε πλάϊ τους.

...Τὸν εἶχε πάρει μὲ τὸ ἔτσι θέλω, ἀποδιώχνοντας τὰ προξενιά. Δὲν τὸ μαρτύραγε μὰ τὸν εἶχε στὸ νοῦ της. Τὴν τάραζε ἡ λιγνὴ κοφιά του, τὸ γελαστό του πρόσωπο. Τὰ μάπια του — μιὰ φορὰ τὰ εἶχε ἰδεῖ ἀπὸ κοντὰ ὁσπίθιζαν σάν τὸ κρασί σὲ καθαρὸ ποτῆρι.

—Σὲ θέλει, θὰ σὲ γυρέψει, τὴν ξεσήκωνε ἡ Παναγιούλα πρωτο ξαδέρφη του, καὶ φιλενάδα της. Τοῦρκος γινότανε ὁ πατέρας τῆς πού ἀπόδιωχνε τίς τύχες.

—Δὲ θὲς νὰ χορτάσεις ψωμί, φώναζε.

Τὴ γύρεψε. Εἶπε τὸ «ναί», χωρὶς δεύτερη κουβέντα.

—Γιὰ τὸν ξεβράκωτο δὲ λέμε ὄχι. Καλὸς δὲ λέου. Τίμιος κι ἄξιος. Ἀλλὰ φτωχός! Τόνισε σὰ βρισιὰ τὸ τελευταῖο καί «θὰ πεινάσεις κακομοίρα μου» συμπλήρωσε σὲ τόνο προφητείας.

—Ἂς πεινάσω. Τὸν θέλω, τοῦ ἀντιμίλησε.

Παντρευτήκανε τ' Ἅγιο - Δημητριοῦ. Ἀμέσως κατάλαβε πόσο σωστὰ εἶχε διαλέξει.

Ἦταν χρυσὸς ἄνθρωπος, λεβέντης. Καλόκαρδος, δὲν πάταγε μερημῆγκι, καί πάντα γελαστός. Ἦτανε ἴστ' ἀλήθεια πολὺ φτωχός. Μὰ τὴν τραβοῦσε στ' ὄνειρο, μὲ τήν φτώχεια στ' αὐτί του περασμένη γαρύφαλο...

—Θὰ φτιάσουμε κοιμματιαστὰ τὸ σπίτι. Θὰ ἰδεῖς.

Τόβλεπε. Κάθε πού γύριζε ἀπὸ ταξίδι κάτι πρόσθετε. Πάτωμα, ταβάνι, χωρίσματα. Ὁμορφα ὅπως τάβλεπε στούς ξένους τόπους. Ἀπὸ κοντά μεγάλων' κι ἡ φαμελιά!

Φύτεψε μιὰ μηλιὰ ἴστὸν κῆπο, σάν ἦρθε ἡ πρώτη κόρη τους. Μιὰ βυσινιὰ στὴ δεύτερη. Στὸ τρίτο πού ἦτανε «παιδί» κυπαρίσι.

Ἔτσι εἶν' ὁ ἄνθρωπος γυναίκα τῆς ἔλεγε. Ρίζες καὶ κλαδιά...

Μουσμουλιὰ ψύτεψε γιὰ τὸ τέταρτο παιδί — θυληκό — πού ἦρθε λίγους μῆνες πρὶν τὸν Ὀχτώβρη. Ἐκεῖνο τὸν πικρὸ Ὀχτώβρη τοῦ πολέμου!!!...

Ἀλλοιώτεψε ἡ ζωή τους μέσα κι ὄξω.. Ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Ἄδειασε ἀπὸ τούς ἄντρες πὸ χωριό. Μισοὶ στὸν πόλεμο, μισοὶ στὴ μαστοριά. Μείνανε οἱ γυναῖκες, τά παιδιά, οἱ γέροι...

Μὲ τήν ἐπιστράτευση διατάχτηκε κι ἡ ἐπίταξη τῶν μουλαριῶν. Ἴδια πικρὸς ὁ ἀποχωρισμός. Τὰ μουλάρια μὲ τή ζωή τους ἦταν ἕνα. Λιγοστέψανε οἱ κουβέντες, τὸ γέλιο χάθηκε ἀπὸ μικρούς καί μεγάλους. Ὁ δικός της γλύτωσε τὸ στρατιωτικό παρὰ κάτι, ἀλλὰ γιὰ τὸ καθησιό δὲν ἦτανε. Φορτωμένες φοβέρα ξαγναντίζανε οἱ μέρες...

Μόλις συμάζεψε τὰ λιγοστὰ σπαρτά τους, ἔφυγε μὲ τ' ἀδέρφια του ταξίδι, δίχως τὸ γέλιο πὸ γνωστὸ στὰ μάτια του.

Ἔπεσε στίς πλάτες τῶν γυναικῶν ἡ φροντίδα γιὰ κάθε κουμάντο. Ποῦ νὰ βροῦνε τὴ δύναμη; Τὴν παίρνανε ἀπὸ τῆς καμπάνας τὸ χαρμόσυνο χτύπημα πού διαδαδοῦσε κάθε τόσο στὴν ἀρχὴ τὴν νίκη. «Ἔπεσε ἡ Κορυτσά!!! Ἡ Χειμάρα!... τὸ Τεπελένι!..» Παναγία μου, θὰ τέλειωνε ὁ πόλεμος. Θὰ γιομίζε ἄντρες πάλι τὸ παιζάρι.

Μὲ τὶς πολιτεῖες ὅμως πέφτανε κι ἄνθρωποι. Ὁ Γιώργης... ὁ Σταῦρος... Ὁ Θοδωρής.. Ἡ καμπάνα γύριζε σὲ λυπητερὸ τὸν ἀχό της. Στὰ μαγαζιὰ λιγόστευε ἡ μαύρη μπογιά. Βουνὰ τὰ χιόνια ὄξω καὶ στὶς καρδιές. Ἀραίωσε τὸ χτύπημα τῆς καμπάνας μέχρι πού σταμάτησε ὁλότελα. Εἴχανε πάρει τ' ἀπάνω οἱ Ἰταλοί.

Κι' ἂν βγαίναμε κι οἱ Γερμανοὶ στὸν πόλεμο ὅπως λένε...

Καλόγνωμη ἄρχισε ἡ νύχτα νὰ δανείζει ὧρες τὴν ἡμέρα. Μὰ πάλι λίγες πέφτανε στὸ πάλεμά τους. Δίχως ἄντρες, δίχως μουλάρια μὲ τὶς πλάτες τους. Μέχρι καὶ τὶς εἰκοσιεφτὰ τοῦ Μάρτη πού μὲ τὰ χαμπέρια του γκρεμιστήκανε καὶ τοῦ χρόνου τὰ σύνορα...

Χαρὰ στους πῶχουν μνῆμα. Μποροῦν νὰ βάλουνε σημάδι στὴ μέρα καὶ στὴ νύχτα ἀνάμεσα, τὸ σοῦρουπο πού ἀνάβουν τὸ καντῆλι. Τὴ σκόνη οὔτε οἱ ἄνεμοι μποροῦνε νὰ μοιράσουν. Χωράει παντοῦ καὶ πουθενά. Γιὰ πάντα!... Λυσσασμένες μπήζανε βαθιὰ στὰ σωθικάτης τὰ δόντια τους οἱ ὀχιές...

Ἐντεκά χρονῶν, καὶ τὴν ἔδιωξε τὴ Βούλα της στὴν Ἀθήνα. «...Γιὰ τὶς μικροδουλειὲς σ' ἕνα πλουσιόσπιτο, κι' ἂν πρόφταινε θὰ τὴ μαθαίνανε καὶ τέχνη». Χολιασμένος ἦρθε στ' ὄνειρό της ὁ ἄντρας της τὸ βράδυ ἐκεῖνο. Πρώτη φορὰ καὶ τελευταία.

— Θὰ χορτάσει ψωμί. Κι ἐδῶ ἕνα στόμα λιγώτερο, τοῦ μίλησε θυμωμένη.

Μιὰ μέρα τοῦ Ὀχτώβρη, τὴν ἴδια χρονιὰ χτύπησε τραντα χτὰ — ἀλοιώτικα — ἡ καμπάνα. «...Φύγανε οἱ Γερμανοί!! Ἀπελευθέρωση!!»

Στάθηκε στὴ μπαλκονόπορτα μὲ τὸ πετσὶ σηκωμένο. Χριστέμου, λυπήθηκες τὸν κόσμο, προσευχήθηκε σιωπηλά. «Ὅσοι ρημάξανε ὅμως..» Ἀπὸ τὴ φωτογραφία τοῦ τοίχου ὁ ἄντρας της χαμογελοῦσε!!

Τὰ γράμματα, εἶχαν ἕνα σωρὸ σφραγίδες «..πρὸς παραλαβὴν ἡμιόνου..» «.. περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος, ὡς θύματος πολέμου. .».

— Σοῦ δίνουνε μουλάρι, καὶ σύνταξη τῆς ἐξήγησε ὁ γαμπρός της ὁ Γιάννης. Μικρόσωμο, μαλακὸ —ἡ μιλιά τοῦ ἔλειπε— ἦταν τὸ μουλαράκι ποὺ τῆς ἔτυχε. Ἕνα κι ἕνα γιὰ κείνη. Μὲ τὰ λεφτὰ τῆς σύνταξης ἀγόρασε μιὰ σάκιτα ἀλεῦρι, λίγο λάδι ἕνα γουρουνόπουλο γιὰ θρέψιμο κάμποσες πῆχες ἀλατζά, σαπούνι....

Πῆρε ν' ἀλλάζει ὄψη ἡ ζωή. Ξεχερσώνονταν τὰ χωράφια, τὰ μεροκάματα πληθαίναν. Ἡμέρεψαν οἱ ὀχιὲς στὰ σωθικά, καταταλάγιασε τῆς φαγούρας ἡ λύσα, ἔτσι ποὺ μὲ τὸ λιγοστὸ σαπούνι καθάριζαν ἀπὸ τὴν ψώρα τὰ κορμιά. Κι οἱ ψεῖρες πήρανε τὴν κάτω βόλτα μὲ τὸ καινούργιο φάρμακο πού πούλαγαν στὰ μαγαζιά. Πρωτοῦ ὡστόσο ἡ ἄγρια ὄψη τοῦ πολέμου, νὰ φύγει ἀπὸ τὰ μάτια τους, ἕνας καινούργιος ἀρχινοῦσε. Ὁ ἀδερφικός!!! Δίκηο ἢ ἄδικο, δὲν ἦτανε σὲ θέση νὰ μοιράσει. Ἄλλοι τὰ λεγαν ἔτσι, ἀλλιῶς. Τὴν πόναγε τὸ μαχαίρι ποὺ ἄκουγέ νὰ γίνεται, ἡ ἔχθρα ποὺ εἶχε πέσει στό χωριό, ἀνάμεσα στὸν κόσμο. Ἄρχισαν νὰ σφαλοῦν οἱ πόρτες μία - μία. Στὴν Ἀθήνα εὕρισκες λέει ἀσφάλεια καὶ ψωμί.

— Νὰ πᾶμε κι ἐμεῖς στὴν Ἀθήνα, πέταξε ἕνα βράδυ ἡ Μαργαρίτα ξαφνικά.

— Ἐμεῖς εἴμαστε ἄγραφα χαρτιά. Ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, κανεὶς δὲν μᾶς μετράει εἶπε, ἐνῶ ἡ μικρὴ συνέχιζε νὰ στοιχίζει ἀριθμούς στὰ τετραγωνάκια τοῦ τετραδίου της. Πήγαινε (κι ὅλας) στὴ Δευτέρα τάξη!

Πῶς εἶχανε μεγαλώσει τὰ παιδιά! Τῆς παντριᾶς ἡ Ρήνα, λυγερὴ ὄμορφη προκομένη ἴδια ὁ πατέρας της. Τραγούδια ἀκούγονταν συχνὰ σπὸ δρόμο τους τὰ βράδυα...

— Κακομοίρα μὴν ἀκούσω κουβέντα. Τὶς ὀρφανὲς τὶς βάνουνε σημάδι, τὴν πιλάτευε. Κι ὁ Θάνος της στὴν τελευταία τάξη τοῦ δημοτικοῦ!

— Νὰ συνεχίσει τὸ παιδί. Κρῖμα νὰ πάει χαμένο, τὴν παρακινοῦσε ὁ δάσκαλος.

— Μπράβο μεγαλεῖα!.. Δὲν τόστέλνεις στὸ μύλο νὰ συνηθίζει λέω ἐγώ, πείσμωνε ὁ ἀδερφός της.

— Τὸ παιδὶ θὰ πάει στὰ γράμματα, ἀπάντοῦσε κοφτά. Ξυπόλητη, γδυτὴ νηστικὴ νὰ γυρίσω, τὸ παιδί θὰ σπουδάσει.

Ἀνάκατο ψωμὶ καψαλισμένο, τρώγανε τὸ βράδυ ἐκεῖνες, μὰ τὸ παιδὶ στὸ μεγαλοχώρι ποὺ «σπούδαζε» εἶχε τὸ καθαρὸ ψωμί του, τὸ λάδι τ' αὐγά, τὶς χυλοπίτες του.

— Δὲ θέλω πιὰ ξερὸ ψωμὶ ἄρχιζε τὴ μουρμούρα ἡ Μαργαρίτα.

— Ἂμ δὲν πεῖνασες νὰ λὲς κι εὐχαριστῶ, τὴν ἀπόπαιρνε.

— Μάνα πέσε μας γιὰ τότε ποὺ σᾶς ἤφερε ἡ θεῖτσα μου ἡ Φωτεινὴ ἕνα καρβέλι ὁλόκληρο. Τῆς ἄρεσαν πολὺ αὐτὰ τὰ «παραμύθια» κι εὐκαιρία νὰ τ' ἀκούσει δὲν ἔχανε.

(Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος στὸ ἑπόμενο)

Τῆς Μαρίας Α. Παναγοπούλου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Κάθε Δεκέμβριο, στὸ τελευταῖο ἑπταήμερο τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, πρὶν ὁ χρόνος ὁ καινούργιος κηρύξη ἔκπτωτον τοῦ θρόνου του τὸν παλαιόν, συμβαίνει ἕνα συνειδησιακὸ γεγονὸς στὸν ἄνθρωπο, πού μεταβάλλεται ὡς ὑπόσταση ψυχικὰ καὶ καθίσταται ἄθυρμα τῆς καρδιᾶς του, σὲ στενὴ διασύνδεση μὲ τὰ ἐνθυμήματα καὶ διώματα τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Συμβαίνει μία μετάλλαξις ἑαυτῶν, ἐξαϋλοῦται ὁ ὑλικὸς τυρβασμὸς τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ γινόμεθα μετάρσια συγκινησιακὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν ἢ ἀπεβάλαμε τὰ μηνύματα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου. Ὁπωδήποτε καὶ ἂν συμβαίνη ὅμως, ἡ πιστοποίησις τῆς γεννήσεως τοῦ συνειδησιακοῦ γεγονότος, δι' ἕκαστον, εἶναι ἐμφανής! Ἔτσι ἀναπτρέχοντες εἰς τὸ παρελθὸν βλέπομεν ἑαυτοὺς παιδιά, ἐφήβους, ἐνηλικας, μεσήλικας, ὑπερήλικας... αἰωνόβιους. Ἡ μνήμη ἀπὸ δυνάστης γίνεται ἴαμα, ἀπὸ ψυχοφθόρος ἀφέτης ὁδηγὸς ζωῆς, ἀπὸ βίωμα... ἀναπαύσιμη εὐτυχία. Εἶναι ἀπροσδιόριστη ἡ εὐτυχία αὐτή, ἀνοίγεται στὴν μνήμη σὰν σὲ πέλαγος... διοῖ τὰ βιωθέντα, ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ μόνη. Αὐτὴ ἡ ἀναντίρρητος ἀλήθεια, ἐξαχθεῖσα ἀπὸ τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται, μεγαλοποιοῦσε σπὰ παιδικά μας χρόνια κάθε τι ποὺ συνεδέετο μὲ τὰ Χριστούγεννα, ἡ φαντασία ἔπλαθε εἰκόνες ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ἐξ ἀφορμῆς πῆς εἰς Φάτνην γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐλαμπρύνετο κάθε παιδικὸ σκήνωμα τῆς ψυχῆς ἔξω καὶ μέσα.

Τὰ Χριστούγεννα ἦτο ἡ ἑορτή — ὁρόσημο, γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μας, τὸ ἄλλοτε, ποὺ κατ' αὐτὴν θὰ ἔψαλλον τὰ κάλαντα, θὰ ἐδέχοντο δῶρα ἀπὸ τοὺς ξενητεμένους... καὶ ἡ καινουργὴς ἐνδυμασία τὴν ὡς ἄνω ἡμέρα θὰ ἐπέτρεπε σοβαρότητα καὶ ὑπερηφάνειαν ἴστὸ παιδάκι ποὺ τὴν φοροῦσε.

Ὄνειρα... ὄνειρα πολλά, ἐξαρτήματα τῆς λαμπρότητος τῆς ἑορτῆς, συνδεόμενα μὲ τὰ κάλαντα, τὸν ἐρχομὸ τοῦ καινούργιου ἔτους, τὴν βασιλόπιτα. Πόση λαχτάρα γιὰ ἐκεῖνες τὶς ἄγιες ἡμέρες ἐνέφώλευε στὴν καρδιά μας δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδείξη τίποτα ἄλλο τόσο περίτρανα, ὅσο τὰ ἰάλαντα, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ ἐθιμικὴ σημασία τους προσέφεραν στοὺς ψάλλοντας αὐτὰ δῶρα, ὅπως χρηματικά ποιαῦτα καὶ διάφορα εἴδη γλυκισμάτων ἐπικαίρων.

Εἶναι ἕνα δεκαπενθήμερο ποὺ ἀπέπεμπτε τὴν βιοτικὴ μέριμνα, ἡ ἐνανθρώπισή τοῦ Χριστοῦ ἐμοιοῦσα τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία μὲ τὸ θεῖο.

Ἀργότερα, κατὰ τὰ Θεοφάνεια, ἐτίθετο τέρμα... στὴν κακοποιὸ δρᾶσιν τῶν καλλικαντζάρων.

Τί νὰ πρωτοθυμηθῆ κανείς; τὴν ἁγιότητα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων τοῦ ἄλλοτε καὶ σήμερα; Τίς εἰκόνες—ἐνθυμήματα πίστεως καὶ καθήκοντος, τὴν πιστότητα τῶν ἀνθρώπων σ' αὐτὸ τὸ ὡρολόγιο κὸ συνειδησιακὸ συμβαῖνον ἢ τὴν ἐπιθυμουμένην φερεγγυότητα στὶς συναλλαγὲς τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἀφορμῆς τῶν Χριστουγέννων, ἐπειδὴ καὶ Ἐκεῖνος ἀπηλλάγη μεθ' ἡμῶν; Ὅμως ὅτι καὶ νὰ γραφῆ, ὅσον καὶ ἂν ἀνατρέξη ἡ μνήμη εἰς τὸ παρελθόν.. δὲν θὰ νοιώσουμε τὴν συγκίνησιν τοῦ Σκιαθίτου κοσμοκαλογήρου, δὲν θὰ κάνωμεν ἀγέννητο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε καὶ θυμούμεθα. Ἀλλὰ ἂν ἡ συγκίνησίς μας δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν τοῦ Παπαδιαμάντη, ἕνα εἶναι γεγονός, ὅτι εἴμεθα διαμορφωμένοι ψυχικὰ κατὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

ΑΘ. ΓΚΟΥΤΗΣ

Μᾶς διαβάζετε!
Εὐχαριστοῦμε...
ἀλλὰ:
Μήπως ξεχάσατε...
...νὰ στείλετε τὴν συνδρομή σας;

Κοινωνικά

Εννιάεις

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχαὴλ Γκούπη ἀπέκτησαν κοριτσάκι τὴν 22.11.80.

Στὶς 2)1 ὁ Δημ. καὶ ἡ Βιδὴ Κλεισούρα ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Στὶς 5)1 ὁ Ἠλίας καὶ ἡ Βάσω Γιαννακοπούλου ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

—Ὁ «Α» εὔχεται νὰ ζήσουν τὰ νεογέννητα.

Βαπτίσια

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀγγελοπούλου (Βάτω Γκούτη) ἐβάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους στὸν Ἅγιο Γεώργιο Καλλιθέας τὴν 19.10.80, καὶ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἀντώνιος. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσῃ τὸ νέο φώτιστο.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μανπᾶ (Ντίνα Παναγοπούλου) ἐβάπτισαν τὴν 22.10.80 τὸ ἀγοράκι τους καὶ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσῃ τὸ νεοφώτιστον.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Δημήτριος Φ. Σχίζας ἠρραβωνίσθη μετὰ τῆς Φωτούλας Παναπούλου, ἀπὸ τὰ Κακουρεΐκα. Ὁ «Α» εὔχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

—Ἡ Μαρία Δ. Τρουπῆ (δικηγόρος), ἠρραβωνίσθη τὴν 26.10.80 μετὰ τοῦ ἐπίσης δικηγόρου Χρήστου Κοτσώνη, ἐκ Καρπενησίου. Ὁ «Α» εὔχεται στοὺς ἀρραβωνισθέντας ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Ἡ Γεωργία Ν. Τρουπῆ, ἠρραβωνίσθη τὴν 20.12.80 μετὰ τοῦ Ἀνδρέα Ν. Γκότση. Ὁ «Α» εὔχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀγγ. Σχίζας καὶ ἡ Ἀναστασία Κρατημένου, ἀπὸ τὰ Σβόρνα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης τὴν 18.10.80. Ὁ «Α» εὔχεται στοὺς νεονύμφους βίον ἀνθόσπαρτον.

— Ὁ κ. Γεώργιος Κων. Σχίζας καὶ ἡ Γεωργία Τσακανίκα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους τὴν 16.11.80, στὸν Ἅγιο Χαράλαμπο Εὐκηνοχωρίου Μεσολογγίου. Ὁ «Α» εὔχεται στοὺς νεονύμφους βίον ἀνέφελον.

— Ἡ Κωστούλα Γ. Μπουρνᾶ καὶ ὁ Βασίλειος Μπρατσιάκος (Τραπεζικὸς) ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους τὴν 1.11.80 στὸ Περιστέρι. Ὁ «Α» εὔχεται στοὺς νεονύμφους συζυγικὸν βίον εὐμαρῆ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ «Α» συγχαίρει θερμῶς τὸν ἐπιτυχόντα εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν, Σπῦρον Δ. Δημόπουλον καὶ τοῦ εὔχεται καὶ σ' ἀνώτερα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Πέθανε στὶς 8)1)81 ὁ Κων. Ι. Σχίζας ἐτῶν 97.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἐτελέσθη στὸ χωριὸ τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Νικολάου Δημητροπούλου. Εἰς τὴν τελετὴν ἔκτὸς τῶν πατριωτῶν, παρέστη καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ ἐκλιπόντος στρατηγὸς ἐ.ἀ. Ἰωάννης Ντάβος.

— Ἐπελέσθη 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδικοχαμένου Εὐθυμίου Χρ. Βέργου, στὸν Ἅγιο Δημητρίου Μπραχαμίου, τὸν μῆνα Νοέμβριον.

— Ἐτελέσθη ἐξάμηνον μνημόσυνον, ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς Ποναγιώτας Ἀντ Βέργου, εἰς τὴν Ἁγία Τριάδα — Νέας Ζωῆς Περιστερίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅσους συμμετέσχον στὸ βαρὺ πένθος μας γιὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου καὶ πατέρα

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΡ. ΒΕΡΓΟΥ

Ἡ σύζυγος Κούλα, τὰ τέκνα, Βασίλης, Χρῆστος.

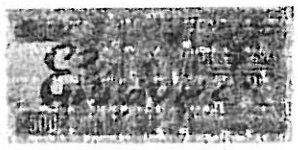

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολάου Σχίζα, κατέθεσαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἡ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», ὑπὲρ ἁγιογραφήσεως, τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δρχ. ἀντὶ στεφάνου, εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος Ὑποστράτήγου Εὐθυμίου Δημητροπούλου.

— Ὁ κ. Παναγιώτης Γ. Δημόπουλος, διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λόγον, κατέθεσεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἡ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δρχ. ἀντὶ στεφάνου, εἰς μνήμην τοῦ Ὑποστράτήγου Εὐθυμίου Δημητροπούλου.

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,,
Μηνιαία Ἔκδοση
τοί Συλλόγου Σερβαίων
—*—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 3231.432
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—*—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Αερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΝΙΚ. ΤΡΟΥΠΗΣ
Πραξιτέλους 24 — ΑΘΗΝΑΙ
—*—
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΛΕΥΤ. ΤΖΩΚΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 3252.333

Ὁ Σύλλογος εὐχαριστεῖ

Θερμὰ εὐχαριστήρια στὸν κ. Νομάρχη Ἀρκαδίας, διὰ τὸ ἐκ 300.000 χορηγηθὲν ποσὸν ὑπὲρ τῆς ἀνακατασκευῆς ποῦ δρόμου κάτω χωριοῦ.

— Τὸν τ. ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἠλίαν Παπαηλιοῦ, ἐνεργείαις τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δρχ. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ δρόμου κάτω χωριοῦ, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΔΗΜΟΣ ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ, Ο ΑΡΑΠΑΙΟΣ

Μαράθηκαν τὰ δέντρα κι' (οὔλα τὰ κλαριά,
μαράθηκε κι ὁ Δῆμος ἀπὸ τὰ (κλάδηματα·
Βγαίνει στὰ πέντ' ἀλώνια κι (ἀγνάντιο στὸ χωριό,
βλέπει φωτιὰ στὸ σπίτι, φω- (τιὰ στὰ πράματα
κι ὁ Δῆμος ἐμαράθη καὶ κά (θεται καὶ κλέει·
κ' ἡ μάγνα του τοῦ λέει καὶ τὸν παρηγορεῖ:
—σώπα, Δῆμο μου καὶ μὴν (κλαῖς καὶ μὴμ πικραίνεσαι
—δέγ, κλαὶ μάγνα μου τὸ σπί- (τι μάειδὲ τὰ πρόβατα,
μόν κλαίου τὴ γυναῖκα μ', (τὰ δόλια μου παιδιά.
—Σώπα, Δῆμο μου καὶ μὴν (κλαῖς καὶ μὴν πικραίνεσαι
ἐγὼ σοῦ φτιάχνω σπίτια σοῦ (παίρνω πρόβατα,
ταχιὰ θὰ ξαναπαντρευτῆς (κι ἄλλα παιδιὰ θὰ κάνεις.

Ὅπως ὅλα μας τὰ δημοτικὰ τραγούδια ἔτσι καὶ τὸ παραπάνω λυπητερὸ τραγούδι τοῦ Δήμου ξεχύθηκε ἀγνό, πηγαῖο, αὐθόρμητο, ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ τὸ νοῦ τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ. Ἡ ἱστορία δείχτηκε φτωχή καὶ δὲ μᾶς φώτισε μὲ γραφτά στοιχεῖα. Τὰ τραγούδια ὅμως εἶναι σπουδαιότερα ἀπ' αὐτήν ὅταν ἀναφέρονται σὲ γεγονότα, προσδιορισμένα τοπικὰ καὶ χρονικά, καὶ ψέλνουν πρόσωπα πού ἔζησαν καὶ ἔδρασαν στόν τόπο καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀναφέρουν. Στὸ στόμα τοῦ Γορτυνιακοῦ λαοῦ ὑπάρχει ζωντανή παράδοση πώς ὁ Δῆμος ἦταν ἀπὸ τούς Ἀράπηδες καὶ λεγόταν Κλεισιούνης στὸ ἐπίθετο. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκληρωτικὴ κατάκτιση τοῦ Μοριὰ ἀπὸ τούς Τούρκους τὸ 1715, ἔγινε κλέφτης, καὶ ἔστησε τὸ γιατάκι του στὴν Γορτυνιακὴ Ἀράχωβα στὴ θέση «Βουνό — Μαρτιάκο — ἢ πέντ' ἀλῶνια ἀπ' ὅπου μποροῦσε νὰ βλέπει τὸ χωριό του. Ἦταν πρόδρομος τῆς κλεφτουριᾶς, καὶ σύγχρονος τοῦ Μαυροειδῆ Πιτσούνη, τοῦ Κόλια τοῦ Βυτινιώτη, τοῦ Γιαννιᾶ, τοῦ Γιώργου τοῦ Τσόκα, τοῦ Καψοκαλύβα, τοῦ Μπίρη, τοῦ Τσάκαλου ἀπὸ τοῦ Κοκορά, καὶ τοῦ Θαναση ἀπὸ τοῦ Βλαχόραφτι, πού γιὰ λόγους τιμῆς σκότωσε τὸ Λαγκαδινὸ ἀγὰ Χαμτιάγα — Τζιντόγλη κι ἔγινε κλέφτης. Οἱ συνθῆκες πού ἔβγαλαν τό Δῆμο στὸ κλαρί μᾶς εἶναι ἄγνωστες ἅπως ἄγνωστο μᾶς εἶναι καὶ τὸ τέλος του.

Ἀργότερα πάντως ἡ δημοτική μας μούσα θὰ τραγουδίσει καὶ πάλι.

Ἄ θέ, καὶ τί νὰ γίνηκαν οἱ (καλοὶ λεβέντες,
Ὁ Σπήλιος τῆς Κορφοξυλιᾶς κι ὁ Δῆμος ὁ Κλεισιούνης

Τ. Α. Γριτσόπουλου (Ἀράχωβα ἡ Γορτυνιακή)
Γορτυνιακό τομ. Α' σελ. 13
Πλαπούτας σελ. 39 — 40.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΕ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΗ ΑΞΙΑ

Ἕνα κατσίκι ,λέγει ὁ Αἴσωπος, εἶχε ἀνεβεῖ στὰ κεραμίδια ἑνὸς σπιτιοῦ καὶ ὡς φαίνεται γοητευμένο ἀπ' ὀτὴν θέα καὶ τήν ὑψηλὴ θέση ποὺ εὑρίσκετο, ἄρχισε νὰ παραληρῇ καὶ νὰ κοροϊδεύῃ τοὺς πάντες.

Συμπτωματικά, περνοῦσε ἀπό ἐκεῖ ἕνας λύκος. Τὸ κατσίκι ὅταν τὸν εἶδε ἄρχισε νὰ τὸν περιγελᾷ, καὶ νὰ τὸν κοροϊδεύῃ, «ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν», ὅπως χαρακτηριστικὰ γράφει ὁ Αἴσωπος, ἔχοντας ἐπίγνωσιν τῆς ἀδυναμίας τοῦ υἱκου ν' ἀνέβῃ ἱστὰ κεραμίδια τοῦ σπιτιοῦ.

Ὁ λύκος, ξέροντας πόσο τρυφερὸ μεζεδάκι ἦταν γι' αὐτὸν τό κατσίκι καὶ ἐπιστρατεύονας τήν σωφροσύνη του, ἀπήντησε ὅτι δὲν τὸν κοροϊδεύῃ, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ ἡ θέσις ἰσχύος ἢ ἀσφαλείας ποὺ παρεῖχε ἀπὸ κατσίκι τὸ ὕφος τοῦ σπιτιοῦ, λέγοντάς του «οὐ σύ μὲ λοιδορεῖς ἀλλ' ὁ τόπος».

Τὸ ἴδιο πρᾶγμα συμβαίνει καὶ σήμερα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, συνέβαινε πάντοτε, ὅταν, ἡ λογικὴ παραχωροῦσε τὴν θέσιν της, στὴν εὔνοια τῆς τύχης ἢ στὴν παρὰ τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἀνθρώπου ἀποκτησιν δυνάμεως ὑλικῆς. Τότε φθάνει στὸν κολοφῶνα της ἡ ψευτοπερηφάνεια, ἐπαιρόμεθα χωρὶς ἠθικὴν βάσιν καὶ νομίζομε πὼς κάποιοι εἴμεθα!

Μὲ αὐτό, ὁ Αἴσωπος, παρήγγελλε καὶ παραγγέλλει στοὺς ἀνθρώπους, νὰ μὴ ὑπερηφανεύονται σὲ μιὰ στιγμὴ ἀσφαλείας, ὅταν ἡ ἀσφάλεια δὲν εἶναι ἀπόκτημα τῶν δικῶν τους δυνάμεων, ἀλλὰ τῆς εὐνοϊοκρατίας ἢ τῆς ἔξωθεν βοηθείας.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ἦταν Νοέμβριος, κι' ὅμως...

Ἀρχὲς Νοέμβρη ξεκινήσαμε γιὰ τὸ χωριό. Φθάσαμε νύχτα. Τὸ κρύο ἦταν τσουχτερό, ἀλλὰ ὁ οὐρανὸς ἦταν ὁλοκάθαρος. Τ' ἀστέρια, τ' ἀμέτρητα ἀστέρια, φαίνοναν πὼς χαμήλωναν καὶ πλήθαίναν (νὰ καί 'δῶ ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, μὲ τὰ λίγα χλωμά της ἀστέρια καὶ αὐτὰ γιὰ νὰ τὰ 'δῆς, πρέπει νὰ ψάξῃς!)

Ἡ ἡσυχία ἦτο ἰσχεδὸν ἀπόλυτη καὶ τὸ σκοτάδι πυκνό. Μὰ ξάφνου ἄρχισαν νὰ γαυγίζουν τά σκυλιά, κι ἐδῶ κι ἐκεῖ ν' ἀνάβουν φῶτα. Στὸ σπίτι ἡ ὑποδοχὴ ἦταν ἐνθουσιαστικὴ καὶ μετὰ... ὁ ὕπνος!

Τὸ ξύπνημα ἦαν γλυκὸ καὶ ἀνάλαφρο. Βγῆκα ἔξω ὅταν ἄρχισε νὰ φωτάει. Ἦταν τόσο, μὰ τόσο ὄμορφα, ποῦ χωρὶς δεύτερη σκέψη πῆρα τοὺς δρόμους. Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου μὲ βρῆκε στὸ Τρανάλωνι ἀγνάντιο στὸ χωριό.

Ἡ εἰκόνα ποὺ ἀντίκρυσα δὲν περιγράφεται ἢ ἐγὼ δὲν βρίσκω λόγια γιὰ νὰ μπορέσω νὰ τήν περιγράψω. Θὰ ἤθελα νὰ ἤμουν ποιήτρια γιὰ νὰ ὑμνήσω τὴν τόση ὀμορφιὰ ποὺ μοῦκοβε τὴν ἀνάσα, νὰ ἤμουν ζωγράφος νὰ ἀπαθανατίσω αὐτὸ ποὺ ἔβλεπα, διὰ τοῦ χρώστῆρος! Χρώματα φωτεινὰ καὶ χαρούμενα.

Νοέμβρης... καὶ ὅμως τόσα πολλὰ καὶ ἔντονα χρώματα δὲν βλέπεις οὔτε τὴν ἄνοιξη! Τὰ σπίτια μισοκρυμένα στὸ πράσινο ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰ γρασίδια, μὲ γαλάζιες στῆλες καπνοῦ ν' ἀνεβαίνουν σπὸν οὐρανά, νὰ γίνονται ἕνα μ' αὐτόν, ποὺ νόμιζα ὅτι ὁ οὐρανὸς κατέβαινε στὰ σπίτια.

Τὰ ὄχτια σκεπασμένα ἀπὸ χιλιάδες κίτρινα κρινάκια, σὰν κορδέλλες ἁπλωμένες στὴν χλόη. Στὰ λεῦκα, τὰ φύλλα στὶς κορφὲς ἦταν κατάπρασινα, καὶ κάτω κίτρινα λαμποκοποῦσαν φρεσκοπλυμένα ἀπὸ τὴν βροχή, σὰν ἀτόφιο μάλαμα.

Οἱ ἀπιδιὲς καὶ τ' ἀμπέλια εἶχαν ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ κάκκινου καὶ ψηλὰ τὰ βράχια ἀπὸ τὸ ἄσπρο ὡς τὸ σκοῦρο γκρί. Στὶς τοῦφες μικρὰ πουλιά, κοκκινολαίμια καὶ τρυποφράχτες, πετοῦσαν μὲ γλυκοὺς τρυλιγμούς καὶ νόμισα πὼς ζοῦσα σὰν σὲ παραμύθι.

Στὸ στῆθος μου ἡ καρδιὰ ἔγινε πολύ, ποὺ φτεροκοποῦσε θέλοντας νὰ πεταχτῇ καὶ ν' ἀγκαλιάσῃ τό κάθε τι.

Πῆρα ξανὰ τὸ δρόμο, βρῆκα στὴν γαϊδουροκυλίστρα καὶ στὰ Ἴθια. Οἱ εἰκόνες ἄλλαζαν, ἀλλά, πάντα στὰ ἴδια χρώματα. Στὴν Φραζινέπτα ἔβοσκε ἕνα μικρὸ κοπάδι καὶ τὸ τραγούδι τοῦ τσοπανόπουλου ἔδινε ζωή στὸ τοπίο. Ἡ ἡμέρα ἦταν πολὺ ζεστὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ καὶ δὲν φυσοῦσε καθόλου. Προχώρησα τὸν ἀνήφορο, βγῆκα στὸν Ἅγιο - Λιά. Καὶ ἀπό 'δῶ ἡ θέα ἦταν ὄνειρο! Προχωρώντας βρέθηκα στὸ παλιόκαστρο.

Σπάθηκα στὰ βράχια ἀπολαμβάνοντας καὶ ἀπό 'δῶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ ἀγαπημένου μουχωριοῦ. Ἡ σκέψη γοργόφτερη γύρισε πίσω στὸ χρόνο, στὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ χωριὸ ἔσφυζε ἀπὸ ζωή. Κάθε ραχούλα καὶ κοπάδι, οἱ δρόμοι γεμάτοι κόσμο καὶ ζωντανὰ νὰ πηγαινοέρχονται στὰ χωράφια στοὺς κήπους, σ' ἀμπέλια... Τραγούδια, φωνές, καυγάδες. Ἕνας μικρὸς παράδεισος ποὺ κάποιος κακὸς δαίμονας ζήλεψε τήν ζωντάνια του καὶ τὸν ἐρήμωσε. Καὶ ξαφνικά... ἐκεῖ ποὺ εἶχα χαθεῖ σπὸ χθὲς, αἰκούστηκε ἡ κόρνα τοῦ αὐτοκινήτου (προειδοποίηση), γιὰ νὰ φύγουμε, σὰν τρομερὴ ρομφαία ποὺ μὲ διώχνει ἀπὸ τὸν παράδεισο. Τὸ χαρούμενο πουλί ποὺ τόσες ὧρες φτεροκοποῦσε στό στῆθος μου, ἔφυγε μακρυά τρομαγμένο, καὶ τὴν καρδιά μου ἄρχισε νὰ σφίγγῃ ἕνα ἀτσάλινο χέρι μὲ γαμψὰ νύχια καὶ πονοῦσα τόσο πολύ, πού ἀπὸ τὰ μάτια μου ἄρχισαν νὰ τρέχουν καυτά δάκρυα. Ἔφτασα τρέχοντας στὸ χωριό. Κάποια λόγια ἀποχαιρετισμοῦ μ' ἔκαναν νὰ βάλω πάλι τὰ κλάμματα. Φύγαμε... Καὶ γὼ πῆρα μαζί μου τὴν ἀνάμνηση μιᾶς ὀνειρεμένης φθινοπωριάτικης ἡμέρας, μὲ τήν εὐχὴ νὰ μπορέσω νὰ ξαναζήσω καὶ ἄλλες τέτοιες μέρες στὸ χωριό.

Γ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗΣ

Ἡ Παγγορτυνιακὴ Ἕνωση γνωρίζει στούς Γορτυνίους ὅτι:

1) Ἔγιναν παραστάσεις εἰς τό Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον προθύμως ἀπεδέχθη εἰσήγησιν νὰ ἐφαρμοσθῆ μὲ κάποια προτεραιότητα, Πρόγραμμα Ἀγροτικῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας στὰ Γορτυνιακά Χωριά. Σχετικῶς διετάχθη ἡ Δ)νσις Γεωργίας καί σύντομα θὰ ἀρχίσουν ἐπισκέψεις ἐξαιρετικῆς ἐμπειρίας καί εἰδικῆς Μορφώσεως Ὑπαλλήλων (ἀπόφοιτων Ἀνωτέρας Χαροκοπείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς). Παρακαλοῦνται οἱ κ. Πρόεδροι νὰ διευκολύνουν καὶ οἱ κάτοικοι νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ τὴν ἁπλόχερη Γορτυνιακὴ ἀγάπη τίς ἐντεταλμένες Κυρίες.

2) Τὸ Ι.Γ.Μ.Ε., μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι ἀνέγραψε, διὰ τὸ 1981, πιστώσεις καί θὰ ἀπασχοληθῆ τὸ παράρτημά του Τριπόλεως, εἰδικῶς μὲ τὴν ἐδαφολογικήν ἔρευναν τοῦ Γορτυνιακοῦ Χώρου (Ἀναζήτησις Λιγνιτικῶν, Βωξιτικῶν, Ἀσβεστολιθικῶν κλπ. πετρωμάτων ἐκμεταλλευσίμων)

Ὅποιος ἔχει ἐνδείξεις περί αὐτῶν ἂς γράψει στὴν Π.Ε.

3) Ὅποια Κοινότης θέλει Γεωτρήσεις, πρέπει νὰ κάνη ἀναφορὰ στὸ Ι.Γ.Μ.Ε. Τριπόλεως (πλατεία Ἁγίου Βασιλείου). Θὰ πρέπει νὰ προκαταβληθοῦν μικροδαπάνες.

4) Οἱ Κοινότητες πού διαθέτουν οἰκόπεδο, δύνανται νὰ πάρουν μακροπρόθεσμο - ἄτοκο Δάνειο ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καί ἄλλες πηγές, διὰ νὰ κτίσουν Κοινοτικό Κατάστημα, διὰ τίς σύγχρονες ἀνάγκες.

Αἰτήσις πρέπει νὰ ὑποβληθῆ μέσω Νομαρχίας.

4) Ἂν μιὰ Κοινότης ἔχει Σχέδια νὰ διαρυθμίση καί εὐπρεπίση μιὰ Πλατεία μπορεῖ νὰ ζητήση Οἰκονομική ἐνίσχυση ἀπὸ τὸν ΕΟΤ, ἀπ' εὐθείας, μὲ αἴτησί της καί τὸ Σχέδιό της (Ἕνα Σκαρίφημα).

5) Ἂν κάποιος Γορτυνιακὸς Σύλλογος θέλει νὰ ἐξυπηρετηθῆ διά συνεδριάσεις Συμβουλίων του, μπορεῖ νὰ τοῦ διατίθεται δωρεάν τὸ Γραφεῖο τῆς Ἑνώσεώς μας. Τηλεφωνήσατε 32.33.543.

6) Ὁ Πρόεδρος καί μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς Παγγορτυνιακῆς ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργὸ Δημ. Ἔργων κ. Τζανετάκη καί Ὑφυπουργό Παιδείας κ. Ν. Καλτεζιώτη, μὲ τούς ὁποίους συνεζήτησαν Γορτυνιακά ζητήματα ἀρμοδιότητός των.

Ἔγιναν στή Μυτιλήνη ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Καραβόγιαννη

ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ἔγιναν στίς 8 Νοεμβρίου, ἡμέρα ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου ἀπὸ τὸν Ἑλληνικό στόλο — τὸ 1912 — τ' ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Γορτυνίου (Λαγκαδινοῦ) Μπουρλοτιέρη Γιάννη Θεοφιλοπούλου ἢ Καραβόγιαννη, ὁ ὁποῖος κατέκαυσε στὴν Ἐρεσό τὸν Ἰούνιο τοῦ 1821 τὸ πρῶτο Τουρκικό «Ντελίνη» κι' ἔγινε ἀργότερα ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Κανάρη, ὀνομασθείς Ἀντιστράτηγος γιὰ τὶς πρὸς τὸ Ἔθνος Ὑπηρεσίες του.

Ὁ Σύλλογος Πελοποννησίων Λέσβου «ὁ Μωριᾶς» πού πρωτοστάτησε στὴν πραγματοποίηση τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς ὀφειλομένου Ἐθνικοῦ χρέους, εὑρῆκε πρόθυμη τὴν συμπαράσταση τοῦ Δήμου Μυτιλήνης, πού παραχώρησε ἀνάλογο χῶρο στὸ κεντρικό πάρκο τῆς πόλεως.

Τὸ βράδυ τῆς 8)11 στὴν Στρατιωτική Λέσχη, δόθηκε γεῦμα στὸ ὁποῖο παρακάθησαν οἱ Ἀρχὲς τοῦ Νησιοῦ καί ὅλοι οἱ Πελοποννήσιοι. Ἀκολούθησε τρικούβερτο Μωραΐτικο γλέντι. Τὴν Γορτυνία ἐξεπροσώπησε ὁ Πρόεδρος τῆς Παγγορτυνιακῆς Ἑνώσεως Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Κ. Μπράμος καί ἐκ τῶν Συμβούλων οἱ κ.κ. Σπηλιόπουλος καὶ Τσιῶκος. Τὸν δὲ Σύνδεσμο Λαγαδινῶν ὁ Πρόεδρός του κ. Φιλόπουλος, συνοδευόμενος ἀπὸ 15 Λαγκαδινούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί ἡ 85χρονη κ. Σταυρούλου πρωτο - ἐγγονὴ τοῦ «Καραβόγιαννη».

Στὸν δραστήριο Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Πελοποννήσιων κ. Π. Τερζῆ, ἀπὸ τοῦ Σέρβου, στὸν ἐνθουσιώδη βοηθό του Ταμία κ. Ἀσημακόπουλο ἀπὸ τὸ Λυκούρεση καί στὸν διοικητή Συνταγματάρχη Χωροφυλακῆς κ. Κατσικάκλη, πού πρωτοστάτησαν στὴν ἀνέγερση τῆς προτομῆς, ἀξίζει κάθε πατριωτικὸς ἔπαινος.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

(Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1)

μάνας τοῦ Κωστάντιου καὶ τῆς Γρια - Κατερινάρας γυναίκας τοῦ Μπουρμπουτσέλου στοῦ Μπουγιάτι).

Ὁ Γερο - Θοδωράκης καὶ ἡ Γρια - Παναγουλάρα ἀπόχτησαν τέσσερα σερνικὰ καὶ δυὸ τσιοῦπες.

Τὰ σερνικὰ ἦσαν : Ὁ Βασίλης ὁ Τρουπῆς, ὁ Νικόλαος ὁ Τρουπῆς ὁ πατέρας τοῦ μακαρίτης τοῦ Ἀλούπη) ὁ Δημητριὸς ὁ Λοχαγός, πού ἔπεσε ἡρωϊκὰ στὶς 13 Αὐγούστου 1922 στὸ Ἐσκὶ - Σεχὶρ τῆς Μικρασίας καὶ ὁ Θανασιός.

Οἱ τσιοῦπες ἦσαν : Ἡ Βασίλω (πρώτη γυναίκα τοῦ Γερο - Γκαβολιᾶ καὶ μάνα τῆς Μπουσμπουνογιώργαινας καὶ τῆς Μητρογιαννοῦς) καὶ ἡ Κατερίνη (πρώτη γυναίκα τοῦ Γερο - Διαμαντῆ καὶ Βέργου καὶ μάνα τῆς Κουτσαντροθοδωροῦς καὶ τῆς Διαμαντολένης).

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχουν καὶ πολλὴ σχέση μὲ τὸ σπιτοτόπι πού γίνηκε πλατεία καὶ πανηγυρίζουμε ἀλλὰ εἶχαν σχέση μὲ τὸν ἥρωα Δημητριὸ Τρουπῆ πού ἔπεσε ἄκληρος καὶ τὸν κληρονόμησαν ὅλοι. Κι ὅλους τοὺς βαραίνει κάποιο μακρυνὸ χρέος.

Καὶ γιατὶ σχεδιάζω νὰ φτιάσω γιὰ ὅλο τὸ χωριὸ τέτοια «δέντρα» κάνω ἀρχὴ ἀπὸ δῶ μιᾶς κι ἔντεσε.

Ἀπὸ κεῖνο τὸ σπιτοτόπι πῆρε ὁ Νικόλας τὸ μερδικό του καὶ ἔφτιασε σπίτι καὶ εἶναι το.

Ὁ Δημήτριος ἔπεσε, δὲν ἄφησε κληρονόμους. Τὸ ἄλλο πού ἔμενε τὸ καλλιεργοῦσαν ὁ Θανασιὸς καὶ ὁ Βασίλης καὶ οἱ κληρονόμοι τους ἴσαμε τὸ Γενάρη τοῦ 1951 πού ἦρθε ἡ μπουλντόζα στὸ χωριό.

Σὰν ἔφτασε ἡ μπουλντόζα στὸ σπιτοτόπι ἦλθε καὶ ὁ νομάρχης καὶ εἶπε νὰ ἀπαλλοτριωθεῖ καὶ νὰ πληρωθοῦν οἱ δικαιοῦχοι.

Κάπως τὸ κάμαν ὅμως τότε οἱ ἄρχοντες ἔκοψε ἡ μπουλντόζα τὸν τόπο, πῆραν οἱ κληρονόμοι τὸ κούτσουρο τῆς ξερῆς καρυδᾶς μοναχὰ καὶ τὸ σπιτοτόπι γίνηκε ἡ σημερινὴ πλατεία.

Γιὰ ἀποζημίωση δὲν ἔγινε λόγος ποτέ.

Κι ἔτσι ἡ πλατεία αὐτὴ ἀνήκει... ἱστορικὰ πιὰ, κατὰ τὸ 1)2 στὸ Γιάννη τοῦ Θανασιοῦ, κατὰ τὸ 1)3 στοὺς κληρονόμους τοῦ Δημ. Τρουπῆ (Μερκοβούνι Τρίπολης) κατὰ τὸ ἄλλο 1)3 στὴν Παναγούλα συζ. Κων. Κωνσταντόπουλου καὶ τὸ ἄλλο 1)3 ἀνήκει στὴν Κοινότητα πού τὸ χάρισε, διὰ λόγου στὴν Κοινότητα ἐπὶ προεδρίας Γιώκου Ντάρα ὁ Δάσκαλος Θ. Τρουπῆς καὶ ἡ Κοινότητα τοῦ ἔδωσε προσωπικὴ ἐργασία κι ἔχτισε μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ γυμνασίου τότε (1953 — 1954) τὸ ξωκλήσι τοῦ Ἁγιο - Θανάση.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ καλὸ εἶναι, ἔστω καὶ μετὰ ἀπὸ 30 χρόνια, νὰ ἀποδοθεῖ κάποιο χρέος σὲ τούτη τὴν προσφορά, ἁπλὰ καὶ δίχως πολλὲς διαδικασίες.

Καὶ θἄλεγα πὼς εἶναι ὑποχρέωση γιὰ τὸ χωριὸ ν' ἀναγνωρίσει τούτη τὴν προσφορά ἔτσι :

Στὰ 1982 καὶ στὶς 13 Αὐγού στου κλείνουν 60 χρόνια ἀπὸ τότε πού ἔπεσε στὴ Μικρασία ὁ λοχαγὸς Δημητριὸς Τρουπῆς (μερδικάτορας κατὰ τὸ 1)3 τῆς πλατείας). Τὴν ἴδια χρονιὰ κλείνουν ἐπίσης 60 χρόνια ζωῆς τοῦ Συλλόγου μας.

Νὰ γίνουν τὰ νόμιμα ἀπὸ τήν Κοινότητα καὶ ἡ πλατεία νὰ ὀνομαστεῖ:

ΠΛΑΤΕΙΑ
ΛΟΧΑΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΤΡΟΥΠΗ
Σέρβου 1882—Ἐσκὶ-Σεχὶρ 1922

Νὰ τοιμάσει καὶ ὁ Σύλλογος δυὸ μαρμαρένιες πλάκες, πού νὰ γράφουν τὰ παραπάνω καὶ νὰ ἐντοιχίσει τὴ μία στὴ ζερβιὰ μεριὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου καὶ τὴν ἄλλη στὴ δεξιὰ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Θ. Ν. Τρουπῆ (Ἀλούπη), καὶ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1982 (στὶς 13, 14 καὶ 15 Αὐγούστου) νὰ γίνουν οἱ ἀνάλογες γιορτές.

Ἔτσι καὶ ὁ ἥρωας θὰ τιμήσει τὸ χωριό του καὶ τὸ χωριὸ θὰ τιμήσει τὸν ἥρωα καὶ τοὺς πρωτεργάτες τοῦ Συλλόγου του μὲ διπλώματα καὶ τιμητικὲς θέσεις (ὅσοι ζοῦν) στὸ γιορτάσι.

Τὰ γράφω ἀπὸ τώρα γιὰ νἄχουμε καιρό.

Κάθε παράλειψη λέω πὼς θἄναι, τὸ λιγότερο, ἀγνωμοσύνη καὶ ἀσέβεια.

Μὲ τὶς εὐχές μου ὅλες
ὁ Γερο - Χασοημέρης

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΗΛ. ΔΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ ἀποθανόντος Ἠλία Διατσοπούλου τοῦ Βασ., κ. Νῖκος Μπόρας, ἔφερε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου μας ταύτην, περιλήψιν τῆς ὁποίας καὶ δημοσιεύομεν πρὸς γνῶσιν ἁπάντων τῶν πατριωτῶν. Ὁ μεταστὰς ἀφῆκε κληρονόμον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸ νομικὸν πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ χωριοῦ μας, ἀναιρέσας πᾶσαν προηγουμένην ὑπ' αὐτοῦ τελεσθεῖσαν διαθήκην. Ἐπιθυμία ὡσαύτως τοῦ ἐκλιπόντος, ἵνα ἡ κατασκευὴ κωδωνοστασίου εἰς τὸν αὐτὸν ναόν, μὲ ἀνάλογον καμπάνα καὶ ὡρολόγιον, ἐὰν μετὰ τὸν θάνατόν του χρήματα, συνιστάμενα ἐκ βιβλιαρίων καταθέσεων καὶ ὁμολογιῶν ἐπαρκοῦν πρὸς τοῦτο. Ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης ἐδήλωσεν ἐπίσης, ὅτι, προσεχῶς, θὰ ἔλθουν εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν εἰς Σέρβον, ἡ ἄμπελος καὶ ἡ οἰκία τοῦ μεταστάντος, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του. Πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἄμπελον αὐτοῦ ὀφείλουν νὰ πληροφορηθοῦν ἐν καιρῷ τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΟΝ «ΑΡΤΟΖΗΝΟ»

Παρακαλοῦμε τούς πατριῶτες, ἐπειδὴ ὡρισμένα φύλλα τοῦ «Α», ἐπεστράφησαν νὰ μᾶς γνωστοποιήσουν τήν καινούργια τους διεύθυνση ἢ καί συγγενῶν καί φίλων τους, γιὰ νὰ τούς ἀποστέλλεται ἡ ἐφημερίδα μας, οὕτως ὥστε ἀπὸ τοῦδε καί ἐφεξῆς, νὰ μὴ παραπονεθῆ κανείς, ὅτι δὲν λαμβάνει τὸ δημοσιογραφικόν ὄργανον τοῦ Συλλόγου μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἐλάβομεν καί δημοσιεύομεν τήν κάτωθι ἐπιστολήν.

Ὁμόφωνο τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο Σέρβου μὲ ἀπόφασή του πού ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὴν Νομαρχία, ἐπέβαλλε δικαίωμα ταφῆς, «φορολογία», σὲ ὅλους πού ἔχουν κατασκευάσει οἰκογενειακούς τάφους στὸ Νεκροταφεῖο, ἀπὸ πέντε (5000) δρ. στὸν καθένα. Τὰ χρήματα πού θὰ εἰσπραχθοῦν θὰ χρειασθοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δαπανῶν τῆς ἀπαραίτητης προέκτασης τοῦ Νεκροταφείου. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογου μένων.

Σέμβου 28 Νοεμβρη 1980
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἠλίας Σχίζας

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Στὴν ἐφημερίδα «Ἀρκαδικὸς Τύπος» μεταξύ ἄλλων διαβάσαμε:

«Στὴν Γορτυνία οἱ περισσότεροι κάτοικοι εἶναι γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Ἐπιδίδονται ὅμως καί σ' ἄλλα ἐπαγγέλματα, ὅπως οἱ Λαγκαδινοί καὶ οἱ Σερβαῖοι στὸ κτίσιμο, οἱ Στεμνιτσιῶτες στὴ σιδηρουργία καὶ τὴ χρυσοχοΐα. Στὸ δῆμο Νυμφασίας καὶ Κλείτορας ἀκμάζει ἡ ὑλοτομία καὶ ἡ βαρελοποιΐα κλπ.». Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ πιὸ πάνω χωρίον ἡ Σερβαΐτικη μαστορική, ὡς πρὸς τὸ χτίσιμο, εἶναι κάτι πού ἔχει ξεπεράσει τὰ τοπικὰ ὅρια, μὲ συνέπεια τὴν προβολὴ τοῦ χωριοῦ μας. Συγχαρητήρια λοιπόν στούς χτίστες μας, πού προσέφεραν, ἀπ' τὸ εἶδος τοῦ ἐπαγγέλματός των, αὐτὴν τὴν ἀναγνώριση προσφορᾶς στὸ κοινωνικό σύνολο.

ΠΕΘΑΝΕ Ο τ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΗΛΙΑΣ ΑΠΟΣΚΙΤΗΣ

Σὲ ἡλικία 91 χρόνων πέθανε στὴν Ἀθήνα 15)12 καὶ κηδεύτηκε στό Α' Νεκροταφεῖο, ὁ τέως Ὑπουργὸς Ἠλίας Κ. Ἀποσκίτης ἀπὸ τὸ Βελημάχι. Ὁ ἐκλιπών εἶχε διατελέσει Γεν. Διοικητής Κρήτης καί ἐπὶ 20 περίπου χρόνια — ἀπὸ τὸ 1926 — ἐκλεγόταν βουλευτής Ἀρκαδίας.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου, Κλεισθένους 17, 4ος ὄροφος, ἄπισθεν τῆς Δημαρχίας Ἀθηνῶν, τηλ. 3240.236, δὶς τῆς ἑβδομάδος εἶναι ἀνοικτόν, ἀπὸ 5 — 9 μ.μ. ἤτοι Τρίτην καὶ Τετάρτην.

Τραγούδια τοῦ τόπου μας

Ὁ κάμπος ἐπρασίνισε ἀπ' τὰ (πολλὰ λουλούδια
καὶ σὺ δὲ βγαίνεις νὰ σὲ ἰδῶ (ἀγάπη μου καινούργια

Ἔβγα στ' ἀγνάντιο νὰ σὲ ἰ- (δῶ τί μέσα γὼ δὲν μπαίνω
τὴν ἀηδονολαλιὰ σ' ἀκῶ καὶ (πέφτω καί πεθαίνω.

Τὸν ταμπουρᾶ μου τσάκισα (κόρη μου στὴν αὐλή σου
γιὰ νὰ φιλὶ πού μοὔταξες ἐ- (σὺ καὶ ἡ ἀδελφή σου
Δῶσ' μας το κόρη τὸ φιλί, (δῶσ' το μὴν τὸ λυπᾶσαι
στὸν ἄλλο κόσμο θὰ τὸ βρῆς (κρεββάτι νὰ κοιμᾶσαι

ΙΕΡΕΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ

Θέλεις νὰ τιμήσης τὸν Νεκρό σου; Ἀντὶ γιὰ θρήνους καὶ περιττὰ στεφάνια, κάνε εὐεργεσίες. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἡ πιὸ φωτεινὴ τιμὴ καὶ βοήθεια γιὰ τὴν ψυχὴ Ἐκείνου πού πέθανε.

(Ἱερὸς Χρυσόστομος)

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ
Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝ. ΣΥΝ

Συνῆλθε στὶς 22 Φεβρουαρίου 1981 σὲ μιὰ Αἴθουσα τῶν σχολῶν Δολιανίτη ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ προσέλευση τῶν πατριωτῶν ἦταν ἱκανοποιητική — ὄχι ὅμως ἡ πρέπουσα καί οἱ ἐργασίες διεξήχθησαν κανονικά σὲ κλίμα πολιτισμένων ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴ τῆς ψηφοφορίας ἀπεχώρησαν ὀλιγάριθμοι συμπατριῶτες, τελικῶς δὲ ψήφισαν 88.

Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐξελέγει ὁ ἰατρὸς κ. Χρ. Μαραγκός.

Θέματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολήθηκε ἡ συνέλευση ἦταν τρία: α) Λογοδοσία ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου β) Διάφορα γ) Ἀρχαιρεσίες.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐχαιρέτησε τοὺς πατριῶτες, συνέστησε ἀποφυγὴ ἀντεγκλήσεων καὶ εὐχήθηκε ἐπιτυχία. Μετὰ ἔδοσε τὸν λόγον στὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ν. Τρουπῆν.

Ὁ κ. Τρουπῆς ὁμιλῶν πάνω στὸ πρῶτο θέμα ἀνεφέρθη στὴν ἔκδοση τῆς Ἐφημερίδας καί τοῦ Ἡμερολογίου, στήν προσπάθεια μεταβάσεως τῶν πατριωτῶν στὸ πανηγύρι τῆς 15ης Αὐγούστου στὸ χωριό μας, ἐξιστόρησε τὰ γεγονότα τῆς χοροεσπερίδας καὶ τὶς οἰκονομι
ἐγένοντο, ὁ
τῶν ἀδελφῶν
λου ἀπὸ τὴν
νει ὅτι ὅσα
περίοδο ἀπὸ
μέχρι 18 Φε
τι τὰ οἰκον
ἀπὸ τὴν 20.6
τελῶς ἄγνωσ
νημέρωση ἐγ
τε πρόεδρο
χειριστὴ τοῦ
λειο Δάρα.

Στὴ συνέχ
γο ὁ Ταμία
Παναγιώτης
ὁποῖος ἐκθέ
σταση τοῦ σ
ἀνέφερε εἶχε

Ἔἰσοδα
Ἔξοδα

Ἔλλειμα

—ΠΡΟΕΔ
ΩΣ: Ἐπιδ
τῶν πνευμάτ

Συνέχεια
κ. Βασ. Δά
Διοικητικοῦ

—Ὁ κ. Β
λογεῖ τὶς πρ
χεται τὴν ὕπ
500 δρχ. ἀπ
τῆς 23ης) 2)
τ`ς εὐθύνες

ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ Σ

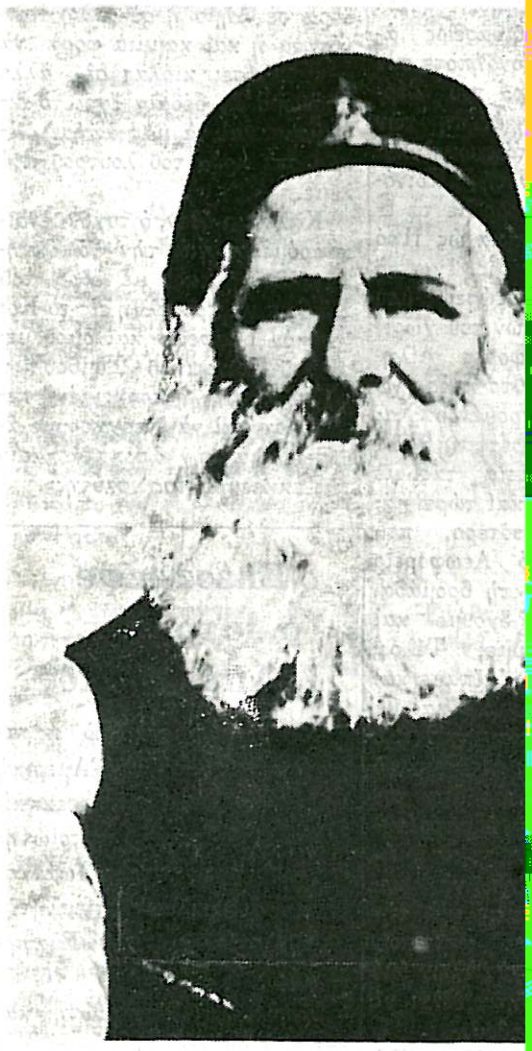

Ὁ ἀείμνηστος μπάρμπα Νικολάκης ὁ Δημόπο
σε Πρόεδρος τῆς Κοινότητος πολλὲς

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΧΑΣΟΗΜΕΡΗ

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ὁ δρόμος Τρίπολη — Καρκαλοῦ — Σέρβου — Ἀράπηδες — Κοκλαμᾶ — Ὀλύμπια — Πύργος δὲν εἶναι πιὰ ὄνειρο· εἶναι μιὰ πραγματικότητα.

Γιὰ τὴν ὥρα ἐλάχιστοι τολμοῦν νὰ τὸν περάσουν· ἴσως δικαιολογημένα, ἴσως ἀδικαιολόγητα. Δὲν λέω ν' ἀνεβοῦν ἀπὸ Πύργο πρὸς Τρίπολη τουλάχιστο ὅπως εἶναι τώρα ὁ δρόμος μὰ ἡ κατηφόρα... βοηθάει.

Ὅπου ὑπάρχουν ἀκόμα κακοτοπιές, καὶ εἶναι ἐλάχιστες, νὰ φροντίσουμε ὅλοι γιὰ διορθωθοῦν ἔτσι ποὺ τὴ Λαμπρὴ ὁ δρόμος νὰ εἶναι βατός, δίχως κινδύνους καὶ λακκοῦβες. Πολλὰ εἶναι τὰ καλά του καὶ πολλοί κεῖνοι πού θὰ ὠφεληθοῦν. Λίγη καλὴ θέληση καὶ μιὰ οἰκονομικὴ προσπάθεια ἀκόμη, ἀπ' ὅλα τὰ χωριὰ πού θὰ ἐξυπηρετήσει, ἂν καταβληθεῖ τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι θεαματικὰ καὶ πολὺ - πολὺ ὠφέλιμα.

Δὲν θὰ μιλήσω γιὰ συντόμευση τῆς ἀπόστασης, γιατὶ αὐτὸ εἶναι γνωστό. Θὰ τονίσω ὅμως τὸ φυσιολατρικὸ μέρος πού ἴσως πολλοὶ δὲν πρόσεξαν ἢ δὲν ἔτυχε νὰ γνωρίσουν κάν.

Τὸ δίχως ἄλλο αὐτὴ ἡ διαδρομὴ εἶναι ἐξαίσια.

Σὰν ξαγναντίσει ὁ ταξιδιώτης στὸ Μαλασοβίτικο δυάσελο θὰ ἔχει στὰ δεξιά του τὰ Λαγκάδια στὸ πιάτο! Τὰ βουνὰ τῆς Ἄκοβας καὶ τὰ Βερβιτσοχώρια στὴν ποδιά! Τούς ὄγκους τῆς Β. Πελοποννήσου μακρινούς συντρόφους. Κι ἂν σταθεῖ στῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο κι ἀποφασίσει ν' ἀνηφορίσει μιὰ ὡρίτσα (περίπατος) στὴν Κορφὴ τοῦ Ἀρτοζήνου, στὸν Ἁγιολιά, θὰ ἀγναντέψει ὁλάκερο τὸ Μοριά!

Συνεχίζοντας ἀπὸ τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο τὸ δρόμο του θὰ ξαγναντίσει στὴ Στρογγύλω καὶ θὰ βρεθεῖ σ' ἕνα ἄλλο μαγευτικὸ τοπίο δραγάτης καὶ βιγλάτορας.

Ἡ κοιλάδα τοῦ Ἀλφειοῦ στὰ πόδια του... καὶ στὸ βάθος ὁ κάμπος τῆς Ἠλείας καὶ τὸ ἀτέλειωτο ἀσημὶ Ἰόνιο... καὶ νάναι αὐχὴ καὶ ξαστεριά!

Δεξιὰ στὴν πλαγιὰ σκαρφαλωμένο, σὰν τὰ Λαγκάδια, τὸ χωριό μας· τοῦ Σέρβου.

Στροφές, ραχοῦλες, καταπράσινες, χαντάκια καὶ ρεματιὲς βαθήσκιωτες καλωσορίζουν τὸ διαβάτη. Πηγές, ρυάκια καὶ κεφαλόβρυσα τὸν ὑποδέχονται, τὸν δροσίζουν καὶ τόν συντροφεύουν στὸ κολατσιό του καὶ στὴ ρέμβη του. Κοκκινόβρυση, ἡ Βρύση τοῦ γιατροῦ τοῦ Δήμου, Κατρεμίζα, Κρόθι, Σουληγάρης, Τραγη - Βρύση, Λεῦκος, (θὰ βρεθεῖ τὸ νερό) Μιλιάνθης, Ἀραπέϊκη Βρύση... τὸν καρτεροῦν γιὰ δροσολόγημα.

Βραστὴ γίδα, ἁγνὸ τυρί, γιὰ τάπιο χάσικο ψωμί καὶ μέλι τοῦ Μπαρμπα - Μαρθολιᾶ ρικίσιο θὰ βρεθοῦν στὸ διάβα του. Κι ἀγνάντια πέρα στὸ νοτιὰ ἡ Ἀντρίτσαινα καθρέφτης καὶ δόξα ἱστορική. Καὶ μιὰ πηδουλιὰ πιὸ κεῖ ἡ Παλούμπα τῶν Πλαπουταίων καὶ δυὸ πηδουλιὲς ἀκόμα τὰ ἰαματικὰ λουτρὰ τῆς Ἡραίας. Ὅλα νὰ τὰ ἰδεῖ καὶ νὰ τὰ γνωρίσει ὁ περαστικός, ὁ ντόπιος καὶ ὁ ξένος.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ πληροφόρηση χρειάζεται καὶ φροντίδα γιὰ «ἀξιοποίηση»

Νὰ σημειωθοῦν στοὺς τουριστικοὺς χάρτες καὶ αὐτοὶ οἱ δρόμοι καὶ νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἀπληροφόρητοι πώς στὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ χωριά μας πάει λεωφορεῖο.

Ἔτσι θὰ χαροῦν πολλοὶ τὴν τόση ὁμορφιά, δροσιά, φιλοξενία καὶ χάρη πού προσφέρει ὁ τόπος μας μέσα ἀπὸ τὴν ἐρημιά του καὶ τὴν ἐγκαταλείψη.

Ἄλλοι παινεύουν τὶς κλεισοῦρες καὶ τὰ ξεροβούνια καὶ μεῖς νὰ κρατοῦμε κρυφὰ τὰ μεγαλεῖα τῆς πλάσης; Εἶναι ἁμαρτία!

Ὁ Γερο - ΧΑΣΟΗΜΕΡΗΣ

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ"
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 97.31.314
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Αερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἡρακλείου 14 Τ.Τ. 45
—★—
Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως καὶ Τυπογραφεῖο: ΚΩΣΤ. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 32.52.333

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

▸ ΑΠΟ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

νίσ.

—ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ: Ἐπισημαίνει διάφορες ἐπιλήψιμες φράσεις τοῦ τ. Προέδρου ὁ ὁποῖος μὲ τόν τρόπον αὐτόν καταβιβάζει τὸ πνευματικό ἐπίπεδο τῶν παρισταμένων.

—ΜΠΟΡΑΣ ΑΝΑΣΤ.: Ζητεῖ λήψη ἀποφάσεως γιὰ καταλογισμό εὐθυνῶν.

—ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛ. Ἀναφέρεται στὴ παραβολὴ τοῦ Ἀισώτου καὶ ζητεῖ νὰ παραδεχτεῖ ἡ συνέλευση ὅτι οἱ οἰκονομικὲς ἀτασθαλίες εἶναι προϊόν ἐπιπολαίων ἐνεργειῶν, νὰ καλυφθοῦν δὲ τὰ ποσὰ ἀπὸ τὸν τ. Πρόεδρο καί Ταμία.

Ἐπηκολούθησαν ἔντονοι διαξιφισμοὶ πού ἀνάγκασαν τὸν πρόεδρο νὰ διακόψει τή συνεδρίασαν γιὰ 3 λεπτά. Μὲ τὴν ἐπανάληψη τῆς συνεδριάσεως ἐξελέγει ἐφορευτική Ἐπιτροπή, διεξήχθει ψηφοφορία τ' ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας δημοσιεύουμε σὲ ἄλλη στήλη.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΦΤΕΡΗΣ

—Σάμπως ἀνοίγει τὸ Τριώδιο σήμερα...

—Τὴν ἄλλη Κυριακὴ νομίζω...

Ἡ... ἱερὴ σιωπὴ πού ἐπιβάλλει ἡ παρακολούθηση τῆς τηλεόρασης κατάπιε τίς παρατηρήσεις.

Ροιμπότ λοιπόν — ἀγκάθι μ' ἀγκύλωσε ἡ σκέψη — καὶ σὰν γιὰ νὰ μὲ προστατέψουν χύμηξαν οἱ θύμησες...

. . . . . .

Χριστέ μου, πῶς τὶς καρτερούσαμε τὶς «Ἀποκρές»! Νὰ χάσουμε λογαριασμὸ στὴν ἡμερομηνία; Κι οἱ κότες μας τὴν ἤξεραν. Μόνο τὰ γουρούνια τρώγανε ἀνύποπτα τὸ μαχτό τους, καὶ πα χαίνανε κατὰ πῶς τὸ πεθυμούσαμε.

Δὲν ἔμοιαζαν μὲ τὶς ἄλλες γιορτὲς οἱ ἀπόκρηες. Δὲν εἶχαν τίποτα ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴ κατάνυξη τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα. Ἦταν ἡ θεριεμένη λαχτάρα ἑνὸς χρόνου γιὰ ξέσπασμα. Καὶ ξεπηδοῦσε ἡφαίστειο, μὲ χορό, τραγοῦδι, μασκάρεμα...

Τὰ μέσα λιγοστά. Ἀνύπαρχτα πές. Οὔτε μεζέδες, οὔτ' ἑτοιμασίες οὔτε ροῦχα «κατάλληλα». Τὸ πολὺ κανένα καρύδι ἢ τσαπελόσυκα καὶ μιὰ δυὸ κανάτες κρασὶ τὸ περισσότερο!!

Καὶ τὸ μασκάρεμα μ' ὅτι βρισκόταν. Μιὰ λιόπανα, ἕνα τροκάκι, ἕνα παληὸ μισοφούστανο, μουτζοῦρα ἀπὸ τὸ τηγάνι, μεσίνες, κι ἕτοιμες οἱ «μποῦλες» ὁ φόβος κι ὁ τρόμος γιὰ τὰ παιδιά, πρόχειρη καθώς ἦταν ἡ φοβέρα «...ἂ δὲν καθῆστε φρόνιμα θὰ σᾶς φάει ἡ μπούλα...».

Τὸ μπάσιμο στὴν ἀποκρηὰ γινότανε μὲ τὴν ὁμαδικὴ σφαγὴ τῶν γουρουνιῶν. Κακόμοιρα ζωντανά! Ποιὸς νὰ σκεφτεῖ τὴ μοίρα τους, μπροστὰ στὴν προοπτικὴ τῆς καλοπέρασης γιὰ μιὰ ὁλόκληρη βδομάδα!!

Μέχρι τὸ Θεὸ ἔφτανε — καὶ θὰ τὸν λίγωνε — ἡ μυρωδιὰ τοῦ γουρνοσύκωτου στὸ τηγάνι, καὶ τῆς λειψανέβατης μπομπότας, καθὼς ἀνέβαινε στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὰ φουγάρα, ἐκείνη τὴν πρώτη Δευτέρα.

Ὕστερα, τὸ ψητὸ στὰ κάρβουνα, ἡ ὠμματιά, τὸ ριγανάτο τοῦ φούρνου, ἡ πατσιά, σκορδοστούμπι, τὰ κομμάτια τῆς ράχης μὲ λάχανα...

Πεθαμένους ἀνάσταιναν τὰ μυρουδικά — πορτοκαλόφλουδα καὶ κανέλλα — στὸ γέμισμα τῶν λουκάνικων...

Καὶ τό... φεστιβὰλ τῶν χοίρων, ἔκλεινε μὲ τὸ «λυώσιμο» τοῦ σφαχτοῦ. Ἡ πιὸ οὐσιαστικὴ δουλειὰ πού ἀπαιτοῦσε τέχνη, ὄχι ἀστεῖα. Νάναι σωστά, ἡ δόση τοῦ ἁλατιοῦ, τῶν μυρουδικῶν, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ὁ βαθμὸς ψησίματος, γιὰ νὰ κρατήσει τὸ παστὸ ὡς τοῦ χρόνου, ἀρτυμὴ γιὰ τὴ φσμελιὰ καὶ προσφάϊ. (Τώρα λέγεται οἰκιακὴ οἰκονομία, καὶ σπουδάζεται. Οἱ γυναῖκες μας τὴν ἤξεραν ἀπὸ μοναχές τους).

Σὰ γινῶταν τὸ «ἄλλειμα» κατεβάζανε τὸ λεβέτι ἀπὸ τὴ φωτιὰ καί προτοῦ παγώσει, τ' ἀποθηκεύανε στίς λαΐνες, χωριστὰ ἡ λίγδα ἀπὸ τὴν τσιγαρίδα. Ξέχωρα ἑτοιμαζόταν τὸ «Βασιλικό» κι ἀποθηκευότανε γιὰ ἐξαιρετικὲς χρήσεις. Κυρίως γιὰ φάρμακο.

Βαθειὰ στὶς λαΐνες θάβονταν λουκάνικα καὶ ψαχνά, γιὰ «καμμιὰ περίσταση». Μὰ μουσαφίρης, μὰ οἱ ἐργάτες στ' ἀλῶνι τὸν Αὔγουστο...

Στὴν καγιανὰ τῆς φαμελιᾶς κυριαρχοῦσε ἡ τσιγαρίδα. Ποῦ νὰ βρεῖς ἄκρη μὲ τόσα στόματα στὸ ψαχνό!..

Σύγκαιρα, μ' ὅλες τοῦτες τὶς φροντίδες κι οἱ ὄξω δουλειές. Καὶ τὰ βράδυα οἱ χοροὶ στὰ σπίτια. Δίχως προετοιμασίες, συννενοήσεις καὶ καλέσματα. Ξαφνικὰ «ἄνοιγε» ὁ χορὸς σὲ κάποιο σπίτι, κι ὡς πού νὰ εἰπεῖς τρία γιόμιζε κόσμο. Μὲ τὴ λάμπα τοῦ πετρελαίου ἢ τὸ λαδολύχναρο στὸ τοῖχο νὰ φωτίζει τὴ σάλα!..

Ποταμὸς τὰ τραγούδια στὰ στόματα. Κατάφταναν κι οἱ μποῦλες ἀπὸ τούς μαχαλάδες, σειόταν ὁ τόπος...

Πῶς ἄντεχαν σὲ τόσο χορὸ τὰ καρμιά, μὲ τὸν κάματο τῆς ἡμέρας τώρα τὸ ρωτῶ.

Κι ἔφτανε — γιὰ πότε; — ἡ τελευταία Κυριακή. Ἡ πιὸ γιορτινή, ἡ πιὸ ξέφρενη. Φουστανέλλες σελάχια, τραχηλειές, κοντογούνια, προῖκες ἔβγαιναν ἀπὸ τίς κασέλες... Ἀνάκατοι κόσμος καί μποῦλες ξεχύνονταν στὶς στράτες...

Χορός, τραγούδι, κρασί, καὶ δόξα στό... Διόνυσσο!..

Μὲ τὸ βράδυ, μαζευόταν ἡ φαμελιά ν' ἀποκρέψει. Τυρινὴ ἡ βδομάδα, κι ἡ ἐντολὴ γιὰ ἀποχὴ ἀπὸ κρέας ἀπαράβατη. Φαΐ τῆς ἡμέρας τὰ φτιαστὰ μακαρόνια. «...θὰ φᾶμε μπακαρούνια μὲ τὰ χρυσᾶ πηρούνια...» τραγουδάγαμε τὰ παιδιὰ στὴν ἀναμονὴ νὰ γευτοῦμε τὴ νοστιμιά τους.

Βιοτεχνία τὸ πρωϊνὸ τῆς Κυριακῆς στὸ σπίτι, μὲ τὸ τραπέζι, τά πλασπίρια, τή συμμετοχὴ μικρῶν μεγάλων στὴν παραγωγή. Πρωτομαστόρισα ἡ γιαγιὰ τίναζε τὸ ζυμάρι της μὲ δυὸ «κλωνὲς» συγχρόνως!..

Ἡ μάνα τὰ ἔβραζε στὸ μεγάλο τὸν τέτζερη, τὰ «ξεμαγέρευε» στὰ πιάτα μὲ μυτζήθρα μπόλικη — στρῶμα στρῶμα — καὶ τὰ τσιγάριζε μὲ λίγδα ζεματιστή, πού ἂν ἤτανε τῆς φετεινῆς σοδειᾶς ἀκέλμα καλύτερα.

Γαλόπιττα, δίπλες ἢ χαλβᾶς — μπορεῖ καὶ τὰ δυό — τὸ συμπλήρωμα. Κι ἀφοῦ ἀποσώναμε τὸ δεῖπνο, ἀραδιάζαμε στὴ χωνεμένη θράκα τ' αὐγὰ νὰ ψηθοῦνε. Ἕνα τοῦ καθενοῦ καρσὶ μπροστά του. Ἴδρωνε τοῦ... «τεμπέλη» τ' αὐγό, τοῦ ἀλλουνοῦ ἔσκαγε καὶ ...σκάγανε οἱ ἐχθροί του...

Τὰ τσόφλια τ' ἄδειαζε κρυφὰ ὁ πιό ἐπιτήδειος στοῦ γείτονα πού διαλέγαμε τὴν ἐμπατή Τοῦ χαρίζαμε — λέει — τούς ψύλλους τοῦ κατωγιοῦ μας!..

Μὰ ἂν τόν πιάνανε, ἀλοὶ καὶ τρὶς ἀλλοί του. Ἔτρωγε μουτζούρωμα πού τοῦ χρειάζονταν ἀκάνια κι ἀκόνια γιὰ νά... βρεῖ τὸ πρόσωπό του!!

Ἔτσι χορτάτοι, εὐτυχισμένοι, μὲ τὸν ἀπόηχο τῆς γιορτῆς στ' αὐτιά, περνάγαμε ἀπὸ τὸν ὕπνο, στὴν Καθαροδευτέρα, ἀρχὴ τῆς πολὺ πολὺ Μεγάλης σαρακοστῆς!..

Καὶ στὴν ἄκρη της, κρεμασμένο ἕνα ὄνειρο. Μιὰ καινούργια λαχτάρα. Τὸ Πάσχα!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙ

Ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος λάβαμε τὴν παρακάτω ἐπιστολή:

Ἀπαντώντας σὲ σχετική δημοσίευση στὸ 32 φύλλο τοῦ μήνα Γενάρη ἐφημερίδος «Ἀρτοζῆνος» περὶ διαδιβάσεως ἀδειῶν ταξὶ σὲ ὁποιονδήποτε συνδημότη μας μὲ ἕδρα τοῦ Σέρβου γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν πάσης φύσεως ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητας σᾶς πληροφοροῦμε τὰ ἑξῆς: Ἐγὼ προσωπικὰ ὡς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἔχω τὸ κῖσθημα τῆς ὑποχρεώσεώς μου ἔναντι τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας. Πολλὲς φορὲς μίλησα ἀνακοίνωσα τοῦτο πρὸς γνῶσθ παντὸς ἐνδιαφερομένου. Χαρά μας, καὶ ἐξυπηρέτηση ὅλων μας νὰ ἐκδοθεῖ ἄδεια ταξὶ μὲ ἕδρα τοῦ Σέρβου, καί τώρα μάλιστα πολὺ περισσότερο, πού συγκοινωνία μὲ τό Λεωφορεῖο ἔχουμε δυὸ φορὲς τὴ βρομάδα, κι αὐτὲς πότε τὶς ἔχουμε καὶ πότε δὲν τὶς ἔχουμε. Τέλος, σὰν Πρόεδρος ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω θ' ἐνεργήσω καί θὰ διαβιβασθεῖ ἡ ἄδεια ταξὶ πού ἔχει ὁ Λαγκαδινὸς μὲ ἕδρα τοῦ Σέρβου (πού κι αὐτὸς ὅταν τὸν χρειαστήκαμε μᾶς ἐξυπηρέτησε) σὲ ὁποιονδήποτε πατριώτη μας πού θὰ δυνηθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθεῖ τὴν ἄδειαν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας καί ἄλλων δημόρων Κοινοτήτων ὅταν θέλει μὲ ἕδρα ὅμως τὸν Σέρβου.

Ὅμως ΠΡΟΣΟΧΗ... Γιὰ νὰ πετύχουμε τοῦτο, θὰ πρέπει ὁποιασδήποτε καὶ ἂν θὰ εἶναι ὁ ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὴν ἄδειαν ταξί, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Κοινότητας θὰ συνταχθεῖ Συμβολαιογραφικὴ πράξη ὥστε νὰ μὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἄδειαν μὲ ἕδρα σὲ Δῆμο ἢ σὲ ἄλλη Κοινότητα ἢ καὶ καμμιὰ φορὰ νὰ τὴ πουλήσει κιόλας σὲ ἄλλο πρόσωπο ἂν βέβαια ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ μᾶς ἀφήσει ἐμᾶς στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ πού λέμε.

Καλεῖται ὅθεν, ὁ τυχὸν ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ταξὶ μὲ ἕδρα τοῦ Σέρβου, νὰ προσέλθη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον καί ὁμοῦ μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νὰ συζητηθῆ ἡ προκειμένη περίπτωση καὶ νὰ ἐνεργήσουμε ἀμέσως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκρεμότητος ταύτης».

Ἐπέστρεψε ὁ ἰατρός κ. Ι. Δημόπουλος

Ἐπέστρεψε μετὰ ἀπὸ παραμονὴ ἑνὸς ἔτους στὴν Ἀμερικὴ πού εἶχε μεταβεῖ γιὰ μετεκπαίδευση ὁ ἐκλεκτὸς πατριώτης καὶ ἐπιστήμων ἰατρὸς Ἰωάννης Ν. Δημόπουλος ἐπιμελητὴς καρδιολογίας τοῦ Νοσ. Εὐαγγελισμός.

Στὸν ἐκλεκτὸ πατριώτη καὶ ἐπιστήμονα τοῦ εὐχόμαστε καὶ σ' ἀνώτερα.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἡ κ. Παναγούλα Ἀθ. Κλεισούρα (σύζ. Μιχακλάρη), ἀπέκτησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Γεωργία συζ. Βασ. Ν. Μαραγκοῦ ἔτεκε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Γεωργία συζ. Βασιλείου Ν. Μαραγκοῦ, ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τούς ζήσῃ.

Βαπτίσια

—Ὁ κ. Θεόδωρος Ν. Βέργος καί ἡ Κανέλλα Ἰω. Μαραγκοῦ, ἐβάπτισαν τὸ ἀγοράκι του, καὶ ἔδωσαν τό ὄναιμα Ἰωάννης τὴν 29)3)81 εἰς Ἀθήνας.

Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τούς ζήσῃ.

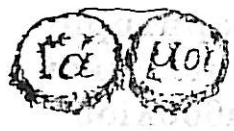

—Ἡ δίς Ἰωάννα Π. Κωνσταντοπούλου καί ὁ κ. Δημήτριος Παρασκούδης, ἐτέλεσαν τούς γάμους στίς 7 Μαρτίου 1981, στὸν Ἅγιο Δημήτριο Μπραχαμίου.

Ὁ «Α» εὔχεται βίον ἀνθόσπαρτον.

—Ὁ κ. Μίμης Φ. Σχίζας ἐτέλεσε τούς γάμους του μετὰ τῆς δεσποινίδας Φωτούλας Πανοπούλου. Ἡ στέψη ἔγινε τήν 11.1.81 στὸ Ναὸ Ἁγίας Μαρίνας Ἀνθοιπόλεως.

Εὐχήμαστε νὰ ζήσουν.

Φεύγει

—Ἀπεβίωσεν καί ἐτάφη εἰς Τρίπολιν ὁ συμπατριώτης μας Παναγῆς Παγκράτης τὴν 18)3) 1981.

Ὁ «Α» συλλυπεῖται τούς οἰκείους του.

—Πέθανε στοῦ Ράφτη καὶ ἐνταφιάστει ἐκεῖ ὁ Ἰατρὸς Θεοδόσης Σιμωνίδης.

Ὁ Ἰατρὸς Σιμωνίδης εἶχε ἐγκατασταθεῖ στοῦ Ράφτη ἀπὸ τὸ 1956 καί προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες του σὲ ὁλόκληρο τὸ δῆμο Ἡραίας.

Ἦταν δεσπόζουσα φυσιογνωμία σ' ὅλη τήν περιοχή. Εἶχε ἐπισκεφτεῖ κατ' ἐπανάληψη τοῦ Σέρβου πρὸς τὸ ὁποῖο προσέφερε τ'ς ἰατρικές του ὑπηρεσίες.

Οἱ Σερβαῖοι δὲν θὰ ξεχάσουν τόν Ἰατρὸ Θεοδόση Σιμωνίδη καὶ στὴν οἰκογένειά του στέλνουν τὰ εἰλικρινά τους συλλυπητήρια.

—Πέθανε στὰ Ἄνω Λιόσια σὲ ἡλικία 97 ἐτῶν ὁ συμπατριώτης μας Κων)νος Δ. Σχίζας καὶ ἐνταφιάστει ἐκεῖ. Ὁ Κων)νος Σχίζας ἐπιβλητική φυσιογνωμία τοῦ χωριοῦ μας πέρασε τὴ ζωή του ἀθέριβα καί τίμια καὶ γιὰ τοῦτο ἀποτελεῖ παράδειγμα γιὰ τούς μεταγενεστέρους. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἡ γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ στρατηγοῦ Εὐθ. Δημητροπούλου μὲ τὸ κλείσιμο ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου του τέλεσαν τρισάγιο πάνω στὸ τάφο του. Παρέστησαν ὁ τ. Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καί ἡ κ. Ντάβου καθώς καὶ φίλοι τοῦ ἐκλιπόντος.

—Ἡ οἰκογένεια Εὐθυμίου Χ. Βέργου ἐτέλεσε τήν 21 Μαρτίου 1981 τρισάγιο πάνω στὸ τάφο του μὲ τὸ κλείσιμο ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Παρέστησαν πολλοί συγγενεῖς, φίλοι καὶ συμπατριῶτες.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησε γιὰ Θεσσαλονίκη ἡ κ. Δήμητρα χήρα Νικ. Δημητροπούλου.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Ἀνωτέρα Σχολὴ Τεχνολόγων Μηχανικῶν καί ὕστερα ἀπὸ ἐπιτυχεῖς σπουδὲς τριῶν ἐτῶν ὁ κ. Ἀναστάσιος Γ. Ἀναστασόπουλος. Τοῦ εὐχόμαστε καλὴ σταδιοδρομία.

Οἰκ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΣΧΙΖΑ

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙ...

Εἶδα στὴν Συνέλευση πολλὰ μέλη, πού στίς προηγούμενες δὲν ἤρχοντο. Αὐτὸ μὲ ἀναγκάζει νὰ ὑποθέσω καὶ τὸ εὔχομαι, ὅτι ἡ συλλογική συνείδηση τῶν Σερβαίων εἶναι κάτι πηγαῖο κάτι πού μὲ τὸν χρόνο θὰ κάνει κομιστὴ τῶν ἐνδιαφερόντων του γιὰ τὸν Σύλλογο ἐκεῖ κάθε πατριώτη. Ἄξιος λοιπὸν ὁ κόπος τῆς πρωτοπορίας τους.

—●—

Λειτούργησε ἄψογα ἀπὸ πλευρᾶς καὶ καθηκοντολογίας ἡ προεδρία τῆς Γεν. Συνελεύσεως καί πιστεύω ὅτι θὰ βρῇ καὶ μελλοντικὰ μιμητές. Εἴθε...

—●—

Ἐμαθα ὅτι μερικοὶ πατριῶτες ἐπλήγησαν ἀπὸ τούς σεισμούς καί εἶναι ἀλήθεια. Δὲν θὰ τούς δώσουμε ἕνα βέρι βοήθειας; Τί λέτε;...

—●—

Ἐμαθα, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ ἀποδέχτηκε τὸ σχόλιο τοῦ «Α», γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ ΤΑΞΙ ἐκεῖ, ποιὸς ἐνδιαφέρεται ἢ γνωρίζει κάποιον ἐνδιαφερόμενο, πού νὰ πληροῖ τὶς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις; Κάποιος θὰ ὑπάρχει, δὲν μπορεῖ, γκοτζιᾶ μ' χωριὸ εἴμαστε!

—●—

Διαπιστώνω ἀπουσία πλήρο φοριοδοτῶν γιὰ τὰ «Κοινωνικὰ» τοῦ χωριοῦ μας! Χάθηκαν οἱ καλοθελητές; Τί ὑπάρχουν τότε τὰ τηλέφωνα;

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ὁ κ. Κερμπεσιώτης κάτοικος ΗΠΑ ἔστειλε μὲ ἐπιταγήν του πρὸς τὸ Σύλλογο 20.000 δρχ. γιὰ τήν ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου του.

Μὲ ἐπιστολήν του πρὸς τὸ διοικητικό συμβούλιο εὔχεται ρὲ αὐτὸ εὐώδοση τῶν προσπαθειῶν του γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας.

Ὁμοίως ὁ κ. Κερμπεσιώτης ἀπέστειλε καὶ τήν συνδρομήν του στήν ἐφημερίδα «Ἀρτοζῆνος» ἐκ δραχμῶν 1.000 καὶ παρακαλεῖ νὰ μὴν ἐπαναλειφθεῖ ἐκεῖνο πού στὸ παρελθὸν τοῦ ἐγένετο δηλαδὴ νὰ πληρώνει συνδρομὴ καὶ νὰ μὴν λαβαίνει ἐφημερίδα.

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο μὲ ἐπιστολήν του εὐχαρίστησε τόν διαλεκτὸ συμπατριώτη μας ὁ ὁποῖος ἄς σημειωθεῖ ὅτι καὶ στὸ παρελθὸν προσέφερε σημαντικά ποσά γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας ἀποδεικνύοντας ἔτσι ἐμπράκτως τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν γενέτειρα.

—Ὁ κ. Νταγιάντης Γεώργιος κάτοικος ΗΠΑ καταγόμενος ἀπὸ τὸ Λεβείδι Ἀρκαδίας μέλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ΑΧΕΠΑ τῆς Ἀμερικῆς γαμπρός τοῦ Δημητρίου Κερμπεσιώτη ἐπεσκέφθει προσφάτως τήν γενέτειρά του καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ προσέφερε στὸ σύλλογό μας 10.000 δρ. γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου του. Ἐπισκεφθείς τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία τοῦ συλλόγου προσέφερε ἄλλες 1.000 δρχ. γιὰ τὴν συνδρομήν του στὴν ἐφημερίδα «Ἀρτοζῆνος» καὶ εὐχήθηκε στὸ σύλλογο προκοπή καί πρόοδο.

Τὸ διοικητικό Συμβούλιο ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν πρόεδρο γιὰ τὴν δωρεὰν τοῦ κ. Νταγιάντη καὶ μὲ ἐπιστολή του εὐχαρίστησε τὸν εὐγενή δωρητή.

—Ὁ Ταμίας τοῦ συλλόγου μας κ. Ἀθανάσιος Δ. Κερμπεσιώτης γνωστὸς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν γιὰ τίς πρὸς τὸν σύλλογον προσφορές του καί τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ χωριό μας προσέφερε ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ συλλόγου μας 10.000 δρχ.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ὅλοι οἱ πατριῶτες εὐχαριστοῦν τὸν ταμία μας καὶ τοῦ εὔχονται οἰκογενειακὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου εὐχαριστεῖ θερμότατα τὰ μέλη τοῦ ἐκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὰ συγχαρητήρια πού τοῦ ἔστειλε καὶ ὑπόσχεται νά τοῦ συμπαραστοθεῖ μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν καὶ τὴν ὑλοποίηση τῶν θείων ἐντολῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ

Ὁ Αἴσωπος ὑπῆρξε ἕνα ἠθοπλάστης τῆς ἀρχαιότητος, γιὰ τούς πολλούς μυθικό πρόσωπο καὶ γιὰ τούς ὑπολοίπους, ὑπαρκτό καὶ μὲ τέλεια γνώση τῶν δυνατοτήτων καὶ ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Μέσα ἀπὸ τούς μύθους του, προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἀντίθεση τῆς ἐπιθυμίας μὲ τήν πραγματικότητα, προσωποποιῶν τὰ ζῶα καὶ τὰ ἀντικείμενα ἀφοῦ αὐτὰ εἶναι τὰ κινοῦντα τόν μῦθον στοιχεῖα, ἀλλὰ μὲ ἀντίκτυπο σὲ μᾶς τούς ἴδιους τούς ἀνθρώπους. Ἡ αὐσία τῆς ἐπιστήμης τοῦ Αἰσώπου καταφαίνεται ἀπὸ τὸν μῦθο πού ἀκολουθεῖ, καὶ ἐπιγράφεται «Λύχνος καὶ ἔλαιον».

Κάποιο λυχνάρι, λέει ὁ Αἴσωπος εἶχε παραγεμίσει ἀπὸ λάδι καὶ ἀπὸ τὸ μεθύσι τῆς πληρότητός του μ' αὐτό, ἐφώναζε καὶ ὑπερηφανεύετο ὅτι φέγγει περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο. Δὲν εἶχε οὔτε κἂν προλάβει, νὰ διατυμπανίσει τὴν ἀνωτερότητά του, ὡς πρὸς τὴν φεγγοβολή, ἔναντι τοῦ ἡλίου καὶ ἀμέσως φύσηξε ἕνα ἀεράκι καὶ τοῦ ἔσβησε τὴν φλόγα. Κάποιος ἄνθρωπος πού εἶχε τὴν ἀνάγκη τῆς λάμψης του καὶ εἶχε ἀκούσει τὸ ξέφρενο παραλήρημα, ἄναψε γιὰ δεύτερη φορὰ τὸ λυχνάρι, λέγοντάς του. Φῶτα λυχνάρι καὶ μὴ μιλᾶς, τῶν ἀστεριῶν ἡ λάμψη δὲν σβήνει ποτέ. Νά! ἔτσι χαρακτηριστικά γράφει ὁ Αἴσωπος! «Φέγγε λύχνε καὶ σιώπα, τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐδέποτε ἐκλείπει». Μὲ τὸν μῦθο αὐτὸ ὁ Αἴσωπος, δηλώνει στούς ἀνθρώπους, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαυόμαστε καὶ νὰ καυχώμαστε στὴν κάλυψη, ἠθική καὶ ὑλική, τῶν ἄλλα, ἀλλὰ οὔτε καὶ πρέπει νὰ ὑπερβάλλομε τίς δυνατότητές μας, ἐφ' ὅσον δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τήν ἀλήθεια. Συνεπῶς κάθε ἄτομο πρέπει νὰ γίνει αὐτότροφο ὄν, νὰ προσφέρῃ ἀφ' ἑαυτοῦ στὴν κοινωνία, νὰ μὴν ἐπιβιώνει στὴν ἀνοχὴ τοῦ ἄλλου καὶ σὲ βάρος του. Τότε δὲν εἶναι δημιουργικό κύτταρο τῆς κοινωνίας, εἶναι παράσιτο αὐτῆς εἶναι ζιζάνιο στὴν ὁμαλότητα τῆς διατήρησης καὶ τῆς παραγωγῆς της. Πῶς λοιπὸν ὑπερηφανευόμαστε γιὰ κάτι πού δὲν εἴμαστε, χωρίς αὐτοπαρατηρησία;

ΜΑΡΤΙΑΤΙΚΑ

«Ὁ Μάρτης ὁ πεντάγνωμος
πέντε φορὲς ἐχιόνισε
καὶ πίσω τὸ μετάνοιωσε
πού δὲν ἐξαναχιόνισε»
Κ α ί ,
Μὴ σὲ γελάσει ὁ Μάρτης τὴν
αὐγὴ καὶ χάσεις τὴν ἡμέρα»
Ὅ μ ω ς ,
«Τὸ Μάρτη βάλε ἀργάτες»
Κ α ί ,
«Ἀπὸ Μάρτη καλοκαῖρι κι
ἀπὸ Αὔγουστο χειμῶνα»
Ὡ σ τ ό σ ο ,
«ξύλα φύλα γιὰ τὸ Μάρτη νὰ
μὴν κάψεις τὰ παλούκια»
Γ ι α τ ί ,
«Μάρτης γδάρτης καὶ κακὸς
παλουκοκάφτης».
Ἀ λ λ ά ,
«Ὁ καλὸς Μάρτης στὰ κάρβουνα, ὁ κακὸς στούς ἴσκιους»
Ὅ π ο υ ,
γι αὐτὴ τὴ δεύτερη περίπτωση, ἐξασφαλίζονταν ἀπὸ τὸ μαύρισμα τοῦ ἥλιου τὰ κορίτσια, μὲ τόν «Μάρτη» στὸ καρπό τοῦ χεριοῦ (στριφτή γλωστή, μπλὲ - ἄσπρη, ἢ ἄσπρη - κόκκινη) ἀπὸ τὴν πρώτη του ἡμέρα!

Ὁ Μάρτης! Μὲ τήν τρανὴ γιορτή στίς 25 του «...ὅπου γιορτάζει ἡ Παναγιά, γιορτάζει κι ἡ Πατρίδα...

Πρῶτο παράθυρο στὴν ἄνοιξη ὁ Μάρτης. Πρῶτο δειλὸ χαμόγελο στὸ καλοκαῖρι. Μπενετάδες σ' ἕνα ἀκόμα χειμῶνα πού φεύγει...

Ὁ Μάρτης! Μὲ τὰ τόσα πρόσωπα καὶ τ' ἀνάλογα τραγούδια.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τρεῖς ἀδελφοῦλες εἴμαστε γαϊτάνι, γαϊτάνι
γαϊτάνι γαϊτανάκι, κι οἱ τρεῖς θὰ παντρευτοῦμε.

Ἡ μιὰ παίρνει ἕνα λοχαγό, γαϊτάνι γαϊτάνι
γαϊτάνι, γαϊτανάκι, ἡ ἄλλη ἕνα γυφτάκι.

Κι ἡ τρίτη ἡ ὁμορφότερη, γαϊτάνι γαϊτάνι
γαϊτάνι γαϊτανάκι, παίρνει ἕνα γεροντάκι.

Στοῦ λοχαγοῦ σφάζουν ἀρνιὰ γαϊτάνι, γαϊτάνι
γαϊτάνι, γαϊτανάκι, στοῦ γύφτου κατσικάκι.

Στοῦ γέρου τοῦ παλιόγερου, γαϊτάνι γαϊτάνι
γαϊτάνι γαϊτανάκι, χυλὸ στὸ τηγανάκι

Στοῦ λοχαγοῦ στρώνουν γρυσᾶ, γαϊτάνι, γαϊτάνι
γαϊτάνι γαϊτανάκι, στοῦ γύφτου ματαράτσι.

Στοῦ γέρου τοῦ παλιόγερου, γαϊτάνι γαϊτάνι
γαϊτάνι, γαϊτανάκι, παληὸ σαϊσματάκι.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀγαπητέ μου Ἀρτοζῆνε.

Ἐπίτρεψέ μου σὲ παρακαλῶ μέσ' ἀπὸ τὶς σελίδες σου νὰ στείλω τούς θερμούς χαιρετισμούς καὶ τὴν ἀγάπη μου στήν συναδέλφισσά σου Ἠχὼ τῶν Ὀχθιτῶν πού μοῦ κάνει τὴν τιμὴ νὰ μὲ θυμᾶται.

Ζεστή, θαρραλέα ὁλοζώντανη ἡ Ἠχὼ τῶν Ὀχθιτῶν ἐκφράζει κι ἀπειχεῖ τ' ἀποτελέσματα τῆς συλλογικῆς συνείδησης καί προσπάθειας. Παράδειγμα πρὸς μίμησιν γιὰ ὅλους μας καὶ τὸν καθένα ξεχωριστά.

Μὲ ὅλη μου τὴν Ἀγάπη
Μ. Α. Π.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

—Κων)λου Γεωργ. Νικ. 250
—Βέργος Παν. Ἀγγ. 250
—Κατσιάπης Γεώργ. Παν. 250
—Βέργος Ἰωάνν. Ἀγγ. 250
—Βέργος Παν. Ἀντ. 250
—Θεοφίλη Μαρία 250
—Τσαντίλης Δημήτριος 250
—Παπαθωμόπουλος Λ. Ἀ. 250
—Δημητρόπουλος Τ. Ε. 250
—Δημητράπουλος Χρ. Ε. 250
—Παρασκευόπουλος Γ. Ἡ. 250
—Μπόρας Νικ. Χρ. 250
—Μπόρας Κων)νος Γ. 250
—Μπόρας Ἡλ. Ἰω. 250
—Κων)λος Δημ. Νικ. 250
—Λιατσόπουλος Θ. Ἡλ. 250
—Μαραγκὸς Ἀθ. Β. 250
—Κων)λος Χρ. Γ. 250
—Παπαθωμόπουλος Λ. Γ. 250
—Τρουπῆς Νικόλαος 250
—Γκούτης Βασίλειος 250
—Κων)λος Δημ. Θ. 250
—Παπαθωμόπουλος Ν. Α. 250
—Παναγόπουλος Ἰ. Δ. 500
—Δημόπουλος Διον. Ν. 300
—Μπόρας Ἡλ. Ἀνδρ. 250
—Κατσιάπης Ἀνδρ. Ν. 250
—Σχίζας Φώτιος Παν. 250
—Μπόρας Ἰωάννης Κ. 250
—Σχίζας Γεώργιος Παν. 250
—Σχίζας Ἀθαν. Ἰω. 250
—Παγκράτης Χρῆστος Π. 250
—Παγκράτης Θεόδωρος 250
—Κουτσανδρέας Ἀντ. 250
—Διάρας Βασίλειος Ι. 250
—Κουτσανδρέας Ἡλ. Θ. 250
—Κουτσανδρέας Φ. Θ. 250
—Βέργος Ἰω. Νικ. 250
—Κων)λος Παναγ. 250
—Σχίζας Βασ. Παν. 250
—Σχίζας Ἀναστ. Φ. 250
—Σχίζας Παν. Φ. 250
—Παπανικολάου Δημ. 250
—Τρουπῆς Ἰω. Ἀθ. 250
—Στρῖκος Παρ. Ἀνδρ. 250
—Ἀναστασόπουλος Γ. 250
—Δημόπουλος Ἀθαν. Χρ. 250
—Κων)λος Γ. Νικ. 250
—Σχίζας Δημ. Ἀθ. 250
—Στρῖκος Ἀνδρ. Παρ. 250
—Βέργος Ἡλ. τοῦ Π. 250
—Βέργος Εὐάγγ. Π. 250
—Βέργος Βασ. Γ. 250
—Δημόπουλος Φώτιος Ι. 250
—Σχίζας Νικ. Ἀθ. 250
—Σχίζας Τάκης Δ. 250
—Διάρας Παν. Νικ. 250
—Διάρας Ἀνδρέας Χρ. 500
—Διάρας Κων)νος Νικ. 500
—Γεωργακόπουλος Τ. Γ. 500
—Στρῖκος Δημ. Παν. 250
—Κων)λου Δισμάντω 250
—Παρασκευοπούλου Κων. 250
—Παρασκευόπουλος Ἡλ. 250
—Παρασκευόπουλος Βασ. 250
—Κουτσανδρέας Βασ. Ἀ. 250
—Κων)λος Χρῆστος Δ. 250
—Κουτσανδρέας Δισμ. 250
—Βέργος Γεώργ. Δ. 250
—Βήχου - Βέργου Κατ. 250
—Γιαννακόπουλος Ἰω. Η. 250
—Σχίζας Ἰωάννης Κ. 250
—Μπόρας Νικ. Χρ. 250
—Μπόρας Δημ. Χρ. 250
—Σχίζας Γεώργιος 250
—Σχίζος Ἡλίας Χρ. 500
—Μπόρας Ἰωάνν. Χρ. 500
—Χειμώνας Ἡλίας Θ. 500
—Κατσιάπης Εὐθύμιος Ν. 250
—Σχίζας Βασ. Παν. 250
—Παπαγεωργίου Βασ. Θ. 250
—Μπόρας Ἀναστ. Φ. 250
—Μαραγκὸς Χρῆστος Ἰ. 250
—Σκοῦρος Ἡλ. Παν. 250
—Παναγόπουλος Ἰω. Κ. 500
—Κουτσανδρέας Κων)νος 250
—Διάρας Ἰω. Νικ. 250
—Βέργος Ἰω. Ν. ΟΤΕ 250
—Βέργος Ἰω. Ν. 250
—Κλεισούρας Ἰω. Ν. 250
—Γκούτης Μιχαήλ Κ. 250
—Μαραγκὸς Γεώργ. Β. 250
—Μπόρας Ἀθαν. Ἰ. 500
—Γκούτης Παν. Κ. 250

—Γκούτης Κων)νος 250
—Γκούτη Ἀθαν. 250
—Βέργος Θεόδ. Νικ. 250
—Μαραγκὸς Νικ. Ἰω. 500
—Μαραγκὸς Νικ. Χαρ. 250
—Λιατσόπουλος Ἡλ. Ν. 250
—Παρασκευόπουλος Τρ. 250
—Στρῖκος Φώτ. Ἀν. 250
—Στρῖκος Ἀπ. Ἀν. 250
Ἀναστασόπουλος Χρ. Ι. 250
—Στρῖκος Ἰωάννης Ἀγγ. 250
—Σχίζας Νικ. Παν. 250

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

—Παναγόπουλος Ἰω. Κ. 250
—Παπανικολάου Δημ. Ν. 250
—Τρουπῆς Ἰω. Ἀθ. 250
—Σχίζας Νικ. Ἀθ. 250
—Σχίζας Κων. Στυλ. 300
—Κων)λος Χρῆστος Δ. 250
—Γιαννακόπουλος Ἰ. Ἡλ. 250
—Μπόρας Νικόλαος Χρ. 250
—Κατσιάπης Εὐθ. Νικ. 250
—Μπόρας Δημ. Χρ. 500
—Χρονόπουλος Ἀν. Ἡλ. 500
—Βακάλη Ἀθηνᾶ 500
—Κατσιάπης Χρ. Ν. 500
—Σχίζας Νικ. Δ. 700
—Λιατσόπουλος Ἡλ. Ν. 500
—Τσίριμπα Ἰωάννα 300

—Δημητρόπουλος Χρ. Ε. 250
—Λιατσόπουλος Θ. Ἡλ. 250
—Μαραγκὸς Ἀθαν. Β. 250
—Μπόρας Ἰωάννης Κ. 250
—Βέργος Ἰωάννης 250
—Κλεισούρας Ἰωάννης Ν. 250
—Τσιμπίρη Ρούλα 250
—Κλεισούρας Δημ. Ἀγγ. 250
—Γκούτη Ἀθαν. 250
—Μαραγκὸς Νικόλαος Ι. 250
—Στρῖκος Ἰω. Ἀγγ. 250
—Κερμπεσιώτης Ἀθαν. 250
—Κων)λος Παν. Δ. 250
—Κων)λου Γιαννούλα Δ. 250
—Σχίζας Βασίλειος Παν. 250
—Κων)λος Ἡλίας Δημ. 250

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ 1981

Κλεισούρας Σπῦρος Ἀγγ. 500
—Τσιμπίρη Ρούλα 250
—Κλεισούρας Δημ. Ἀγγ. 250
—Μπόρας Γεώργ. Ἀνασ. 300
—Μαραγκὸς Νικ. Ἰω. 250
—Μαραγκὸς Νικ. Χαρ. 250
—Στρῖκος Φώτιος Ἀν. 250
—Στρῖκος Ἀπ. Ἀν. 250
—Ἀναστασόπουλος Χρ. 250
—Κερμπεσιώτης Ἀθ. 250
—Μάνου Φανὴ 250
—Παπαϊωάννου Κων. 200
—Βέργος Ἰω. Χρ. 250
—Μαραγκὸς Γεώργ. Β. 250
—Βέργος Παν. Ἀθ. 200
—Στρῖκος Ἀθαν. Ἰω. 200
—Στρῖκος Χαράλ. Ι. 200
—Βέργος Ἰωάνν. Στ. 200
—Κλαμάνη Ἀγλαΐα 200
—Ζαχαρία Γεωργία 200
—Σέβου Παναγ. 200
—Παναγόπουλος Ἰ. Δημ. 200
—Στοθοπούλου Μαρία 200
—Παβαλὰ Κατερίνα 200
—Δάρα Κούλα 200
—Τρουπῆς Ἀπόστ. Θ. 200
—Κων)νος Δημ. Κ. 200
—Τρουπῆς Γεώργ. Θ. 200
—Τσίριμα Ἰωάννα 300

—Βούλα Γκιώνη 200
—Κούλης Φορλέκος 200
—Στρῖκος Ἀθ. Π. 200
—Βέργος Παν. Ἀντ. 200
—Παγκράτη Ντίνα 200
—Κατσιάπης Γεώργ. Π. 250
—Βέργος Ἰωάνν. Ἀγγ. 250
—Τσαντίλης Δημ. 500
—Παπαθωμόπουλος Κων. 250
—Κων)λος Παναγιώτης Ι. 250
—Σχίζας Νῖκος Χ. 6 ἡμ. 1500
—Παγκράτης Κων)νος 250
—Παπαγεωργίου Νικ. Γ. 250
—Κων)νος Γ. Ἡλία 250
—Ἀναστασόπουλος Γ. 250
—Σχίζας Νικ. Παν. 250
—Σταθοπούλου Ντίνα 250
—Βακάλη Ἀθηνᾶ 250
—Μπόρας Ἡλ. Ἀνδρ. 250
—Παναγόπουλος Ἰω. Κ. 250
—Βέργος Χρ. Νικ. 500
—Σχίζας Τάκης Δ. 250
—Διάρας Παναγ. Νικ. 250
—Κουτσανδρέας Β. Ἀνδ. 250
—Κων)λου Δισμάντω 250
—Βέργος Γεώργ. Δ. 250
—Βήχου - Βέργου Κατ. 250
—Μπόρας Νικ. Χρ. 250
—Χειμώνας Ἡλίας Θ. 250

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν χοροεσπερίδα τοῦ Συλλόγου μας τὸ 1964. Μπροστὰ χορεύει ὁ τότε Πρόεδρος κ. Δημ. Σχίζας, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου του.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε τούς συνδρομητάς τῆς ἐφημερίδος μας, ὅσους δὲν ἔχουν καταβάλλει τὴν συνδρομή τους γιὰ τὸ ἔτος 1981, νὰ ἀποστείλουν ταχυδρομικῶς (μὲ ἐπιταγή), αὐτὴν ἢ νὰ προσέλθουν οἱ ἴδιοι στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας, τίς ἡμέρες πού εἶναι ἀνοικτὸ δηλ. Τρίτη καὶ Τετάρτη ἀπόγευμα κάθε ἑβδομάδος καὶ ὧρες 5 — 9 μ.μ., μὲ σκοπὸ τὴν καταβολή της καὶ τὴν ἔκθεση ἀπόψεων γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας.

Ο «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μοῦ ἀνέθεσε τὸ Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς χρηστῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν του καὶ τὸ νοικοκύρεμα τοῦ Ταμείου του.

Ἡ ἀποστολή μου εἶναι σοβαρὴ ἴσως ἡ σοβαρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη δραστηριότητα μέσα στὸ σύλλογο. Δηλώνω ὅτι δὲν θὰ διαψεύσω τῆς ἐλπίδες τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ὅτι θὰ ἀγωνισθῶ γιὰ νὰ μπεῖ τάξη στὸ ταμεῖο μας. Πρὸς τοῦτο θέλω νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ κάτωθι: Προσφορὲς γίνονται μὲ δύο τρόπους:

1) Μὲ ἐπιταγὴ πρὸς τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο καί στὸ ὄνομά μου στή διεύθυνση Κλεισθένους 17, Ἀθήνα Τ.Τ. 112.

2) Παράδοση τῆς προσφορᾶς σας (συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς) σὲ ὁποιδήποτε ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔχουν ἐφοδιασθεῖ μὲ ἁπλὸκ εἰσπράξεως θεωρημένα ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Συλλόγου καί ἐμένα καὶ εἶναι σφραγισμένα.

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶτες

Τὸν ἔλεγχο φυσικὰ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου ἔχουν ἀναλάβει τὰ μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶναι ὅμως δικαίωμα — καὶ γιὰ μένα — καθῆκον τοῦ κάθε πατριώτη νὰ κάνει ἔλεγχο τοῦ Ταμείου ζητώντας πληροφορίες στὰ τηλέφωνα 32. 40.236 καὶ 6811591 ἢ προσερχόμενος ἱστὸ Γραφεῖο τοῦ Συλλόγου.

Παραλάβαμε ἀπὸ τὸ προηγούμενο διοικητικὸ Συμβούλιο 24. 322 δραχμές.

Φιλοδοξοῦμε κάτι τὸ καλύτερο. Γιὰ τοῦτο ζητοῦμε ὁμοψυχία καί συσπείρωση γύρω ἀπὸ τὸ σύλλογό μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΕΡΜΠΕΣΙΩΤΗΣ
Ταμίας τοῦ Συλλόγου

Συγχαρητήριο Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» Σέρβου, συγχαίρει τὸ νεοεκλεγὲν διοικητικὸ συμβούλιο, τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπανταχοῦ Σερβαίων καί παραστέκει στὸ πλευρό του γιὰ τὸ ἀγαθοεργες καὶ δύσκολο ἔργο τους.

Ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΡΟΥΛΙΑΣ Γ. — Ἱερεὺς
Τὰ μέλη
ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝ.
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Β.
ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
ΒΕΡΓΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Ὁ δρόμος Σερρᾶ - Δημητσάνας

Ἀναγκαστικὴ κηρύχθηκε ἡ ἀπαλλοτρίωση τῶν ἰδιωτικῶν ἀκινήτων κατὰ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις γιὰ δημόσια ὠφέλεια, ἀπὸ τὸ γεφύρι τοῦ Σερρᾶ μέχρι τή Δημητσάνα, μὲ συνολικὸ ἐμβαδὸν 16.545 τ.μ. ὅπως φαίνεται στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα καί κτηματολογικό πίνακα πού συντάχθηκαν ἀπὸ τὸν τοπογράφο Μηχανικό κ. Γ. Δημόπουλο καί θεωρήθηκαν ἀπὸ τὸν Διευθυντή Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀρκαδίας κ. Β. Τσέλιο. Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί μὲ δαπάνη τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀρκαδίας. Τὰ παραπάνω προβλέπει σχετική ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη Ἀρκαδίας μὲ ἀριθμὸ 10815 τῆς 28.11.80 πού δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (φύλλο 728) 24.12.80 τεῦχος Δ').

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο προγραμματίζει γιὰ τὸ Πάσχα ἐκδρομὴ στοῦ Σέρβου.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου ἂς γίνει ἡ αἰτία νὰ συνεορτάσουμε ὅλοι μαζὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονὸς στὸ τόπο πού γεννηθήκαμε ἐμεῖς καὶ οἱ Πατέρες μας.

Σὲ περίπτωση πού γιὰ λόγους ἀνυπέρβλητους ἡ ἐκδρομὴ δὲν πραγματοποιηθεῖ τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο εὔχεται ἀπὸ τώρα σ' ὅλους τούς συμπατριῶτες καλὸ Πάσχα στὸ χωριό μας.

ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ

Ἄγνωστοι ἔκλεψαν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ συμπατριώτη μας ἰατροῦ κ. Χρήστου Μαραγκοῦ Τὸ αὐτοκίνητο, Λάντσια χρώματος λευκοῦ, ἔφερε τὸν ἀριθμὸ Ε.Χ. 5660.

Καθῆκον ὅλων μας νὰ συμβάλλουμε στὴν ἐξεύρεσή του.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρτοστάνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΜΑΪΟΣ 1981
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 34
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
97.31.314 — 32.40.236

Στοῦ Σέρβου κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀπογραφῆς

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΕΥΡΕΙΑ ΣΥΣΚΕΨΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἀποφασίσθηκε ἡ ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπισή των

ΜΕ ΤΗΝ εὐκαιρία τῆς παρουσίας — ἔγκαιρα τῆς ἀπογραφῆς — πολλῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου στό χωριό μας, ἔγινε συγάντηση αὐτῶν μὲ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Συζητήθηκαν τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τόσο τὸ Ἐκκλησιαστικό ὅσο καὶ τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου κατασκευῆς κωδωνοστασίου στὸ ναὸ τῆς Κοιμησης τῆς Θεοτόκου, τὴν ἀνάγκη ἐπίστρωσης τῆς τσιμεντένιας πλάκας πού στεγάζει τὸ κτίριο τοῦ πρώην Κοινοτικοῦ Ἰατρείου μὲ πλακάκια γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς στεγανότητας τοῦ κτιρίου καὶ τὴν ἀπόφαση πού πῆρε τὸ Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο γιὰ τὴν ἀντικατάσταση τῆς κεραμοσκεπῆς στὸ τροῦλο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμησης τῆς Θεοτόκου μὲ χάλκινη ἐπίστρωση.

Ὁμοίως ὡμίλησε γιὰ ἔργα πού ἔγιναν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ γιὰ τὰ χρηματικά ποσά πού διαθέτει τό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ συλλόγου ἄκουσαν μὲ προσοχὴ τὰ ἐκτεθέντα καὶ ἔμειναν κατευθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἐργώδη προσπάθεια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον μὲ Πρόεδρον τὸν ἄξιον ἱερέα μας αἰδεσιμώτατον Γ. Ἀρούλια διακατέχεται ἀπὸ πίστη καὶ θέληση γιὰ τὴ διατήρηση τῶν Ναῶν μας σὲ κατάσταση πού ταιριάζει σὲ ἱερὰ προσκυνήματα. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ συλλόγου ὑποσχέθησαν κάθε δυνατή βοήθεια καὶ συμπαράσταση.

Ὕστερα ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας ἀνεφέρθη στὴν ἀνάγκη μετατοπίσεως τοῦ ἡρώου Πεσόντων ἀπὸ τὴν θέση πού βρίσκεται σὲ ἄλλη, πού ἀπέχει λίγα μέτρα ἀπὸ αὐτὴ καὶ τὴν ἀναγραφὴ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων πού ἔπεσαν στούς διαφόρους πολέμους.

Ἐμίλησε γιὰ τὴν κατάσταση τῆς πλατείας καὶ τὰ προβλήματα πού δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν προσπάθεια διαμόρφωσής της.

Οἱ Ἐκπρόσωποι τοῦ συλλόγου συμφώνησαν μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητας γιὰ τὴν ἀναγραφὴ τῶν ὀνομάτων, διετύπωσαν ὅμως τὴν γνώμη ὅτι ἡ ἐπιλογή τοῦ νέου χώρου στὸν ὁποῖο θὰ στηθεῖ τὸ ἡρῶο πρέπει νὰ γίνει μὲ περίσκεψη καὶ ἀφοῦ ἀκουσθοῦν οἱ γνῶμες εἰδικῶν — μηχανικῶν, καλλιτεχνῶν κλπ. — γιὰ νὰ ἀποτελεῖ τοῦτο πραγματικὸ στολίδι γιὰ τὸν πλατύτερο χῶρο τοῦ χωριοῦ. Ὡς πρὸς τὴν πλατεία συνέστησαν νὰ γίνει προσπάθεια ἀπὸ ὅλους γιὰ νὰ πεισθοῦν οἱ πατριῶτες πού κατοικοῦν γύρω ἀπὸ αὐτὴν ὅτι μεγαλύτερη πλατεία δὲν σημαίνει μόνον ὁμορφιὰ καὶ ἐξυπηρέτηση τοῦ χωριοῦ ἀλλὰ καὶ μεγάλωμα τῆς ἀξίας τῶν σπιτιῶν τους.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συζήτησης γιὰ τὴν Πλατεία, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ὑπέμνησε τὴν ὑποχρέωση πού ἔχουμε — Κοινότης καὶ Σύλλογος — γιὰ νὰ ἀποτίσουμε φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, πρὸς τὸν Λοχαγόν Τρουπήν, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀνάμεσα σὲ δεκάδα Σερβαίων ἄφησε τὰ κόκκαλά του στὸ Ἀβγκίν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας γιὰ νὰ ζοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθεροι.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ συνέστησε: τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο μὲ πράξη ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὴν Νομαρχία Ἀρκαδίας νὰ ὀνομάσει τὴν Κεντρική Πλατεία

▶ ΒΛΕΠΕ 4Η ΣΕΛΙΔΑ

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΑΙΟΥΣ ΗΡΩΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΟΥΠΗΣ
Λοχαγός Πεζικοῦ
Ἔπεσε στὴ μάχη τοῦ Ἀβγκὶν τὸ 1921
«τοῖς κοίνων ρήμασι πειθόμενος»

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΜΗΝΥΜΑ ἀγάπης καὶ αἰσιοδοξίας. Φωτοβόλος ἀκτινοβολία μέσα στὰ σκοτάδια τῆς Πνευματικῆς σύγχισις καὶ ἀμάθειας.

ΗΤΑΝ ἡ τρίτη ἡμέρα μετὰ τὴ σταύρωση τοῦ Κυρίου πάνω στὸ Γ'ολγοθᾶ. Τὰ γεγονότα πού διαδραματίστηκαν τὴν ἑβδομάδα τῆς σταύρωσης ἦταν τόσο τραγικὰ καὶ τόσο ἔντονα πού σκέπασαν μ' ἕνα αἴσθημα φόβου καὶ μυστηριακῆς ἀναμονῆς ὁλόκληρη τὴν πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ.

ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ πού παρέμειναν ἀνεξήγητα δὲν ἄφηναν καμία ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἀδικία πού εἶχε διαπραχθεῖ.

ΜΟΝΟ οἱ μυροφόροι, γαλήνιες, καὶ μὲ πληγμυρισμένη τὴν ψυχὴ ἀπὸ ἀγάπη καὶ πίστη παίργουν τὴν ἀπόφαση νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Τάφο τοῦ Κυρίου. Νὰ ἐναποθέσουν στὸ ἱερό του σῶμα τὴν ἀγάπη τους, νὰ φανερώσουν τὴν πίστη τους καὶ τὸ πόνο τους.

ΥΠΗΡΧΑΝ βέβαια οἱ στρατιῶτες φρουροί. Ὑπῆρχε καὶ κεῖνος ὁ μεγάλος λίθος πού σκέπαζε τὸ τάφο. Ἡ πίστη ὅμως τῶν μυροφόρων θάκανε τοὺς στρατιῶτες νὰ μεριάσουν καὶ τὸ λίθο νὰ μετακινηθεῖ. Καὶ γιὰ τοῦτο προχωροῦσαν μὲ κάποια ἀγωνία ἴσως ἀλλὰ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἔφταναν στὸ σκοπό τους ν' ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μὲ τὰ μύρα τῆς ἀγάπης τους.

ΤΙ ΗΤΑΝ ὅμως ἐκεῖνο τὸ φῶς, τὸ ἐκτυφλωτικό, πού ἔβγαινε ἀπὸ τὸ τάφο.

ΤΙ ΗΤΑΝ ἐκείνη ἡ λάμψη ἡ ἀκτινοβόλος πού ἔκανε καὶ τὸν πιὸ θαρραλαῖο νὰ φοβηθεῖ.

—Ποιὸν γυρεύετε; Ἰησοῦ τὸν Ναζωραῖον. Δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἀνεστήθη ἀκούγεται γλυκειά ἡ φωνὴ τοῦ Ἀγγέλου πού καλοῦσε τίς μυροφόρες νὰ πάρουν θάρρος καὶ ἐπιστρέφοντας νὰ ἀναγγείλουν τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως.

Χριστὸς Ἀνέστη

ΕΙΝΑΙ τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης, τὸ μήνυμα τῆς αἰώνιας ζωῆς πού βρῆκε μέσα ἀπὸ τὸ τάφο τοῦ Κυρίου. Εἶναι τὸ μήνυμα πού ἀπὸ τότε ἀγκάλιασε τὸν κόσμο καὶ γέμισε τίς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ πού κάθε ἡμέρα κάθε ὥρα μᾶς καλεῖ κοντὰ σὲ κεῖνον πού μᾶς ἀγάπησε καὶ πόνεσε γιὰ μᾶς.

Χριστὸς Ἀνέστη

Ἂς ἀναστηθοῦν μέσα μας οἱ ἀρετὲς τῆς ἀγάπης καὶ ἀνθρωπιᾶς. Ἂς σταματήσουν οἱ κακίες τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἂς πάψει ὁ πόνος νὰ γίνεται βίωμα τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ θέλει ὁ Ἀναστὰς Χριστός.

Η ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΜΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἡ ποιήτριά μας Μαρία Ἀθ. Παναγοπούλου πῆρε μέρος στὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἕλλης Εὐαγγελίδου «Σύγχρονη Εὔα» πού ἔγινε στὰ πλαίσια τοῦ ἔτους ἀναπήρων, μὲ θέμα: «Ἀποκατάσταση ἀνάπηρων παιδιῶν».

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προβολὴ τῶν προβλημάτων τους οἱ προσκεκλημένοι παρουσίασαν καὶ ἔργα τους.

Ἡ Μαρία ὑποτίμησε; τὰ ἀριστουργηματικά της κεντήματα, ἴσως τὸ ἐπέβαλλαν τὰ στενὰ χρονικὰ περιθώρια τῆς ἐκπομπῆς, καὶ προτίμησε ν' ἀκουστεῖ ἕνα σύντομο ποίημά της.

Ἂς ἐλπίσουμε πὼς οἱ ἁρμόδιοι θὰ φροντίσουν νὰ ἐπιλύσουν μερικά, τὰ πιὸ σοβαρά, προβλήματα τῶν ἀναπήρων μας κι ἔτσι τὸ ἔτος γὰ γίνει προσφορᾶς καὶ μέριμνας πρὸς τοὺς ἀναπήρους μας καὶ νὰ μὴ... μείνει «ἀνάπηρο» ὅπως εἰ πώθηκε ἀπὸ τοὺς προσκαλεσμένους.

Πληροφορηθήκαμε ἐπίσης ὅτι στίχοι τῆς ποιήτριάς μας θ' ἀπαγγελθοῦν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκπομπὴ τῆς ΕΡΤ «ΝΑ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ». Εὐχόμαστε νὰ τούς ἀκούσουμε καὶ τραγουδιστὰ ἀπὸ ἄξιο συνθέτη καὶ τραγουδιστή.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ ΤΟ ΜΠΡΟΣΤΑΡΙ ΤΟΥ ΝΑΣΙΟΥ

Ἡ μυθολογία ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἑρμῆς πού ἦταν νόθος γιὸς τῆς Μαίας καὶ τοῦ Διὸς γεννήθηκε στὴν Ἀρκαδία καί ὅτι ἀπὸ τὰ σπάργανα ἀκόμα ἦταν φοβερὸς κλέφτης. Ἔκλεψε τὸ στέμμα τοῦ Διός, τὸ ξίφος τοῦ Ἄρη, τὰ ἐργαλεῖα τοῦ Ἡφαίστου, τὴν ζώνη τῆς Ἀφροδίτης κλπ. Ἐπίσης ἀναφέρεται πὼς μιὰ νύκτα πέταξε τὰ σπάργανα, φόρεσε τὰ παπούτσια του ἀνάποδα πῆγε στὴν Πιερία (γιατὶ ἦταν φτερωτός) ἔκλεψε τὰ βόδια τοῦ πατέρα του, πού τὰ φύλαγε ὁ Ἀπόλλωνας, θεὸς καὶ αὐτὸς τῆς μαντικῆς καί τῆς μουσικῆς, τὰ ἔφερε στὴ Γορτυνία πρὶν φέξει καὶ τὰ ἔβαλε σὲ μιὰ σπηλιά. Καὶ γυρίζοντας στὴ μάνα του βρῆκε ἕνα καυκὶ ἀπὸ χελώνα τοῦ ἔβαλε χορδὲς ἀπὸ ἄντερα βοδιοῦ, μπῆκε στὰ σπάργανά του καὶ ἄρχισε νὰ παίζει, ἦταν ἡ πρώτη λύρα ποὺ γίνηκε στὸν κόσμο. Ὁ Ἀπόλλωνας βλέποντας ὅτι τοῦ κλέψανε ὁλόκληρο κοπάδι βόδια καὶ σὰν μάντης ἀμέσως ὑποψιάστηκε τὸν κλέφτη γιατὶ ὅπως θὰ λέγαμε καὶ σήμερα εἶχε παρελθὸν ἐπιβεβαρυμένον, πῆρε τὰ χνάρια τῶν βοδιῶν καί ἔφθασε ἔξω ἀπὸ τὴν σπηλιὰ πού ἦταν τὸ κοπάδι. Ἀπὸ ἐκεῖ πῆγε στὴ μάνα τοῦ Ἑρμῆ καὶ τὸν ζήτησε γιὰ νὰ τὸν μεταφέρει στὸ δικαστήριο τῶν θεῶν, μὰ σὰν τὸν εἶδε μεσ' τὴν κούνια του νὰ παίζει τόσο ὄμορφα μουσικὴ μὲ τὴ λύρα τὸν συγχώρησε, πῆρε τὰ βόδια κι' ἔφυγε.

Ὁ Ἑρμῆς δὲν ἦταν μόνο κλέφτης ἦτο καί ἔμπορος καί ἀγγελιοφόρος καί ἐν πάση περιπτώσει ἔκανε κάθε δουλειὰ ποὺ θὰ τοῦ ἔφερνε κέρδος, γι' αὐτὸ λεγόταν καί κερδῶος. Αὐτὸ ὑπονοεῖ πώς οἱ Ἀρκάδες πού εἶχαν γεννηθεῖ πρὸ τῆς Σελήνης καὶ ἦσαν προαιώνιοι καὶ βαλανοφάγοι, ὅπως ἔλεγαν οἱ τότε Λαοί, ἀπὸ τὰ γενοφάσκια τους ἦσαν κλέφτες. Μέχρι καὶ στὸν εἰκοστὸ αἰώνα οἱ Ἀρκάδες φημίζονταν γιατὶ ἦσαν μοναδικοὶ στὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ χωρὶς βέβαια νὰ εἶναι καί ἡ μοναδική τους ἀπασχόληση.

—Ὁ Νάσιος τῆς Ἱστορίας μας καθώς καί ὁ συνεργάτης του ὁ Σπήλιος ἦταν κι' αὐτοὶ Ἀρκάδες καὶ μάλιστα Γορτύνιοι, ὁ Νάσος τὸ καλύβι του εἶχε στὴ Σφυρίδα καὶ ὁ Σπήλιος σὲ ἕνα ρέμα στοῦ Μπούφη. Ἦσαν κι οἱ δυό ἀπὸ τοὺς δεινοὺς καὶ ἀδίστακτους κλέφτες, μᾶλλον ἁρχικλέφτες, γιατί ὅλοι τούς φοβόντουσαν. Ὁ Νάσιος μετὰ τὸ γάμο του σταμάτησε τὸ ἐπάγγελμα (τὄστειλε στὸ Διάβολο) ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ ἴδιος. Τοῦ Σπήλιου ὅμως τοῦ κακοφάνει ποὺ τὸν ἔχανε ἀπὸ συνεργάτη, γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ τὸν ἐκδικηθεῖ ὥστε νὰ τὸν πικάρει νὰ ξαναρχίσει τὴν κλεφτιά. Καὶ βρῆκε τόν τρόπο. Ὁ Νάσιος εἶχε ἕνα τραγὶ τὸ μπροστάρι τοῦ κοπαδιοῦ πού δὲν ὑπῆρχε δεύτερο στήν περιφέρεια, ἦταν τὸ καμάρι τοῦ Νάσιου, γι' αὐτὸ τὸ εἶχε στολίσει μὲ κουδούνι πού ξεχώριζε ἀπὸ μακριὰ σὲ ὅλον τὸν Ἀρτοζῆνο. Ὁ Σπήλιος ἀπεφάσισε νὰ κλέψει τὸ τραγὶ τοῦ Νάσιου, γιὰ νὰ τὸν σφάξει στὴν καρδιὰ κι ἔτσι θὰ διαβολιζόταν ὁ Νάσιος καί δὲν θὰ ἄφηνε πέτρα σὲ πέτρα. Τὸ νὰ τὸ σκεφθεῖ ἦταν εὔκολο, πολύ δύσκολο ὅμως νὰ τὸ πράξει, γιατί ὁ Νάσιος φύλαγε μόνος του τὸ κοπάδι. Βασανίστηκε ὁ Σπήλιος μέρες μὰ στὸ τέλος βρῆκε τὸν τρόπο καὶ τὴν ὥρα πού θὰ γινόταν ἡ δουλειά. Παρακολούθησε γιὰ μέρες τὸν Νάσιο καὶ δὲν τὸν ἔχανε ἀπὸ τὰ μάτια του, ἄλλωστε τὰ βοσκοτόπια τους ἦταν στὸν Ἀρτοζῆνο, εἶδε πώς καταλληλότερη ὥρα ἦταν τὸ Ἡλιοβασίλεμα, ἐκείνη τὴν ὥρα ἐρχόταν ἡ γυναίκα τοῦ Νάσιου καὶ τοῦ ἔφερνε τὸ φαγητὸ καὶ μετὰ σπούδαζαν Σὲξ (ὅπως λένε σήμερα οἱ νέοι). Κάθε τέτοια ὥρα ὁ Σπήλιος σερνόταν σὰν φίδι μέσα στὸ κοπάδι τοῦ Νάσιου καὶ καραδοκοῦσε τὴν κατάλληλη στιγμή, πού δὲν ἄργησε νὰ ρθεῖ. Μιὰ μέρα πού τὸ τραγὶ κοιμώταν καὶ ἀναχάραζε τὸ πλησίασε ὁ Σπήλιος καὶ σὰν ὁ Νάσιος ἄρχισε τὸ μάθημα, ἅρπαξε ὁ Σπήλιος τὸν τράγο ἀπὸ τὸ πόδι, τὸ τραγὶ πετάχτηκε ὀρθὸ καὶ τὸ κουδούνι του κτύπησε ἀπότομα, ψύχραιμος ὅμως ὁ μάστορης ἔπιασε τὸ κουδούνι καὶ τὸ κτυποῦσε σὰν νὰ ἀναχάραζε τὸ ζῶο, ντάν, ντάν, ὁ Νάσιος στὴν ἀρχὴ ξαφνιάστηκε καὶ ἄφησε τὸ μάθημα, κυττάζοντας γύρω νὰ δεῖ τί συμβαίνει, μὰ σὰν ἄκουσε τὸ κουδούνι νὰ κτυπᾶ σιγά, σιγὰ ξαναγύρισε στὴ δουλειά του. Ὁ Σπήλιος βούλωσε τὸ κουδούνι μὲ ἕνα πανὶ τὸ πῆρε καὶ χάθηκε στὸ ρέμα του ὅσο γρηγορώτερα μποροῦσε, τὸ πῆγε στὸν Κων)νο δίπλα σὲ ἄλλο ρέμα ἦταν δικός του ἄνθρωπος καὶ τοῦ λέει: πᾶρτο καί χάσετο ἀμέσως μὴν μάθει κανένας τίποτε τὸ τραγί εἶναι τοῦ Νάσιου καὶ καταλαβαίνεις σὰν τὸ μάθει θὰ μᾶς κάψει ὅλους, ἂν σὲ ρωτήσουν γιὰ μένα πὲς ὅτι ἔμαθες πώς εἶμαι ἄρρωστος ἀπὸ τὸ πρωΐ. Πῆρε ὁ Κων)νος τὸ τραγὶ καὶ πραγματικά χάθηκε κι ὁ Σπήλιος γύρισε στὸ καλύβι του γρήγορα καί εἶπε στὴ γυναίκα του νὰ τοῦ στρώσει μία μπαταγιὰ νὰ τοῦ κάνει τριφτιάδες καὶ ἂν ἔρθει κανένας νὰ πεῖ πὼς ἀπὸ τὸ πρωΐ εἶναι ἄρρωστος καὶ πονεῖ πολύ,τώρα ἔβαλε νὰ τοῦ κάνη τριφτιάδες. Ξάπλωσε ὁ Σπήλιος στὸ στρῶμα καί ἡ γυναίκα ἔβαλε τὸ νερὸ στὴ φωτιὰ καὶ ἔκαμε τὶς τριφτιάδες.

Σὲ λίγο νὰ κι ὁ Νάσιος γιατὶ διώχνοντας τὴ γυναίκα κύτταξε νὰ μάσει τὸ κοπάδι, ἀλλὰ τὸ τραγί πουθενά, κατάλαβε πὼς τοῦ τὸ εἶχαν πάρει καὶ ἀμέσως πῆγε τὸ μυαλό του στὸ Σπήλιο, ἀμέσως πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸ καλύβι τοῦ Σπήλιου μήπως τὸν προλάβει δὲν ἦταν δυνατὸν ἄλλος νὰ τοῦ εἶχε κάνει τέτοια δουλειά. Κτύπησε τὴν πόρτα καὶ μπῆκε μέσα, βλέπει τὸ Σπήλιο ξαπλωμένο νὰ βογγᾶ καὶ νὰ βολοδέρνεται, τί ἔχεις βρὲ τοῦ λέει μὲ θυμό, μήπως σὲ χάλασε τὸ τραγί; σήκω νὰ πᾶς ὅπου κι ἂν τόχεις νὰ μοῦ τὸ φέρεις ἐδῶ. Ἀλλὰ ὁ Σπήλιος δὲν τἄχασε, τί λὲς Νάσιο ζουρλάθηκες; γιὰ ποιὸ τραγὶ μιλᾶς; ἐγὼ βολοδέρνω ἀπὸ ἕνα πόγο πού μὲ ἔπιασε ἀπὸ τὴν νύκτα, ἔβγαλα τὰ ἄντερά μου ἀδελφέ μου, ἀλλὰ πές μου τί ἔγινε;

Σπήλιο μὴν κάνεις πὼς δὲν ξέρεις ἔχασα τὸ τραγί, κανένας ἄλλος δὲν τολμοῦσε νὰ μοῦ κάνει τέτοια ζημιὰ καὶ ξεσκέπασε τὸ τσουκάλι μὰ εἶδε τριφτιάδες. Ἀδερφέ μου τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Σπήλιος ἔχεις δίκιο δὲν σὲ παραξηγῶ ἀλλὰ ἐγὼ θεοψυχά μου δὲν βγῆκα καθόλου σήμερα ἔξω, ἴσως σύριο μπορέσω νὰ βγῶ, θάρθω νὰ σὲ βρῶ καί θὰ τὸ βροῦμε τὸ τραγί, ἀλλοίμονο ἂν βάλουν καὶ σὲ μᾶς χέρι τότε πρέπει νὰ χαθοῦνε ὅλοι. Καὶ ἐξοκολούθησε νὰ βογγᾶ σὰ βόδι. Τί νὰ κάνει ὁ Νάσιος εἶδε πώς δὲν ἔβγαινε τίποτε καὶ ἔφυγε γιὰ νὰ συναντήσει ἄλλους τοῦ συναφιοῦ, μὰ ὁ νοῦς του δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὸ Σπήλιο. Ἔφαγε τὰ νύχια του πού λέμε μὰ τὸ τραγὶ δὲν βρέθηκε ἄνοιξε ἡ γῆ καὶ τὸ κατάπιε. Ξαναντάμωσαν Νάσιος καὶ Σπήλιος πού στὸ μεταξύ γύριζε κι αὐτὸς ὅλους τοὺς μακαντάσιδες ρωτῶντας δῆθεν τί ἔγινε τὸ τραγί τοῦ Νάσιου, ἔτσι νόμιζε πώς θὰ κλείσει τὰ μάτια τοῦ Νάσιου καὶ νὰ τοῦ φύγει ἡ ἀμφιβολία. Τὰ εἶπανε πολλὲς φορὲς μὰ συμπέρασμα κανένα. Μὲ τὰ χρόνια τοῦ πέρασε τοῦ Νάσιου ὁ καϋμός.

Κάποια Κυριακὴ γέροι πιὰ καὶ οἱ δύο βγῆκαν ἀπὸ τὴν ἀπάνω ἐκκλησιὰ καί πῆραν συζητῶντας γιὰ τὸ καφενεῖο τοῦ μακαρίτη τοῦ Κουτσοῦ, εἶχε καί κρασί παρήγγειλαν τὸ κρασί τους καὶ ἔπιασαν τὰ παλιά. Σὲ μιὰ στιγμὴ γυρίζει ὁ Σπήλιος καί ρωτᾶ τὸ Νάσιο. Νάσιο ἔμαθες ποτὲ ποιὸς σούφαγε τότε τὸ τραγί; Δὲν ἔμαθα μὰ τὸ τραγὶ τόφαγες ἐσὺ μὲ τὰ ἀδέρφια σου, ὁ θεὸς νὰ σᾶς συχωρέσει ἀλλὰ πολὺ πικράθηκα τότε δὲν σᾶς εἶχα κάνει κανένα κακό. Δὲν μοῦ λὲς ρὲ Σπήλιο ἐγὼ πόσα τραγιά ἔφαγα; γιατὶ νὰ μὴν μοῦ φάνε καὶ μένα ἕνα, τί κατάλαβα καὶ ἐγὼ καί σύ πού μέχρι σήμερα ὅλο ξένα τρῶς. Αὐτὰ τὰ κλεμένα Σπήλιο τάχει μαζεμένα ὁ Ἅγιος Πέτρος καί μεθαύριο πού θὰ πᾶμε κεῖ θὰ δώσει στόν καθένα τὰ δικά του νὰ τὰ φυλάει καὶ σὰν γέροι πού εἴμαστε ποιὸς διάβολος θὰ μᾶς βοηθάει; Εὐτυχῶς τὰ δικά μου εἶναι λίγα κι' ἂν τὰ βάλει στὴ ζυγαριὰ τὰ κλεμένα ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὸ χαμένο ἀπὸ τὴν ἄλλη νομίζω πώς θὰ βγῶ πάτσι, μὰ τί θὰ γίνεις ἐσύ πού φύλαξες τέτοια ὥρα νὰ μοῦ κλέψεις τὸ μπροστάρι;

Δὲν καταλαβαίνεις ἤθελα νὰ σὲ πικάρω νὰ ξαναρχίσης, ἴσα, ἴσα ἔκαμα τὸν πόνο μου πόνο τῶν ἄλλων πού τοὺς κάναμε ζημιὲς καί τὸ ἀπαφάτησα ἀπὸ τότε γιατὶ ὁρκίστηκα νὰ μὴν ξαναμαγαρίσω τὰ χέρια μου καί σὲ εὐχοριστῶ. Καὶ γιὰ νὰ σοῦ δώσω τὰ βρετικὰ θὰ πληρώσω ἐγὼ τὸ κρασί σήμερα.

Πλήρωσαν καί ἔφυγαν, μὰ σὲ λίγο ἔφυγαν γιὰ πάντα. Ποιὸς ξέρει τί τρεχάματα θὰ κάμει ὁ Σπήλιος νὰ κυνηγάει τραγιὰ καὶ στὸν ἄλλο κόσμο.

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΧΑΣΟΗΜΕΡΗ

Γιά τήν ἐκπομπή «ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ, ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ» μέ δέμα τίς ἀμβλώσεις καί τίς προφυλάξεις καί τήν ὑπογεννητικότητα

Προχθὲς παρακολούθησα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τήν παραπάνω ἐκπομπή καί ἔχω κι ἐγὼ σὰν πατέρας τριῶν παιδιῶν νὰ κάνω τίς παρατηρήσεις μου καὶ νὰ εἰπῶ τὰ προβλήματά μου καὶ τὶς ἀνησυχίες μου.

Ἤθελα πάντα, πρὶν παντρευτῶ, νὰ ἀνοίξω σπίτι καὶ νά κάνω τόσα παιδιὰ ὅσα θὰ μοῦ ἔδινε ὁ Θεὸς (καημὸς μοναχογιοῦ). Σὰν παντρεύτηκα ὅμως εἶδα πώς ἄλλο εἶναι νὰ σχεδιάζεις καί ἄλλο νὰ φτιάνεις.

Βέβαια σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ παρακινήσω ἢ νὰ ἐπιτρέψω στὴ γυναίκα μου νὰ πετάξει παιδί μιας ἂν ἔμενε ἔγγυος. Οὔτε μοῦ συνέβη κάτι τέτοιο φοβερό. Προσέξαμε καὶ οἱ δυὸ καὶ δὲν φτάσαμε ὡς ἐκεῖ.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ πού γέννησα δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος, καίτοι εἶναι ἄριστοι σὰν μαθητές, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ δασκάλοι καί καθηγητές τους.

Καὶ δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος γιὰ χίλιους δυό λόγους. Καὶ νὰ μερικοὶ ἀπὸ τούς λόγους:

1. Ὥσπου νὰ πάρω τὸ χιλιάρικο τοῦ μιστοῦ μου ἀπὸ τὸν ἐκκαθαριστῆ καὶ νὰ πάω σπίτι γίνεται πεντακοσάρικο.

2. 12.000 δρχ. στὴ ΔΕΗ γιὰ Δεκέμβρη — Γενάρη 4.300 πέρυσι.

3. Τὸ ἀφήνω μοναχὸ μὲ πυρετὸ καί πάω στὸ γραφεῖο μου καὶ παρακαλῶ τή γειτόνισσα νὰ τοῦ δώσει τὸ φάρμακο στὴν ὥρα του, γιατὶ ἡ μάνα του πάει στὴ δουλειά της.

4. Ἔρχονται οἱ πρῶτες (Γυμνασίου — Πρὸς Λύκειο) ἐξετάσεις ἔρχονται οἱ δεύτερες καί οἱ τρίτες γιὰ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα, σύγολο πανελληνίων ἐξετάσεων γιὰ τὰ τρία παιδιὰ ἔξη. Καὶ νὰ ξέρεις πώς ὁ Ράμμος ἔφυγε πῶς νὰ ἡσυχάσεις ὅτι δὲν ξεφύτρωσε ἄλλος.

Ἔρχεται ὁ καιρὸς πού γίνεται φοιτητής, ἂν γίνει, σοῦ τὸν ἁρπάζει ὁ καιροσκόπος κομματάρχης καὶ ἀπὸ φοιτητή σοῦ τόν κάνει ὀπαδὸ φανατικὸ καὶ φανατικὸ φίλαθλο. Μόνο φοιτητὴ δὲν σοῦ τόν κάνει.

Ἔρχεται ὁ ἄλλος σοῦ τὸν στέλνει στὴν Κύπρο τόν σκοτώνει δίχως λόγο καί σοῦ μένουν τὰ ξενύχτια καὶ τὰ βάσανα τῆς ἀνατροφῆς. Στὸ τέλος τὸν ἀκολουθεῖ γωρὶς - γωρὶς μαραζωμένος.

Ἔρχεται ὁ ἄλλος σοῦ τόν κάνει ρωσόφιλο, ἀμερικανόφιλο, γερμανόφιλο, Γιαχωβά, χασικλή, ἀναρχικό... μόνο ἕλληνα καὶ χριστιανὸ δὲν σοῦ τὸν κάνει.

Ἔρχεται ὁ ἄλλος τοῦ τάζει λαγούς μὲ πετραχήλια, (ἂν δὲν γίνει φοιτητής) καὶ τὸν παίρνει, γιὰ ἐλεύθερη ζωή, στὴν Εὐρώπη. Πάει ἐκεῖ ἐπαν δρώνει τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ δικά σου χωράφια τὰ δίνεις βοσκοτόπια καὶ τὰ βλέπεις καί πλακώνεται ἡ καρδιά σου.

Γυρίζει κάποτε μὲ ζουφλιασμένο αὐτοκίνητο κόβεται ἡ μισή σου ζωή. Σὲ χίλια πάει ὁ νοῦς σου καί ἑτοιμάζεσαι γιὰ κάθε χειρότερο. Λὲς «ὑπομονή» καὶ λὲς ἂς πρόσεχα... ἂς πήγαινα καλόγηρος καὶ νὰ λέω κι ἐγὼ ὡρατα, ὅπως τἄλεγε προχθὲς ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἐκκλησίας στὴν ἐκπομπή! Κι ἔτσι καί τὴ ζωούλα μου ὄμορφα καὶ ξένοιαστα θὰ τὴν πέρναγα καὶ ἁμαρτίες μηδεμιά, καὶ θάλεγα τί πρέπει νὰ κάνουν οἱ ἄλλοι ὄχι ἐγώ.

Θὰ ἤθελα πολύ ν' ἀκολουθήσω τὶς ἐντολὲς τῆς ἐκκλησίας μας καὶ τῆς πολιτείας. Ἀλλὰ πρῶτα - πρῶτα γὰ παραδειγματιστῶ ἀπὸ τούς ἴδιους κι ἂς μὴν ἔχω ἐγὼ τὸ δι-

▶ ΒΛΕΠΕ ΣΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΩΝ ΠΕΤΙΜΕΖΑΙΩΝ

Τρεῖς περδικοῦλες κάθονταν ψηλὰ στὸν ἄγ - Θανάση
κι εἶχαν τὰ νύχια κόκκινα καὶ τὰ φτερὰ βαμένα,
εἶχαν καὶ τὰ κεφάλια τους στὸ αἷμα βουτημένα,
μοιρολογοῦσαν κι' ἔλεγαν, μοιρολογοῦν καὶ γένε:
Τί εἶναι τὸ κακὸ ποὺ γίνεται στὴ μέση στὸ Λεβίδι,
μήνα βουβάλια σφάζονται, μήνα θεριὰ μαλώγουν;
Μάϊτε βουβάλια σφάζονται, μάτε θεριὰ μαλώγουν,
Πετιμεζάδες πολεμοῦν μ' ἐγνιὰ χιλιάδες Τούρκους,
μ' Ὁμὲρ - Πασά, μὲ Κούρ - πασά, μὲ τὸ Σμαήλη - Πλιάσα.
Μαυραναγνώστης χούγιαξε μέσα ἀπὸ τὸ ταμπούρι:
Τὸ ποῦ 'σαι, μπάρμπα - Κωσταντῆ, καὶ ξάδελφε Βασίλη
καὶ Νικολάκη, γρήγορα κι ἄξιά μου παλικάρια;
Ἐλᾶτε νὰ μὲ βγάλετε ἀπ' τ' ἄπιστους Λαλιῶτες.
Σὰν ἔκαμαν καὶ κίνησαν, σὰν ἔκαμαν νὰ πᾶνε,
Πέτρα τὴν πέτρα περπατοῦν, λιθάρι τὸ λιθάρι,
στὰ δόντια σέρνουν τὰ σπαθιά, στὰ χέρια τὰ τουφέκια,
βάνουν τούς Τούρκους ὁμπροστά, σὰν τὰ παλιογελάδια,
σὰν τὴ κοπὴ τὰ πρόβατα, σὰν τὴ κοπὴ τὰ γίδια.

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ - ΧΑΣΟΗΜΕΡΗ

▶ ΑΠΟ 2 ΣΕΛΙΔΑ

ὸς ἐκείνων.

Νἄχε λ.χ. κάθε πολιτικός μιας ἀπὸ 8 — 10 παιδιά.

Νάπαιρνε καὶ ν' ἀνάτρεφε μὲ προσωπική του εὐθύνη, στὸ σπίτι, σὰν πατέρας κάθε ἄγαμος κληρικὸς 5 — 6 παιδιὰ ὀρφανὰ νὰ τὰ ἔκανε ὑποδείγματα νὰ ἰδεῖ ὁ κοσμάκης ν' ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμά τους καὶ νὰ λυθοῦν καὶ ἀρκετὰ κοινωνικὰ προβλήματα.

Κάθε μοναχὴ δὲν θὰ ἦταν κακὸ ν' ἀναλάβαινε νὰ ἀναθρέψει κι ἀπὸ 2 — 3 ὀρφανά. Δὲν τὸ λέει τὸ καταστατικό, κανονισμός, τοῦ μοναχισμοῦ; Νὰ τὸ εἰπεῖ. Εἶναι πιὸ ὄμορφο καὶ συνεπὲς νὰ διδάσκει κανεὶς μὲ τὴν πράξη παρὰ μὲ τὸ λόγο. Ὅπως ἔμαθα πώς κάνει κάποιος παπάς στὴν Ἀθήνα.

Ἀπὸ μέρος τῆς πολιτείας ἕνα ἀξιώνω, σὰν πατέρας τριῶν παιδιῶν, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ τὰ κάνει Ἕλληνες χριστιανοὺς νὰ μὴν τὰ ἀποπροσανατολίζει ἐθνικά, κοινωνικά, θρησκευτικὰ καὶ πολιτικά. Καὶ λέγοντας πολιτικὰ ἐννοῶ νὰ τὰ διδάξει μὲ ἕνα καὶ μοναχὰ μέτρο. Καὶ τὸ μέτρο αὐτὸ νὰ εἶναι ἡ αἰώνια πατρίδα ἡ αἰώνια Ἑλλάδα. Καὶ ὅσοι σκέφτονται Ἑλληνικὰ σκέφτονται σίγουρα σωστὰ καὶ αἰώνια.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερο κατάντημα γιὰ ἕνα νέο ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ φανατισμοῦ, μὲ τὶς ἐφημερίδες στὴ μασχάλη πρὸς ἄγρα ἀπληροφόρητων... γιὰ πύκνωση ποιᾶς τάξης;

Καὶ τὸ θέμα μας πιὰ δὲν πρέπει νὰ εἶναι πόσα παιδιὰ πέταξαν οἱ μάμοι στοὺς ὀχετούς ἀλλὰ τοῦτα τὰ παιδιὰ πού ἔχουμε γύρω μας τί τὰ κάνουμε καὶ ποῦ τὰ διδηγοῦμε.

Τὰ πεταμένα εἶναι στιγμὲς ποὺ τὰ μακαρίζω ὅταν τὰ συγκρίνω μὲ τὰ ζωντανά.

Καὶ οἱ στιγμὲς αὐτὲς εἶναι συχνὲς - πυκνές.

Καὶ μόνο ἐδῶ εἶναι τὸ μεγάλο πρόβλημα.

Καὶ λύνοντας τὸ πρόβλημα τῶν ζωντανῶν παιδιῶν θὰ λυθοῦν χιλιάδες ἄλλα προβλήματα ποὺ νομικοσυπικὰ - ἐκκλησιαστικὰ ἔθιξε ἡ ἐκπομπὴ τῆς Τετάρτης.

Πόσες μανάδες δὲν πέταξαν τὰ παιδιά τους στοὺς γκρεμούς καὶ στὰ φαράγγια γιὰ νὰ μὴ ζήσουν τὴ σκλαβιὰ τοῦ τούρκου.

Μήπως καὶ οἱ σημερινὲς τὰ πετοῦν, δδηγημένες ἀπὸ ἔνστικτο στούς ὀχετούς, γιὰ νὰ μὴ τὰ ἰδοῦν σὲ κάποια ἄλλη σκλαβιά, πού δὲν τήν ἐπισήμαναν καὶ δὲν τήν ὀνόμασαν οἱ εἰδικοὶ ἀκόμη;

Μήπως ἡ οἰκονομία τῆς Φύσης γιὰ τὴν ἐποχή μας δδηγεῖ τὴν κάθε μιάνα στὴν ὀδύνη καὶ στὸ μάμο; Τί λέτε σοφοί;

Οἱ προχθεσινοὶ συζητητὲς βρῆκαν ἕνα σκουριασμένο ρολόγι καὶ μᾶς εἶπαν πώς δὲν δουλεύει ἡ... τρίχα του.

Γιὰ τὴ σκουριὰ ὁλάκερου τοῦ ρολογιοῦ δὲν εἶπαν λέξη.

Ἴσως τὸ τολμήσουν κάποια ἄλλη φορά.

Καὶ αὐτὸ φρονῶ πώς θὰ εἶναι προσφορὰ θετική.

Τ' ἄλλα ὅλα εἶναι λόγια γιὰ ἀνεκδοτολογία καὶ προσωπικὲς λειψὲς μονόπλευρες καὶ ἄχρηστες ἐμπειρίες, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση - διεύθυνση κάποιου, κάθε φορὰ καὶ ἄλλου, σημαντικοῦ ἢ ἀσήμαντου παρουσιαστῆ.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ὥρα. Καὶ οἱ λογαριασμοί;

Λογαριασμοὶ χωρὶς τὸν ξενοδόχο.

Ο ΓΕΡΟ - ΧΑΣΟΗΜΕΡΗΣ

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Ἡ Μαρία Τρουπὴ κόρη τοῦ Δημητρίου Γ. Τρουπῆ ἐτέλεσε τούς γάμους της μὲ τό κ. Χρῆστο Κοτσώνη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παλ. Ἡρακλείου στὶς 4.5.1981. Εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Μὲ τὴ συμπλήρωση ἔτους, ἀπὸ τότε πού πέθανε ὁ Θεόδωρος Ν. Τρουπῆς, ἡ οἰκογένειά του τέλεσε μνημόσυνο στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου στοῦ Σέρβου. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς παρευρέθηκαν καὶ πολὺ πατριῶτες.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Πέθανε ἡ Διαμάντω σύζυγος Ἰωάννου Κλεισούρα (Κοντόγιαννη).

Ἡ Διαμάντω Κλεισούρα μεταφέρθει καὶ ἐνταφιάστει στὴ Δημητσάνα ἀπὸ ὅπου καὶ καταγόταν. Τὰ ἀνήψια της Χρυσούλα καὶ Βασίλειος Π. Κλεισούρας ἀντὶ στεφάνου ἔστειλαν στὸ σύλλογο 1000 δραχμὲς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου στοῦ Σέρβου στὸν ὁποῖο ὁ Κοντόγιαννης κατὰ τὴ θεμελείωσή του, εἶχε δουλέψει, σὰν πρωτομάστορης, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Παναγὴ Κλεισούρα.

Εὐχόμαστε στοὺς οἰκείους της τὴν ἐξ ὕψους παρηγορία.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἦλθαν ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Γεωργίου Δ. Τσαντίλη μετὰ τῶν τέκνων της. Ἡ οἰκογένεια Γεωργίου Δ. Τσαντήλη θὰ παραμείνει στὴ πατρίδα ἕνα περίπου μήνα. Τούς εὐχόμαστε εὐχάριστη παραμονή.

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ"
Μηνιαία Ἔκδοση
τοί Συλλόγου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 97.31.314
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἡρακλείου 14 Τ.Τ. 451
—★—
Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως καὶ
Τυπογραφεῖο: ΚΩΣΤ. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 32.52.333

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα περιελάμβανε ἀρκετὲς περιοχὲς τῶν νομῶν Ἀχαΐας, Ἠλείας καὶ Ἀργολίδος.

Ἀπὸ τὴ μυθολογία μαθαίνουμε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρκαδίας δὲν ἦρθαν μὲ μετανάστευση στὴ χώρα, ὅπως οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, ἀλλὰ ἦσαν αὐτόχθονες. Αὐτὸ τὸ βεβαιώνουν ἀξιόπιστοι ἱστορικοὶ καὶ ρήτορες (Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης, Ξενοφών, Πολύβιος κ.ἄ.). Ἄπειροι θρύλοι καὶ παραδόσεις ἀνάγουν τὴν καταγωγή τους στὴν ἐποχή πού, σύμφωνα μὲ τὴν Ἑλληνικὴ μυθολογία, ἐμφανίσθηκαν στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου.

Φιλέσοφοι καὶ ἱστορικοὶ (Ἀριστοτέλης, Ἡσύχιος, Παυσανίας) τούς ὀνόμαζαν προσελήνους, δηλ. ὅτι ὑπῆρχαν σ' αὐτὸν τόν τόπο πρὶν φανερωθεῖ ἡ Σελήνη στὸν οὐρανό.

Οἱ ἴδιοι οἱ Ἀρκάδες θεωροῦσαν γενάρχη τους τὸ μυθικὸ Πελασγό, καὶ μὲ καμάρι ἔπλεκαν τούς θρύλους τῆς καταγωγῆς τους συνδυασμένους μὲ τὴ γέννηση τῶν Θεῶν. Οἱ περισσότεροι θεοί, σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις τους, γεννήθηκαν στὰ ἀρκαδικὰ βουνά (Ζεύς, Ἄρτεμις, Ἥρα, Ἑρμῆς, Ἀσκληπιός, Πὰν κ.ἄ.). Ἐκεῖ ὁ Πλούτωνας ἅρπαξε τὴν κόρη Περσεφόνη καὶ τὴ πῆρε μαζί του στὰ τάρταρα τοῦ Ἅδη ἀπὸ ἕνα χάσμα τοῦ βουνοῦ Κελλήνη. Κοντὰ στὴ σημερινὴ Καρύταινα πίστευαν πώς ἔγινε ἡ μάχη τῶν Θεῶν καὶ τῶν γιγάντων. Ἡ πεποίθηση αὐτὴ εἶχε τὴ βάση της σὲ τοῦτο: σὲ πολλὰ μέση τῆς Ἀρκαδίας ἐξαιτίας τοῦ ἡφαιστειογενοῦς ἐδάφους, ἔβγαιναν ἀτμοὶ (Μεγαλόπολη) καὶ βρέθηκαν ἐκεῖ κοντὰ σκελετοὶ ἐλεφάντων, πού οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοὺς νόμιζαν γιὰ σκελετοὺς γιγάντων. Ἐπίσης οἱ Ἀρκάδες κολακεύονταν νὰ πιστεύουν ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι ἔκτισαν καλύβες, αὐτοὶ πρωτοχρησιμοποίησαν δερμάτινους χιτῶνες, αὐτοὶ ξεχώρισαν τὰ χρήσιμα ἀπὸ τὰ βλαβερὰ χόρτα, αὐτοὶ ἄλεσαν τὸ σιτάρι καὶ ἔψησαν ψωμὶ καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἵδρυσαν πόλεις (π.χ. Λυκόσουρα) δίνοντας τὸ παράδειγμα τῆς πολιτισμένης ζωῆς στὴν ἀνθρωπότητα, πού ζοῦσε ἀκόμη σὲ ἄγρια κατάσταση. Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Οἱ ἱστορικοὶ ὅμως δὲν ἀμφισβητοῦν ὁρισμένα πράγματα ἀπὸ τοὺς μύθους τῆς ἐξαιρετικὰ ἀναπτυγμένης φαντασίας τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς Ἀρκαδίας.

Γενικὰ συγχέεται ἡ ἱστορία Ἀρκάδων καὶ Πελασγῶν καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ βεβαιώσει θετικὰ ποιὰ προϋπῆρξε. Πρὶν πάρει τὸ ὄνομα Ἀρκαδία, λεγόταν Ἀπία, ὄνομα πού ἐπεκτάθηκε καὶ σὲ ὅλη τή Πελοπόννησο. Ἔπειτα ὀνομάσθηκε Πελασγία, πού πάλι καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐπεκτάθηκε σ' ὅλη σχεδόν τήν Πελοπόννησο. Καὶ ἀργότερα ὀνομάσθηκε Ἀρκαδία ἀπὸ τὸν Ἀρκάδα, γιὸ τῆς Καλλιστοῦς (κόρης τοῦ Λυκάονα). Εἶναι πάντως ἱστορικὰ ἐξακριβωμένο ὅτι ἀπὸ ὅλες τὶς φυλὲς πού κατοικοῦσαν τήν Πελοπόννησο, μονάχα οἱ Ἀρκάδες δὲν μετακινήθηκαν καθόλου. Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει καμμιὰ μετανάστευση ἢ ἐκτόπισή τους ἀπὸ ἄλλες φυλές.

Κι ὁ λόγος εἶναι αὐτονόητος: Πάνω στὰ δυσπρόσιτα βουνά, ὅπου λείπουν οἱ εὔφορες πεδιάδες, τί θὰ τραβοῦσε τοὺς ἐποδρομεῖς; Μήπως ἡ σκληρὴ ζωὴ τῶν βουνήσιων ἀνθρώπων; Ἔτσι ἔζησαν οἱ Ἀρκάδες ἥσυχοι ἀπὸ ἐνοχλήσεις ἐχθρῶν, παλεύοντας μὲ τὴ φύση καὶ πλάθοντας τοὺς θεϊκούς τους μύθους. Καὶ ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι οἱ ἀνάγκες ξυπνοῦν τὸν ἄνθρωπο, πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τούς μύθους τους γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς ἔχουν μεγάλη δόση ἀλήθειας. Τὸ γεγονός, ἄλλωστε, ὅτι ὅπου ὄνομα ἔπαιρνε αὐτὴ ἡ βουνήσια περιοχὴ ἐπεκτεινόταν αὐτόματα σ' ὅλη τὴ Πελοπόννησο μαρτυρεῖ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρκαδίας διέσπειραν πραγματικὰ σ' ὅλη τή Χερσόνησο κατὰ τὴν Προϊστορικὴ Περίοδο.

Αλληλογραφία

Πρὸς τὸν ἀγαπητὸ «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» μας καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο στέλνω τὴν ἀγάπη μου καὶ τὴν ταπεινή μου συνδρομὴ ἑκ δρχ. 500.

—Ἀγαπητέ μου Ἀρτοζῆνο ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι ποὺ ζήσαμε τὶς δόξες σου καὶ μέχρι χθὲς πού τόσες γεναιὲς σὲ περιποιοῦντο καὶ τοὺς ἔδινες τὸ πιὸ πολύτιμο ἀγαθὸ τὸ ψωμί καὶ ἐπειδὴ οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἄλλαξαν σὲ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης οἱ νεώτεροι φρόντισαν καὶ θὰ φροντίζουν τὸ ὄνομά σου νὰ εἶναι γραμμένο στὸ χαρτὶ πού λέγεται ἐφημερίδα καὶ νὰ πηγαίνει παντοῦ καὶ νὰ ζῆς αἰώνια.

Γ. ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀθανασίου Διάκου 170α
Πετρούπολις

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;

Ξέρετε γιατὶ οἱ ψηλοὶ πύργοι πού ἐκπέμπουν φωτεινὰ σήματα καί καθοδηγοῦν τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀεροπλάνα ὅταν νυχτώσει, ὀνομάζονται φάροι; Γιατὶ ὁ πρῶτος χτίστηκε στὸ νησάκι Φάρος, πού βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ τὸν βασιλιὰ τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖο Α' τὸν Σωτῆρα (367 — 283 π.Χ.).

ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΟΝΑΧΗΣ ΕΚ ΣΕΡΒΟΥ

Γιὰ τὸ θάνατο τῆς μοναχῆς Φιλοθέης (Ἀγγέλως τοῦ Στρικόγιαννη) ἡ ἐφημερίδα «ΑΥΓΗ» τοῦ Πύργου στὸ φύλλο τῆς 6)4)1981 ἔγραψε:

«ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΟΝΑΧΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΑΙΜΠΕΛΟΚΑΜΠΟΥ

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Αἰμπελοκάμπου Ἀμαλιάδος ἀνηγγέλθη ἡ μετάστασις πρὸς Κύριον τῆς Μοναχῆς Φιλοθέης, κατὰ κόσμον Ἀγγελικῆς Στρίγγου.

Ἡ μεταστάσα Μοναχὴ κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Σέρβου Λαγκαδίων τῆς Γορτυνίας, ὑπηρέτησε δὲ ἐπὶ ἑξῆντα χρόνια ὡς Μοναχὴ ἀφιερωμένη εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου».

▶ Τίποτα δὲν πρέπει νὰ προσθέσουμε στὴν ὀλιγόλογη ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Αἰμπελοκάμπου. Ἡ Σερβιώτισσα μοναχὴ Φιλοθέη (Ἀγγέλω Στρικόγιαννη) μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατό της ἔδειξε ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς χριστιανικῆς πίστης πού μόνη αὐτή στεριώνει τὶς ἱερὲς μονές, τὰ πνευματικὰ καὶ ἐθνικὰ αὐτὰ κέντρα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καί ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο λυτρωτικὰ στὸ δρόμο τῆς ζωῆς του.

ΠΑΡΟΙΜΕΙΩΔΕΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

ΚΟΥΤΟΣ ΣΑΝ ΤΑ ΒΛΗΤΑ

Ὅταν δὲν παίρνει πολλὲς στροφὲς τὸ μυαλὸ κάποιου, συνήθως λέμε ὅτι εἶναι «κουτὸς σὰν τὰ βλῆτα ἢ ὅτι ἔφαγε βλῆτα». Ξέρετε πῶς βγῆκαν αὐτὲς οἱ φράσεις. Ὁ μύθος λέει πώς ὅταν κάποιος ἔπιασε τὴν γυναίκα του μὲ τὸν ἐραστή της καὶ τὸ ἔμαθε μιὰ γριὰ γειτόνισσα καὶ φίλη τῆς γυναίκας του, τὸν ἔκανε νὰ πιστέψει πὼς ἔφταιγαν τὰ βλῆτα πού εἶχε φάει.

Τοῦ εἶπε πὼν ὅταν κανεὶς τρώει βλῆτα ἔχει παραισθήσεις καὶ βλέπει πράγματα πού δὲν ὑπάρχουν στήν πραγματικότητα. Κι ἔτσι ὁ σύζυγος πείστηκε ὅτι δὲν τὸν ἀπάτησε ἡ γυναίκα του. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονὸς λοιπόν, πού δὲν ξέρουμε ἂν ἀληθεύει, βγῆκε ἡ φράση μας.

ΜΕΓΑΛΑ ΛΟΓΙΑ

Μιὰ γυναῖκα ἀνησυχεῖ γιὰ τὸ μέλλον της, μέχρις ὅτου βρεῖ ἕνα σύζυγο, ἐνῶ ἕνας ἄντρας δὲν ἀνησυχεῖ γιὰ τὸ μέλλον του, παρὰ μόνο ἀπὸ τότε πού θὰ βρεῖ μιὰ γυναίκα.

(ΜΠΕΡΝΑΡ - ΣΩ)

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Βλάλε — Θ — καὶ βάλε — Χ — καὶ θὰ δεῖς εἰς τὴν στιγμὴ τὰ βιβλία παρατῶ καὶ στὸ πόλεμο πετῶ.

Τί εἶναι;

2) Νότα τῆς μουσικῆς μὲ σύνδεσμο ἑνώνω καὶ ποιητή μας ξακουστό ἀμέσως φανερώνω.

Τί εἶναι;

3) Κάποιου θεοῦ ἀρχαίου ἀλλάζεις τὸ λαιμὸ καὶ βρίσκεσαι σὲ τόπο αἰώνια σκοτεινό.

Τί εἶναι;

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ στοῦ Σέρβου ποὺ εἶχε προγραμματιστεῖ γιὰ τὶς 14 Μαρτίου ἔγινε στὶς 4 Ἀπριλίου.

Σκοπὸς τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ὅπως εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἦταν ἡ μετάβαση στοῦ Σέρβου ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων πατριωτῶν καὶ ἡ ἀπογραφή τους ἐκεῖ. Ἡ μετατόπιση τῆς ἡμερομηνίας τελέσεώς της ὀφείλεται στὴ μετατόπιση τῆς ἡρομηνίας ἀπογραφῆς ἀπὸ ἀφορμὴ τοὺς σεισμούς.

Ὀγδόντα πατριῶτες μὲ δύο πούλμαν καὶ ἄλλοι μὲ δικά τους αὐτοκίνητα ἔδοσαν τὸ παρὸν στὸ κάλεσμα τοῦ συλλόγου καὶ μὲ τὴ παρουσία τους τὴν ἡμέρα τῆς ἀπογραφῆς στοῦ Σέρβου, διετράνωσαν τὴν πίστη ὅλων μας στὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μας. Τοῦ Σέρβου ποὺ μᾶς γέννησε, μᾶς ἀνέθρεψε καὶ ἔθεσε ἀνεξίτηλα τὴ σφραγίδα του στὴ διάπλαση τοῦ χαρακτήρα μας, θὰ ζεῖ αἰώνια γιατὶ τὸ θέλουν τὰ παιδιά του.

Ἀξίζουν συγχαρητήρια σὲ ὅλους τοὺς πατριῶτες ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ ἀψηφῶντες τὶς μικροταλαιπωρίες ποὺ εἶναι ἀναπόφευκτες σὲ παρόμοιες ἐκδηλώσεις.

ΔΡΑΣΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ δράση τοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου Σαρλαίων ποὺ ἐδρεύει στὴν Ἀθήνα. Ὁ πατριωτικὸς αὐτὸς σύλλογος, μέχρι νὰ ἐγκριθεῖ τὸ καταστατικό του, διοικεῖται ἀπὸ προσωρινὴ Ἐπιτροπή στὴν ὁποία μετέχουν οἱ κ.κ.: 1) Ἀθανάσιος Νικολόπουλος Πρόεδρος, 2) Κωνσταντίνος Παυλόπουλος ἀντιπρόεδρος, 3) Βασίλειος Σίνας μέλος.

Χάρις στὴν ἐνεργητικότητα τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ὀργανώθηκε χορὸς στὶς 11 Ἀπριλίου στὸ κέντρο — Τρίπιο Κατοστάρι — στὴν Ἁγία Μαρίνα τῆς Ἡλιούπολης, πού σημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κωνσταντίνος Παυλόπουλος εἶναι γυιὸς τῆς Ξακουστῆς Π. Κωνσταντοπούλου πού κατάγεται ἀπὸ τοῦ Σέρβου.

Μνημονεύουμε τὴ δράση τοῦ συλλόγου Σαρλαίων γιατὶ καὶ νεοπαγὴς εἶναι καὶ γιατί πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη του εἶναι ἀπόγονοι τῶν συμπατριωτῶν μας, Ἀγγελὴ καὶ Μαρίνη Δημόπουλου ποὺ ἐγκαταστάθηκαν στὰ Σαρλέϊκα πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καί μὲ τὴ τίμια δουλειά τους δημιούργησαν τὸν οἰκισμὸ αὐτὸ τῆς Ἡραΐας.

Οἱ προαναφερθέντες Σερβαῖοι εἶναι ἀδέλφια τοῦ ἀείμνηστου ἰατροῦ Ἰωάννου Δημόπουλου ποὺ ἐχρημάτισε πρόεδρος τοῦ συλλόγου μας. Στὸ νεοσύστατο σύλλογο εὐχόμαστε κάθε προκοπή.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΗΛΙΑ Β. ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Σὲ προηγούμενο φύλλο μας ἀνακοινώσαμε ὅτι ὁ συμπατριώτης μας Ἠλίας Β. Λιατσόπουλος μὲ διαθήκη του, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του κατέλειπε τὴν περιουσία του στὴν Ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μας καί ὅρισε ἐκτελεστὴ τῆς διαθήκης του τὸν κ. Νικόλαον Χρ. Μπόραν.

Ἤδη πληροφορούμεθα ἀπὸ τὸν ἐκτελεστὴ ὅτι ὕστερα, ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ Νικολάου Λιατσοπούλου νὰ παραδώσει τὸ ἀμπέλι στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, προέβει στὴν ἔκδοση ἐξωδίκου, μὲ τὸ ὁποῖο ζητᾶ ἐπισήμως τὴν ἀποβολὴ τούτου ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τὴν ἀπόδοση τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελιοῦ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν δέ, θὰ κατατεθεῖ μήνυση στὸ ἁρμόδιο Πρωτοδικεῖο.

Εἶναι πράγματι λυπηρὸ νὰ ὑποβάλλεται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ σὲ ταλαιπωρίες καὶ τὸ ἐκκλησιαστικό ταμεῖο σὲ ἔξοδα. Ἐλπίζουμε ὅτι θὰ πρυτανεύσει ἡ λογικὴ ποὺ λέει ὅτι τελικὰ θὰ γίνει σεβαστὴ ἡ θέληση τοῦ διαθέτη.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

ΤΡΙΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
τοῦ Θ. Κ. Τρουπῆ

1. «Ἡ χαρὰ τοῦ παιδιοῦ» σελ. 360 δρχ. 300.

2. «Ἡ Μαλαματένια Βρύση» (παραμύθι) σελ. 32 δρχ. 50.

3. «Σέπαλα Θύμησης» (Διηγήματα ἀπὸ τὸ χῶρο καὶ τὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ μας) σελ. 120 δρχ. 200.

—Μικρὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων ὑπάρχει στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας. Τὸ 30ο) ο προσφέρει ὁ συγγραφέας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

—Σχίζας Θεόδωρος Νικ. δρχ. 1000.
—Σχίζας Νικήτας Βασ. δρχ. 1000.
—Μπόρας Δημήτριος Γεωργ. δρχ. 250.
—Μπόρας Ἠλίας Νικ. δρχ. 250.
—Κλεισούρας Βασίλειος Παναγ. δρχ. 250.
—Κλεισούρας Ἰωάννης Ἀθ. δρχ. 250.
—Καγιούλη Σταυρούλα δρχ. 250.
—Καρπαθάκη Μαρία σ. Ἀντωνίου δρχ. 600.
—Κομνηνὸς Νικόλαος τοῦ Π. δρχ. 300.
—Κωνσταντόπουλος Παναγ. Ἰωαν. δρχ. 1000.
—Κωνσταντοπούλου Γεωργία Ν. δρχ. 300.
—Κωνσταντοπούλου Νίτσα Δ. δρχ. 300.
—Μπόρας Γεώργιος Ἀντ. δρ. 250.
—Ρουσιὰ Κατερίνα Κ. δρχμ. 250.
—Δημητρόπουλος Δημ. Ἰω. 1980 — 81 δρχ. 500.
—Σχίζας Παναγιώτης Γεωρ. δρχ. 250.
—Κωνσταντοπούλου Μαρία Ἠλ. δρχ. 300.
—Τρουπῆς Θεόδωρος Γ. δρχ. 500.
—Τρουπῆς Γεώργιος Ἰωαν. δρχ. 250.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

—Σχίζας Θεόδωρος Νικ. δρ. 1000.
—Κλεισούρας Βασίλειος Π. δρχ. 250.
—Κλεισούρας Νικόλαος Ἰω. δρχ. 250.
—Κλεισούρας Ἰωάννης Ἀθ. δρχ. 250.
—Βέργος Παναγιώτης Μ. δρ. 250.
—Ρουσιὰ Κατερίνα Κ. δρχ. 250.
—Σχίζας Παναγιώτης Γ. δρ. 250.
—Τρουπῆς Θεόδωρος Γ. δρχ. 500.
—Τρουπῆς Γεώργιος Ἰω. δρχ. 250.
—Μπόρας Γεώργιος Ἀν. δρ. 250.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

—Ρουσιὰ Κατερίνα Κ. γιὰ ἡμερολόγιο δρχ. 250.
—Γεωργακοπούλου Μαρία Ν. γιὰ ἡμερολόγιο δρχ. 100
—Παπαθωμόπουλος Γεώργ. Λεων. γιὰ ἡμερολόγιο δρχ. 100
—Κλεισούρας Ἰωάννης Ἀθ. Ταμεῖο Ἀλληλ. δρχ. 500.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΗΡΙΟ

Ὁ Βασιλεὺς βασιλεύει
Ὁ Πατριάρχεις ἄρχει αὐτοῦ
Ὁ Στρατιώτης πολεμάει καὶ γιὰ τοὺς δύο
Ὁ Πολίτης τρέφει καὶ τοὺς τρεῖς.
Ὁ Δικηγόρος μπερδεύει καὶ τοὺς τέσσερις.
Ὁ Φαρμακοποιὸς δηλητηριάζει καί τούς πέντε.
Ὁ Ἰατρὸς ξεμπερδεύει καὶ τοὺς ἕξι.
Ὁ Νεκροθάφτης θάβει καὶ τοὺς ἑφτά.
Ὁ Παπᾶς συγχωρεῖ καὶ τούς ὀχτώ.
Ὁ Διάβολος παίρνει καί τοὺς ἐννιά.
Ἡ δὲ γυναίκα, τὸ τέρας! — ἐξαπατεῖ καὶ τοὺς δέκα.
(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΗΧΩ ΤΩΝ ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ»).

ΕΥΡΕΙΑ ΣΥΣΚΕΨΗ

▸ ΑΠΟ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

σὲ Πλατεία Λοχαγοῦ Τρουπῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΔΩΡΑ ΣΕ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα συγκλήθε σὲ συνεδρίαση καὶ ἐνέκρινε ποσὸν 30.000 δρχ. γιὰ νὰ δοθεῖ σὲ πατριῶτες πού βρίσκονται σὲ εἰδικὲς συνθῆκες. Συγκεκριμένα ἀποφάσισε νὰ δοθοῦν σὲ πέντε πατριῶτες ἀπὸ 4000 δραχμὲς στὸν καθένα καὶ σὲ ἕνα ἕκτο 10.000 δραχμές. Τὰ δῶρα αὐτὰ ἀνέλαβε νὰ δόσει στοὺς δικαιούχους ὁ Ταμίας τοῦ συλλόγου κ. Ἀθ. Κερμπεσιώτης.

ΕΠΑΞΙΟΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ὁ συμπατριώτης μας Ἰωάννης Κ. Μπόρας (γκόνι τοῦ Μπορόγιαννη) διορίστηκε Εἰρηνοδίκης.

Εἶναι κάτοχος δύο πτυχίων: τῆς Παντείου καὶ τῆς Νομικῆς.

Στὸ νέο Εἰρηνοδικεῖο στέλνουμε τὰ συγχαρητήριά μας καὶ τοῦ εὐχόμαστε γρήγορη ἀνέλιξη στὶς ἀνώτερες θέσεις τοῦ δικαστικοῦ σώματος.

Σερβαίικη ποίηση

Ο ΙΚΕΤΗΣ

Ποιὸς εἶναι ὁ Γέρος πού περνᾶ μεσ' τὸ βαθὺ φαράγγι;
μιὰ κυνηγὸς δὲν φαίνεται περαστικὸς δὲν μοιάζει
μήτε Τσοπᾶνος πούχασε ἀρνὶ καὶ τὸ γυρεύει.
στέκει τὰ δένδρα χαιρετᾶ, μυρίζει τὸ θυμάρι,
μὲ τὰ ζουμπούλια κάθεται καὶ γλυκοκουβεντιάζει.
Γνωρίζει τὰ περάσματα στὰ σούρματα γυρνάει,
ξέρει τὶς Νεραϊδοσπηλιὲς κι ἀπὸ μακριὰ περνάει
καὶ ροβολᾶ στὴ ρεματιὰ στὸ πλάτανο πηγαίνει,
θυμᾶται ἀπὸ τὴ ρίζα του κρύο νερὸ πώς βγαίνει
καὶ πίνει καὶ δροσίζεται, στὸν ἴσκιο του ξαπλώνει
κοιμᾶται ξεκουράζεται, γιὰ δὲς πῶς ξάνα γιώνει.
Καλεῖ τὶς Πετροπέρδικες, τὰ ἀηδόνια, τὰ κοτσίφια
τραγούδι νὰ τοῦ στήσουνε σὰν τὰ παλιὰ τὰ χρόνια
τότε πού ξέγνοιαστο παιδὶ μαζί τους τραγουδοῦσε
βόσκοντας Γιδοπρόβατα ἐδῶ κι' ἐκεῖ γυρνοῦσε.

Μὰ πῆγε στὴν Πρωτεύουσα νὰ μορφωθεῖ νὰ ζήσει
χωρὶς νὰ ξέρει ὁ δύσμοιρος πώς στὸ καμπίσιο χῶμα
Ἔλατα δὲν ριζώνουνε κι' ἂν ποτιστοῦν ἀκόμα.

Ἱκέτης ξαναγύρισε στὸν τόπο αὐτὸν ποὺ δρίζουν
Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἀθάνατοι κι' ἀπ' τοὺς θνητοὺς χωρίζουν
στὴ φρόνηση, στὴ δύναμη, στὰ λόγια καὶ στὴ πράξη
ὅπως ὁ πρῶτος τῶν Θεῶν τὰ πάντα ἔχει τάξει.

Ἀπ' τοῦ Ἀρτοζήνου τὶς κορφὲς ὁ Δίας κατεβαίνει
μὲ κεραυνούς καὶ μὲ βροντὲς στὸ Λούσιο
καὶ λούζεται στὰ γάργαρα νερά του.
Κι Ἥρα μὲ τὸν ἀργαλιὸ κεῖ στὴν Ἡραία κάτου
κάθε κορίτσι μάθαινε νὰ ὑφαίνει τὰ προικιά του
Ἡ Δήμητρα στὴ Θέλπουσα μὲ θεϊκὸ ζευγάρι
διδάσκει τοὺς κοινοὺς θνητοὺς νὰ σπέρνουν τὸ σιτάρι
Στὸ Λαφοβούνι ἡ Ἄρτεμις μ' ὁλόχρυσο δοξάρι
σκοτώνει λάφι τρίχρονο τῶν κοπαδιῶν μπροστάρι.
Κι' ἡ Ἀφροδίτη ἡ γόησσα κρατῶντας τὸ πανέρι
κρίνα καὶ βιόλες μάζευε ἐκεῖ στὸ καλογέρι
στρῶμα τοῦ ἀγαπημένου της, τοῦ Ἄρη νὰ προσφέρει
χωρὶς ὁ δόλιος Ἥφαιστος τί γίνεται νὰ ξέρει

Καὶ πίναν ἀπ' τ' ἀθάνατο νερό, κρυφὰ ἀπ' τ' Δία
καὶ σκεπαζόντουσαν μαζὶ μ' ἀόρατο μανδύα.
Κι' ὁ φτεροπόδαρος Ἑρμῆς ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία
φεύγει μιὰ νύκτα σκοτεινὴ καὶ πάει στὴ Πιερία
κι ἁρπᾶ τὰ βόδια τοῦ Διὸς ὁλόκληρη τὴ στάνη
καὶ πρὶν τὰ ξημερώματα στὴ Γορτυνία φθάνει.
Πιὸ πέρα κεῖ στὸν Πηγιὸ ὁ Ἀπόλλωνας προβάλλει
σὰν τὸ ταυρὶ τὴν ἄνοιξη πού σπάει τὶς ἁλυσίδες
καὶ στὶς Μοσχίδες ρίχνεται μὲ θολωμένο μάτι
πετᾶ τὴ λύρα στὰ νερά, φουντώνουν τὰ μυαλά του
βλέποντας μέσ' τὸ ποταμὸ, κρυμμένη ἀπὸ τὴ πάχνη
νὰ λούζεται στὰ Νάματα παγώρια ἡ Νύμφη Δάφνη.
Κι' ὁ Πᾶν ὁ τραγοπόδαρος μὲ τῶν βουνῶν τὶς Νύμφες
μεσ' τὰ Νεραϊδοπάλατα βάζει φωνὲς καὶ ρυάζει
πότε τὴ μιὰ παντρεύεται τὴν ἄλλη ἀρραβωνιάζει.

Αὐτὰ δὲν τὰ σεβάστηκε ὁ σημερινὸς Ἱκέτης
τὸ Λαφοβούνι διάβηκε, στὸν Ἀρτοζήνο ἀνέβει
ἤπιε νερὸ ἀπ' τὸν Ἀγιλιὰ κι' ἀπ' τὸ καλογέρι
γιὰ κεῖνο τὸν ἐξώρισαν στὴ Ξενιτειὰ καὶ ρεύει.

Ν. Σ.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
—★—
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρτοστάνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΙΟΥΝΙΟΣ 1981
ΕΤΟΣ Δ΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 35
—★—
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 Τ.Τ. 112
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
97.31.314 — 32.40.236

ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΟΜΟΡΦΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

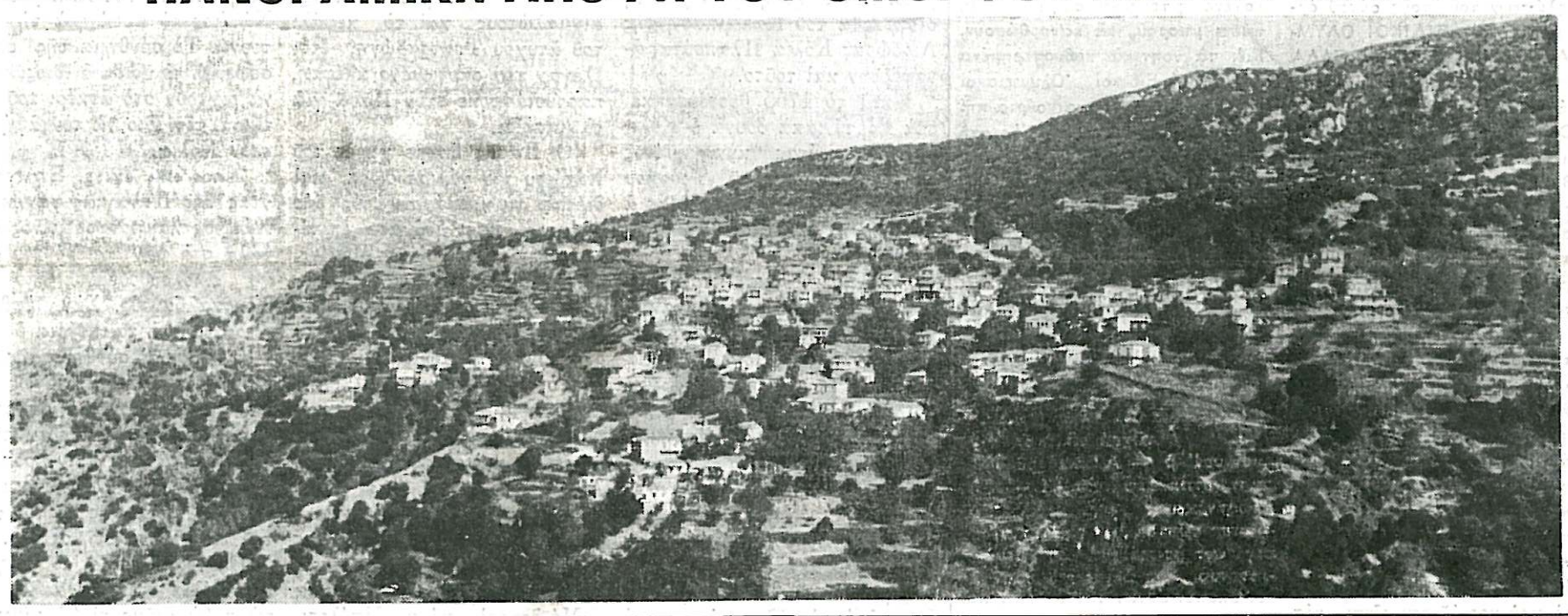

Ὁμορφιές τοῦ τόπου μας

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ

ΕΑΝ περηφανευόμαστε ἐμεῖς οἱ Σερβαῖοι γιὰ τὸ χωριό μας τὸ κάνουμε γιατὶ ξέρουμε ὅτι ὑπερέχει ἀπὸ τ' ἄλλα χωριὰ σὲ δύο πράγματα. Στὶς φυσικὲς πηγὲς πού ἀφήνουν ἄφθονο νὰ τρέχει τὸ νερὸ καὶ στὸν ὁρίζοντα ποὺ ἐμπιρός του δὲν θὰ ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν εἶναι λίγο πράμα νὰ περιζώνεται ἕνα χωριὸ ἀπὸ πηγὲς σὰν τοῦ Δεμοκίτη, τὸ Λεῦκο, τὴν Τρανὴ Βρύση καὶ πιὸ πέρα τὴ Κοκκινόβρυση.

Δὲν εἶναι λίγο πράμα νὰ κάθεσαι στὸ καφενεῖο καὶ νὰ σοῦ σερβίρουν νερὸ δροσερότατο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴ πηγὴ ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸ βάθος τοῦ ἴδιου τοῦ καφενείου.

Πόσα σπίτια στοῦ Σέρβου δὲν ἔχουν νερὸ μέσα στὰ ὑπόγεια ποὺ τρέχει γάργαρο καὶ ὑγιεινό.

Καὶ ὁ ὁρίζοντας; Λίγο πράμα εἶναι νὰ βρίσκεσαι στὴ καρδιὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ ν' ἀγναντεύεις μακριὰ τὴ Ζάκυνθο, τὰ πλοῖα ποὺ πηγαινοέρχονται στὸ Κατάκωλο καὶ τὰ βουνὰ τῆς Πάτρας;

Νερὰ λοιπόν καί θέα — ὁρίζοντας — νὰ κάτι πού ὁ δημιουργὸς ἔδωσε μὲ ἁπλοχεριὰ στὸ χωριό μας καί πού τ' ἄλλα χωριὰ μᾶς ζηλεύουν γι' αὐτό.

Καὶ ὅμως, αὐτὰ τὰ πράματα γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ ταλαίπωροι ἀστοὶ διανύουν χιλιάδες χιλιόμετρα γιὰ νὰ τὰ ἐπισκεφτοῦν καὶ νὰ τὰ ζήσουν ἔστω καὶ γιὰ λίγο, ἐμεῖς δὲν ἐκτιμήσαμε τὴν ἀξία τους.

Κακοποιήσαμε τὶς πηγές μας καὶ ἂν μπορούσαμε ἴσως θὰ βάζαμε χέρι καὶ στὸν ὁρίζοντα. Βουλώσαμε τὶς πηγὲς καὶ κόψαμε τὴ φυσικὴ ροὴ τοῦ νεροῦ γιὰ νὰ φτιάξουμε στέρνες — δεξαμενὲς — μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα πού ἔχει ἡ ἐνέργεια αὐτή.

Πετάξαμε τὶς κορύτες πού θὰ ζήλευε καὶ ὁ καλύτερος γλύπτης τὸ σκάλισμά τους καὶ βάλαμε σκουριασμένους σωλῆνες γιὰ νὰ γινοῦμε σύγχρονοι, τάχα.

Πρώτη στὴ σειρὰ ἦλθε ἡ Τρανὴ βρύση. Ἦταν βλέπετε στὴν ἐμπατὴ τοῦ χωριοῦ καὶ ἔπρεπε πρώτη αὐτὴ νὰ ὑποστεῖ τὸν ἐκπολιτισμό. Καλὰ πού δὲν γκρεμίσαμε καὶ τὸ θόλο της. Ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς Κοκκινόβρυσης καὶ τελευταῖα δὲν γλύτωσε καὶ ὁ Λεῦκος. Ἦταν στὸ ἔβγα τοῦ χωριοῦ καὶ ἔπρεπε ἡ εἰκόνα πού δημιουργήθηκε στὴν ἐμπατὴ νὰ ὁλοκληρωθεῖ στὸ ἔβγα. Μὰ ἂν στὴ Τρανηβρύση παρέμειναν λίγα σημάδια τῆς παλιᾶς βρύσης στὸ Λεῦκο ἡ καταστροφὴ εἶναι ὁλοσχερής.

Ὄχι κορύτες, ὄχι θόλος, οὔτε νερὸ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ πού ἄλλοτε δύο βρύσες ἔδιναν ἄφθονο τὸ νερό τους.

Χιλιάδες κυβικὰ πέτρας σωρεύθηκαν στὴν ἐπάνω βρύση καὶ ἔκαναν τὸ τόπο ἀπροσπέλαστο σὲ καθένα πού θὰ ἤθελε νὰ τὸν ἐπισκεφτεῖ ὄχι γιὰ νὰ πιεῖ νερὸ — εἴπαμε δὲν ὑπάρχει — ἀλλὰ γιὰ νὰ προσκυνήσει.

Ναὶ ἀγαπητέ μου πατριώτη. Νὰ προσκυνήσει. Νὰ προσκυνήσει τίδα του στή καλοσύνη τῶν Ἀραπαίων, οἱ ὁποῖοι καί χρήματα καί προσωπική ἐργασία διαθέτουν γιά νά σταθεῖ ὄρθιο.

▶ ΒΛΕΠΕ 3Η ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙ ΑΡΑΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ στίς 21 Μαΐου ὁ νοῦς μας πετάει μακριά στούς Ἀράπηδες, στό μικρό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου πού στέκεται κάτω ἀπό τό αἰωνόβιο δένδρο πραγματική φωλιά ψυχικῆς περισυλλογῆς καί ἀνάτασης.

Κάθε χρόνο στίς 21 Μαΐου ἡ μνήμη μας στρέφεται στά παιδικά μας χρόνια τότε πού μέ τήν ἀγνότητα μας ζούσαμε ὅλη τή θρησκευτική κατάνυξη τῆς Θείας μυσταγωγίας στό ἱερό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

Τότε πού ἀκάλεστοι ἐπισκέπτες στά σπίτια τῶν Ἀραπαίων συναντούσαμε τήν ἀνθρωπιά, τήν καλωσύνη νά δημιουργοῦν μέσα μας τό αἴσθημα ὅτι βρισκόμαστε στό σπίτι μας.

Τότε πού γευόμαστε τά πρώιμα κεράσια καί μαζεύαμε κάτω ἀπό τά χαμόγελα τῶν Ἀραπαίων τό χαμομήλι τῆς χρονιᾶς.

Τί δέν μᾶς φέρνει στό νοῦ κάθε χρονιά ἡ 21 Μαΐου, ἡ γιοοτή τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί τῆς Ἁγίας Ἑλένης!

Τό ἐκκλησάκι καί ἀπό μακριά κεντρίζει τίς μνῆμες τῶν παιδικῶν μας χρόνων καί κυριαρχεῖ μέσα μας καί μᾶς δυναμώνει. Ἐμεῖς ταξιδευτές στή ζωή ἀμετανόητοι κυνηγοί τῆς εὐτυχίας (ποὺ τήν τοποθετοῦμε στήν ὑλική εὐμάρεια)' ξεχνᾶμε τίς ὑποχρεώσεις μας πρός τό ἐκκλησάκι πού στέκει ἐκεῖ τραυματισμένο ἀπό τό χρόνο καί ἀφήνουμε τή φροντίδα του στή καλοσύνη τῶν Ἀραπαίων, οἱ ὁποῖοι καί χρήματα καί προσωπική ἐργασία διαθέτουν γιά νά σταθεῖ ὄρθιο.

Μά οἱ Ἀραπαῖοι δέν ἀρκοῦν. Ἔχουμε κι ἐμεῖς ὑποχρεώσεις νά τό κρατήσουμε ὄρθιο νά τό εὐπρεπίσουμε γιά νά μᾶς δώσει τήν αἴσθηση ὅτι δέν εἴμαστε ἀχάριστοι.

Ρήγματα στούς τοίχους καταστροφή στούς ἐλαιοχρωματισμούς, σάπισμα τοῦ ξύλινου τέμπλου καί ὑγρασία εἶναι οἱ ζημιές πού ὁ χρόνος ἔκανε στό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου.

Ἀξίζουν συγχαρητήρια στόν Νῖκο τό Χρονόπουλο καί σέ ὅλους τούς Ἀραπαίους γιά τίς ὑπηρεσίες τους στό ἐκκλησάκι. Δέν ἀρκοῦν ὅμως, ὅπως εἴπαμε αὐτά. Χρειάζεται ἡ συμπαράσταση ὅλων τῶν Σερβαίων. Χρειάζεται ἡ ἀγάπη μας. Χρειάζεται τό ἐνδιαφέρον μας ὅμοιο μέ ἐκεῖνο πού δείξαμε καί δείχνουμε καί γιά τίς ἄλλες μας ἐκκλησίες. Ἄς δώσουμε ἕνα χέρι βοήθειας στό ἐκκλησιαστικό μας Συμβούλιο γιά νά μπορέσει νά ἐπισκευάσει τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο. Ὁ καθένας μέ τή δύναμή του ἄς στείλει τή συνδρομή του στό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἢ στό σύλλογο.

Ἄς προεκτείνουμε καί τό δρόμο μερικά μέτρα ἀκόμη γιά νά φτάση στήν αὐλή τῆς ἐκκλησίας. Θά μᾶς βοηθήσει πολύ στήν ἐπισκευή της.

Στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο χρωστᾶμε τίς ὁμορφότερες ἀναμνήσεις μας.

Ἄς τόν ἐπισκευάσουμε καί ἄς τόν εὐπρεπίσουμε σάν χρέος μας πρός τή μνήμη ἐκείνων πού ἐκεῖ γύρω ἔχουν ταφεῖ καί πού μᾶς δέχονταν κάποτε μέ τόση καλωσύνη.

Οἱ ψυχές τους θὰ εὐχαριστηθοῦν.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΣΤΕΝΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ Ἐπιτροπή γιά τήν πραγματοποίηση ἡμερησίας ἐκδρομῆς πού ἀποτελεῖται ἀπό τόν ἀντιπρόεδρο τοῦ συλλόγου μας κ. Νικόλαον Π. Σχίζαν τόν Γεν. Γραμματέα κ. Ἀθανάσιον Γκούτην καί τόν σύμβουλον κ. Κωνσταντῖνον Παπαθωμόπουλον, προέβει εἰς ἀνακοίνωση σχετικὴ μὲ τὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ τὴν ὁποία ἀπέστειλε σέ ὅλους τούς πατριῶτες. Μέ τήν ἀνακοίνωσή της ἡ Ἐπιτροπὴ κάνει γνωστὸ ὅτι ἡ τιμή τοῦ εἰσιτηρίου εἶναι 300 δραχμές καί ἡμερομηνία πραγματοποιήσεως ἡ 5 Ἰουλίου 1981

Ὅσοι δέν λάβουν ἔγκαιρα τήν ἀνακοίνωση ἄς σπεύσουν νά δηλώσουν τό γρηγορώτερο τή συμμετοχή τους σ' ἕνα ἀπό τά παραπάνω μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Στίς 5 Ἰουλίου ὅλοι στή Στενή Εὐβοίας μέ τά πολυτελῆ πούλμαν.

Τό πανηγύρι τῆς Παναγίας

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ μακρυά ἀπό σήμερα ἡ 15η Αὐγούστου. Οἱ Σερβαῖοι θά τρέξουν στό χωριό νά συνεορτάσουν στό μεγαλοπρεπή Ναό τήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου.

Στήν Παναγία ἐναποθέσαμε τίς ἐλπίδες μας αὐτήν θεωροῦμε προστάτιδα τοῦ χωριοῦ μας καί ὁ Σύνδεσμός μας φέρει τό ὄνομά της. Ἄς τρέξουμε ὅλοι σπίς 15 Αὐγούστου στό χωριό μας. Νά γλεντήσουμε στή χάρη της ἀφοῦ βάλουμε τό κερί μας στήν εἰκόνα της.

Ὅλοι στοῦ Σέρβου στίς 15 Αὐγούστου.

Στήν ἐκπομπή «Νά ἡ εὐκαιρία»

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΕ Η ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΜΑΣ ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Στὶς 19)5)1981 ἡ ποιήτριά ΜΑΡΙΑ ΘΑ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ πῆρε μέρος στὴν ἐκπομπὴ τῆς Ε.Ρ.Τ. «ΝΑ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ» μὲ τὸ ποίημά της «Ο ΚΥΡ - ΜΗΝΑΣ Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» καὶ ἐντυπωσίασε τὴν ἐπιτροπὴ ποὺ τὴ βράβεψε μὲ ἄριστα πενήντα (50).

Εὐχόμαστε στὴν εὐαίσθητη καὶ δημιουργικὴ ταλαντούχα ποιήτριά μας κουράγιο καὶ δύναμη, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει καὶ ἄλλα τέτοια καὶ καλύτερα δημιουργήματα καὶ νὰ ἔχουμε τὴν τύχη καὶ τὴ χαρὰ νὰ τὰ τραγουδήσουμε κι ἐμεῖς καὶ τὰ παιδιά μας.

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗΣ

Ἐπισκευὴ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ συλλόγου σὲ πρόσφατη συνεδρίασή του ἐψήφισε δαπάνη 10.000 δρχ. γιὰ ἐπισκευὴ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου στοὺς Ἀράπηδες. Ὁ Ταμίας τοῦ συλλόγου κ. Ἀθ. Κερμπεσιώτης θὰ τὰ δώσει στὸ Ἐκκλ. Συμβούλιο.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

ΟΠΩΣ εἶναι γνωστό τό 1981 ἔχει χαρακτηρισθεῖ σάν διεθνές ἔτος ἀναπήρων. Στά πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ ὀργανώθηκαν οἱ «ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» τούς ὁποίους παρακολούθη σε ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου μας

Οἱ εἰδικοί 'Ολυμπιακοί ἀγῶνες ἔγιναν τήν Δευτέρα 18 Μαΐου 1981 στίς 4 τό ἀπόγευμα στό Δημοτικό Στάδιο 'Αγ. Δημητρίου (παληό Μπραχάμι). Στούς ἀγῶνες αὐτούς λαβαίνουν μέρος τά νοητικά καθυστερημένα ἄτομα. Γιά τά ἄτομα αὐτά - μεγάλους καί παιδιά - ἡ φυσική καί ἡ σωματική δραστηριότητα εἶναι ὁ πιό γρήγορος, ὁ πιό σίγουρος τρόπος γιά νά ἀποκτήσουν καλύτερη ὑγεία καί περισσότερη αὐτοπεποίθηση. Συνήθως τά καθυστερημένα ἄτομα ἀκοῦν νά τούς λένε: «Δέν μπορεῖς νά τό κάνεις αὐτό». Οἱ Εἰδικοί 'Ολυμπιακοί 'Αγῶνες ἤρθαν νά τούς ποῦν: «Μπορεῖς νά τό κάνεις. Αὐτό πού χρειάζεσαι εἶναι μία εὐκαιρία».

Αὐτοί πού ἀγωνίστηκαν ἦταν παιδιά ἀπό τά Εἰδικά Σχολεῖα — 'Ιδρύματα «ΘΕΟΤΟΚΟΣ», ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ», «ΣΙΚΙΑΡΙΔΕΙΟΝ», «ΝΤΑΟΥ ΠΕΝΤΕΛΗΣ», «ΣΤΕΓΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ» κλπ.

Οἱ ἀγῶνες ὀργανώθηκαν ἀπό Συντονιστική 'Επιτροπή ἐκπροσώπων τῶν ἀνωτέρω ἱδρυμάτων, τοῦ Δήμου 'Αγ. Δημητρίου καί μέ τή συνεργασία τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς γιά τό Διεθνές Ἔτος 'Αναπήρων καί τοῦ 'Ιδρύματος Τζόζεφ Κέννεντυ, πού δημιούργησε τό θεσμό τῶν Εἰδικῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων.

Οἱ ἀγῶνες αὐτοί γίνονται γιά νά διαδοθεῖ ἡ ἰδέα τοῦ ἀθλητισμοῦ καί στά νοητικά καθυστερημένα παιδιά. Τά ἄτομα αὐτά, παίρνοντας μέρος σέ τοπικούς, περιφερειακούς καί διεθνεῖς ἀγῶνες, ἀλλά καί σέ προπονήσεις ἤ ἁπλά γυμναστικά προγράμματα, ἔχουν τήν εὐκαιρία νά δείξουν στόν ἑαυτόν τους, στίς οἰκογένειές τους καί στή κοινωνία, πόσα μποροῦν νά κατορθώσουν. Γιά τά νοητικά καθυστερημένα ἄτομα, οἱ Εἰδικοί 'Ολυμπιακοί 'Αγῶνες, εἶναι μία καινούρια πηγή χαρᾶς. Εἶναι ἀθλητισμός στή πιό γνήσια καί ὑψηλή ἔνοια. Δέν ἔχει σημασία ἡ νίκη ἀλλά ἡ προσπάθεια. 'Η συμμετοχή καί ἡ ἐμπειρία καί ὄχι ἡ κατάκτηση. Κανένας χρόνος δέν εἶναι πολύ ἀργός, καμμία ἀπόσταση δέν εἶναι πολύ μικρή. "Ενα μετάλλιο, ἕνα ἀγκάλιασμα, ἕνα μπράβο, ἕνα θερμό «τά κατάφερες» εἶναι ἀρκετά. Δέν καταρρίπτονται ρεκόρ στούς Εἰδικούς 'Ολυμπιακούς 'Αγῶνες. 'Εκτός ἀπό ἐκεῖνα πού ἔσχουν σχέση μέ τό κουράγιο, τήν ἀποφασιστικότητα καί τό ἀθλητικό πνεῦμα.

Μόνο μέ τή συνέχιση αὐτῆς τῆς προσπάθειας θά ἐπιτευχθοῦν οἱ σκοποί αὐτῶν τῶν ἀγώνων καί θά γίνεται ἡ κατάλληλη προεργασία γιά νά πάρουν μέρος "Ελληνες ἀθλητές, στούς ἑπόμενους Εἰδικούς διεθνεῖς 'Ολυμπιακούς ἀγῶνες πού θά γίνουν τό 1983 στό Πανεπιστήμιο τῆς Λουϊζιάνα στίς ΗΠΑ μέ 400 ἀθλητές.

Δεῖξτε ὅλοι ἐνδιαφέρον γιά τούς Εἰδικούς 'Ολυμπιακούς 'Αγῶνες. Νά ξέρετε, ὅτι ἡ προσπάθεια πού ἔκαναν οἱ ἀθλητές γιά τό χειροκρότημα ἦταν πολύ μεγάλη. Τό ἀξίζουν.

Βοηθῆστε ὅλοι τά εἰδικά αὐτά παιδιά νά κάνουν κάτι τό καλύτερο. Μάθετε ἕνα τέτοιο παιδί νά κολυμπάει. Οἱ γονεῖς νά παροτρύνουν τά παιδιά τους νά παίζουν καί νά γυμνάζονται μέ τά νοητικά καθυστερημένα παιδιά.

"Ας βοηθήσουμε ὅλοι μας γιά μιά καινούργια πηγή χαρᾶς στά εἰδικά αὐτά παιδιά. Εἶναι καθῆκον μας.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

"Ηθελα νά βρισκόμουνα κι' ἐγώ στό πανηγύρι
πού κάνουν στούς 'Αράπηδες στόν "Αγιο Κωνσταντίνο
ὅλα τριγύρω τά χωριά: τοῦ Σέρβου καί τό Ψάρι
Λυκούρεσι, Ζουλάτικα, Μπουγιάτι, Σαρακίνι
Καί προσκυνοῦν τόν "Αγιο καί τάματα τοῦ πᾶνε
πού ἀξιώθηκαν καί ἤρθανε καί φέτος στή Γιορτή του.

"Αλλοι λιβάνι καί κερί ἄλλοι σφαχτό καί λάδι
κι οἱ Γρηές μέ κέρινες κλωστές γύρω τόν "Αγιο ζώνουν,
νά τούς χαρίζει τήν ὑγειά νάχουν καλά μπερκέτια.
Καί σάν ἀπολειτουργηθοῦν πάρουν τό ἀντίδωρό τους
κουμπάρι, φίλοι, συγγενεῖς χωρίζουν σέ παρέες
καί στό θυμάρι ἁπλώνουνε στόν ἴσκιο κεῖ στά δένδρα,
τήν τάβλα καί τά φαγητά ποῦχει καθένας πάρει.

Κι ἄλλοι ψητό μοιράζουνε, ἄλλοι τό κοκορέτσι,
ἄλλοι σπληνάντερο, τυρί, γαλόπιττες, γιαούρτι.
Κι' οἱ τσότρες πᾶνε καί ἔρχονται, ἀπ' τόνα στόμα στάλλο,
κι' ὅλοι εὐχές μοιράζουνε νά ζοῦνε καί τοῦ χρόνου
νά ξαναρθοῦν στή χάρη του, τό τάμα τους νά φέρουν.

Καί πιάνει ὁ 'Ανδρέας τό ζουρνά καί Γύφτος τό κλαρίνο
κι' ἀκοῦς τραγούδια κλέφτικα πού λένε στά τραπέζια
ὅπου ραγίζουνε καρδιές, ἀνάβουνε μεράκια,
Καί σάν τά κέφια ἀνάψουνε στήνουν χορό στά δένδρα
καί κεῖ νά δῆτε βλάχισες τσάμικο νά χορεύουν.

Οἱ νέοι καμαρώνουνε τίς ὄμορφες κοπέλες
κι' οἱ γέροι κουτσοπίνοντας ταυριάζουν τά ζευγάρια.
Κι' ἀντιλαλοῦνε τά βουνά Ντελένια, Μαλλιαλάζι,
καί στέκουνε περίφανα πού τρέφουν τέτοια νειᾶτα.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΚΟΛΙΑΣ ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ

'Ο Γιός τοῦ Γενγαίου Κολοκοτρώνη Θεόδωρος (ΦΑΛΕΖ) καί ἄλλοι σύγχρονοί του ἱστορικοί πού ἀσχολήθηκαν μέ τή βιογραφία τοῦ Καπόμπαση τῆς Λιοδώρας Κόλια Πλαπούτα, ἀναφέρουν καί τοῦτο.

Κατά τό 1755 θρονιάστηκε στά Γορτυνιακά βουνά ὁ Κόλιας Πλαπούτας κυνηγημένος γιά φόνο σημαντικοῦ Τούρκου στό Σουλιμᾶ τῆς Τριφυλλίας ἀπό ὅπου καί ἡ καταγωγή του.

'Ο Κόλιας ἦταν ἀπόγονος τῆς πολεμικῆς καί περίφανης φάρας τῶν Ντρέδων, 'Αλβανῶν χριστιανῶν, πού εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στή βόρειο Τριφυλλία κατά τόν 14ον αἰώνα, μέ ἀρχηγό τόν Σουλιμάν καί γι' αὐτό τά χωριά αὐτά ὀνομάστηκαν Σουλιμοχώρια.

Μετά ἀπό περιπλάνηση στά χωριά τῆς 'Ηραίας: Τσούκα, Σαρακίνι, Σέρβο, Ζουλάτικα κ. λπ. καταστάλαξε στό Παλούμπα, γιατί καί οἱ Παλουμπαῖοι ἦταν ἀπό τήν ἴδια φάρα καί εἶχαν ἐγκατασταθεῖ πρίν ἀπό χρόνια στό Παλούμπα.

'Ο Κόλιας ἦταν γιγαντόσωμος, δυνατός, μαλλιαρός ἀλλά καί πολύ ἔξυπνος. Τήν φάτσα του λίγοι τήν γνώριζαν (Καλλίτερα νά μᾶς ἀκοῦνε παρά νά μᾶς βλέπουνε) ἦταν ἡ φράση πού ἐπανέλαβε καί ὁ Γέρος τοῦ Μοριᾶ ἀργότερα.

Μέ τήν παληκαριά του ὁ Κόλιας γρήγορα ἐπεβλήθηκε σέ ὅλη τή περιφέρεια καί ὁ "Αρχοντας τοῦ Μοριᾶ Δελη - Γιάνγης τόν προσέλαβε σωματοφύλακά του καί Κάπο στήν 'Ηραία, ὅπως εἶχε στήν ὑπόλοιπη Γορτυνία τήν ἴδια ἐποχή, τόν Κίντζιο ἀπό τά Λαγκάδια καί τόν Παναγούλια ἀπό τό Βαλτεσινίκο.

'Η 'Ηραία τήν ἐποχή ἐκείνη ὑπέφερε ἀπό τούς Τουρκαλβανούς Λαλιῶτες, πού εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στήν ὀρεινή 'Ηλεία ἀπό τό 1440 στή θέση Λατζέϊκα ἀφοῦ ἔδιωξαν ἀπό ἐκεῖ Σερβαίους κτηνοτρόφους. Καί ἐπειδή τόν 'Αρχηγό τους τόν ἀποκαλοῦσαν Λάλα (Σεβαστό) τό ὄνομά του δόθηκε στό συνοικισμό. Μά καί ἡ φάρα τῶν Λαλαίων Τουρκαλβανῶν δέν ἦταν κατώτερη τῆς Φάρας τῶν Ντρέδων, μέ τή διαφορά ὅτι οἱ Λαλιῶτες ἦταν φοβεροί χριστιανομάχοι καί ἤθελαν νά ζαπώσουν τήν πλούσια περιοχή τῆς 'Ηραίας στήν ὁποία Κάπος τώρα ἦταν ὁ Κόλιας.

'Η διαμάχη τοῦ Κόλια καί τῶν Λαλαίων κράτησε ὡς τήν 'Επανάσταση καί οἱ Λαλιῶτες δέν κατάφεραν ποτέ νά βάλουν πόδι στή 'Ηραία. 'Ο Κόλιας τούς εἶχε βάλει σύνορα τό Λάδωνα ἀπό τή μιά πάντα καί τόν 'Αλφειό ἀπ' τήν ἄλλη.

Κάποτε ὅμως οἱ Λαλιῶτες μέ προδοσιά πάτησαν τοῦ Παλούμπα νύκτα, ὁ Κόλιας ἀπουσίαζε, πιάσαν τρεῖς συντρόφους του, τόν ἕνα μάλιστα θανάσιμα τραυματισμένο, ἔκοψαν τό καλύβι τοῦ Κόλια πῆραν ὅσα ζῶα βρῆκαν, ἔκοψαν τό κεφάλι τοῦ ψυχορραγοῦντος, πῆραν καί τούς δύο ἄλλους καί ἔφυγαν γιά τήν Τρίπολη.

'Αρχηγός στήν ἐπιδρομή αὐτή ἦταν ὁ τρομερός 'Αγᾶς Χάτζιος πού εἶχε ὑποσχεθεῖ στόν Πασᾶ τῆς Τρίπολης νά τοῦ πάει τό κεφάλι τοῦ Κόλια.

'Ο Χάτζιος πέρνοντας τούς αἰχμαλώτους καί τό κεφάλι τοῦ ἄτυχου Τσατσαρώνη, ἔτσι ἔλεγαν τόν σκοτωμένο κλέφτη, παρουσιάστηκε στόν Πασᾶ γιά τό μπαξίσι.

'Ο Πασᾶς ἔκαμε χαρές τοῦ Χάτζιου τόν γέμισε δῶρα καί διέταξε νά κρεμάσουν τούς δύο κλέφτες. "Ετσι ἡσύχασε ἐπιτέλους ἀπό τό θεριό τῆς 'Ηραίας.

'Ο Κόλιας ἔμαθε τά καμώματα τοῦ Χάτζιου καί ἔδωσε ἐντολή στούς δικούς του νά μή διαψεύσουν τό σκοτωμό του, ἀλλά νά τόν διαδώσουν σέ ὅλη τήν περιφέρεια καί ἐξαφανίστηκε.

Σχετικό μέ τήν ἐξαφάνισή του εἶναι καί τό τραγούδι τοῦ Λαοῦ:

Θέ μου καί τί νά γίνηκε ὁ
(Κόλιας ὁ Πλαπούτας
Μάϊδε στή Τσούκα φαίνεται,
(μάϊδε καί στού Παλούμπα
Μάϊδε στό πέρα Μπέλεσι,
(πού εἶναι τό πέρασμά του
κι οὔτε στά πισινά χωριά
(πού εἶναι τό γύρισμά του.

Πλησίαζε τῆς Παναγιᾶς 15 Αὐγούστου καί στή Ζάτουνα γινάτανε μεγάλο πανηγύρι, τό γνώριζε ὁ Χάτζιος καί πῆρε τήν ἀπόφαση νά παρευρεθεῖ μέ τό ἀσκέρι του γιά νά γνωρίσουν οἱ Ραγιάδες τό νέα ἀφεντικό τους.

'Ο Κόλιας ἔμαθε γρήγορα τά σχέδια τοῦ Χάτζιου καί πρόσταξε τούς δικούς του, τό βράδυ τῆς παραμονῆς, νά πιάσουν τό δρόμο μπροστά ἀπό τό Βλόγκο γιατί ἀπό κεῖ θά περνοῦσε ὁ Χάτζιος τό πρωί γιά τή Ζάτουνα. Τό σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως θά τό ἔδιδε ὁ ἴδιος, αὐτοί νά ριχτοῦν στό ἀσκέρι τοῦ Χάτζιου, τόν ἴδιο νά τόν ἀφήσουν στόν Κόλια.

"Ετσι καί ἔγινε. Ξημερώνοντας τῆς Παναγιᾶς φάνηκε ὁ Χάτζιος λαμπροφορεμένος καβάλα στό φανταχτερό του ἄλογο ἀκολουθούμενος ἀπό 70 Τουρκαλβαναούς. Σάν ἔφθασε μπροστά στά ταμπούρια ὁ Κόλιας ἔδωσε τό σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως καί χύμιξε πάνω στό Χάτζιο. Τό ἀσκέρι ἀπροετοίμαστο σκόρπισε ἀποδεκατισμένο, ὁ δέ Χάτζιος πρίν προλάβει νά τραβήξει τά κουμπούρια του βρέθηκε κατά Γῆς μέ τό πόδι τοῦ Κόλια στό στῆθος του.

Βλέπεις Χάτζιο, τό κεφάλι τοῦ Κόλια στέκεται καλά, μά τώρα θά δοῦμε τί θά γίνει τό δικό σου. Καί ἀφοῦ τόν ξεμάτωσε τόν ἔδεσε πίσω ἀπό τό ἄλογο, καβάλησε τό ὄμορφο Φαρί καί ξεκίνησε γιά τή Ζάτουνα μέ τά παληκάρια του. Σάν ἔφθασε στήν 'Εκκλησιά ἔδεσε τό Χάτζια σέ ἕνα δένδρο καί φώναξε τούς πανηγυριῶτες νά καμαφώσουν τό θεριό τόν Χάτζιο πού εἶχε πάει τό κεφάλι τοῦ Κόλια στόν Πασᾶ.

'Αφοῦ τέλειωσε ἡ λειτουργία

▶ ΒΛΕΠΕ 3Η ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙ ΓΙΑΓΙΑΔΕΣ

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ

Γιαγιά - Σταυρούλα, Θεια - Γιαννοῦ, Γιαγιά - Μαρίνα,
σᾶς καμαρώνω στοῦ βουνοῦ τά ἄγρια κρίνα,
ὀρθές καί βεργολυγερές στ' ἀεροφύσημα.

— ● —

Ρούφηξα τίς κουβέντες σας τίς λαγαρές καί τίς σταράτες,
ὅπως ὁ διψασμένος μπιστικός τό βροχονέρι τοῦ σπιθαριοῦ.
'Αφουγκράστηκα τήν προσευχή σας καί τήν κατάρα σας,
— "Ανθια καί ρόδα τῆς ψυχῆς σας —
Τά φόρτωσα στ' ἀνθογυάλι τῆς μνήμης μου ἀδερφωμένα.

— ● —

Πέζεψα τό καλαμένιο μου ἄλογο ἀποσταμένος
στόν ἴσκιο τῆς ρόκας σας
καί χόρτασα τό παραμύθι τῆς ζωῆς.
Μέ γλυκοκοίμισε τό νανούρισμά σας:
(τραγούδι τῶν ἀγγέλων στήν ὄχθη τῆς κλίνης μου.)
Νυχτοπατώντας χόρεψα στίς παλάμες σας φασκιωμένος:
Τάρνα μου' Τάρνα μου!...
"Ωσπου νάρθει ἡ μάνα μου...

— ● —

"Ετρεξα γιά τό ψώνιο σας κι ὅλο, στό δρόμο, τόλεγα
γιά νά μήν τ' ἀστοχήσω:
(Πέντε ζευγάρια κόπιτσες, μιά κουβαρίστρα τοῦ χεριοῦ,
σπίρτα, λιβάνι, δυό κεριά κι ὅλα τά ρέστα κάντιο...)
Καί τρέχα! τρέχα!... Γύριζα τό φτύμα σας πρίν σβήσει...
'Η ἀνοιχτή κασέλα σας μ' ὅλα τά προφαντά της
μέ πρόσμενε γιά φίλεμα:
Μέ σύκα, μέ καρύδια,
μ' ἀφράτα μουστοκούλουρα, μέ ρόδια,
μέ σουτζούκια...
"Ολα στό πλάϊ τοῦ μποξᾶ
σμιά στά θαφτικά σας, μέ τό πλατύ
τό σάβανο, τήν ἄσπρη πουκαμίσα πού 'χε λεκέ
τό μάτωμα' σημάδι τῆς τιμῆς σας!...

— ● —

Κυρα - Κρουστάλλω, θεια Μαριώ, γιαγια - Μαρίνα...
δασκάλες μου πονετικές, τό γλυκομάλωμά σας
τό δέσατε στά σάβανα, τό πήρατε κοντά σας...
Καί τώρα τά μαλώματα εἶναι πικρά φαρμάκι!

'Από τήν ποιητική συλλογή:
«ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΝ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἡ κ. Γεωργ. Νικολοπούλου κόρη τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητας κ. Ἠλία Ἀθ. Σχίζα ἔτεκε στή Τρίπολη ἀγόρι.

Εὐχόμαστε νά τούς ζήσει

Βαπτίσια

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Αἰκατερίνης στὰ Ν. Λιόσια ὁ κ. Γεώργιος Μαρκολέφας καί ἡ σύζυγός του Μαρία τὸ γένος Ἰωάννου Μπόρα (Ντόρου) ἐβάπτισαν τὸ κοριτσάκι τους καὶ τοῦ ἔδοσαν τὸ ὄνομα Βασιλική.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νὰ ζήσει.

—Ὁ κ. Τάσος Νικολ. Παπαθωμόπουλος ἐβάφτισε τό κοριτσάκι του στίς 2 Μαΐου 1981 στόν ἱερό Ναό Ταξιαρχῶν στήν Καλαμάτα. Ἀνάδοχος ὁ κ. Δημήτριος Καλαϊτζίδης πού τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Εὐτυχία.

Στόν ἀνάδοχο καί τούς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νά τούς ζήσει.

—Στίς 10 Ἰουνίου 1981 καί στόν ἱερό Ναό Ἐλευθερώτριας στή Ν. Πολιτεία Ἀττικῆς ὁ κ. Μιχάλης καὶ ἡ κ. Τούλα Γκούτη βάφτισαν τό κοριτσάκι τους.

Ὁ ἀνάδοχος κ. Ι. Πουράκης τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Μαρία.

Στόν ἀνάδοχο καί τούς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νά τούς ζήσει.

—Ὁ κ. Θανάσης Παρ. Στρίκος καί ἡ γυναίκα του Βιβή βάφτισαν τό κοριτσάκι τους στόν ἱερό Ναό Εὐαγγελίστριας Ν. Λιοσίων καί ἔδωσαν σέ αὐτό τό ὄνομα Ἀγγελική.

Ὁ Ἀρτοζῆνος εὔχεται νά τούς ζήσει.

Ἀρραβῶνες

—Ἡ δίς Παναγιώτα Ἠλία Ν. Μπόρα καί ὁ κ. Ἀθανάσιος Κ. Οἰκονόμου, ἀπό τό Λιοντάρι Μεγαλοπόλεως ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἔδωσανν στίς 27 Ἀπριλίου 1981 ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου.

Τό Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου τούς εὔχεται ταχεία τή στέψη.

Γάμοι

—Την Κυριακή 10 Μαΐου 1981 ἔγιναν στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου (Ν. Λιοσίων) οἱ γάμοι τῆς Εὐαγγελίας Παν. Βέργου μέ τόν κ. Σπῦρο Παρασκευόπουλο.

—Τήν ἴδια Κυριακή στόν ἴδιο Ναό καί μετά ἀπό μία ὥρα ἀπό τόν προαναφερθέντα γάμο ἔγινε ὁ γάμος τοῦ κ. Βαγγέλη Παν. Βέργου μέ τήν δεσποινίδα Ἀσπασία Σπ. Σίμου. Κουμπάρος ὁ κ. Νῖκος Φ Δημόπουλος.

Στά νέα ζευγάρια εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία.

Οἰκογένεια Γεωργίου Κατσιάπη.

—Στὶς 27 Ἀπριλίου στὰ Λαστέικα Ἠλείας καὶ στὸν ἐκεῖ ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἔγινε ὁ γάμος τῆς Χριστίνας Νικολάου Ἠλ. Σχίζα μέ τόν κ. Ἄγγελο Μίχα.

Εὐχόμαστε νά ζήσουν εὐτυχισμένοι.

Βασίλης καί Κ. Κλεισούρα

Θλιβερή

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στὶς 18 Ἰουνίου πέθανε στὸ Λιόσια σὲ ἡλικία 92 ἐτῶν ὁ Θοδωρής ὁ Σχίζας.

Μεταφέρθει καὶ ἐνταφιαστεῖ τὴν ἴδια ἡμέρα στοῦ Σέρβου. Τίμιος καὶ δουλευτής μέσα στὴ ζωή ἔχαιρε ἐκτιμήσεως ἀπὸ τὴν κοινωνία τοῦ χωριοῦ μας.

Αἰωνία νὰ εἶναι ἡ μνήμη του.

—Στὶς 20 Ἰουνίου πέθανε σπὴ Κάτω Ἀχαΐα ὅπου διέμενε ἡ ὑπεραιωνόβιος Ντίνα χήρα Νικολ. Τρουπῆ.

Μεταφέρθει καὶ ἐνταφιάστει στοῦ Σέρβου τὴν ἐκομένη.

Αἰωνία ἡ μνήμη της.

—Πέθανε στούς Ἀράπηδες στίς 26 Ἀπριλίου 1981 καί ἐνταφιάσθηκε ἐκεῖ ὁ Κωνσταντῖνος Μπουρνᾶς 80 ἐτῶν.

Στοὺς οἰκείους εἰλικρινῆ συλλυπητήρια.

—Πέθανε στοῦ Σέρβου στίς 16 Μαΐου καί ἐνταφιάσθηκε ἐκεῖ ἡ Δημήτρω Β. Σουλελέ 95 ἐτῶν. Ἔζησε ὑποδειγματικά μέσα στή κοινωνία τοῦ χωριοῦ μας.

Στούς δικούς της συλλυπητήρια.

ΑΦΙΞΕΙΣ

—Ἦλθε ἀπό τόν Καναδᾶ ὁ κ. Ἰωάννης Κλεισούρας.

Τοῦ εὐχόμαστε εὐχάριστη παραμονή στήν Πατρίδα.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

ΣΤΟ προηγούμενο φύλλο τοῦ Ἀρτοζήνου δημοσιεύθηκε κατὰ λάθος ὅτι ὁ κ. Βασίλης Κλεισούρας καί ἡ κ. Χρυσούλα Π. Κλεισούρα κατέθεσαν 1000 δραχμὲς εἰς μνήμη τῆς θείας τους Διαμάντως Κλεισούρα.

Τὸ ὀρθὸν εἶναι ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ κατέθεσεν ὁ κ. Βασίλειος Κλεισούρας καὶ ἡ δ)δα Π. Κλεισούρα.

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,,
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συνδέσμου Σερβαίων
—*—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 97.31.314
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—*—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἡρακλείου 14 Τ.Τ. 451
—*—
Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως καὶ
Τυπογραφεῖο: ΚΩΣΤ. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαφρῆ 42 — Τηλ. 32.52.333

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΑΠΕΛΘΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ὁ κ. Νικόλαος Χρισ. Μπόρας ἐκτελεστής τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτη Ἠλία Λιατσόπουλου εἶχε προσφέρει 3000 δραχμὲς στὸ ὑπὸ τὸν κ. Ν. Τρουπῆν Δ. Συμβούλιο.

Τὸ δημοσιεύουμε ἀπὸ καθῆκον καί εὐχαριστοῦμε κι' ἐμεῖς τὸν κ. Μπόρα.

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἀπό τούς μύθους γιά τά ζῶα

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ἕναν καιρὸ τὸ γουρούνι πρότεινε στὸ λιοντάρι νὰ παλέψουν. Τὸ λιοντάρι τὸ περιφρονοῦσε καὶ τ' ἀπόφευγε. Τὸ γουρούνι ὅμως ἔπαιρνε πιότερο θάρρος καί ἐπέμενε νὰ παλέψουν.

Ἀπ' τὰ πολλὰ τὸ λιοντάρι ἀποφάσισε νὰ τοῦ δώσει ἕνα μάθημα, γιὰ νὰ ἡσυχάσει ἀπ' αὐτό.

Τὴν ἄλλη μέρα πῆγε στὸ μέρος, πού εἶχαν συμφωνήσει νὰ συναντηθοῦν, μὰ τὸ γουρούνι δὲν ἦταν ἐκεῖ. Κοιτάζει δεξιά, κοιτάζει ἀριστερά, μὰ τὸ γουρούνι πουθενά. Σὲ λίγο νάτο καὶ βγαίνει ἀπὸ ἕνα λάκκο, γεμάτο λάσπες καὶ βρωμόνερα.

Μόλις εἶδε τὸ λιοντάρι, ὁρμᾶ κατεπάνω του. Τὸ λιοντάρι ὅμως, σὰν εἶδε τὶς ἀκαθαρσίες καὶ τὶς βρωμιές, μὲ τὶς ὁποῖες ἦταν πασαλειμμένο τὸ γουρούνι, τραβήχτηκε πίσω. Μὰ τὸ γουρούνι προχωροῦσε ἴσια κατεπάνω του.

—Δειλέ! ἔλεγε. Φεύγεις;

Τὸ λιοντάρι ὅμως ὅλο καὶ ὑποχωροῦσε. Καὶ τὸ γουρούνι ὅλο καί τό 'παιρνε τὸ κατόπι καὶ κάπου - κάπου τιναζόταν καὶ γέμιζε ὁ τόπος ἀκαθαρσίες καὶ βρωμιές. Τὸ λιοντάρι, ὅσο αἰσθανόταν τὴ βρώμα, τόσο ἔφευγε. Γύρισε μιὰ στιγμή, τὸ εἶδε καὶ εἶπε κουνώντας τὸ κεφάλι:

—Τοῦ ἀξίζει ἕνα γερὸ μάθημα. Νὰ τὸ ἁρπάξω νὰ τὸ χτυπήσω δυὸ φορὲς κάτω, νὰ σκάσει. Ἀλλὰ ἀπ' ὅπου καὶ νὰ τὸ πιάσω, θὰ μὲ βρωμίσει καί θὰ μὲ γεμίσει ἀκαθαρσίες. Ἂς τὸ περιφρονήσω, δὲν τοῦ ἀξίζει νὰ στενοχωριέμαι μ' αὐτό.

Αὐτὰ εἶπε τὸ λιοντάρι καὶ τό 'βαλε στὰ πόδια.

Τὸ γουρούνι, ὅταν εἶδε τὸ λιοντάρι νὰ φεύγει λέει:

—Δειλέ! Φεύγεις; Ἔλα ἐδῶ νὰ μετρηθοῦμε! Καὶ γύρισε πίσω ἥσυχο καὶ χαρούμενο, γιατὶ νίκησε τὸ λιοντάρι, κι ἔπεσε καὶ πάλι στὰ λασπόνερα.

(Καμιὰ φορά, συμβαίνει καὶ στὴ ζωή μας κακοὶ ἄνθρωποι νὰ μᾶς προκαλοῦν σὲ καβγάδες καὶ μαλώματα.

Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις τὸ καλύτερο πού ἔχει νὰ κάνει κανείς, εἶναι ν' ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τοῦ λιονταριοῦ, γιατί, ἂν καθίσει νὰ μαλώσει, θὰ λερωθεῖ κι αὐτὸς — θὰ γίνει κακὸς — καὶ θὰ χάσει τὴν ἐκτίμηση τῶν ἀνθρώπων).

ΚΟΛΙΑΣ ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ

▶ ΑΠΟ 2 ΣΕΛΙΔΑ

τὰ ἀργιὰ ἦταν ἕτοιμα ξεροψημένα. Ὁ Κόλιας πῆρε μεζὲ καὶ τὴν Τσότρα, καὶ εὐχήθηκε στούς χριστιανούς καλὴ λευτεριά, διέταξε νὰ τοῦ φέρουν ἕνα καλὸ σουγλὶ νὰ μάθει κι αὐτὸς νὰ σουγλίζει κάνοντας ἀρχὴ ἀπὸ τὸ Χάτζιο. Ἀκόμα ζήτησε ἕνα προβατοψάλιδο καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κόψουν τοῦ Χάτζιου τὴ Μπέρτσα καὶ νὰ τὸν ξυρίσουν μὲ τὸ στουργάρι ἀπὸ τὴ μιὰ πάντα.

Στὸ μεταξὺ τὰ Νταούλια, οἱ πίπιζες καὶ τὰ κλαρίνα εἶχαν ἀρχίσει καί ὁ Κόλιας ἐμπῆκε πρῶτος στὸ χορό.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο τοῦ ἔφεραν ἕνα καλοφτιαγμένο σουγλὶ γερὸ γὰ κρατήσει τὸ Χάτζιο, πού δεμένος στὸ δένδρο, κουρεμένος καὶ μισοξυρισμένος, ἔτρεμε ὁλόκληρος καὶ τὰ μάτια του εἶχαν πετραχθεῖ ἔξω σὰν τοῦ Βάτραχου.

Μὰ ὁ Κόλιας μὴ θέλοντας χρονιάρα μέρα νὰ βάψει τὰ χέρια του μὲ αἷμα πλησίασε τὸ Χάτζιο καὶ τοῦ λέει: Χάτζιο μπέσα γιὰ μπέσα, σοῦ χαρίζω τὴ ζωή, δὲν σὲ χαλάω, μὰ θὰ κάνεις καὶ ἐσύ ὅτι σοῦ ἰπῶ. Πᾶρε αὐτὸν τὸν ντεσκερὲ νὰ τὸν πᾶς τοῦ Πασᾶ καὶ νὰ μὴν ξαναφανεῖς μπροστά μου γιατὶ τότε δὲν θὰ στὴ χαρίσω.

Ὁ Χάτζιος ἀφοῦ τὸν λύσανε πῆρε τὸν ντεσκερὲ καὶ χάθηκε γρήγορα ἀπ' τὸ Βουρλάγκαδο καὶ ἀπὸ τότε δὲν ξαναφάνηκε, ποιὸς ξέρει ποῦ κρύβεται ἀκόμα.

Ὁ Ντεσκερὲς τοῦ Πασᾶ ἔγραφε: Ὁ Κόλιας, μὲ ὅποιο Τοῦρκο δὲν πειράζει τοὺς Ἕλληνες, εἶναι ἀδέρφι, ἀλλὰ ὅποιος τούς πειράζει ἂς δεῖ τὸ Χάτζιο. — Λίγα καὶ Ζουμερά.

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ σελ. 1)

σει τὸ τόπο πού ἄλλοτε ἦταν χαρὰ καὶ ἀνακούφιση καὶ τώρα ἔγινε ἀποκρουστικὴ κολοσάρα.

Πόσες φόρες στὰ παιδικά μας χρόνια δὲν παίξαμε μὲ τὰ νερὰ τοῦ λεύκου.

Πόσες φορὲς δὲν βοηθήσαμε τὶς μάνες μας γιὰ νὰ στήσουν ἐκεῖ τὶς κακαβιές τους γιὰ τὸ πλύσιμο τῶν ρούχων.

Ποιὸς Σερβαῖος ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸ Νεκροταφεῖο μετὰ ἀπὸ κηδεία δὲν δρόσισε τὸ πρόσωπό του μὲ τὸ νερὸ τοῦ Λεύκου διώχνοντας μαζὶ καὶ τὴ λύπη.

Τί νὰ πρωτοθυμηθεῖ κανείς καὶ τί νὰ πρωτοειπεῖ. Καὶ γιὰ ἀνταπόδοση;

Ἐμεῖς πού εὐεργετηθήκαμε ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ Λεύκου σωριάσαμε χιλιάδες τόννους χώματα καὶ πέτρες καὶ γονατίσαμε τὶς βρύσες.

Τὸ νερὸ χάθηκε. Ἀντὶ νὰ διαμορφώσουμε τὸ χῶρο γύρω ἀπὸ τὶς βρύσες σὲ μικρὸ πάρκο γιὰ νὰ χαίρονται τὰ παιδιά μας ὅπως χαρήκαμε κι ἐμεῖς κάποτε, τὸν κάναμε κολοσάρα.

Τὸν κάναμε ἀπροσπέλαστο στὸν προσκυνητὴ μὲ τὴν τοποθέτηση ἐμποδίων.

Τὸν ἐκπολιτίσαμε. Τί εἰρωνεία.

Ξέρω ὅτι ὑπάρχει καὶ ὁ ἀντίλογος. Μὰ ἂς μὴν μποῦμε σὲ αὐτά. Ἐμεῖς μιλᾶμε γιὰ περιβάλλον, γιὰ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, γιὰ φυσικὲς ὁμορφιὲς γιὰ τὰ νερὰ τοῦ χωριοῦ μας. Πιὰ τὶς βρύσες πού χάθηκαν καί μένουν μέσα μας σὰν ἀναμνήσεις.

Συγκινεῖται κανεὶς καὶ κλαίει ὅταν θυμᾶται τὸ Λεῦκο πού δὲν ὑπάρχει πιά. Καὶ τὸ ἐρώτημα: Θὰ μείνουμε ἀτιμώρητοι ἀπὸ τὰ ἔργα μας αὐτά; Ὁ δρόμος πού ἀκολουθοῦμε εἶναι ὁ σωστός; Αὐτὸ λέγεται ἐκπολιτισμός;

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΤΟ 1964

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

—Κωνσταντόπουλος Γεώργιος Ἠλ. δρχ. 500.
—Σχίζας Κωνσταντίνος Γεωργ. δρχ. 250.
—Παναγόπουλος Κωνσταντῖνος Ἰωάνν. δρχ. 500.
—Σχίζας Ἀγγελὴς Πετρ. 500
—Θεοφίλη - Κατσιάπη Μαρία δρχ. 500.
—Στρίκος Χαράλαμπος Ἰω. δρχ. 625.
—Γκέκη — Παπαθωμοπούλου Γιαννούλα δρχ. 300.
—Μπόρας Νικόλαος τοῦ Χρ. δρχ. 500.
—Μπόρα - Ἀναστασοπούλου Δήμητρα δρχ. 250.
—Μπόρα - Κασάρη Σοφία δρ. 250.
—Μπόρα — Κουρμπούση Κούλα δρχ. 250.
—Ρουσιᾶς Εὐθύμης 250.
—Χρονόπουλος Κωνσταντῖνος Ἰωαν. δρχ. 1000.
—Σχίζας Μιχάλης τοῦ Στελ. δρχ. 500.
—Λιατσόπουλος Ἠλίας Νικ. δρχ. 500.
—Γκούτης Μιχάλης Βασ. δρ. 500.
—Παπαθωμόπουλος Λεωνίδας Γεωργ. δρχ. 500.

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

—Στρίκος Χαράλαμπος Ἰω. δρχ. 625
—Ρούσιας Εὐθύμιος 250.
—Λιατσόπουλος Ἠλίας Νικ. 500.
—Γκούτης Μιχάλης Β. 500
—Παπαθωμόπουλος Λεωνίδας Γεωργ. 500.
—Παναγόπουλος Κων)τινος Ἰωάνν 500.
—Σχίζας Ἀγγελὴς Πετρ. δρχ. 500.
—Ρηγόπουλος Ἀριστείδης δρ. 200.
—Μαραγκὸς Νικόλας Ἰωάν. δρχ. 5000.
—Παναγόπουλος Παναγιώτης Ἰωαν. 1000.
—Παπαθωμόπουλος Κων)νος Ἀν. δρχ. 1000.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

—Κουτσουλιέρος Χρῆστος Γ. δρχ. 250.
—Σχίζας Γεώργιος τοῦ Παν. δρχ. 250.
—Σχίζας Βασίλειος Κωνστ. δρχ. 250.
—Τσαντίλης Δημήτριος Παν. δρχ. 250.

ΔΩΡΕΕΣ

Ὁ Παναγιώτης Δ. Κερμπεσιώτης ποὺ διαμένει στὴν Ἀμερικὴ — Ἡνωμένες Πολιτεῖες— ἔστειλε στὸν Πρόεδρο τοῦ συνδέσμου μας 10.000 δραχμὲς γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στοὺς Ἀράπηδες.

Εἶναι γνωστὴ σὲ ὅλους μας ἡ δραστηριότητα τοῦ κ. Κερμπεσιώτη ὁ ὁποῖος κατ' ἐπανάληψη ἔδειξε τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν ἰδιαιτέρα του Πατρίδα προσφέροντας ἀρκετὰ χρηματικὰ ποσὰ στὸ Σύνδεσμό μας.

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ τοῦ εὐχόμαστε οἰκογενειακὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία.

ΑΠΟ ΠΑΛΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀπὸ ἐκδρομὴ τοῦ Συλλόγου μας τὸ 1955.

Ἀπὸ ἐκδρομὴ τοῦ Συλλόγου μας τὸ 1953 στὸ Πολύδροσο.

Η 40η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΑΣΑΝ 40 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ γράφτηκε ἡ ἐνδοξότερη σελίδα τῆς Ἱστορίας μας τῶν νεωτέρων χρόνων, πού εἶναι καὶ ἔνδοξη σελίδα ὁλόκληρου τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου.

Στὶς 20 Ἀπριλίου 1941 ὁ Γερμανὸς δικτάτορας Ἀδόλφος Χίτλερ, καγκελλάριος τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας ἀποφασίζει νὰ ἐπιτεθεῖ ἐναντίον τῆς Κρήτης, μεγάλης στρατηγικῆς σημασίας ἀεροναυτικὴ βάση τῆς Μεσογείου, τὴν ἀσφάλεια τῆς ὁποίας, μὲ τὴν κήρυξη τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, εἶχαν ἀναλάβει οἱ σύμμαχοι τῆς Ἑλλάδας. Ἡ Κρήτη, μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὶς στρατιὲς τοῦ Ἄξονα, ἦταν τὸ μόνο ἐλεύθερο τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, στὸ ὁποῖο εἶχαν καταφύγει ὁ ἀνώτατος ἄρχων καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς χώρας γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγώνα μέχρι τῆς τελικῆς νίκης, πού ἄρχισαν στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940 οἱ μαχητὲς τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Καλαμᾶ καὶ στὶς 6 Ἀπριλίου 1941 ἐξακολούθησαν καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ ἀκρῖτες τῶν μακεδονικῶν ὀχυρῶν.

Γιὰ τὴν ἐπιχείρηση αὐτή, τὴν πιὸ παράδοξη πολεμική ἐνέργεια στὴν Ἱστορία τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἡ Γερμανία διέθεσε ὅ,τι καλύτερο εἶχε νὰ ἐπιδείξει ἡ πολεμική της μηχανή:

Δύο μεραρχίες (μία ἀλεξιπτωτιστῶν καὶ μία ὀρεινή), ἐνισχυμένες μὲ βαριὰ ὅπλα καὶ μηχανικό, ἕνα Σύνταγμα Ἐφόδου καὶ ἕνα ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ, σύνολο δηλαδὴ 23.000 ἄνδρες περίπου. Τὸ 8ο ἀεροπορικὸ Σῶμα μὲ 670 μαχητικὰ καὶ 700 μεταφορικὰ ἀεροσκάφη, 70 πλοῖα ἁρια ἀποβατικῶν δυνάμεων καὶ ἱκανὸ ἀριθμὸ ἰταλικῶν τορπιλακάτων καὶ ἀντιτορπιλικῶν. Ἐπικεφαλῆς τῶν δυνάμεων αὐτῶν ἦταν ὁ πτέραρχος Λὼρ.

Ἀπὸ τὴ πλευρὰ τῶν συμμάχων διατέθηκαν γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ νησιοῦ 31.500 περίπου Βρεταννοὶ καὶ 11.500 περίπου Ἕλληνες μαχητὲς μεταξὺ αὐτῶν δὲ οἱ Εὐέλπιδες πού ἐνισχύθηκαν ἀπὸ 3000 ἕως 4000 κρῆτες πολεμιστές. Ἐκτὸς ἀπὸ ὁρισμένες δυνάμεις ποὺ βρίσκονταν στὴ Κρήτη, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τούς ὑπερασπιστές της, ἦταν ἄνδρες τοῦ Βρεταννικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος πού εἶχαν μεταφερθεῖ ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀποχώρησή τους ἀπὸ τὴν ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα.

Ἐπικεφαλῆς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ἦταν ὁ Νεοζηλανδὸς ὑποστράτηγος — Φρέϋμπεργκ.

Οἱ σύμμαχοι ὀργανώνονται ἀμυντικὰ σὲ Μάλεμε, Χανιὰ — Σούδα, Ρέθυμνο καὶ Ἡράκλειο. Στὰ ἴδια σημεῖα οἱ Γερμανοὶ στρέφουν τὶς ἐπιθέσεις τους. Ἡ Γερμανικὴ ἀεροπορία μὲ συνεχεῖς ἐξόδους καὶ βομβαρδισμοὺς στὰ λιμάνια τῆς Κρήτης προετοιμάζει τὴν ἐπίθεση ἐπὶ ἕνα μήνα. Κύριο θέατρο τῆς μάχης τῆς Κρήτης, ποὺ ἐπηρέασε ἀποτελεσματικὰ ὅλη τὴν ἔκβαση τοῦ ἀγώνα ὑπῆρξε τὸ Μάλεμε.

Ἡ ἐπίθεση ἄρχισε στὸ Μάλεμε στὶς 6 ἡ ὥρα τῆς 20ῆς Μαΐου 1941 καί ὅλη τὴν ἡμέρα γίνεται ἀγώνας ποὺ δίνει τὴν ὄψη κόλασης. Τὰ μεσάνυκτα οἱ Νεοζηλανδοὶ συμπτήσονται καὶ στὴ κοιλάδα Ἀγυιᾶς, οἱ Γερμανοὶ καταλαμβάνουν τὶς ἐγκαταστάσεις τῶν φυλακῶν. Στὸ τομέα Ρεθύμνου καταλαμβάνουν στήριγμα στὸ ἀεροδρόμιο καὶ τὸ χωριὸ Σταυρωμένο. Στὸ Ἡράκλειο οἱ Γερμανοὶ χάνουν 1000 ἀλεξιπτωτιστές.

Στὶς 21 Μαΐου καταλαμβάνεται τὸ Μάλεμε καὶ ὁ βρεταννικὸς στόλος βυθίζει μεγάλο ἀριθμὸ γερμανικῶν πλωτῶν μέσων.

Στὶς 22 Μαΐου βυθίζονται τρία βρεταννικὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Στὶς 24 Μαΐου πέφτει τὸ Καστέλλι καὶ στὶς 25 Μαΐου καταλαμβάνεται ὁ Γαλατάς, ἀλλὰ ἀνακαταλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς συμμάχους.

Στὶς 26 Μαΐου ὁ Φρέϋμπεργκ ζητάει ἐκκένωση τοῦ νησιοῦ καὶ οἱ Γερμανοὶ καταλαμβάνουν τὸ χωριὸ Μουρνιές.

Στὶς 27 Μαΐου πέφτουν τὰ Χανιά.

Στὶς 28 Μαΐου καταλαμβάνεται τὸ λιμάνι τῆς Σούδας καὶ ἀρχίζει ἡ σύμπτυξη τῶν βρεταννικῶν δυνάμεων. Μέχρι τὴ 1η Ἰουνίου 15.000 Βρεταννοὶ μεταφέρονται στὴν Αἴγυπτο.

Στὶς 29 Μαΐου πέφτει καὶ τὸ Ρέθυμνο καὶ τὸ Ἡράκλειο. Τελευταῖος τὴν 1η Ἰουνίου ἀποχωρεῖ ὁ στρατηγὸς Φρέϋμπεργκ. Ἡ μάχη τῆς Κρήτης εἶχε τελειώσει ὄχι ὅμως καὶ ὁ ἀγώνας.

Ἀποτέλεσμα τῆς γιγαντομαχίας αὐτῆς εἶναι: Ὀκτὼ χιλιάδες περίπου ἐπίλεκτοι Γερμανοὶ στρατιῶτες (νεκροί, τραυματίες, ἀγνοούμενοι) καί 370 ἀεροπλάνα εἶναι ὁ βαρὺς φόρος πού πλήρωσαν οἱ ἐπιδρομεῖς γιὰ νὰ καταλάβουν τὴν λεβεντογέννα Κρήτη.

Οἱ συμμαχικὲς ἀπώλειες ἦταν 13.500 (νεκροί, τραυματίες, ἀγνοούμενοι) στὴ ξηρά, 2 καταδρομικὰ, καὶ 6 ἀντιτορπιλικὰ μὲ 2000 ἀξιωματικούς καὶ ναῦτες περίπου στὴ θάλασσα. Ὁ ἡρωϊσμός, τὸ πεῖσμα καὶ ἡ αὐτοθυσία, τῶν ἀντιπάλων καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἡ φιλοπατρία τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, πού συμπαραστάθηκε καί πολέμησε μὲ ἐλάχιστα μέσα, ὑπερασπίζοντας τὴ λευτεριά του, πρόσθεσαν μία νέα ἐποποιΐα στὴν ἱστορία τῶν λαῶν, πού πῆρανε μέρος στὴ θρυλική αὐτὴ γιγαντομαχία. Οἱ Γερμανοὶ νίκησαν ἀλλὰ δὲν ὑπέταξαν τή ψυχὴ τῆς Κρήτης, τὴ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδας ποὺ στάθηκε αἰτία ἀργότερα νὰ γίνει ἡ Κρήτη ὁ τάφος τῶν Γερμανῶν ἐπιδρομέων.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ συνδρομητὲς τῆς ἐφημερίδας μας, ὅσοι δὲν ἔχουν καταβάλλει τὴ συνδρομή τους γιὰ τὸ ἔτος '81, νὰ τὴν ἀποστείλλουν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ τὴν φέρουν οἱ ἴδιοι στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου τίς ἡμέρες πού εἶναι ἀνοικτό — Τρίτη καὶ Τετάρτη ἀπόγευμα κάθε ἑβδομάδα.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἔκδοση καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ» στηρίζεται στὶς συνδρομὲς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

«Ὁ ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»

ΑΡΤΟΣΤΗΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ | ΓΡΑΦ.: Κλεισθένους 17 Τ. 112 ΤΗΛ. 9731.314 — 3240.236 | ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1981 ΕΤΟΣ Δ΄ — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 36 | ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

145

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ μακριὰ ἡ 15η Αὐγούστου ποὺ οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὴ μιὰ ἕως τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Πατρίδας μας, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτήν, θὰ τρέξουν καὶ θὰ ἑορτάσουν τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας.

Μεγαλόπρεπα Ναοὶ θὰ στολιστοῦν γιὰ γὰ τονιστεῖ ἔτσι τὸ μέγεθος τῆς πίστης καὶ τῆς ἐλπίδας ποὺ ὁ ἄνθρωπος, ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, ἔχει ἐναποθέσει στὴ χάρη της.

Ἡ Σεπτή της εἰκόνα μὲ τὴν ἐπιβλητική της παρουσία στὶς λειτανίες ποὺ θὰ γίνουν, θὰ ὑπογραμμίζει τὴν προστασία μας ἀπὸ τὴν Παναγία στὶς τρικυμίες τῆς ζωῆς. Πράγματι ὁ καθένας μας χωριστά, ἀλλὰ καὶ ὅλοι μαζὶ σὰν Ἔθνος, αὐτὴν ἔχομε ὑπήγεμο λιμάνι στὶς θύελες τῆς ζωῆς, καταφύγιο ἀσφαλὲς στὶς κακοτυχίες μας, στήριγμα γιὰ ἀνόρθωσή μας σὲ κάθε πέσιμο. Αὐτὴν ἐπικαλούμεθα σὲ κάθε δύσκολη στιγμὴ καὶ μὲ τ' ὄνομά της (Παναγία μου) ζητᾶμε καὶ βρίσκομε τὴ ποθητὴ διέξοδο ποὺ ζητᾶμε. Ἂς παρακαλέσουμε λοιπὸν τήν Παναγία νὰ μᾶς βοηθήσει καὶ φέτος νὰ συνεορτάσουμε τὴ Κοίμησή της ὅλοι μαζὶ στὸ χωριό μας.

Μεγαλόπρεπος καὶ ἐπιβλητικὸς ὁ Ναὸς τῆς Κοίμησής της ὀρθώνεται στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ μας, καὶ μᾶς προσμένει τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὅλους, μὲ τὰ γιορτινὰ τῆς ψυχῆς μας. Ἂς τρέξουμε, ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ὅπου καὶ ἂν βρισκόμαστε, στὸ μακρινό μας χωριουδάκι. Θἄναι διπλὴ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν παρουσία ὅλων μας ἐκεῖ τὴν ἡμέρα τῆς μεγάλης γιορτῆς.

Στὴν ἐκκλησιὰ ποὺ ἔκτισαν οἱ πρόγονοί μας καὶ βαφτιστήκαμε καὶ λειτουργηθήκαμε στὰ παιδικά μας χρόνια, θὰ νοιώσουμε διπλὸ καὶ τριπλὸ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Ἂς πᾶμε νὰ βάλλουμε ὅλοι μαζὶ καὶ καθένας χωριστὰ τὸ ἀναμένο κεράκι μας στὴ Παναγία ποὺ μεσιτεύει γιὰ μᾶς καὶ μᾶς προστατεύει καὶ μᾶς δυναμώνει καὶ στηρίζει στὰ ξένα ποὺ ζοῦμε.

Καὶ ὅπως κάθε χρονιὰ ἂς γλεντήσουμε Σερβαίικα — ὅπως ἐμεῖς ξέρουμε — στὴν πλατεία, στὶς ταβέρνες καὶ σ' ὅλα τὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ μας.

Νὰ ξαναζωντανέψουν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ ὄμορφα χρόνια ποὺ πέρασαν σ' ἕνα κλίμα πατριωτισμοῦ ἀγνοῦ, αὐθόρμητου. Ἂς ἀνοίξουν τὴν ἡμέρα ἐκείνη οἱ καρδιές μας γιὰ νὰ γεμίσουν ἀπὸ ἀγάπη. Τὸ θέλει ἡ Παναγία πού γιορτάζει τὴν Κοίμησή της. Τὸ θέλουν οἱ ψυχὲς τῶν προγόνων μας πού ἔκτισαν τὸ μεγαλοπρεπὴ Ναό.

Ὅλοι μαζὶ ἑνωμένοι τὴν ἡμέρα τοῦ πανηγυριοῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ Σκέπη τῆς Χάρης της θὰ ξεχάσουμε τούς πόνους μας θὰ παραμερίσουμε τίς στενοχώριες μας καὶ θὰ χαροῦμε διπλᾶ. Ἡ Παναγία νὰ μᾶς βοηθήσει.

ΔΑΠΑΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου σὲ πράσφατη συνεδρίασή του, ἐψήφισε δαπάνη 10.000 (δέκα χιλιάδων) δραχμῶν γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ σχεδίου ἀνεγέρσεως τοῦ κωδωνοστασίου στόν Ἱερὸ Ναὸ ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου.

Τὰ νέα σχέδια εἶναι ἕτοιμα καὶ θὰ σταλλοῦν στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τὸ ὁποῖο εἶχε πάρει τὴν ἀπόφαση τῆς ἀλλαγῆς.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

—Στὶς 26) 3) 1981 πήραμε ἀπὸ τὰ Κρατικὰ Λαχεῖα εἴκοσι χιλ. (20.000) δραχμές.

—Στὶς 12) 5) 1981 ξαναπῆρε ὁ σύλλογος ἀπὸ τὰ Κρατικὰ Λαχεῖα δεκάπεντε χιλιάδες (15.000) δραχμές.

Τὰ χρήματα αὐτὰ ἐχορηγήθηκαν στὸ σύλλογο ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Παπαρρηγόπουλου τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε θερμότατα.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΑ... ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

—Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Νομαρχία Ἀρκαδίας παρεχώρησε καὶ δεύτερη ἄδεια ταξὶ γιὰ τοῦ Σέρβου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ φροντίσουν.

—Μελετᾶται ἡ πραγματοποίηση ἐκδρομῆς στὸ ἐξωτερικό. Μελλοντικὰ θὰ γίνουν ἀνακοινώσεις.

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕ Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΣΤΕΝΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ τὴ πρώτη Κυριακὴ τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐκδρομὴ στὴ Στενὴ Εὐβοίας ποὺ εἶχε προγραμματιστεῖ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου. Χάρις στὰ μέτρα πού εἶχε λάβει ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιτυχία ἦταν πλήρης ἂν καί θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν μεγαλύτερη ἡ συμμετοχή. Ἑξήντα πατριῶτες ἔζησαν στὶς πέντε Ἰουλίου ἕνα Σερβαΐϊκο ξεφάντωμα στὸ πευκόφυτο Δίρφυ μακριὰ ἀπὸ τὸ νέφος τῆς Ἀθήνας μέσα σ' ἕνα δροσερὸ καί καταϰάθαρο περιβάλλον.

Τὸ πρόγραμμα ἄρτιο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, ἐλαστικὸ στὴν ἐκτέλεσή του, ἐπέτρεψε νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἐπιθυμίες ὅλων πατριωτῶν.

Ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς ὁρίστηκε ὁ κ. Νικόλαος Π. Σχίζας ἀντιπρόεδρος τοῦ συνδέσμου καὶ ὥρα ἀναχωρήσεως ἡ 7 καὶ 30΄. Ἀπὸ τὶς ἑπτὰ ἡ ὥρα οἱ ἐκδρομεῖς βρίσκονταν στὴ πλατεία Κοτζιά, πράγμα ποὺ ἐπέτρεψε νὰ γίνει ἡ ἀναχώρηση ἀκριβῶς στίς 7 καὶ 30΄. Τὸ ποῦλμαν μὲ τοὺς πατριῶτες καί μ' ἕνα ἱκανώτατο καὶ εὐγενέστατο ὁδηγὸ ἔτρεχε τὶς πρωῖνὲς ἐκεῖνος ὧρες στὸν Ἐθνικὸ δρόμο Ἀθηνῶν — Λαμίας ἀφήνοντας πίσω του τὴν πολύβουη Ἀθήνα. Κυριακὴ πρωῒ γι' αὐτὸ καί ἡ κίνηση στὸ δρόμο ὄχι ὑπερβολικά μεγάλη, καὶ ἡ διαδρομὴ ἦταν ὡραία.

Τὶς χαιρετοῦρες στὴ Πλατεία Κοτζιὰ καὶ τὰ καλημερίσματα, διεδέχθηκαν τώρα οἱ συζητήσεις μέσα στὸ Πούλμαν καὶ πρὸ παντὸς ἡ ξενάγηση ἀπὸ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ. Καὶ γιατὶ δὲν μᾶς μίλησε! Καὶ ὅπως τὸ πούλμαν ἔτρεχε καὶ τὰ τοπία ἀπὸ τὰ ὁποῖα περνοῦσε διεδέχοντο τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, ὅλο καὶ γιὰ καινούργια πράγματα, εἶχε νὰ μᾶς μιλήσει ὁ ἀρχηγός μας. Μᾶς μίλησε γιὰ Κωμοπόλεις, γιὰ ἐργοστάσια, γιὰ λιμάνια, μᾶς ἀνέφερε καὶ ἀνέλυσε — ὅσο ἡ περίσταση τὸ ἐπέτρεπε — γεωγραφικὰ καί ἱστορικὰ στοιχεῖα τῶν περιοχῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες περνούσαμε, ἔτσι πού ἡ ἐκδρομὴ εἶχε καὶ μιὰ ὄψη μορφωτική.

Στὶς 9 καὶ 15΄ ἡ ὥρα περνούσαμε τὴ γέφυρα καί μπαίναμε στὴν Χαλκίδα. Ὁ Ἀρχηγὸς ἀναγγέλλει ὅτι θὰ ἔχουμε ἕνα στάθμὸ γιὰ νὰ πάρουμε τὸ πρωϊνό μας καφέ. Ἀποβιβαστήκαμε. Καινούργια καλημερίσματα ἀπὸ τὸν πατριώτη μας κ. Βασίλη Π. Σχίζα πού παραθερίζει στὴ Χαλκίδα καί ἔτρεξε μὲ τὸ γυιό του νὰ μᾶς καλοσορίσει. Πήραμε τὸ καφέ μας, ἀποθαυμάσαμε τὸ φαινόμενο τοῦ Εὐρίπου καὶ ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι λεπτὰ ξανὰ στὸ Πούλμαν γιὰ τὴν Ἀρτάκη. Ἔτσι ἔλεγαν οἱ ἁρμόδιοι τῆς ἐπιτροπῆς. Στὴν Ἀρτάκη ἡ στάθμευση ἦταν μεγαλύτερης διάρκειας — δύο ὡρῶν περίπου.

Ἄλλοι ἔκαναν τὸ μπάνιο τους στὴ θάλασσα, ἄλλοι ἐπισκέφτηκαν τὰ ἀξιοθέατα ὅπως τὸν Ἱερὸ

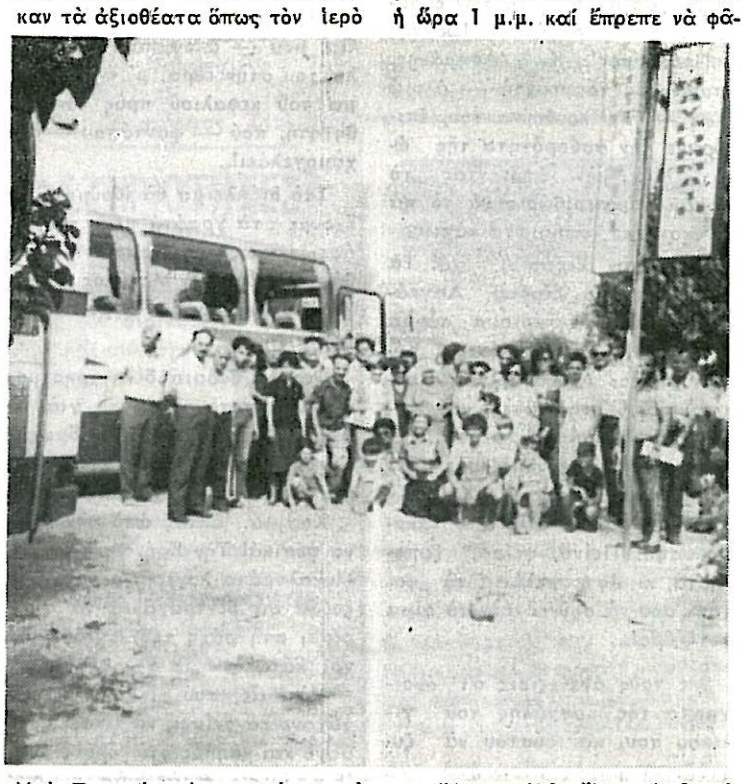

Ναὸ Παναγίας Φανερωμένης καὶ ἄλλοι σκορπίστηκαν στὰ κέντρα γιὰ κανένα ἀναψυκτικό. Ἡ παραμονὴ στὴν Ἀρτάκη ἦταν εὐχάριστη ἀλλὰ ἡ ὄψη της θύμιζε κοσμοπολίτικο κέντρο καί τίποτα τὸ Σερβαΐϊκο δὲν μᾶς ἔφερνε στὸ νοῦ. Ἡ ὥρα δὲν ἄργησε νὰ περάσει καί ἡ σφυρίχτρα τοῦ Ἀρχηγοῦ μᾶς καλοῦσε καὶ πάλι στὸ Πούλμαν. Ἐπιβιβαστήκαμε. Ἄλλος σταθμὸς δὲν ὑπῆρχε. Τρέχαμε γιὰ τὴ Στενή. Ἀνεβαίναμε, ἀνεβαίναμε. Ὁ Ἀρχηγὸς δὲν ξέχασε νὰ μᾶς δείξει καὶ τὰ τροφεῖα καὶ τὸ ἐργοστάσιο ποὺ βγάζει τὰ κοτόπουλα Μιμίκου.

Σὲ λίγο βρισκόμαστε στὴ Στενή. Ὄνομα καὶ πράμα τὸ μέρος τῆς Στενῆς. Βουνὰ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τὴν ἄλλη καὶ στὴ μέση ἡ στενὴ χαράδρα. Γάργαρα νερὰ κυλοῦσαν στὴ χαράδρα κάτω ἀπὸ τοὺς ἴσκιους τῶν Πλατάνων, καὶ στὶς πλαγιὲς πεῦκα — ἀτέλειωτος πευκώνας.

Λίγα κέντρα κατακάθαρα μὲ πολλοὺς ἐκδρομεῖς καὶ ἕνας ἀέρας λίγο ἐνοχλητικός. Τὸ τοπίο εἶχε κάποια ὁμοιότητα μὲ τὸ Σερβαΐϊκο, τὴν ὄμορφη ἀγριάδα. Ἀλλὰ ἐδῶ πλεονάζει τὸ πράσινο. Δὲν βλέπεις τὴ γύμνια τοῦ Ἁγιο - Λιὰ στοῦ Σέρβου.

Ἀποθαυμάσαμε γιὰ λίγο τὸ ὄμορφο τοπίο καί σκορπιστήκαμε κάτω στὰ πλατάνια. Ἦταν ἡ ὥρα 1 μ.μ. καί ἔπρεπε νὰ φᾶμε. Ἄλλοι ἐδῶ, ἄλλοι ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὰ πλατάνια καὶ τὰ πεῦκα, στρώσαμε καί... στρωθήκαμε γιὰ τὸ γεῦμα. Μερικοὶ προτίμησαν τὰ κέντρα, μὰ τὸ γλέντι ἔγινε ἑνιαῖο

Ὁ ἀέρας ὁ δροσερὸς τοῦ βουνοῦ ἄνοιξε τὴν ὄρεξη καί ἔκανε τὰ φαγητά νοστιμότερα.

Δὲν ἄκουγες παρὰ τὸ τσούγκρισμα τῶν ποτηριῶν μὲ τὸ ὡραιότατο κρασὶ τῆς Στενῆς καὶ τὶς εὐχὲς γιὰ ὑγεία καὶ ἀγάπη. Τὸ γλέντι δὲν ἄρχησε νὰ φουντώσει. Κάποιος ἀρχίζει τὸ τραγούδισμα μὲ τὸ «Τί ἔχεις καημένε Πλάτανε». Αὐτὸ ἦταν τὸ ἔναυσμα γιὰ γενικὸ ξεφάντωμα. Τραγούδια τῆς Τάβλας, τραγούδια τοῦ χοροῦ τσάμικα, συρτὰ

▶ ΒΛΕΠΕ 4Η ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΦΤΕΡΗΣ

(Μαρία Παναγοπούλου)

«..Νάηταν Σαββάτο ἀπομεσήμερο κι ἐγὼ χρονῶν δεκάξη...»

Ἀγωνία χρώματος Μπλὲ Ἐλεκτρίκ, μοντέλο Τσεκλένης!... Στοὺς ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους, στὰ προαύλια τῶν σχολικῶν συγκροτημάτων στὸ ξέφωτο τῆς μικρῆς πλατείας...

Χρονῶν δεκάξη!.. Δ ι α γ ω ν ί σ μ α τ α!..

Μαῦρο τὸ χρῶμα τῆς δικῆς μας ἀγωνίας. Ξεθωριασμένο μάλιστα, καθὼς τὸ φτηνὸ κάμποτο, στὸ τρίτο κι ὅλας πλύσιμο εἶχε πετάξει τὴ μισὴ μπογιά του.

«Μαῦρες ποδιὲς Λευκὲς καρδιές» ἔπλεκε τὸ στιχάκι ἡ κυρὰ Φιλιὼ ἡ Φουρνάρισα, σὰν περνούσαμε φασαριόζικη κομπανία, καὶ κοντοστεκόμαστε στὴν πόρτα τοῦ φούρνου της, μὲ τίς μεθυστικὲς εὐωδιὲς τοῦ ψωμιοῦ, τῶν παξιμαδιῶν τῆς κολοκυθοπατάτας...

Λευκὲς μονάχα θειὰ Φιλίτσα μας; Τὰ χρώματα τ' οὐρανοδόξα ρου στ' ἀπόβραχο, ὅλα ὅσα γύρω σου θωρεῖς, καὶ μύρια ἀκόμα οἱ καρδιὲς πού τραγουδᾶς. Μονάχα ὁ χτύπος τους δὲ βρίσκει μέτρο τοῦτες τὶς ἡμέρες, καὶ πᾶνε νὰ τιναχτοῦν ὡς τὸν οὐρανὸ καὶ βάλε...

«...Εἰσερχόμεθα εἰς περίοδον προαγωγικῶν ἐξετάσεων! Τυχὸν παρεκτροπὴ τῶν μαθητῶν ἐκ τῶν καθηκόντων των, θὰ παταχθεῖ ἀνηλεῶς...».

Στὸν ἴδιο τόνο πάνω κάτω μὲ τὸν Γυμνασιάρχη μας θὰ ἔλεγε στὴν ἔρημο τὸ «Μετανοεῖτε! Ἤγγικεν γάρ ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» κι ὁ Προφήτης Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος!.. Κι ὁ Ἀσημάκης, χτυπῶντας τρανταχτὰ — ἀλοιώτικα — τὴν κουδούνα του, ἐπικύρωνε τὴν σοβαρότητα τῆς ἀναγγελίας, μὴν ἀφήνοντας τὸ παραμικρὸ περιθώριο νὰ τὸ πάρει κανένας ἀψήφιστα κάπως.

—Λοιπὸν Σερβαῖοι, χά! Τὰ σοῦρτα φέρτα Σέρβου Λαγκάδια τὰ Σαββατοκύριακα τέρμα ἔ; Χά!... Κι ἐσεῖς ἀξιότιμοι Κύριοι Κύριοι Λευκοχωρῖτες, Βαλτεσιναῖοι, Κερπινιῶτες, καί λοιποί, καὶ λοιποὶ καὶ λοιποί... Ἐκτὸς πιὰ κι ἂν νομίζουμε ὅτι παίζουμε ἐδῶ πέρα... Χά! Ἄχ μωρὲ τί ξέρετε σεῖς ἀπὸ κακοπέραση... Πεῖνα, ψεῖρα, ξυπολησιά, κι ἀστροπελέκια τὸ κατόπι σου νὰ σοῦ κάνουν τὸ αἷμα μυτζήθρα!...

Μὲ τοὺς ἀντίχειρες στ' ἀνοίγματα τῆς μασχάλης τοῦ γιλέκου του, καὶ δόστου νὰ ζυγιάζεται μπρὸς πίσω ἀπὸ τὰ νύχια στὶς φτέρνες, καὶ νὰ μᾶς τὰ ψέλνει, ὁ μαθηματικός μας ὁ Κ. Σταθόπουλος. Μόνιμα θυμωμένος μὲ τούς «ἀμελεῖς μαθητάς» καί εἰδικώτερα μὲ τὰ «Βλαχάτσια», τοῦτες τὶς μέρες δὲν κατάφερνε νὰ τιθασεύσει μὲ τίποτα, τὰ διαρκῶς θυμωμένα ἐπίσης μαλλιά του...

Ἀδύνατο ν' ἀντέξει τὴν ἀποτυχία, ν' ἀνεχθεῖ τὴν τεμπελιά, νὰ συγχωρέσει τὴν ξεγνοισιά. Γι αὐτὸ καί τραβοῦσε μὲ πιότερη δύναμη αὐτιὰ καὶ κοτσίδες τῶν «Κυρίων Κυρίων Σερβαίων, Ρεκουναίων, Κερπινιωτῶν, Καλλιαναίων καὶ λοιπῶν, καὶ λοιπῶν καὶ λοιπῶν...» μὴ καταφέρνοντας ὡστόσο μὲ τὴ σκληράδα λόγων καὶ χειρονομιῶν, νὰ σκεπάσει τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ἔγνοιά του γιὰ τὰ «Βλαχάτσια» ποὺ λίγο πολὺ τὸ διαισθάνονταν...

Π ρ ο α γ ω γ ι κ α ὶ ἐ ξ ε τ ά σ ε ι ς ε ἰ ς τ ὴ ν φ υ σ ι κ ὴ ν ἱ σ τ ο ρ ί α ν.

—Γιὰ τὰ μονοκοτυλήδονα θὰ μᾶς βάλλει! Οἱ πληροφορίες προ ἔρχονται ἀπὸ τὴν πάντα καλῶς πληροφορημένη «Πηγὴ» τῆς Μελανίας πού εὐκαιρία ζητοῦσε νὰ ὑπογραμμίζει τὴ συγγένειά της, μὲ δυὸ κι ὅλας ἀπὸ τοὺς καθηγητές μας.

«...Ἰνδικοφόρος ἡ Βαφική, κοινῶς λουλάκι. Ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν...».

"Αχ βρὲ Θεούλη μου! Πῶς τἄχεις φτιάξει ἔτσι παράταιρα τὰ πράγματα... Στὸ φράχτη, νὰ μαυρολογᾶνε οἱ βατόμουρες, ἡ μουριὰ κι ἡ βυσινιὰ νὰ λιγοθυμᾶνε ἀπὸ τῶν καρπῶν τους τὸ βάρος, κι ἐμεῖς ἐδῶ μέσα νὰ ψάχνουμε γιὰ τὸ συγγενολόϊ καὶ τὴν ἰθαγένεια... «Ἰνδικοφόρον τῆς βαφικῆς...» Τὰ δὲ σπουργίτια νὰ τσιμπολογᾶνε τὰ πετροκέρασα!..

«...Τ υ χ ὸ ν π α ρ ε κ τ ρ ο π ὴ τ ῶ ν μ α θ η τ ῶ ν ἐ κ τ ῶ ν κ α θ η κ ό ν τ ω ν...»

—"Ε ψίτ, κάνε τὴν κόλλα σου δεξιώτερα λιγάκι...

—Σγουρίδου, αἰωνία πέτρα — ὄνομα καὶ πράμα — τοῦ σκανδάλου, θ' ἀποβληθεῖς...

Ὁ Δημοσθένης σηκώνεται πρῶτος. Ψηλὸς, Ξανθός, κατσαρομάλλης. Ὁ Ἀπόλλωνας δηλαδή, ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὸν "Ολυμπο κι ἔγινε συμμαθητής μας!..

Σίγουρος — πόσο σίγουρος Θεέ μου — ἀκουμπάει τὴν κόλλα του στὴν ἕδρα, μ' ἕνα κούνημα τοῦ κεφαλιοῦ πρὸς τὸν καθηγητή, πού — φαντάσου —τοῦ χαμογελάει!..

Στὸ διάλλειμα θὰ ἰδοῦμε. "Αν ἔχουμε στὰ γραφτά μας πλησιάσει κάπως τὸ Δημοσθένη σωθήκαμε! Εἶναι ὁ Μεγάλος μας. Ὁ Ὡραῖος μας. Ὁ μοναδικός μας!..

Φανερὰ βέβαια δὲν χρησιμοποιοῦμε ποτὲ τὸ «μας» γιὰ τὸ Δημοσθένη. Μέσα μας ὅμως... Γι αὐτό, καμμιά μας δὲν κυτάζει ὁλόϊσα στὰ μάτια τὴν ἄλλη.

Καμμιά. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κρήνα φυσικά! Τὴν Κρήνα τ ο υ ς!.. Μεγαλομάτα λυγερή, μὲ μιὰ πλεξούδα σὰ δεντρογαλιὰ νὰ σπαράζει στὴ ράχη της, σχεδὸν μέχρι κάτω!..

Νὰ ἰδεῖς, πού οἱ δ υ ό τους τἄχανε κανονίσει, νὰ εἶναι βάσσανο καὶ καημός γιὰ ὅλους μας. Ἐ κ ε ῖ ν ο ς γιὰ ἐμᾶς κι α ὐ τ ὴ γιὰ τοὺς ἄλλους!..

Μὲ τίποτα δὲ μοῦ τὸ βγάζεις ἀπ' τὸ νοῦ πὼς τἄχουνε κανονίσει.

«Ἀ ν τ ι θ έ σ ε ι ς...» Χορὸς φουστανελλάδων τ' ἄσπρα γράμματα τῆς κιμωλίας, στὸν κατάμαυρο πίνακα.

«...Δίχως τὴ νύχτα μὲ τὸ σκοτάδι καὶ τὴ σιωπή, τί θὰ ἦσαν ἡ Αὐγὴ καί ἡ μέρα...»

«...Ὁ "Ηλιος θἄτανε τραγοῦδι ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ συννεφιὰ καὶ ἡ βροχή...».

«...Ἡ Κυριακὴ πῶς θὰ ξεχώριζε μὲς στὴ ἑβδομάδα...»

Τέλειωσε κι ὅλας ἡ κόλλα μου; Φαντάσου!... Σηκωνόμαστε τὴν ἴδια στιγμὴ μὲ τὸ Δημοσθένη!.. Παραμερίζει ἐλαφρά, νὰ παραδώσω πρώτη!... (Θεούλη μου, βαθιὰ ποὺ σφάζει τὸ βελοῦδο...).

Κι α ὐ τ ή, ἡ Κρήνα τους, σκυμένη γράφει ἀκόμα!...

Στριμωχνόμαστε μελίσσι στὸ διάδρομο. Νὰ βγοῦμε ὅλοι οἱ δικοί μας, μὰ καὶ τῆς ἄλλης τάξης, ἀπὸ τὴν ἀντικρυνή αἴθουσα.

—Τί σᾶς ἔβαλε; Τί σᾶς ἔβαλε;

—Ἐκλεκταὶ περικοπαὶ τοῦ Εὐαγγελίου... προφταίνει ὁ Κουτσομανώλης, «παππούς» μας πιὰ ἐπίσημα ἀπὸ πέρυσι.

—Μᾶς ἐφώτισες παπουλάκο!... Καὶ στὰ πέντε στὴν Τετάρτη... Καὶ στὰ πέντε!.

Γέλια, ποὺ σίγουρα θ' ἀναποδογυρίσουν τὴ γῆ.

—"Οργια ὀργίων!.. Ἡ τῶν Ἰουδαίων χάβρα καί πλέον... Ἀλοίμονον, ἐξῆλθον τὰ θήλεα ἐκ τῶν ἑστιῶν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας διδασκαλίας, μαίνεται χαμηλόφωνα ὁ «παπποὺς», ὁ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῆς ἱστορίας συνάδελφος, ὅπως τὸν λέει ὁ γυμνασιάρχης.

Σωρὸς κουβάρι «ἐξερχόμεθα» κατρακυλῶντας τὴν κυκλικὴ ξύλινη σκάλα. Στὸ πλατύσκαλο, συνθέτουμε καί τραγουδᾶμε τὸν ὕμνο τῆς αὐριανῆς «...Μέρα κενή, μέρα καλή, μέρα μαλαματένια...»

—Ξεκουμπιστεῖτε ἐν τῷ ἅμα, ὁρύεται σκυμένος στὸ παράθυρο τοῦ πάνω πατώματος, φτύνοντας στὸν κόρφο του, καὶ μουρμουρίζοντας ἀσφαλῶς τὸ γνωστό μας:

«...Ὁποία ἡ πικρία τοῦ ποτηρίου πού ὅρισες δι' ἐμέ Κύριε, μὲ τούς φουστανοφόρους εἰδικῶς σατανάδες...».

Κανονίζουμε τόπο καί ὥρα γιὰ τὸ διάβασμα τοῦ ἀπογεύματος, καί σκορπιζόμαστε ὁμάδες ὁμάδες στοὺς δρόμους, χωρὶς τὰ φυσικὰ ἀπὸ τὰ «παιδιά», μέχρι τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας ἄπου συνενοημένοι θαρρεῖς φτάνουμε ὅλοι μαζί.

Ἡ νοικοκυρά μας ἡ Κυρὰ Φρόσω, μὲ τὸ μαυρομάντηλο δεμένο κοκέτικα ψηλὰ στὸ κεφάλι, στρωμένη κατὰ τὴν καθημερινή της συνήθεια στὸ κατῶφλι, κουβεντιάζει μὲ τὴ γειτόνισα τὴν Κυρὰ Πηνιώ.

Ἀκράτητοι τὴ δρασκελᾶμε, καὶ βούρ στὸ ντουλάπι μὲ τὸ ψωμί.

—Μπὰ θερία πιά! "Ε θερία... Ποὺ θὰ σᾶς κάνουν ἀνθρώπους ἔσᾶς τὰ χαρτιά.

—Ἀκόμα νὰ μαγερέψεις θειά; Βράδυασε!... Ἀλλὰ ποῦ σ' ἀφήνει τὸ λακριντί, τῆς μπαίνει ὁ Θοδωρής.

—Ἀκόμα βρέ! Βαρεμένε!.. "Ε βαρεμένε, πού θὰ μοῦ μάθεις ἐσύ τί θὰ κάνω. Τί πέσατε στὸ ψωμί, σὰν τὰ κοράκια στὸ ψοφίμι; Γιὰ νὰ μοῦ μείνει ὁ τραχανὰς νὰ παιδεύομαι ἄδικα ἔε

—Λωλάθηκες θειά πάει! "Ακου θὰ μείνει!.. Ἀλλὰ σάμπως ξέρεις ἀπὸ τετραγωνικὴ ρίζα γιὰ νὰ καταλάβεις...

—Ἐγὼ βρέ, ξέρω τὶς ρίζες δεντρῶνε μοναχὰ καὶ τοῦ χορταριῶνε... Νάτα μας, πού θὰ βγῶ καὶ λειψὴ ἀπὸ τὸ Θανάση τ' Ἁγιο - Θανασιοῦ νὰ μὴν τὸν εὕρει λέω!.. Μοῖρα πού σοῦ τὴν εἶχα ἡ ἄμοιρη, μὲ τὰ Βλαχάτσια πιὰ μιὰ ζωή...

Καί φυσῶντας τὰ φρύγανα στὴ φωτιά: «...Τὰ μαλινιάρικα τὰ δικά μου, κολλήσανε στὸ δημοτικὸ βλέπεις. "Ωχ πιὰ Θεούλη μου κι "Αη - Γιώργη...».

Ἡ συντροφιὰ γιὰ τὸ διάβασμα μᾶς εὕρισκε στὴν τελευταία μπουκιά. Ὀχτὼ ὡς δέκα τὰ παιδιά, βιβλίο ἕνα!

«Πολυτέλειες, πολυτέλειες...» σχολίαζε ὁ μαθηματικός μας. «Στὸν καιρό μου...»

Στρωνόμαστε μισοφέγγαρο στὰ πυρωμένα σανίδια τοῦ μπαλκονιοῦ. Στὸ χάλασμα τοῦ Μπαλόγιαννη δίπλα, ἡ ἄλλη κομπανία, πληροφοροῦσε ἐν χορῷ τὰ Λαγκάδια ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ὅτι, «...Δαρείου καὶ Παρισάτιδος γίγνονται παῖδες δύο...»

Προαγωγικαὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ

«...Ἑρμηνεύσατε...»

Ἡ Κυρὰ Φιλιὼ ξεφουρνίζει... Ἀχνιστὰ καρβέλια, παξιμάδια, κολοκυθοπατάτες... Σάββατο!... Ἡ μάνα θὰ ζυμώσει τ' ἀπόγευμα σίγουρα γιὰ νὰ φέρει γλαρότερο αὔριο τὸ ψωμί, κι ἂς ξέρει ὅτι ἔτσι δὲ φτουράει... Θἄχει καὶ λουκουμάδες, τυρόπιττες, ψαχνά, λουκάνικα κι αὐγὰ περισσότερα ἀπὸ ἕνα γιὰ κάθε βράδυ!...

«...κοπιάζουνε τὰ παιδιὰ σὲ ξένο ντόπο. Βρίσκουνε δὲ βρίσκουνε ἀνοιχτὸ τὸ σπίτι ἄμα γυρίζουνε. Ξένης μάνας γέννηση βλέπεις...»

"Αν ἔφερνε καὶ τὴν ἀδελφούλα μου! Τῆς ἔχω δυὸ κορδέλλες ρόζ ὀργαντίνα γιὰ τὰ πλεξιδάκια της...

«Κάλλος γάρ, ἡ νόσος ἠνάλωσεν, ἡ γῆρας ἐμάρανεν. Πλοῦτος δέ...».

...Λεύκα πανώρια δίπλα στὸ παράθυρο!... Φιλιὰ στὸν οὐρανὸ οἱ χρυσὲς φλόγες τῶν καντηλιῶν πού ἀνάβουν τὰ φύλλα της!... "Ενα πουλὶ πού τάχα παίζει, εἶναι ἡ αἰτία λέει τῆς ἀσθένειας ποὺ μαραίνει τὰ δέντρα...

"Ενα πουλί!.. Μὲ τ' ἄλλα ὁλόϊδιο στὴν ὄψη...

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΟΝΕΙΡΟ

Ἀπόψε σ' εἶδα στόνειρο πὼς ἦρθες Σταυραετέ μου
καὶ τρόχιζες τὰ γύχια σου στὸν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ μου
κράζοντας ἔξω γιὰ νὰ βγῶ, μαζί σου νὰ μὲ πάρεις,
νὰ πᾶμε ἐπάνω στὰ βουνὰ νὰ μὴν μὲ φάει ὁ Κάμπος.

Καὶ σᾶν ἐβγῆκα νὰ σὲ δῶ καὶ νὰ σὲ καμαρώσω
τί χρόνια τώρα σἄφισα καὶ περπατῶ στὰ ξένα,
τότε μὲ μιᾶς ἐσταύρωσες τὰ νύχια τῶν ποδιῶν σου
καὶ μέσα κεῖ μὲ κάθισες κτυπῶντας τὶς φτεροῦγες,
ἐπέταξες μεσούρανα μ' ἀνέβασες στὰ ὕψη.

Κι' εἶδα νὰ φεύγει ἡ θάλασσα ὁ κάμπος τῆς Ἀθήνας,
βουνὰ ἀκρογιάλια καὶ νησιὰ νὰ χάνονται στὸ βάθος.
Κι' ἔγυρες πρὸς τὴν Κόρινθο πάνω ἀπ' τὴ Ζήρια διάβεις,
πέρασες δίπλα στὸ Χελμό, πάνω ἀπ' τὴν "Αγια Λαῦρα
καὶ πρὸς τὸ κέντρο τοῦ Μοριὰ στὸ Μαίναλο ἁρμενίζεις
ποῦναι τὰ ἔλατα δροσιὰ κι' κλῶνοι τους φιλιοῦνται
σᾶν τούς χαϊδεύει ὁ Βοριὰς καὶ λὲν τὰ μυστικά τους.

Καὶ πῆγες καὶ μαπίθωσες ψηλὰ στὸν Ἀρτοζῆνο,
μεσ' τὴν κορφὴ τοῦ "Αγιο Λιᾶ τοῦ Σέρβου νὰ ἀγναντεύω.
Κι' ἦταν τὸ γλυκοχάραμα ποὺ βασιλεύουν τἄστρα
πού χρυσοζώνονται οἱ κορφὲς στοῦ "Ηλιου τὶς ἀκτῖνες,
ποὺ πᾶν ταγρίμια γιὰ νερὸ τὰ ξωτικὰ κοιμοῦνται
καὶ οἱ πέρδικες κοπαδιαστὰ στὰ βράχια ἀνεβασμένες
καλωσορίζουν τὴν αὐγὴ τὸν "Ηλιο τὴν ἡμέρα
καὶ τὸν ζευγά καὶ τὸν σκαφτιὰ ποὺ πᾶν νὰ κανακέψουν.

"Ελα στὰ ἀλήθεια πάρεμε Ἀετέ μου ἀπὸ τὰ ξένα
γιατὶ μαγουρογέρασαν κι' ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά μου,
σύρεμε πάνω στὶς κορφὲς ἐκεῖ στὸν Ἀρτοζῆνο
νὰ πιῶ νερὸ ἀπ' τὸν "Αγιο Λιὰ κι' ἀπ' τὸν "Αγιο Δημήτρη
νὰ γίνω δεκαοχτὼ χρονῶν νὰ περπατοῦμε ἀντάμα.

Ἀνέκδοτα

"Ενας βουλευτής βρίσκεται σὲ ἕνα τρελλοκομεῖο γιὰ νὰ ἰδεῖ κάποιο ἄρρωστο, ὁ γιατρὸς ὅμως δὲν εἶναι ἐκεῖ γιὰ νὰ πάρει πληροφορίες, ζητᾶ ἀπὸ τὸ τηλέφωνο τή προϊσταμένη τοῦ Νοσοκομείου γιὰ νὰ τὸν πληροφορίση ποὺ μπορεῖ νὰ ἰδῆ τὸ γιατρό. Ἡ προϊσταμένη τοῦ ἀπαντᾶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τὸ αἴτημά του. Ὁ Βουλευτής ἀγριεύει στὸ τηλ)νο κι ἀρχίζει τίς φωνές.

—Ξαίρεις πιὸς εἶμ' ἐγώ!, θὰ σοῦ δείξω 'γώ!

Ἐκείνη ἤρεμα ἀπαντᾶ:

—Δὲν ξαίρω κύριε ποιός εἶστε. Ξαίρω μόνο ὅτι εἶστε στὸ τρελλοκομεῖο.

— ★ —

—"Ενας σοφὸς καθηγητής μαθηματικῶν κάνει μάθημα στή τάξη. Λέει: λέγομε (εἶπε τὸ ὄνομά του), εἶμαι καθηγητής μαθηματικῶν, οἱ γονεῖς μου ἔχουν πεθάνει καί ρωτᾶ:

—Ποιὸς μπορεῖ νὰ μοῦ πεῖ πόσων χρόνων εἶμαι;

"Ενας μαθητής ἀπαντᾶ: 50 χρόνων κύριε.

—Καὶ πῶς τὸ βρῆκες;

—Νὰ ὁ θεῖος μου εἶναι 25 χρόνων καί εἶναι μεσότρελλος.

— ★ —

—Πράσεχε! τοῦ κάνει φοβισμένη ἡ ἐπιβάτισσα πού ἔχει. Ἐφτὰ παιδιὰ μὲ περιμένουν σπίτι.

—Κυρά μου, τῆς ἀπαντάει ὁ σωφὲρ σαρκαστικά. "Εχεις ἐφτὰ παιδιὰ καί μοῦ λὲς ἐμένα νὰ προσέχω; Στὸν ἄντρα σου νὰ τὸ πεῖς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰδέ μοι

—Ἡ δίδα Ἑλένη Θ. Τρουπὴ καὶ ὁ κ. Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος ἀπὸ τὸ Σταυροδρόμι ἐτέλεσαν τούς γάμους τους. Εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

—Στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Λουμπαρδιάρη) ἔγινε ὁ γάμος τοῦ χειρούργου ἰατροῦ κ. Παναγιώτη Κωνσταντόπουλου — υἱοῦ τοῦ συμπατριώτη μας Θεοδώρου Π. Κωνσταντόπουλου — μετὰ τῆς δεσποινίδας SYLVIE SIMONE. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τοὺς εὔχεται νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

Ἐννήσεις

—Ἡ κ. Καίτη σύζυγος Πέτρου Κουτσανδριά ἔτεκε ἀγοράκι. Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει.

—Ἡ κ. Εἰρήνη σύζυγος Ἀναστασίου Φ. Σχίζα ἔτεκε ἀγοράκι. Στούς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει.

—Τὴν 24 Ἰουνίου 1981 ἡ κ. Βούλα σύζ. Ἰωάννου Ρουσιά ἔτεκεν στὸ Μαιευτήριο «Μητέρα» ἀγοράκι.

Εὔχομαι νὰ τοὺς ζήσει.
Γεωργία Ν. Κωνσταντοπούλου

—Τὴν 10 Ἰουλίου 1981 στὸ Μαιευτήριο «Ἥρα» ἡ κ. Ἑλένη συζυγος Κωνσταντίνου Καλέργη (τὸ γένος Φ. Δημοπούλου) ἐγέννησε ἀγοράκι. Εὔχομαι νὰ τοὺς ζήσει.

Ἀθ. Γκούτης

Βαπτίσια

—Στὸν ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ν. Λιοσίων ὁ κ. Βασίλης Π. Σχίζας βάφτισε τὸ ἀγοράκι του. Ἡ ἀνάδοχος δεσποινίδα Βασιλικὴ Χρ. Κωνσταντοπούλου τοῦ ἔδοσε τὸ ὄνομα Χρῆστος.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν ἀνάδοχο εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσει.

—Ὁ κ. Ἰωάννης καὶ ἡ Κούλα Κωνσταντοπούλου βάφτισαν στὸ Κεφαλάρι Ἄργους τὴν 17.5.1981 τὴν κόρη τους καὶ τῆς ἔδοσαν τὸ ὄνομα Μαρία. Ἐπηκολούθησε χωριάτικο γλέντι.

—Τὴν 29ην Ἰουνίου 1981 ὁ κ. Ἰωάννης καὶ ἡ κ. Πίτσα Μαραγκοῦ ἐβάφτισαν τὴν κόρη τους στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελίστριας Ν. Λιοσίων καὶ τῆς ἔδωσαν τὸ ὄνομα Εὐφροσύγη. Εὔχομαι νὰ τοὺς ζήσουν.
Γεωργία Ν. Κωνσταντοπούλου

ΑΦΙΞΕΙΣ

—Ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ γιὰ δίμηνη παραμονὴ στὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Προκόπης Ταγιάντης μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ὁ κ. Ταγιάντης εἶναι γαμπρὸς τοῦ κ. Δημητρίου Τσαντίλη.

Εἰς τὴν οἰκογένεια Ταγιάντη εὐχόμαστε εὐχάριστη παραμονὴ στὴν Πατρίδα.

Διόρθωση

Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ Ἀρτοζήνου γράφηκε κατὰ λάθος ὅτι ἡ δίς Παναγιώτα Ἡλία Ν. Μπόρα καὶ ὁ κ. Ἀθανάσιος Κ. Οἰκονόμου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου.

Τὸ ὀρθὸν εἶναι ὅτι ἡ δις Παναγιώτα Ἡλ. Μπόρα ἔδωσε ὑπόσχεση γάμου μὲ τὸν κ. Ἀθανάσιο Κ. Οἰκονομίδη ποὺ ὅπως ἀναγράφει εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ κατάγεται ἀπὸ τὸ Λεοντάρι Μεγαλοπόλεως.

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΧΑ

Μολογᾶνε πὼς στὸ χωριουδάκι Ἀράπηδες, ἐδῶ καί πολλὰ χρόνια, μπροστὰ ἀπὸ τὸν Κλεισιούνη τὸ Δῆμιο τοῦ τραγουδιοῦ, ἔζησε ἕνας ἀράπης πού ἦταν θεριὸ μονάτο στὴν ἀξιοσύνη καὶ στὴ γερότη.

Εἶχε, λένε, πεντέξη γυναῖκες πού ἀπόχτησε μὲ δαῦτες μιὰ στάνη θηλυκὰ καί σερνικὸ δὲν ἔβλεπε στὴ φαμίλια του καὶ τὸν ἔτρωγε τὸ μαράζι.

Γιὰ νὰ ἡμερέψῃ τὸν καημό του ἔδωκε καί τοῦ πλάσανε ἕνα ὁλόχρυσο γεννησαρούδι σερνικὸ καὶ ἔσκαψε ἀτός του καὶ τόθαψε πλάϊ στὸ ἀρχοντικό του ἀπουπάνου ἀπὸ τὴν ἀραπέϊκη βρύση στὴ ρίζα τοῦ βράχου. Καὶ τοῦτο γιὰ νά 'χει νὰ λέει πὼς ἀπόχτησε καὶ σερνικὸ καὶ τοῦ τὸ ζήλεψε ὁ Ἄλλάχ καὶ τὸ πῆρε παράωρα στὸν αἰώνιο του Παράδεισο.

Ἔψενε, σοῦ λένε, τοῦτο τὸ θεριὸ ἕνα δαιμάλι στὴ σούβλα, πού τὴ γύριζε μὲ τὸ μικρό του δαχτυλάκι καί πού σὰν καλοψαίνονταν ξεκοκκάλιζε ὅλο σὲ μιὰ καθισιὰ μοναχός του!

Σαλάχαγε τὰ γιδοπρόβατά του καὶ τὰ γελάδια του κι ὁ σάλαγός του ἀκούγονταν ἴσαμε τοῦ Λάλα τὸ ξεχεμαδιὸ τῶν Σερβαίων τσοπαναραίων.

Γιὰ νὰ κουμαντάρει τὸ βιός του ἔβγαινε στοῦ Κυνηγοῦ καὶ σήκωνε λιθάρια ἴσαμε ἕνα μιτζιθρόπουλο καί τάφτανε ἴσαμε τοῦ Βαριαράπη. Τάχα ἴσαμε κεῖ βάργγε ὁ Ἀράπης τὴν πέτρα.

Ἔκανε καὶ καλοσύνες. Τάϊζε πεινασμένους στρατολάτες κι ἔδινε δανεικὰ τὰ καματερά του στοὺς φτωχοὺς ραγιάδες γιὰ νὰ καματέψουν τὰ χωράφια τους.

Ὅσες ρωμιὲς ὀρέγονταν τὶς κομιότανε μὲ τὸ στανιό.

Κείνη μεριὰ στὸ Τουρκόψαρι ζοῦσαν καὶ φαμελιὲς ραγιάδων.

Κάποια ρωμιοπούλα τσοπάνα, σὰν τὰ κρύα γερά, ξέπεσε στὰ λημέρια τοῦ Ἀράπη. Τὴν πῆγε στὴ Δρυμίνα καὶ τὴν κοιμήθηκε καί κείνη στὸν καιρό της γέννησε ἕνα σερνικὸ θεριὸ σὰν καί δαύτονε ἔμοιαζε πὼς θὰ γινόταν καί τέτοιο γίνηκε. Κι ἦταν ὄμορφο σὰν τὸν Ἀπόλλωνα καί ὁρμητικὸ σὰν τὸν Ἄρη. Μὰ δὲν κατάφερε νὰ μιλάει μήτε τὰ Ρωμαίικα μήτε

ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΟ ΓΡΑΦΤΟ

Στὴ Γκούρα στὰ παλιάμπελα καὶ στοὺ Βοροὺς ὡς πέρα
τ' Ἀραχωβίτικο βουνὸ καὶ κεῖθε στοῦ Σαλιγκίνη
πέφτουν τὰ σμπάρα παταριά, φωνὴ κακὸ κι ἀντάρα
γιατὶ στὶς Στάνες ἔπεσε ἡ Θεϊκὴ κατάρα.
Ὁ κόσμος βγῆκε παγανιὰ τοὺς Λύκους νὰ χαλάσει
τί τὰ κοπάδια ρήμαξαν κι οἱ Μπιστικοὶ τὰ βράδια
γυρίζουν γύρω στὴν Κοπὴ κι' ὅλοι φυλάνε βάρδια
ἄλλοι φωτιὲς ἀνάβοντας τοὺς Σκύλους ἀναγκάζουν
κι ἄλλοι τουφέκια ρίχνοντας ὅλο βαρειό - χουγιάζουν.
Πιάσαν τὰ πόστα οἱ Κυνηγοί, τὰ Διάσελλα τὶς χοῦνες
καὶ στὰ Λυκοπεράσματα ζευγαρωτὰ φυλᾶνε
νᾶναι οἱ φωτιές τους σταυρωτὲς χαράμι νὰ μὴν πᾶνε

Καὶ κεῖ ψηλὰ στὸ Διάσελλο στὸν Ἅγιο - Λιὰ ἀποκάτω
στέκουν ὁ Νάσιος κι' ὁ Ρουσιάς, τὰ πιὸ καλὰ τουφέκια,
πού στὸ κυνήγι ἀγριμιῶν δὲν κάνουνε γισάφι
καὶ τουφεκιὰ δὲν χάνουνε βόλι δὲν πάει στράφι.

Βοή, ἀντάρα, χαλασμὸς στὸν Λόγγο πέρα ὡς πέρα,
ἀπὸ τὰ σμπάρα τὰ πολλὰ πού ρίχνουν στὸν ἀέρα.
Τ' ἀγρίμια κι' ὅλα τὰ πουλιά, τρέχουνε τρομαγμένα
χωρίσανε τὰ σμπάρα τους, πετοῦνε ἕνα, ἕνα.

Ζωρίστει ὁ Στανοχαλαστής, κι' ἀπ' τὴ φωλιά του βγαίνει
σχίζει Ρουμάνια Λαγκαδιές, σὲ ξάγναντο δὲν μπαίνει
τραβᾶ δεξιὰ στὸ διάσελλο ἐκεῖθε νὰ περάσει
νὰ γύρει πρὸς τὴν Καρκαλοῦ τὰ Ἔλατα νὰ πιάσει.
Ἔτσι αὐτὸς λογάριαζε μ' ἀλλοιῶς τὰ φέρνει ἡ Τύχη
πού ὅλον τὸν Κόσμον κυβερνᾶ μὲ τὴ δική της Πήχυ.

Στὸν Ἅγιο - Λιὰ οἱ βιγλάτορες βάναν φωνὴ μεγάλη
σὰν εἴδανε στὴ ρεματιὰ τὸν Λύκο νὰ προβάλει.
Ἔρχεται μέσ' τὰ χέρια σου, μπροστά σου μπάρμπα Νάσιο,
(Ἔχε τὸ νοῦ Γέρο Ρουσιᾶ νὰ μὴν λάχει καὶ τὸν χάσω)
Δὲν ἀποσῶσαν οἱ φωνὲς καὶ νάσου τὸ Λατζόνι!
μὲ μιὰ πηδᾶ τὴ ρεματιὰ στὸ Διάσελλο σιμώνει.
Πῆρε φωτιὰ καὶ χράντηξε τοῦ Νάσιου τὸ τουφέκι
σᾶν κεραυνὸς στὸν Ἅγιο - Λιὰ καὶ σὰν ἀστροπελέκι.
Παίρνει τὸ Λύκο ἡ δεσταριὰ στὴ μέση τὸν χωρίζει
κι' ἀπ' τὴν πληγὴ τὸ αἷμα του σᾶν βρύση ἀναβλίζει,
εὐθὺς στὴ Γῆ ξαπλώθηκε, τὴ γλῶσσα του δαγκάνει
Δύναμη, φῶς κι' ἀναπνοὴ ὅλα μὲ μιᾶς τά χάνει.

Πάνω στὰ ξυλοκρέββατα τὸν βάλαν σὰ σφαχτάρι
καὶ στὴ Μουριὰ τὸν κρέμασαν στὴ μέση στὸ Παζάρι.
Τὴν ἄλλη μέρα στὰ χωριά, ἀπ' τὸ πρωΐ ὡς τὴ Δύση
μὲ τούμπανα καὶ μὲ βιολιὰ μαζεύαν τὸ μπαξίσι.

Ἦταν τῆς μοῖρας τὸ γραφτό, ὁ Νόμος δὲν ἀλλάσσει
ὅπως καθένας ἔστρωσε ἔτσι καὶ θὰ πλαγιάσει.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚ ΠΑΓΓΟΡΤΥ

Πρόεδρος: Γιαννόπουλος Παναγιώτης (Ὄχθια).

Ἀντιπρόεδρος α΄: Τριανταφυλλόπουλος Χ. (Καλλιάνι).

Ἀντιπρόεδρος β΄ Σουλελὲς (Ἀράχωβα).

Γεν. Γραμματέας: Ὀρφανὸς Γεώργιος (Βαλτεσινίκο).

Εἰδ. Γραμματέας: Δουρίδας Ἀγγελής (Βούτση).

Ταμίας: Γιαννόπουλος Γεώργιος (Ἀγγρίδι)

Βοηθὸς Ταμία: Γεωργόπουλος Παναγιώτης (Σαρακίνι)

Ἔφορος: Θαλασσινὸς Τρύφωνας (Βυτίνα).

Μέλη: Ἀρμύλαγος Στυλιανὸς

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Ὁ κ. Γεώργιος Κατσιάπης μέλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συλλόγου μας ἐξελέγει Πρόεδρος τοῦ ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου Προφήτη Ἠλία Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς. Τέτοιες δραστηριότητες τιμοῦν τοὺς Σερβαίους καὶ τοῦ Σέρβου

Στὸν κ. Κατσιάπη εὐχόμαστε ἐπιτυχία στὸ ἔργο του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλληνας, δὲν ὑπάρχει δοῦλος οὔτε ἐλεύθερος, δὲν ὑπάρχει πλάσμα ἀρσενικὸ καὶ θηλυκό, γιατὶ ὅλοι ἐσεῖς εἴσαστε ἕνας ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Πρὸς Γαλάτας, ΙΙΙ, 27 - 28)

Ο ΣΟΛΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ

Ἀπὸ τὶς ἄλλες περιπτώσεις γάμων κατάργησε τὶς προῖκες, ὁρίζοντας νὰ ἔχει ἡ νύφη μόνο τρία φορέματα καί σκεύη μικρῆς ἀξίας, χωρὶς τίποτε ἄλλο. Γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ εἶναι ὁ γάμος μιὰ μισθοφόρα καί ἐμπορικὴ πρᾶξη, ἀλλὰ ἡ προσέγγιση τοῦ ἄντρα μὲ τή γυναίκα νὰ γίνεται μὲ σκοπὸ τὴν ἀπόχτηση τῶν παιδιῶν καὶ γιὰ νὰ ζήσουν μιὰν ὄμορφη καὶ ἀγαπημένη ζωή.

(Πλουτάρχου Σόλων)

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

Κάτι πού σοῦ ἀνήκει δικαιωματικὰ μὴ τὸ ζητιανεύεις.

(Παροιμία τῆς Ἀφρικῆς)

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,,
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συνδέσμου Σερβαίων
—★—
Γραφεῖα Κλεισθένους 17
Ἀθήνα — Τ.Τ. 112
Τηλ. 3240.236 — 97.31.314
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
—★—
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 250
Ἐξωτερικοῦ Ἀερ. δολ. 20
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεὰν)
—Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἡρακλείου 14 Τ.Τ. 451
—★—
Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως καὶ
Τυπογραφεῖο: ΚΩΣΤ. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 32.52.333

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Τὸ Νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας πού προῆλθε ἀπὸ τὶς Ἀρχαιρεσίες τῆς 7ης Ἰουνίου 1981 στὰ Γραφεῖα της Τζώρτζ 9 συγκροτήθηκε σὲ Σῶμα ὡς ἑξῆς:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜ)ΛΙΟ ΠΟΕ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βαλκανᾶς Γεώργιος, Καθηγητὴς Ε.Μ.Π.

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ: Μπάρλας Ἀναστάσιος, Δικηγόρος.

Ρήγας Σάββας, Συν)χος τ. Διευ)ντὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τσουγκριάνης Γεώργιος, Δικηγόρος.

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μανιάτης Γεώργιος, Οἰκονομολόγος.

ΑΝΑΠΛ. Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ: Πάσχος Παναγιώτης, Δικηγόρος.

Μαστοράκης Γεώργιος, Οἰκονομολόγος.

Δραβίλας Ἄγγελος, Ὑπάλληλος Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνέργειας.

Βασιλόπουλος Βασίλειος, Μηχανολόγος — Ἠλεκτρολόγος,

ΤΑΜΙΑΣ: Δημόπουλος Λυκοῦργος, Καθηγητὴς Σωμ. Ἀγωγῆς.

ΕΦΟΡΟΣ: Μαραγκὸς Δημοσθένης, Λογιστὴς — Σύμβουλος Ἐπιχειρήσεων.

ΣΥΜΒ. ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ: Σαλαπάτας Ἀναστάσιος, Οἰκονομολόγος - Δημοσιογράφος.

ΣΥΜΒ. ΤΥΠΟΥ: Μητσόπουλος Ἀθανάσιος, Καθηγητής.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Ἀλουπογιάννης Γ. Τοπογράφος.

Ἀντωνόπουλος Εὐάγγελος τ. Δικηγόρος Διευθ)ντὴς Ἑταιρίας Ὑδάτων.

Βαγενᾶς Θᾶνος, Δημοσιογράφος — Ἱστοριοδίφης.

Γκρουμούτης Νικόλαος, Συντ)χος Ἐπόπτης Μ. Ε.

Δεκάζος Ἠλίας, Καθηγ. Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Δουρίδας Γεώργιος, Ἐπαγγελματίας.

Καραχάλιος Γιάννης, Δικηγόρος.

Καρύδης Ἀπόστολος, Πολιτικὸς Μηχανικὸς — Οἰκονομολόγος.

Κουλούρης Μιχαήλ, Οἰκονομολόγος.

Λάτσης Σωτήρης, Ἰδιωτικὸς Ὑπάλληλος.

Μανιάτης Κων)νος, Ὑπάλληλος ΔΕΗ Συνδικαλιστής.

Μάντης Ἠλίας, Ἐπιχειρηματίας.

Ντόκος Γιάννης, Ὑπεύθυνος Δημ. Σχέσεων καί Διαφημίσεων Ἐφ. Ἐλευθεροτυπίας.

Παπαγεωργίου Γεώργιος Χημικός.

Παπαελευθερίου Βασίλειος, Ἰδιωτικὸς Ὑπάλληλος - Συνδικαλιστής.

Πολύδωρας Ἀναστάσιος, Συνταξιοῦχος Ἀρτεργάτης.

Σπύρου Νικόλαος, Δικηγόρος

Τσακαρέστος Κων)νος, Ἐπιχειρηματίας.

Φιλόπουλος Νικόλαος, Συνταξιοῦχος Ἐκπαιδευτικός.

Φωτόπουλος Φώτιος, Ἰατρός.

ΔΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ πανηγυριοῦ πού γίνεται στοῦ Σέρβου στίς 15 Αὐγούστου, ὁ Σύλλογος προγραμμάτισε ἐκδρομὴ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν πατριωτῶν.

Δηλώσεις συμμετοχῆς θὰ γίνουν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους μέχρι τίς 5 Αὐγούστου.

Τιμὴ εἰσιτηρίου, ὥρα ἀναχωρήσεως καί ἄλλες πληροφορίες δίνονται ἀπὸ τούς:

1) Ἀθανάσιο Γκούτην τηλ. 9237.601.

2) Κωνσταντῖνον Παπαθωμόπουλον τηλ. 2875.468.

3) Γεώργιον Κατσιάπην, τηλέφ. 5717.046.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Πατριῶτες: Ἐπιστήμονες, Ἐπιχειρηματίες, Βιοτέχνες, Τεχνικοί ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» πού εἶναι ὄργανο τοῦ συλλόγου δηλαδὴ ὄργανο δικό σας.

Συμφέρει πρῶτα ἐσᾶς καί ὕστερα τὴν Ἐφημερίδα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

1) Δημόπουλος Θεόδωρος τοῦ Χρήστου δραχ. 500

2) Δημόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Μαρίνη δρχ. 300.

3) Δημόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Σπήλιου δρχ. 300.

4) Παπαγεωργίου Νικόλαος τοῦ Γεωργίου δρχ. 500

5) Γεωργακόπουλος Τάσος τοῦ Γεωργίου δρχ. 500.

6) Γάκη Ἑλένη τὸ γένος Ἀποστόλη Μπόρα δρχ. 500

7) Βέργος Μαρίνης τοῦ Ἠλία δρχ. 500.

8) Γκούτης Γεώργιος τοῦ Σταύρου δρχ. 500.

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1) Ἀναστασόπουλος Χρῆστος τοῦ Ἰωάννου 500.

2) Δημητρόπουλος Τάκης τοῦ Εὐθυμ. δρχ. 500.

3) Βέργος Μαρίνης τοῦ Ἠλία δρχ. 500.

4) Κωνσταντόπουλος Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου δρχ. 300

5) Δημόπουλος Θεόδωρος τοῦ Χρήστου δρχ. 500.

6) Γκούτης Γεώργιος τοῦ Σταύρου δρχ. 500.

"Αλλες εἰσπράξεις καί συνδρομές

—Ὁ κ. Ἰωάννης Κλεισούρας πού ἦλθε πρόσφατα ἀπὸ τὸν Καναδὰ προσέφερε στὸ σύλλογο 6000 δρχ. εἰς μνήμη τῆς γυναίκας του.

—Ἡ Χρυσούλα Π. Κλεισούρα προσέφερε στὸ σύλλογο διὰ τοῦ ταμία κ. Κερμπεσιώτη δρ. 1000 εἰς μνήμη τῆς θείας της Διαμάντως Κλεισούρα.

—Ἡ Χρυσούλα Κομνηνοῦ τὸ γένος Π. Κλεισούρα κατέθεσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου 500 δραχ. εἰς μνήμη Κωνσταντίνας Ν. Τρουπή καί 500 δραχμὲς εἰς μνήμη Δήμητρας Σουλελέ.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ Ἀρτοζήνου γράφτηκε κατὰ λάθος ὅτι ὁ Μιχάλης Γκούτης τοῦ Βασιλείου προσέφερε 500 δραχμὲς γιὰ συνδρομὴ στὸ σύλλογο καὶ 500 δραχμὲς γιὰ συνδρομὴ στὴν Ἐφημερίδα.

Τὸ ὀρθὸν εἶναι ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ προσέφερε ὁ Μιχάλης Γκούτης τοῦ Κων)νου, ὁ γνωστὸς ἔμπορος τοῦ Πειραιᾶ.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕ Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΣΤΕΝΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1)

καὶ Καλαματιανά, — τραγούδια τοῦ τόπου μας δηλαδὴ — ἔκαναν τούς πιὸ θερμούς νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ στήσουν τὸ Σερβαΐϊκο χορό. Πρῶτος ἀνάμεσα σ' ὅλους ὁ δάσκαλος κ. Λεωνίδας Παπαθωμόπουλος χόρεψε καί τραγούδησε καὶ σκόρπισε χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό.

Ἀποκορύφωμα τοῦ γλεντιοῦ ἦταν ἡ στιγμὴ πού ὁ κ. Λεωνίδας Παπαθωμόπουλος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ χοροῦ ἄρχισε νὰ τραγουδάει καὶ νὰ χορεύει τὸ «Πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι». Θύελα χειροκροτημάτων γιὰ τοὺς χορευτὲς, πανζουρισμὸς κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα καὶ τὰ πλατάνια.

Ἄλλοι χόρευαν, ἄλλοι τραγουδοῦσαν, ἄλλοι περπατοῦσαν μέσα στὸ νερό. Ἦταν ἡ στιγμὴ πού ὁ Κώστας ὁ Χρονόπουλος δὲν πρόφτανε νὰ κουβαλάει κρασὶ μὲ τὸ μπετόνι. Πόσο κρασὶ καταναλώθηκε μόνο ὁ Χρονόπουλος τὸ ξέρει καὶ ἂν τὸ συγκράτησε κι αὐτός. Πάντως τὸ γλέντι κράτησε ἕξι μὲ ἑπτὰ ὧρες πάντα στὸ ἴδιο τόνο καί κεῖνο πού μέθυσε τούς πατριῶτες δὲν ἦταν τὸ κρασὶ ἀλλὰ τὸ Σερβαΐϊκο περιβάλλον. Ἡ ρεματιὰ βούιζε, οἱ χορευτὲς χόρευαν καὶ ὁ νοῦς ἔτρεχε στοῦ Σέρβου ἐκεῖ πού μάθαμε νὰ χορεύουμε καὶ νὰ τραγουδᾶμε. Χόρεψαν καί τραγούδησαν ὅλοι καί στὶς 7 μ.μ. εἴχαμε ἐγκαταλείψει τὰ πλατάνια καί μπαίναμε στὸ πούλμαν. Ἔπρεπε νὰ πάρουμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Ξεκινήσαμε μὲ τὸ τραγούδι τοῦ γάμου «μᾶς τὴν πήρανε Πάνο μου» καί δὲν χορταίναμε νὰ παρατηροῦμε τὸ μέρος πού μᾶς φιλοξένησε καὶ μᾶς δρόσισε μία ὁλόκληρη μέρα.

Τὸ γλέντι ὅμως συνεχίστηκε καί μέσα στὸ πούλμαν. Τραγούδια μὲ πρωτοπόρο τὸ Ντίνο τοῦ Στέλιου τοῦ Σχίζα καὶ χορούς μὲ τὸ Γραμματέα τοῦ συλλόγου Ἀθανάσιο Γκούτη, τὸ Νίκο τὸ Κωνσταντόπουλο καὶ τὴ γυναίκα του καὶ ἄλλους. Ὅμορφα σόκιν, αἰνίγματα, πειράγματα ἦταν ἡ συνέχεια τοῦ κεφιοῦ καὶ μέσα στὸ πούλμαν. Μόνο στὴ Χαλκίδα ὁ Ἀρχηγὸς ἀναγγέλει στάθμευση καί προσφέρει σ' ὅλους τοὺς ἐκδρομεῖς, ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ἀπὸ ἕνα παγωτό. Ἡ ἐπιστροφὴ ἦταν ὅμοια ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος της. Ὅλοι ἐνθουσιασμένοι γιατὶ πέρασαν μιὰ εὐχάριστη ἡμέρα ἀνάμεσα στοὺς συμπατριῶτες μέσα σὲ δροσιά.

Ὁ Μῆτσος ὁ Τσαντίλης πού εἶναι σύμβουλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου καί ἡ Γεωργία τοῦ Νίκου τοῦ Κωνσταντόπουλου ἀποθανάτισαν μὲ τὶς μηχανές τους στιγμιότυπα τῆς ἐκδρομῆς. Φτάσαμε στὴν Ἀθήνα καὶ πρὶν χωρίσουμε ὑποσχεθήκαμε νὰ κάνουμε καὶ ἄλλες τέτοιες ἐκδρομὲς καὶ στὶς 15 Αὐγούστου νὰ γλεντήσουμε στὸ χωριό μας.